

3934
OZ

Cosiminiq; dubia sibi M. D
hoc die eis eroput' hor, auier
meo dilectissimum cum augurio
meo non ad successorem velas,
et intima et austera ostendit te
me ab omniis. Vale

Witoldem Joannis Wilken
P. J. Henr. Jr. postum
181936 - in cathedra Martini Rex
de Prengsly et archis. go.
rum ordinibus ut successor.

"Pro opere meus tibi magne Boerhort
Poenitie quee digna sunt tuae,"
^{ad dicitur}

Ad Zaluskiuum ep' grecum;
"Valees creer dam morbus
meine hebet mee Zaluski
Maur que vives novas influit
vires meis"
Adis meos horis, huc sunt
privilegi' amores
Sit tibi persistente M'cicci
Me atra Boni

Marte Anima
Ultima Perfulgat
Sola

En plibij Dijonij
An Tijf Professorij
Londonij

HERMANNI BOERHAAVE

Phil. & Med. D. Inst. Collegii Pract. Bot. & Chem. Prof.
in Acad. Lugg. Bat. Praes. Coll. Chir. Soc. Reg.
Scient. Lond. & Acad. Reg. Scient. Paris. Soc.

PRAELECTIONES ACADEMICAE

IN PROPRIAS
INSTITUTIONES REI MEDICAE
EDIDIT, ET NOTAS ADDIDIT

ALBERTVS HALLER

M. & Phil. D. Consilarius Aulicus & Archiater Regius
Med. Anat. Bot. Chir. P. P. O.
Soc. Regg. Brit. & Suec. Soc.

Tom. V. Pars II.

MENSTRVA, CONCEPTVS.

GOTTINGAE,

APVD ABRAM VANDENHOECK, ACAD. TYPOGR.

MDCCXLIII.

In libro Alberti Halleris
3

THEATRUM BOTANICUM

ET HISTORIA NATURALIS

DE PLANTIS ET ANIMALIBUS

IN TERRA, AQUA, AERI, VENTO, SOLI,

ET IN CAVITATIBUS MUNDI

ACADEMICO-ARTISTICO

(XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.)

DE MENSTRUIS.

DCLIX.

Latius) * Ut fetus melius et sustineat,
& defendat: deinde extorsum cedit
os sacrum atque auget pelvis capaci-
tatem.

Cclx

a Pelvis muliebris a virili fatis insigniter dif-
fert: nam ipsa lumborum vertebrae in-
cipiunt magis retrosum declinare G A L.
de uter. diff. C. BAUHIN. Theatr. p.
170. Deinde pelvis ipsa latior est a dextera
ad sinistras, ob offa ilium magis ad latera
reflexa, vel patula c. BAUHIN. Theatr.
p. 49. ROLAN. p. 404, MAURICEAU
ad ic. p. 209. ALBIN. osteo. n. 339.
MONROO of the bones p. 332. Iegg.
VESALIUS I. c. PALFYN I. c. denique
dimidio fere police latiora GREW. Musc.
p. 5. Porro latior est ab anterioribus ad
posteriora, ob os sacrum magis rectum,
neque perinde antrotorium flexum BONA-
CIOLV. p. 15. ALBIN. MONROO
c. BAUHIN. PALFYN anat. de la femme
p. 52, 53. lumbosque retrosum patulos
C. B. etc. & coccygemi rectiorem ALB;
I. c. MONROO I. c. VESALIUS L. I. c.
29. c. BAUHIN qui idem mobilior,
& magis adeo retro versus est MAURI-
CEAU I. c. Sacrum os etiam longius facit
GREW. p. 5. sed haec mensurae ut pro

Cclxi

Tom. V. Pars II.

A

Coccygis) Ejus mucro vertitur antrorum ^b, ut fetus suffineat, atque simul ita articulatur, ut facile retrorum flecti possit, sic spatium auget.

Remoti) Quando in pelvem masculini sceleti, ab inferioribus inspicio, major an-

gutia

constantibus admittit possint, multa e gente repetitione. Porro etiam ideo portio ossa minor est, quia ossa pubis longe majori & obtuso angulo uniuertunt, quae principes nota est sceleti muliebis, CELSO olim dicta L. VIII. c. I. & VESALIO, C. BAUHINO & aliis: confer CHESELDENIANUS T. XXXIV. cum T. XXXV. ALB. I. c. MAURICEAU I. c. Eadem ossa breviori synchondrosi coeunt RIOL. p. 404.

Denique et ischii tubera magis distant ALB. I. c. PALFINI I. c. C. BAUHIN. hinc femorum cervices magis transversae cum trunko angulum faciunt rectorem. Adeoque ibi feminis latior est ALB. I. c. MONROO p. 336. BEURLIN diff. de lux. fem. n. 8. Quod quidem necesse est, ut latefens in graviditate abdomen firmius sustineri possit. Aliae diversitates partim minoris momenti sunt minusve certae, ut foramen pubis maius VERHEYEN. p. 322. osium Ischii tuber planius: MONROO I. c. aliae inferius dicentur, vide not. PINAREVS equidem videtur has diversitates fere partui tribuere de not. virginis. p. 178. Verum in virginibus etiam reprensentantur.

^b Vide not. a:

gutia manifesta sit perspicienti, qua a femininae pelvi differt. Hujus adeo capacior est apertura, cumque ossa (pubis et coccygis) a se mutuo longius distent, tota pelvis capacior quam viris est, quos eadem cum femina statura esse posueris. Haec adeo evidenter sunt viu, ut notae sint, quibus sceleta utriusque sexus distinguas.

Pubis) Ita augetur apertura pelvis, quae futurum transmittit.

Maxima) Statuam formosissimae feminae adspice, qualis antiquissima illa Coae-
vene-

^c Hoc duobus modis verum est. Nam I. maxima latitudo thoracis virilis superat maximam latitudinem inter duo illa, in feminis vero eidem cedit. In sceletis CHESELDENIANIS XXXIV. XXXV. rationes sunt hujus modi: Latitudo summa thoracis in feminis $26\frac{1}{2}$ latitudo vero ilium

$32\frac{1}{2}$. In viro thoracis latitudo $31\frac{1}{2}$ ilium

vero $30\frac{1}{2}$. Adeoque comparatis numeris, latitudinis inter ilium ossa ratio, ad latitudinem pectoris, in feminis, est ad

eamdem in viris rationem .. $\frac{65}{53} \frac{92}{94}$

nempe uti .. 1035 . 813 . proxime. A sceleto vero rationes, quam a statu sumere malui, nam tori majores viris pectoris rationem majorem faciunt, adeps clunium femoris rationem in feminis

A 2 auget.

auget. Verum hic unice queritur spatium ossium interceptum DURERVS tamem de proport. L. II. p. 29. dat feminas humerorum latitudinem 24. femorum paulo plus: viro humerorum distantiam 31. femorum latitudinem 26. Hunc locum PRÆCEPTOR velle videtur. Dodum RHASSES ad MANSOREM L. II. c. 56. „ feminis pectus et scapulas angustas costas minores, et coxas ex nates crassiores esse. In mauris autem feminis LIGONIUS auctor est, femora non latiora humeris esse of barbados p. 87.

2. Distantia ossium femorum et ossium ilium, quae fere eadem est, majorem rationem habet ad distantiam scapularum in feminis, quam in viris. In integrō homine, Vefali Venus habet femorum distantiam

$\frac{1}{4}$ partium $4\frac{1}{2}$, scapularum autem $4\frac{1}{4}$. In

Hercule eadem quantitates sunt $6\frac{1}{2}$. $5\frac{1}{2}$. In scelero CHESELDRNII in osteogr. magna T. XXXIV. XXXV. eadem quantitates in feminis sunt $2\frac{1}{2}$. $3\frac{1}{4}$. in viro

$3\frac{1}{2}$. $4\frac{1}{2}$. Nempe in feminis latitudo femorum, ad latitudinem scapularum est uti 114 . ad 141 . in viris vero uti 65 . ad 82 . adeoque ratio, qua latitudo scapularum superat latitudinem imiae pelvis in viris, ad eandem in feminis rationem est

„ uti 141 . ad 114 . 65 . „ 3055 . 3155 . vel uti 1018 . 1055 .

Vide.

veneris statua est, quae Romae marina conservatur, et mensura distantiam inter extremitates infimae pelvis, reperies, tres partes habere, uti duas habet distantia maxima oppositorum terminorum thoracis. Contra in Mercurio, aut Hercule, sive alia pulcherrimi viri statutus, reperies tres partes esse latitudinis thoracis, duas pelvis. Haec est feminae a mare diversitas, ut maius nempe spatium paretur pro fetu recipiendo, quod in mare angustius est, et quasi connivit.

Multa) Vefica, quae fere nullum spatium occupat, quando inanis est: Uturus, non major parvo piro: Intestinum denique rectum gracile in mulieribus. Ergo in toto corpore nullus locus est, ubi partes minus premantur, quam in pelvi feminae. Ideo sit, ut in feminis omnis in humorum quantitate excessus deorum determinetur.

1732.

d) Videtur Præceptor Venerem Medicem velle, quae Romae esse desit, arque Florentiae inter thesauros gentis Medicearum reperitus. V. K E I S L E R elegansissima itinera I p. 499.

e) In feminis pelvis amplitudo tanta est, ut sufficiat utero recipiendo, et vaginalis, quorum loco viri non habent, nisi parvas vesiculas prostatae. Neque incrementum uteri maximum in pelvi est, sed crediturgenti pinguedo circumposita recto intestino, mobilisque coccyx.

A 3

1732. Veficam quidem in femina majorē rem esse, verum non ab ipsis primordiis, sed expandi ſenīm, cum in loco capaci poſita ſit; Hinc feminas urinam diutius retinere, quam viri.

D C L X .

Planiorē)^a Ut paretur ſpatium prommisi, quas laetē oportet diſtendi. Deinde, ut augeatur facilitas geſtandi fetus. Nam centrum gravitatis corporis mutatur in grāvidis, & declinat in anteriora, h. c. facillimus efflet in anteriora prolapsus, i. per-

^f Nōva obſervatio, ſed vera, quantum video. Id etiam certum eſt, feminas urinam melius retinere, niſi grāvidae ſint, neque in viris tantas veficas reperio, quales non raro inter cauſas partuſ diffiſiles ſunt, et tunc ad octo libras urinæ viſae ſunt con-tinuifſe, oſtoque pintaſ EDINB. ſoc. IV. 449, et novis chopines, enorūmo eerte molem, la MOTTE obf. LX. quia nempe familiariter virio urina ante partu ſubprimitur, capite fetus in veficam ni-tentia la MOTTE des accouchem. obf. 49. 220. Id etiam verum eſſe reperio, feminiſ magis triangulares veficas eſſe, cum deorum lateſcat a pondere vefica, neque reſiſtentes ſub ſe habeant veficulas femi-nales, duramve proſtagmat, fed molliſſimum rectum intellimum: vide conſen-tientem D. PARSONS of the bladder p. 32. T. 3. et GARENGROT ſplanch. II. p. 75. qui in grāvidis inferne dilataſit.

^a Vide DCXXII.

perinde thorax mutarerur; cum aliunde grāvidae ad minimam offensam antroſum labantur. Ideo thorax aliquandum retrorū vergit, ut huic incommodo utcunq; ſubveniatur.

D C L X I . *autot. molv*

Laxiora) Quando corpus feminae vefibus tectum praefō eſt, et iuxta adiacet cor-pus virile, incidendo certe cutem femoris & comparando in utroque corpore cratiſſiem pinguedinis cum gracilitate cutis, facile ſeminam diſinxero.

Cellulae) Mulier macilenta toroſo viro obelior eſt. Hinc in viro toros muſculorum diſtinguiuſis, quoſ in feminis alta pinguedo ita ſepelit, ut tota corporis ſuperficieſ plana videatur.

Vafa) Arterioſa & venoſa maiores ſunt quam viri^a: venea enim in feminiſ facile in vari.

2 Haec obſervatio maxime neceſſaria eſt, per eam enim ſequentia omnia demonſtranda ſunt. Nempe femina a natura facta eſt, ut certis vitae temporibus eius uterus enorūmo increſcere, ſetumque iatis magnum, tamquam novam corporis ac-ceſſionem, ex ſuo ſanguine atere poſit. Ideo natura feminaſ totuſ corpore molliori & extenſili fecit: deinde uteri vafa diſtatabilia; tandem ita diſpoſita, ut eo ſanguinis abundancia naturaliter vergat. Ergo puer & puella viri diſſerunt, feminae vero a viris ita inſigniter, ut de infantili indeole diuifimine, & in ſenium uſque retineant univerſalem eam molli-tem, quam in iphis oſibus anatome

varices extenduntur. Inde sit, ut mulier ad minimum superpondium in nutrimento, continuo

distinguit. Ea ipsa enim in femina leviora, rotundiora, planiora, minus cava, minus eminentia sunt. Sed neque otium hanc diversitatem facit, et si eam augere non negaverim. Nam etiam ruficis exercitatis feminis haec in cute mollietas, in adipi abundantia, in ossibus teneritas superest. Consentaneum mobilitas generis nervosi, dispositio ad convulsiones, ad animi motus, caro etiam tactu mollior, observata **HIPPONCRATI** *tepe* *yvren*, & pulsus celerior, debilior. Neque enim sanae manere potuerint, si laxitatem partium abdominalium majorem ipsis natura dedisset, reliquas vero partes aequae robustas reliquerint.

Sed hic subvenient nobis experimenta **CLIFTONI WINTRINGHAM**, per quae mathematica constat, in brutis perinde, ut in hominibus, vasa feminarum & debiliora, & ad sanguinem ad pulvem determinandum aptiora facta sunt, arteriae ovi feminae ubique laxiores sunt, quam cognomines arteriae arterias *Exp. 19* p. 130 & capaciores p. 151. Robur enim aortae arterias ad robur aortae in ovo est prope cor :: 79. 78. p. 65. super emulgentes :: 1258. 1000. p. 75. & super iliacas :: 1272. 1000. p. 106. & 71. 70. p. 68. arteriae vero iliaceae robur ad idem robur in vena fociali in ovo :: 1295. 1000. p. 110. Deinde ratio crassi tunicarum in aorta adscendentem ad

tinuo plethora labore, nisi per menstruum sanguinis jacluram se liberaverit.

Replie-

ad sanguinem, est ad eandem in ova rationem :: 1033. 1000. p. 146. in descendente vero :: 1108. 1000. p. 146. & super emulgentes :: 1319. 1219 p. 122.

Haec adeo utraque ratio minuit vim, qua vasa maiora in femina cordi reflent, & incrementum facit velocius; deinde demonstrat plethoram feminam: nihil enim plethora est, nisi ratio major sanguinis ad tunicas contineat.

Sed vicissim venae feminis non in eadem ratione debiliores sunt. Aortae arteris robur ad aortam feminam prope cor est 79. venae Cavae ibidem 91. p. 66.

78. 90

nempe minor. Super emulgentes arteriarum ratio est $\frac{1238}{1000}$ venarum $\frac{1166}{1000}$

p. 78. denovo minor. Ad divisionem iliaca arteriarum ratio $\frac{1205}{1000}$.

venarum $\frac{155}{154}$. p. 68. insignissime minor.

2. Sicut autem arteriarum contentum magis, ita venarum contentum in feminis minus est. Nam proportio capacitatibus venarum cavarum ad arterias aortas est in arterie, ad eandem in ova proportionem :: 1041. & 1076. 1000. p. 144. 147. super-iliacas, & denovo 1091. & 1121. ad 1000. p. 147. His modis efficitur, ut venae & parvitate sua, &c

A 5 robo.

Replentur) Femina etiam satis gracilis per abortum vel lochiorum fluxum, mag-

nam

robore suo sanguinem promoveant, ne nimis lenteat circulatio p. 153.

3. Hac laxitas arteriarum in genere feminino inprimis ad pelvem, & prope originem vasorum uterinorum, insignifica-
ma est, ut manifestum sit, ad hanc fe-
dem adeo evidenter minus resistenter
sanguinem abundus determinari. Non enim solum trunca aortae descendentes in femina amplior est, quod etiam **PITCARNIUS** habet de fluxu mensi.
P. 114. 155 & **FREIND.** c. IV. le **FEVRE**
physiol p. 159. &c. Sed singulatum in feminis
aorta versus iliacas, & magis, quam in
maribus dilatatur, & minus augetur ro-
bore, adeoque uterinae partes magis
dilatantur a vi aquae robusti cordis,
quam partes pelvis mafulae, sed appa-
ret per supra citata. Nam ratio roboris
arteriae arteris ad ovis arteriam ad cor est
78. 79. ad iliacas autem 1172. 1000.
nempe arterias robur valde augetur de-
scendendo in ariete, in femina parum,
ut omnino in maiori ratione, quam in
aliis partibus arteriae ovis debiliores sint,
ubi vasa uteri producent p. 114. 115.

Deinde ratio capacitatitatis descendentes
ad adscendentem in ovo, est ad eamdem
in ariete rationem, 1082. 1000. p. 146.
et ratio capacitatitatis aortae propemul-
gentes, ad capacitatem arteriae in ariete
est 1105. in ovo 1120. p. 113. atque in
universum capacitas aortae sub emul-
gentibus, in ovo multo major est quam

in

gnam copiam sanguinis amittere potest^b,
ad unam alteramve libram, neque inde val-
de debilitabitur: & dimidia certe jactura
sanguinis, quam vir aut per vulnus, aut
per venam fecitam emiserit, eius vires ita
franget, ut vel animo linquatur, vel extin-
guatur subito.

DCLXII.

in ariete; si cum aorta superiori com-
paretur p. 114.

Tanta sanguinis hic major est determi-
natio ad partes uteri, cum & magiores &
ampliores arteriae eo ducant.

Capacitates venium vicissim minores,
soboraque majora sunt. Nam iliacae
venarum capacitatitatis ratio ad arteriam est
191. 100. cum ad emulgentes ratio ca-
pacitatis venarum cavae ad capacitatem
aortae sit 4694. 1000. p. 100.

Denique arteriarum ex hypogastrio in
feminis copia & major est, quam in maribus
FITCARNE n. 6 & yalte magna pro
portione uteri, quem adeunt **FITZ-**
GERALD de catamen. p. 49.

b Experimenta demonstrant, quam enormes
haemorrhagias tolerent feminae, quibus
fetus ante diem eliditur **FREIND.** c. 3.
Vide PUZOS in T. I. P. 111 *Acad. Chirurg Paris*. Sex venae sectiones in puer-
pera absque omni noxa fuerunt la MOTTE
obf. 157. viginti quinque demum librarum
jactura **ARCVLANUS** apud **SCHEN-**
KIUM. Et in universum feminas plus
sanguinis, quam mares habere, per expe-
rimenta demonstravit vir praestantissimus
S. HA.

DCLXII.

A'num^{us}) Corpus humanum terminum sumum habet, ultra quem nihil in longitudine excrescit,^a in latitudinem vero parum. Hic terminus in juventute definitur ossibus, quod ad longitudinem attinet, quando ea ita rigida facta sunt, ut a cordis & arteriarum viribus non patientur se extendi. Verum, post terminum hujus incrementi, in corporibus, quae ad summum statuas decus pervenerunt, abdomen strictum, costae arcatae, corpus habiliissimum, & natura junnarum est, non arte, quam carpehat CHAEREA Terentianus in Eunucho. Post hoc tempus aliquantum adhuc crassificatur: auctio enim adipem distenduntur costae a mutuis contactibus, ut extorsum protuberent: abdomen prominet, quod totum molle est & facile cedit, crassities augetur, absque augmentatione proceritatis. Ita feminas thoracem ante gasteriem arctiorem, post partum autem latiorem habent, quia perpetua pressio adfidentis uteri costas extorsum vertit, & cartil gines ad exteriora pellit, non redituras ad primum arctitatem, nisi continuo a parte fasciis thorax cogatur, uti solet fieri apud aulicas mulieres. Nunc aditum verum terminum proceritatis feminae fere tertia parte annorum citius quam viri perveniunt^b, inque eadem

S. HALES *hemast.* p. 12. & inter omnia animalia feminam sanguinis copia excelle. ARISTOTELES *hist. anim.* L. III. c. 19.

^a CCCLXXV.

^b Per superiora. Cor enim aequa forte est

eadem ratione citius ad generationem aptae sunt. Viri enim longitudine increscent ad annum aetatis vigesimum quintum & ultra: femina vero annos nata decim aut octodecim iam attigit eam proceritatem, quam nunquam excedet, nisi in raro aliquo exemplo. His observatis, legislatores apud omnes gentes facultatem testamenti condendi teneriori mulierum aerati concedunt, viris tardius larguntur, quod existimat, etiam animas feminarum prius perfectas esse, uti corpora celerius vident perfici. Sed cor solum facit, ut feminae crescant, quod in vasa laxa sanguinem impellat. Nunc in femina decim annorum ossa dura sunt, neque concedunt incrementum ulterius, vasa autem ex natura muliebri laxa. Supereft, ut ita dilatentur, atque plethora nascatur. Causa autem, quare citius in feminis ossa proceritatem liminent, est in ipsa valorum laxitate, quae non sufficit extendendis officiis. Ossa feminis non duriora sunt, quam viris, sed maiorem laxionibus vasis oppositione resistentiam.

in puer & puella, neque enim illa in recens natu diversitas reperitur. Sed puellae arteriae laxiores sunt, facilius adeo extenduntur, quantum possunt extendi, a definita ratione virium cordis; puer vero, cum duriores sint, lenius expandi necesse est, que cordi magis resistant. Prius autem pubescunt feminas, quia haec arteriarum laxitas ad uterum etiam major est, adeoque nixu majore vasa collapsa uteri & vaginalis citius ita evolvuntur, ut rubrum sanguinem reci-

Mollis) Vulgo dicunt, cavum muscūlūm esse, atque lacertos carneos habere, sed ego quidem nescio, ubi eos lacertos videant

recipient. Eadem porro laxitas arteriarum facit, ut feminæ minus proceræ sint, cum arteriarum minor impulsio fibras solidas minus in longum extenderet valeat.

a *Situs est, in textu*) Uterus in pelvi ponitur, in altitudine, qualis vesicas est, aut paulo brevior. *VESALIVS* p. 651. & *de cibis* p. 121. multo infra marginem pelvis. Directio dorsum & paulum antrosum inclinat. *WINSLOW* p. 901. Anterior vesicam habet oppositam, posterior rectum intestinum. *ARISTOTELIS hist. anim.* l. 1. c. 18. *CASSERI*. l. VIII. T. 18. Et peritonseum quidem sinuosa abdōmen, postquam superiori vesicas vertici modica latitudine incubit, adcedit iterum *VESALI* l. V. f. 24. & in medio utero adplicatur, paulo supra ortum vaginae, *BIDLOO* T. LIII. f. 1. hinc adcedit adhaerens utero, & consenso vertice descendit retro uterum, multo profundius quam adcedenter, ante intestinum rectum, ad vaginae usque transveroram partem, duasse tertias (*HENSING* in eximia diff. de periton. n. 46.) cellulosa vero circumposita reliqua vaginae, tum anterior eius faciei circumfunditur. Lateraliter autem peritonaeum modo in pelvi, ut certe saepe ovaria in

pelvi

pelvi reperio, fere in media altitudine, modo ante vasorum iliacorum fere medianam partem a Fosa recedens, etiam alius quam uterus *VESALI* p. 668 ovaria continet, utidicem Pars vero peritonaei, quae cavitate anonymam immo utero refloque interceptam lateralis terminat, ea ab utero posteriori petens, duabu. plicis transversalibus, tamquam ligamentis, ex altitudine ea, qua vesicam deferat, fineque uteri inferiori, utrum cum recto intestino conjugat. *BIDLOO* T. 50. utcunq; conf. *XXXVI. SANTORINIUS* eam pro cervicis ligamento descripsit p. 210. Vertici uteri omentum non rarissime adligatur. Exempla habent *BARTHOLEINIS* p. 262. *FABRICIVS* de omento p. 62, & *BLASIVS* in *VESSLINGIVM*: esti non dixerim ideo steriles cere, ut *HIPPONCRATES* testi oportet & *aphor. V.* & *PANAROLIV* Pentece III. obs. 4 & *FABRICIVS*. Dendum monuit J. W. *PAULI* diff. de nutrit. p. 25. & quotidie obesisimae feminæ parunt.

Sed vagina, quam cum utero describere necesse videtur, canalis carnosus est, ex terete, ut canales solent, compressus, multo utero latior, siu primo decivis, quem omnes unice pingunt, deinde pene transversali, ut tamen modice antrosum descendat. *DEVENTER* nov. lumi. obit. p. 21. 22. qui interiore, & in primis superiore vesicam, quam enormiter pavam *EUSTACHIVS* pingit T. XIII. & XIV. f. 2. & inter inferioris & posterius rectum intestinum, a fine uteri, cui connascitur, ad interfemineum

neum descendit. Utero, paulo supra os internum, inviolabili nexo conformatur. Recto intestino etiam (GALEN. de diff. vulv. c. 4.) & cellulosis, &c carneis fibris cohaeret, ut tamen integra figura separari queat. Vesicas cellulostatae merae, longe ante accretionem peritonaei, urethrae denique ipsa carne conjungitur, neque potest absque laceratione separari GAL. de vulv. diff. c. 4. c. RAUHIN. p. 120. Et anterior vaginæ finis arteriæ est VESALIVS p. 655. media latet fit GRAAF. p. 169. 147. Nuper tamen extum latiori vidi.

Ligamenta autem uteri utrinque duo dicuntur: *Lata*, quæ velorum similia ARETAEVUS dixit de morib. datur. I., II. c. XI. sunt ipsum peritonaeum, quod a margine pelvis anteriori descendit, & ad uterus quidem dictum est, cum vero latius sit, ad utrumque ejus latus retrosum fertur, hinc utero, inde pelvis lateribus continuatum, ad posteriori pelvis paritem contra se ipsum reddit, adeoque duplex est. HENSING. de peri. n. 47. VESALIVS 656. & quasi perpendicularē septum inter anteriorem & posteriorem pelvis medie, tatem facit WINSLOW. n. 601. VESALIVS I., V. f. 24. O. o. Idem utrinque & uteri lateri adhaeret & vaginæ, ut recte SANTORINVIS p. 219. maxime in virguncula junioribus, ibique continuatur parti peritonaei tegenti uterum, prius dictæ BIDLOO T. 50. EUST. T. XIV. f. 1. GRAAF. T. XII. M. M. & XIII. (ed refectum).

Idem

Idem peritonaeum, quod ligamenta lateralia facit, ovarium amplectitur, eique pro membrana communī est, iterumque ab ovario recedit antrorum, latusculum, propria productione libere in abdomen natante, & longius ovarii adtingit tubas & continent GRAAF T. VII. G. G. T. VIII. O. O. T. XI. I. I. T. XII. V. SWAMMERD. T. I. D. D. T. III. tuncque porro ad musculos & vasā iliaca redit. Haec ultima plica saepè, & MORGAGNO imprimit ad. IV. p. 49. alas vespertilioonis nomine venit. Alius vero, et Gallis maxime, ligamentum ovarii in duas partes dividitur, posteriorem ovario, anteriorem vero tuba definatam GARENG. ll. p. 64. WINSLOWVS hanc alas parvas vocat n. 602. Fibras carneas vero alarum VESALII p. 660. f. 24. P. a COLLINSIO p. 573. & a BAYLIO repetitas de catamen, a quibus uterum in penis occursum deprimit. VESALIVS dixit, & DIONIS cours d'anaat. p. 291. recte refutat GRAAF. p. 206. & WREBRECHT. synesmol. p. 230. & HENSING. l. c.

Alterum ligamentum uteri teres, sub tubarum origine EUSTACH. T. XIII. XIV. f. 1. & anteriori, latus ibi quam in progressu GRAAF. p. 209. COWPER ad T. 50. ex uteri lateribus exit, inter redeuntis in se ipsum ligamenti lati laminas HENSING. n. 47. taeniae modice convergæ simile, & retro peritonaeum, quod elevat, GRAAF T. XI. D. P. F. & retro arteriam umbilicalem, deinde flexit deorsum, atque super vasā iliaca extror-

Tom. V. P. II. B.

sum abit, ad anulum abdominalem tendit, perque eum ad initia femoris versus pubem convergens, & aliquibus fibris ibi infertum. BARTHOL. *bibl.* 92. Cent. 2. LIEUTAUD p. 360. SANTO. RIN. p. 220. in fimbriis radiatum & difformiter solvitur, MORG. *Adv.* I. T. III. GRAAF. T. VII. VIII. XI. VID. T. LXVIII. quae in adipem evanescunt, extra pudendum WINSLOW. n. 622. GRAAF p. 208. MURALT. *vadem.* p. 419. FALLOP. *obs.* p. 195. Cellulofum hoc ligamentum est, vasis misum WINSLOW. n. 619. SWAMMERD. T. III. V. copper I. c. ut in praegnanticis quadruplo crassiora sint, RIOLAN. p. 365. & in pueris mire sanguine distendantur MORG. *Adv.* IV. p. 49. atque fibris fibrosis longitudinem sequentibus, ARCHANGELO dicit p. 194. & NUCKIO adenogr. f. 32. & BAYLIO I. c. & nuper CI. TREVIO Comm. *Norw.* 1731. n. 26. & MORIO diff. inaug. obs. 2. aemulus musculorum LIEUTAUD I. c. ut recte cum carneo tonento comparaverit FALLOPIUS *obs.* p. 195. SANTORINUS vero ornatus ex praegnanticis & pueris descriptus, & per cornus uteri, in sumnum fundum ire, arcum facere, atque uterum detrahere dixit p. 221. quae forte causa fuit, cur multi anatomici Cremaferem feminis tribuerint DCXL, recentiores autem aliqui musculos omnia vocent, ut PINAEUS p. 41. NICHOLLS p. 46, quos olim refutavit FALLOPIUS, deinde GRAAF p. 208. Longius vero descendere, & ad clitoridem venire, ut COLUMBUS p. 342. (qui pro novis describit) NYM-

MAN.

MAN. *de vit. fetus* p. 43. 44. BARTHOLIN. p. 149. RIOLANUS *encir.* p. 172. VESLINGIUS, & ante revocationem suam DIEMER BROECK p. 155. & nuper CRAMERUS *Comm. Nor.* 1734. *ibid.* 19. vel ad media femore pervenire, ut C. STEPHANUS p. 292, aut ima, ut C. BARTHOLINUS, ut etiam lapsis in genua mulieribus uterum detrahant, le CLERC Chirurg. p. 96. id experimento reputat. Longe minus verum est, haec ligamenta cava esse, ut C. BARTHOLINUS, & RIOLANUS p. 184. qui eam viam veneni veneri facit, per quam bubones nascuntur, & BAYLE I. c. & NYMMAN, qui ea via puerum respirare docuit, *de vita foetus* p. 43. 44. aut feminem contineat, quod SPICELLIUS ait p. 259. & D. de MARCHETTIUS p. 47. & VESLINGIUS. Horum errorum illum iam ARCHANGELUS I. c. deinde van HORNE prodr. p. 27. iustum MOLINETTUS refutavit p. 324. FALLOPIUS autem, qui extremitatem cavanissime dicit p. 195. b. vasa vidisse potuit, in quaecadecidit.

Liberum ideo uterum esse, nemo negaverit experitus, & vera hic est DREINCOURTH de utero n. 3 & KERKRINGII obseruatio (*obs.* 20.) quam GRAAFIUS repetit p. 209. nam pondus uteri lata ligamenta facile inclinat, teretia vero vix ullibi, quam in utero, firmius punctum habent. A ligamentis autem latis, & a vagina adnexa hinc recto intellino inde urethrae & vesicæ, retinetur uter. ne nimis licentiose vagetur, aut per abdomen, guitarve obambulet, quae vularum phrasis est

B 2

per

rint e. Uterus virginis fedecim annorum extra mensum periodum tantillus est, fescuncem longus, fesquidigitu nihilo latior, ubi latissimus, & intus exiguum cavitatem⁴ continet, fibrotam, transversis ductibus. Pulpia ipsa uteri in ea aetate tota homogenea adparet, praeter cervicem, neque arteriae venae adfunt conspicuae, nisi in exteriori superficie: nullae denique glandulae adfunt, sed singularis substantia, quam cum videret, mereri extitimat GALENS, ut hymnos lovi caneret, quod tam mirabilia sibi contigisset videre. Contextus est vasorum anteriorum, & venorum, qualia nulla in virgine adparent, neque enim dissectus uterus sanguinem fundit, qui totus albacet. In gravidae vero feminiae utero nihil fere vides, praeter

perantiqua, nam apud ARETAEUM reperitur acutor. L. II. c. XI. neque a recentioribus ejurata, ut appareat ex histriola E. N. C. Dec. I. ann. III. obs. 349. quam fabulum RIO LANVS castigavit p. 184. Idem recte addit, ovaria utique oberrare posse, quae etiam ab intestinorum pressione hue illucce edere necesse est. Tenui intestino ovarium inhaesisse vidit SANTORINUS obs. p. 217. & in inguina etiam prolabi, testiumque specie imponere observat Cl. PARSONS of the bladder p. 141. neque quidquam repugnat.

c Vide DCLXIV, DCLXXXVI, ubi etiam hanc sententiam videatur defendere PRAB. CEPTOR.

d DCLXIV. ubi reliqua, ad fabricam utero spectantia, habentur.

sanguinem, & in eadem parte e, in qua vix unum aliquod vasculum inveneras, praeter superficiem, in ea nunc tanta adjunt, ut digitum infondere posset. Ab ei vero magnitudine uterus ad priorem parvitatem reddit^f. Vidi enim uterum feminae, quae decies & quater pepererat, similem certe virginis uteri.

Extensis) Haec tota diversitas, qua gravidus uterus a virgineo distat, debetur humoris ab interioribus distendentis, neque ulli augmento solidi, quod vasculis appositum fuerit: et tamen uterus gravidus ita dilatatur, ut 24 libras capiat, si gemellis impregnatus fuerit. Haec admirabilis fabrica, quae in femella humana vix extricari potest, adegit MALPIGHIVM^{**}, ut in vaccarum uterum inquireret. Uterus arteriarum et venarum tela est & complicatio. Quod inter vasa medium, id cellulatum est, cavum, muco totum plenum in pregnantibus: utero vero inani & vase & cryptas omnes evanescent, five in virgine extra tempus mensum inquisiveris, five in muliere, postquam perperit: neque ulla pinguedo circa uterum est, nisi in femellis castratis, & id ipsum de marium scroto obtinet: neque glandulae in utero ullae, sed cryptae ingentes, liquore

e DCLXXXV. Uterus in recente puerpera non major pugno la MOTTE obs. 397. &c.

f DCLXXVI.

f^{*} Epis. ad Spon. p. 29. g DCLXIV. non nec da item mis-

turgidae, in quas humanae placentae inaequalitates radicantur, brutorumve cotyledones.

Hic totus uterus ex tantilla mole, exigua vi, ad insigne magnitudinem extenditur, Quo modo vero uterus, cinctus valis adeo magnis, potuerit a centro ad circumferentiam expandi^b, a tam modico influxu partis expandentis, neque potius ab ambeunte abdomen compresitus fuerit, & quare ovum facilius potuerit distendere, quam uterus ovum comprimere, ad has quaestiones vix quidem datur respondere. Quod enim in ovo est, id omne ab utero venit. Neque fiat distendi potest; sed distendi videtur a conjuncta distensione vaorum omnium.

Elaelius, HARVEIUS, cuius nunquam fine reverentia oportet meminisse, scripsit, in ipso utero ineffe vim, quae fetum expellat, tantam, ut inter mortuae matris femora puer repertus fuerit^b, quem post fatum uter-

b Uti semen visci in cortice arboris, & inter rupes plantae faepe arboresque, bufo demum inter dura fasa augetur. SANTORINI. obi. p. 232. Vis enim viva omni vi inertiae major est. Neque vata cava-

tem uteri comprimit, ea enim extorsum dilatantur, cum in externa superficie truncos suos habeant, eaque liberior sit.

i de gener. anim. p. 267. edit. Londin. Sed fetus a morte matris in lucem erumpentis numerosas historias inventio, quae equidem demonstrare videtur, aut magnas in partu fetus partes esse, aut musculofam vim uteri ab ipsa morte superesse. In summa

uterus expulset. Certe post partum uterus mollis est, uti charta pergamenta lota. Vivus autem coit quidem in se ipsum, ut

cavum

summa debilitate & deliquis partus la
M O T T E obi. 154. in convolutionibus
B R E S L . 1722. M. Dec. MAURICEAU
obi. 331. cum parvula la MOTTE obi.
219. In media apoplexia partus B R E S L .
1719. m. Nov. in agone mortis B A R -
T H O L I N U S bifi. 99. Cent. II. in co-
mate matris HARVEIUS p. 266. in epile-
psia ejusdem HELMONT. vit. multipl.
F O N T A N U S p. 135. E. N. C. Dec.
II. ann. 2. obi. 32. Dec. III. ann. 7.
8. obi. 124. & cum perfecta mentis aliena-
tione conjuncta la COURVEE parad.
p. 244. S C H U R I G. Embryol. p. 474.
P E C H L I N. L. I. n. 30. Par-
tus a morte H O R S T I U S EX C O R N A-
R I O bifi. med. mir. p. 705. ubi plura
exempla habentur. Duo exempla,
sed de auditu habet H I L D A N U S
p. 906. aliud suspicetur S A L M U T H
Cent. II. obi. 1. Unum absque idoneo teste,
est in E. N. C. Dec. I. ann. III. obi. 318.
aliud Dec. II. ann. 4. obi. 42. & Dec. III.
ann. 4. obi. 121. & vivi, ut videtur, fetus
ibidem obi. 83. tum apud V E S L I N G.
ep. popb. 7. & melius Dec. I. ann. 3. I. c.
Duo in Actis Hafniensibus ann. II. obi. 35. p.
92. & in Historiis B A R T H O L I N I l. c. A-
liud R O L F I N C K I U S diffe. Anat. p. 1195.
aliud B R E S L A V I E N S E S 1722. m. Mart.
m. Sept. quae historia satis fida videtur, &
1718. p. 1192, 1193. & fidus auctor la
M O T T E l. c. p. 540. aliena quidem,
sed fatis probabili fide. Sed & N Y M -

B 4 MA-

cavum omne delect^k, perinde ut vesica, sed sensim & absque elateris indicio. In vivo enim animale aperto abdome vesicam acu pupugi¹, cum tota urina plena esset, effluitur urina, & vesica in se ipsum coivit, contraxitque se pro ea ratione, qua urina exibat.

Liber) Tamquam ζων εν ζωω, uti DEMOCRITVS, facile moveri potest, fursum, dorsi, antrorum, retrosum, dextrorum, sum, sinistrorum: & pariter situm, uti figuram, facile & frequenter mutat. Hae

DE-

MANUS talia compilavit, & SCHURIG filius p. 200. Verum aliud, quod maxime hue facit, in quo fetus & ipse mortuus, & pene putridus ex mortua matre egestus est, existat E.N.C. Dec. II. ann. 4. obs. 107. & aliud ex languente & pene mortua matre, mortui fetus ejedi exemplum VERDRIES E. N. C. Cent. II. obs. 177. aliqua pariter habet mortui fetus SALMUTH. Cent. II. obs. 36. & aliud HOECH-STETTER. Non tamen oportet diffimulare, lochia etiam, & sanguinem, a morte per uterum & os, per expansionem aeris elastici concinata erumpere, & hoc modo fetus, cum effervescibus lochiis, explosum fuisse E. N. C. Dec. III. ann. 3. obs. 44. & menes per os, narsus a morte apoplectica HILDAN. Cent. III. obs. 12. ut omnino circumstantias accurate percipere oporteat prius, quam ex his observationibus pro musculo uteri aliquid concludatur.

k DCLXIV.

l CCCLXVI!

DEVENTRII^m est observatio, os nempe uteri non semper recta respondere linea medi-

m Nemo sere anatomicorum ante DEVENTRUM ignoravit hanc in situ varietatem, quea in utero, in vagina, & in uteri ore observatur, & ingle & in utero vacuo vidi dextrorum trago, & in praegnante. In graviditate enim etiam frequentius contingere necesse est, cum funiculus rarissime mediae placentae, neque haec medio fundo uteri infagatur, ad eam vero partem uterum vergere necesse fit, ad quam fetus pondus cum trahit MULLER de situ obliqua uteri Argent. 1731. Ergo HIPPOCRATES fuisse diversos in situ uteri errores prosequitur περι γυνακού β. & ab ea causa derivat sterilitatem ib. α. & β. & περι εργασίαν, deinde PLATO in TIMAEO, ARISTOTELES hist. L. c. 1. 2. GALENUS diff. ambu. c. 7. utrum ejusque collum, sursum, deorsum, antrorum & retrosum inclinari ait. PAULUS propriam curationem, tamquam malo vulgo note, uteri declinationi obponit L. III. c. 64. RHAZES declinantes uterum carceributula admota jubet corrigit de sectionibus. Sed & AVICENNA habet Canon. L. III. Fen. XXI. Tr. I. c. 1. 8. qui hac ratione a femine aliquando vult averti, & RIOLANUS p. 184. & ROLPINCIUS, & MAURICEAU p. 61. 57. &c. & BLASIUS obs. 2. L. IV. & GRAAF. p. 178. & CHARLETON de catam. p. 16. & RUYNSCH. Cent. obs. 88. & in E.N.C. Dec. III. ann. 7. 8. obs. 9. [dextrorum] & IUSTINA SIGMUNDIN, quae pro-

B 5

fun-

mediae, sive axi vaginae ⁿ, declinare auctem, ut retrosum, vel ad latera aberret.

In-

fundum situm oris uteri inter causas diffi-
cili partus retulit p. 188, 189; atque, si
retrovum declinaverit, periculum praes-
agit p. 12. & MORGAGNUS *Adv. IV.*
p. 46. Ab eo tempore PARISINI *bif.*
de l'Acad. 1709. n. 5 hepar viderunt
ab uero declinato in petitus impelli, &
GOUSEY situm oris uteri incertum facit in
edit. *Camer* p. 67. & MANNINGHAM
comp. art. *obstetric.* p. 3, 11-14. qui ad
omnes quatuor plagas declinare vidit, &
CHAPMAN *inprov. of midewifry,* qui oris
obliquitatem solum ad posteriora & ad anter-
iora admisit p. 9, & recentiores fere omnes. Hoc autem peculiare habet H.
a DEVENTER, quod has uteri aberracio-
nes inter frequentes causas partium diffi-
cillium numeret *novum lumen obsteir.* c. 9.
11, 46. seqq. quem sequitur MANNING-
HAM p. 20. & I. VON HORNE *Werbatter*
S. II. c. 2. fuse. Sed recentiores video
non plurimum tribueruere huic difficultati,
& vix aliam adgnoscere, nisi qua fitab-
ossium pubis a facro nimis exigua diflan-
tia. Certe etiam in herniis uteri, enor-
miter devii, partus felices reperi; & vis
uteri, qua fetum propellit, eti aliquam
esse non repugnauerim, pene nulla est, si
cum enormi nixo respirationis conpara-
veris, quo urgenter fetus, qua data via
cedere cogitur, vitiumque mollis uteri fa-
cile ipse emendat, repulsi a facro osse ad
minus resistens ossis pubis intervallum,
denique

ⁿ Lineam rectam per uteri axin cum vaginae
axi

Ineommodum est, sed necessarium. Inde
HELMONTIX ^{**} voces, Deum ponere
maximas potestates in membranis, cum ven-
triculus vim cibi mutandi naectus sit, uterus
vim transformandi.

Prefus) nulla certe causa adest, quae
comprimat uterum, quem mollia undique
ligamenta sustinent. Haec enim laxata tan-
tum membranae sunt:

Defenditur) Supra uterum enim perito-
naeum proximum expandit, uterumque
cingit. Praeter eam membranam nullam
aliam & habet.

DCL XIV.

Membranis) Uterus omnino tegitur a
peritoneo, tanquam externa membrana, &
un-

axi continuam alioquin ducente impossibile
est, cum uteru etiam cum optima va-
gina angulum intercipiat.

^{n*} Vide *sexupl. digest.* n. 18. *ideam morb.*
n. 2, &c.

a Turbinatae, in Textu) Uteri proprie sic
dicti figura est, quae a SORANO primum
demonstrata est, ut modice convexa superfi-
cie superius terminetur VESALI. p. 652. *de
rad. Chin.* p. 122, inde duabus lineis sen-
sum convergentibus, modice curvis, tan-
quam lateribus finiator. Tales bonasico-
nes RVYSCHIUS dedit in *Theb. VI.* &
Adv. I. Facies anterior & posterior
planiores sunt VESALIVS p. 652. RIO-
LANUS p. 185, latera pene acuta, ma-
gis eminent. Gracilior finis, in quo li-
neae convergentes coeunt, habet circum-
natam

undique clauditur, ut nihil apertum sit, praeter tubarum aperturam. Interior autem tunica nulla adest, ne minus facile uterus

natam fibi paulo super oculum *vaginam* GRAAF. T. VII. WINSLOW. n. 646. quae apicem resecti coni similem uteri occultat. Confer EUSTACHII T. XIV. f. 3. cum T. XIII. & DCLXXV. Inde factum est, ut uterus vulgo nimis brevis & pinguis & decribellatus. Tres nempe digitorum transversos longum faciunt VESALIUS p. 656. G. R. A. A. F. p. 183. WINSLOW. n. 590. & alii, ego coram habeo, cuius dupla longitudine est, ex feminis fanissima excisum. In puellis autem tenuioribus eisdem exiliissimum est RVY SCH Mus. p. 184. fabae mole HARVEL. p. 272. in virgine piro, in muliere ovo anferino comparat IDEM p. 273. In gravidis insigniter increbit, ut totus uterus pane sphacram immitetur, RIO LANUS p. 185. BIDLOO. T. 54. bene. DEVENTER ic. c. VII. Crassities in matura femina circiter unciae (de gravida vero dicitur). Duos digitorum transversos facit GRAAF. p. 183.

b Membrana exterior uteri peritonaeum est, quo undique obducitur, uti recte monuit ARANTIUS de fetu p. 3. neque aliam praeter ea membranam habet, est nervosum membranam pro peculiari GALENUS numeret de vulvo, diff. Post hanc membranam cellulosa sequitur NOORTWYCK T. I. C. superius ita arcta & brevis, ut vix possit a carne uteri separari. Interna, quam dixerunt GALENUS

in molem majorem distenderetur; Loco vero membranae sunt variorum ultimorum exhalantium, & inhibentium fines, & in praegnantiis lacunae muci plena.

NUS, qui venosorem facit externa l.c. & VESALIUS p. 656. & GRAAFIUS p. 186. & alii fere omnes, nihil est, nisi ipsam substantiam uteri velis. Video quidem membranam hanc repetere WINSLOWUM n. 595. 596. VIEUSSERIUM nov. var. hys. p. 2. & SANTORINUM, & CI. LIEUTAUD. p. 360. porosque ipsi tribuerit & lacunas villigantes. Verum non video, quibus notis haec membrana a reliqua uteri carne separari possit: Dudum monst MERY hys. de l' Acad. 1707. obi. 2. neque dissentit MORGAGNUS Adv. IV. p. 47. & veteres video, ipsam carnem uteri pro ea membrana habuisse, cum crassissimum, maxime ad osium, VESALIUS vocet p. 657. &c. Membrana vero, quam bis in utero reperi & faciliter separavi, molllis, porosa, ea chorion fuit, ut videtur, a conceptu infelici superstes, & nihil cum naturali fabrica commune habet. Caro vero uteri, in multa strata separabilis ARANTIUS l. c. BARTHOLINIUS p. 262. VERHEYEN. p. 127. NOORTWYCK anat. uter. p. 12. spongiola, molllis, fungosa, PLAZZON, p. 127. compressilis, succo plena, nihil fere cum ullo allo vicere commune habet, glandulæ tamen carni propior est, quod morbi utero familiares confirmant, scirrhi, cancri, sarcomata.

Fibris & Uteri fibrae in integro & sanguine distinto utero nullae apparent, tunc enim mera vasa videntur. Quando vero a parti sanguine spoliatus pallit, tunc innumerabiles adparent. Inde sequitur, aut totum

c Has fibras omni tempore in utero viderunt Anatomici. GALENUS omne genus fibrorum in utero esse dixit de util. part. L. XIV. c. 14. BONACIOLVS, cum paucissima habeat, villos tamen uteri habet, & longitudinales & transversos p. 17. edit. Batav. FERNELIUS eadem docet physiol. defor. part. c. VII. VESALIUS fuse, externas fibras in feminis, quae pepererunt, transversas, non plurimas, mediae copiosiores obliquas, internas paucas & rectas esse p. 657. & deno has carnosas fibras repetit examen Fall. p. 145. PLAZZONUS habet similia, p. 127. & BERGER p. 455. & CRAEFIUS p. 185. magis tamen in fundo, & C. RAUHINVS p. 123. AR-CHANGELVS fibras carneas inter duas tunicas evidenter vidit & testatur p. 190. LUD. BARLES inter membranas, ad orificium internum telam carnearia nasci ait nowell. decouv. n. 3. S. COLLINS in praegnantium utero fibras musculares ait apparere p. 568. MALPIGHIVS non in vacca solum p. 16. sed in mulieribus praegnantiibus fibras reticulatas vidit, ut totus uterus ex laceratis componi videretur p. 29. et observationem MALPIGHII MORGAGNUS in puerpera confirmavit adv. IV. p. 47. Carneas reticulares uteri fibras etiam

CON-

totum uterum nihil esse nisi fibras, aut omnino nullas adesse & *. Quid ergo? non ne

CONNO^{RS} habet diff. de sarcom. uter. p. 49. MERYUS in puerpera uterum musculosum reperit hist. de P. Acad. 1707. n. 2. & LITTRIVS 1701. p. 385. qui reticularem muscularum vocat p. 385. FANTONVS fibras uteri copiofissimas vidit p. 198. & muscularum notabilem, quo corpus uteri componatur, ex transversalibus longis & decussatis fibris HEUCHERVS art. magn. Anat. n. 63. VATERVS in faciatore uteri carnem musculosam vidit proprii diff. HEISTERVS denique, qui musculari uteri nihil tribuit, fibras tamen muscularas uteri admittit comp. Anat. n. 31. & in diff. MOEBII, SANTORINV. autem uterum absque dubio signo muscularum vocat, cuius lacertuli in puerperis distin-
cte adparent, & alii in orbem ducantur, alii superne ab utero dimittantur p. 216. Cl. NOORTWYCK fibras in utero pene in orbiculum dispositas reperit graci-
iles, paucim sparsas, neque ad placenta-
feden limitates, in gravida femina I. c.
p. 12. 106. Ego denique, sed omnino
femel, in utero tertio mense gravido,
fibras in universum circulares vidi,
deinde alias ex vertice uteri, per utram-
que superficiem secundum longitudinem
descendentes.

* Fibras musculares omnino adesse, et pol-
lere vi elastics, multis modis confir-
matur. Uterus enim humanus, præter ex-
perimenta not. i. ad DCLXIII. ita valde

in

in partu constringitur, ut etiam manum debilitet. *Hist. de l' Acad. 1715.* p. 7. Cl. HARTRANET de secund. cont. extrah. p. 23. MURALT coll. anat. p. 642. CLBOEHMER, in progr. de sit. uter. p. 13. & perforatus a fetu, intra breve tempus vulnus, quod fetum transmiserat, pene clauerit la MOTTE obf. 316. E. N. C. Dec. II. ann. 9. obf. 115. statimque ab exclusa placenta circa manum manifesto se contralat. DEVENTER p. 44. alias autem os uteri crampo constringatur in commode, partumque moretur SIEGMUNDIN. p. 10. aut a partu ita cito se claudit, ut retineat locha HARVEIUS p. 295.

Deinde, matre immobili, fetu iam putrido uterus ita se constringit, ut puerum pellat, & iuvet eximentem SIEGMUNDIN. p. 31. notissimo denique experimen- to ex summa illa dilatatione in partu fe intra paucas horas relittuit, prioremque recuperat exiguitatem la MOTTE obf. 385. MANNINGHAM p. 4. &c. DCLXXXV.

Evidentia autem vidit HARVEIUS in prolapso uteri, cum omnis septi transversi abesseat actio, uterum se fetu mortuo liberalis p. 269. consentiente BIERLINGIO. L. BOURGEOIS II. p. 39. RUYSCHOI adv. II. p. 24. & BIANCINO de gener. p. 114. & relictio abdo- mine in cane folium uterum fetum exclusisse HARV. I. c. p. 333. alibi in ex. 67. motum uteri undo/utn se vidisse memorat, in recens enclae damae utero. Porro in catellis VENETTE p. 247. 225. & GRAAFIUS in cuniculo, motu undo-

ne RUYSCHIUS ^d musculum vidit, quem descripit? nonne in auctione publica venditus est, boni sensi manu praeparatus, uter

rus

undo peristaltico fetum expelli vidit p. 313. & in cornibus uteri muris agrari motum peristalticum suis confexit oculis MURALTUS ^{vadem.} anat. p. 544. nuperque VALISNERI de gener. vvoip. c. 5. n. 22. RUDBEKIUS uteri con- trictionem, quae post partum fit, diserte cum vehice constrictione comparat obf. post tr. de duet. aquos. p. 329. Denique in partu muliebri ipse teigit RUYSCH, uterum moveri, eminere, & manum pro- rrellere obf. med. n. 93.

d DIEMERBROEKIUS in pueris vide- rat, inter utramque uteri membranam contextos musculares, quos ad expellendos fetus aptos esse crederet p. 137. cito autem a parte evanescere addiderat. De Meroy dixi not. b. & Littrio. Deinde Ruyshius in Adv. 10. Dec. II. fibras muculosas fundi uteri in circulos concentricos fere dispositas descripsit. Postea vero fusi expositi, circulares, subtile, fibras, (Dec. III. iconem vide T. 3. f. 1. & in tr. de uteri musculo) placentiam separantes, ut minime necesse sit manus eximere nimis adhaerentem. Inven- torum ei gratulatus est A. Vaterus & Hequetus, deinde recepit Monros Edimb. soc. II. p. 128. & Simson Edimb. soc. IV. p. 117. aliisque, ut praeter vulgo notas fibras novum musculum admittant. Sed etiam solerissimus Hummelius, quem

rus, in quo manifestas in fundo vides membranas circulares? Adfunt utique, sed fibrae non sunt. Quid ergo? Merae lacunae

quem nuper praematura mors extinxit, altero a partu die Rayscbius muculum se vidisse scribit Comm. Lit. 1738. beld. 21. deinde ex repetitis experimentis descriptionem dedit ib. 1739. beld. 16. conf. diff. Hollingii de offic. obster. n. 12. Grauel de superf. p. 12. & Keck, diff. de dolor. a partu canis n. 41. & iconem COMM. 1739. T. IV. f. 1. fibras nempe in fundo uteri tenues, in variis arcus absque ordine flexas, & decussatas, plerasque orbiculares, rectas alias.

Verum contra hunc muculum Heisterus dixit comp. n. 31 & in diff. Morbi i. c. qui negat aliquid a dudum notis fibris diversum vere adesse. Tum Cl. Hartrans, cum uterum musculosum admittet, peculiarem tamen & a fibris dudum notis diversum apparatus adesse negavit de secund. extr. non differ. n. 13. & tellis omnium maximus Rayscbius in ultimo senio manifesto falso est parum se sive muculo tribuere, teste Cl. SCHREIBERO de vit. Raysc. p. 54. ex ore communis nostris amici Ill. Bohlti, qui diu cum Rayscbius vixit, ultimus & carissimus discipulorum. Verum an ergo nullae omnino fibrae musculosae uteri adiungantur? an omnino musculosae fibrae uteri sunt dilatatae aut lacunae, aut arteriae venaeve, sanguine praeter naturam turgide dic, ut hic PRÆCEPTOR opinatur. & video Cl. GORTERVUM sentire de motu

vit.

næ fungosæ, sanguine plenæ, quamdiu uteru distenditur: tortuosum autem vas, aut accumulatio valorum similium, fibras referit muculosarem. Recte adeo MALPIGHIIUS, ignorare se, quid uteru humanus sit, & nihil musculosum reperire. Deinde alia ratio est, quare has fibras non credamus esse

vit. n. 41. & LIEUTAUD. p. 359. & pridem tuse VIEUSSENS nov. vas. system. p. 15. BOERNHAAVIUS quidem tenacitatem clateris adlegat, quae in utero est, & defederatur in muculæ. Sed notissimum est, intestina ad enormem mollem distenta facile, expulso aere, in angustiam suminam redire. CLIEUTAUD. obicit, uterum ferum crassificere, cum ventriculus & intestini expansa extenuentur. Sed ea extensio uteri in vasis est, & dicetur alibi. Verum contractiles elasticæ fibras ineffe utero, pallidas ante gravitatem, tunc vero vasis turgientibus, utræ omnes muculi minores rubicundiores evidenter confici, opinor certum est, atque & anatome demonstrat, & experimenta, & ipse denique ordo ramorum expers. & recti tractus a vasorum figura alicant. Peculiarem vero RUYSCII muculum, diversum a fibris illis uteri dudum notis, neque cogit anatome neque ulla suadet admittere necessitas. HUMMELII autem icon, uti a RUYSCIANA tota differt, ita nostram sententiam confirmat, cum fibras & circulares varias, & varie longitudinalis admittat.

esse de muscularorum natura, hi enim ea ratione distendi non possunt, nisi tanta vis ipsis inferatur, ut postea nequeant se in priorem brevitatem restituere. Consideravi cadaver feminae, quae plurimos, & vegetos, fetus ediderat: postquam decem fere annis desistet parere, vidi ute-

rum

e *In torso, in textu*) Vasa uteri in feminis non praegnatis in universum proprios habent serpentinos flexus; ut toto itinere quidem pene rectam lineam sequantur, sed eam alternis undis interceptant describant. *Habenit HORNE, SWAMMERDAM prodr.* T. I. II. GRAAF p. 187. T. I. utenque & p. 181. & BOHN p. 224. & iconem dat NUCK adenogr. T. XXXII. Confer etiam FREIND emmenol. c. IV. & VATERVM uter grav. proe-
minuit & p. 11. In praegnante vero utero has plicas evanescere, & vasa in rectum exporrigi manifeste vidi, ibique enor-
miter intrescant, ut credam BARTH-
OLINO, qui emulgenti comparavit, &
GRAAFIO p. 215, qui digitum recipere
dixit p. 183, quod de spermaticis C.
BAUHINVS dixerat p. 114. & RIO-
LANVS p. 366. & SALZMAN in obser-
vacione, & pridem CARPUS in MUNDI
CCIV. Addit. MALPIGHIVS, duos fere
motus ad unam arteriam venas esse p. 26. &
CAR. STEPHANVS, arterias, magis quam
venas, flexuosis esse, quod verissimum
est. L. III. c. 5.

Caeterum in non praegnante utero su-
perficiem imprimis trunci percurrent,
sub

sum nihilo majorem, quam virginis fuerat. Ergo fibrae ureti, quae in tantam ampli-
tatem se patiuntur distendi, et tamen vim
contractilem ita illae am retinent, ut ad
priorum parvitatem se contrahere valeant,
non musculari potentia, sed communis ali-
quia vi elastica videntur agere.

Exter-

sub peritoneo, ut in iconibus GRAAFIE
& SWAMMERDAMMI adaptar. In
pulpa autem uteri diflecta adparant foro-
minum specie, quod dissectae arteriae se
fuscent RUYSCH in iconibus ple-
risque, GRAAF T. VIII. F. SWA-
MERMADAM T. III. S. MAURICE U
p. 33. f. 3. DOUGLAS Phil. trans. abr.
IV. T. VI. f. 2. Video MORGAGNVM
GRAAFIVM corrigerem adv. IV. p. 47.
quod pro vasis habeat, quae finis fint.
Verum ipsa teres figura & repletio aliud
fuscent. Denique in ipso utero vasa
perinde, uti in aliis glandulis, in rete in-
tricata evanescunt MALPIGH. epib. ad
Spon. p. 26.

f Lymphatica in utero vaccino faciliter sunt
visu, & calamo non minora vidi; conf.
NUCKIUM adenogr. p. 75. t. 33 RUD-
BECK fig. nov. IX. MALPIGH. epib.
ad spon. p. 26 GRAAF. T. XI. WHAR-
TON p. 244. Ita etiam ovium, uterus
lymphatica habet VIRUSSENS p. 14.
Hacc ipsa vasa ex lactea sunt, quae
EVERHARDUS & DEUSINGIUS aje-
bant per lata ligamenta ad uterum &
corvum ferri apud TILINGIVM de pla-
centa p. 261. 360. & defendit DIEMER-
C 3 BROE-

Externae) In viris musculi abdominis propriis perforationibus instructi sunt, per quas vasa spermatica descendunt. Ita in feminis.

BROECKIVS p. 206, 213, &c. Sed & ovaria brutorum lymphatica habent RUDBECKIUS l. c NUCK p. 70. In homine obcuriora sunt MORGANVS tamen in puerpera turgida, sub externa membrana repentina, vidit adv. IV. p. 76. & WINSLOW n. 623 idem sunt lactiferi ductus interni involucri uteri, a CHIRACO demonstrati apud SCHYRIO. *embryolog.* p. 4. Sed & MENYAS vidit in omnibus partibus generationis apud la MOTTE des accouchem. p. 101. & STAERELINUS meus specim. anat. bot. 1. 24. n. 6. NVCKIVS de utero humano desperavit p. 75. ovarii autem lymphatica quatuor aut quinque trunculis versus vasa magna & cisternam chyli euntia pingit f. 32. Haec eadem vasa ovarii in feminis enormiter ampla vasa fusile PARISINI habent *Histoir. de l'Academie* 1. 07. n. 4. Nervos denique diximus ad DCLVI. Ab octavo pare deducit VESALIUS p. 660. sed intelligis intercostalem, a eius plexu mesenterico infimo majusculos ramos video imum uterum adire, & ex fine ultimo ramulos habent WINSLOW p. 623. VIEVSSENS T. XXIII. n. 81. deinde a trunculo, iam fini suo proximo n. 84. Addit GRAAPIUS ab osse sacro alios p. 188. qui mihi principes videntur, si cum nervis clitoridis coniunxeris. Nervorum autem in aliis vespertilionum plexum priors abeo-

femina pariter duo foramina sub peritonei membrana reperiuntur, quae duas vasculosas vaginas emittunt. Veteres vocabant inferiora ligamenta uteri, sed eos DRELINCOURTIS & deridet, solebatque per jocum dicere, eos viros in camera obscura feminis vidisse, qui has canas pro ligamentis haberent, neque enim ligamentorum loco esse posse, & uterum retinere, nisi, quando feminae invertantur incedunt. Vasa tunc innumerabilia, quae ex femore ad uterum veniunt^b, & quae post EUSTACHIVM depinxit SWAMMERDAMVS. Hinc intelligitur ratio herniarum, quae feminis accidunt. Herniam ^b* dicimus, quo-

uberius descripsit SANTORINV S p. 219. T. 2. f. 3. Sensum huius vilceris acutissimum esse vulgo notum est.

g DCLXIII. Eandem sententiam sequitur GARENGROT *splanchnol.* II. p. 74. Semper ligamenta tereta communica- tionem inter externas & internas partes genitales perficere.

h Omnes venae uteri miris anastomosis bus communicant GRAAF, p. 214. etiam cum haemorrhoidalibus, de quibus negat IDEM p. 158. Res ipsa vera est, & perpetua, ut sola vasa genitalium exter- narum partium valvulas habeant. In ligamen- tis tamen teretibus venam valvulam depingit SWAMMERDAM, ita dispositam, ut sanguinem ad uterum non sinat venire prodr. p. 27. T. 11. sed refutat GRAAFVS p. 355.

i* Hernias ibi fieri dudum FALLOPIUS vidit, qui

quoties peritoneum extrorum pellitur; id in viris sequitur vasorum seminalium iter: in feminis autem, quibus peritoneum simplex vas illis femoralibus, pro ligamentis habitis incumbit, poterunt intestina secundum eorum ductum elabi, & primo inguinalem herniam facere, inter angulum femorum & pudendi labium; deinde femoralem, quales ad medium femur prolapsis fuisse vitum est; ut omnino MERYVS viderit, faeces alvinas ex medio femore exente, per ruptum in dilatata vagina peritonei intestinum.

Communicantes) Ut arteriae femorales cum femoralibus, & cum iliacis internis, & reliquae pariter inter se conjugantur mutuo. Ita fit, ut in omni statu corporis, quidcumque feminae contigerit, uterus semper abundet sanguine. Si enim quinque fontes obstruti fuerint, sextus, quem solum apertum manifeste pono, omnem eum sanguinem solus ad uterus feret, quemque fontes cerebant. Omnia enim vasa uteri liberrime communicant invicem, & val-

qui hunc ligamentorum teretum exitum per annulum bene describit p. 195-195.
b. Sed NUCKUS fuse adhuc mat, produci in feminis peritoneum in modum divitieculi, atque ligamenta tereta aliquos comitari p. 130. seq. & t. 40. Verum nihil vidi unquam nisi dubias aliquas rubellas stras, crenasteris imaginem, peritoneum autem ab angulo, perinde uti in viris, etiam aliquo spatio distat.

valvulis destituantur, ut unica arteria repleta continuo repleantur omnes. Primus EUSTACHIUS in tabulis, WRENNIVS autem ex conjectura docuit nullas valvulas in utero reperiiri. Nisi hanc fabricam NATURA selegeret, in uteri diffensionibus facile vata comprimi potuissent, nunc difficillime hic obstruacio oritur. Eodem artificio natura in cerebro utitur, ubi vertebralis arterias cum carotidis conjungit CXXXIII. Ad uterum ergo descendit fanguis per spermaticas, paralellus subit per iliacas, & haemorrhoidales, adscendit ex femoralibus.

Valvulae) Uterum ergo possumus dicere, texturam inextricabilem arteriarum & venarum a pluribus originibus ortarum, & inter se communicantium, quibus hoc singulare datum est, ut omnia incrementa arteriarum & venarum exprimere possint. Nul-

i Ita RUVSCHIUS ea vasa vermiculata uteri ovilli prius limpida viderat manere, cum vasa rubracerata repleta essent *Thef.* II. aff. 5. n. 19. Sed idem alibi continua vidit arteriolis *Thef.* VII. n. 16. Et vulgo notum est, in gravidis incredibilem vim magnorum vasorum carnem uteri percepere DOVGLAS I. c. que in utero mani vix apparent: atque denique sanguinem naturaliter per ea vasa exire, que liquidum pellucidum exhalabunt. Ita MORGAGNUS sinus illos laxatos fluorem album, magis laxos sanguinem fundere credit *Adv.* IV. p. 49. LITRIUS 1720. hisp. p. 20, per cosdem pores

Nullum enim sanguinem continent in utero virgineo non menstruato, nono autem mense.

poros in menstruatis sanguinem, in gravidis mucum album exire, tenuem vero & limpidum liquorē in non prae-
gnantibus, neque menstruatis. Hinc rete illud uteri cinereum, friable, teretibus ductibus factum, ramosum, de quo du-
bitabat MALPIGHIVS, an arteriae, an
fibrae carnae, ac nervi essent p. 30.

k. Cavitate in texu) Hac exigua est in utero non praegnante, ut enormiter nimiam pinxerit VESALIVS f. 27. &
etiam GRAAFIVS nimiam T. VIII. A T.
IX. X Conprepsi nempe ubique inter-
crassas carnes uteri, semper plana est &
minimae capacitatis. cum anterior uteri
medietas a posteriori proxime absit.
Conf. WINSLOW N. 591. & N. STE-
NONIS iconem ACT. HAFN. II obs. 89.
Porro inter duas tubas, & super cervicem
late est, in service pene nulla, dum tem-
pore virgo est. Sed septo quodam,
dicebant uterum ut cunque in duos sinus
dividi, veteres, ut ARISTOTELES his-
t. anim. III. c. i. & AVCTOR Ifag. anat.
c. 30 & PHILOTIMVS atque PRAXA-
GORAS apud GALENVM de diff. vulv.
c. 3. & GALENVS de usil. part. L.
XIV. c. 4. & AVICENNA CAN. I. illi-
fen. XXI. Tr. i. c. i. & RHAZES ad
Mansor. l.c. 26. Inter vero recentiores etiam
divisum uterum describunt, futura vel
septu, CARPVIS in MVNDINV
CCKVII. CCKVIII. & Ifag. p. 226. &
FER.

mense nihil nisi sanguinem, ut totus uterus
videatur rubris vasis constare, inde iterum
con-

Fernelius l. c. c. VII. Paratus p. 106.
Platerus p. 161. Laurentius p. 273.
Pinaeus p. 132. C. Bauhinus p. 127.
Mauricetus p. 41. Linden. phv. ol. p. 98.
C. Bartholinus p. 154. Spigelius p. 259.
Riolanus p. 196. 197. S. Hilaire p.
720. Diemerbroek p. 137. Ego vero
neque futuram, neque septum ul-
lum video, ut recte Columbus monet p.
241. & Graaf. p. 179. Veteres autem
forte unice bifidulos uteros ad humanum
genus transtulerunt, quod omnino pro-
babile est, nam Galenus cap. inum & vac-
uum uterum cum mulierib[us] convenire
ait de diff. vulv. c. 3. unde manifestum
est, quod dudum Vesalius monuit, p. 669.
& de rad. Chin. p. 120. Galenut uterum
mulierib[us] nunquam feculisse. Prax-
ageram autem & Philotimum, ob hoc ipsum
vitium, pridem Galenus accusavit. Hippo-
porates denique vel certe auctor l. negat
etiam uterum manifeste uterum bicornem
describit n. i. Vel rurum aliquem sulcom
viderunt, uterum septo bipartientem qualiter
Riolanus habet, & E. N. c. Dec. II. ann.
5. obs. 67. & Morgagnus Adv. IV. p. 46.
et Cl. Grauel de superfet. obs. 5. f. 2.
aut medium lacertum cervicis; aut uete-
ros demum rariori casu semiduplices, qua-
lem Maius descripsit Comm. Nor. 1733.
h. 25. olimque Sylvius append. Ifag. et
I. Bauhinus apud Rousselum hysterot. p.
227. et Littré hist. de l'Acad. 1705. p.
59. In hydropica bifidum majorum, et
mīc

contrahuntur in latitudinem pene nullam.
Maxima arteria uteri non distenti invisibilis

lis

minorem uterum lego in z.n.c. Dec. II, ann. 5. obs. 68. et apud Graaf obs. I. f. i. cere famulis est. Uterus perfecte divisus Paulin, post E. N. C. Dec. II, ann. V. obs. 108. Memoir, de l' Acad. 1705, p. 504. Uteri duo, dexter major, ex Marginali du Terre: alius ex la Marche apud Heisterum de nov. invent. alius in Aet. Sil. vol. Villmant, n. 1. Vagina duplex et altera pars lator Bartholinus Cent. III. ep. 2. Vagina duplex Comm. Nor. 1733, hebd. 25.

I. Tubarum vide DCLXVIII.

m Exequi, in Textu.] Pars ita anatomae uteri difficillima est. Id quidem facile est, superficies cavitatis uteri superioris super cervicem ferri rubellam apparet Graaf. p. 185. Santorini. p. 216. et naturaliter villosam et flocculentam esse Santorini. p. 216. Winslow n. 596. Papillosam video Rayscbiun vocasse apud R N D L. it. p. 89. Vasa vel vero lymphatico-nervea vocat Viegenius p. 17. atque minimas propagines in cavum uteri descendere, inque poris ibi appeariri p. 20. 21. In testudine interna uteri facies adeo evidenter villosa est, ut interflorum tunicae intimae comparat Taurury de la gener. p. 37. Hos villos esse omnino arterias exhalantes rete Kauwius n. 1037. 1028. partim vero reforbentes venas, Noortwyci p. 9. in eos ipsos villos productas, & utrumque certum est. Experimenta enim demonstrant, & a venis, & ab arteriis, patulam viam esse

lis est, si cum arteria rubra comparatur: & haec tamen invisibilis arteria adeo magna fit

esse in uteri caveam. Nam flatus Graafio teste p. 184. Fantona p. 199. (ex venis) Heistero comp. anat. p. 109. Paocoli de bombe illi, p. 61. Duvortey Phil. trans. abr. illi. p. 21. & aqua obseruante Graafio p. 184. (sed in puerpera), & C. Bartholinus de siphonis ufu, & Litfero de humoribus p. 292. (qui tamen per glandulas uterinas ajunt exire liquorem impulsu vasorum hypogastricis), & mercurius Caffebom ap. Cl. Böhmerum de sif. uter. p. 21. & in metb. sec. vix. p. 34. per arterias & per venas, & cera demum impulsa in vasa hypogastrica viam fibi in uterus aperit (Bidloo) & per eos poros exfudat Winslow. n. 617. Vicilium autem per eos poros ab utero in venas reddit. Bartholin. de latetis dubia c. I. p. 117. & bish. anat. 92. Cent. I. Heister I. c. ipsamque placentam per solentissimi Noortwycii experimenta. Habet etiam exignos istos uteri poros C. Bartholinus avus inf. p. 154. C. Baubinus p. 127. Collins p. 568. Graaf. p. 182. Fitzgerald. p. 19. Santorini p. 218. Wepfer de cit. p. 125. Peyer. exerc. p. 76. (in puerpera). Welsh. Tabb. 52. Winslow n. 596. Noortwyci p. 12. Littre Mem. de l' Acad. 1702, p. 287. Per hos poros uteri sifillat serofus blandus tenuis liquor Kauwius I. c. Graaf. I. c. Collins, Peyer I. c. Littre I. c. Pinaceus p. 119. subfalsus Fitzgerald I. c. & in puerperis ipse sanguis Littre Mem. de l' Acad. 1701, p. 287. Russch,

fit in utero praegnante, ut initium calamit
scriptorii admittat.

Emissa.

*Ruysh. obs. 10. Waldkirch. de abortu p.
11. & in menstruis Littere I. c. ut tamen
apud plerosque secrete distingua, an illos
subtiliores fontes, an cavernularum velint
offia, deque Pyero & C. Bartholino
omnino probabile sit, eos ita potius vidisse.
Porro in cervice uteri lacunae sunt, inter
transversas laminas interpositae, in sub-
stantiam uteri demersae, a TREVIO
optime depictae Comm. Lit. 1732, p.284.
T. 2. f. 5. quae brevem setam statimve
admittunt. Ex iis mucus exprimi potest.
Videtur has lacunas dixisse C. Stephanus
p. 308. habet etiam Arantius p. 5. Rio-
lanus p. 197. 201. & I. van Horne prodr.
p. 15. ubi meatus glandulos vocat, &
Graaf. p. 181. 186. & Verheyen p. 127;
& Cl. Berger p. 455. & Santorinus p. 216.
& Fantonus p. 192. & Lietaud. p. 359.
& Pafelius III. p. 66. & Trew I. c. atque
Petropolitani Tom. III. & Cl. Noortwijk
p. 105. In utero aliquae etiam, sed pau-
ciore lacunae adiunt. Has Arantius p.
5. & Mahigibus p. 29. & postb. p. 46. &
Graafius habet p. 214. Duos Fantonus
dixit prope tubos ortos, & per uterum
ramulos, p. 193, tum Santorinus p. 216.
In ipso denum externo limbo inferiori
oris uteri folliculos describit Cl. Noort-
wijk nuncerosque ortos p. 7. & pingit
T. I. & olim dixit Harderus apiar. p. 10.
Corpuscula vero ovorum formiculae for-
ma in utero puereræ T. Bartholinum vi-
derat p. 298. & Collins glandulis uterum,
atque*

Emissaria.) Haec nunquam desunt, et
quo magis uterus distenditur, eo majora
funt,

atque spongiosa substantia, conflare scribit p.
569. Recentiores autem bene multi, glandu-
las uteri receperunt, a Litteris toties nominatas
hjst de l' Acad 1720. p. 22 &c. ut a Welscio
Tab. anat. 52. & Poisolo I. c. & prope
tubas, sed dubius, aliquas ponit Santori-
nus p. 216. ex brutis vero inferit Jan-
wryus anat. rati. p. 185. ex rupicapr. Harder.
Exerc. p. 3. & ex vaccis I. B.
apiar. p. 18. Puchlin. obi. 21. Cent. I.
ex equis Collins p. 639. Has glandulas fe-
vidisse credebat in mulier Douglassii ab-
ridgm. I. c. mucumque fecerunt docet Keil.
comp. anat. p. 102. succum vero album
chylousum Prefon. Phil. trans. abr. III.
p. 210. Eas autem glandulas, fateor, me
vidisse nunquam, neque facile admittere;
et si tuberculam faciem uteri vicerim,
(Vattro piæm fig. cit. a.) quam scri-
ptores videntur pro glandulosa habuisse.
Negavit etiam Meryui, & omittunt re-
centissimi.

Deinde primus Car. Stephanus
anfractuosos & frangitos canales in sub-
stantia femininarum praegnantum vidit L.
III. c. 4. p. 295. Riolanus inventorem &
inventum laudavit p. 185. ut non bene
meatus in spongiosa substantia uteri Joban-
ni van Horne prodr. p. 15 tribuat Swane-
merdam p. 54. Uterum pluribus tubulis
& cuniculis percurri Lindenius dixit phys.
p. 300. & fere similia Diemerbreck p.
140. et Salzmannus ex puerpera (obs. anat.
P. 44) Baylius & Charletonus propria
cuam experimenta adducunt, & quartio
mente

fiunt; minima in non gravidis, in praecantante utero tam vasta aliquando octavo mense

mense praegnans uterus cavernulis stylum admittentibus plenus describitur in E.N.C. Dec. I. ann. 4. obs. 192. 195. Caecos tubulos ex spongiosa uteri carne *Bonbius* dixit p. 15. *Vieussens* vocat vas vesiculoso - lymphatica de nova invent. p. 12. Sed uberioris docuit *Malpighius*, spongiosam illam uteri carnem plenam esse cavernosum finibus epith. ad *Sponium* p. 30. nulla membrana coercitis, spongiorum ductus referentibus *Vieussens* p. 9. Contraria sententia membranatos vocant *T. Bartholinus* ad *Casp.* p. 149. & *Bayle de cau. cauterio* p. 23 &c. & *Berger* p. 256. & *CHARLETON de uteri rheumat.* p. 25. & *Monroo Edim.* soc. II. p. 127. & robustus *Bayle* p. 7. Hi sinus in sectione uteri adparent disiecti *Vater* fig. cit. *E. C. C.* inaequabilis cavitate *Vieussens* p. 4. *Verheyen* p. 153. Varie ramuli sunt *Malp.* ib. *Vater*. p. 13 - 18. e. n. c. Dec. I. ann. 4. obs. 192. In cavitatem uteri passim aperientur *Malp.* ib. obliqui ostioli *Vater* p. 13. *Santorinus* p. 218. (qui vero nihil præter eos siphunculos habet) uberior tamen in fundi parte, cui placenta adhaeret *Vater* p. 16. Hæc ostia exiliissime vocat *Bayle* l. c. sed in pueris apicem digitii minimi receperunt *Morgagni*, & majora sunt, quam pro arteriarum portione *HORNE de dent. saliv.* II. Magna etiam oculata pingit *Noortwijk* T. I. Addunt viri egregii *Vater* fig. b.b. *Vieussens* p. 5. communicare sinus istos cum vasis uteri *Vater* p. 13.

M. r.

mense visa sunt, ut apicem digiti insertum reciperent. Mucoso humore plena sunt, & in haec ipsa loca placenta inferitur.

DCLXV.

Morgagni IV. p. 48. arteriis nempa E. n. c. Dec. I. ann. 4. obs. 192. *Monros* l. c. *Vieussens* p. 58. *Simson* p. 39 a quibus sanguinem accipiunt, & venulis *Monros*, *Vieussens* p. 6. 10. *Simson* l. c. *Bayle* p. 23. & per eas cavernulas liquidum in uterum deponi, quod truncis vaforum injectum fuerit *Vater* l. c. & forte *Duverney* l. c. vicilium vero visa per ostia cavernularum infari posse *Vater* l. c. E. n. c. Dec. I. ann. 4. obs. 192. 195. ut haec ipsæ sint illæ foveolæ, ex quibus fan- guis menstrus extillare visus fit *Diemer- broek* p. 140. *Bartbol.* p. 155. *Vater* p. 17. *Vieussens* p. 12. & *Liberus* forte, quando mensis ex glandulosis ductibus provenire ait & ex istidem lochia fundentur *Vater* p. 18. Adparens vero maxime in praegnantiis, cum ibi augeantur *VATER* p. 14. *MONROO* l. c. *SIMSON* p. 75. ad unius & duarum linearum diametrum usque *LITTRÉ* l. c. *SIMSON*. p. 75. *MONROO* l. c. & digitii crassitatem *ED. SOC. IV.* p. 450. & una molissimos fieri *VIEUSSENS* p. 4. in praegnantiis & in menstruatis *MONROO*, & digitum capere maximum in pueris *MORGAGN.* l. c. calamus scriptorum *MONROO* p. 128. in praegnante, digitum *NOORTWYCK* p. 11. alio tempore arcitos esse. Mucum naturaliter fecernere dixit

Tom. V. P. II.

D

dixit BONNIVS, & in iis repertus est
E.N.C. Dec. I. ann. 4. obf. 192. VIEUSSENS
succum lymphatico lacteum fundere p. 3.
& liquidum albile fetus, quod reforbe-
ant venae umbilici ib. p. 10. Sed VAT-
ERVS in eas ipsas cavernulas vasa ait de-
generare p. 15. LITTRIVS loco venustum
est, Cl. MONROVS utero pro arteriis
esse ideo datas, ne in partu perpetua fieret
funesta haemorrhagia Edim. Soc. II.
p. 240. VIEUSSENIVS autem in eos
ipsos sinus vasa sua lymphatico ner-
vea ex superficie uteri inferidicit p. 7. 8.
Haec uterque peculiaria habet. Ipse etiam
in praegnante muliere videt sinus illos,
& replevi cera, ut ex osculis ultima frag-
menta eminerent, quae cera non, ut
in vas, teres, sed angulosa & multi-
formis, & frustillata uterum percurrit.
Non ergo repugno, cellulosa spatio in
utero esse interposita vas, in qua ali-
quando serofus liquor, aut mucus, ali-
quando sanguis depenatur, & per poros
maiores uteri, illos ipsos forte, quos
superius citavi, in uterum exeat, diver-
sus tamen a liquore exhalante villorum
arteriosorum. Has nunc cavernas utique
in bulbulo utero videt MALPIGHIVS in
epifolia na Spantium, variis in fratribus dispo-
ritis posib. p. 46 terminatas denique in
duos magnos ductus, unum utrinque
p. 26 qui cum utero gravido extensi,
cubiti longitudine fiant p. 28. & circa
cornua ori, multis ramulis p. 27. in
uterum datis posib. p. 86. T. XI. f. 5.
deinde ad cervicem uteri aegre conficiunt
minores, uterumque in vagina maiores;
fig. cit. ibique frequenter rauiosi, quasi

glo.

DCLXV.

Virgo) Ita voco feminam, quae incre-
menti sui terminum adigit, neque nunc
imprægnata est, neque recenter peperit.
Vulgo annus decimus sextus pro termino
incrementi habetur.

Plus) Ab eo die, quo virgo nata est, cor-
eius continuo expandit vasa, & diffundit
hu-

globulis intercepti p. 27. & appendiculis
caecis ib. tandem uno altero ducit pro-
pe urethram aperiantur. Addebat, ea
vasa in vagina mucum, in utero magis
terebinthinae similem liquorē conti-
nere p. 28. quem habeant a glandulis,
propriis ostiolis se in eos ductus exone-
rantibus p. 27. l. cit. Hos ductus penè
certum est, a veteribus pro ductu excreto-
rio, vise vasa glandulosa a testibus ad extium
urethrae habitos & descriptos es-
se, ut a GALENO de diff. univ. c. XI. &
ab HEROPHILO, cum fermeo cum
tubis necio quomodo confuso de ferme
ll. c. 1. quos renovavit PLAZZONVS
p. 152. cuius ductus a LAURENTIANO
differt, & C. BAUHINVS p. 116. negat
autem VESALIVS p. 668. & de radice
Chin. p. 124. & CAREVS p. CXCV. &
ad arterias referunt van HORNE p. 14. 15.
Sed in homine sinus omnes in univer-
sum diftere negat RUYSCHEVS, &
VATERVM ait videlicet disectorum valo-
rum lectiones, & subdubit NOORT-
WYCK p. 114. cum quibus neque sentire
possum, neque pugnare, sufficien-
tibus destitutus observationibus.

humoribus, siccus facit, ut totum corpus increverit. Verum nunc pergit agere vis ea, quae distendit vasa, sed corpus non increvit, quia ossa nunc solida sunt, superest, ut vasa in latitudinem magis plena sint, quam ad eum gradum, qui requiritur, ut aperta sustineantur. Sed nunc omni mense pone corpus increvississe una uncia, neque nunc increscere, superest, ut ea uncia superflua in vasis adsit, & nata est plethora uniae unius sanguinis, nisi natura eam unciam alicubi excreverit.

Plus

a PRAECEPTOR veteris GALENI theoriam defendit, qui passim plethoram pro causa mensium adducit adversus ERASISTRATUM &c de usi. par. L. XIV. c. 8. Eadem hypothetis inter rectiones accutus exclutus FREIND in emmenol. & PITCARNE de fluxu menstrui, & tuerunt BOHNUS p. 219. & KEIL comp. anat. p. 103. & FITZGERALD diff. de catam. Monspelii habita, & discipulus Boerhaavii GORTERUS comp. med. Tr XXXV. & KAAUW. de perfir. n. 1069, & le FEYRE physiol. p. 170. & auditor Comm. in Heiß. & CYPRIANUS epist. ad MILLINGTON p. 43. & DUVERNEY mem. de l' Acad. des sc. 1706. p. 406. iuri STAHLIVS, cum adseculis p. 389. &c.

Ante pubertatem vasa genitalia minima sunt & cordis impetus insperditus, ut arterias totius corporis, cedentes, in longitudinem producunt. Sed definit arteriae elongari posse, supererit aliquid de eo sanguine, quem cor expellit, & id ipsum

Plus quam) Uterus haeret in pelvi, ut nullam omnino pressionem patiatur unquam,

ipsum, quod absfumebatur in incrementum, nunc alia via oportebit consumiri. PITCARNE p. 154. sive omnino incrementum nullum nunc sit, sive minus, quam pro portione generati sanguinis, posterius autem verius videtur, recte obseruant D. SIMSON p. 53.

Deinde convenit ferri hunc sanguinem in primis ad uterus, quia arteriae eodem loco debilitores sunt, magiscedent communis cordis impetus, et pro ratione venarum amplissimae sunt DCLXL. not. a FREIND c. 4. tum pro aliis partium ratione maximae SIMSON p. 33. & pondus denique sanguinis per perpendicularares arterias, PITCARNE n. 5. in omni fere corporis situ congeffionem in uterum determinat FREIND c. 4. 5. KEIL l. c. SIMSON p. 73. Venae vero reducentes uteri & minus distenfilis sunt, & ad perpendicularium sanguinem reducent, & valvulis defluuntur. que alibi sanguinis circulationem faciliorem reddunt FREIND. c. V. & minores, pro ratione arteriarum DCLXL. not. a adeoque sanguis & majori copia per arterias advenitur, & minori copia per venas redit, superest, ut in uterum faciliter congeratur, ibique stagnet. Nullibi certe omnes & majores & minimas arterias ita coacto & gelatinoso sanguine stagnantes reperi, quam in utero, ubi totum vasorum systema sub initia senii

quam, sed liber haereat in amplio spatio.
Omnes autem aliae in corpore partes pre-
muni-

plenum albis polypis vidi; sed & GRAA-
SIUS vasa uteri infarta vidit coacto
sanguine. p. 100. Porro arteriae uteri
serpentino modo flexae sunt DCLXIV. note.
Has nunc plicas ad retardationem san-
guinis valere viderunt BOHNUS,
FREIND, BERGERUS. p. 255. 256.
HOFMANNUS: alias vero conditiones ne-
glexerunt. Verum ob eas ipsas plicas
sanguis, dum has arterias extendit, con-
gestus, producit sinus earum flexuulos,
& angulos auget, atque totas arterias
reddit longiores, sive quod idem est,
profundius in uteri substantiam penetrat.
Atque extremitas harum arteriarum
alias in venas terminantur, fortiores &
angustiores quam alibi, & rectiores ar-
terias, & perpendicularares, & definitas
valvulis, ut omnino sanguinem difficilis
revehant. Ergo sanguis in arterias con-
gestus non poterit maiori copia per
venas redire, ut majori per arterias advenit.

Sed altera extremitas harum arteriarum
patet in cavitate uteri, per villos exhalan-
tes certius DCLXIV. per sinus pituitos
utrumque minus evidenter ib. not.
m. Ergo sanguis harum arteriarum in
bivio constitutus, impetum suum ma-
jorem, quem venae magis resistentes
avertunt, impedit in arterias exhalan-
tes, easque distendit, ut alibi oculi
arteriolas exstangue, aut tubulos Bellini
in haemorrhagias renalibus solet disten-
dere, donec succedat albus primum mu-
cosus-

muntur. Huc ergo vergit plethora. Ve-
rum etiam mammae supra pectoris muscu-
los

cosus liquor, ARISTOTELE iam
obseruante de gener. anim. L. II. c. 4.
hist. anim. VII. c. 1. etiam tenerioribus
non infrequens PINAEUS p. 118. ut
ipse sexto & octavo anno vidi, tum
PECHLINVS Cent. I. obf. 34. & E.N.C.
Dec. I. ann. 9. 10. obf. 28. & ann. 8.
obf. 25. & nuper D. FITZGERALD.
p. 9. qui aliquid etiam debilitate tribuit
villorum exhalantium. Post eum fer-
rum liquorem liquor stolidus lymphaticus, ru-
bellus, qualiter in utero feminae menses
patientis vidi. Cl. FITZGERALD p.
17. alias omnino flavus, semper ipsum
sanguinis serum E.N.C. Dec. I. ann. III.
obf. 151. Denique ipse sensim ruber
sanguis per uterum exit. Contentant
omnino ea, quae menses aut augere
obseruantur aut minuerunt. Augent &
praecepsant menses calor regionis
DCLXVII. vita laeta otiosa, ib. mot. a. e.
maxime spirituosi potus FITZGERALD
p. 59. lactitia & ira, nova venu la
MOTTE, obf. 18. PECHLIN obf. 26.
Cent. I. BRESLAV. (suppl. ill. p. 115.)
febris (TERENZONI I. c. p. 302.)
pediluvia, vapores utero suppositi, sternu-
tatio E.N.C. Dec. II. ann. 5. obf. 69.
Dec. III. ann. 3. obf. 22. aliquando ipsa
purgantia SANTORIN. n. 25. Haec au-
tem omnia sanguinis ad uterum fluentis
velocitatem augent, aut vasa uterina la-
xant. Minunt menses contraria, frigus
aeris, vita laboriosa DCLXVII. a. terror,
D 4 diaeta

los locantur, tola pinguedine testae & laxa cute, ut nihil fit, quod premat. Cum ergo hae tres corporis humani partes minus resistant, quam reliquum corpus, eo omnis humorum excessus determinatur. Praeterea uterus & mammae re-

cipro-

diaeta acida, frigida pedibus admota, que omnia nempe impetum sanguinis aut minuant aut avertunt ab utero. Reliqua facilia sunt, cum arteriae minimae ubique magnam habeant rationem ad impetum cordis CCLXI, hinc uti alibi arteriae tumidae, vel disticcae, ita & in utero, facile, sublata plethora, arteriae in priores redeunt diametros, atque, ut prius, liquorem serofum excernunt.

Hic omnino à FREINDIO recedo, qui rumpit arterias, & cicatricibus claudi admitterat, ignorans legitimae anatomicos, quem merito correcit HERELIVS.

b Mammae eo semper tempore elevantur, quo uterus turget. Menstrues producent pueris, quando ubera duobus digitis elevantur ARISTOTELES his anim. L. VII. c. 1. Causa dictu non est facilima: sed oportet, siquidem adest effectus, causam eam, quam PRAECEPTOR proposuit, aut solam, aut cum alia coniunctam, veram esse, neque quisquam fere repugnat, vide SIMSON p. 45. &c. Dudum GALENVS non simul posse feminam & lactare & bene menstruari de util. part. I.XIV. c. 8. Supressis mensibus mammae lac fuderunt, BERGER erklär merkw.

ciproce consentiunt: quod enim per gestationem ad uterum confluit, id a partu ad mammas vergit; & lac sequitur secundo tertio die. Quae feminae menses nunc patientur; iis mammae tument: quamprimum menes flunt, flaccescunt mammae & collabuntur.

Lateralia) Sunt abscessi arteriarum fines, qui per extrema aperta humores suos depontunt, haec in utero contracto aqua repellunt, sanguine vero copiosissime adfliente majora sunt, & latiora, & humidiora.

Pubem, inguinam, femora) Inde enim vasa ad uterum veniunt.

Febr.

mercuri, dinge n. 7. &c vicissim lac in puerpa per uterum & vescicam fluxit, LAURENTIVS L. VII. c. XI. p. 258.

Aliquando tamen menstruantur lactantes FREINDI, c. I. CORRING de latte, SIMSON p. 48. SCHENK. E. N. C. Dec. 1. ann. 9. 10. obf. 9. Sed id ad eximiam plenioram refero.

c Dolor &c. signa fuent sanguinis ad uterum vehementius determinati, & valorum ita distentorum, ut distractant vicinos nervos, eos notum est plerunque vasa sequi. Deinde tumere menstruum tempore uterum cum vasis, testes sunt GALENVS olim de uulv. diff. c. 8. & VESALIVS exam. obf. Fallop. p. 150. & COLUMBVS p. 174. & HERELIVS contra FREINDIVM p. 9. & VERHEYEN p. 94. & LITTRÉ his de l'Acad. 1720. p. 20.

D 5 Hæc

Febricula] ^d virginalis vera. Inter mille feminas vix una reperitur, quae ante primos menses non febricitet, & haec tamen, que

Hac vulgo nota eo tempore ad venerem proclivitas, etiam anatomico experimento confirmata, cum RIEDLINUS turgentem in menstruata clitoridem videvit. Pubertatis vero tempore vehementer sanguinem versus genitales partes in utero que sexu determinari, & vasa dilatate supra priorem diametrum, facile demonstratur, tum a pube in utroque sexu eo demum tempore erumpente, tum a feminine in maribus primum secreto, denique anatomico experimento. Constat enim arterias ubique in corpore humano facilissime in fetu repleri, in organis vero genitalibus solis, ante puberatem, vasa & minima esse & ceram aegritate admittere, neque unquam, vel ad tolerabilem elegantiam repleri nisi ubi prius ipsa per seattam natura collapsa, & solis tenuissimis liquidis pervia vasa dilatavit. Si vero tumor uteri menses fundentes non vidit VALVERDVS p. 199. & DIEMERBROECK p. 141. & GRAAFIVS p. 199. raritati occasionum, & subjectorum forte vitio tribui potest, nimis enim analogus est tumor in vasis gravidarum, quam ut recedere velimus a GALENI & VESALII experimentis.

^d Febriculam demonstrant capitis dolor, pustulae virginibus molestae FREIND. c. IIX, E. N. C. Dec. I, ann. 6. 7. obs. 233.

SCHU

que non febricitat, lassitudinem in toto corpore percipiet.

Dilatantur) Plethora vasa dilatat, humores rarefacit, inde color ruber intenditur, accedunt pulsus fortiores, calores, vera febris clivida. Sed id uterus peculiare habet, ut arteriae uteri ex minimis possint maximae fieri, & ex maximis minimae. Nempe arteria in utero continuatur equidem venae sibi respondentib, antequam vero in venam beat, effundit humorum sanguine tenuiorum

rem

SCHURIO. partib. p. 214. ex variis, & frequenter tonsillarum inflammations WIEDEMAN. de tonsill. p. 20.

^e Errorem loci perfecit ex PRAECEPTORE repetit p. 26. tum ALLEN *gnop. med.* c. 14. n. 7. & pridem, sed non ita luculenter, PITCARNE p. 152. atque CYPRIANUS p. 43.

^f Mensem, in Textu. J. Prisci fere lunam pro causa periodi advocant, ut nodum DEA solveret. ARISTOTELEM vide de gener. anim. L. IV. c. 2. & GALENUM de diebus decretoriis c. II. Inter recentiores menses lunae etiam tribuit CRAANEN *Oeconom.* p. 716. Sed facile adaptari considerantibus, nullam esse phasin lunae, in qua feminae menses non patiantur LISTER. de humor. p. 424. 425. BERGER. p. 250. neque plenam aut novam lunam hic aliquid a plebejis diebus habere praecipui, sed unice revolutos 28 dies sanguinem sequi. Confer BOHN. p. 228. la MOTTE L. I. c. 12. JUNCKER tab. phys. p. 328. STAHL.

P. 356.

rem in vas laterale, quod ante venam ex arteria oritur. Pone nunc arteriam intumescere, eadem certa causa etiam vas laterale diffendet, dilatabit tenfim ejus ostium, donec ultimo adeo ampliter hiet, ut ipsum sanguinem recipiat. Tunc nascitur in utero levior inflammatio; & per gente semper agere causa urgente sanguinem in vasa lateralia, ita tandem expandetur etiam extrellum vas laterale, ut totum in arteriam san-

p. 356. qui aliquid tamen, ut erat in astra benignior, novilunii & plenilunii tribuebat p. 386. decrecenti vero lunae facebat ARISTOTELES *bis. anim.* L. VII. c. 2. Mihi vero absque luna res non videtur ita difficulter. Post primum fluxum mensium, determinata diuinitatis nixus sanguinis requiritur, donec vasa uteri inflexa extendantur, finesque resolvantur, & hanc videatur esse rationem conflitiantac periodi. Quare vero hic nixus intra 27. potius quam quadraginta dies vasa uteri resolvat, ratio reddi non debet, & ne quidem peti, nisi quis velet etiam rationem petere, quare nono mense homo, alio mense alia animalia pariant; & quare cerasa sex septimanis post florē, poma quatuor mensibus, castaneae etiam pluribus maturerunt. Ipsa ratio periodi est in proportione virum expansionis ad vires resistentes: uti horologii definita periodus rationem suam habet, in ponderis ad volvendas rotas resistentes ratione. Ipsos numeros proportionis effectus docet, ratio vero in tota fabrica latet. Quando vero nunc prima vice

sanguineam mutetur. Sed finis hujus vasorum lateralis patet in uteri caveam, eo ergo sanguis exfillabit, & simillima in utero haemorrhagia fiet, qualis in pueri fit, cui narium arteria dilatata fuit.

Exit. Quando vero vasa lateralia sanguine se depleverunt in uterum, tunc connivent, & prior utero figura redit. Hac simplicissima ratione totum negotium peragitur, absque imaginario fermento, ex sola ple-

vice post mensem regenerata est plethora, debebit, si mulier sana fuerit, omni mense redire, cum eadem causa intra idem tempus debeat eundem reducere effectum FREIND. c. VII. Caerulum, neque id diffimulandum est, hanc periodum non adeo regularē effe, & longe plurimas feminarum periodos vicinas menstruis experiri, dies autem extantiae regulam non sequi SANTORIUS n. 9.

g Recintiores passim viderunt systema plethorae quibusdam obnoxium esse difficultatibus. Nam etiam inedia confectae, tabidae, debiles, & exsangues virgines menstruae saepè patientur. Diemerbræck p. 141. Charleton p. 37. Verheyen II. p. 95. Scharig. partbenol. p. 39. Stab. p. 388. & Acutissimi ingeni Vir P. G. Werlof de febr. p. 300. Porro feminas etiam robustissimæ, durisque exercitiae laboribus, menses saepè copiosos patientur Bayle p. 6. Sed objiciunt etiam venae sectionem neque retardare menses, neque necessitatem evacuationis tollere. Iterum perspiratio absque ullo majori malo augeri

plethora. Had nunc plethora liberatur corpus muliere, non majori, quando pri-

augeri obseruant & minui per Kelli obseruationes, hinc neque sanguinis abundantiae noxas evidentes esse deducit Simon p. 9. Illustris denique Werlobus ingeniosissimo argumento vñs est „ feminas nempe, a quibus menses diu abint, tamen menstrui periodi tempore varios nixus & molimina experiri, quae periodo illa elapsa evanescunt, cum tamen nihil de plethora decelerit de febris p. 300. HERELIUS præterea menses in gravida absens observat, neque tamen fetum libram illam menstruum, aut duas, nam ita citat, libras FREINDII ablumere, IDEMQUE vasa potius ex plethora utimelere & sanguinem retinere turgida aequum credit, ut in gravidis fieri q. let p. 22. quam dimittere libera.

Hæ difficultates fecerunt, ut præterito chemico illo seculo passim fermenti & effervescientia advocatae sint, ut ratio reddetur effusionis menstruae: colligi nempe acre aliquid, et in aliqua parte genitalium mulierium residere, et paulatim austum, tandem quounque modo irritare uterum et distendere. Hoc fermentum aliis alibi quæsiverunt. In universum GRAAFIUS p. 200. seqq. fermentis faciet, et BAYLE toto libello, COLLINS p. 577. et parum diversus a BAYLIO CHARLETONUS, eti fermenti non men longe refutet p. 68. seqq. plethoram enim fucci albiliis pro servoris uterini causa adlegat p. 119. qui retenus acce-

cat

mi menses stillant, quam paucarum guttularum stillicidio, ut maculae aliquae in vestibus

macula

stibus

feat p. 120. et ipse adeo luc recensendus. Porro et TERENZONUS igniculos huc advocat GIORN de LETT. XXIX. art. 19. ex quibus in feminis fervorem ad venerem deducit p. 119. Sed et VIEUSSENUS familia tenit nov. lyst. p. 11. et VERHEYENIUS, cujas fermentum circa extrema vasa in substantia uteri responderet L. II. p. 96. Hi fere omnes causam menium quæsiverunt in finibus uteri cavernosis, ubi aliquis liquor excrementarius flagnatet CHARLETON. 117. eosque distenderet BAYLE p. 20. TAUVRY fenen muliere acre factum adducit anat. rail. p. 189. et WENCK in E. N. C. Dec. III. ann. 4. app. non valde a GALENO remoti, qui dudum humorem uteri serofum mordacem fieri aestimumque facere dixerat de util. part. L. XIV. c. 9. SANTORINUS, non repudiata plethora, in prolati feminis et veneri flumuli et mensium causam posuit de catamen. n. 61. liquorem nempe acrem qui vaginaliter irriteret n. 19. Sed etiam GANDOLPHE fermentum admitti. biss. de l' Acad. 1707. n. 9. et I. DRAKIUS billem singulis mensibus ex vesicula effluere, flumulunque in utero mirabilem efficiere, e conjectura propoavit an. throp. L. I. c. 23. MORGANUS, si dis piact, serum excrementum glandularum omnium, maxime vero cellulæ, quæ reses uterum et ovaria ambeat, hac via excreti credit mech. pract.

of

flibus adpareant. Sed intra mensem, par priori plethorae renascitur plethora, vel etiam

op. phys. p. 246. cum nullibi certe, quam circa uterum, minus sit cellulofae fabricae. Sed anatome tota abhorret ab his acrimoniis, & ova & vesiculos Nabothi & uteri succos omnes muculos & blandos in omni acute omniq[ue] tempore reperit, feminine virili manifesto blandiores, cum retenta nullum odorem carnibus tribuant, neque urgeant barbam, & ipse fanguis menstruus mitis est DCLXVII. SANTORINI demum proflaticum liquorem multas feminas aut maritatae, aut levioris animi, abunde excernunt, nullam inde passae mensum diminutionem; totaque denique repugnat corporis economia, cum inflammations pleuritiae, ophthalmiae, haemorrhagiae narium, fanguinis per rectes effusiones CCCLXXXIII. ab impactu, absque acrimonia fieri videamus, omnia vero, quae ab acri liquore sunt, fanguinis profluvia, vix sanabilia reperiamus, argumento a scorbuto, a bile atro, a venenis deducio. Sed impedio etiam utero haec acrimonia non erudit uterum, uti necesse videtur, collecto & exasperato fermento. Verum sanguinem menstruum retentum videmus, uti a plethora expellari potest, infartis jam arterias uteri & ita resistentibus, ut fanguinem innitentem repellant, allorum nit, ibique aut mechanice vase rumpere, aut dilatare absque ulla erosione earum partium, per quas viam sibi aperuit, DCLXVII. not h. seqq. Sed in tabidis utique, si menses adfuerint, non

etiam major, & vasa uteri, quae semel se dilatari sunt passa, facilius nunc dilatantur, atque

non difficilis, neque e longinquu petita excusat^{io} est, quando sufficere dicimus, si in utero vasorum renibus debilior fuerit impetu innitentis sanguinis. Plethora adeo, multum immunita, menses tamen faciet, si cum sanguinis copia vis contra-Offilis uteri pariter debilitata fuerit, Verum certum est, frequenter menses abesse a tabidis, et post morbos diuturnos menses lente recurrere *Freind.* c. i., plethorica autem, et macilentis, uberiores fluere. Lentiores etiam bimenses periodi sunt ad annum quinquegesimum i d. c. VII. cum magis refluant vase, et longiori cordis nixu superentur. Exercitatae vero rufitiae menses parciores experientur *Freind.* c. VII. ipso fatente *Heredio* p. 18. 10. ut vix una die, vix unius unciae pondere sanguinem amittant, non ero denique defituantur menses *Freind.* c. III uti neminem video, qui negat laitis et utios copiosiores esse, atque celerius, et bis aliquando intra mensem redire. Vidi etiam puellas, quibus duodecimo anno mensum indicia adpareraat, choreis et frequentibus sudoribus excretionem sanguinis ita pollisse, ut post duos demum annos redierint. Venae sectionem autem menses non retardare, vix crediderim, si major, si proprius periodo imminent, si in minus plethora fuerit. Certe Tappuyae feminae tempore pubertatis incisio nibus filias suas per femora lacerant, ita

atque, cum renascente adeo plethora, etiam
cadem sed mitiora symptomata redeunt, &
uberius

a mensuram periculo liberant, ut per totam
vitam nullos patiantur LERY in itin Bras.
p. 302. & I. von STADEN. et notissimum
est, abortus periculum averti, lochia
menesque fluentes vena fœta supprimi,
ipsamque menstruum necessitatem repetita
venae sectione tolli FREIND. c. 7. 8.
In feminis anno 45. venae sectionem lar-
giorem saepè necessitatibus menstruum subito
auferre, STAHLIUS ipse auctor est
p. 387. Si vero levis sanguinis jaatura,
et longe ante proximam periodum, et in
bene cibos digerente muliere fuerit, non
mirum est, menes inde nihil retardari.
Nam sanguinis copia, post aliquot a ve-
næ sectione dies, etiam major est QUES-
NAY de la Jaignée p. 366. et libram
sanguinis intra 5 dies relitti obseruat
BODARTUS in his Acad. Reg. p. 167.
Perspirationis noxias avertit saepè succeda-
neia diarrhoea, aut mihius uberior: san-
guinem in uterum congelum, non alia
via ex corpore, et in primis ex uteri vaſis,
educi posse, facile est vīs. Aliquando tamen
salivationem, aut diarrhoeam (E, N. C.
Dec. II. ann. 10, obs. 103.) menstruum vice
fuisse legitimus FREIND c. IX. Neque
uterus continuo, aut semper levabatur, si
plethoram de reliquo corpore deleveris:
poteris enim impaetus semel manere san-
guis, et densari in vaſis uterinis, uti
saepè inflammatorias obſtructions nella-
tollit venae ſecit. Neque vaſa, quod
vult Cl. HERELIUS, ſupra certum
gradum

uberius ſtillicidium menstruum renascitur.
Quam primum vero plethora abeft, etiam
menes ſponte evanescunt, & una fecun-
ditas

gradum dilatari, mensesque retinere
poſſunt, uti poſſunt in gravidis, quando
oculis eorum excretoria opositoria radicu-
lae, placentæ obſercentur. Ille deumum,
quas ILL. WERLHOFIUS excitat, hi-
ſtoriae, puto, rarae ſunt, et referriri poſſunt
partim ad vires conſuetudinis, cum
etiam ipſe appetitus poſt horam prandii
absque cibo evanescat; & ſanguis praeter ea
per ea ipſa, quae citantur, molimina, in
quibusdam feminis, ex uteri vaſis in ve-
norum ſytema portarum expediri poterit

Cl. SIMONUS omnino parum a no-
bis abeft: Eſti enim plethoram repudiati,
tamē ait incrementum uteri menes fa-
cere, quia ſanguis ſenſim ſibi viam in
ſinus facit p. 31. donec, ſed poſt longos
nixus, eos limus ita dilatet, ut eo penetret
p. 34. 64. tunc effufum ſanguinem docet
diſtendere ſinus, ſic vicinas arterias com-
primere, circulationem ſanguinis retarda-
re, dolores facere etc. p. 40. donec per
ſinuum oculū effluat, inde vero laxari
comprella vaſa, et circulationis libertatem
reſtitui ipſa. Sed vir. Clar. errorem pro
fundamento poſſuit hypothefeoſ, tunc
nempe incrementum definiere, quando
adeo late ſint vaſa, ut facillima fit circu-
latio p. 26. cum certum ſit, foliis exce-
piſis genitalibus, in fetu plorima, et fa-
cillime diſtendiliſſima vaſa eſſe, et maximam
impetus fluidorum rationem ad ſolidorum
reſiſtantiam, cum aetate autem plurima

ditas, anno aetatis 45.^h vel quinquagimo.

Tempore) Feminiae dantur, in quibus menes ad horologium redeunt, adeo accurate obseruant tempora. In aliis incertiora sunt tempora, uti variae circumstantiae exegerint, & diversa vitae ratio. Neque adeo

perire, & ubique resistentiam vasorum contra impulsum liquidorum augeri
WINTRINGHAM inquiry p. 92.
106.

h Plerumque; nam exempla, que nolo cumulare, existant feminarum, que in aetate longe seniori menses passae sunt, & compilationem vide apud BRESLAVIENSES. Ita menses anno 55. adhuc fluentes vidit la MOTTE L. III. c. 9. Anno 60. BRESL 1719. OZ. p. 494. 1722. m. Jan. 1724. m. April. Anno 63. BRESL 1724. M. Jan. Anno septuagefimo FRANC. SAR. VI. p. 96. 98. Phil. ir. abridg. IV. p. 122. Anno 73. ID. Anno 77. T. BARTHOL. hisp. 34. Cent. VI. Anne 78. HILDANVS Cent. II. obf. 60. * 61. Anno 80. L. BOURGEOIS L. II. p. 24. HILD. obf. 63. Cent. IV. Anno 82. LANZONVS anim. 33. Anne 85. KERKRING. obf. 88. Anno 88 BRESL 1719. I. c. Anno 89. FRANC VSL. c. Anno 90. BARTHOLINVS hisp. 90. 91. Cent. III. Anno 92. HAGEDORN. Anno 100. BLANCAARD Anno 102. SOLEXANDER apud SCHENKUM: & in variis decrepitis CARPVIS p. CCXXX. Non tamen dissimilandum est, plerumque hos menses morbosos esse MAN-

NINGA

adeo mirabile videtur, si secundum certam regulam menses redierint. Nam etiam virili corpori per artem menstruum plethoram conciliare novi. Aliquando homines ex capite dolent, medicus jubet sanguinem mitti, levantur; sed post quartuor forte septimanas malum reddit. Sanguis determinatur iterum ad capitis arterias, & dolorem facit, qui repetitae venaefectioni iterum cedit, quam EGO quidem non valde probo. Verum repullulat vivax malum post duos menses, & repetita venae sectione denique plethora ita ad caput determinatur, ut statim redeat vicibus, nisi malum radicatus exstirpatum fuerit. Hic Leidae mercator vivit, vir honestus¹, cui fanguis omni mense per arteriam haemorrhoidalem majori copia,

quam

NINGHAMO monente p. 45. uti lethalia sunt exempla la MOTTII, & BRESLAVIENSIVM 1729. M. OZ. & 1724. M. Apr.

i Cont. CXIII. Menses viiles haemorrhoidarios MARCELLVS habet, ex AMATO, VESALIO p. m. 411, & RODER. a Castr. in praef. tum. E. n. c. Dec. i. ann. 2. obf. 192. an. 3. obf. 108. ann. 4. obf. 44. 45. 69. Dec. II. ann. 1. obf. 70. & magnam compilationem dat SCHURIGIVS Parthenol. S. 11. c. 4. Menses juvenis per virginem fluentes STALPART van der Wiel Cent. 2. obf. 30. E. N. C. Dec. III. ann. 9. obf. 136. SCHURIG. I. c. S. II. c. 4. & bis fe videlicet testatur ALLEN. I. c. n. 9. Menses in juvene per vomitum exsuffie

E 3

BAR.

quam ulli sanissimae feminae per uterum, fluit, nempe ad integrum libram, & observat periodos ad horam. Hac eadem ratione viros quosconque licet effeminare. Hibernus erat, cujus historia in actis Britannicis legitur, cui certissimus quovis mente morbus imminebat, nisi fangus per apicem minimi digiti & efflueret: post mensem redibat idem fluxus, neque ullum in cute vestigium relinquebat viarum, per quas languis prodisset. Cum hunc fluxum tentarent hincare medicamentis, in morbum incidit gravissimum. Adpare adeo, corpus humanum, quando aliquoties per eamdem viam sanguine deplevit, confuetudinem indui, qua fat, ut flats temporibus eadem pars sanguine obruatur. Quo plus sanguinis fuerit, quo effunditur, eo plus etiam in eamdem partem redibit, si sanitas integra manferit & bona chylivisera. LISTEURUS¹ narrat de lanionibus Londinensisibus, eos vitulos reddere pinguisimos mittendo sanguinem, deinde corpora repleendo lacte, sic plethora generatur sanguinis non rubri.

Eadem causa plethoram & ad uteri, & ad mammorum vasa determinat. Si alia autem pars fuerit, ad quam sanguis effluere consuevit, tunc quidem non ultra

per

BARTHOLINVS testis est, ob. 33. Cent. V. Ex cute in vtro BENIVEN. c. 4. Meuses virorum ex digito, urina, alio collegit SCHVRIGIUS ib.
k Cent. DCLXVII,
l De humor, p. 450.

per uterum manabit. Triennium est (1724.) quod Amstelodami virgo in orphnophorio vixit, cui omni mente ex cute capitris sanguis exfudavit, spectaculo ita celebre, ut mille homines supersint, qui videbunt continuo.

Vaginam) Non negaverim, & potest eo sanguis vergere, uti sunt, quibus per narres, aut aures, aut os denique effunditur^m.

m Ab omni tempore quaesitum est, num per uterum, num per vaginam potius menses efflant. Pro vagina pugnarunt rationibus variis, a magnitudine (sed imaginaria) vaforum cervicis, & uterini, exilitate PLAZZONVS p. 122. ab angustia uteri virginis SANTORIVS l. c. n. 3. a sanguinis menstrui fluida natura, quem uterus coactum fundat VESALIVS p. 661. a mensibus gravidarum fano seu fluentibus, cum os in gravidis clausum sit ARANTIVS de fetu p. 8. STALPART van der Wiel Cent. 1. ob. 76 PLAZZONUS p. 122. HILDANUS Cent. V. ob. 41. ZOD. GALL. II. P. I. I. BARTHOLIN. hisp. 13. Cent. IV. SCHURIG. parthenon p. 148. 204. 215. EGUNDIN p. 238. TREW. Comm. lit. 1738. hisp. 9. la MOTTE ob. 25. quas observationes mire confirmare videtur la MOTTI experimentum haemorrhagiae, que in grida manifesto per vaginam fiebat ob. 209. Experimenta porro habent ZACUTUS (quem testem citat SCHURIG. parthenon. l. H. c. 3) & COLUMBUS p. 174. E 4 PINAR-

PINAEVS p. 130. CAR. PISO de coll. ser. S. II. P. II. p. m. 159. BOHN p. 217. BERGER p. 257. LANZONVS anim. 33. GOUEY ex edit. Camer. p. 75. qui omnes negant in utero menes patientium fuisse sanguinem aliqui etiam, ut ZACUTVS, ex labiis vulvae menes viderunt stitare. Ita TERENZONVS de morb. uteri in icabiova membris supprefsis etiam vaginam icabiosim invenit GIORN. de LETT. XXIX. p. 355

Alii ex utero pariter & ex vagina fluere malunt, ut PLAZZONVS p. 122. HIGHMOR. p. 60. FREIND c. V. HOFMANN. med. syst. F. 229. COLLINS. p. 176. MAURICEAU obs. 49. p. 93. VERHEYEN. VATER. de utero grav. p. 5. STAHL. p. 391. ut tamen MAURICEAU, COLLINS & VATER & STAHL plus tribuerent utero. PLAZZONVS & HOFMANNUS vaginae.

Sed facile ipsa fabrica partium demonstrat, utrum naturale organum esse hujus secretionis, neque adeo ab HIPPOCRATICA doctrina recedi debere, qui *τρεπτούσιον* a. menes ubique utero tribuit. Uterus enim, & quidem fundus uteri, villosus est & arterias exhalantibus scatet DCLXIV. vagina vero villis omnino defituitur, quos non patitur adesse attritus necessitas, & membranam duram habet, & cartilagineam DIONIS des accouc. p. 166. sed arteriarum etiam maiores trunci ad uterum veniunt, rami ad vaginam. CHARLETON. p. 21. Glandulae vero vaginae a multis dictae,

dictae, paucis visae sunt. Lacunas enim nihil hic possit manifestum est, sive urethrae illas velis, satis incommodo prostatum nomine appellatas, & minime regulariter binas MORGAGNUS adv. IV. p. 41. 45. quarum ortia pinxit MORGAGNUS adv. I. T. III. ** & descripsit p. 36. & olim vidit RIOLANUS p. 198. sive de vicinis lacunis urethrae dicatis, interior utrinque inter nymphas, & papillares cuticulas ex urethra descendentes, positas, tres, quatuor aut quinque, quales habet MORGAGNUS l. c. fed minores, & videatur DUVERNEYUS detexisse apud PEYERUM exerc. p. 148. lacunis autem vocasse PLAZZONUM de part. genit. l. II. c. 6. & ex eo RHODIVM mantissif. n. 53. atque LINDERNIVM phys. p. 332. sive demum intelligas minutos illos novosque sinulos, qui corpori clitoridis respondent, anteriores, inferiores, & a glande eius ad urethram in recta fere modice cava linea descendentes, qualiter unicum MORGAGNUS dixit l. c. & forte GARENGEOTVS Splanchn. II. p. 57.

Glandulas autem vaginae alii pro fonte mensium habent BRESL. 1721. p. 81. seqq. Verum ego macula quidem vidi non raro, sed absque depressione, vel sinus. Glandulas autem vaginae a DUVERNEYO dictas PEYER. exerc. p. 97. & COLLINS p. 564. & E. N. C. Dec. II. ann. IX. obs. 224. & VERHEYENIO p. 146. T. 17. f. 2. a VERCELLONO adoptatas de pudendalgr. p. 16. & Cl. DIONIS des accouc. & ASTRUCIO de lue venerea p. 153. & a RAVIQ propo-

sitas apud VALENT. ZOSI. II. p. 65. & ACHESELDENIO p. 24. nunquam vidi, & refutavit MORGAGNUS ADV. IV. p. 45. bruris nempe concessas, non homini, ut sumiae E. N. C. Dec. II. an. I. obs. 61. sui RAI synoij quadrup. p. 95. aliusque. Poros vero c. BARTHOLINI de osar. p. 27. HARTMANNIS. MALLPIGHII postb. p. 46. GRAAFII p. 171. 214 VERHEYENI p. 133. aut finus poros EUSTACHII T. XIV. f. 3. 4. & FANTONI p. 192. 198 omnino aliquoties reperi, sed muceros.

Verum experimenta praeterita pro utero & a pluribus, & in universum a majoribus viris capta contentiunt
Ut enim nihil tribus capitibus illis venarum in uterum insertis. DIOCLIS, PRAXAGORAS, PHILOTIMI, GALENI de diff. vulvo. sub finem, CARPI p. CCXV. flag. p. 22. PLAZZONI p. 131. quae ajebant emulgentium aequaliter fieri in praegnantibus. C. BAVIN. p. 124. vasis in cervicem uteri aptispinacei p. 216 arteriis denique patentibus VESALII p. 657. poros certe uteri nemo negat, quos ex Bartholinis, Graafio, Wepfero, Peyer, Welzbio, Fitzgeraldo, Santorina, Winslowe, Mauriceau p. 42, supra excitavi, & sanguinem viderunt illire in pueris WALDSCHMID, RUYSEN LITTRÉ &c. In menstruatis autem, quod rem nostram demonstrat, omnino maculae in utero sanguinem stillantes vides sunt a LITTRÉ Mem. de l'Acad. p. 171, p. 281. Hist. de l'Acad. 1720. p. 22. MORGAGNO ADV. I. p. 39. T. III. ADV. IV. p. 48. SANTORINO apud

apud MORGAGNVM ADV. IV. VERHEYENIO II. p. 94. MAURICEAV obs. 49. & prat. des accouch. p. 48. SCHVELZIO Comm. Noric. 1731. spec. 5. VIRVENSIO nov. syss. vaf. p. 20. 21. FITZGERALDIO p. 17. HEISTERO nos. 32. HERELIO I. c. p. 9. Ex ostio uteri stillantes menstrui sanguinis guttas viderunt VESALIVS p. 66. la MOTTE obs. 21. FVRMAN. Chir. cur. II. p. 286. LITTRÉ hist. de l'Acad. 1720. p. 20. memoir. 1702. p. 282. MAURICEAV obs. 96. 322. E. N. C. Cont. V. obs. 24. In vagina vero, nihil similiter vidit LITTRÉ, et MORGAGNVS, et iste quidem in solo fundo neque ipsa cervice uteri, maculas sicas vidi, contentiente la MOTTE des accouch. I. c. 12. Porro uterum in mensum suppressione atro sanguine plenum viderunt BLANCARD. ANAT. prat. p. 133. & COLLINS p. 579. et olim MARCELLVS DONATVS p. 455. mensue per tubas erumpentes RYSCHE. Thes. III. p. 25. conf. obs. 85, atque stillantem ex cicatrice operationis caesareae menstruum sanguinem la MOTTE I. c. obs. 339. Gravidarum vero menes vel ex onis uteri circumfrentia externa fluere possunt la MOTTE p. 119. I. c. vel per ipsum os uteri, non adeo perpetuo clausum, vel per vaginam, sed praepter naturae legem GRAAF. p. 198.

Saepeissime enim hi menses nocent HIPPOCRATE teste et ARISTOTELI de gener. anim. I. IV. c. 5. E. N. C. Dec. II. ann. I. obs. 110. BUCHNERO in miscellan. etc. ut tamen ideo non negem, posse in plethoriciis E. N. C. Dec. I. ann.

D C L X V I .

Communicant . Post RIOLANVM
NUCKI VS iespletis vasis reperit, omnino has
ana-

anno. 6. 7. obf. 63. ROVSSET. S. VI. p.
153. absque magno malo menes fluere.
Has nunc uteri maculas, quas cum MORGAGNO
vidi, analogia demonstrat esse
stipata oculu arteriarum exhalantium,
per venas enim exserni, ut C. Bauhinus
p. 127. Higborius p. 100. & Bonnus
p. 215. & pariter ex venis &
arteriis Pitcarne p. 181. id quidem officio
venarum manifesto reputari.
Recte haec Santorinius l. c. n. 4.

a Arte ac mammariae aliae internae sunt aliae
externae.

Iiae oriuntur utrinque ex subclavia, ubi sursum prodit thyroideis inferior.
Sursum et posterius vertebralis, de-
orsum et posterius intercostalis superior,
supra terminatum ibi circumque pleuras
faccu . Inde descendit inter pleuras
costaque cartilagineas, maxima parte
musculis nuda, ferri ad perpendicularium,
exit inter extremum sternum et costarum
marginem cartilagineum, descendit inter
rectum abdominis musculum atque
peritoneum, et paulo supra umbilicum
fleicit introrsum ad lineam albam, ibi
que ramosa evanescit.

Præter alios ramos, minime hic enu-
merandos, thymicam, mediastinas
Walther de vasis vert. pericardiacam late-
rale, et inferiorem majorem, et peri-
cardio diaphragmaticam, et bronchialem
ipsam, quam aliquando edit, et majo-
rem

DE MENSTRUIS. 77

anastomoses vere adesse. Ob istam anasto-
mosin, & ob similem in mammis laxita-
tem fit celebris ille uerbi cum mammis
confusus. Quo enim semel natura viam
fibi

rem inferiorem diaphragmaticam, ramos
minores per intervalla costarum exentes,
ad intercostales, claviculam, sternum,
costasque Ruyseb. Ep. II. f. 2. 3. ramum
magnum cutaneum, quem edit, ubi
sternum finitur, et alium lateralter diver-
gentem secundum costarum marginem
est, forte T. XXVII. f. 12,
aliosque cuius et obliquo externo datus;
præter inquam istos, principi loco hic
memorandum exhibet ex intervallo
secundae tertiaeque costarum, alius interius
tinter. 4. et 5. C. Bauhinus p. 120. Cl.
enz de mamm p. 20. trans pectoralem
ad mammae pinguedinem, ut recte
Fallopus obf. p. 127. & glandum
Lientaud surculisque ad papillam exuen-
tem Gunz l. c. Ex ultimo vero inflexu
trunculi, per ipsam recti musculi carnem
duos ramos dat, qui cum totidem epiga-
stricæ ramis, saepè communicant,
Eustach. T. XXVII. f. 12. quem vide,
Caser. L. IV. T. XI. Fallop p. 127.
Winslow L. III. tr. de arter. n. 90. tr. des
veines n. 60.

Vena mamma sola origine differt,
quæ in dextra ex trunko caveæ est, ubi
fini incipit Eustach. T. XXV. XXVII.
Winslow ill. tr. des vein. n. 60. in sinistra
ex subclavia Winslow l. c. Eust 1 c.

Mammaria autem arteria externa, quam
recte distinguit Vesalius p. 677. et D.
de

fibi aperuit, eo perpetuo redit, ut quasi per consoetudinem ognis mense sanguinem per loca genitalia excernere cogatur. Hinc

de Marchettis p. 61. & alii, una vel plures, oritur ex subclavia, ubi sub clavi, cula est, retro Deltoidem, datque alias ramos musculis, uno vero ante pectoralem descedit ad mammam, maxime vero ad pinguedinem cutemque LIUTAUD. l. c. GUNZ. l. c. non absque aliquibus cum interna anastomosis GUNZ. l. c. His ramis mihi perinde, ut CABROLIO obs. 7. major videtur, quam internae rami. Per istas feminas, lac sibi super axillas ad mammam leviter attrahi STAHLIO testa p. 366. Venam comitem VESALIUS pinxit p. 453. ic. P. & dixit p. 677. & ipsam longissimo trunculo sub eute cum epigastrica ramo exteriori communicantem. Hacca est etiam, quam FALLOPIUS a thyroidea vena pierunt quae prodiunt vult p. 122. Epigastrica denique arteria ex Iliaca externa oritur, proxime prius, quam retro ligamentum pubis transeat Caffer. L. VIII. T. 3. Winsl. Tr. des art. n. 133, conf. Eust. T. XXVII. f. 12. & alibi. Inde truncus suo ante peritoneum, retro rectum abdominis musculum, adscendit Winslow II. tr. des vein. n. 171. & super umbilicum cum mammariae ultimus ramulis eoit Eustachius l. c. Cafferius L. IV. T. XI. Winsl. l. c. des vein. n. 171. des art. n. 234. Riolarus (de vena) p. 176. Reliqui rami in musculos abdominis & cutem penduntur, maxime vero notari merentur ramus ext

terior

fit, ut in neutrum vasorum, uterinorum aut mammarium, vis sanguinis venire possit, quin simul in alterum pariter ingruat. Inde omni feminae, quinque ante

terior, qui longe saepe inter obliquum descendenter & cutem adscendit, quemque vidi pariter, sed alio loco, cum mamma communiceasse.

Recte adeo egerunt, qui communicare dixerunt has arterias, ut Galenus de diff. venar. & art. c. 8. *Carpus in Iag.* p. 5. & 36. (sed ex aliis), Fallopia l. c. Eust. l. c. Pareus op. p. 119. *Vidua* p. 290. *Pineus* p. 196. C. Baubin p. 180. C. Hofman. de usu part. p. 315. *Cafferius* l. c. *Higmar.* p. 120. *Vigir* l. c. 21. *Amphelodomenes* p. 8. *in vitro*, *Nuck* in *adenogr.* p. 11. *Verheyen* p. 152. *Schrader*. obs. 3. *Dic. I.* *Rau apud Valent* II. p. 104. *Mangetus* *Theatr.* II. p. 168. qui per pudenciam redire vidit aquam in ea mammariae, Gunz l. c. p. 24. Inde in vulnera epigastri fanguis ad inguina eductus *Zed. Gall.* l. p. 51. Non optime vero has anastomoses raras esse dixi *Valverius* p. 277. Minus bene alii, qui omnino aliquas adesse negaverunt, ut *Columbus* p. 173. *Carpus* p. CCVII. de homine locutus, *Jeffenius a Jeffen* Anat. p. 28 *Major anat.* l. p. 17. *Muralt. Vadem.* p. 64. T. *Bartholinus* *bif.* 9. *Cent.* 1. & *bif.* 6. *Cent.* IV. *Barles nouv. decouvr.* p. 248. *Harder in pred. physic.* 10. *Mauricius* p. 412.

Porro recte plerique physiologi uteri cum mammis aliquod commercium esse dixerunt, ut *Galenus* de util. part.

te diebus, quam menses patiatur, mammae turgent, maxime vero eo die, quo menses prodibunt. Postquam autem menses defuerunt fluere, concidunt eadem ad priorem

L. XIV. & recentiores fere omnes. Nam Epigastrica non raro obturatrixem dat, a qua vasa varia pudendorum venient DCLXIV. & pudendas externas l. c. &, si nihil dederit, uti negat dare *Vesalius* p. 660. proxima tamen est, & vicinissima arteriae Hypogastricae. Addi: *D. de Marchettis*, arterias epigastricas in lactantibus duplo maiores est p. 62.

Verum an ideo l. c. materia ab utero ad mammas determinari possit, in gravidis & pueris, & lactanibus, quibus plerumque menses defunt, aut a mammis ad uterus, uti sit, quando lochia mammam leacte exhaustior, id quidem non dixerim. Nam angustae sunt anaframoses, & vulgares ubique inter trunco vicinos, & denique in viris rariter, atque in feminis reperiuntur, uti etiam nunc in pueru video. Sagaciter adeo *VESALIUS*, qui anaframosibus non quidem repudiatis p. 476. parom tamen tribuit p. 477. non ideo quidem, quod nullae ab internis arteriae mammis adest, uti scribit p. 678. id enim alienum est a nostris experimentis cum *Laurentius L. VII. c. XI. & Bayle de catam. p. 62.*

b Confer DCLXV. b. Inde illa effata *HIPPOCRATIS*. Lacex mammis fluere flagrum debilis fetus *Apor. V. n. 52. Epid. II. S. 6.* Si mulier neque pregravidus, neque puerpera lac habuerit, ei defunt menses

Apor.

rem gratilitatem, post tertiam septimanam, denuo in tumorem rediturae. Sed gravidis etiam post retentos menses mammae turgent, & post partum maxime. Quamprimum concepit femina, uterus clauditur; tunc sanguis, repulsus ab utero, in mammam venit. In partu depletus uterus, tunc mammam concidunt, sed brevi intervallo contrahitur uterus, tunc autem mammam lacte rigent.

Evacuatis &c.) Mammarum arteriae a proximo corde non recta via adveniunt: sed adscendent ad finem peitoris, inde ad mammas retrogradae descendunt.

DCLXVII.

Duriori) Dantur integrae nationes, quarum mulieres mensibus destituuntur: id de

Apor. V. n. 39. Ad menses nimios curbitulam maximam mammis oportet admovere *Hipp. Epid. II. S. 6.* In ea parte, cuius mamma major est, in ea fetus de superest. n. 9. Quibus mammac gracilescunt, abortiunt *Apor. V. p. 53.* Cum haemorrhagia uteri mammæ collapsiae *E. n. c. Dec. II. ann. 4. obs. 154.* a *De Brafiliae indigenis* dixi. *Greenlandiae indigenas* pubes & menibus destituti *OLEARIUS* referit in itin. *Mosc. Pers.* p. 170. & *PECHLINUS* obs. 34. *Cent. I.* & menses in septentrione rariores sunt *FREIND. c. IX. Hipp. nos. aspar. &c. n. 7.* His borealibus frigidi solidas partes corporis stritiores reddit: illis *Brafiliae* incolis plethorae

Tom. V. Pars II. F

de seythicis ^{a*} narrant feminis, quae marito in bello comitantur; vix eas mammas ajanit habere, vix menstrua pati. Accedunt nempe ad marium naturam.

Labora) Hae enim superpondium per labores ^b dissipant.

Succulentae) Novi feminas pulcherrimas, fed mollissimas, quae vix integra septimana a mensibus liberae sunt ^c. Hoc ab otio fit, &

ta sub prima molimina mensum destruitur, ut prius, quam nova generetur, solidata vase uteri preflioni sanguinis, re poliant. Recl. CL. SIMSON ^d, menses non necessarios esse, quando vase juta minoru sunt p. 79.

^{a*} HIPPOCRATES *epi aspar i' satav* &c. n. 48. Salatrices excitat FREIND. c. 3.
DCLXV. not. a. g.

^b Minus, in *Textu*) HIPPOCRATES, Gracius homo, quae gens feminas in gynaeceo quietam & reconditam vitam jubar agere, mensum copiam integris dibus heminis aestimat, *epi yuarestanov* a, quam copiam credunt viginti uncias, rum pondere esse; id ipsum vero pondus FREINDIUS adsignat c. 1. Hispanis quadragecim & sedecim unciarum menses esse FITZGERALD I. c. p. 5. Occitanis ab octo ad decem ib. Batavis vix supra sex uncias GORTERUS in *compendio* p. 141. & rusticis germanis vix unius unciae pondere DCLXV. not. g. Ut in copia, ita in tempore, quo menses front, aliqua diversitas est. Gracis biduo vel triduo absolvitur periodus ARISTOTELES bish.

anim.

& mollitie, deinde ab igne, quem pedibus feminae batavae perpetim supponunt, deterrimum fecutae morem. Ita enim inferiora laxantur, & eo sanguis adtrahitur, dum corpus quietit, & perpetuo tamen cibis repletur opimus, & theae coffeaeque potu. Nempe, uti in LISTERI experimen- to venae flectiones ploriora augent, ita his feminis accidit: & praeterea vaia laxantur, ut nullum sanguinem retineant. Non sanantur, nisi ad labores redeant, si noluerint, quadragefimo anno hydropicae pereunt: si autem conceperint utero, plementrum abortiunt.

Pias) Nulla pars est in corpore humano, ex quo aliquando menses non prodierint. HIPPOCRATES effatus est, quibus menses supprimuntur, & mammea tument, iis menstrua caput petunt, & furor accedit ^e. Quibus vero retentis menstruis per haemoptoem sanguis exit, sanantur, si catamenia redie-

anim. L. VII. c. 2. & HIPPOCRATES *epi yuarestanov* a. triduo & ultra HIPPOCRATES *de fetu optim.* n. 5. Occitanis intra quatuor & sex dies menes desinunt fluere FITZGERALD, p. 9. In Anglia triduo FREIND. c. 1. In Belgio triduo, qua- triduo VERHEYEN. II. p. 93. GORTER, comp. p. 141. & in Gallia etiam triduo, quadriduo MAURICEAU p. 49. Germanis integra septimana STAHL. p. 772. Sed ego, uti vidi hanc periodum, ita saepe etiam in feminis sanissimis breviorem vidi.

redierint ^a. Vidi hujusmodi haemoptoēn, quae in consuetudinem abierat, ut sanguis flo-

^d Tardius) In calidis regionibus mire praecces sunt, & fertilitatis termini, & mensium adeo, cum ante menes feminae raro concipiāt. In provincia Indolana Azmer puellae anno aetatis decimo parviorū, in Balagatta octavo THEVENOT Itin. T. III. L. I. c. 29. & 48. Sed MANDELSLOH in indicis iūneribus puellam vidit, quae secundo anno mammae exulit, tertio menes paſta, quinto perperit, Itin. p. 118. Occitanis, in adeo parva diversitate, menes integro anno prius, quam Parisiis prodeunt FITZGERALD p. 3. In Belgio vero inter 14 & 26 annum GORTERUS p. 140. In montanis menes serius proveniunt SAT. SIT. I. n. 5. & facilime sopprimuntur, uti saepe in alpibus per querelas hospitum didici. Non ignoro, paſſim exempla exflare fecunditatis valde praeccoris, etiam in Europa. Ita nono anno puellas peperisse exempla lego apud MARCEL-LUM DONATUM p. 384. I. SYLVIUM de mens. mul. p. 165. JOURNAL des SAVANS a. 1681. BRESL. 1723. M. Nov. &c. & puellas quatuor annorum adultae & mammosas historiam habent PARISINI in Actis acad. 1708. hisp. 2. aliamque similem VALISNERI aſſerv. 9. magnamque vim praeccociūm puellarum, quibus a decimo anno ad primum menes eruperunt, video apud FRANCUM Sat. VI. p. 94. & SCHURIGUM Parthen. S. II. c. 5. Sed hic quaeritur de integris nationibus.

floridus singulis mensibus; absque detrimen-to sanitatis, cum levi tufficula exſcrearetur, ^b Vidi ubi evomebat sanguis; vide per alvum ^c deponi & per sudorem ^d. Imo ex-

inter-

e Plethoraicis menes bis intra revolutionem lunae fluunt Freind. c. 1 etiam ex Durete, & ad integrum libram Gorter. I. c. p. 141. 142. pondere nempe pene triplo ponderis in ea regione, familiaris. Perſicæ mulieres, ex luxuria & otio celebres, in fervida regione, bis etiam & ter intra menſem quānguenem de utero fun-dunt Fitzgerald p. 3. Vide etiam exempla fluxus bis in uno menſe redeuntis apud Panarolum Cent. II. obſ. 41. Mauri-ceau p. 54. Schurig. p. 148 & 14. diebus E. N. C. Dec. III. ann. 7. S. obſ. 149 & 18. diebus in uno menſe Venetiæ p. 242. Deinde otiosis ad sex & octo dies peri-odi protrahuntur Freind & Gorter. Sed & viris otiosis haemorrhoides frequenter LXIII. Sanguis enim multus generatur, dum valent viscera, quae chylum faciunt, & parum difflatur, & in primis vasa noua ita conpinguntur, ut vel minimæ plethorae reflitare possint.

f A ſuppremis muliebris epileptiae Coac. L. III. & omne tere malorum genus, atque mors ipſa, intra ſextum menſem περι-vulvōν β.

g Oculorum caligo diſcutitur, quando pro-rumpunt muliebris COAC. III. TR. III. n. 43. Caecitas pro mensibus menstrua Pechlin. obſ. 42. Cent. I. Rechte haec Freind c. VIII. & ſimiſtima Praeceptori.

interno oculi cantho^m nonnullis menses flu-
xerunt. Ubique eadem materia est, floridus^a
nempe sanguis; qui per quamlibet cor-
poris partem erumpit, si in ea parte ea
confuetudo nata fuerit, cui vulgo uterus
obnoxius est. Quam primum enim alia
aliqua pars corporis magis, quam uterus,
dilatabilis est, in eam sanguis irrumperet,
& per eam exibit, uti per uterus sole-
bat. IDEM HIPPOCRATES in pulcher-
rimo libro de mulierum morbis o dicit omne
mor-

h Experimenta extant absque numero fere.
Vide Bennetum Theatr. tabidori p. 45.
Salmuth. Cent. II. obs. 18. Orelsb. orcoz-
part. p. 147. Pechlin. Cent. I. obs. 43.
E. N. C. Dec. 1. ann. 9. 10. obs. 27. &
ib. Cent. X. obs. 33 (in gravida) Bresl.
1721. M. Jul. Hagendorf. Harder apiar.
obs. Si. Phthisis ex menstruis suppressis
Bennet. I. c. & Hipp. ^{meq;} γυναικες.
et ex lochiis suppressis Cattier obs.
XL etc.

i Compilationem habet Marcellus Donatus
hist. med. mir. L. IV. c. 16 et Sennertus
L. IV. p. 186 tum Stalpar VAN DER
WIER. Cent. II. obs. 17. et aliam Schurig.
Parth. S. II. c. 3. Sed etiam Hipp. vidit
^{meq;} γυναικες. et Areteus L. II. c. 2. et
Lang. Epist. p. 54. & Panarolus Pontec.
I. n. 6. & Harder apiar. obs. 82. & Lanzonus
obs. 182. & E. N. C. Cent. I. obs. 41. Forro
Bonvenerius exemplum narrat morb. ad. c.
41. & E. N. C. Dec. 1. ann. 1. obs. 95. ann.
6. 7. obs. 67. Dec. III. ann. 2. obs. 101. &
Ruysh adv. III. n. 9. & Molinettus p. 326.

morborum genus nasci ex mensibus, & iisdem
mensibus eos ipsos morbos sanari. Si
phre-

In vino menstrua sanguinis per vomitus
excretio Banch. Cent. V. obs. 33. In pra-
gnante I.D. obs. 19. Cent. I. Pechlin. obs.
37. C. I. Lochia per vomitum c o m m:
Nor 1735. hebd. 40.

k Hildanus Cent. VI. obs. 67. Bresl. 172. M.
Ang. Paraeus, & Schurig. ex Hollerio,
Horlio, Dolaeo: et Bresl. 1719. M. Oft.
p. 493. Porro Hippocrates Coac. L. III. Tr.
III. et Dureetus ibid. C. Banch. p. 184.
et in E. N. C. Dec. I. ann. 3. obs. 24. 22.
Dec. III. ann. 5. 6. obs. 196. Menes cum
haemorrhoidibus alternantes Paulin. post
E. N. C. Dec. II. ann. 5. obs. 80. Hae-
morrhoides pro lochis Stalpart obs. 78.
Cent. I. In gravida haemorrhoides Sieg-
mundi p. 238. Pechlin. I. c.

l Per poros verticis capitis Kerkring. obs. 85.
Pechlin. Cent. I. obs. 38. Schenck Exerc.
anat. p. 175. Verduc. de l'ulug. des part.
Ruysh. adv. III. n. 3. Rucker Comm. not.
1734. hebd. 8. Ex gena E. N. C. vol. VI.
obs. 27. Ex nasi pinnia E. N. C. vol. VI.
obs. 27. Per poros manus et genas san-
guinis cum fulu erupt Barjol. Bifi. 13.
Cent. I. Ex cute dorisi E. N. C. Cent. VII.
obs. 86. Ex pollice E. N. C. vol. 3. obs.
161. Ex apicibus digitorum E. N. C. vol.
VI. obs. 27. Mercatus apud Schurig p.
106. et in eadem demum virgine ex his
omnibus viii E. N. C. vol. VI. obs. 27.
Per sudores Franc. Sat. XV. p. 269. 270.
Ex cute nova ambustorum pedum E.

phrenitide femina laboraverit, et menses fluxerint, a phrenitide certe liberabitur.

Ita

n. c. Cent. IV. obf. 101. Maculae per cutem pro mensibus Barthol. ib. hif. 15. Feminas consulit. Et responſ. p. 150. E. N. c. Dec. II. ann. 6. app.

m Barbolinus hif. 16. Cent. I. E. N. C. vol. VI. obf. 27. Sal. Alberti de sudore cruento. Zod. Gall. II. p. 41. Dodonaeus, Ruyſch, adv. III. n. 3. Stalpart van der Wiel I. n. 19. Harder. apiar. obf. 82. & ex Merato, Dolaeo, Helvivio, Schurigius I. c. Schenk p. 633. Lochia ad integrum libram ex ductu lacrimali@colhouse in collectione a leCorſ. edita p. 47. Habet etiam exemplum Manger Theatr. II. p. 49. aliquidque Cyprianus p. 30.

Sed aliae viae mensium minus naturales superfunt. Per mammas menses Panarolus Pentec. IV. obf. 13. Stalpart van der WIEL Cent. I. obf. 79. in irata. E. N. C. vol. VI. obf. 27. & ex Amato, & Braffavola, Mare Donatus p. 410. Borelli hif. 48. Cent. I. Ruyſch adv. III. n. 3. Paulinus E. N. C. Dec. II. ann. 5. obf. 70. & Seburig. ex Wölfo, Gaffero, Bauschio & proprio experimento. Per nares Pechlin. Cent. I. obf. 40. Seburig. I. c. ex Bauschio, Bierlingio, Solenandro, Riedlao, Bravavola; Tum Hildanus Cent. III. obf. 12. Freind. c. IX. Rucker. I. c. E. N. C. Cent. X. obf. 32. Lochia per nares E. N. C. Dec. I. ann. 2. obf. 184. Salmuth Cent. I. obf. 59. Per aures menstrua Franc. I. c. Schurig ex Spindlero, Hor-

Ita diuturni capitis dolores mensibus restitutis solvuntur. Neque mirum, hi enim mor-

Horflio Parib. L. II. Schenk I. c. & Harder apiar. obf. 83. Linder in A. Suec. 1723. p. 432. Rucker. I. c. v. E. N. C. vol. 3. obf. 161 Ruyſch. adv. III. n. 3. Sub genu ex duobus fonticulis Bresl. 1721. m. Maj. Ex tibia Rhodius Cent. III. n. 90. Ex ilibus dextris Comm. Nor. 1735. hebd. 13. Hipp. neq; γυρεια. Per urinas Bresl. 1721. m. Jan. Bravavola &c. Salmuth Cent. III. obf. 36. Ex foramine inguinis Zacutus a Semneto citatus. Ex poplite Cumme E. N. C. Dec. I. ann. I. obf. 96. Ex pedibus Barbolinus Cent. I. hif. 16. ulceratis Pecklin Cent. I. obf. 31. Edimburg. Soc. Eff. III. p. 380. E. N. C. vol. VI. obf. 27. & Schurig p. 108. ex Horflio, Zacuto, Riedlao, Blancko, & Comm. Nor. 1735. hebd. 40. Ex ulcere tibiae E. N. C. Dec. 2. ann. 5. obf. 81. & genu Dec. 1. ann. 4. obf. 57. Ex evulso dente Schurig partien. p. 94. ex Hollerio & aliis, Rhodi cent. III. n. 51. Loescher de dem. sap. p. 22. Ex gingivie Zacutus, Dolaeo, Horflio, le Grand, Blanckard apud Schurigium p. 95. Cyprianus p. 30. (de lochitis). Ex ductibus salivalibus E. N. C. Dec. III. ann. 7. S. obf. 87. Ex labio inferiori Cent. I. obf. 48. Ex isthmo faucium Cent V. obf. 48. Ex palato Breslau 1723. M. Jan. Ex umbilico E. N. C. vol. V. obf. 161. 161. vol. VI. obf. 27. RUY SCH adv. III. n. 3. ZACUTUS, Rhodius Cent. III. F 5 u. 49.

morbi fere a plethora fiunt, ea vero soluta morbos ipsos sanari convenient. Quando menses decimo quarto anno in puerula adparcent, deficiunt quadragesimo: si anno vi-

ge-

n. 49. Ex scarificatione s. n. c. *Dec.* ill. ann. I. obs. 88. Ex vulnere digiti manus E. N. C. *Dec.* II. ann. 8. obs. 86. Ex truncu amputati pedis RANIE *diss.* *Usp.* habita n. 9. Lochia per vulnus crocolae mammae E. N. C. *Cent.* IX. obs. 54. Ex vena sponte rupta, jugulari SCHURIG. l. c. p. 103. ex Frid. HOFMANNO, lapheo SCHENK. BRESL. 1724. p. 637. In gravida vena malleoli aliquoties aperta SELECT. FRANCOF. I. p. 186. & cruralis vena HAR DER. apiar. obs. 85. Conf. SCHURIG. partibus. p. 207. ERANCOF. I. p. 186. & integrum collectionem apud FRANCUM in saty. XV. p. 269, 270. & SCHENKIUM. Denique FREINDIVS, non haemorrhagias unice, & venae fistiones, sed variae ubiores excretiones mensium loco fusile fusa demonstrat c. IX. salivationes, diurefin, sudores, diarrhoeas DCLXV. not. 8.

n. HIPPOCRATES de natura putri n. 12. *περ γυναικειων α.* & ARISTOTELES *bijanum.* L. VII. c. i. mensum sanguinem dixerunt tallem esse, qualis a victima fluit, & cito congelatere. MARCELLUS DONATUS exemplum habet menstrui sanguinis, qui in uterum effusus, omnino uti saluberrimus fanguis, in scissim durichtem coit p. 455. & menses ab atretta diu retenti omnis putredinis expertes edu-

cti

gelimo primum prodierint, serius evanescent: & ad quinquefimum supererunt, si 250 denum adparuerunt. In Italia &

Hi-

Eti fuerunt a la MOTTE obr. 341. & in E. N. C. *Dec.* II. ann. 3. obs. 151. Hanc veram sententiam etiam ARANTHIUS tenuit de fetu p. 3. & MANNINGHAM p. 45. Recentiores autem, abusi forte Moafaci legibus, necis quoae via mensibus tribuerunt, ut etiam vulgo pro philtro habeantur. Vide ridiculas histrias BONACCIOLI p. 39. aliamque STALPART van der WIEL *Cent.* II. obs. 19. & E. N. C. *Vol.* I. non valde probables. Lentiores esse alio sanguine LISTERUS *de humor.* p. 401. & factere ID. p. 400. ALLEN *Synops. med.* c. 14. 2. HILAIRE ANAT. p. 756. Faetidifimos etiam SCHURIGUS recenset p. 218. 219. & BRESLAVIENSES 1723. m. Apr. & ita acres, ut aliquando cutem excoriarerint, spathulum atraverint GRAAF. p. 203. & esse feminas, quarum mensis nocte la MOTTE l. c. p. 57. COLLINS p. 578. etiam arboribus E. N. C. *Dec.* II. ann. LX. obs. 37. ipsumque menstruarum femininarum halitum nocere VERHEYEN *suppl.* p. 98. & lac menstruarum noxiun esse la MOTTE obs. 87. Neque negaverim in calidissimis regionibus sanguinem menstruum faciliter predicere, uti lego Hottentotitarum calidissima menstrua dari TAVERNIER L. II. c. 27. & feminas esse, quibus acres manent, uti fluor albus saepe cutem defquamat (CHARLETON *de catam* p. 182.)

Per-

Hispania semellae nubunt anno actatis undecimo, decimo quarto, sed eadem cum trigetimo anno pariendo finem faciunt ^a.

Denique SANCTORIUS obseruavit, viros perinde ac feminas menses pati, non tamen sanguineos. Sed in viris omni mente nasci ad ponderis flateram augmentum, & ad sensum, minui perspirationem, corpus

Perpetuum vero & in sanis, & mundis feminis, & in recenter emissis sanguine viuum esse, nullo aut experimento certo confirmari video, aut ratione, que demonstrat, quo modo in uteri arteriis sanguis potius, quam in mesenterio v. g. corrumpatur.

^o Mulieri sanguinem spuenti supervenientes menses morbum solvunt HIPP. apob. 32, SER. V. Et mulier, cui menses superpresi sanguinis naribus fluxus bonus ib. n. 33.

P Non solum ex retenta aliqua sanguinis copia, ut in CHEYNELI theoria p. 166. sed in primis a stagnatione ejusdem sanguinis in uterinis vaiss, hinc orta tensione partium, obstruktione late per vicina vascula, & impedita circulatione per pelvis, cuius adeo ampla vaasa sunt, ut diuidim sanguinem aortae descendentes accipiant. Deinde via topica huc pertinet. Ex superpresi menses inflamationes & suppurationes colli matricis HILD. Cent. II. obs. 62. 63. 64. Scirrum uteri, duclibus dilatatis gypsea materie plenis FITZGERALD p. 18. &c.

^q Balagatenses feminae pariunt octavo anno, sed effetae sunt trigesimo THEVENOT l. c.

corpus languere per duos & tres dies,, & appetitum torpore, ut plethoram enatam inedia homo cogatur auferre. Tandem sudorem copiosum prodire, aut craffam & multam urinam, atque ita morbum solvi, donec cum proximo mense novus redeat paroxysmus.

Hactenus dictum est, quo abeat superflua sanguinis copia, quae in sanae feminae

COR-

l. c. Puella, cui menses anno tertio eruperant, quinto periit PECHLIN. obs. 34. Cent. I. Menses a quarto anno ad octauum ordinati, sed puella non vitalis E. N. c. Dec. III. ann. 7. 8. obs. 149. Etiam Graecis mulieribus circa quadragesimum annum plerumque menses defi- nunt ARISTOTELES de hist. anim. L. VII. c. 5. Ita PHLEGON ex CRATE- RO historiam pueri excitat, qui septimo anno, duela prius uxore & genito filio obierit. STAHLIUS etiam parum vi- tales esse puellas, quae nimis citu pubescant, obseruat de mens. sub fine. Cum enim menses paulo ante finem incrementi erumpant, incrementum autem finiatur, quando vasorum resistentia cordis inpetui sequialis est, & vasorum resistentia, quando vi cordis aquila est facta, continuo augeatur, sequitur, citius in his, quam in aliis feminis, menses, ipsamque vitam destrui debere. Tunc autem menstrua desinunt, quando vas a uteri ita indurata sunt, ut a cordis inpetu evolvi & aperiri renuant SIMSON l. c. p. 70. Hanc duritatem in utero veteralarum etiam digitus, & culter ipse percipit, & maxime siphon.

corpo generatur, postquam incrementi terminus advenit. Quando vero concepit, tunc

Locus est *Seff. 1, aphor. 65. 66.* Sed negat *GORTERUS de perspir. p. 285.* neque videtur res regulam admittere, esti in universum sibiinde virtus perspirationis emendandarum alia excretione aucta. Quare vero viri menses nullos patiuntur, non difficultum dictu est. Nam ita circulatio magis expedita, arteria aorta descendens minor est, *DCLXII.* & rami ejus multo duriores, & nulla in pelvi latitudo vel laxitas, *DCLIX.* nulla denique vasa arteriofa exhalantia, quo decumbat plethora. Inde pueris & juvenibus frequentes narium haemorrhagiae, adulst autem haemorrhoides.

Bruna vero menses non pati, pariter non difficile est. Iis enim duriora sunt vasa uteri, neque ita dilatabilia, ut arteriosum sanguinem recipient. Id demonstrat comparatio spongiorum uteri feminas, cum muculoso & fibroso musculo brutorum, (*RUDBECK apud HEMSTERHUYSEN. p. 233.*) & carente sinibus, si fides *CHARLETONO de catam. p. 125.* tum cotyledonum indoles, que lacteo succo, absque sanguine tangent, ut secunda etiam absque sanguine de utero decidat, cum feminis placenta sanguinea sit, & nonquam absque insigni cruxis iactura de utero avellatur. Nonnulli forte etiam perpendicularis situs potest, qui in muliere sanguinem in uterum determinat, a bruis autem absit. Ita *PITCARNE & FREIND. c. 5.* Ea causa etiam est, quare

mu-

tunc ex hoc ipso menstruo sanguine retento,

mullieres prae brutis frequentius abortiant mons *oo Edimb. Soc. II. p. 233.* Id in primis probable fuerit, si verum est summae menses pati, quod in *PEIRESCII vita narratur, ex aliena fide, & SANTORINUS n. 2.* ex proprio experimento profert, & pariter *STAHLIUS p. 770.* & biduc triuduque quidem in *E.N.C. Dc. III. ann. 9. 10. obs. 217.* Omnia autem quadrupeda vivipara, quae suffragines flecent, menses pati, ut *ARISTOTELES de gener. anim. L. I. c. 20. de bist. anim. L. VI. c. 18.* tantum pauciores, quod crassiora minitant, & in pilos plethoram absumant *bist. anim. L. VII. c. 2.* aut vaccas etiam menstruari, uti *ARIST. de bist. L. VI. c. 22. BOHN. p. 227.* & canes, uti *IDBON. I. c. c. 20. & STAHL. I. c. & PLATER apud SCHURIGUM citatus p. 126.* & equos, ut *ARISTOTELES I. c. c. 21.* Id quidem nimium est: neque pro membris habere oportet venereum liquorum, qui ex brutis sub tempus pruriginis annuae stillat, uti hunc liquorum eo trahunt *ARISTOTELES I. c. c. 20. CI. HERELIUS Thes. 2.* Hic enim parcissimus, neque naturaliter sanguineus, neque ex utero, neque menstruis intervallis, neque plethoram solvere potens est. Deinde plethora brutis rarer est, uti *HALES citatus DCLXII. not. b.* & *ARISTOTELES bist. ill. c. 19.* & demonstrat summa raritas haemorrhagiarum, aut haemorrhoidum, vix unquam in brutis observatarum.

to, fetus aliquando ali debet ^a, & cresce-
re ad sex aut decem librarum pondus, tum
placenta generari bilibris, tum humor
amnii parari. In has impellas con-
fumitur copia superflui sanguinis.

DE

f Menses primam materiam fetus esse *Aristoteles*
gener, anim L. l. c. 20. Gravidae menses
absumuntur in fetus nutrimentum Hippo-
crates de nat. puer. n. 6. Nempe laxitas
uteri, & facilis sanguinis ad uterum
decubitus, & praefentia villorum exha-
lantium, quibus placenta inosculetur
(Simson p. 72.) conditions sunt, absque
quibus conceptus non potuit ali, & eae
ipse conditions menses reddiderunt
necessarios. Non ignoro, aliquando
repertas esse feminas, quae menses non
passae, tamen dicantur peperisse. Exem-
pla numerosa existant, & habent Hippo-
crates Epidem II. l. 3. Foeius ib. Roderia-
cus de Castro de nat. mal. p. 68. Pan-
rolus Pente. I. obf. 15. Hild Cent. V.
obf. 41. E. N. C. Dec. I. ann. 6. 7. obf. 159.
Dec. II. ann. I. obf. 41. ann. 4. obf. 126.
ann. 6. obf. 217. Dec. III. ann. I. obf. 24.
ann. 7. 8. obf. 41. 19. Cent. VII. obf. 72.
Bohn. p. 215. Bidloo Exerc. Anat. Dec. II.
n. 5. Rhodius obf. 54. Cent. III. la Motte
obf. 23. 24. Stalpart. obf. 31. Cent. II.
& compilavit Moelbier Inst. Med. p. 575.
& Marcellus Donatus, addito proprio
exemplo L. IV. c. 21. & Sennertus L. IV.
P. 2. f. 2. c. 1. & Frane. satur. VI. p. 99.
100. & Schurig. syll. p. 176. Aliae vero
post diuturnam menstrum suppressionem
concepuntur, ut Bartolinius habet his.

37.

) o (

97

DE CONCEPTU.

Conceptum) Antiquissimum vocabulum
est, & significat eam actionem, qua id,
quod femina ad generationem conferit,
jungitur cum eo, quod mas ad idem opus
tribuit, ea ratione, ut adunatio horum,
diversissimorum, principiorum, ad deter-
minatum finem contingat. Nempe prin-
cipium, quod vir tribuit, recipitur ab
utero, ut homo fiat.

DCL XVIII.

Uteri) Cujus fabrica in humana femina,
& brutorum structura plurimum ^a differt.
Tria

37. Cent. IV. aut cum parcissimis mensi-
bus ^a. n. c. Dec. 3. ann. 2 obf. 214.
Verum pauca exempla ad peculiarem
forte fabricam pertinent, qualis in
vinogradis, aut Groenlandieis feminis
dicta est.

a In quadrupedibus viviparis enim vagina
finditur in duo longa, undulata cornua,
quorum finis in tubas adtenuatur Graaf.
T. XIV. XXV Duverney Mem. de
l'acad. 1701. f. 1. 2. totus etiam tenuior
magisque carneus est. confer Vesalius
p. 665. In cornibus istis fetus in totidem
cellulis distincti fedent Fabricius de form.
fet. f. 53. (in cane) & T. 28. f. 43. ia-
scropha, Sharagli sepf. p. 330. tum Mauri-
ceau p. 35. f. 4. & Graaf. c. 6. & in his
cornibus plerumque fetus, vel totus fedet
vel parte maxima Hartsman de perit. ver.
Hartas. p. 28. In mulieribus autem uterus
G

Tria autem foramina habet: uno semen masculum recipit, duobus ad tubas patet.

Exire)

& unicus, et sursum latefecit, et ex angulis tubas edit absque cornibus, et pulposus totus est, atque spongiosus, multoque crassior, et fetus in utero naturaliter habitat Galen, de diff. vulv. ubi vero idem de capra et vacca non bene adfirmatur, recte enim feminae proprium esse docet Drelincourt de femin. ovis not. e. p. 570. Nisi forte fuisse uterus humani similis fuerit, uti logo. E. N. C. Dec. II. ann. I. obf. 61.

b Tubae Fallopianae sunt canales conici BIDLOO T. 53. f. 4. 5. GRAAF in omniibus icombus, varie incurvi BIDLOO T. LIII. qui ex maximae diametri fundi uteri terminis EUSTACH. T. XIV. f. 2. 3. 4. GRAAF T. IX. X. STENONIS in aliis Haf. ann. II. obf. 89. minimo ostio prodeunt FALLOPIVS p. 197. GRAAF. T. IO. PEYER. ad MURALT. p. 408. setam admittente GRAAF. p. 276. KREIL. p. 106. WINSLOW n. 608. LIEUTAUD p. 361. &c. &c. inter duas laminas peritonei in se ipsum redeuntes DCLXXXI. HENSING. de perit. n. 48. WINSLOW. n. 607. extrodum versus illa migrant, primo inferiores, deinde exteriores accumbunt ovaris & A. L. inf. superioribus primum, deinde & interioribus vide WINSLOW. &c. Continuo cundo latefecunt BIDLOO l. c. PLAZZON. L. II. e. 10. ita tamen, ut subinde

Exire) Ut per eos materia quaecunque ex utero versus extrema fimbriata canalium aequa

inde angustiae aliquae interponantur GRAAF. T. XIX. f. 1. 2. 3. donec ovarium aut proxime SANTORIN. p. 227. membrana intermedia FALLOP. p. 196. aut omnino adtingant ACT. BEROL. I. vol. VII. SANTORIN. Iforia dun. feto n. 30. GRAAF p. 261. & T. 19. f. 1. WINSLOW n. 610. LIEUTAUD & aliquando adnascentur, quod equidem credit per morbum fieri Fallop. p. 196. b. in vacca videt Duvivier junior Mem. de l'Acad. 1701. f. 2. in laena vero & tigride perpetuum esse Parisiini superiores sunt Diff. des anim. P. III. p. 12. & elephanto p. 134. Ibi ampliori, quam ad uterum, osculo patenti Fallop. p. 197. minus tamen late, quam pars proxima tubae Lieutaud l. c. Winslow. n. 609. Favory p. 69. quam cum varice non male comparavit in institutionibus Fallopius. Id osculum undique ambitur fimbriis carnosis Fallop. l. c. Pascali. l. c. p. 63. varie & huepe eleganter laciniatis Fallop. l. c. Bider. l. c. Graaf. l. c. f. 2. Verheyen. T. 17. f. 6. Schelhammar. exerc. 12. qualis erolis Riolan. p. 179. valde vasculosis vide iconem uteri nostri & Heijfer. T. III. f. 1. & fibrisque longitudinalibus instructis Sharagli. scpt. f. 4. unde musculos vocat Drelincourtius in Margeti Theat. II. p. 138. Concept. de conceptu Perioche 5. 6. tum Harder apiar. p. 34. His fimbrias non quidem nulla bruta habent, ut vult Sharagli l. c. p. 366. habet enim felis Zibes thina

seque facile ire possit, ac ab iis ipsis extremis versus uterum fertur^c. Nullae enim intus

thina *Parisinis* testibus, Leaena, apud eosdem: & rana Peyer apud Muralt, in *Vademec.* p. 404, 405. Aliquando tamen etiam in femina fimbriæ defuncte Elsholtz r. n. c. *Dec.* I. ann. 6. & 7. obi. 197. f. 3. *Chebelden.* *Weitbrecht.* *Petrof.* IV. p. 262. *Acad. des sc.* 1700. bis. p. 46. *Zod.* *Gall.* II. p. 73. Utraque forte causa est, quare *Swammerdamius* in iconibus suis omiserit lacinias, & *GRAAFIUM*, qui pinxerat, carperit.

c Flatum libenter transmittunt ex utero in abdomen Graaf. p. 260. aut vicissim. Hinc in tubis frequenter sanguis repertus est Ruysh. *Mus.* p. 127. aut menium Ruysh. obi. 85. aut lochiorum ID. obi. 84. *Stachelin.* *Spec.* a. 1724. n. 4. aut puerperii *Blancard* in *collect.* ad duas libras *Blegny Zod.* I. m. Jan. ubi adeo apertæ fuile leguntur, ut grumos manu eximere licet) & per eam viam in abdomen sanguis exxit *Santorin.* *ib.* d'au. fetu p. 16. ad duas in puerpera libras *Blegny bischoff* d'au. fetus p. 24. Hunc sanguinem ex utero haberunt, & manifesto Ruyshius vidit, sanguinem continuo ductum in utero, & tubis & ad ovarium fuisse *Mus. rar.* p. 127. Pili etiam et fleatotem per uterum a perpera excreta, fueront procul dubio ex ovario *Siles.* *Satur.* VII. n. 5. Spiraculus est uteri, per quae in abdomen halet, *Fallopius* ex conjectura proposuit in *inf.* et repetit *Wbar.*

intus adsunt valvulae^d: Ultimus finis in cavi-

Wharton. p. 230: ut manifestum sit, viam videlicet liberam.

d Valvulas anatomici nonnulli proposuerint, cum stylum medicorem, & facile per ostium abdominale subeantem, ad unciam circa uterum ostium, repelliri viderent, & aliquando flatum *WEFFER* de *circ.* 124. tum viderent forte cellularia brutorum cornua. Ergo tres cellulas, quatuorve *Riolanus* fecit l. c. & *Linden.* *phys.* p. 282 & *T. Bartholinus* in *Cap.* p. 142. valvulas vero multas *Wharton.* p. 230. & *C. Bartholinus.* Sed mera anguitia est, rugae vero internae tubae, non circulariter, vixrum secundum longitudinem disponuntur *Graaf.* T. XI. f. 2. p. n. c. *Dec.* III. ann. 9. 10. obi. 102. *Verheyen.* T. 17. f. 6. *Bucher.* *Misell.* 1727. p. 62. *Santorin.* obi. T. II. f. 3. *Winslow* n. 613, suntque plicae membranae internae *Bianchi de gener.* p. 73. Neque video valvulas illas duas ad ingressum in uterum *FANTONO* dictas p. 200. quarum similem unam in cuniculo vidit *GRAAFIUS* p. 266. etiam ab *ELSHOLZIO* receptam l. c. & *VENETTE* p. 254. Repte adeo illi, *HEISTERUS* monet, tubas mulieri minime, ut in brutis cellularia esse *comp.* p. 106. valvulasque refutavit *PEYERUS* ad *MURALT* p. 409. & *Graaf.* p. 261. & *Welsch.* T. 52. & *TAUVRY* p. 64. & qui ne in equarum quidem tubis reperit, *MORGAGNI* *Adv.* IV. p. 54.

cavitatem abdominis aperitur ^e, & dilatatur in fibras lacertofas five membranofas. Nihil tamen ex cavo abdome in tubas

e Caecam tubam plerique fecerunt veterisiorum;
Fallopio excepto, qui ubique apertam descripsit: Nempe *CASSERVS* L. VIII. Tab. 20, 21. & *Spigelius* p. 161. & *Plazzonus* II. c. 10. & c. *Bartholinus* inst. anat. p. 142. & T. *Bartholinus* p. 258 & *Mauricean* p. 13. & *Higdonius* p. 100 caecam faciunt, LEAL autem, non multo minus concidere ait intra aliquot a morte dies, ne stylum admittant p. 63. Caccam etiam tubam vidit *BARTHOLINUS* bish. 92. *Cent.* I. & *Graaf* p. 259. T. 19. f. 3. & in E. N. C. Dec. II. ann. 5. obs. 63. & *D. U. VERNEY Mem. de l'Acad.* 1702. p. 403. fufi. & *MANGET* *Theatr. Anat.* II. 103. & *MANNINGHAM* pro frequente) p. 49. & *CHESELDENIUS* *Pbil. trans.* n. 337. & in *anat.* p. 276 et *Cyprianus* p. 22. & *Weitbrecht* I. c. & *Parisiini Academicici* 1704. n. 3. & *Bianchi* p. 75. & *Ruyfsch* Obs. cbir. 8. 3. & *Nabob de sterilit.* n. 12, qui addit saepel vidisse. Alteram autem tubam caecam recentef Ruyfsch *Mus. rar.* p. 174. & *Valtin*, delle uove delle vivip. c. 5. n. 21. et *Vogli antropogen.* p. 227. Inde sterilitatem deducunt aliqui *Ruyfsch* obs. 83. *Cyprianus expertus*. & *Mangetus* I. c. Denique ovarium, tubam lateris sinistri defuisse vidit *ELASIVS* IV. obs. 2. Ego vero perpetuo apertam reperio, etiam in teneris pueris et in fetu (*Mar. Balsb.* Act. 1699. p. 20. contra *MURALT* experi-

men-

tubas recipi potest: aut vicissim ex utero in tubas venire, praeter vaporem aut aerem.

Dilatatas) Tubae versus uterum strictissimae, ad partem averiam amplissimae sunt, quae ipsa figura fecit, ut tubae vocatae fuerint ab accurato illo descriptore *FALLOPIO*; qui non invenit quidem tubas ^f,

iter

mentum p. 416.) et si aliquando osculum non continuo reperiam, collapsum inter fibras, ut olim monuit *FALLOPIUS*, deinde *DRELINCURTIVS* *adver.* ad dogma 12. & habeo conscientiem *MORAGNUM* *adv.* I. n. 30. Errorem primum retinavit, tubasque cavae esse demonstravit *WHARTONVS* styllo inferto, & *J. van HORNE* *prod.* p. 18. (cui hoc inventum non bene tribuit *S. W. A. M. MERDAM* p. 54.) & *Graaf* p. 259. 260. & *PARI SINI* in tigride & *SCHIRADER* *obs. Dec. I. obs. 7 et MOLINETTVS* p. 313. & *SCHELHAMMER* *progr. valed.* n. 32. (qui stylum excludere, sed flatum transmittere monuit), & in gravidis digitum recipere vidit *BAYLE de etiam* p. 23. Causa errandi aut in rariori casu, aut in illa difficultate a laciniis fuit. Coalitum autem ad praegressiam aliquam inflammationem non imperite referunt *Cyprianus* & *Doverneyus*.

f Satis certum est veteros anatomicos tubas utenque vidisse, neminem tamen veram historiam dedit. *HEROPHILUS* duxit varicosum fere uti ductus feminalis maris, utrinque in uterum inser-

iter tamen ad uterum & cavitatem primus detexit. Ex hac diversa amplitudine sequitur, iter potius ex tuba in uterus esse, quam ex utero in tubas.

Fla-

serum descriptis, apud GALENUM de *femine* L. II. c. I. non absque magnis erroribus admissis, quem non in omnibus mulieribus reperiit, ait GALENUS de *diff. uteri*. Difertur *RUBUS* in *ove.*, vascula e testibus enata, varicis ad inmodum revoluta, in cavum uteri perforata videt, que prelia mucum funderent. L. I. p. 40. ed. CLINCH. Hi etiam cirrhi sunt uteri apud RVFVM, cornua DIOLIS, GALENI de *nul. part.* L. XIV. c. X. quae dixit de *vulvo*. *diff. c. 3.* paulatim arcta angusto fine testis adhaerere. Et apud FUNDREM de *vulvo*. *diff. c. 3.* & ORIBASIVM p. 123. procerius laterales vulvae verus illa hemicyclis comparavit HEROPHILUS. Sed etiam GARNI meatus femorales a testibus in cornua novi, ignoti HEROPHILO & EUDEMIO de *vulvo*. *diff. c. 9.* ad testem latiores, in medio angusti, pene solidi, laxiores ad uterum, fenes effundentes de *femine* II. & transmitentes specilla ib. c. I. analogi parastratarum varicoforum de utilitate partium. L. IX. c. II breves tamen et angusti c. 10. huc videntur pertinere. Idem adeo sunt ductus a testibus in cornua a THEOPHILO repetiti p. 89°. & FERNELIO *defer.* part. corp. hum. C. VII. et recentioribus ut VESLINGO *Syntagma*. p. 71. alii-

que

que. GALENVS enim tubas potius, quam ligamenta ovarii videt in suis beneficiis, ese enim tubas habent, ligamenta, istis destituuntur TAUVRY de la gener. Nihil aliud etiam VESALIUS dixi. p. 659. aut pinxit t. 25. v. f. 26. K. tum, quando dixit cornibus uteri inferi de *china* p. 123. In examine vero *obs. FALLOPII* p. 125. 146. videtur quidem tubas describere, totus tamen obscurus est. Sed & FAREVS p. 105 f. G. tubas pingit. COLUMBUS autem vasa feminalia tortuosa femini pro uteri cornibus esse testis est p. 242. FALLOPIVS denique in *inf. anat.* p. 10. & *obs.* p. 197. meliorem descriptionem dedit cum *meatus feminarum* nomine, fimbriaspae, & ampliori finem addidit, EUSTACHIVS in tab. XIII. & XIV. f. 1. 2. 3. 4. satis demonstravit sibi notas suffisse. Ab eo tempore vulgo receptae sunt nomine deferentis *ductus* a C. SAVINHO c. 36. PINACEO p. 38. CASSERIO L. VIII. T. XX. XI. aliusque.

Verum alias etiam vias veteres ab ovariis ad uterum proposuerunt, marginem nempe ligamenti lati teretem, turgidum, retro tubarum initium positum, qui fibris quibusdam semitendineis praeditus, utcumque ovarium contra uterum firmat Graaf T. IX. f. 1. Weitbrecht sindem, p. 231. Lituanus. p. 362. E. N. C. Cent. VII. obs. 98. bon. ic. Morg. Ado. I. T. III. o. o. Sbaragli in icon. Eum non pauci pro vase fenes in uterum effundente habuerunt. Hunc videatur Galenus subinde velle, nam obscura res est. Clarius Mappa &

G 5

&

DE CONCEPTU.

& Riolanus p. 178. & Spigelius p. 261. & Veslingius p. 71. & Cafferius l. c. & C. Bartholinus p. 43. & W'hattonus, qui caecum videri fateur p. 227. omnesque qui ad eam aetatem vixerint; qui tamen varie cum eo ligamento tubae descriptionem confuderunt, ductum autem dixerunt *ejaculantem*. Eum adhuc habet Elsholtz l. c. & Mauritanus p. 90. lit. G. cavumque se reperire confirmat Meryus apud Pantonom p. 204. tum *Fantonus*, ut etiam valvulam in cavitate videret p. 208. Caecum autem esse, & verum ligamentum Plazzonius monuit p. m. 138. & D. de Marchettis p. 44. neque multum ei tribuit Harveius exerec. 64. Deinde ita refutavit Graafius p. 256. & Tawry de la gener. p. 28 seqq. ut nostris temporibus obsoleverit.

Deinde A. Laurentius alium meatum voluit saepe invenire, qui in principium cervicis diceret. L. VII. c. 9. quale quid etiam Fernehus habet part. corp. hum. de sc. c. VII. & repetit ex A. Laurentio Vigier Encir. p. 58. & Riolanus p. 178. 201. 366. fibrillas nempe duas in cervice uteri, & poros, ejaculantium vaforum oculata, & Elsholtz l. c. Reete vero negat reperiiri Spigelius p. 280. & omnino A. Laurentius vel idem, quod Fernehus, ligamentum vidit, vel arteriam aliquam ex uterini. Ita Drelincourt, parerg. de tubis n. 8. De Galenico illo ductu longiori dictum est ad DCLXIV. a quo tamen Laurentianus differt, quem eo referebat, Tawry p. 22. Triparititum vas ejaculatorium Riolanus, lubens omittit, quod ad tubam

DE CONCEPTU. 107

Flexas 2. Ratio est, 1. ut cum compendio longitudinis quam maxima tamen itineris eslet diurnitas: 2. ut remoram obponerent

cor-

tubam, fundum, & orificium uteri dixerat se in gravida vidisse fini p. 366.

g Flexas tubas esse dudum *Galeus* pluribus locis, & ante eum *Hippobolus* l. c. deinde *Velatus* f. 25. V. f. 26. K. cumque capreolis comparavit *Fallopia* p. 197. porro *Graafius* p. 259. (cujus tamen icones nimis recte sunt) & *Bialos* T. 52. &c. Directione vero in universum varia est. Olim ambi tellies dixerat *Plazzonius* L. II. c. 10. *Graafius* sive transversas & fine dorsum versus. Ita pene *Cebalden*. T. XXXII. Sed alibi *Graafius* magis compostas, descendentes, deinde ad ovarium introrum converas facit. Transversas etiam *Winnlowus* IV. n. 607. Sharagli vero adscindentes pingit, fine versus uterum converso II. f. 1. 2. p. 401. 449. Super tellies scandere, deinde retro eos descendere, fineque suo sursum vel dorsum patere *Morgagnus* *Adv.* I. n. 30. T. III. idque frequentius esse confirmat *Adv.* V. p. 74. aliquando tamen confundere ovaria, non superare, alias ne confundere quidem IDEM. *Verheyenius* situm mutabilem esse (ut in gravidis dorsum respiciant p. 132.) & eadem *Winnlowi* sententia est. Ego in gravida femina, cuius historiam dedi p. 2. *Morgagni* descriptionem confirmavi, cæterum incertam invenio, quam faciliter dum removentur intestina, dimoveantur, & aliquo modo in pelvi, modo super vasa illa reperiuntur. Etiam nunc bis video

corpusculis, quae vel ab utero per eas tubas versus fibras mouentur, vel a fibras versus uterum migrarent.

Glandulosa) Fabrica tubarum crassa est, scabra intus & villosa, similis glandulosa.

Cryptae

video, super ovarium adscendere, deinde osculum versus rectum intestinum convertere.

^a Tubarum membrana exterior a Peritoneo continuatur, tota levis GRAAF p. 262. Interior ab utero est LIEUTAUD p. 36. pulposior, crassior, rubentius WINSLOW. n. 313, a qua in primis lacinae illae producuntur, rugositas tota.

Inter utramque infinita vis vacuorum est in rete mirabile implicitorum: conf. HESTERI T. III. f. 1. & Iconem nostram. Sed & muscularis fibras inter duas tunicas descriperunt variis, SWAMMERDAM prodr. p. 23. WEPFER de cit. p. 124. DUVERNEY mem. de l'Acad. 1702. p. 404. orbicularis exteriores SANTORINUS p. 228. longitudinales (in vacca) SB RAGLI spects. p. 453. DUVERNEY l. c. interiores, in lacinae productas SANTORINUS ib. T. II. f. 3. Utrasque etiam WINSLOWUS habet n. 61. & TAUVRY p. 64. illas autem spirales vocat. Anulum vero eis fibras, qui tubas constringat DRELINCOURTIO dictum concept. de conc. Per. 6. & SCHELHAMMERO exerce. 12. de gener. & BIANCHO de gener. p. 73. nullum haec tenus vidi. Recenteiores addunt spongiosum corpus, WINSLOW n. 613. quale in deferente vase est DCXLV.

utri-

Cryptae ⁱ sunt, mucilaginosae, quae ex latiori fundo per angustius emissarium viscousum liquidum effundunt.

Hae

utrique membranae interponi, cuius opera tuba possit ergi a sanguine effuso DRELINCOURT l. c. Per. 7. FANTON. p. 210. I. ARTSOEKER Coni. phys. p. 110. DRAKE l. c. 11. COMMENTATOR HEISTERI, PALFYN II p. 231.

Mihi de eo corpore vere cavernoso nondum satis conflat. An vafa illa numerosissima viderum? Tubum autem nervosum illum, quem in tuba rei eriebat ad uterum latorem RICLAUS p. 178. 179. & in triori medietate admitebat VESLINGIUS p. 73. ego quidem non intelligo.

ⁱ In tubis mucos reperi solet WEPFER de cit. p. 124. qualia in utero, non diffimili humani feminis RUY SCH obs 45. in vetula, VOGLI l. c. II. p. 56. in virgine, in puerpa vero SANTORINI. c. XI. n. 18. & in univerbum in iunioribus L'NDEN physiol. p. 282. aut laitis aliquando coacti similis BLANCARD anat. pract. obs. LV. Cum tefium succo comparabat Bartholinus anat p. 259 & bish. 92. Cent. 1. Ego vero mucosum vidi, sed turpem, ut E. N. C. Dec. II. ann. IX. obs. 224., a feminine maleficio valde diversum Lympham WINSLOWUS vocat p. 613. & lapidam, coagulabilem Littra Mem. de l'Acad. 1704. bish. p. 27. Hunc potest

Hae tubae ponuntur in ligamentis latis, Ea ab ARETAEO CAPPADOCIE^k cum aliis vespertilionis comparata fuerunt: ab aliqua similitudine, quae his aliis est cum ligamentis, ubi ab utero versus ovaria expanduntur. Hoc nomen retinuerunt apud recentiores. Ipsae tamen tubae mobiles sunt,

potest uterus expeditare. Sed etiam in tuba muci fontes invenierunt, glandulas nempe Cypriano dictas in Epiph. p. 21. Duovernoy I. c. Tauroro p. 64. Santorino obs. c. XI. n. 18. sitor. d'un feto n. 26. & Parisinis bish. de l'Acad. 1704. obs. 3. timidius autem Winslow I. c. Exhalare vero & in vaporem cogi, saltem partem ejus, confat ex Heijeri experimento, que mercurius in arterias impulsum in tubarum caveam exitit not. 34. ut omnino non necesse sit ad tubas lubricandas liquorem ovariū adhibere, quod fecit Paitenus della gener. II. p. 46. & Cypriani. Flavum esse in velutis vaccis, & fermenti forte genus vult Sharagli p. 451. In ranis similis in oviductu vifor est du Hamel bish. acad. p. 275. & in Raja oviductus papillis muciparis repletus Stenonis myol. spec. p. 147. Collins p. 656. (etiam de aliis pisces). Aliquando increvit in enormem hydrozem. Centum & quadraginta aquas libras in tuba reperit Harderus apiar. n. 88. Aliud exemplum est in Zod. Gall. I. p. 202. & 150. librarum Cypriani I. c. f. 3.

^k Vide DCLXIII.

sunt, & libere¹ in fluctuante membrana disponuntur, nihilque impedit, quo minus sursum, deorsum, antrorum, vel retrosum, dextrorum, sinistrorum moveri, & versus uterum accedere, aut ab eodem facililime recedere possint.

Animalium) Incomparabilis HARVEY^{1*} & ingenio summo polluit, & rara felicitate beatus est, ut ex liberalitate CAROLI I. omnes necessariae ad totum opus impeniae ei subpeditatae fuerint: Itse eximius vir, reliquit nobis historiam generationis animalium, quae ARISTOTELIS^m simile opus tantum certe superat, quantum aurum terra pretiolius est; cum tot talentaⁿ in praecoptorem suum ALEXANDR-

I Nisi aliquando praeter naturam utero adnascuntur, qualia exempla VOGLI habet anthrop. p. 227. & BLANCHI p. 75. 76. aut infelino reculo &c. Sed nulla in corpore partitur est, quae non aliquando ad viciniā accreverit.

¹ De gener. anim. p. 228. Duedicim nempe damarum copiam HARVEIO fecit, quas subinde a conceptu secuit.

m Neque ipse tamen rudis aut indiligens, etiā omnino multa ex aborum fide recenscat, neque perinde in secundo aut in affiditate observandi versatus fuerit.

a ATHENAEVS in Diplocephis L. IX. licet non multum huic famae tribuat eruditissimus. s. H. U. E. Z. I. U. S. bish. med. p. 388² Sufficit tamen quod PLINIUS, confirmat L. VIII.

XANDER effuderit. Omnes feminae animalium quadrupedum, gradientur & respirant (nam aves unicam. tubam habent^o) duabus tubis uterum instructum nactae sunt, & in vaccis totus uterus manifesto in duo cornua fnditur, in muliere vero cornua multo angustiora sunt, & minora, & dicuntur tubae ^s. Hae, in ho-

^{rmine}

L. VIII. c. 16. & ipsa res legentem facile docet, venatores nempe, et pescatores, & accupes, iussi regio, quidquid habent observationem, in adversaria ARI-STOTELIS contulisse.

- o Rarissime duas, & praeter naturam, quale exemplum in gallina MORGAGNVS vidit Epif. XX. & aliud n. STENONIS A. H. II. p. 226. n. 31. Nam avibus unica tuba, uti unicum ovarium est, TAUVRY p. 66. tum quadrupedibus oviparisi, fibris in gallina spirallibus cinctus P. Y. E. MERCY p. 164. In infectis oviductus duo sunt, deinde in unum confluunt MALPIGHIVS de bombyce T. XII. p. 35.

p Utis duo iisdem ovaria sunt, ita dues in omnibus tubae. TAUVRY I. c. Ratios rem diversitatis addit idem, quod in quadrupedibus motus per tubam a pede alterne in gressu promoto juvetur, avis autem non alia, nisi a vesicularum aerearum metu vis sit p. 68.

q Quadrupeda & cornua habent, & tubas, mulier solas tubas, male cornuum no-

^{rmine}

mine tubae, que in animalibus cornua sunt, in iis animalibus, quibus statum est eocundi tempus, eo solo tempore mutantur, quo haec animalia in libidinem ex naturae lege ruunt. Soli ^r nempe homini nullum tempus definitum est, quo generet, reliquis animalibus pene omnibus suum tempus statutum fuit, quo, neque alio, mares & feminae pariter lasciviant, appetitante venerem, reliquo anno le mutuo repudiatura. Ergo HARVEYS, indagaturus, quid in femina mutaretur eo tempore, quo ad generationem idonea redditur, facile vidit aptissimum consilium fore, si in femellis certo tempore venerem appetentibus, in hanc mutationem inquireret. Equas adeo, vaccas, cervas, damas fecuit, tum eo tempore, quo marem refutant, tum eo, quo appetunt & admittunt. Experiundo didicit, nullam uteri marem palli, uterive virginea diversitatem esse, nisi quae in tubis ^s est, & in ova-

riis

mine etiam passim recentioribus receptas, ut VENETTE.

r Tum animalibus, que homini familiaria sunt, cani, equo, feli, porco, tauri. Equos in Altis toto anno equae aeneae adhinnivisse PAUSANIAS Eliac. I. p. 314. Certa tempora in primis cervi obseruant.

s Est utique. Vide DCLXXIII. De tubis parcus est. Sed aliorum existant experimenta. In femina impregnata tuba inflamata

mata

ris'. Tubae nempe incisae in femellis
veneti non obnoxii, internam cavitatem
levera

mata, quae ovulum comprehenderat
cum feminis viri EDIMB. SOC. ESS.
V. p. 336. In alia post venerem occisa,
tuba rubicundior, crassa, distensa, versus
ovarium intorta RUVSCHE apud DIE-
MERBROECKIVM & apud ERNDL.
It. angl. bat. p. 90. In cane ad veneream
turgente tuba vasis plenisima VALIS-
N. della nova delle femme vivipare c. IV.
n. 5. 7. 19 idque ante receptionem ovi
sibi tempore adparere, ut simul major sit ID.
n. 17. In cuniculo pariter tuba rubicun-
dior GRAAF p. 305. Liquidi aliquot
uncias in tuba ovario adhaerente vidit
BUSSIERE & PBL. trans. abridgd. III p. 12.
& adeo dilatari in gravidis, ut digitum
capiat RAYLE de easamen, f. 23. Cornu
cuniculorum magis rubra GRAAF p. 305.
& extenta reperiri post conceptionem,
plenaque succo vicioide COSMOPO-
LITA p. 45. 46. sive EVERARDVS. Tur-
gidam post conceptum, tubam NENTE-
RVS vidit physi. p. 320.

t Ovarium ante venerem macrum est (in cane)
VALISN. c. IV. n. 14. Idem a conceptu
plenum liquido vicioide EDIMBURG. V.
p. 337. Ovarium a coitu rubrum VER-
HEYEN. II. p. 314. Post coitum conti-
nuo velicularum tunicas pluribus vasis
conficiuntur SEBAGLAE sclop. I. D. 300.
& opacae GRAAF p. 267. Ovum ali-
quod reluis misus perpetuo RUVSCHE
Tib. VI. n. 5. (sed de corpore luteo dicit)
Congressus tempore nascitur in ovario
da.

levem habent, & lubricam, muco intus
inunctam. Sed in venerea libidine interior
superficies tubarum quasi inflammata adap-
aret, maculisque rubris variegatur. De-
inde in femellis, quae venerem non appe-
tunt, tubae suo pondere labuntur ad infes-
tiora, & fibrilarum laciniæ pendent, uti
in catrata femina semper flaccidae reperi-
untur. Sed veneris tempore, etiam in
gallie

damarum fibrosum tuberculum, quo
ovum ab ovario liberatur PEYER me-
rycol. p. 49, et in scropha globuli undi-
que ex ovario eminent ID. ib. quod glo-
buli simile, glandulosum describit
GRAAF l.c. & foramen denique adap-
ret, per quod ovum transit p. 288. Sed
vide de eminente corpore luteo DCLXIX.
Adeoque mutatur omnino ovarium
ad conceptus tempora, quod non bene
negaverat HARVEVS, (VALISNERIO
monente c. X. n. 4.) & ea ipsa mutatio
partes demonstrat magnas esse ovaria in
generationis officio IDEM c. 9. n. 3.
In furore uterino ovarium pugno sequa-
le BLANCAARD anat. pract. II. obs. 99:
ovaque pilo aquaia BONNET. Med.
Sept. I. p. 216. SCHURIG. de mulierib.
p. 336. idemque vidit BRENDELIVS.
et magna inde symptomata hysterica
SANTOKINVS p. 224. ruptaque ovarii
membranam, quam diduxerat corpus
luteum turgidum IDEM sijorla d'un seto
n. 29. Ovaria plenisima hydatidibus
in feminis maniacis COMM. NOR.
1742. sedib. 12. & ovarium ovi galli-
nacei mole BUDA EY's misse, obs. 6.
H 2

gallinis, statim a coitu tubae rigent, & laciniae expanduntur, & non raro, continuo a coitu, reperiuntur ita ex paniae, ut ovarium amplectantur contiguae^{u*}.

Fetus) In feminis humanis non raro reperti sunt fetus matri sue funesti, qui in tubis & enutriti fuerant: in tota nempe longa

In hysteris vesiculae tumidae DRELIN. COURT de feminis ovis p. 519. In virgine a retento semine crasso ovarium pugni mole VENETTE p. 208. & in puella non casta feminine turgidum p. 222. Testes in animalibus caudientibus magni & semine pleni HARVEIUS p. 272.

u Sed dissentient alii, neque continuo a coitu, & post aliquot demum dies adhaescendum tubarum obseruant C. BARTHOLINVVS &c. In catella primo & altero die distantes, tertio quartoque admatos ovario tubas vident, ovumque recipientes SCHUBRIG. filleps. p. 75. & LANGIUS ib. p. 61. & sexto die aut quinto in juvenca demum tubas ovarium amplecti a DESWIG de formatione fetus, virginis vero septem horis a coitu in cuniculis GRAAF p. 306. & foramen in ovarii tunica tertio die ovum transmittere, serius in majoribus animalibus p. 267. eoque tempore egere videatur, ut ex ea lege procedere et per ovarii membranam penetrare queat, si TAUVOY fides p. 83.

u Post venerem versus ovarium convergam visit Ruyches apud DIEMERBROTHIUM, Els-

longitudine anfractuosa tubae: modo in angusto orificio tubae, proxime juxta uter-

Elßholzium E.N.C. Dec. I. ann. 6. 7. obf. 196. et Mangeti Bibl. anat. p. 550. ovario vero fibrosis appendicibus adhaerentem; Osculo suo adglutinatum quasi ovum absorbituram (extra conceptum tamen) Valisnerius c. 5. n. 23. Deinde tubam ovarium amplexans post coitum saepe vidit Graafius p. 269. Acad. des Sc. 1704. hift. 21. et Buffiere Phil. trans. n. 207. abridg. Ill. p. 21. et Valisnerius c. 21. n. 11. in vacca Duverney junior Mem. de Acad. 1701. p. 243. aquae in sue Buffiere Phil. trans. abridg. Ill. p. 212. et n. 207. in asina N. Steenis Act. Hafn. II. p. 229. in cane Seburig. filleps. p. 75. et Goelickie apud eundem p. 50. in juvenca Dervig de formatione fetus; et in ave demoiselle de numidie Parisini, in rana Valisneri operum T. I. p. 445.

Porro ovum in tubam pendulum ex valvulo pedunculo Buffiere in femina Phil. Trans. abr. Ill. p. 212. Goslicke apud Schubrig. filleps. p. 51. Ovum autem in tubam receptum in femina Edimbr. Soc. Eff. V. p. 336. in erinaceo Pover ad Maralium p. 256. Valisnerius in cane c. IV. n. 5. et vulpe ib. n. 5. tubam late infar cuculli ovarium amplexans vidit, ipsomque demum motum peristalticum, quo tuba adreptum ovum promovebat c. IX. n. 12. Ita LITTRIVS illustrè exemplum habet

H 3 tubae

uterum, modo alibi in flexione aliqua,
modo proprius fini tubae, qui in fibras
expan-

tubae adhaerentis ovario, ovum ample-
xat, quod media parte ex ovario extiterat
hjst. 1705. n. 8. & aliud pene simile 1704.
p. 144. Similis fere VERCELLONI
historia est. & plurimula in canis tuba
ovula videt SCHVRIG i.e. MANGETVS
etiam ova extra ovaria, & in ipsa tuba
in femina reperiit c. 72 & in cane simili-
llima obseruavit GOELIKE apud SCHU-
RIG. syll. p. 50. 51. deinde ex ovario
de petiolo pendula ib. nisi ca. quidem
fuerint hydatides, uti non male suscipiat
SBARAGLI. seps. p. 381. quales saepe
de tube pendulas vidi. & pingit NOORT-
WYCK atque passim reperio s.n.c. Deel.
ann. 5. obs. 73. atque ovum de ovario pen-
dulum ann. IV. obs. 74. pro ovo etiam
habitum in COMM. NOR. 1737.
behd. I.

Denique RIOLANVS duo exempla
fetusum in tuba repertorum habet p. 180.
quorum alter pollicis longitudine fuerat.
Non ignoro, parum huic historiae tribu-
ere G. PATINVM in epif. ad STRAVS-
SIVM, rationem vero dubii in tanto
exemplorum conueniu non video.
Aliud
EX BARBATO ipse SBARAGLI narrat
seps. I. p. 266. Aliud exemplum est in
E.N.C. vol. V. obs. 152. aliud in Phil.
trans ill. p. 216. n. 251. aliud EX MENONE
MATTIAE apud SCHURIGIUM in
syll. p. 89. Fetus in tuba siccum
repertum memorat a DUVERNEY O
DIONIS 307. & 307. & placenta
prac-

expanditur, modo in superficie ovarii,
quod extrema tuba expansa comprehendet
rat,

praeditum, cum tube finis pene caecus
estet s. n. c. Vol. 5. obs. 152. et DUVER-
NEY Mem. de l'Acad. 1703. p. 298.
legg. Fetus tubarium etiam vidit BRO-
CKIVS Comm. Nor. 1735. behd. 19.
Ex Fabricio Terza Lana duo exempla
referunt Paitonus della generaz. IV. p. 97.
SANTORINVS etiam narrat historiam
fetus in tuba reperti, iconemque addit
T. II. t. 3. 69. CYPRIANVS propria epistola
historiam tradit fetus, quem ex tuba
matris excidit superfetatio, obficiuorem
tamen, ut etiam negaverit tubarium fusisse
BIANCHVS p. 160. 191. Sed et Prosofer
meus TEICHMEYERVS fetus tuba-
rium vidit, quem post sex annos ex in-
ciso abdominis, crastaque ad duos digitos
sinistra tuba excutit III. TEICH-
MEYER med. for. p. 64. et dentes ma-
xillare fragmentum ex tuba excisam
BVCHNERVS refert mfc. 1730. p. 1421.
Bis etiam conceptionem tubarium vidit
I. DOUGLAS in tract. de cunic. partu: et
lego PETERMANNUM tamē con-
cepitum vidisse. VASSALIANVS
etiam fetus, quem in uteri potius hernia
quam in tuba fedisse, MAURICEAU ad-
firmat p. 77. legg. omnino tubarium fuit, ut
icones docent PHIL. TRANS. n. 47. &
apud MAURICEAU p. 50. & in ELS-
HOLZII dist. de tubario conceptu, &
confirmat DIONIS cours d'anat. p. 5. 5.
& DUVERNEY mem. de l'Acad. 1505.
p. 505. In vacca partum tubarium habet

rat, accreta ovario. Plerumque tamen in media uteri cavea fetus in humanis feminis repe-

BIANCHI p. 51. Huc porro pertinent historiae fetuum, qui in tuba enutrit. eam enormiter dilatata ruperunt, & in abdome reperti fuerunt. Tale exemplum habet DIONISIUS 15 cours d'nat. p. 373 & aliud, nisi ad duplicitem uterum pertinet. p. 330, & ZOD. GALL. ann. IV m febr. Aliud SAVIARD. obit. 60. & Phil. Trans. Abor. III. p. 2. 14. idemque describit DIONISIUS p. 319. seqq. **BIANCHVS** fetum habet, placenta sua ad tubam adnatur, qui ultimo per anum putridus ejectus est p. 181. Fetus immaturum ex tuba erupta clapsum tufe LITTERIS desribit Mem. de l'Acad. des Sc. 1702. p. 219, seqq. Similis CALVI historia est, nisi quod matri funesta fuerit biss. de l'Acad. 1214. obit. 2. & VALISNERI C. 17. huc enim pertinere MORGAGHVS testis est adv. Anat. IV. p. 82. Verum non solus casus fetus inventus tubarios, NUCRIVS enim cani, tertio a coitu die, cornu ligavit, deinde 2. die reperit inter ovarium & vinculum duos fetus, cum reliqua tubae pars uteri vicinior inanis esset Adenogr. curios. p. 69. 70. Experimentum enim falsum esse durissima conjectura est VOGLI & PAITONI. l. c. IV. p. 94. 95. in tanto cum reliquis experimentis confusu.

Quomodo vero ali potuerint in tuba fetus, explicavit CYPRIANVS. Vasculis abundat tuba, & alibi non rarum est, affectas partes in enormem massam adflu-

reperitur, in brutorum autem femellis mul- tiparis in cornubus.

DCLXIX.

adfluxu humorum intumescere. Omnes tamen tubarum fetus exigui fuerunt SAN- TORIN isbor. d'un feto, neque facile sex- tum membra superaverunt DUVERNEY Memoir. de l'Acad. 1702. 406.

Ceterum haec fusus proponere necesse est, postquam SARAGLI omnino tubam ovarium amplecti, ova ex fugere sepsi. II. tum ova de ovario excipere & promovere posse negaverat sepsi. p. 451. & affirmaverat, siue si expertum, nunquam in cornibus ova invenisse p. 372. que etiam LERUWENHOEK's obiectio est Exper. & cons. p. 402. Addit SARAGLI, longitudinales fibras tubam potius claudere p. 453. Alii vero, tubam non mutari, neque dilatari tem- pore conceptus obliquisti, ut DUVERNEY Chirurgus ZOD. GALL. II. Mart. & fusus est VERHEYEN, se tubam ovario adpli- catam non reperiisse II. p. 316. Denique NABOTHVS se catellis vineulis tubas constrictis, nihil diminuta fecunditate ait de sterili. n. XII. Verum reliqui mortales peste omnes consentiunt, tubas, ad ovaria accedere posse. Nam etiam sponte ple- rumque adhaerent extremis laciniis nat. & vasis repletis adfurgunt, ut ad ovarium se quasi convertant KEIL. comp. Anat. p. 107. SANTORIN. p. 229. qui aliquas etiam hic partes esse credit nervi ple- xus alarum vespertilionis p. 230. Erigi spongioso corpore replete & adhaerere HARTOECKER suite des conj. phys. p.

110 et analogia omnino favet sexus masculi. T A U V R Y V S etiam fibris suis spiralibus & longitudinalibus & breviores fieri & ad ovarium adduci credit, uti ex simili fabrica fit in oviparis p. 68. Sed eae fibrae obscuriores sunt. GRAAFIUS vero vinculo mulum tribuit p. 305. Porro fibrillae musculofuscae ovarium amplecti possunt DRELIN COVRT apud MANGET II. p. 138, de conceptu Perioch. 13. & ovum exprimere, tunc anulo fibrarium contractas promovere perioch. 5. 6. HAR DER apiar. p. 34 et eo tempore tubae insigniter tument, robustaque sunt, quando adhaerent ovario BVSSI ERE abridgm. III. p. 211. Deinde tuba ovario admota repta est, per priora, et in tuba fetus: ut omnino non teneamur, demonstrato eventu, mechanicam docere, que fieri potuerit.

Denique in aliis animalibus, quae certissime ovipara sunt, longe minor inter ovarium & infundibulum, five tubum nexus est, neque fere nisi vinculum, ad quod inflexus oviductus adcedat. In aliis SWAMMERDAMIVS testis est, hoc p. 24. et BELLINVS, et VALISNERI c. 19. n. 9. ut olim admiratus sit HARVEIVS, quomodo ovum ex vitellario per distans infundibulum descendere posse p. 83. In pisibus, ut in cane, oviductus per abdomen mobiles fluitant N. STENONIS myol. spec. p. m. 146. In ranis autem non solum longe pro animalis statuta ab ovario distans tube, sed praeterea immobiles sunt SWAMMERDAM I. c. PEYER ad MURALTUM p. 405. &c. et adeo arcto orificio aperiuntur, ut ignoratum

nivea nullorum DCLXIX.

Utero) Ovaria haerent in membrana eadem, in qua tubae, continua cum tunica, que super uterum expanditur. Uterum autem & tubas a nullibi contingunt, cum in plano ab utriusque remoto sedent.

Firmantur) Ne facile a loco suo divagentur.

Magna) Testibus tamen virilibus minorata*. Veteres pariter testes dixerunt: com-

ratum prioribus primus invenerit VALISNERIVS l. c. c. 19. n. 8. In testudine vero tubae foramen minimum, finis ab ovario remotus et aversus est, et defunt lacinae amplexuræ, et tamen ova eo venire necesse est, cum ova pariant TAUVRY p. 38, 60. In vipera denique oviductus foramen reperiri nequit MORAGNVS IV. p. 82.

a *Valida, in Texu.*) Teres illud dictum DCLXIX. & latum DCLXIII.

b De tubis vide DCLXVIII. not. b.

c Mobilia tamen esse adspret ex DCLXIII. not. b.
CARPUS modo supra cornua esse, modo inferius, modo longe remota in MUND. p. CXCVI.

c* Duplo minora in homine VALISN. c. 1.
GRAAF. p. 225.

d Ovaria corpora sunt semiovalia, utrinque compresa WINSLOW. 604. basi lata ex ligamento suo five peritoneo orta, posita retro tubas, & paulo superius SBARAGLII f. 1. z. conf. GRAAF T. I. Ibi innumerabili vaia a spermaticis ad ovarium accedant

cedunt, quorum ramuli per medium axis
baseos in ovum adcedunt GRAAF. T.
XVI. c. e. Haec pleraque cincinnata sunt,
& serpentina, & oima a GALENO cum
caesaria comparata fuerunt de vulvo diff.
e. IX. Cincinnata vocat SBARACLI p.
421. & pingit NUCK T. XXXII. Antro-
sum a bali in eminentiam adcedunt
ovaria, arcu comprehensam semiellipticu-
m, utrinque depresso, latamque GALENUS
l. c. c. IX. Superficies limitatur equidem
pene infuperabili (VESALI. p. 658.) ad-
haesione membranae alarum vespertilio-
num, quea ovarii communis membrana
est, pro dato data a GALENO l. c. sim-
plex in homine, & similis peritonaci, abs-
que ullis carneis fibris, quas in vacuo vi-
dit MALPIGHIIUS ep. ad Spom. p. 30. & VA-
LISNERIUS c. 3. p. 17. & in equa Idem
c. IV. n. 1. & in femina nominat Idem
c. V. n. 24. tom Litte belli de l' Acad.
1701. p. 143. Neque Sbaragli vidit p.
302. 303. uti imaginarios illos Galen
crematentes ovariorum bonus Carpis non
reperit p. CCXC. Neque video aliam
propriam testium tunicam, diverlam a
propagine ligamentorum latorum, qual-
lem Riolanus proposuit p. 200. & Litte
l. c. nisi de industria velis in lamellas fe-
parare, ut Santorinus istor, d'un feto n.
21. Vide consentientem mecum Graafum
p. 226. Lieutaud p. 364. Hinc inde plerum-
que ovarium eminentibus turgent hemisphae-
riis, quae olim ratio fuit, cur Vesalii cum
glandulis conjunctis comparaverit l. c. &
p. 658. ubi sinus „ad pilorum similitu-
dinem prouerare scribit; glandulosum ve-
ro dixerit & pincerit Spigel. de form. fet.
T. XXI. f. 1. conf. Swammerdam mi-
rac.

rac. natur. T. III. Elsholz. E. N. C.
Dec. I. ann. I. obs. 197. f. 2. &c. Sub-
stantia propria alba. pulposa, humecta,
ex brevissimis, arcte stipatis fibris molibus,
parum tenuis Valimeri c. i. compacta, ni-
hil in corpore humano fibi simile haberet,
sicunque tamen cum conglomeratis glandu-
lis convenit. conf. Winstow n. 605. Cum
placenta comparat Bianchi p. 48. quod
pariter in villos abeant. Sed differunt longi-
gissime. Carnea substantia ovarii in asina
fibris Valimeri c. IV. n. 2. a N. Stemonis
taetis A. H. II. p. 229. & in equa, ex
externa membrana protecta Valiner. c.
IV. n. 1. etiam Sbaraglio dictas p. 421.
& Litte hist. de l' acad. 1701. p. 194. &
Velatio forte exam. obs. Fallop. p. 145.
& in porca Valineri c. 3. perinde num-
quam vidi. Neque cellulas peculiares in
ovariis novi, in quibus demum vesiculae
nidulentur facile eximendae, dictas Drea
l' incourtio de sem. femin. n. 9. p. 501. Els-
holzio l. c. & Nigrifolio p. 16. neque ali-
lius, praeter Duverney, ovarium per
cicatriculari inflari posse vidit, & inflar
cellulosae fabricae turgere, quae cum
vasis spermaticis communicet Mem. de
l' acad. 1701. p. 240. De Lymphaticis
vide DCLXIV. Ea in ovario, & in ipso
ovo vidi Valimeri, & ab ova in corpora
lutea exire c. 12. n. 6. Graafius in interioribus
ovarii non viderat p. 227. Malpighii
vasa flavo liquore plena in ovarisi reperta
huc pertinere videntur p. 32. Præterea
duriuclia vasa ignota in quibusdam ani-
malibus reperit Valimerius c. 3. n. 27. an
arterias? In juvenilibus utique ovaria magis
succulenta sunt Valimeri c. 1. globo
magis, & pondere drachmarum duarum

communia autem sunt* omni generi anima-
lium femininorum. Eadem eximuntur ex
vaccis, porisque paginae definitissimae, vul-
nus autem, erupto ovario, consolidat ve-
terinarius. Femellae vero, quibus excisum
est, nunquam ulla adficiuntur libidine vene-
rea, neque concipiunt unquam. Hujus-
modi castrator in Germania fuit, cui cum

ini-

Santorin. obs. p. 221. *Graafius* in recens
natis & infantibus a quinque granis ad
decem, in flore etatis *lesquidrachmam*,
in decrepitis scropulam pendere scribit
p. 225. In velutis ego ovaria exsucta re-
peri, scabra, minora, duriora: quae 10.
tantum grana pendere *Santorinus* testis est
p. 222. cons. *istoria d'un feto* n. 21. Vidi
tamen in quinquageneria feminina, ob-
foleta ovaria veruta quaedam ova contine-
re, & duo corpora lutea: Alias in ve-
luta ovorum loco miliaecos tantum aci-
nos, albos, solidos, reperi. Cur autem
decrescant quidem, sed non evanescant,
ut in gallinis, respondet *Tawdry de lag-
ner.* p. 49. quod in avibus & majora, &
molliora sint. Sed ratio evidens est in
peculiari fabrica glandulosa spongiosa, que
in viviparis copioior est, licet neque
avibus deficit *Collini* p. 646 &c. Ipsa de-
nique corpora lutea perinde in velutis de-
lenetur *Valtin.* I c. c. 18. n. 18.

e Primum ovaria dixit N. *Stenonis* a. 1667. in
Spec. myol. p. 145. ed. bat. etiam *Swam-
merdamio* teste prodr. p. 54. post eum van
Horne prodr. p. 15. ut male *Hornio* tri-
but *Dismarbreck* p. 129. Recentiores
omnes conseruent *Sharagli* excepto, qui
vesicaria sole vocata (*epi.* I, p. 304,

minus casta filia esset, ita bilis mota est,
ut aperto latere castraret puellam, quam
ab eo tempore nulla tetigit veneris cupidio^f.

Sphaeroides) Ex sphærica figura com-
pressa. Hi testes in virginibus teneris leves
sunt, coitus vero tempore perpetuo seabri,
majores, pleni sanguine.

In-

f *Historia exflat apud Wierum, Graaf.* p. 240.
Olim „apris partem parvam vulvae refe-
cari, sic conceptus facultatem & amorem
veneris exsirpari, *Aristoteles* auctor est *his-
anim.* L. IX. c. 50. Perfecte hoc confir-
mat *Verbius*, per sectiones animalium
castratorum edocet, senioribus ovarium
solum, junioribus praeterea uteri partem
resfecari, utrasque porro a venure abline-
re & a conceptu ll. p. 316. *Gardenius* ve-
ro apud *Veuwynbotticum experiment.* &
cont. p. 397. & *Bartholinus* epist. 64. Cent.
III. & *Venette* p. 228. & *Schurigius mu-
tibr.* p. 69. & *Peprus de rumin.* & *Rai-
lyn. quadr.* p. 49. omnino ovaria eximi
dicunt, indequae animalia sterilescere, *Bar-
bette* tamen prax. p. 83. subiungit uteros
eximi mavult, & *Rouffetus* alias *vafa*
spermatica, alias ovaria, a peritoribus de-
nique uteros, etiam praegnantes exaudi-
p. 116. 117. ut videatur in gallinis qui-
dem certo ovaria eripi, de viviparis nihil
adhuc firmum sit.

g Ovula in plerisque cadaveribus vegetas aeta-
tis reperi, majora, minora, propria
membranae, vel profundius demersa, in-
aequalia, ab avellanae mole ad minu-
tiam lentis. Minuta pingit *Bidlo.* T. 51.
f. 4. & *femine* milli non majora, tunc
Kero

Kerking, *anthropog.* f. 1, qualia lego *Ettmullerum* vidisse apud Schurig, de mul. p. 334, nimis magna Bradley account of the works of nature d. 169. Numerus incertus est. Duo tantum vidit *Barbolinus* bift. 98, *Cest.* II. septem, octo *Nigrifolius* p. 22, viginti ad tringinta *ETTMULLER*, viginti *Garmaun*. Plena sunt liquore, alias ex luteo pellucido, alias turpi opaco, alias muci simili. Sero lacte comparabat *Vesalius* & in hysteris croceum viderat p. 658. Est etiam, ubi praeter liquorum flavum irregulare corpus intus reperi, de quo alibi. Membrana robusta est, sed undique adnata carni ovarii, a qua via habet, per membranas evidentes distributa *Swammerdam* prod. p. 20. *Graaf* p. 227. *Berger* p. 456. qui etiam nervorum meminist. Nunquam autem ova ita disoluta vidi, aut credo apparet, qualia pinxit *Swammerdam* T. II. III. & dicit se vidisse p. 20. Sedes in ovario ex maxima parte in ambitu est *Graaf*. T. XVI. ut cau fat, si aliquando in medio majora, miliacea parva in ambitu fuerint, quod *ETTMULLER* & *GARMANNUS* habent in *SCHURIGII* foll. p. 112.

VESALIUS primum, I. c p. 658. & exam. obs. *Fall*, p. 135., deinde, cum semen quae reret, aqueo vel luteo fucco turgentes vesiculos vidit *Fallopia* obs. p. 195. b. In ruminantibus testes vesiculos plenos reperi *COITER* p. 124. quarum aliae aquam, aliae li- quorem luteum continentur. Connatis vesiculos testes in femina confare *SAL ALBERTI* p. 103. *RIOLANUS* multibrem testem racemum esse, ex quinque vel sex vesiculos p. 197. *SPIGELIUS* verba *COLTERI* fere repetit p. 260. de D. MAR- CHET-

CHETTIS eas pariter vesiculos vidit p. 44. multasque addit suisse. Vesiculos in glandula materie ovarii habet *Wharton* p. 225. limpido semine plenas p. 222. Ova vero esse *N. Stenonis* auctor est, & *I. van Horne* I. c. nam neque *Drelincourtius*, de *oñimeñri* partu, neque ali, quos adeo multos excitat de *sem. ovis* p. 589. neque *Honoratus Fabri* vesiculos pro ovis & noptilio homini haberunt. *Baldus* autem *Angeus* utique viperarum ova vidit. minima, in duplice vulva longe dispa- potia, & minima ignoravit viva in eanima- lia nasci. *desvp*. p. 41. 54. ad quadrupeda vero inventum nunquam transluit. Deinde prater ea, quae ipse dixi, peculiariter, deniam ovi membranam, & sub ea vasorum rete *Malpighius* habet ad *Spon*. p. 31. fa- cile visibilem etiam inanito ovo. Eam a- lii in duas partiti sunt *MURALT* p. 220. in equa, *KEIL*, p. 105. *STOKHAMER BOHN*, p. 22. *NIGRISOLI* p. 22. ex- ternam densiorum, interiorem subtilem, pellucidam *NIGRISOL*. & in aina des- nique *VALISNERI* duas membranas, vasa que in primam, hinc in alteram euntia, & internam faciem villosae similem describit c. IV. p. 3. *NIGRISOLI* autem I. c. glandulas minimas internae superficie ad- dit, in quas vasa terminantur, microfco- pio visibles, sed nemini praeter eum haec- enus vias *Vafcolofum* vero petiolum, ex quo penderet ovum, passim invenies *Pbil. trans.* *Abr.* III. n. 212. *NIGRISOLI* p. 22. *LIEUTAUD*, p. 362, cum ego non petio- lo aliquo, sed undique connexa repe- riem. Cum ovis pilium summa adfini- tas

DE CONCEPTU.

tas est. His enim pariter duas membranae sunt, & humor intus crystallinus absque vitello *STEN. myal. spec. p. 146.* Similia etiam sunt in plurimis insectorum, ut cochleis *ANT. FELIX MARSIGLI in epist. n. 9.* Dudum *ARISTOTELES* avibus ovum bicolor esse, piscibus unicolor de generanim. *L. Ill. c. 1. & Needhamus de form. c. 3.* qui Rajam solam excipit. Hoc recte *NIGRISOLIUS* monet p. 21. qui addit, tratarum ovis & familia esse, & aequalia p. 22. *EX NIGRISOLIO PAIN TONUS Difc. Ill. p. 14.*

S* *Lymphatico, in Textu.)* Totum ovum facculus est liquore plenus, qui ad ignem coagulatur *Schwammerdam p. 45. Drelincourt. parerg. de ovis n. 4. de fem. ovis p. 591. Murali p. 220. Tanvry p. 47. Sharagli p. 349. 393. Kerkring in anthrop. c. 1. Peyer obs. p. 37. Graaf p. 309. 310. Verheyen p. 130. E. N. C. Dec. Ill. ann. 9. 10. obs. 191. Nigrisoli p. 22. Valinieri c. 3. Teichmeyer de genitali, n. 31. Brendel in Schaeberi diff. de virg. hydri. Keil. I. c. Douglas Phil. trans. IV. P. II. p. 116. Manget Theatr. II. p. 63. Gondopha hisp. de l'acad. 1703. p. 33. ut omnino ova, ut in gallina, cocta indurescant ELSHOLZ E. N. C. Dec. I. ann. 6. obs. 191. idemque in plurimis quadrupedibus verum esse reperit *REDI* degli anim. vivi. p. 78. Blandus est liquor & albumini similia MANGET I. c. in sue, *STENONIS A. H. 11. p. 220.* in asina: ut subausterus *VENETTI* sapor, aut subacris urinous *GEUVERI* apud *SCHURIG*. muliebris. p. 341. & experimenta, in quibus *SBARAGLI* vidit liquidum eorum non coivisse p. 393.*

DE CONCEPTU.

Inclusa) Ut nullo nisi duplice tempore foramen in ea membrana reperiatur ^b.

Haud queat) Uti nemo masculini testis fabricam haec tenus explicavit, ita neque feminini testis structura expofita est. Testis masculus non potest in glomerem explicari, & erravit *BELLINUS* ⁱ, quando vas seminale creditus ejus longitudinis esse, quac conficitur habita ratione ponderis totius testis ad breve aliquod filamentum, quod explicaverat, & lanci appendebat. Ita confecit, vas seminale trecentarum ulnaru[m] florentinarum longitudine esse. Sed milles sunt vaseula seminaria, brevissima omnia, quod per *RUY SCHII* præparations nunc certo scitur. Verum in teste feminino longe difficultius est detegere quidquam: cum neque *NVCKLIVS* artificiosa sua mercurii injectione, neque *RUY SCHIVS* felicissima sua cera aliud de hac structura detexerit. Videtur, arterias ubique quasi desinere, venasque in superiori parte ovarii primum incipere, neque vasa alia reperiuntur, & tamen ex his ipsa vasis contextis certissime componit ovarium. Quae vero alii de fabrica testis muliebris scripsierunt, ea fere ficta sunt.

Sphaer.

393. omnino ad putredinem referam, quae & acres & volatiles reddit humores. Aliquando ita viscidos est, ut cum leni crystallina comparaverint *EDIMBURGENSES* T. V. p. 337.
h Vide proprio loco inferius.
i *DCXLIII.*

Sphaerulae) In omni & femina humana, aut bruta, in perfecta sanitate existinta, quando in vigore aetatis constituitur. Haec folus

k Omnia in omni animalium genere hujusmodi bullae reperiuntur, PARISINI de tigr. avibus, inediis, pescibus, minime excepta anguilla, uti ante VALISNERIUM Phil. trans. n. 231. ALLENUS vidit, dicit in A. Suec. Vol. I. p. 476. confirmatum est. In cochlearum omni genere LISTERUS vidit, & ANTONIUS MARSIUS l. c. & ponentes ova cochleas C. GESNER, in limacibus HARDER apiar. p. 36. In quadrupedibus viviparis, & in feminis humana plerunque reperiuntur, ut nihil sit, quare NICRISOLUS usum ovorum vulturum historiam pro memo- rabiliter recenteat p. 17. 22. uti non oportebat a CONTIO negari adeo vulgare ex- perimentum GIORN. de litter. T. XII. p. 281. &c. Reperiuntur porro in cane, fele SWAMM. prodr. p. 19. mure l. c. ubi addit. in utroque genere valde pro- tuberare, in leæna Parishi, Redi, lynce, tigride Parishi, uria Redi, sue Peyer meryolog. p. 49. simia Parishi, porcello indico Sten. taxo Idem ib. equa Peyer. exerc. p. 153. & MURALT. p. 220. asina Redi. Inter ruminantia in vacca Graaf T. XIV. f. 1. XV. Redi, in bu- falo Idem, in cerva Idem in dama. Idem in ove Leeuwenhoek anat. & cont. II. p. 165. & in omni demum quadrupedum genere Graaf p. 219. Peyer ad Muraltum in vadem. p. 400.

folus bene descriptis MALPIGHIVS 1: tribus nempe ova constant partibus, calyce glanduloſo, duabusque membranis. In venere magis eminent. *Ca-*

l. In femina sana suspensa, ex ovario vidi quasi baccam protuberare, fuco plenam, rimolam, acinofum, ex vasis de ovarii substantia suspensam, facile separabilem. In alia femina suspensa, cuius ovario tu- ba adhaerebat, bullam similem avellanæ vidi, plenam aqua fordini coloris, cinctam ad basin corpore ex luteo fulco, lacunato & granuloso. Deinde in gravida puella, 2 vel 3 mense, corpus luteum olivæ simile, flavum, acinofum, finu medio, sed caeco di- visum, non pervio foramine apertum, sed caeruleo, debili, membrana clausum vidi. In alia quinquageneria muliere duos lenticulares sacculos flavos, duriflos, cavos vidi, quartam partem pollicis longos. Sed in gravida quinto vel sexto mense, felicior corpus luteum vidi, magnum, rotundum, luteum, acinofum, membrana ovarii comprehenum, in me- die cavum, inflabile per foramen exter- nae membranae, subrotundum, inflam- mato circulo rubente cinctum. Totus iste calyx, nexus equidem ovario cellulosa tela & vasis, facile tamen enucleabatur Satis adeo certum est in seminaram, ethi non omniū, ovarii reperi, glandulosa ca- va corpora, quæ proprio canale cum fo- ramine membranæ externæ communicent. Ea vero fibrosa esse, aut musculosa, aut demum villosa, cum meis experimentis non consentit. Glandulosa esse mecum Mor- gagnus Adv. anat. IV. p. 78.

Calyx) Calyx five capula glandis hujus corporis similis est. Quando sanac vaccae ovarium ex corpore resolvitur, im-

m Primus COITERUS glandulas ovariorum vaccinorum vidit p. 124. Diu neglectae, a GRAAFIO vifae sunt in vaccis, globuli nempe radiatis facti particulis flavis, in medio in membrana limpida continentis liquorem, quo expulso fovea superfit p. 227. T. XIV. f. 1. IDEM ex ova cum cavae sua expreflit T. XIV. f. 4. 5. tum eminentia cum foramine suo f. 2. ex canaliculis vero T. XXV. P.Q. & ful decripsit C. XVI. in his becfoliis vidit hos folliculos a coitu opacos fieri, & rubentes, & vacuolos, & ex ovario eminere p. 305a nihil enim aliud omnino sunt, quam lutea corpora. Porro HOBOKENUS in vaccis auream glandulam subtantiam descripti de secund. vitul. p. 230. & pulchre depinxit f. 35. 36. SWAMMERDAMIUS apud SCHRADERUM in Praef. corpus fibrotum flavum, cum foveola in gravida muliere vidit. Deinde N. STENONIS in ainsae ovario appendiculas calycum similes describit A. H. II. p. 229. & corpus triangulare multa ova comprehendens JB. in mula vero corpus glandulae conglomeratae simile, cavum, liberum, extrema parte extante p. 230. ELSHOLZIUS corpus, nuclei cerati mole, spongiosum, rubens, in infantice vidit I. c. & pingit, sed inclusum ovario f. 3. PEYERUS autem in ova tuberculata rubicunda, globosa, fibrosa, sive papillata ad MURALT. p. 414. 415. tum in

immittitur tepidae, & diu immergitur, tunc adparent vasa lymphatica. Ergo superficies exterior removeatur, quae fabri-

in damis DCLXIX, not. corpora glandulae descripti Meryol. p. 49. fibrofa, & ova globosa in porci praegnantiibus protuberantia non videntur differre, quae ibidem citat. Sed MALPIGHIIUS corum naturam profundius introspectit, tum in vaccis, tum in mulieribus, glandulosum nempe corpus esse, simile capularum renalium ad Spor. p. 32. conponit lobulanganulos, quasi ad vasa appenfis, & ex varicosis propriaib[us] luteis compotis p. 31. cavae, pis mole excavari, i. c. plena diaphano humore concrescibilis, patente in foramen papillae ovarii p. 33. exutus habere tumores inaequales, & fibras carneas alte se infinuantes, & vasa sanguinea, propriamque membranam papilla excepta, quae sola membrana ovarii regatur p. 31. cavum illud membranam succingi, quae instar ramorum per substantiam corporis lutei deducatur, ejusque ramulis lobulos appendi p. 31. DRELINCOURTIVS calyces nervos carnosos describit Perioch. 12. quibus ova immatura valide, matura levissime nequantur Per. 13. ovum expellere natos ib. carnis suis, quas tribuit, fibris: neque alia forte sunt corporula conglobata, quae in puerperae teste vidit de femin. ovis n. 15. COLLINS eadem recepit p. 606. 607. neque alias forte sunt minutae ovarii glandulae, quas ait succum pro vesiculis praeparare p. 590. BARBATI ova I 4 quan-

fabricam ovarii coeret, apparebit inferior facies ovarii, scabra undeque & plena tuberculis, five corporibus luteis: Ea

quantum ex VOGLIO video p. 22. cum intus varias protuberantias habere dicat, omnino corpora lutea sunt. Huc torte pertinet ovum oliva magnitudine quod in hystericae virginis ovario vidit DENYS conferens p. 64. & ovum forte feminae, in magno ovario ita turgens, ut eximi possit. C. BARTHOLINI, exerce. miscell. 2. p. 42. nisi hydatides fuerint TAVVRYVS haec corpora lutea etiam carneis fibris mixta describit, et papillam efficiere pro expellendo ovo. p. 56. 57. Deinde VERH RYEN, globulos eminentes in suis vidit II. p. 316. & papillam in vacca ex coitu protuberantes p. 314. aucham in impragnatis p. 313. tum in ovo p. 315. BOHNIVS recte, secundum mea quidem experimenta, negat musculosum esse p. 13. BERGERVS in puer- para cavum, & protuberans describit p. 457. SBARAGLII saepe vidit corpus ex teste erumpens, flavum, cuius capsula per graviditatem debilit. p. 453. BRENDELIVM logo in gravide ova- rio unum vidisse. RVYSCHIVS apud ELSHOLZIVM & MANGETVM in bibl. p. 551. ovi in teste sedem, nempe luteum corpus, spongiosum, cavum, in cavae rubris villis oblitum, vidit. Porro in Thes. VI. n. 32. in femina inventi calyces ovi egressi obfessum rubicunda materie, villofa, in medio vero foramen & exiguum cavitatem, quam globofam, lente

Ea MALPIGHIVS calyces vocavit: vitel- lorum autem minimorum similes sunt, qua-

lente coeuntem describit Advers. Dec. III. n. 11. ex qua credit ovum prodicisse delicto calyce, tamque addit, paulo post coitum intus rubore, & villosam & sca- bram apparere. B. alibi vero a conceptu cavitatem in ovario intus rugosam vidit Advers. I. n. 2. DUVERNEYUS addidit, cavitatem istam cum vasis spermaticis communicare, & flatum eo dimittere, non tamen semper succedere experimen- tum (p. 241.) Mem. de l'Acad. 1701. p. 242. 245. conf. f. 7. 8. b. 3. pinxit que corpus avellanae mole f. 3. eminens, perforatum f. 1. &c. In oibus perinde fere rubentem ex superficie eminentiam, intus vacuum p. 245 246. Cl. GOELIKE adhuc juvenis in cane corpore glandulosam fibrosa vidit eminere apud SCHURIG. filii p. 50. LITTRIVS in femina, „ carunculam cerasi similem, intus glandu- losam, extus muculosam, cavam, cava in foramen membranae ovarii commu- nicante vidit Mem. de l'Acad. 1701. p. 384. & foramen ducens ad cellulam sanguine plenam 1705. obi. 7. & alias in femina, per foramen ovarii in cellulam incidit, vicinis partibus ovarii per vasा nexam, exterius rubram, muculosam, interius glandulosam flavam. ib. p. 145. Porro carunculam pis. mole in ovario vidit 1704. h. 21. anno 1706. vero his. 8. calyces vasculosum ex glandulosam & muculosam parte compositum. VALIS. NERI.

quales in gallinarum gallinacearum ovariis reperiuntur. Fabrica horum calycum singularis est,

NERIUS plurimum in ipsis laborem posuit, & in plerique animalibus reperit. In vaccis papillam eminentem, cavitatem magnum triangulam, fabrica conglomeratae glandulae c. ill. n. 17. & foramen invicibile n. 19. In ove separabilis endem corpora, cava, cavitate vasis vestita n. 22. In equo & haec, & mista nigra corpora T. z. f. 3. In porca numerosa, plurimis vasis ad ovarium nexa, quae inter eximendum rumpuntur, plena liquore albuminoſo *specifice levia* c. 3. n. 15. In cane tria corpora spongeia, a coitu tumentia, papillaria, extra venerem vero minimam papilla defluita c. IV. n. 15. viseido liquore turgida, cava, intus liquore lymphatico, alias albuminoſo plena, exiguo olio n. 5. 9. per illud & laterales poros fundentia liquidum n. 7.11, quasi sphincteribus cinctos n. 10. foramen vero ducens in caveam corporis lutei n. 8. substantiam quasi intestinorum forma n. 6. 8. quae intestinula tubul ex acinis five globulis compuncta, & vasa admixta habeant n. 10. In eodem animale extra veneris tempus corpora lutea parva, paucis liquido plena, non eminentia vidit c. IV. n. 14. In capra pariter papilla eminente confuscum, cavum, foramine patens, lobulofum, valde vacuolum C. V. n. 4. simile ferre in rupicapra n. 1. In fele plura, manifesto perforata ib. n. 3. In mure denique pancreatis specie, in medio fistula corpora quae

est, carnea aut glandulosa; figura cava, unde nomen est. Ex ea cavitate corporis lutei emer-

quea facile ex ovario eximi possunt n.8. In virgine libidinosa papillam eminentem lympha pelluciente plenam, glandulosam, ex rubro flavam, ab ovario distinctam vidit n. 16. SANTORINVS fistula a corpore luteo turgido membranam ovarii reperit *ifor*, d'una fetu n. 24. & obf. p. 224. ejusque alibi insignem magnitudinem in praegnante, cicatricem parvam n. 16. & obf. p. 227. cavum aureum membrana cinereum, & ovi petiolam forte continens. Fabricam etiam cum intestinulis comparat p. 222. VATERVS a partu vidit *grav.* app. n. 17. in femina cerao aequale luteum & spongiosum HILSCHERVS de oper. gener. p. 17. tum in vaccis, nisi in cellula sua capacia, & canibus; in femina vero denuo MOEBIVS diff. in obf. 2. GALEACIVS perinde, ut MALPIGHIVS in dubius feminis & foramen ovarii, & sub eo latens olivare corpus, ejusque caveam, & caveae in foramen communicationem, & glandulosam fibrosamque naturam, vaseaque, qui buscum ovario adhaeret *Comm. Bonon.* p. 128. 129. BIANCHVSCalycem ovarii five rotundam cavitatem, ab ovo superstitem, & reticulam vacuolorum absque glandulosa fabrica describit p. 418. T. I. * TREWIVS papillam & cicatricem ex femina pingit *Comm. Nor.* 1735. hebd. 39. Cl. NOORTWYCK paulo diversa ratione, tuberculam T. IV. f. 4. & cicatriculam ad tuberculum paulo distans

emergit vesicula a aqua plena, quae sedet in cupula, & ab ea tota amplexu obtigitur, neque superficiem ovarii contingit, quan-

distans poro communicantem; in
gravida delineat h[ab]it. uter. grav.
p. 8.

n Ambigua quaestio est, an haec lutea corpora vesiculos prius dicta, tamquam calyces comprehendant? In oviparis, quod calyx dicitur, est exterior tunica ovi cum vasculofo pedunculo, qui adfixus manet racemo, quando ovum delapsum est GRAAF p. 257. RUY SCH Thes. IX. n. 16. In struthione describunt PARISINI calycem instar glandis aperatum, vasculofo, producentem caudam, ovo adnatam. Addit TAU VRY VS l. c. p. 52. ova calyce suis firmiter adhaerere. In quadrupedibus oviparis ferre similia sunt, ut in refudine TAU VRY p. 38. Deinde MALPIGHIVS frequenter involucrum luteum capreolatum super minimas vesiculos obducti l. c. p. 31. & in recens natis adnatam vidit luteam materiam p. 32. GRAAFIVS in corpore luteo manefut ovum iconem expreflit l. c. T. XIV. f. 4. In femina videtur admittere WINSLOW, ut cuiuslibet oculo suis quasi a substantia ovarii calyx accedit: n. 605. VALISNERIUS etiam in yacco sterili vidit,, luteam sub ovis materiem c. III. n. 20. si recte intelligo. VERHEYENIVS in vacca a coitu rubescienti papillae insidientem vidit vesiculam ll. p. 315. N. STENONIS in lupa basin ovorum cingi glandulosa substan-

quando ovum immaturum est. Quando vero femina ad venerem fervet, tunc cavea caly-

stantia, uti in avibus ACT, HAFN. II. p. 226. DUVERNEYVS junior in vaccis vesiculam ex calyce dimidiata parte eminere vidit Mem. de l' Acad. 1701 p. 245. f. 4. NIGRISOLIVS, cellulas suas, in quibus vesiculæ nidulant, glandulis sit inclusum p. 16 LITTRIVS autem inclusum calyci ovum in femina fuse describit Memm. de l' Acad. 1701. p. 147 et anno 1706. n. 8. ex calyce ad dimidiata excusus, calyce tamen retentum. RUY SCHIVS Thes. VI. n. 32. omnino corpus luteum pro calyce habet. HARTHOEKRA ova facios esse plenos gelatinæ, et in calyce crescere dixerat Suite des Conf. phys. p. 112. BIANCHVS p. 47. corpus luteum omnino pro calyce habet, cui interventu placente adhaerescat p. 47. 48. et pia- git villorum calycem, qui ovum comple- citur. Manifesta tamen diversitas est calycis oviparorum, & corporis lu- tei. Ille enim est ipsa exterior ovi membrana, que dimidiata interiori in ova- rio remanet GRAAF. l. c. p. 247. 263. RUY SCH Thes. VI. n. 32. Adv. III. p. 16. In homine vero & viviparis, nihil mem- branacei haber calyx, sed ipsis ovarii pars princeps glandulosa est, neque fatigato hactenus vesiculos ovarii luteo corpore ambiri vixim est. Conf. not. p. 1. Hinc factum est ut DUVERNEYVS major nullus in mulierum ovaris calyces repe- triri objicit ZOD. GALL. Ann. II. M.

Mart

o Corpora lutea veneris tempore demum ge- necari

calycis latefit, & vesicula ita turget⁴, ut pene tota libera ex ovarii substantia eminet, calycemque soli bafi adpositum habeat.

Hoc

nerari et conceptus, neque prius adparere, ne in pueris quidem. 13. et 16. annorum, GRAAFIVS p. 314. et BOHNIVS dixerat p. 10. KEIL p. 109. 110. atque in fetis vaccis solis reperiit HIESCHER I. c. GRAAFIVS denique post conceptum ex vesiculis generari, quis vulgo ova dicunt p. 231. atque adeo post coitum emergere p. 227. Verum omnino ante coitum dum generatur MALPIGHIO jam obseruantur BERGERVS p. 32. et repetit BERGERVS p. 458. non in virginibus solum SANTORINO teste p. 223. sed in sue tenella VALISNERI c. III. n. 16. et in parvis muriibus incipientia lutea corpora c. 5. n. 8; et in agna demum trimestri c. 3. n. 25. & in vaccis virginibus VERHEYEN II. p. 313. Deinde pauca successive prodeunt VALISNERI c. 17. n. 4. &c. lente augentur c. 19. n. 4. versus cum actatem tamen, quae ad venem apta est, maiora sunt c. 1. n. 7. & veneris tempore instar papillarum eminent c. 1V. n. 7. 12. PEYER I. c. DCLXVIII. not t suntque maxima VALISN. c. IV. n. 7. & in brutis, & in feminis, ut exemplum habet SANTORINVS istor. n. 34. ut toto ovario in adultis porcis majora sunt VALISN. c. 3. maxime vero parti ovarii in vacca aequalia I. B. n. 17. & DUVERNEY Mem. de l'Acad. 1701. p. 241. Sc majora c. 3. n. 17. conf. MALPIGH. p. 32. In ovo vero n. 28. & in cane catulente c. IV. n. 7. fini-

Hoc Clarissimi viri ovum semineum dixerunt, verum ovum non est pellucida bullula, ali-

simili mole observantur. In cuniculo ex GRAAFII iconibus citatis nihil in ovaria praeter folliculos adparere. In feminis duae cellulae consumferant ovarium LITTRÆ 1701. p. 144. & in praegnante femina magnam ovarii partem luteum corpus tenere obseruat SANTORINVS videlicet istor. d'un feto n. 16. Sed & LITTRIVS vidit in praegnante, & ferum credit contineare non omnino minimum, Mem. de l'Ann. 1701 p. 147. Aliquo adhuc tempore ab impregnatione crescunt in ovo VERHEYEN p. 315. Deinde paulatim decrescent, & prima papilla prominenſis retrahitur, atque evanescit TAUVRY p. 58. Senfim autem in graviditate etiam corpus luteum minuitur, ut magnum sit, quando fetus parvus est KEIL p. 109. 110. VALISNERI c. 3. n. 22. & etiam intra quatuordecim dies decrementum distingui possit VALISN. c. 3. n. 21. 22. Ipsa aliquando evanescit cicatrix Valisn. c. 10. n. 15. ut ultimis mensibus corpora lutea solida videantur Graaf. p. 228. tunique senfim evanescunt Barthol. specim. p. 122. Malpigh. p. 32. Berger. p. 458. In porca praegnante corpora lutea jam inania & coacta, & foramine destituta Valisnerius vidit c. III. &c. In capra pariter decrepitudem luteum corpus reperit IDEM C. V. n. 4. contracta a partu in cane VAL. 5. n. 17. & valde diminuta Graaf p. 310. non tamen destruit in semi-

DE CONCEPTU.

aliquot liquoris guttulis plena, uti descri-
pserunt plerique; sed cupula sphaerulam
contine-

feminis *Santorinus* recte observat p. 225. In
puerpera vidit superficies *Littera* 1705. his.
7. & a partu papilla ipsa aliquando su-
perficies *BOHN*, p. 19, tum luteum corpus
VATER gravid. app. n. 17. Quae ego
vidi, eorum aliqua uno altero anno ab
ultimo partu superficie est; uti
duobus annis a partu superficibus, pallida;
designantur cicatricibus *Santorini* obf. *anat.*
c. XI. n. 15. Pro iis autem, quae conflu-
muntur, nova sensim recrēcunt *Valis.*
c. IX. n. 5. pauca simul & lente. Ita in
mure post abortum septem nova renasci-
vidit *IDEM* c. 5. n. 5. & in praegnante
capra novum subcreceret i. e. n. 4. & cum
majoribus minora in equa simili adesse c.
IV. n. 1. Videntur cum istis contentere
observationes *Graaf* II. p. 312.

Numerus incertus est. In suisbus undecim,
& ad viginti unque vidit *Valisnerius*, plura
nempe, quam fetus ib. n. 14. uti sex in telle
pro quatuor fetusib. c. 5. n. 4. tum
Malpighius p. 32, se plura viduisse testis
est, quam fetus fuerint, & *Graafius* p. 208;
In cane aliquando tot quot fetus
Valis. c. IV. n. 1, quinque nemine, &
in ove n. 28. c. IV. sub finem, & in cane
pariter *Hilfcher* i. c. p. 17. In ove praeg-
nante duo *VAL* c. II. n. 24. & in uni-
versum in multiparibus numerosa, in pau-
ciparis et in feminae imprimitis pau-
ca, et in istis, quantum video
solitaria sunt. Non quidem definiti potest,
tot omnino esse quot fetus; quam legem

Peyer

DE CONCEPTU.

continens p. & eo major pro sphaerulæ
portione, quo animal longius a conceptio-
ne,

Peyer ad Muralit. p. 414. 415. et *Keil* p.
110. habent, ex *Grasfis* p. 308, ortam
Sed numerus, quo lutea corpora excedunt,
referri potest ad eos casus, per quos non
nunquam ova defraudentur aut in abdo-
men effusa evanescunt *Drelinc de fem.*
mul. n. 25. Vide mecum sententiam
Verheyenii II. p. 312. per experimenta
in cuniculis capta.

p Ex his vocibus adaptare, *Praeceptorem a*
Malpighii sententia non alienum esse.
Is nempe ova vulgo dicta non pro veris
ovis habuit p. 32, uti neque *Valisnerius*
c. 9. n. 9. sed pro organis secretoriis, et
plures vesiculos credit in unum luteum
corpus absundi, cum maturum idem
ovarium pene totum occupet, tuncque
vesiculae tere evanescant p. 32. *VALIS-*
NERII c. IX. n. 7. verum autem &
genitale ovum contineri in papilla rotundum,
UT MALPIGHIVS credit p. 31 milio aequale
p. 32. 3. 1, id sensim erumpere putat *IDEM* ex
protuberante papilla, a carneis fibris ex-
preffis, per hiantem fulcum, & a reliquo
ovario pene dissoluta p. 33 & aperta
ante ovi exitum *VALIS.* C. 9. n. 6.
qualia etiam in muribus vidit *VALIS-*
NERII C. V. n. 8. Luteum vero corpus
filtrare pro oculo, quod ex eo prodit
succos, quos vascula ovi reforbeant
MALP. p. 32. Similia fere *BERGERVS*
habet p. 458. Addit *VALISNERIUS*, cum
succum prius in vesiculis praeparari,
prædictis villosa fabrica vasculosa, qualis
Tom. V. Pars II. K. in

dissat, eo minor quo instat proprior. Haec ipsa
cupu-

in intellinis est c. IV. n. 3. & eundem
succum in intellinorum similibus
tubulis lutei corporis secundo depurari
c. IX. n. 16, tum demum fetus alere.
Eadem sententia Santorino est, & Morgagni
Adv. Anat. V. n. 28. p. 51 qui tamen a
Malpighio diversi sunt, quod ovum verum
in lutes corpore profiteantur se nunquam
in tot experimentis vidisse, credant
tamen in centro corporis lutei esse *Valis.*
c. IX. n. 17. nimis forte tenerum ac
pellucens, quam ut sub oculis cadat in
tegrum & sub finem. Sed etiam Graffii
experimenta conseruantur, cum fateatur
ovum in tubis cunicularum decuplo,
quam in ovario, minus reperiri p. 307.
& in T. XXVI. f. 1. collata cum T.
XXV. & nullibi ovum dicat te folliculo
circumdatum vidisse. *Patrons* denique
fusa pro Malpighio dixit *Dile.* III.

Qui vero ante Malpighium scripserunt, &
recentiores plerique, non invisibilis
aliquid ovum, ut *Valisnerius*, neque
minutum & a vesiculis diversum ut *Malpighius*, sed ipsum vulgo notam vesicula
ovarii aliquam calycem comprehendi
credunt, ipsumque corpus luteum esse
quidem filtrum, quod succos pro ovo
praeparet *Bohn.* p. 19. vi tamen comprimente
fibram vasa constringere, quae ovum
alebant, ut marcido petolo sponte de-
abatur *Dreliniorum* *Periob.* 13. *Tauverg*
p. 53. 56. 52. *Bartholinus* *Spec.* *Anat.* p.
112.

cupula cum sphaerula in uterum delata,
ex crescere ibi, ab itaque ovum in amnion &
chorion, aqua plenas, ita, ut fetus non
in cupula, sed in expansa sphaerula sedeat;
liquor vero contentus, tenuior euidem
albumine, perinde tamen ad ignem co-
gitur.

Binis) Quae separari possunt. Earum
exterior in chorion sit, interior in amnion:
capu-

112. Peyer merciol p. 40. Hujus sen-
tentias auctores dixi not. e. *Bianchus*
præterea, quod passim velle videtur
Præceptor, corpus luteum in placentam
abire credit p. 49. valde præter veri
speciem, cum in ovario maneat: hinc
calycom a corpore luteo diversum fin-
gere cogitur p. 47.

In obscurissimis questionibus, de lite
quidem *Valisnerii* cum *Malpighio* nihil
definio, cum verum & ab omni hyda-
tide diversum ovum nondum viderim,
nisi forte D. W E Y G A N D I obseruatio
in phœna facta pro *Malpighio* definit, ibi
enim ova, feminis papaveris aequalia, ex
ovario, per foramen membranae exteraneae
ab auctore expressa leguntur *Breslau.*
Sapp. IV. p. 53. Pro corpore luteo vero
contra ova vulgo dicta multa militant,
quae dicentur ad D C L X X not. o. ut
omnino credam, certo tempore, in ves-
icula una, ut *Santorinus*, vel pluribus,
in medio liquido generari corpus luteum,
tunc vesicularum, munere funstarum,
formam destriui, in lutes vero corpore
subnasci verum ovum, in quo sedes fu-
tura est homunculus. Ita fere *Santorinus*

cupula vero fit in placentum, quae ex ipso ovo nascitur, neque uteri productio est, licet in eo crescat. 1726. Semen denique in medio ovulo haeret, cinctum his membranis, et in infantem formatur.

Parva) Minima in puella tenera, sed ita, ut possint demonstrari.

Vixta)

p. 222. & uteunque *Graaf* p. 230. & *Malpighius*, ovm materiem esse ex qua forte corpus luteum exciteur p. 37. Vide mire conscientia experimenta *Graafii* c. 16.

q Ita olim *Graaf*. p. 278. *Drelincourt de hum. fet. membr. de sem. mul.* n. 7. 12. de conc. *Perich*. 34. *Swammerdam prodr.* p. 20. *Kercking ad T. I. Bohn* p. 12. Sed inferioris plura sequentur.

r Vesciculas in fetibus murinis reperit *Valijneri* c. 5. n. 5. 9. & in minutis muribus c. 5. n. 8. In fetu vituli *Harder apiar.* obf. n. 8. In recens natis *Malpighius* p. 32. In canis ante biduum nata *Valijneri* c. IV. n. 18. In vitulis 4. 5. hebdomadarum magna & nihil minora quam in vacca *Leenwenboeck* exper. ep. cont. II. p. 174. In agnis teneris *Sharagli* p. 490. In agno trimeltri conspicuae *Valij* c. 3. n. 25. & in sue tenera c. 7. n. 16. In fetu humano recessus edito *Peyrus* vidit exere, p. 100. in quinquevni virginis conspicua ovaria *Valij* c. 5. n. 22. et in octemni obf. 2. et tredecimni *Harder apiar.* obf. n. 77. Non ergo recte *Bobnius* in junioribus vesciculas minimas esse p. 3. et sensim augeri per aetatem: neque *Nigrisolius* qui sub fecunditatibus deum tempus ait apparere p. 81.

Vixta) Femellis tum brutis tum humanis ovaria pereunt: viriles vero testes nunquam delentur. Nempe NATURA aetatem statuit, post quam nulla femina conceperet, pro maribus autem nullum ne effe-
tissimis quidem certum tempus sancivit, quo elatio generare nequeant. Britannus illi longaevius centum & viginti annos natus adulterii reus fuit, & ceram tribunale debuit respondere, & non diu ante id tempus prolem generaverat, quantum quidem ex humana fide constare potest.

Veneris) Sive per ludibria insomnio-
rum, sive per venerem naturae lege
exercitam. Homines enim utriusque sexus,
fecus

s In femina quidem minuantur, indurantur
not. d. *Sharagli* in anno vacca ita non
deleri ait, ut majora sint quam in vitula p.
410. & de vesciculis idem dicit, p. 290.
& corporum luteorum in vetus tenuia
vestigia vidit *Valijneri* c. 5. n. 24. Gallinis
autem utique tota evanescunt ovaria
Graaf p. 247. *Harvei*, p. 8. & uterus p.
24. Rationem diversitatis expolit *Tawdry*:
viviparorum enim ovaria propriam car-
nem habent, ovaria oviparorum pene meri
sunt racemi ovorum, ut nihil superficit
istis destructis. Ita pisticibus & lacteis
vesciculas & ovaria post coitus tempus
perfectae inania sunt *Harvei*, de gener. p.
7. & in viperis *Baldus Angelus* p. 41.

t DCLVIII.

u Argumentum usurpunt variis contra ovorum
defensores, gallinas nempe & anferes &

K 3 perdi.

fecus, quam bruta animalia, in somniis eadem tentigine adficiuntur, quam per vigilias sentiunt, & perinde semen frugiferum viri ejiciunt, ovaque sua ex ovarii mulieres, uti in robusta & legitima venere.

Em:

ces. (*Aristot. de gener. anim. L. III. c. 1.*) etiam virgines *hyster. anim. L. VI. c. 2.* ova subventane parere, feminas humanas minime *Vogli c. 2.* & fusa *Saragli.* Verum recte *Valisnerius c. 20.* n. 6. gallinorum ova perfecta in ovario esse, seminatur ova post conceptum demum forte nasci & solvi ex luteo corpore, & rara esse in feminis, quae uniparae sunt, & aegeratim demum observari c. 18. n. 10. Deinde, si fides auctoribus, etiam feminae variis temporibus ova depositerunt, non impregnata solum, quae inferius dicentur, sed adhuc subventanies. Ita *KERKJNGIUS* fieri credit referentibus etiam virginibus, *antropog. p. 3.* & *DRELINCOURT. perioch. 19.* & ova cum mensibus egesta *GARMANNVS* habet in epist. de ovo; *GOUEY* ex sola voluptate delabi in uterus, ibique fecundari, ut etiam a cylindri irritatae aliquando vesiculos pepererint scribit p. 6. 77. in versione *D. HOFMANNI. PAITONVS* fere eadem ratione ova matura absque feminis masculo de ovario solvi, inque uterus descendere credit *Di corsi IV. p. 82. 83.* Virgo lascivior ovum peperi cum mensibus *BRENDEL. de embr. p. 36.* Bullula clara a femina in pollutione excidit *DIEMERBROECK* p. 134.

Emineant! Hae sunt mirabiles observationes *GRAAFII* ^x. Femella cuniculi ad marem admissa fere certo concipit, ut rato omnino fallat, & quatuor quidem vel quinque fetus ex uno coitu suscipit. Quot fetus concepit, tot post coitum bullae in ovario prominent, quod certum est ex plurimorum experimentorum consensu. Hae bullae crassifcentes emergunt supra ovarii superficiem, elevant ambeuentem membranam, eamque dilatant, donec ultimo bulla per foramen membranae ex ovario prodeat, & extus emineat, arcata intus, & ad calycem adhuc haerens ^y; Tunc vero actio-

^x C. 16. centum vero cuniculos, & quadraginta oves fecit p. 367. Nempe hora vigesima quarta ovorum fecundati folliculi opaci sunt & dilute rubri, [intelligit corpora lutea], & papilla incipit emergere. Vigesima septima hora tuba ovarium amplexam, papillas manifestas, liquorem fillantes vidit. Quinquaginta horis manifestius in folliculis glandulosam materiem, cavamque adparere T. 25. Z. Post tria noctemera papillare tuberculum glandulorum perforatum, & in oviductu ova minima, gemina tamen membrana cincta. Post quatuor dies ova haec ulterius provoluta versus medias tubas &c. Quae omnia cum *VALISNERIANIS* apprime consentiunt. Caeterum W. *LANGLEY* simila cum cuniculis experimenta fecerat, & exhibebat codex obervationum *SCHRADERO* teste in obs.

^y Non habet *GRAAFIVS*, neque ovum vidit, nisi in tuba.

actione tubae falloplanae deglutitur, fertur in uterum, & fit in ovum impregnatum, nisi tale prius fuerit, & relinquunt in ovarii subtantia cicatricem, quae, coalescente membrana ovarii, sensim evanescit. Hoc nunc admirationem neretur, quod hoc corporulum de ovario separari possit, cum tamen totum ovarium ambulet membrana ^a, nihilo minus densa, quam faciet epidermis.

^{2.} Ex argumentis est, quae contra ova propounderunt a DUVERNEYO in ZOD. GALL. I. c. MEKYO *bif. de l'Acad.* 1701. p. 4⁸. seqq. LAMYO & aliis. Verum multa responderi possunt. Fissuræ enim minimæ sensim dilatari possunt, ut vasa dilatantur, quæ, destinata vaporri, sanguinem transmittere debent, ab urgente oculo & contra naturalem, sed minimum porum nitente. Ita DRE-LINCOURTII ^c, ova sensim membranam testis dilatata, non rumpere de *jemin. mulieb.* n. 13. & omnino lego ^d, vesiculam magnam, eminentem, ita intumuuisse, ut membranam ovarii pene disrupserit, eaque ad tacta dissipuerit *e. n. c. Dec. II. ann. 9. obs. 224.* Et frustra certe negatur membranam ovarii pro oculo fandi posse, quam infinita exempla docent omnino fissam reperiiri not. *ff.* Ita etiam in ranis membrana communis ovarium continet, quas tamen nemo dubitat ova parere VALISN. c. XIX. n. 8. conf. PATONI *Diff. Ill.* p. 14. tum in Rajis, canibus plicibus LITTRE *Mem. de l'Acad.* 1701. p. 146.

epidermis. Deinde, quo modo exeat, quaeri potest. Verum etiam alibi leges naturæ adeo admirabiles esse novimus, ut nihil addere possimus de ingenio. Tota medicina fruita explicaret vires ad conceptum, alimentum, aut partum fetus: nihil certe promoveret. Verum experiendo leges invenit, quae omni hypothese repugnant. Homines entia & eorum modos non intelligunt, uti CREATÖR intelligit, neque a prima origine rebus adfuerunt, & tamen quia sunt superbia, ubique definire sustinent. *f.* mite fetam gallinam, sanam, vegetam, in picite uterum: videbitis ovarium, sive vitellarium, quod lumbis adpensum est, plenum luteis corporibus forte tringita; in eorum minimis solum fere ^g luteum corpus adparet, absque illo pene bullulae vestigio, quæ in centro latet: majora vero habent vitellum ^h, ex cuius centro albumen eminet, super utrumque autem & vitel-

^{za} GRAAF p. 292. omnino ait soleum albumen continere, quae inter ova minorata sunt. Sed idem magis ferio p. 245. post HARVEIUM p. 7. solo vitello ait constare: & omnino in majusculis gallinarum ovis ita reperio. Ita in struthione se habere PARISINI auctores sunt. Particulas tamen albuminoas in vitellis ovario innexis mistas adesse, etiam HARVEIUS auctor est p. 102. cum coacti in lamellas abeant.

^{bb} Non habent, omnibus fere consentientibus.

vitellum, & albumen membrana se expandit. Saepe triginta hujusmodi ova adfunt. Omnia autem ova, tum quae ab exitu remotissima sunt, tum quae proxima, una membrana communis involvuntur: quae a subnacente ovo ita extenditur, ut exituro vitello aperta iter concedat: quomodo fiat? quareritis. Lex naturae est. Hi vitelli ex centro primum ee, deinde sensim omnes ex ovario promoventur. Primum in eo ovo, quod tubae proximum imminet, & inter reliqua magnitudine eminent, nascitur ex medio vitello corpus dd binis membranis tectum, nampe albumen, id cum incremento ovi emergit, & circa calycem extenditur, sic in ovum, albumine constans & vitello, quod in tuba fallopiana cortice duro cretaceo ee circumfunditur.

cc GRAAF p. 245. confer T. XVIII, ubi centralia ova minuta, in ambiu vero majora pinguntur: In columbis sola duo ova perfecta reperiiri, cum duo tantum partiant, reliqua minora esse. In Raja, COLLINS T. XLIII. pastinaca HARVEL p. 6. & in aliis piscibus magna parva ova in racenum congeruntur COLLINS p. 657.

dd Nondum invenio. Solum vitellum exire, & membranam suam, quae tamen totum non ambit, calycis nomine in ovario reliquere GRAAFIVS ait p. 246.

ee In utero. Haec calx accidentalis est, potestque absente ab ovis. Comorae galinae fore solis animalculis palustribus vivunt, hinc ova absque teste nonant

BRUK-

circumfunditur. Ergo omnino extra du-
biū est, legem in animalibus oviparis san-
ctam esse, ut omnia ova ejusdem ovarii una
membrana fortissime coereantur, ne que eo
minus omnia, sed suo singula tempore, in
tubam exeat per membranam non laetam,
sed dilatatam: sive demum gallina marem
admisiterit, sive abstinerit.

(Footu)

BRUKMANN. epist. itin. p. 98. Ali quando etiam nostrates molles ova pariunt HARVEL de gener. p. 216.

ff Cicatriculam, in textu] Cum minime desint, qui etiam foramen in ovario negent. ut DUVERNEYUS tenor, & LAMYUS. & perfici fronte SBARAGLI p. 103. & fateatur se nunquam vidiisse VER-
HEYEN II. p. 316. 317. &c. rem istam überius vilum est proponere. Certum est ante conceptum & turgecentiam corporis lutei nullam rimam adparere GRAAF p. 268. SANTORINVS p. 223. (de vir-
ginibus) & TAUVRY p. 10. (de non im-
pragnatis), eamque rimam, postquam enata est, sensim iterum evanescere, neque semper perinde conspicuam esse SANTORINVS p. 225. neque debere nos abutiri, ut multi solet, vagis illis & subcoeruleis ovarii fissuris. GRAAFIO dictis p. 225. &c, nimis copiosis, quam ut omnes ovum transmiserint MERY hist. de Lacad. 1701 p. 50, cum etiam in uniparis plurimas repererit MORBIVS diff. cit. n. r. et si multiparas inde agno-
fevere velit LIBUTAUD p. 364. & fenum numerum BLANCARD, & LITTRÉ

1702:

Foetus) Hujusmodi casus in EPHEMERIS GERMANICIS, ACTIS PARISINIS & BRITANICIS passim existant descripti. Feminae fuerunt, quae conceperunt, & utero feliciter gesserunt, passae sunt

1702, p. 281. Verum nihilo incertius est, dum tumet a coitu luteum corpus, sensim, & una lamina post alteram secedente SANTORIN, p. 224. in virgine, solvi membranam ovarii, quem corpus luteum turgens diducit SANTORINVS ifor, n. 24. ut in vaccis etiam adtenuationem membranae ovarii DUVERNAYVS viderit Mem. de l'Acad. 1701. f. 241. &c nasci foramen in apice papillae MELPIGHIVS p. 32. VALISNER. c. V. n. 4. in capra, in cane vero c. IV. n. 10. & sub fine, tum GOELIKE I. c. in fele VAL. c. 5. n. 3. in vulpe ID. in ove GRAAF. T. IX. f. 2. &c. & VALISNERI c. 3. n. 24. 26. in vase minimum & invisibile, sed ut tamen liquorem pressum emitte VALISN. c. 3. n. 17. manifestum vero & lunatum apud DUVERNEI p. 243. 244. Comm. Paris, a 1701. f. 2. 6. s. valvula ibi aliquando praeditum p. 245. GRAA. 210 etiam visum p. 268. & HOBOKENO f. 2. rugis radiatis circumscriptum, in lepore vero WALDSCHMIDIO dictam & NENTERO physiol. p. 320. Ergo ubique & in omni animali, modo exiguum, modo non minimam fissuram apparere constat, quae in cavitatem corporis lutei dicit. Hanc fissuram & subiectam cavitatem plerumque in mulieribus videbunt WEPFER de cicut. p. 124. SLADUS

funt tormina naturalia in partum exitura; & diu cum his conatibus absque spe luctatæ, cum neque obstetrix, neque vir obstetricius, quidquam in utero reperiret, misere per-

ex RUVSCHIO in AH. Hafn. ann. II. n. 4. optime. & apud Diemerbroeck. p. 135. &c in Bibl. Mang. p. 550. Berger. p. 457. Ruych. Thes. VI. n. 33. Adv. I. n. 2. Thes. XI. n. 20. Littere hys. de Facad. 1705. obs. 7. & a. 1701. p. 384 manifestissime, & a. 1702. p. 281. Nigrifol. p. 22. Sarrachus apud Voglium. Goelike apud Schurig. filiop. p. 71. & ex proprio experimento p. 73. Douglas abridg. IV. p. 115. fuit tunc pridem foramen adserit, ab ovo tantum dilatatum. Hartsoeker sicut. des. conjell. p. 112. Tanevry p. 58. 59. fuit ab ovo urgente formetur, quod minus probable. Littera tamen placuit Mem. de l'acad. 1701. p. 146. & Kerkringio. & Elsholzio. In cane Valisnerius praeter maius forame minor lateraliter videt, sphincterulus quasi circumdata c. 4. n. 7. 10. qualem etiam majori adscribit. In femina Swammerdamus apud Schraderum in praef. cistrinem etiam, sub eis corpus luteum videt. Cl. vero Noortwyck tovelam quidem rugosam reperit, sed poro quadam ducentem ad tuberculum prominens, quod lateraliiter a cicatrica distabat. p. 8. T. IV. f. 4. in cuius basi fissura estib cum vertex non perforaret. Deinde eadem cavitatis lente minitur Ruych. Adv. Dec. III. n. 4. ipso tempore impregnations, ut aliquando evanescat, aperto foramine

perierunt. Incisum abdomen est, & reperius perfectus novimbris fetus, qui vel in ovario esset ⁱⁱ, vel in tuba ⁱⁱⁱ, vel in ipsa

cavea

sed collatio *Valin.* c. 3. n. 22. (inove), & feminis, si *Valinerius* fides, cum tempore delectantur c. XI. n. 6., qui omnes cicatriculas praeter naturam esse docet. Ita etiam *Taworys* in feminis vix difficiles esse fatetur p. 54. nullaque in multipara repertas, lego in *Brial.* 1723. m. *Jan Saepe* tamen diu superies est cicatricula *Santorini* teste p. 225. etiam partu p. 19 & in puerpera *Weselius* pisces foramen vidit, & in puerpera pariter *Douglas*, post duos vero annos *Santorini* c. XI. n. 15. In vaccis semiluna i figura conspicuus foramina pingit *Duverney* l. c. f. 6. 8. & semper reperiit. *Littrius* auctor est 1701. p. 146. & *Lieutaud* p. 262. Videl etiam cavitates, ubi ova fuerunt *Swammerdamius* prodr. p. 29. & *Peyer* exerc. p. 78. & *Golicki* apud *Schurig* p. 50. & pingit ex feminis *Trew Commissarii* Lit. 1735. n. 29. T. IV. f. 11. Ego, fecus quam *Valinerius*, saepe & magnis a partu interclusis reperi, neque tamen perpetuo. Nam remota causa exiendeatur, ut alibi solet fieri, ipsa vicinarum partium pressio minutulum, neque resistentem, hiatum perpetuo minuit, ut primo membrano tenera caveam corporis loti protegat, & ipsa denique ea cavitas delectatur.

Exempla fatis rara sunt. *Littrius* in ovo humano, adhuc calyci inclusio, serum fatis perfectum, cum funiculo umbilicali vidit *Mem. de l' Acad.* 1701. p. 147. sed huic

hi.

cavea abdominis ⁱⁱ, ut tamen placenta sua ad ovarium adhaeret, cum interim uterus inter-

historiae *Santorini* parum tribuit, tum *Valinerius* c. XI. n. 7. Fetus in ovario exemplum video citari ex *Journ. de med. et chir.* a. 1663. *Valiner.* c. 17. n. 21. In suis ovario fetus putrefactus *A. M. Balti.* 1699. p. 47. In ovarii testemone non pilis solum, quod nihil demonstrat, sed dentes *Phil. Coll.* 2. & *du Hamel* *bif.* *acad.* p. 265. & ossa praetera cranii similia *Sampson Phil. Coll.* n. 2. *Tylorius* apud *Grew catal. mus.* p. 8. aut cum dente alveus *Phil. trans. abr.* IV. p. 110. aut dentes soli *Ruygh* *adv.* III. p. 6. T. 2. f. 4. 5. *Adv.* I. n. 2. aut denique caput cum dentibus *Duverney* apud *Venette* p. 253. Ex rupto ovario effusus fetus est, quem *Rolanus* descripsit, & quinque uncias longus p. 181. & apud *Straußum*, & alter quem descripsit *D. de S. Maurice* apud *Bleyen* ann. IV. V. m. *Jan. Phil. trans.* n. 50. qui idem videtur citari a *Böttger* *diff.* de *fetu praetexti*. p. 7. & aliud exemplum *Viesenfius* habet apud *Mongetum theatr.* II. p. 140. aliud *Nousle*, fetus ex ovario elati, & per rectum intestinum excreti *Phil. trans.* n. 416. Huc etiam historiam suam refert *Bianchus* p. 160. sed ex ovario prodiisse non liquet. Mola denique, nempe carnosum pene pollicare corpus, in ovario feminac apud *Littrium* describitur *bif.* de *l' Acad.* 1703. obs. 14. & moles carnea & ossea & cartilaginea apud *Mulebancher* in epist. ad *Locifum*.

ⁱⁱ Vide DCLXVIII.

ⁱⁱ Hujus modi exempla in numero fere referuntur
Fetus

integer, & purus, & inanis esset. Naturalis autem partus fit, quando ovum in uterum fertur, & in eo adolescit.

DCLXX.

Fetus absque laesione uteri inter uterum & rebum intestinum sedens exflat apud Monconis It. III. p. 457. Fetus maturus in ventre materno, hepatis infidens, placenta ad lumbos posita, uteri tubisque integris Hist. de l'Acad. 1716 n. 4. Sanctorini fetus per 23 annos gestatum subsequens conceptus videatur demonstrare non in utero fuisse. Fetus Musciponanus triginta annis gestatus, pene lapideus, rariter integrus utero in abdomen effusus fuit; v. Straußi & Lauthieri descriptionem p. 1. sed etiam tributus Patinus ad Barb. Ep. Cent. III. n. 83. & omnis fides derogatur Cent. IV. n. 51. Senegundus etiam historiam Dolensem excitat. Fetus post quindecim etiam annos gestatus in hypogastrio, chorio suo ad mesenterium admatus, apud Bianchum citatur p. 164, forte idem quem dicit Roubaudi opus. filol. VI. & addit ovario coniunctum fuisse. Orthianus etiam ille fetus 46 annos in sacco fuit, utero adnato. Aliud exemplum geminorum in tumore, ad uterum, sed integrum, adnato, post aliquot a concepcione annos repertorum, est in E. N. C. Dec. III. ann. 4. obs. 22. Aliud Courtauld habet fetus, integrus utero & ovario in abdomen expulsi. Fetus in abdomine excisus ex viva matre apud Anellum exstat. Huc Cypriani fetus pertinet, quem agere tubis tribuo. Fetus etiam excisum ex utero in placenta sua ad tubam Fallopii adn-

D CL X X.

Demonstrationem credo dari posse. Sumatur maxima inter aves magis parabiles, an-

fer

adnatum recenset Cl. Trian ob. p. 64. Ex F. Terio de Lana historiam fetus ex ventre exempti Valimerius habet, quem credit ex tuba excidisse, verum non liquet c. VI. n. 16. In genere in his graviditatibus ventralibus & solis, Bianchus caesaream operationem laudat. Tolosana mulier, quae 27 annis fetus in abdomen gestavit, notissima historia est, quam Peyerus habet exerc. p. 70. 114. & Phil. trans. abr. III. p. 217. & Connor diff. med. phys. p. 56. Sed is ex uteri ulcere effusus fuerat Blemy in prop. trax. neque adeo hoc pertinet. Fetus suum, per anum extra-
sum, in tuba etiam vel ovario sedisse credit Littrius Mem. de l'Acad. 1702 p. 313. sed nullo, credo, certo fundamento nixus. Fetus cassini, superficiatione geniti, in abdomen effusus, exiles Phil. trans. abr. II. p. 90. Ibidem agnorum & leporum similis historiae habentur n. 302. ovilli vero fetus Bresl. 1723. M. Novi, tum fufus apud Vater Grav. appar. n. 7; Prope fratre hepatic tumor viscidi, in quo fetus corruptus AA. Balbi 1699. p. 79. Lepusculi Rommeliani vulgo noti sunt, sed dubia fides est; alia historia exflat in Comm. Nor. 1733. hebd. 27. Hos fetus, quoniam ex utero rupto, aut tuba, aut ovario, fracti non sunt elapsi, omnes ex ovo generatos fuisse videatur, quod ex ovario, per aliquod caecae forte, aut aberantis tubae vitium, in abdomen elapsi, a vicinis vasis enutratum fuerit.

ser, aut cygnus, fanus, vegetus, in aetate ad venerem sufficiente. In his avibus, optimus ARISTOTELE docente, ab eo tempore VERO FABRICIO, HARVEO, MALPIGHIO & BELLINO, sub pulmone machine oblonga sedet, figurae vix determinatae, quam multae inter lingas modernas vocant *Eyerstok*^a. Huic circumponuntur tubercula numerola, & omnia, denique una communis membrana ambiuntur. Haec tubercula ova sunt, quorum aliqua majora sunt, & magis matura, alia minus. Sed in primis eo tempore vitellus vafus reperitur, cum initio bullae liquore plenea. Hoc nunc ovum est, cuius fabrica ex corpore luteo

a Ovarium HARVEIUS describit EXERC. 3. in lambis situm, proxime renes, fundamento laxo, poroso, fungofo p. 8. In eo vitellii variae magnitudinis sunt p. 6, abque albumine p. 7. cum propria membrana, super quam alteram, dum separantur, ab ovario accipiunt *ib.* que ipsa delabente vitello in ovario manet cum vasis suis, effice calyx illi supra dictus GRAAF p. 247. Albumen autem ex utero stillat secreta, & circumdat vitellum BELLIN. de motu cordis p. 53. HARVEI p. 23-25. etiam in pisibus COLLINS p. 659. In utero etiam duro cortice obducitur Harv. p. 28. qui tamen in aere libero magis indurescit p. 29. ortum autem non ducit a renibus, neque cum urina adventit, aut excrementa pariter obducit p. 32. eti id probabile videatur. Horum summilla adducit FABER ad HERNANDEZ p. 762.

luteo constat, quod in infundibulo in vitellum abit, & ex bullula in centro posita, quae id ad omnem circumferentiam senilim expandit, & in albumen abit. Id ovum, quod haec tenus descripsi, manet in infundibulo aliquamdiu extra vitellum, & fogetur: vitellus interim parum crescit, albumen autem adeo velocia incrementa capit, ut intra breve tempus totus vitellus in albumine sepelatur. Nunc ovum perfectum eit, sed molle haec tenus, si enim gallinam in hoc studio aperueris, reperies duas membranas exteriores, deinde in centro, ad obtusum angulum, vitellum sedentem, cui albumen circumfunditur. In centro vitelli sacculus colliquamenti haeret, valde exiguis, qui in amnion & chorion abit, vitellus autem in placentam, ex qua vasa umbilicalia veniunt. In centro denique facci colliquamenti pullus eit. Haec nunc omnia per singulas horas, accurate obseruavit MALPIGHIIUS. Sed humana femina ovum quidem nullum ponit, quod corticem habeat: neque enim testa ad ovum pertinet, & unice cavet, ne ovum, dum extra matrem incubatione fogetur, vel a matre pondere, vel a propria mole elidatur, aut laedatur. Neque cortex^b in ovario

b Haec fceleberrima quaestio paulo fusius & pro dignitate tractanda eit.

Primus omnia, etiam vivipara, ex ovo generari Harveius dixerat p. 2. & exerc. 61. sed per ovum non intelligebat vesiculos ovarii; verum,, membraneum fascium, in quo liquor continetur, mediusque cresceret fetus. Empedoclis ortus anima-

ovario adfuit, sed in uropygio generatur: ibi enim bursula est, creta plena, quae circa ovum ibi depositum undique adfundit gypleam materiem, & ipsam mollem exta

lum ex ovo, ab Aristotele citatus de gener. anim. L. I. sub fin. nullo experimento fulcitur. Sed N. Stenonis, & J. van Horne primi docuerunt, viviparorum testes ovaria esse, & vesiculas, testibus contentas, vera ova. In hanc sententiam inciderant, ex confideratione anatomies comparatae, quae in omni infecto, pice, ave, quadrupede, similes fere sphaerulas liquidu[m] plena reperit, in eo fere diversas, quod in viviparis in glandulosa substantia lateant, in oviparis nuda et absque parenchymate coacerventur. Deinde Graafius fuisse hanc theoriam ornavit in præf. ex epistola ad Schachtium p. 211. tanquam novam ac suam, cum ovoila illa viviparorum in apice papillæ, deinde in tuba, denique in utero reperiisset: ova denique humana, hippocraticorum similia, cum faculis colliquamenti intraegnatis compararet. Cum hinc viris recentiores fere omnes senerint, omnia nempe, & ovipara & vivipara animalia ex ovo generari Drelincourtius in conceptu de conceptu & alibi aduersi, class. 4, &c. Parisini in anat. Tigridis, Collins p. 591. Corn. Consentinus, Connor evang. med. art. 10. Nenter p. 329. Peyer apud Muralt p. 411. Harderii apicari p. 34. Sec. Verheyen, Everhardus vel Cosmopolita p. 432. 433. Palsyn, Maxini Inst. p. 211. le Feuvre in physiolog. c. 29. 30. & plerique alii. Verum contra ea ova sunt ab Italis dispa

ta ante partum hora, sed ab aere continuo in calcaria crustam abituram. Sed ne albumen quidem ad ovi essentiam pertinet, cum a pullo consumatur, & unice circumfundatur

disputatum est, a Malpighio, Sbaraglio, scps. I. II. tot. Valisnerio in l. cit. & Op. omn. II. p. 41. Voglio, Patono, tum a Venette, Mery, Mauricato p. 10. Lamy, Duverney senior. Ergo varia obiecerunt, falsa aliqua, ad quae supra responsum est DCLXII.X. alia veriora: 1. Vesiculos firmiter innexas esse carni ovarii, neque inde absque magno malo nativo ulcre separari posse Lamy, Valisneri c. 4. n. 1. in equa c. 3. in sue c. IX. n. 8. c. XVIII. n. 15. Voglii p. 221. Mery Cazan. Paris. 1701. bish. p. 47. &c. neque unquam ova ab ovario solubile reperiit Lettewenhoek epist. pl. p. 209.

2. Ova multa majus esse, quam ut a tube recipiatur Duverney Zool. Gall. ann. II. m. Mart. Lettewenhoek experim. Et contimpl. p. 28. anat. & cont. II. p. 157. Valisneri l. c. c. 19. n. 12. Voglii &c. Ita ova vaccae avellanæ mole ipse Graafius pingit, cum tubæ angustissimæ sint T. XV. & idem de asinae ovis cerasi ac qualibus Valisnerius c. 4. n. 4. Addit Valisnerius ova Graafianum nimis molle esse, quam ut tubam nixu suo dilatet, ubi in uterum dura & callofa inseritur.

3. Vesiculos in ovario maiores esse, quam ova, quae in tabis aut utero aliquando reperta sunt, Naturam vero nunquam retrogradi, sed futurum a primo momento conceptionis perpetuo crecere Valisn. c. IX. n. 18. L 3 c. X.

fundatur nascenti animali, ne viginti diebus, quibus incubatur, alimento careat. Totum ergo verum ovum constat sacculo colliquamenti & vitello. Neque obscurum est, cur

- c. X. n. 6., fas溜que esse Graafium, cuniculi ova in ovario decies quam in tubis majora esse p. 307. T. 26. f. 1. Et urget *Leewenboekius*, ova vulgo dicta in ova majora esse, quam conceputis septimi diei *anat.* & *cont.* II. p. 165.
4. *Sbaragli addit.*, ova Graafiana non respondere fetuum numero, & paucipari vacuis numerosiora esse, quam multiparis canibus, felibus, scrophis *stept.* p. 312. 335.
5. Ova Graafiana non incipere sub tempora veneris, & in vitro 4. 5. septimanarum aquae, quam in vacca, magna esse *Leewenboek anat.* & *contempl.* II. p. 174. conf. DCLXIX. not. r. imo minui in *praeognanitis Stenon. a. Hafn.* II. p. 231. *Littere l. c.* p. 383* conf. *Santoninum* p. 222. &c.
6. Sed neque evanescere pro numero fetuum, qui pariuntur, verum in ipsa graviditate omnia una fere, deleri *Valisneri* c. 10. n. 6.
7. Ova viviparorum animalium verorum ovarum omnino dissimilia esse *Sbaragli* p. 289. &c. *Valim.* c. 18. n. 27.
8. *Papi* & *Voglius* p. 96. objiciunt, nullam rationem dari, quare non uno initu totum ovarium fecundetur.
9. *Nabothus*, se faece ova morbosa, tubas clausas, & similia vidisse in feminis, quae certissime peperissent: ut in gravida tarta-rea vidit *Sbaragli* p. 393. *Morgagnum*

eur ovum humanum albumine destituantur, & cortice. Non corticem habet, quia ovum in molli matris utero loco tuto foveatur: non albumen, quia toto tempore gestationis

etiam fateri, frequentissime se ovaria varie morbo reperte *Advi.* I. p. 35. & *VALISNERIUM* c. 12. D. 5. ex *veneris*, ut credit, intermissione, quod quidem innumerabilibus exemplis confirmari video, hydridum, hydrops, atheromatum, pilorum, etiam meis non infrequentibus experimentis. Vide dudum *Sbaragli* p. 304. 393. & olim *Riolanum* p. 365.

Non ignoro quae soleant responderi: 1. Nihil difficultius ova viviparorum solvi ab ovario, quam placentam de utero, fructus de petiolo *Graaf* p. 269. aut vitulus de calyce in oviparis *Berger ad Valim.* c. 9. n. 6. & omnino hunc in gallinis ovi cum calyce nexus validum esse, quem tamen certum sit abrumpi *Tauvry* p. 52. in testudine denique ova in calyce ita mergi, ut in immaturis nullum foramen appareat *Tauvry* p. 58. Et inter vivipara aliqua esse, quae ova perinde, uti in avibus, separata habeant, exemplo *erinae*, & porcas *Dionis* p. 283. (ied de istis dubito) eaque aliquando libera etiam in muliere reperiit *Swammerdam prod.* p. 20. Omnino denique separari posse, cum separata viva fini, & ova ex ovario emeritis videbit *Blasius obs. anat.* L. V. n. 4. & vicinum cicatricis ovum *Duverney junior comm. paris.* 1701. p. 245. Sed & lutea corpora juniora innata ovario esse, matutinascendo solvi.

stationis a matre alitur. Vitellum autem habet, nempe placentam, & colliquamenti saccum nemp, amnion. Ergo oviparam feminarum & vivipararum ovis non aliud

2. Tubas facile dilatari, etiam leni fiat *Patinus dif. II.* p. 43 atque adeo ab ovo, vi peritallatica impulsio, superari. Addi potest, rigere forte in coitu tubas, & dilatari, idque valde probabile esse, ex fibrarum dilatactione & accessione ad ovarium. Porro *Taworys*, ovm in ovalem figuram fungi posse, sic diametrum minui credit p. 55. Sed etiam in Chamaeleone, evidenter oviparo, oviductus ne setam quidem admittit, *Valisneri oper. T. I.* p. 420.

3. Responderi posset,, Ovum abruptum de ova variisque nutritiis aliquantum minui, donec, ex celeritate corculi aucta, insertae in uterum radiculae placenta, alant reddantque liquores, quibus distendatur ovum *DCLXXV.* not. 4. Sed potest etiam cutis aliqua abscedere, neque absque exemplo est, infesta ante' metamorphoses suas mole minui.

4. In iis femellis, que plures fetus parunt, ova forte per series sensim expediri, neque plura simul adparere, quam necesse sit, uti de luteis corporibus certum est. *Valisnerius* ex sua hypothesi respondet, plures esse in vaccis vesiculos, quod plures in unum corpus luteum absumantur c. 19. n. 8.

5. Hoc difficile videtur, & hic facile vincunt corpora lutea, quae adeo evidenter sub veneris tempus & a conceptu tument.

Posset

aliud discrimen est, quam in albumine alimentario, & defendente testa, quibus viviparae delitihuuntur: reliqua omnia in utrisque perfecte eadem sunt. Miror adeo, siue clares viros, qui negarent, aliquam inter ova viviparorum animalium & oviparorum ova similitudinem intercedere.

DCLXXI;

Posset tamen *Leewenhoekio* reponi, etiam magnorum, & parvorum pisium, qui certo ovipari sunt, tum adultiorum & juniorum ova eadem mole esse *Eph. phys.* p. 166. & *Baker* p. 159, idemque de animalibus spermaticis verum esse *Id. ib.* Deinde ego quidem in fenus, & teneris pueris vesiculos ovarii non reperio; conf. *Ill. Teichmayeri* simile experimentum *de gener.* n. 17. In vaccis vero & animalibus brevis vitae, ita praecipit est tempus pubescientiae, ut non mirum sit ova recens natorum ab ovis juvenae unius anni parum differre: hinc in iis animalibus, etiam lutea corpora ante tempus veneris adparere *DCLXIX.* not. 6.

6. Ova praequantum aliquantum comprimi, neque ideo destrui, nova vero augmenta minorum detrimentum facire.

7. Infirmum est. Pisces enim ova vesicularum similia sunt. Avium autem ova ideo a viviparorum ovis differunt, quod alimentum fetus, nempe vitellum continent *Tauvry p. 45.* Ab hydatidibus autem, a quibus negat distinguiri posse *Voglici* l. vel sola perpetuitate sati distinguuntur.

Ad 8. facile respondet, unicum tantum maturum esse. *Valisnerius*

L 5 au-

autem reponit, in oviparis multa uno coitu ova fecundari, quia nulla in ipsis lutea corpora sunt, haec autem in viviparis semper pauca generantur c. 19. n. 6. Plura tamen aliquando uno coitu fecundari, dicetur ad DCXCIV. & exemplum mirabile RUY SCHIUS haber, masiae cum variis artibus egestae, qui pro multis fetibus sufficerent. *Theb.* II. *ass.* 3. n. 6.

Tum ad 9. ex mala, quae reperit NABOTHVS, poterunt intra novem graviditas mentes nata fuisse.

Sed rationes, quare in sententiam VASISNERI iaut certe MALPIGHII, prorior si, haec sunt. Corpora lutea veneris tempore apparere dixi DCLXIX. & ab ovario manifesto separabili esse ib. & numero fetuum proxime respondere not. o. & certissime foraminis ovarii obponi not. ff. Deinde haec princeps ratio est. Si vesiculum corpus luteum ambit, vicerunt GRAAFIANI. Nunc ego inveniens corpus luteum intra vesiculam nasci. Sequitur hoc corpus veneris tempore maturari, adeoque omnino vesiculam praeparare aliquid pro corpore luteo, hinc evanescere, quando corpus luteum maturum est, neque immediate fetui inservire. Nempe jam GRAAFIUS vidit, post coitum inter ovi membranas subnasci flavam materiem p. 231. Deinde RUY SCHIUS coagulatum cincereum corpus in majori vesicula in ovario adhuc inclinata depingit *Theb.* VI. n. 5. T. 4. *Adv.* I. T.I. f. 2. & VATERUS repetit de neri polyp. n. 5. „, cavum nempe evum medullare. Denique VALISNERIUS in virgine reperit in eminentia vesicula intus nasci

lute-

DCLXXI.

An ovum humanum omnino in uterum seratur, dubitari potest. Certum enim est, tubam ita non continuam ovario esse, ut etiam remota sit, neque videtur tubam ovarium amplecti posse, nisi animam aliquam habeat, quae tubam adfuscare jubar, ut ovarium amplecti possit^a. Sed id non videtur probabile. Adeoque tota res figura proxima videtur. Verum philosophus nullum phaenomenon pro impossibili habere debet, nisi quod notae demonstrationi repugnat. Neque nos homines naturam discimus ichnographiam ex ideo faciendo, sed sensim et diligenter observando phaenomena. Galliæ vitellarium

ad

luteum corpus lunata figura c. V. n. 16. si recte intelligo. Haec etiam mica forte est, candidior, quam in medio ovi liquore reperit SCHRADER in *pref.* Ipse autem intra disiectam vesiculam vidi flavum, glandulosum nucleum. Si tamen experimenta DCLXIX not. n. fatis firma essent, tunc utique GRAAFIANAM praferrem sententiam. Nunc ad alteram prouior, puto tamen repetenda esse experimenta.

a Conf. DCLVIII. not. x & DCLXX. b. Neque quidquam juverit SBARAGLVM, si mechanismum adplicatae tubæ minus bene explicaverimus, phaenomenon enim demonstratum otium facit explicaturis rationem phaenomeni. Addit ingeniose TAUVRYUS, omsino tubas non opor-tuisse ovarium perpetuo amplecti, ita enim

ad lumbos haecet, inde vero longe distat uropygium, et infundibulum, quod ova recipere debet, pendulum in cavae abdominis fluitat. Et tamen igne venereo incitata tuba gallinae erigitur, et amplectitur ovarium, atque adplicata reforbet ovum, retinet per dies aliquot, alit, ducitque ad exitum naturalem. Inde nunc certo scimus, NATURAM facere, ut tuba flaccida, remota, se ovario adplicet, inde vero vitellus decidat,

neque enim nos potuissimus eo se adplicare, ubi ovum maturius eminet p. 57. neque nisi unum, alterumve, recipere. Sed alia gravissima objectio est, quam minime oportet diffinire, GRAAFIUS & alli non. ad DCLXVIII, videantur, continuo a coitu tubam ovario non cohaerere, sed aliquo demum a coitu tempore. Tubarum enim adplicationem omnes solemus orgaftm venereo, & irruenti sanguini tribuere. Quae ergo, si nequidam orgaftm tempore admovuntur, admovendi causa est? qui via eo semen advenit, si tuba veneris tempore ovarium non adtingit; Hanc difficultatem VONGLIVS urbit. Sed omnino experimenta pro tubae a recente coitu ad ovarium adhaesione superare videntur illa pauca contraria, maxime, si integrum oviporum analogam historiam adhibueris. Aves enim ex sola titillatione dosi absque maris feminine ova concipiunt HARVEI p. 13. qui in Castriario etiam vidit ova concepta ex visa struthionum venere p. 15. & in vetusto pittaco FARI-

SINI 1726. hyst. 2.

neque unquam in abdominis caveam elabatur, quod naturale videter, sed in fauces tubae perpetuo defluat, quac tamen adeo remota est: nihil enim certius esse potest, quam ovi, nihil morantibus ipsis difficultibus, receptio ex ovario in tubam, eti non negaverim, flaccidis tubis hanc refectionem impossibilem videri.

Oavis) HARVEIUS tubas rigidis suis finibus ad ovaria admotas vidit, et humatum uterum, in quo fimbriae tubarum cum ovario concreverant. Ergo non repugnat naturae, recipi per tubam ovum, & ad uterum descendere. Alia ecce experientia. In foro porcario singulis sabbatis diebus, centum forte porcellae castrantur ut eo abundantius ex sagina pinguefcant. Haec operatio est hujus modi. Veterinus incidit abdomen paulo supra cristam offis

b DCLXIX. not. f.

c HIPPOCRATES in omnibus scriptis semen muliebre recipit debilius virili, ^{magis} varico ^{et} n. 7. fed necessarium &c. ARISTOTELIS semen feminis vix ullum concesserat de gener. anim. L. I. c. 10. & negaverat humorem libidinosum, quem in semine excernunt, ad conceptum facere de gener. anim. L. II. c. 4. Sed tuse contrarius GALENVS, utique semen in feminis esse contendit, paucis equidem masculo de feminis L. I. que etiam SPHAERI sententia est apud LAE R. TIVM L. VII. c. 1 & imperfectius de util. part. L. XIV. c. 10. id per cornua in uterum venire ^{et} eod. & de util. part. L. XIV. c. 10. & in vidua quadam crassum cum maxima voluptate posse irritationem pudendi excretum fuisse L. II.

alios

offis ilium, infert digitum, tubam adripit cum ovario, educit, eductam adipicit, & refecat, reliquam recondit, vulnus consuit, ita effectit, ut nunquam ea porcella utero concipiat, & tamen uterum non adtigit.

alias per somnum elabi, ad libidinem autem praeterea facere de util. part. L. XIII, p. 11. AVICENNA similimum GALENICO exemplum citat viduae, quae tacto pudendo vim feminis exte-
verit FEN I. p. 649. COLUMBUS verum semen contra negantem FALLO-
PIVM se in testibus mulierum vidisse adseverat p. 246. quod video nuper re-
petiſſis D. VENETTE p. 222. abusum
fero vesiculae aliquicis turgidioris, & con-
tentum in ovis liquorem semen tenuius esse
repetit MAURICEAU p. 10. additum D.
de MARCHETTIS, semen ex testibus per
quedam alba vase in tubas venire p.
45. Inter recentiores Cl. HENRICI de
vesic. femin. mul. p. 18. liquorem glandularum
Nabothi pro semine muliebri
halbet, quod commixtum virili fetum
constitutus VOGLIUS autem semen in
testibus muliebribus generari docuit, &
eo citante D. PAPI. SBARAGLI vero
& PAITONI Difc. III. p. 34. feminis
liquorem spirituolum in testibus credit
generari, qui in sanguinem reforbeatur,
& ea fere faciat feminis, quae viris
suum semen praestat ex DCLVIII. Eadem
omnino olim GALENO sententia fuerat
de feminis L. I. Deterius ATHENAEUS
apud GALENUM de semine l. 11, c. 1.

sc

tigit. Objicies forte, animal sterilescre, quod ovaria semen generent. Verum si haec ovariorum functio est, quomodo sit, ut id semen in uterum potius quam in caveam abdominis veniat? Ergo eo redendum est, CREATOREM sic voluisse, neque alter rem possibilem concipio, cum adeo manifesto ostium tubae in cavum abdomen pateat, neque tamen ovum in caveam abdominis unquam effundatur: quantum quidem ex observationibus didici. Ergo satis abunde constat, feminam testes suos ideo noctam esse, ut ova praeparent, quae matura, tempore orgasmi venerei, in tubam fallopianam, ovarium expandit, tubis undique, quasi viginti digitis, amplexam absorbeantur, recondantur, & per

con-

& nuper LEEUWENHOECKIVS ova-
ria omnino inutiles esse imitationes te-
stium virilium Epif. phys p. 210.

d Ita omnis vetustas, nullum conceptum fieri,
nisi mas & femina eodem tempore semen
emiserint ARIST. hist. anim. L. X. c. 4.
& semen muliebre cum virili misceri, at-
que ei quasi pro alimento esse GALE-
NVS de feminis T. I.

e Propellere, in textu Haec maxima difficultas
era, ut ovum recuperetur in tubam.
Promoveri facile intelligo, fibris circula-
ribus successive contractis, etiam respi-
ratione adjuvante, dum ovarium tubae
adhaerens superne redditum impedit. Ita
DRELINCOURT de conceptu periodice
5. 6. 15 REDI vol. VI. p. 262, 263.
DIEMERBROECK. p. 134. &c. In
cane

constrictionem tubae coercita adigantur in tubam, & in uterum deponantur. Tunc, si in uterum ova descenderint, quando semen masculinum in uterum advenit, constricto utero ovum in utero manet: nisi hoc semen adfuerit, idem ovum ex

cane GOELICKE ova matura in ovario, in tuba, in utero denique vidit etiam in eadem cane, & repetitis experimentis SCHURIG syll. p. 49. 50. Hoc iter intra triduum a cuniculis perfici GRAAF p. 315. VERHEYEN. L. II. p. 318. in ovo vero die undecimo id. In ratis ova m. aprilii in ovario, maio in oviductu & utero, junio fere in utero, julio in aquam effusa VALISNERIUS vidit Opere T. I. p. 445. Frustra reclamat, nunquam se ovum extra ovarium vidisse Leenweenbeck, ep. phys. p. 296. Cum in cuniculis ova in tubis toties viderit Graafius, nubemque testium adegaverim not gg. ii. ad DCLXIX. Id dubium manet, an totum ovm de ovario migrat? Ita vulgo creditur van Horneo p. 45. & Swammerdamio auctori prodr. p. 23. Drelincourtio de sem. muliebre. n. 11. 12. & de concept. Perioch. XI. & Graafio ep. ad Schacki. p. 212. & Compero in introd. & omnis secta Graafii consentit, rumoi nempe de ovo petiolos, maturos, aridos Drelincourt de sem. mul. n. 16. sic ovum delabi, tubaque recipi. Contrario modo folur. teum in ovo latenter exire Valisnerius sentit C. 13. n. 5. & ovi contentum folum, reliquo in ovario calyce, ut in gallinis Ruyfch. Tbis. Vl. n. 21. Nupe-

ex corpore feminino fine sensu dilabitur.

DCLXXII.

Adparebit? Quis unquam crederet, nisi qui vidit, cutem abdominis feminae gravidae adeo enormiter distendi posse? Demonstrat autem eventus, quam exteniles membranae sint.

Alienus? Maectetur sexto a partu mense vacca, si unum fetum peperit, repertus unus in ovario cicatriculam, duas si duos, & duodecim omnino, si raro exemplo duodecim ediderit fetus. Deinde vaccam statim jube macari tertio post coitum die, apparebit in ovarii superficie eminens bulbula. Ergo eo tempore, quo lasciviant femellae, latens ovulum crescit, tumet, vergit extrorium, dilatat eam, qua ambigit, ovarii membranam. Inferior pars hujus bulbula semper crassior est, nempe plena.

Nuperus denique *Auctor von der natur* ovulum minus, verum ovum, latere in majori, vulgari vesicula, eas rumpi in conceptu, verius autem ovulum exire propulit n. 275. 380. Verum ova humana majuscula, toties reperta undique integra, clauque membranis, & facculi colliquamenti ovi firmilla, satis opinor demonstrant, totum ovum de cortice luteo solvi, & descendere.

a Nempe corpus luteum, not. I. ad DCLXIX.

Tom. V. P. II. M

placenta ^b: superior, tenuior, est chorion & amnion. Nunc quomodo fetus isti, qui foramina in ovario reliquerunt, in uterum veniunt? Non alia certe, quam per tubas, via.

Cavo abdominis) In hominibus eamdem legem obtinere, dicitur ex actis Parisiens ^c. Parisii enim mulier concepit, utero gelstet, parturivit, sed in ipsis mixibus perit, aperta est, reperta tuba fallopiana ovario adnata, & ingens in cavae abdominis fetus.

DCLXXXIII.

Spiritum) Fuerunt inter veteres, qui sedem libidinis venereae in orificio superiori ventriculi, & circa mesenterium lumbosque ponenter. Non male, nam in hominibus a vene exhausitis & in eo ventriculi orificio, & in lumbis vitium accedit, & omnia ibi relaxantur ^a.

Inflammatione) In eo statu calor ^b semper adeat, tum in maris, tum in feminae genitalibus partibus, omnino inflammatorius,

^b Proxime dicetur, ex teneri embryonis amnio undique vasa, nempe placentae rudimentum erumpere.

^c Coaf. not. gg. ii. ad DCLXIX.

^a De deliquiis animi aliquis morbis nervorum e- venere conf. DCLVIII.

^b Qui in glande masculina etiam thermometro potest explorari: sed uti glans & penis, ita clitoris sanguine turget, & nym-

rius, summusque, quem homo ferre posset, ab irruente & agitato sanguine arterioso ortus. Omnis enim coitus, & in mare, & in femina, cum inflammatione fit, quae in gangraenam abiret, si diutius duraret. Sed & elementa geniturae masculinae, & ovum muliere tunc intense calent, & agitantur velocissime: deinde semen maris exit in uterum, & tunc actum est a mare id omne, quod in generatione agit.

Irroratum) In omnibus animalibus, que

nymphae GRAAFIO obseruant p. 144. & vagina demum, quae & ipsa, jam VESALIO docente, turget, penemque fungoformi constringit p. 657. RUYSC. adv. ill. n. 4. Totus etiam in coitu uterus ita sanguine inebriatur, ut vel a morte rubeat. Uterus, qui concepi, rubet, major & villoso fit, os hiat RUYSC. Thef. VI. p. 32, & apud DIEMERBROECKIVM. VERHEYENIVS II. p. 314. in vacca rubentem vidit acoitum uterum; & in cuniculis hoc signum est cupidinis venereae COSMOPOLITA p. 45. Ipsa denique corpora lutea post conceptum rubent & villis seabrefunt, DCLVIII. Sed etiam ante venerem avium uterus insigniter mutatur, & carnosus fit HARVEIUS p. 21. in damis vero crassior exerc. 66. Aliquando equidem legimus, utrum a venere non mutantum repertum fuisse phil. Tr. abr. III. p. 212. sed longius a coitu & post aliquot, ut videtur, dies.

quae coitum adpetunt, bullae lentum
fimagma habentes de inguine stellant,
et

c Haec menstrua sunt, que canibus septem
diebus fluere ait ARISTOTELIS, cum
genitalium protuberatione hisp. anim.
L. 6. c. 29. & humor, geniture similis,
quem equae venereae emittunt IB. c. 18.
Uterus sub venerei tempus mollefit &
fudat humorē albugineum HARVEI.
p. 294. 295. Uterus a coitu secundo
plenus humore limpido RUY SCH. apud
DIMERER. & SLADVS IN ACT.
NAFN. ann. II. n. 4. In vacca prægnan-
te uterus liquore albugineo plenus I. SYL-
VIVS. In cornu uteri cervini a conceptu
copiosus liquor albugineus LUDOVICI
z. n. c. Dec. I. ann. 8. obs. 17. In utero
paucis a conceptu diebus, lympha
RUY SCH. apud MANGETVM in biblioth.
anat. II. p. 550. De vaginae vero, &
extremi pudendi liquore spumoso, quo
per venereum irrorantur, hic loqui super-
fedeo, quem vix credibile est in uterum
venire.

d Apertus, in textu) In recenter imprægnata
muliere os uteri hians RUY SCH. apud
SLADUM & MANGETVM I. c.
Tum in vacca VERHEYEN. II.
p. 314.

e Papillæ) His omnino videtur abundare or-
ganum muliebre. In nymphis papillæ
SANTORINVS dixit p. 211. in interiori
facie vaginali SANTORIN. obs. p. 212. Papillas
nervas agminatas, prope vulvae ostium
PEYREVS habet obs. 3. in hymene &
rugie SANTORIN. p. 212. ibidem &

& eo signo de vaccis cognoscitur ad feren-
dum taurum idoneas esse.

Ve-

in osculo uteri Ruy Sch. Thes. IV. n. 9.
Et ita quidem sentium veneris percipi-
unt. Quas vero papillas Praeceps ex
Morgagno citat adv. I. p. 10. IV. p. 45.
est utique carnes sunt, subcartilagineae,
maxime in velutis, pene conicæ, que
agminatas rugas vaginali faciunt, ipso
Morgagno teste ita inclinatas, ut deorsum
aciem convertant, penique resistant
l. c. Hae papillæ in duas principes series
ordinantur ID. ib. Garengeot *planchnol-*
ed. nov. II. p. 58. anteriorem & superiorem
majorem, substratum urethrae, dictam
Velatio p. 653. 654. & cum palato recte
comparatam etiam a C. Stephano L. ill.
c. 7. uti recte Pinaeus vaginali superne
magis rugolam dicit p. 99 & Bourdon
p. 119. & Verheyen p. 146. & Graaf. p.
170. & Santorinus p. 212. Hac ruga
sub urethrae osculo protuberat, saepe
filla, & saepe procidit, perque vaginali
turpiter eminet. Altera obposita, minor,
inferior, ad anum respicit, dicta Ver-
heyena. Vidi etiam duas medias inter-
cessiles. Omnes ad dimidiam vaginali
uteri definiti, & reliqua pars vaginali
utero propriæ, nelligoribus & ramulis
rugis exaratur, quales pinxit Verheyen.
T. 17. f. 2. quam iconem contra Morgagni
cenfuram IV. p. 45 omnino excuso. Sed
& ipsæ duas columnæ emisæ transversis
jugis varie conjunguntur. Vide iconem
meam ad naturam factam. Caeterum
per sénium adeo non deteruntur, aut per

Verum hic theoriae nostrae obponit se
HARVEII auctoritas^f, quae nos pene ad
sceptici-

partum, ut Graaf p. 171, aut per coitum ut
Morgagni i. p. 10. Linden. phys. p. 316,
certe meis in experimentis, ut in veteris
corporibus pulchrius adpareant. Vagi-
nam utique arctant Morg. & iedes sunt
voluptatis i. p. 10. certe argent adfri-
ctionem, ut non male Medici *Uratisla-
vienis* inter caufam deficiente voluptatis
veneras harum rugarum absentiam recen-
sent. Denique dilatation in partu fa-
vent. Hinc in recente puerpera nullae
cervicis rugae *Riolan.* p. 366. Sexta a
partu septimana nulliae in vagina rugae
Barthol. Cent. I. bīf. 32. & in collo
uteri vaccini rugae, quibus extensis mire
dilatatur ALDES p. 346. Non ignoro
paucim exempla legi feminarum, quae
absoque voluptate conceperint, mani-
festissimum ducit. Vir iste omni fide
dignissimus, & in experimentis primariis,

^f Harveius in damis in primis semen crassum
nunquam reperit exerc. 48. 66. p. 226.
ex. 67. tum in canibus & conicalis exerc.
67. in quibus conenit. Graaffi obser-
vatio p. 305. Negat etiam advenire semen
ad ovaria Schrader de microsc. util. &
plures alii. Porro galli femen & a vias
arctitate ab utero excludi, & demonstra-
ri alio modo inpraeognationem peragi,
quod multa ova uno coitu secundentur.
Harveius monet exerc. 5. *Tauvry* p. 71.

scepticulum dicit. Vir iste omni fide
dignissimus, & in experimentis primariis,

nar-

Etiam crassam testiculum moliebrium tuni-
cam contra femen adlegat Graaf p. 266.
Practerter negant caufam dari, quare semen
virile ad tubas veniat *Lamazevert de
gener.* molar p. 76. Deinde adducuntur a
Bohnio p. 6. *Tauvry*, *Harveis*, *Rais*, *Har-
veii* argumenta reperiens *syn. quadr.* p. 37.
atretarum numeroa exempla, quae abs-
que immisione penis conceperint, mani-
festa demonstratione, feminis crastamen-
tum ad conceptionem non necessarium
esse. Ita *Carpus* in *Mundinum* p. 661,
662. ex *Fordelvienti* & *Thoma de Garbo*,
& *Zabarella*, & *Riolanus* de femina vix
specillum admittente p. 197. & de aque
angulta fere *Sorbaite*. E. n. c. Dec. I.
ann. 3. obf. 273, atque *Paulini* Dec. II.
obf. IX. post Dec. II. ann. 7. & *Schenck*,
& *Mauriceau* obf. 835. & *Moinier* obf.
13. ubi necesse fuit membranam incidere ut
pareret. Simile exemplum habet la *Motte* obf.
243. 244. Coalita vagina conceptus felix,
qui vaginam aperuerit ID. obf. 341. Sed &
Harveius similia habet p. 268. & *Parisi*
1712. bīf. 2. & *Paulini* l.c. *Hymene* integro
conceptus E. n. c. Dec. III. ann. 28. obf.
83. 489. Atretas porro, quae concepe-
runt *Riolanus* recente embirid. p. 173. *Zod.*
Gall. ann. I. p. 173. *Ordo Lipsiensis* apud
Schaeber in *prog.* a. 1728. edito, *Ruysh*,
obf. chir. 22. & ex sua etiam obseruatione
Schurig. Gynaicol. p. 166. 168. Vulva vix
calami capace femina inpraegnata *Wald-
schmid de vasi. med. bod.* p. 5. *Semiclausa vulva*

narrat, in adeo numerosis femellis, quas
ipse fecit, statim a coitu, nunquam semen
in

conceptus & mors, cum parere non posset
Graen. obf. p. 64. & simile exemplum
Diermerbroekii. Imperfcta atretta concepit
Abr. Berol. III. n. 1. Alio, quae vix denar-
ium admisiſſet, a partu, secundo virgo
ex *Nicolo apud Marc.* *Donatum* p. 617.
Alio clausa, ita tamen ut menies flu-
erent, concepit *Pöhl.* *Trans.* Abr. III.
p. 216. Abique immisſione conceptus
Zaccibas L. X. c. 43. *Mauriceau* F.
64. obf. 211. 429. *Lanzon* anim. 32.
Fabricius ab. *Quaepend.* *Schurig* filiol.
p. 141. Infibulata equa peperit *Harvei*
p. 268. *Borellus Cent.* IV. obf. 26. Con-
ceptus per pessaria *Rouſſet.* *Mauriceau*
obf. 217. Ex *Lebelius ex New.* de la
rep. des lat. 1686. exemplum citat semi-
nae, quae concepit, cum vaginam carne
plenam haberet *Sibellammerus* de parti-
gener. n. 27. Porro in papillone tubam
liquore plenam esse *Malpighius* observa-
vit ad *Spon.* p. 34. & in vacca uterum
mucu picnuni idem obſtaculum praefare
P. 33.

Sed contraria nunc experimenta
sequuntur. Semen in utero in brutis
semper reparit *Galenus de femine* L. I.
c. 2. In utero vaccae semen vidit a
coita *Verheven.* II. p. 314. l. p. 135. In
cuniculi tubis 48. horis a venere semen
& animalia *Leeuwenbeck.* anat. & cont.
II. p. 170. 171. & in matrice 15. minu-
tis a coitu p. 166. In femininae tubis
semen *Fallopia* p. 196. b. *Graaf* p. 276.
Riolanus p. 179. In utero vero fulpenſae, que
quar-

in utero reportum fuſſe, cum tamen equas,
damas, cervas, numeroſas fecerit, in quaſ
maſculi tantam vim ſeminis injiciunt, ut
vide-

quarto ante die coiverat, ſemen invenit
Carpus p. CXCL. in utero feminæ & in
tuba *Ruyſchius Thes.* VI. p. 13. n. 21.
Adv. I. n. 1. T. 2. f. 3. & *Postellus*
apud *Tanvry* p. 179. & *Cheſelden.* anat.
L. IV. c. 2. Addit *Comperius* „, in oppoſito
ad duas vaginas penem biuncutum reperiſſi
Abr. V. p. 335. cui addi potest, toti
generi oviparorum (pificibus exceptis)
pro duplici utero duos etiam penes eſſe.
Ergo verum ſemen ad ovaria venire *Ker-
kring antrop.* p. 2. & *Collins* p. 600.
& *Comperius* ſentit in introd. & *Valisneri* c. 10.
n. 3. *Graſſius* autem ſemen quidem ad
ovaria non venire in cunctis, leporibus
&c. p. 263. in vaccis vero & oviibus &
muliere utique etiam in tubis penetrare
poſſe credit p. 264. & aliquando admittit
Bergerus p. 465.

Sed inquit auræ fautores, humo-
rem in puerinis in tuba reperiſſi ſeminis
ſimilem *Bartholino* obſervante p. 259.
& *Santorino* c. XI. n. 18. & hunc humo-
rem impoſſum forte *Ruyſchius*, adiſque
poſſet, iſum *Ruyſchium* in vetus hanc
muci uterini cum ſemine virili ſimilitu-
dinem admittere DCLXVIII. not. 2.
Verum in ordinario coitu nihil video,
quare ſemen aut omne, aut ex parte,
utrum non ſubeat, maxime ſi compa-
raverim vim illam *fudicris* pudendi mul-
ebriſ, etiam in acubis cum magno femi-
narum malo obſervatam, & in concep-
tione a *Galeo* adductam de ſemine L. I.
MS Ne.

videatur non posse fieri, ut vitum fugiat, si omnino adfletur. Sed contraria experientia RUY SCHIUS obponit, qui tot praesentibus testibus etiam medicis, in duobus crudelibus casibus seminarum, continuo a veneri obtruncatarum, contrarium vidit. In priori historia classificarius miles a pulchra metrericie magna industria exoraverat admissionem, post coitum vero miro furore motus, abcidet miserae carotides. In altera vir adulterum in ipso inhonesto actu cum uxore comprehenderat, & necaverat reprehensam. Cum ergo RUY SCHIUS iustu magistratus vulnus undique exploraret, vidit, in cavitate uteri, verum muliebre semen, idemque continuo alcohole vini inmobilium, induratum, una cum utero adseravit, ut hac ipsa

Neque mucum credo in alcohole obrigerescere, & indurari, ut Ruy schii semen ex utero sumunt, & animalcula demum demonstrant semen fuisse, & nimis universalis est organorum marium introductio in feminas in quadrupedibus, avibus, insectis, quam que fructu sit.

g Comparatio cum feminis demonstrat, extra conceptum semen de pudendis continuo effluere: & omne denique evanescere loci calore & reforbendum venarum efficacia, hinc aliquot post venerem horis non repe- riri. Damas autem Harveius serius a coitu forte incidit, & ob eam rationem uterum reperit inanem, ut tertio die Brendelius castellam de embr. praeexist. p. 38. & Everardus coniculam uterum feminine vacuum viderant habere, aut demum eas damae non conceperant Diermbrueck p. 181.

ipsa die in thesauris Imperatricis Russiae spectabile superfit. Sed neque HARVEIUS aut fallere potuit aut falli, cum certa sit ejus viri ingenuitas, & copia experimentorum, in variis animalibus captorum. Conciliare adeo oportet contraria ipsius, & RUY SCHIUS experientia: Nempe HARVEIUS sua pericula fecit in animalibus bisulcis, quibus uteros in duo brachia dividitur, & per eam longitudinem femen facile ita dispergit potuit, ut paucimilium in utero reliquum esset: RUY SCHIUS in mulieribus, quibus unica uteri cavitas est. Pro RUY SCHIO etiam pugnant feminarum experientia, quae ex hoc unico signo norunt se concepisse, si semen post venerem de utero non effluerit. Et veterinarii similem observationem conseruent: ii enim, ut equa ex precioso caballo, magno saepe conducto ad unum initum,

certo

h Ut memores simus adfirmantium contra negantia argumenta maximam efficaciam esse.

i Animalia omnia concipiunt, si semen retinuerint, & ne unicum, quod ejecrit Galenus de semina L. I. Semen quae retinet, concepit Hipp. de genit. & de natura puri. Quando non concepit, semen excidit de genit. n. 6. Vida Venette p. 211. Sed recte Aristoteles, non totum semen ad conceptionem necessario retineri his anim. L. X. 3. & l. c. sub fin. eamque cautelam reperit Valerius c. 9. n. 2. c. 10 n. 3. Sufficit enim unicam guttam animalibus praequantem, ad uterum venire. Idem respondeatur ad atretarum historias.

certo concipiatur, habent pro certissimo praefidio, si genitalibus equae, quam primum cabaillus defluxit, titulam frigida plenam superfundent, ita uterus constringitur, neque feme effluit, nisi pauculum quid, quod diu post coitum elabitur, jam functum officio.

Constrictione) Post conceptum uterus clauditur. Quo momento bruta animalia conceperunt, eo lumbi concidunt, uterus clauditur ^k.

Occurrent) Hoc enim temporis momentum pro conceptu opportunitissimum est, quo calor in utroque sexu maximus, febrili certe vulgari multo major est: ita enim aetuoissima feminis principia etiam magis actuola ^l redduntur: tuncque fit conceptio,

ii

k In erinaceo os uteri a conceptu confixum
Muralis: *eadem* p. 266, & in vacca *Faber* apud *Hernandez* p. 617. *Severin* in *Zootom.* p. 297, & in cerva *I. M. Hofman* E. N. C. *Cent.* X. app. obi. 46. Uterus post coitum se contrahit. *Arijs. hist. anim.* L. VII. c. 4. *Gal. de femine* L. II. c. 2. Signum conceptus os uteri clausum, & tamen molle *Mauriceau* p. 91. 106, & unicum signum conceptus os clausum *Panarolus Pentec.* ill. obi. 21.

l Maxime, si revocemus ex DCLL, animalecula spermatica frigore perire, medico calore conservari, & animari, vt omnia infecta foleant. Hic ipse calor videtur facere, ut coitus tempore id animalculum, quod fortunatus ovum adgitat, maturum, accelerato motu corculi sui, invisiibilis hactenus vasa umbilicalia exferat, et arterias suas

soas

si principium genitale maris in eo momento ovulo occurrit, atque adeo vis aliqua ex parte ad sacculum colliquamenti penetraverit.

Poros) Ovum femininum oritur ex ultimis finibus capreolorum arteriorum, distributis ad ovaria: ita *SWAMMERDAMIVS* docet, & post eum *RVYSCHIVS.* *Calyx* ^m, five

vasa ovi venulis inserat: uti vicissim carentis ovuli (quod ex utero & corpore luteo calore aestimatur not. b.) elongata arteria venam umbilicalem animaleculi obposita ingreditur. Quae vero animalia ova non matura ingressa fuerint, aut inertiora fuerint, quam quae vase sua potuerint vase ovi obponere & inf gere, ea, etiam si tubas & ovarium adtigerint, mori necesse est. Ex hoc calore veneore forte explicari poterit, quare animalecula in teste virili non excrefanti? sed in mulieribz demum ovo incrementa capiant? i) Quod absque hac vi expandente solida fluidorum motum accelerante, vase animaleculi corculi impetu vi pari resistere videantur, cedant vero ab hisce duabus causis debilitata. 2) Quod radicalia vase nullibi cum spe infinita, & proventus, emittere possint, nisi in pars ovuli intus fluitantia vase. Ita quorundam fungorum feminina in solo fino equino radices agent &c.

Supra demonstratum est, calycem & in homine, & in avibus in ovario manere; ovi autem ambitum floccis obduci, quibus cum ovario in vulgari, aut cum luteo corpore, in *Malpighiana* conjunctum fuit,

&c

sive corpus luteum in homine placentae rudimentum est, in bruis vero animalibus cotyledonum initium. Per calycem, non per interpositam sphaerulam, intercedit commercium inter ovum & ovarium, & calyx ovi initium est, finisque vaorum conglomeratorum. Separatur tamen de ovario ovum absque laceratione vaorum ovariorum, sed ita, ut ea pars ovi, qua ovario neclebat, debilissima sit.

1. GESN.) Quando nunc stimulis venereis turget ovum, & calefcit, & in ampliorem molem intumescit, tunc in ea parte, qua ovum ad ovarium nexum fuerat, & in qua omnia vasa nuda abscissa sunt, per ea ipsa vasa, quia olim materies nutritia subibat,

(in

& olim cum utero coniungeretur. *Vetus nov. syst. p. 52.*

n. Abrumpi de calyce ovum, non difficulter concipiatur, si, quod omnino probabile est, in coito secundo intumescere posueris, ita enim, dum in brevitate se colligit, adtrahit vascula, per quae alebatur, & alevlit. coniuncta forte vehementi & convulsiva pressione externa ovarii DCLXVIII. Conf. Auct. von der Natur n. 85. Tunc demum, & per ea ipsa avulsa vasa, *Praeceptor* vult irrepre-
re vermiculum, & adhinc docet *Valisnerius* c. 13. n. 4. Sed obflat galorum exemplum, qui plura & diversarum maturitatis ova secundant uno in iuvene, manifesto argumen-
to, in ova nondum avulsa vim masculam subire. Decimo enim, & vigesimo die a coitu secunda ova a gallina pari *Harveius* testis est p. 15. Sed quamam
parte

(in meo codice), advenit id de mare, quod ovum femineum secundum reddit: sive id falsum volatilis invisibile esse malueritis, sive

flatum

parte ergo subit? Frustra querunt, qui ovum ipsum nondum certo viderunt.

o Qui semen masculum ad uterum venire ne-
garunt, ii seminalem auram volatiliem
de feminine exhalarē & impregnare feminam
contentunt, & eo manifeste inclinat *G RAAF* ep. ad *Sybact.* p. 212.
CORNELIUS CONSENTINUS p. 177. & alii. Sed vias varias huius aurae
fecerunt. *C. BARTHOLINUS* spec. p.
112. per vasa sanguinea resorbiam ad ova-
ria venire flatut. Sic *FANTONUS*
diff. Anat. p. 211. *SCHELHAMMERUS*
diff. 12. *AUCTOR L. von der natur*
n. 878. *HANDLEY* *Ess. of Anat.* p. 40. &c.
Per tubas eo ipso tempore ovario se ad-
plicantes *VERHEYEN* L. 1. Tr. 2. c.
20. & L. II. p. 324. & *VATER phys.*
exp. p. 720. & *VALISNERIUS* c.
13. n. 3. qui et ipsi id solum, quod in
feminis subtile est, ad impregnationem
facere creditur c. 10. n. 3. quod animal-
culum in ovo latens tunc sit, ut humores
eius celerius circumneant c. 13. n. 4. Spi-
ritus etiam folios de feminine ad ovum subi-
re. *DRELINCOURT* *periach.* 30.
I. W. *PAULI* & alii. Per membranarum
poros filtrari *TAUVRY* p. 73. Per
vasa, quantum video, sua mucicibus, vac-
cis propria *MALPIGHIIUS* p. 34. Alii
ne auram quidem, sed caudam aliquam
fermentationis sufficiere malunt, ut *PER-
RAULT* *mecan. des anim.* p. 484. &
CON-

flatum ~~ave~~ spiritumve MOSAICVM,
qui praegnans incumbebat aquae, uti VAIL-
LANTIVS, five denique LEEWENHOE-
CKII p animalculum admireritis, quod
decies

CONNOR evang. med. p. 6. & Maitreian
& immateriale principium, vel motum,
Harveius sub finem. BORELLUS au-
tem necio quid organizati in semine viri-
li ponit ll. prop. 173. Verum plus quam
auram esse motumve, vel mutatio coloris
demonstrat, quam in ovis bombycum ipse
MALPIGHUS observat, sterilia enim
subtileta, secunda violacea sunt de bomb.
p. 36. 42. Sed ranarum etiam ova im-
praegnata ex albis nigra sunt, & familia
in crucis observavit RAIUS fin. quadr.
p. 450.

p Id superioris dudum, nisi fallor, valde pro-
bable factum est. Addo nunc, quicunque
hominem in ovo humano suspensum vide-
rit, quem paxim, in VI. maxime The-
fauro RUYSCIUS habet, illi sponte certe
vifurum, nihil huic fabricae aptius
respondere, quam vivum animal, quod in
ovum irrepit, & emissa radicula te-
inficit huic nativo solo. In ovo primo
quazdam quasi vermiculum adparere
MONROO aet. edim. II. p. 212. Qui
vero ex DCLI, ante incubationem homi-
nem, aut animal in ovo latuisse volunt,
ii & minutus vermiculo feminali faciunt,
&, cum solum motum ad vitam hujos
ovi sufficere volunt, non fatis resipicunt
ad summam illam necessitatem masculi fe-
tus, que per omnia animalia domina-
tur, & ad ova subventanea, que perinde
emota

decies millies minus grano fabuli: semper
utique eodem res redibunt, ut principium
inpraegnans per hanc, neque ullam, viam
ad ovum adveniat: Cum vero semen ma-
ris absque omni dubio communicetur cum
ovo, pars vero feminis maxime actuosa sit
omnino animalculorum congeries; hanc
ipsum veram fecundationis causam esse pro-
babile fit.

DCLXXIV.

Tale Ubicunque demum pars feminis
fecundans ovo potuit adipicari.

Ovario) In homine fetus inventi sunt, in
ovo nati, qui ovario adhaerent. In his
casibus oportet omnino semen masculinum
ad ovarium venire: five per uteri cava-
tem in tubarum caveam, & per eam ad
ovum venerit, quae opinio vulgo recepta
est; five juxta HARVEII doctrinam aura
feminalis mascula se venis in uterum hi-
anti-

emota, & ovario pariter, ut secunda ex-
cessus, ex simili libidine, simili acceler-
atione motus humorum ovi, nihil tamen
fecundi habent. Sed vermiculus, quem
nunc admitto & qui ovum subit, non per
cicatricem advenit, ut GEOFROI an homi-
prim. ordin. vermis, haec enim per in-
praegnacionem demum nascitur; neque
cauda se adfigit, quae videtur ejus spina
dorsi esse, sed valculis, quae invisibilis
fuerunt.

a Conceptus sedem in utero plerique ponunt.
Olim GALenus, feminam concipere se-
mine in vasa subeunte, quae menses fun-
Tom. V. Pars II. N. duu

antibus insinuaverit, hinc in sanguinis mas-
simis ut induceret est hisce fam
dant de univ. diffcl. Inter superioris ita
defendit DRELINCOURTUS advers.
dogm. 12. & BERGERUS p. 460. &
HARTMANNUS E. N. C. Dec. 111. ann.
9. 10. obs. 161. Ita fuse maxime PAI-
TONUS Discorso IV. & nuper GOUEY,
qui credunt ex libidine ova ad uterus
descendere, ibi demum poros a femine
subire PAITON p. 79. Addit rationem
PAITONUS: quod tuba continuo a
coitu ovario nondum applicata reperiatur
p. 32. GRAAFIUS vero BOHNUS p. 2.
VALISNERI c. 13. n. 4. VIEUSSE-
NIUS nov. syst. p. 48. & plerique in
ovario ovum fecundari statuunt. Hanc
sententiam ut admittam, faciunt ova
humana in ovario repeita not. gg ad
DCLXVIII. 2. ova humana in tuba re-
perta, quale exemplum SLADUS ex
RUYSCHO habet ACT. BAFN. 11.
n. 4. & DIEMERBROECK. & manife-
stiss EDIMBURGENSES, qui a recenti
venere corpus album, ovale, pisiforme,
cum multo femine ex prefla tuba vide-
runt exire, in quo, ut nemo subvente-
neum, aut nondum fecundum esse dicat,
rudimenta erant corpusculi Ed. Soc. V.
p. 336. Plura vide ad DCLXVIII not. u.
3. Gallorum vis, qua multa ova codent
tempore impregnant, ubi manifestum
est, in ipso ovario oportere impregnata
fuisse. Uno enim coito multa ova fe-
cundantur, HARVEL p. 18, etiam vige-
num exp. 39. & ovorum inchoatis ru-
dimenta

sam^a, & cum circulante sanguine
per arterias ad ovum venerit. Verum hic
quidem modus mihi conceptu difficilis vi-
detur. Si enim vis feminis fecundans per
cor & pulmones feminae transire debuit,
facillime utique aberrare poterit, ut ad
aliena loca, longe ab ovario remota veniat,
nisi adjumenta alia gratis finxerimus.

(Uterum) Quæritur, num fecundans fe-
minum adnatuo in utero fiat: Ita GRAA-
FIUS^c, qui multa dubia in his rebus ex-
pedivit. Sumit domesticos cuniculos, ma-
res, & feminas, sed hujus animalis tanta
fecunditas est, ut fera ab omni coitu con-
cipiat, & plurimos quidem fetus, vix un-
quam vero aberret. Ergo eadem hora plu-
res feminas ad mares admisit, deinde eas-
dem diversis temporibus aperuit. Quot
nunc fetus concepti fuerant, tot semper in
ova-

dimenta p. 90. 111. & in indica gallina
omnia omnino ova unica venere secunda
redduntur MAITREIAN p. 5. In apumi
denique regina fecunditas ad octavum
& nonum a viduitate mensis superest
REAUMUR Hist. des Insect. V. p. 564.
4. Mutatio manifesta corporum luteorum,
que a fecundo coitu tument, rubent &c.
Sed ea ovarii partes sunt, non uteri.

b Cum crassamentum feminis in uterum
veniat tubasque, minime laborandum est
de parte mobiliori. Vermiculi non vi-
dentur in sanguine, alieno sibi elemento,
supervivere posse.

c Argumentum maximum pro sententia no-
stra est, si satis firmum,, tertio demum
die

ovario reperit cicatrices⁴, five foveolas, ex quibus corpus luteum ejectum fuerat. Sed in vacuis, uti totidem, quot fetus, in cornibus uteri crenas sunt, ita totidem pariter in ovarii cicatrices. Ita si quis aliquando fedecim, quos simul concipiunt, fetus in cornu sedent, vigintique in muriibus. Deinde **GRAAFIUS** ova ab ovario in tubas venisse videtur aliquot horis⁵, post eam qua primum ovum in tubam venerat, secundum adveniret, donec quatuor v. g. fetus ex ovario dextra pulsi, quatuor in cornu celulas occuparent, id enim semper in tot celulas dividitur, quot fetus concepti sunt. Ex his experimentis collegit **GRAAFIUS**, etiam in humani generis femina in ovario ovum intraegnari, inde in tubam & uterum deferri. Si in itinere impedimentum aliquod occurrit, tunc in tuba fetus cresceret, vel in ovario. Verum vir clarissimus experientia sua unice in bicornibus uteris intraegnatis fecit, in quibus fetus in cornibus geruntur. In homine vero & equo, fetus in cavae uteri sedet. Ea ergo, quae observavit, in bicorni utero valere videntur, in homine vero conceptum potius in utero contingere. Neque tamen negavero, etiam in tubis, & in ovario conceptum posse fieri⁶.

DCLXXV.

die a secundo coitu tubas ovario admovi p. 307. Oportet adeo pridem ovum secundatum fuisse, nam triduo omaino semen vim suam amisi. Sed vid. DCLXVIII.
d. not. a. ad DCLXVIII. not. x.
e. Fatetur etiam **PAITONUS**, in tuba, eti
raro,

DCLXXV.

Clausò) In secundo & felici conceptu, infiniti enim casus sunt, in quibus ovulum iterum elabitur⁷. **HIPPONCRATES** in libro de natura pueri hujusmodi historiam describit,

raro, & in ovario, eti rarissime, fecundationem contingere posse l. c. p. 99.
a Inde numerosissimae historiae ovorum humanae de utero excusiorum. Bis mihi oblati sunt ovalia fere, alba cincta membrana, que undique radiculas albas ramosus educeret. s. n. c. Dec. III. ann. 9. 13: obf. 191. multo sanguine mistam, lique plena limpido. Sed hanc lanuginem altera crassior continet membrana, intus levius s. n. c. l. c. Celebrissimum ovum est illud **HIPPONCRATICUM**, quod ex saltatrice salu jussi expelli, sexto die, ut credit, similis ovi absque testa, cum fibris albis exunctibus, humore iatus pellucido, & in medio quasi umbilico **HIPP.** de natura pueri. & denou de aetate 10 M. ait meretrices depellere quasi carunculan, in qua, si in aqua inspexeris reperias partes distinctas. Porro **ARISTOTELES** pro animali initio etiam ovum, membranam nempe, intextam venulis recenset **hijb. anim.** L. VII. c. 7. Pelliculas a femine muliebri produci, quae fetus amplectantur, ait **GALENVS de feminis** L. I. & cam „[ex utero pendere ex loco, ubi vaferum sunt oscula; Hanc autem pelliculam fieri in secundum 18. **hijb. anim.** L. VIII. c. 7. Haec ova humana aut subventanea sunt, quo inutilia illa referuntur, quorum fe-

tus casu aliquo periit, aut bono fetu plena, secunda. Illorum ecce exempla. Talia habet GEMMA *Cofanocria* f. 2. p. 86. pro secunda specie. Abortus trium, vel quatuor septimanarum, nempe bulla aqua plena in amnio, quod chorion cingebat DIEMERBROECK p. 183. Ovum columbini mole liquore non coagulabili plenum cum appendicibus apud VALISNERIUM opp. II. p. 38. Ovum gallinaceo aequale plenum albumina MAURIC. obs. 180. Altero mense in utero sacculus fetu definitus GALEACIUS *Comm. Bon.* p. 127. Secundo etiam mense ejecta ova subventanea HARVEI. p. 230. Vescicula tam tertio mense gravida pepererat femina dicta GRAAFIO p. 191. Nova nupta ovum egerit exiguum BARLES nouvell. *de conv.* p. 23. Hydatis a conceptu dejecta BRESL. 1725. M. nov. Bursula absque fetu in abortu SCHRADER obs. dec. III. n. 6. Cam legidimo fetu ovum externe carnosum, iatus grumum contineat VIE USSERE. Iconem etiam placentae cum membranis absque fetu habet BIANCHI T. II. f. 7. 8. T. I. f. XI. p. 130. 131. & TRIOEN. T. 5. f. 2. 4. simillimam genuino ovo & pariter villosam. & RUYSCHELIUS *Tbaf.* VI. 39. 40. 41. T. I. figuris 2. 3. 4. 5. ut videtur.

Sed vera ova conceptu intus ditata, eti non rarissima, non tamen vulgaria sunt. Minima in tubis, citavi ad DCLXVIII. Tale etiam ovum in utero liberum, needum adnatum, NIGRISOLVS ex fovea uteri exemit p. 22. Nunc alia secunda, minima & majora, ad diem nonum usque GRAAFIVS pingit T. X. f.

1. ad

1. ad 7. ex cuniculis. Ovulum pisii mole jam villosum ex femina VATERUS habet mol. praga. n. 4. majus autem BIANCHI T. I. f. 3. ex femina. Embryo tridui & quadridiui acetate in magno ovo BIANCHI T. I. f. 4. Biduo triduove cerasi mole ova KERRING. *anthropeogr.* p. 3. Tridui quadridiue ovum nuci aequali cum minimo fetu 1. d. f. 2. p. 4. Sexto die a venere bullula in cornu cuniculae LEEUWENHOECK *Anat. & com.* II. p. 171. Septimo die ovum undique villosum avellana majus BIANCHI f. 3. Nobis die a coitu concepsus ex tunica, liquido crystallino plena, in quo nubeculis, & aliis minimis fetu c. OS. MOPOL. f. EVERARDUS p. 48. 49. In sic decimo a conceptu die in medio utero vitrea substantia membrana clausa, in ejus medio fetus cum venis ramosis COITER p. 124. Die duodecimo ovum humanum aequale pinici putamini, jam circumfutum vaseulis, cum fetus militi grani simili SAN TORINI. *istor. d'un feto* n. 5. Decimo tertio die ovum (cuniculi) avellanae mole, cum multa aqua amnii fetuque adhuc informi COSMOV p. 54. Ovum humanum juglandis mole, fibrosum, cum fetus jam satis formato E. N. C. DE. II. ann. 1. obs. 119. Ovum humanum columbini simile, villosum, cum semine papaverino non maiori fetu, & funiculo E. N. C. DE. II. ann. 3. 10. obs. 191. Ovum nuci aequale cum fetus apis mole TREV. I. c. f. 4. 5. 6. Ovum nucis mochatae mole cum placentaliae initio RUTSCHE. *em. renov.* n. 56. Ovum galinaceo aequale, in eo fetus magnitudine

N 4 semi-

seminis cannabini **Mauriceau** *obs.* 485. Ovum humanum nucis mole, externe partim fibrosum, partim leve, intus fetus mulcas magnitudine **Vater**, *de grav appar.* p. 13. & pulchre **Trew**, *Comm. lit.* 1739, p. 117, T. 3, f. 7, 8, 9. Ovum undique fibrosum **Ruysh**, *Mus.* p. 170. Ova cum fetu hordei grano non majori ID. *Theſ.* VI, T. 2, f. 1, 2. Ova albuminosa cum fetu puncti simili **MAURICRAU** *obs.* 233. die decimo octavo, & vigesimo. Sacculus in quo gemelli formicæ mole **BRENDEL**, *de embr. praecoxis*, p. 38. In vesica fetus apis mole **MALPIGH**, *posth.* p. 86. Vigesimo primo die enorme ovum cum minimo fetu **PINEVS** p. 8. Ovum 21. dierum, in eo fetus lunatus cum partium initii **LANGLEY** p. 161. Abortus tirum vel quatuor septimanarum, bullas similis aqua plena: cum amnio, chorio, & in membrana externa carnea massa **Diemerbroeck** p. 185 si quidem hoc secundum fuit. Ovum humanum cum membranis duabus fibrarum ope conjunctis & fetu intus mucoso **Hartman**, *E. N. C. Dec. II, ann. 10. obs.* 157. Tertia vel quarta septima ovum cum fetu faba non majori. Ovum 25. dierum cum fetu, nimis puto, perfecto **Bidloo** T. 57. Ovum anterini mole, in quo fetus accephalus **Malp.** Ic p. 87. Vix avellana majus ovum quatuor septimanarum cum vermiculo intus contento **HISTER**, *Comp. Anat.* f. 27.* Ovum unius mensis, simile gallinaceo, extus tomentosum, intus ampullas tres continens **Riolanus** vidit p. 388. Ovum 32. dierum magno fetu & placenta **Bianchi** f. XI. Quinta septima fetus apis

apis mole in ovo la MOTTE II. c. 24. Eadem aetate fetus, ungue non major, partibus iam formatis **MAURICRAU** *obs.* 246. Aliquot septimanarum digitale ovum, cum (valde magno) fetu **Schurig**, *phylops*, p. 105. Sexta septima ipse vidi ovum gallinaceum majus, totum obductum placenta, & chorio, cum qua amnios numerosis necatur vasculis, funiculo, hydatidi simili, embryoni informi insertum. Sexta septima ovum juglande non majus, cum duabus membranis, fetu, funiculo, artuum rudimentis **MURALT**, *coll. Anat.* p. 623. Sexta septima abortus membranæ columbini ovi similis, albumine plenus, cum fetu vix distincto **MAURICRAU** *obs.* 233. Eodem tempore in facculo fetus ape non major *obs.* 265. Sexta septima vesica in qua fetus apis magnitudine la MOTTE *obs.* 205. Ovum gallinaceum paule minus, cum embryo pili mole, **DIEMERBROECK**, p. 184. Aliud ejusdem fere molis, cum fetu carinato formicæ magnitudine p. 184. Aliud aequale gallinaceo, cum chorio villoso, amnio separabili, fetu piso aequali p. 183. Aliud eadem magnitudinis, cum placenta, chorio, amnio, & in eo bullis ID. p. 186. Ovum cum crastia chorio, fetuque in annoio, pene perfecto *E. N. C. Dec. I. ann. III. p. 68*. Ovum duorum mensium cum funiculo fili aequali, una extremitate membranae, in altera fanguine coacto la MOTTE I. c p. 247. Bimestraria ova cum vel sine fetu, placentam parum, nisi radiculas aliquas habere, cum fetu unguis magnitudine **Harvei** p. 184, 230.

Ovum bimelstre in quo, meditis in aquis, rubrum corpusculum *Collins* syl. p. 627. Bimelstre fetus in folliculo, pro monstro habuit *Isfon* a *Pratis de steris* p. 47. Ovum bimelstre, gallinaceo aequale, cum fetu scarabei mole la *Motte* obf. 134. Bimelstre etiam ovum cum fetu pisces mole, funiculo praeditus, in quo aliqua artuum apparitio, & radiculae externae *BURGGRÄV*. E. N. C. *Vol. V. o. 79.* Ova duo per ampla cum fetu fabae minioris & majoris magnitudine *RUYSCH*. *Thef. VI. T. II. f. 3. 4.* Novem septimanarum conceptus cum filamentis ex ovo rubescientibus in parte securiori *BACK*, *is alleg. p. 42.* Sesquiterio mense ovum carneum, cum fetu apis mole, solito minus *MAURICEAU* obf. n. 108. In abortu fo. dierum ovum gallinacei mole, fetus fabae magnitudine *Harvei* excr. p. 68. Ovum humanum cum rudi membrana fabae mole E. N. C. *Cent. X. obf. 3.* & simile fere *TRIOEN*, vertice acuto, informi fetu T. V. f. 3. Ovum humanum sphaericum, anterini mole, cum fetus faba non maiore, & tenui funiculo, tertio mense E. N. C. *Dec. III. ann. 9. obf. 159.* Eadem magnitudine cum puerο scarabeo aequali la *MOTTE* obf. 134. Mense tertio elegans ovum ab altera parte villosum, anterino majus *HEIST*, f. 27. Magnum ovum tertio mense cum minimo fetu *RUYSCH*. *Thef. VI. n. 49. T. 3. f. 3.* Mense tertio duas membranæ, cum aqua viscosa, hydatidibus & informi fetu *MURALT coll. anat.* p. 663. Mense quarto ovum integrum editum, & in eo pueria viva *REIES*. Mense 4²

scribit, docetque, qua arte ovum excuti possit ^b, quando fetus jam in ovo oculis dignosci potest. Tales abortus frequentis fine

membrana ovi similis, in qua aqua & filaments alba, tresque ampullæ pellucidae *L. BOURGROIS* p. 26. Nempe, ova humana saepè vidit *PLATERVS* amnion habentes, in qua tres bullæ *quaest. physiol.* p. m. 238, eae vero bullæ sunt cerebellum, duoque cerebri lobi *DRELIN-COURT*, *in advers.* vide *DCXCV*. Aliud ovum humanum in quo duo corpulcra in curva parum figurata *PLATERI*. c. Ovum exiguum, columbinum non majus, cum paradoxo fetu incredibilis magnitudinis *RUYSCH*. *Thef. X. T. I. f. 3.* Ovum eadem magnitudine cum fetu faba non majori, mense quarto *MAURICEAV* obf. 259. Ovum eadem mole cum maturo fetu editum, in quo embryo formicæ aequalis *BERGER* p. 468. & intra molam amnios minor, & fetus *NOORT-WYCK* p. 121. In massa sexto mense edita, placenta, membranae fetus phædri mole, cum artuum rudimentis *ANNE*, *hist. de l'Acad.* 1714, obf. 3.

Ergo & in homine & in brutis (manica etiam in damis generationis) primordium est *HARVEI*) fetus naturaliter ab ipso conceptu semper in ovo reperiatur, ab initio leviori, sensim magis undique viloso, liquore pleno limpidio.

b Motu magno aut venere tunc ovum excuti posse, aut supervenientibus mensibus, credibile est, *DRELIN-COURT* *de sem. mulier.*

sime fuit, non sentiente femina, ob incredibilem parvitatem. Abortum trium mensium demum percipiunt ^{c.}

Musculorum) Non vi musculosa vera, sed utero per inflammationem aliquam robur

muliebris, n. 30. cum ovum in his primordiis nondum adnexum sit. Cacterum *HIPPOCRATIS* historiam carpit *VALISNERIVS*, quod fetus 7. dierum multo minor sit, quam ibi describeretur c. 21. u. 16.

c. De anthropogenia pauca hoc loco decerpam.

In recenter infraeignata corporuscum album mucosum in utero *RUYSCHI*, apud *SALVVM* l. c. Embryonem capite aciculae non majorem *RUYSCHIVS* vidit *CUR. REV. NOV.* p. 143. & semine papaverino *HARTMANNVS* E. N. C. *Dee* ill. ann. 9. 10. *obs.* 191. Tertio die a coitu in cane *CATINA* *BRENDEL.* l. c. Sexto die fetum grano hordei aequali esse *MANNINGHAM* comp. *obs.* p. 50. Die septimo vermiculus incurvus 12. fere linearum *BIANCHI* T. I. f. 5. 6. omnino nimius. Vermiculus etiam in primis initii in ovo *MONROO* *Edim.* II. p. 212. In ovo fetu corpus jam distinctum *LEEUWENH.* *ANAT.* & *CONT.* II. p. 165. Die octavo tetum eumini grano non majorem *RUYSCHIVS* recenset *CUR. REV.* p. 52. Decimo die vermiculus in ovo est, & adhuc ad albuminis modum ad ignem cogitur *GRAAF* p. 311. *IC.* S. T. XXVI. Die duodecimo fetus humanus mili grano similis *SANTORIN.* *IFI.* d'm

robur accedit, ut se constringat, & osculum obtinet, neque tamen fetus incrementa impedit. Exemplum hujus ab inflam-

ma-

Prae fetus. Die 14. ovum, et in eo fetum formatum fabae mole habet *KERRING* f. 3. multo vero majorem *CLUTERMANN.* *Comm. mor.* 1739. h. 9. T. 3. f. 3. Non ignoro, secundum *HARVEIUM*, ante 15. diem nihil de feto apparere, aut certe vix lente distinguiri secundum *TAUVRY* p. 83. Sed contra *VALISNERI* demonstrat c. X. n. 4. 5. Die decimo quinto serum, apri minori comparat *MAUR.* 571. Die decimo octavo, vel vigesimo, in aqua albuminosa fetus puncto similis *ID. obs.* 233. Vigesimo die homo grani hordei mole *BESLER.* p. 8. & *VAROL.* p. 102. Vigesimo primo die non major formica, sed nimis perfectus, in enormi ovo, apud *PINEUM* p. 138. & ic. I. In ovo paucarum septimansrum, gallinaceos aequali, fetus plus duplo minor, cranii membranaceo *IDEM* p. 183. In ovo gallinaceo minori formicæ aequalis fetus p. 184. Pisi magnitudine fetus, in ovo gallinaceo, minori, & plurima aqua, p. 184. Vigesimo primo die 7. lineas longus, apparente artuum initio *DODART.* *bif.* de *Facad.* 1701. p. 25. pondere 7. granorum. Eodem etiam die fetus lunatus cum partium initii *Langley* p. 161. Vigesimo quinto die fetus uncialis *Pineus* p. 149. apri vero non major *Bidloo* T. 57. f. 3. Vigesimo quinto vel trigesimo unguis mole *Mauriceau* p. 84. Quem

pro

matione roboris est in pene erecto, qui tensi musculi srimillimus riget, quando a sanguine influente turget.

Juga

pro 25. dierum fetu *Bidrous* pingit, nimis perfectus videtur T. LVII. enor- miter major vermiculo quem *Heisterus* pingit F. 27^a. Tertia quartare septima- fabae fere aequalem fetum in aquis *Mauriceau* obs. 558. Vigesimo octavo dia- fecto fere unciale pingit *Kercking*, f. 4. Pondus mensa primo drachma iemis ac- mat *Mauriceau* p. 38. magnitudinem fabae parem obs. 421, vel ap. obs. 367. aut paulo majorem ex obs. poff. 5. Sed haec non sati fibi respondent. Menstruum fetum digitii transversi mole *Vaterus* vidit de mole prae. n. 6. saeunque minorem quam *Kerckingianum*, fuisse monet *Swammerdam*, prodr. p. 25, nam men- struum hujus fetus bimucialis est. Die trigesimo quinto fetus apicis minoris mole informis la *Motte* II. o. 24. Quinta septi- mana fetus ungue non major, sed partibus sati apparentibus *Mauriceau* obs. 246. Sexta septimana aequali scarabeo la *Motte* o. 134. Eadem aetate fetus exiguis, sed formatus, capite & oculis apparentibus *Muralt*, coll. anat. p. 623. Uncialem eo tempore fetum *Vaterus* vidit I. c. & *Bidrous* T. 57. f. 4. & plus quam bim- ucialem *Kercking*. f. 6. & *Guterman*. I. c. f. 1. & triuncialem atque valde perfe- ctum *Pineus* p. 148. seqq. Altero menie fetus digitum longum vidit *Vater* ib. Nona septimana in ovo gallinacei aequali, duo fetus minimum digitum latos habet

BACK.

Juga membranosa) Post EVSTACHIVM MORGAGNVS & NABOTHYS probe nota- runt

BACK. p. 42. triuncialem vero TREW. I. c. f. 13. & paulo matuoriem alterum f. 14. 15. Tertio menie articulo digiti non- dum aequalem, valde parvum L. BOURGEOIS habet 1. p. 27. dgitio vero magno *MAURICEAU* obs. 692. Fetus duos digitos longum menie tertio Harovi p. 230. & trium unciarum pon- dere *Mauriceau* p. 85. Non recedit pul- cherissimus illi *Heisterianus* f. 27. Sed Pi- neu enormiter adulsum pingit p. 154.

Verum facile demonstratur naturae vari- etas. Nam incrementa numeros dierum non sequuntur, sed alimenti forte natu- ram, & vim impulsoris. Deinde has mensuras turbat, quod fetus saepe dudum ante abortivum partum perant, sed crece- re certe desinunt, atque adeo edantur mole minori, quam pro aetate naturalis foret: Hujus modi fetus falia germina vocat *Mauriceau* obs. 485, 511. 617. Huc pertinent plurimae hujus scriptoris obser- vationes. Post aliquot septimanas fetum gra- no milii aequalem obs. 141. lexia septimana vix distinctum corporiculum obs. 233. ne- que magius ape obs. 295. Altero menie fetus grano hordei non major, forte 15 dierum obs. 314. 673. Nona septi- mana fetus ape non major, menstruus forte obs. 367. Die quinquagesimo fetus ape non major, ovum anferino, ex matre obnoxia abortiu obs. 421. 615 & grano cannabino obs. 681. & tritici grano obs. 596. Menie tertio ovum, aquis albu- mi-

runt hanc rem. Uterus sintus non glaber est, &, ubi uterus aperitur osculo, ibi juga

minosis plenum, cum fetu grano milli non majori Mauriceau obs. 616. & cannabino obs. post. 135. obs. 108. 304. 403. 381. 571. & ovum anatinus non majus obs. 416. Mensis tertio & dimidio ovum gallinaceo non majus, fetus ape, sed post languorem obs. 400. Mensis quarto cum medio fetus ape non major, membranous forte obs. 64. Mensis quinto abortus juglande non major obs. 498. fetus faba obs. 259. Mensis sexto ovum columbinum non majus, fetus ape obs. post. 49. & ovum columbinum non majus post haemorrhagiam obs. 432. Mensis septimo ovum pugni mole, fetus ape non major, Maur. obs. 696. & trimelitus non major obs. 462. Mensis octavo fetus musca non major, grani pondere obs. 482. Nono mensis fetus trimelitus non major Maur. obs. 337. Huc ades refero fetus quadrangulus dierum non maiores formicae *Aristoteles hist. animal.* L. VII. c. 3. *Fernelli physiol.* L. 7. c. 10. (qui tamen suae formicæ caput facit a vellanea aequale) & *Riolani* p. 388 & tringita quinque dierum fetus apis mole, *Stratonis* & *Diodotis Caryphii* apud *Macrobius* in somn. *Scip. l.c.* 6. sextaque septimana non majorem fetus *Varolii* p. 103 & eadem magnitudine nona iam septimana la *Mosse* obs. 173, aut grano hordei *Ruygh aduers. II. n. 10.* tertioque mente *Ejusd. Thess.* VI. n. 49. T. 3. f. 3. & in *e. n. c. Dec. III. ann. 9.* obs. 159. Tum quinque dierum fetus, non majorem quaginata dinem

faba

juga & conniventia sunt, que ab inferioribus sursum admittunt, a superioribus vero deorsum eunti ovo resistunt. Haec repugna hoc tempore intumescunt, uterum coercent, ne excutiatur, quod conceptum est.

Vefsi-

faba *Harvsi exerc.* 68. Caeterum etiam minores fetus satis saepe molestos esse monet la *Motte* p. 247. & alii, cum in primis ea aetate, ex clauso utero, placenta aegerim eximatur. *Conf. e. n. c. Dec. II. ann. I. obs. 100.* 116.

d) *Laminas* sunt pene cartilagineas, deorsum cavae, similes vaginalibus, in aciem terminatae *Morgagni* *adv. I. n. 14.* T. 3. L. Vidi transversas valvulas fusile, uti *FABRICIUS de form. fet.* T. IV. *PALFYN de la femme* p. 56 &c & tamquam ramos ex medio trunco veniente *FABRIC. ib. Ita*, sed paulo nimis evidenter, *MORAGNUS adv. anat.* I. T. 3. & *SANTORINUS*, ramorum cum appenis pomis filimillimas, T. 2. f. 3. p. 215. nimis & contraria obscure *BIDLOO* T. 1. f. 4. & *TREW Comm. 1731.* h. 7. 1732. Alias duos truncos vidi, ut *SANTORINUS* l.c. & pro perpetua *WINSLOW* n. 598. & olim *NABOTHUS*. Alias vidi plures uno trunculo fusile, rugasque ramolas. Ita plures & satis confusus pingit *TREWIUS Comm. Nor. 1735* h. 39. T. IV. f. 11. p. 284. pro re perpetua, & quinque aliis quando truncos fusile *SANTORINUS* tellis est p. 215. Alias vidi varie intricatas & inordinatas, valvulas, directionibus diversis, ad latera recurvatis, ut nullum or-

Tom. V. Pars II.

O

Vesiculis) Idem EVSTACHIVS & MORAGNVS docent, inter juga, quae in exteriori osculo uteri sunt, tolent autem vocare internum os, ut a vaginae orificio distinguant, ampullas esse, iphaericas, quae per

dinem facile exprimeres: Alias vix quidquam conspicuas, quod etiam MORAGNO contigit *Adv. IV.* p. 69. & BIANCHO aniam dedit cuncti. Ceterum HEROPHILUS collum uteri cum palato comparavit *diss. vulvo* c. 7. & muscularum cartilagineum dixit GALENUS de utilitate *partium L. XIV.* c. 3. de *diss. vulvo* c. 7. ubi addit in aniculis durius esse: Eadem habet c. BARTHOLINIUS p. 154. VESALIUS addidit rugas esse p. 653. easque per acetatem & venerem diuiores fieri p. 657. In iconē FABRICIANA T. 4. habentur, sed ruditus & absque explicatione. Rugas etiam DIERMEROECKIUS dixit p. 137. & GRAAFIUS p. 181. Chordas RUYCHIUS vocavit *Theb. VI.* n. 24. cuius non bona icon exstat *Theb. VI. T. 4. f. 3.* Lacertos firmantes nominat SANTORINUS p. 216. Videntur omnina aerem, & alias vaginae contenta morari, ne uterum subeant; deinde facere ad extencionis facilitatem, cedunt enim & explanantur, neque tamen evanescunt SANTORINO *telle p. 215.*

e Vesiculae alias, & saepe quidem, superioris quam valvulae ponuntur, ut *Verheyen p. 146. T. 17. f. 3.* immeriae ex dimidia parte in uteri carne, aut ad duas tertias penitus absconditae, ut MORGAGNI *Adv. I. p. 38.*

p. 38, quales etiam *Trewius* habet *Comm. Nor. 1732. p. 284. T. 2. f. 3.* aut tantum una teria *Naboth* n. 14. & aliquantum, ut *Noortwijk* p. 7. Ibi in utero rarius quidem reperi *Naboth* ib. alias & ibi & in cervice. Alias omnino inter valvulas sedent, ut in *Morgagni & Santorini & Verheyeni* iconibus & apud *Winslow* n. 598. & frequentius esse *Nabothus* auctos est. Alias in limbo oculi interni *id. ibid. conf. Morg. l. c.* Ego in cervice perpetuas, & ni fallor etiam perpetuas in ea parte uteri reperi, quae in cervicem gracilescit, haec tamen supra valvulas est. Duas tantum series esse, ut *Bianchus Theatr. Mang. II. p. 77.* non credo, agminatas autem in unum corpus coadunare non repugnavero, quod idem vidit. Fiunt tenera membrana, quae tamen per foramen inflatum inflari potest. (*Henrici*). Continent lympham viiidam, pellucidam *Schburg. spermat. p. 182.* sive mucum, *Littre l. c.* serumve limpidum, ut *Palfyn de la femme* p. 56. Ductulos vero, quos memorat *Henrici*, nemo praeterea vidit. In femina hysterica magnas fuisse narrat *Valinieri* c. 5. n. 23. Has vesiculos, post levem memoriam *Graafii*, qui inter uteri rugas dixerat se vesiculos vidisse p. 181. habet Cl. *Desnoes*, subrotundos tumores, qui expressi materiem spermaticam flocculentam edant *Zod. Gall. ann. III. p. 21. letters p. 127.* Littrius autem in gravida viderat *Mem. de l'acad. 1701. p. 386.* & *Mery* anno eodem *bif. p. 50.* Sed *Nabothus* a. 1694. ait se sua ova vidisse de steril. n. 13. & etiam tunc pro

novo ovario habuisse, & eadem in difficit, refutatis ovariorum, pro vera sede conceptus proponit, ovisque femininis. Addit junioris feminas plura habere n. 14. partemque utero in uteram placentem effe, & aliquando pisi mole reperiri ib. & li- quorem intus albuminofum concrescibilem contineare n. 13. Cl. Henrici similem opinionem recepit, addiditque, feminis virili similem contineare materiam l. c. nempe semen muliere activum, quod, misum virili, futurum officiat p. 18. Nabothianum autem ovarium omnino recepit F. Hofmannus med. hys. p. 342. 343.

Deinde has vesiculas praeter priores vi- derunt Petermannus, Douglassius abridgm. IV. T. 6. f. 2. Palfyn l. c. Murs a Schurigio citatus muliere p. 316. & Ver- beyen, qui rudem iconem dedit globo/grum corporum p. 146. T. 17. f. 3. Trew Comm. 1731. p. 13. Moebius in diff. in- aug. & Lieutaud & alii, nemo vero facile in Nabothi opinionem incidit, nimis repugnantibus observationibus citatis ad DCLXVIII. x & DDLXVIII. gg.

Contra Nabothum etiam Bottigerus scriptif, & Petermannus, & Ettmullerus, qui citat utrumque, & Raychius Adv. ana- nat. I. n. 2. qui hydatides esse voluit, & hic & in tubis abunde frequentes Ettmuller epist. p. 9. &c. Ita in utero sphaerolas in hydroptica Duchesne vidit apud Palfyn de la summe p. 80. & Breslaviens. 1722. m. Mart. in ipsa demum cervice & longo petiolo pendulas vidi. Sed Santorinus & Mor- gagnus I. p. 37. & Henrici p. 7. cum sim- mul ultraeque reperiantur, non credunt, vesiculas hydatides esse; Santorinus addit

(post

per emissaria sua liquidum plasticum amy- laceae pastae simile exsudant. Praeter eas etiam lacunae & ibi sunt, quae lentum hu- morem

(post Morgagnum Adv. IV. p. 70.) in puer- peris crebriores esse, atque forte ad eum statum pertinere p. 213. 214. (quod idem Mor- gagnus habet p. 71.) additique se in infelici puerperi cervicem absque vesiculis du- ram reperiisse. Muco lento, plena etiam Morgagnus facit Adv. I. l. c. & Valisneri, & secretaria muci uterini Simson Edim. Soc. IV. p. 221. Mihi dubiam hanc theo- riam reddit emissariorum defectus, non- quam mihi vitorum, & orbetas vicina- rum lacunarum.

Mucus rubrofuscus in gravidis os uteri clau- dit VESAL. exam. p. 142. RIOLAN. p. 367. HARDER prod. c. 8. DIEMER- BROECK p. 236. ALDES p. 547. LANG- LEY p. 163. sed isti ex brutis: COPWER T. Ll. f. 4. GRAAF p. 181. E. N. C. Cent. X. obi. 46. NOORTWYCK p. 7. ad aliquot in equa uncias PEYER in exerc. In vaccis etiam hunc mucum reperi, & in feminis, & in summa cervice MOR- AGNUS adv. anat. I. p. 37. Os uteri in meretrici visco plenum D. de MAR- CHETTIS apud RAIUM abridgm. IV. p. 7. & MORGAGNUS ib. p. 12. Subru- brum vocat VESALIUS p. 653. quod reperio, sed corruptioni tribuo. Fontes lacunae sunt not. g. forte etiam OVA- BOTHI. Ita etiam MOFFIUS in diff. cit. DCLXIV. Addit in iconibus, quas PRAE- CEPTOR EX EUSTACHIO citat, finis

morem exonerant. Hinc in conceptu lentilissimus humor, per agitationem inflammatiorum abundius effutus, os uteri obsercit. Tres adeo caufae sunt, quae ovum retinent in utero.

In-

quidem maceros manifesto, rugas not. & probofure exprimi.

HE trianguli illa latioris cavae uteri, dixi anguiliorem firmissimum canalem descendere, veram uteri cervicem, observanc FALLOPIO p. 192. & facile demonstrante GALENI sermone de vulvo diff. c. 7. quam pro secunda uteri cavitate distincke describit COLLINS p. 567. & SIMSON l. c. p. 129. & alii. Eam descripsi, a vagina circumnata excipi. Intra istum adeo canalem prominet cervix, anuli similis pulpoli, crassissimi VESAL. p. 657. convexi, intra vaginam prominentis & quasi suspensi WEPFER de cicut. aquat. p. 125. MAURICEAU p. 33. f. 1. incisi fistula, ex figura uteri, & situ, transversum lata VESAL. p. 655. FABRIC. T. I. f. 2. in virginie perangusta GRAAF p. 180. conf. PINAUM p. 124.

IOS uteri aliquando praepter naturam clauduntur. & angustius est, effisque haec ex causis sterilitatis mulieris Hippocrates negoti YUVEZKSTOV B. & a. Manningham p. 47. Mauriceau obs. 582. Schurig, mulier. (ex Kratislavinsibus & D. Pauli) & Ruysh. Theb. VI. n. 85. & fartum claufumque a farcomate in sterili Biering E. N. c. Dec. 1. ann. II. obs. 208. & connatum fuisse, ut oportuerit parturienti cultro aperiri, lego apud Edimburgensem III. p. 317. & fere simile

Innat.) Penitus liberum *, quia longe minus

mile exemplum habet Gouy p. 62. Sed in gravidis, perinde uti in virginibus, Pinac repte notante p. 128. magis convinet, quam claufum est, vide etiam Graaf l. c. Crouper T. 5. f. 4. (mense tertio). Diserte vero hiare, & ad modum canini rotoli produci Mauricetus p. 97. Inveni equidem os uteri turgente uero claudi apud Hippocratem apob. V. n. 51. Drelin. de Concept. Period. 21. Hobokenum anal. secund. vit. p. 14. Dieterbroeck p. 236. & alios; & sub initio striculum esse apud Harvium p. 270. Vesalius p. 655. triduo & quadrivio partu Horne Whmutter p. 13. vixque stylum admittere apud GAL. de diff. vulv. c. 7. Riolanum p. 365. arcuissime demum contractum apud Blanchard Anat. pract. II. n. 76. & menie in primis quinto & sexto la MOTTE l. c. c. XI. praegnanti vero in universum claudi, & coenenti demum hiare, ut semen recipiat apud Galenum de util. part. L. XIII. c. 3. In oibus etiam angustatur Peyer apud Muralatum l. c. p. 499. Aristoteles denique etiam post mentes effluxos claudi ait bish. anim. L. X. c. 2. Verum ego nullum, in cadauere certe, osium aut uteri, aut alterius emanctorum, unquam strictum vidi. VATERUS in gravida etiam pisi capax pingit, &, qui prius citati sunt, illi quidem morbofum aliquem coitum descripterunt, illi angustum dixerunt, comparantes cum enormi illa dilatatione, quae in partu sit.

kOva in cuniculis sub initia graviditatis non

minus est minima capacitate uteri: eo tempore, quo nondum adhaesit, facillime ovum ejicitur, quod *faux germe*¹ galii vocant, trimetri vero fetui genum nomen inponunt abortus.

Hu-

adhærent utero *GRAAF* p. 308. *DREZ* LINC. de *sem. mul.* n. 30. & in *dama HARVEI* p. 233, tum in *bivalvis* in universum id, p. 280, avibusque *Idem exere*, 8^a. Ita *Graafius* etiam in *ovo* libero primum nubeculam apparet videt, deinde punctum saliens p. 278. 280. Tertia septimana in ovo nondum adhaeret fetus *Lanley* p. 166. & quinta p. 162. neque ante diem nonum in cuniculo p. 167. Addit *Harveius*, adhaerere in *damis* ovum tunc, quando viscera in pectus se retraxerunt exere, 69. & in *equis* *Needhamus* prioribus sex omnino membris ovum utero non adhaerere auctor est c. 2. & confirmat peritissimus *Wetferus* E. N. c. *Dec. I.* ann. 3. obf. 129. Verum nimis tardam videtur hinc adhaesionem fecisse *HARVEVS*, nam placenta multo, quam credebat, celerius erumpit DCLXXVII. & septimo die in cuniculo ova cellulis adhaerent, ut vix eximi possint *Graaf* p. 309. paucisque diebus recte hanc libertatem definit *Auctor von der natur* n. 884. Audiendi sunt, qui hanc libertatem negant *Hartmann* r. n. c. *Dec. III* ann. 10. obf. 191. & *Monroo* in *act. Edim.* ll.

¹ *Aristoteles* *abortus* vocat fetus dearticulatus, effluxus autem, quando femea liquidum ante septimum diem effluit his, anim. L. VII. c. 3. *Mauriceau vere* p. 112. obf. 314.

338.

Humor) Uterus clausus plenus est masculino semine, tum mucilaginoso succo uteri, cum conceptus plerunque post menses sequatur: in his nunc humoribus natat ovum, quo uterus major est, & porti macerantur^m, ut subtilioris humoris, cui in-

natant, partes admittant. *Haetenus*, quam-
338i 647. 485. 511. & *Bianchus* fallunt
germen dicunt quod amnion & placentam
habet, fetus vero caret, qui destructus
sit *Bianchus* gener anim. p. 130. 131. T. I.
f. XI. T. 2. f. 7. 8. Aliibi *Mauriceau* ante
mensem secundum vel tertium talis vo-
cat *germina* p. 94. *Drelincourtius* embryo-
nes vocat prius, quam umbilicus ute-
ro adhaeserit, fetus autem, quando id
factum est *Perioch* 35.

In conceptu ante omnia humor ad-
paret DCLXXXIII. not. e. *Har-
vey* p. 280. *Cosmopol.* p. 160. *Cor-
nelius Conscientius* p. 173. Prog. V. In re-
center inprægnata uterus plenus limpido
humore *Ruysh* apud *Diemerbroeck*. In
cuniculo die 7. &c. viscidus liquor in
utero *Cosmopol* p. 41. In vaccae cornu
dilatato liquor copiosus limpidus, & in eo
fetus *Grot a Dernig de fetus format.* &
dudum die septimo a contu < in utero
& in cornu copiosum quasi albumen
invenit, in cuius medio crostum quid ef-
set *Jacobus Sylvius* dissect. var. p. 73. In
eve die XI, ovum in utero solo tumore
turgidum *Verheyen* II. p. 315. In hoc
ergo humor natat, ovum, nondum
radicabile per experimenta non k. Au-
getur tamen, & quando primum villo-
sum appetat, jam multo quam in tubis

O 5

majus

quamdiu nondum utero adhaeret, embryo dicitur.

Meatus) Per eam partem, qua ovum aperitur, ea nempe, qua humor ex ovario in ovum cerebatur, quamdiu ovum ibi fuit.

Inaequalem) Quando pressio undique aequaliter incumbit, nullum potest rupturae adesse periculum. Vitellus, intra ovum integrum, etiam si concusseris, non rumpitur, quia in medio ovo sedet, neque ovum denum in vesica aqua plena frangitur, utcunq; vesicam adhiseris.

Craffores) Una & uterus crassior redit.

jus est, conferendo DCLXI . not. p cum DCLXXI. not. a. Supereft. ut per poros bilobos alimentum reboratur aut per teneras radiculos, nondum visibiles placentae: Ita etiam Graaf p. 279. Taurry p. 85. Valisnerius c. 13. n. 6. &c contentit utique ovi gallinacei notissima inhalatio, qua sit, ut humoribus multis exhalantibus, ponderis minime minuantur.

a Haec celeberrima quaestio est. Uterum equidem dilatari sensim in graviditate nemo negat, ita ut fundus primis ascendat. & dilatetur Manningham p. 4. Deventer p. 40. 39. 28. &c Simon p. 22. et sexto mense tubae duas tertias uteri excent Deventer p. 400. Vates uter grav. aut ad quartam ut Nörtrywyk p. 7. &c ad duas sub fundi lateribus uncias, ut Litter Mem. de l'ann. 1701. p. 385. in tegrum pedem Desnoes lettres p. 32. vel ex dimidio utero ut apud Fabrie. T.
1. Idem

ditur. Cum enim ex vasis totus componatur, affluente per ea vasa majori humo- rum

1. Idem Graafius observavit p. 224. & Riolanus p. 365. Vitoſa adeo Pecklini figura est L. I. obf. 19. qui in gravi- do utero tubas ex vertice ortas pingit Eadem ratio est, quare prolapsus uterus in gravidis adscendat Mauriceau obf. 49. & prolapsus ipſe evanescat Pecklini obf. 20. L. I. Mauriceau obf. 95. Addit Ruy- schius, post Riolanus p. 366. vaginam una longiore ferri, quod necessario se- quiruit, eis breviori reddi velit Spigelius p. 263. & ligamenta teretia anteriores reddi mis. var p. 118. Cervix diu vix mutatur Graaf p. 179. Verheyen p. 126. Simson of the womb p. 77. 83. ultimo tamén mense Simson l. c. aut sexto, septimo aut quinto denum Ony- mes de fite fetus p. 9. etiam dilatator & fere evanescit Mauriceau c. 7. donec in puerpa oris uteri cavae cum utero fere confundatur Leutaud p. 359 aequa late ac uterus Riolanus Morgagni Adv. Anat. IV. p. 71 & unifimilis continuo tubo Deven- ter c. 5. Nimir ergo duriter Diana cervi- cem omnino negat dilatari des accouc. p. 37;

Sed an advenetur in gravidis ute- rus, wagna inter medicos discordia est. Adveni equidem Galenus d. utrius- parti. c. 14. de diff. vulvo c. 8. ut in praegnante tenuissimus fiat; & Aetius trast. IV. serm. IV. c. 1 & Avicenna L. III. Tr. 2. c. 1. p. 21. & C. Stephanus L. III. c. 4. & Fabricius l. c. P. II. c. ult. & Falcoburgius apud T. Bartholinum anat. p. 161.

DE CONCEPTU.

rum copia, necessario in substantia ipsa erat, sicut uter.

DCLXXVI.

p. 261, & Schelhammer exere. 12. qui membranum in puerpa inventit, & Gallice de dysfacia p. 2, qui similem Albinis observationem & inde ruptum uterum referit, & Barles nouv. dec. p. 3. & Bobo p. 21, & Molinetus p. 324. & tuifissime Mauriceau p. 19. 20, adducto exemplo puerperie, in qua uterus posterior non crassior dubius linea fuit, interior ne vefica quidem densior obs. 149. & akeri obs. post. p. 70. tum Venette sua etiam citans experimenta, & experimento confirmat Pascoli L. ill. p. 61. uti in puerpa quarts pollicis parte non latiorum reperit Chapman c. 41. anserina vero penna non crassior in E. N. C. Dec. II. ann. 9. obs. 74. Crassifere denique negat Molinetus p. 324. Alii adtenuari quidem, solo fundo excepto cui placentia adhaerent, docent ut Dionis. 28. des accouch. p. 38. Fried apud Golike de invers. utor p. 24. Nicholls p. 47. Barles decouvr. p. 3. Zed. Gall. ann. I. febr. 53. in E. N. C. I. c. fundura enim in primis crassifere certum est Peyer E. N. C. Dec. II. ann. 7. obs. 204. Sic in E. N. C. Dec. III. ann. 9. 10. obs. 103. fundus duorum digitorum crassitie fuit, cervix ea, quae pennae anserinae est. Parum adtenuari Bergensis p. 496. fere uti Praeceptor. Verum nubes testium demonstrant, uterum in praegnante crassitie non minui Plazzonius, p. 126. D. de Marchettis p. 126. Harvey p.

233.

DE CONCEPTU.

221

233. 273. 271. Frndl. ex Ruychio p. 89. Peyer E. N. C. Dec. II. ann. 7. obs. 204. Bovardus p. 121. E. N. C. Vol. 1. obs. 183. vol. 3. obs. 146. Cent. X. app. obs. 3. & Trevz. vol. 2. obs. 49. la MOTTE L. V. c. 16. MOBIVS obs. 2. Manningham p. 4. Littré Mémoir. de l'Acad. 1702. p. 22 Porro I. Sylvius in puerpa uterum unciam crassum vidit in iug. & Mery in puerpa octo linearum crassitie reperit his de l' Acad. 1707. obs. 2. & Heisterus simile experimentum adferit, & Noortvryck his uter. grav. p. 111. Palsyns digitii crassitie in caecaric sectionibus inventis l. c. p. 55. & Santorinus p. 214. Ipsa denique his octo, & duodecim linearum crassitie vidi, quam in virgine uterus aegre superat. Sed augeri potius docent Arantius de fetu c. 1. C. Bartholinus p. 145. Kiolanus de fetu p. 36. enchr. p. 183. cum Horne de dñct. Sal. diff. II. Heister not. 31. & Collins p. 568. & Deventer, qui fuse retutat Mauriceau p. 32. 40. &c. & Taurv. & Schurig. mul. p. 242. & Murale, coll. anat. p. 238. qui duorum digitorum crassitie repererunt l. c. & r. n. c. Dec. I. ann. IV. obs. 192. & Dieffenbach de an. cind. fetu qui tres digites crassum in puerpa reperit, & Breslavien 1726. p. 362. qui quaternos. Maxime vero in fundo crassifex, Kiolanus l. c. Nicholls p. 47. la Motte l. c. Douglas pbl. trans. abr. IV. ll. p. 116. & Manningham p. 2. ubi etiam sexuncis crassitie Chapman reperit c. 20. in eo nempe loco, ubi placenta adhaeret Arantius de fetu L. 1. du

DCLXXVI.

Molem) Ovum majus & globosius fit, & incipit mole sua uteri capacitatem replere. Videtur autem tamdiu liberum manere, donec adeo magnum sit, ut convexitate sua uteri concavitatem contingat, & tunc autem cum eo concrefcere.

Ovi)

du Portal &c. Facile adeo vicerit ista sententia, & pauca contraria experimenta ad aliquem peculiarem collapsum vaseorum referri possunt. Haec crassities utique a sanguine est, vase uteri enormiter dilatante van Horne l. c. Rau l. c. Deventer p. 41. A partu tamen non penitus tollitur. Nam multiparis uterus crassior est Galenus diff. vulv. c. 8. C. Baumanni p. 171. Riolanus anthrop. p. 195. Dionis des accouch. p. 37. forte quod vase resistentiam contra liquores suos nunquam penitus recuperent.

a Fetus adiutori semper totum uterum replet, ut ipse vidi & Litter. Mem. 1791. p. 386. & Noortwyck p. 10. & Graaf p. 279. & icon. Fabricii exprimit. Galeni autem sententia, fetus semper uterum perfecte replete, five magnus fuerit, five parvus, omnino de solo fetu adhaerente intellegidebet de form. fet. L. I. ut in ipsum cervix, initium acutus ovi vertex descendat, quod vidi. & Noortwyck l. c. Verum, cum uterus fabiae forte phaeolive majoris capax sit, ovum vero recenter fecundatum multo minus DCLXXV. not. a. oportet utique tempus aliquod consumi, donec ovum uterum replete,

Hinc

Ovi) Intra tertium mensis ovum in utero anserino aequale factum est, & fetus in illo uncialis. Inde demonstratur, fetus eo velocius increfcere, quo tenetior est & origini propior. LEEUWENHOECKIVS docet, vermiculum feminalem vix aequalē esse $\frac{1}{1000}$ grani fabuli, & hoc tamen granum citillime in uncias ex crescere, postque novem menses novem librarum pondere est. Si pergeremus ita in crescere, in senectute certe multarum millium librarum pondere foremus. Verum, quo diutius increvimus, eo crescimus minus. Pueri ad decimum annum plus

Hinc sub initia gestationis liberum est DCLXXV. surget sensim reborbis humoribus, donec radices agat Valisa, c. IX, n. 14. Handley Essays p. 42. &c. adhaeret autem utero, quando cum nunc replevit Cyprian. p. 26.

b Incerta fetus incrementa esse, aliosque celeriter, alios tarde augeri, adaparet ex DCLXXV. not. b. multum enim hic plenior gradus potest, aut morbi supervenientes.

c Pone vermiculum = $\frac{1}{1000}$ grani arenae ex DCII. pone arenæ decem grana pendere granum unum. Erit vermiculi pondus = $\frac{1}{10000}$ grani. Sit nunc fetus menstruus granorum 30. per BOTALLVM de sang. miss. c. 3. & MAU-

plus increscunt, quam inde ad vigesimum; ab eo vero tempore iterum tardius ad 25. annum, in quo status est.

Unire) Ovum convexa sua superficie replet concavam faciem uteri. Dum nempe fetus in utero manet, uterus autem disponitur ad sequentem mensum periodum, interim ovum maturius sit, vasa explicantur, & totum ovum turget humoribus

MAVRICIUS p. 85. erit incrementum unius mensis = 300000 molis vermiculi. Porro, si tertio fetus mense fuerit triangularis, ut idem BOTALLVS & MAVRICIUS, incrementum erit intra duos mentes :: 48. i. enormiter minus. Sed ab eodem triunce fetus intra sex mentes reliquos fere duodecim librarum pondus adquirit. Incrementum adeo 8 mensium est = 3072 ies molis propriae fetus mensuris, sexagesies vero quater molem fetus trimestris superat. Adeoque primi mensis incrementum est ad incrementum mensis unius ex duobus sequentibus, si aequalia posueris :: 300000. 24. :: &

:: 300000 ad $\frac{10}{4}$ ad unum reliquorum mensium a 3. ad 9. Deinde fetus 12. librarum intra triennium dimidiam fere stataram adtingit SPIGEL de form. fet. c. 18. intra 25. vero annos sit liberum 120. decuplo nempe ponderosior. Adeoque incrementum primi mensis est = 300000. unius reliquorum mensium ad tertium usque est = 12. sequentium vero

$\frac{4}{10}$: porro unius eorum, qui a partu sequi.

bus albuminosis, & expanditur, testam enim non habet. Quando gravidae caderer secatur, & uterus caute aperitur, adparet uterum cum ovo cohaerere ^d, neque ullum

sequuntur $\frac{1}{6}$, primum ergo incrementum ad ultimum 180, 000, 000. i. Tantum valet teneritudo valorum nascentium, comparata cum duritate valorum jam natorum. Totum vero hominis incrementum est :: 921, 600, 000, 000. MORGANVS ex arbitrio $\frac{44}{4}$. potentia duplicata molis fecit rationem pueri recentiati ad concepturn :: 19, 200, 000, 000, 000. i. mechan. praef. p. 28. BOURGUETVS vermiculum ad elephan- tem maturum facit :: 28, 000, 000. X8000, 000, 000, 000, 000, 000. i. Lettre philos. IV. p. 138. BOESSELIVS etiam, quilibet mente duplo pondere augeri voluit Comm. Nor. v. 37. hebd. 34. sed fere ex conjectura. In pullo longe cele- rius incrementum est. Vermiculus enim galli humano non major, intra 21. dies fit pondere duarum unciarum (vel granorum 112.) secundum BELLINUM de motu cordis p. 15) nempe 96, 000, 000. ies major mole vermiculi.

Cohesio ovi cum utero in tenerioribus sit villorum ope, qui ex ovo, inbuto re- sorbitis per poros humoribus & turgente, (VALISN. c. 13. n. 6) undique e ergunt, & in poros uteri se insinuant, ibique ad- haerescunt, ut uterini humoris in ovum

ullum liquorē e inter concavum uterū & convexum ovum medium interponit. Abortus certe continuo fieret, si quantillum liquoris inter ovum uterumque, medium se interponeret.

Vasculis) Ovum crescit per invisibilia vascula ^f, dum humores ab utero recipit, tam

per poros ejus venosos subeant, arteriosi vero perinde in uterum se exonerent. Maturiori vero tetu manifestum est, villosam chorion villosō utero adhaerere, ita similem, ut vix distingua, quid uterus, quid chorion sit NOORTWYCK p. 9. 13. Validam hanc vocat adhaerentem LITTRY Mem. de l'acad. 1701. p. 316. & ego in femina, non exiguo a partu tempore, manifesto totam uteri caveam chorion adhaerente succiniflam vidi, uti ha MOTTE ob. 17. & chorii partem post abortum adhaerentem & relataam in utero NOORTWYCK p. 22.

e Cremorem aliquando paucum super chorion effusum vidit NOORTWYCK p. 10. & aliquid in vacca humoris HOBOKEN, anat. secund. vitul. p. 16. materiem denique album mucilaginosam VENETTE p. 273.

f Placenta valde praecociter ex ovo nascitur; quantum per observations colligo. Non ignoro HARVEIUM, ova humana in primis initia glutinosa, & absque placenta esse pronunciass̄ p. 236. & exemplum pro tentativa sua adferre p. 233. in fetu uniuscū aquali, quartuō mense, rudimentum demum placentam vidisse p. 184.

p. 184. fibrosaque demum ova esse RUY SCHIVM adfirmare, quae aliquandiu in utero latenter Mus. p. 170. DIEMER BROECKIVM denique placentam demum die 30, vel 40. apparere, scripsisse p. 200. Sed neque repugno, aut non credo experimentis. Interim in recenter impregnatae feminæ utero, a RUY SCHIO fecito, inventio, ovum iam lanuginem ostendisse. SLADO teile, in ACT. BAFN. II. n. 4. In embryone non majori capite aciculae, placentam etiam vidit RUY SCHIVS. Cur. renov. n. 43. In ovo nuci moschatae non majori, initium placentar. IB. n. 56. In tetu octo dierum cumini femini aequali ID. cur. renov. p. 54. Decimo die in cuniculo placentae ortum GRAAF. p. 311. Duodecimo die ovum humanum vasculis circumfusum, cum fetus milii grano non major esset SANTORIN. istor. d'un fetus n. 5. In embryone minimo, rudimentum ejusdem RUY SCH. Theſ. VI. n. 43. T. 2 f. 1. In paulo majori, & fecalis grane aequali pariter ID. Mus. rar. p. 161. & maxima in aliis feminis paonie non majore MUS. RAR. p. 170. & alio, feminis cucurbitae aequali Tbef. IV. n. 40. Ovum humanum juglandis magnitudine, fibrosum s. s. c. Dec. II. ann. I. ob. u. In alio, ovi columbini mole bafis pene carnea Mauriceus ob. 233. Porro, cum tetu mucicæ aequali, pars ovi levis, pars fibrofa Vater de graz. appar. p. 13. Vigefimo quinto die, si experimentum verum sit, magna, & lunata placentæ a BIANCHO pingitur p. 58. ic. 10. Tertia vel quarta septimana in ovi externa membrana

tam per eam partem, in qua placenta adhaeret, quam in ea, qua chorion ovo uterque medium interest. Nemo hactenus haec intermedia utriusque vascula vel micro-

massa carnea DIEMERBRORCK, p. 185.
In ovo paucarum septiminarum chorion extus villosa, & in summo initium massae saugineae ID, p. 183. Cum fetu apis aequali radices unicus villosae BERGER p. 470. EVERARDVS denique, contra HARVEIVM, secundo mense de prodeuntem ex membranis placentam vidisse, refert in praef. Apparet adeo, ovum omnino placentam educere, uteroque prius adhaerere quam fetus perfectam figuram adeptus sit, quod HARVEIVS pro certo posuerat p. 284. & ex eo GRAAF p. 294, 282. & valde probabile esse, quod SIMONVS adserat, placentam nasci, quam primum ovum uterum replet & adhaeret l.c. p. 95. & CYPRIAN, l.c. Haec vascula, quae placentas primordia sunt, ex omni superficie ovi omnino unidicem exerunt Ruysh, Thes. VI. T. I. f. 2. 3. 5. Heijer, comp. f. 27* & 27. Santorin. II. d'un feto n. 25. Bianchi T. I. f. 5. T. II. f. 4. Comm. Lit. 1739. bbd. 15. T. III. f. 7. S. Hariman Phil. trans. n. 2. S. E. N. C. Dee. III. ann. 9. 10. obs. 191. Burggrav n. c. Vol. V. obs. 79. Noortwyck p. 110. Ex omni adeo superficie amni filia longa, ramosa, fluitantia prodeunt, dicta olim Riolan. p. 384. 712. Ludovicus Bourzier p. 16 & Vienensis nov. sist. p. 52. excepta parte cervici proxima Simson p. 99. non ergo, ex sola parte ovi, aut petiolo que ovario adhaerit, ut supra vari p. 129.

8c

uterque medium interest. Nemo hactenus haec intermedia utriusque vascula vel micro-

& Tawry p. 84. & Hartsoeker suite des comp. phys. p. 114. neque unicum haemisphaerium placenta occupat, uii Bianchi p. 52.

Paulo profectori fetu, qualcum sexta septimana ejectum bis aperui, unicam, crassum, involucrum, chorix simile est, sub eo placenta sequitur, quam amnion emitit vascularum species. Ita Bianchi T. II. f. 7. sed ex una parte ovi, & ego, nam plerique anatomici, ad alia autem experimenta, trunco ramosof ex chorix ajunt exire & facile detergi, ut Noortwyck p. 119. Sed in meis hoc modo fuit. An ex sanguine coacto facilitiam membranae vidi? Ita summus anatomicus Albinus: mihi tame vera membrana, chorii simillima visa fuit, & confirmare videtur lamina illa chorii, quae dicetur DCLXXIX. superexpansum placentae. Nam & ea ubique subjectam interioris placentam continet. Deinde Harvsius, & Bobnius primis mensibus docent, diffare amnion a chorio, etiam dicta septima, & Bobnius expertus tellis est p. 23. atque aquam aliquando inter duas choriz laminas reperit Ruysh, Thes. n. 155. & in oculo Schurig, filii p. 105. Inde clavis vascula, natae placentae illae, membranarum similes, quas Ruyshius pinxit Thes. V. T. I. f. 2. Thes. VI. f. 4. & describit Adv. II. p. 29.

Sensim autem placentae retrahitur Santorin. l.c. n. 25. ut in fetu nuce minori aliqua pars jam ovi absque villis

DE CONCEPTU.

fit. *Trev. Comm. Nor. 1735.* p. 308. T. IV. f. 12. & in seu iuifica non majori partem leuem repererit *Vater.* l. c. Die 21. placenta dimidio ovo aequalis fuit *Dodart biss. de l'acad. des scien.* 1701 p. 25. Die 32. placenta magna quidem, sed multo minor ovo *Bianchi* f. 11. & primo mente elatio, si *Bianchi* fides, tertiam partem fetus unice cingit p. 52. De illis ovis verum est, „ ovum ex parte sanguineum esse, qua fundo uteri adhaerit la *Motte* L. II. c. 24. initium nempe placentae ob. 172. In ovo vero quinque hebdomadis utique la *Motte* supernam partem ovi villosam vidit l. c. Secundo mense & ultra, adhuc totum pene ovum placenta obductur *Blasius apud Simson.* Nona septimana *Bachius* ex acutiori vertice filamenta rufescientia prodiere adnotavit. Tertio mense fere ex medio ovo placentae filamina pingit *Heisterus* l. c. f. 27. sed monet adhuc plur., & consentit *Harrutius* p. 230. Quinto mense ovi pars membranæ placentæ aequalis est, deinde illa sola crescit, & multo major fit *Simson. fac. Edimbi.* IV. p. 103. In fetu suo pene adulto tertiam partem ovi occupasse docet *Noortwyck* p. 14. Video tamen quarta septimana placentam hydaticam *Hartmanni* totum adhuc ovum cinxisse *Phil. trans. n. 238.* Adpare adeo, omnino eo majorem placentam esse, quo seu minor est *Riolani* p. 412. *Hartman e. n. c. Dec. III. ann. 9. 10. 11b.* 191, ut pars levis in ovi initio totum ovum occupet, in maturo ovo non nisi minorem partem IB. *Monro. Edimbi. fac. II.* p. 145. Hinc etiam acetabula fetu cre-

DE CONCEPTU.

microscopio ^b vidit. Et tamen toto novem mensium tempore debent per haec vasa duo decim

crescente minuntur *Aristoteles biss. anim. L. VII. c. 8.* In brutis autem, uti placentæ alia ratio, ita ova non villosa sunt *Hartman.*

h Plurima de his vasis disputatio fuit. In feminina gravida videram,, chorion pulposam totam undique adhaerere concavæ uteri superficie, tum ubi chorion est, tum ubi placenta dicitur, & avulsa floccos trahe inumeros, atque facile, nisi animus advertatur, lacinias utero innexas relinquere. In alia vero femina, majori fetu gravida, chorion productiones emittere manifestas in sinus uteri, uti villi uteri se in chorii sinus immiserant. Sed uberioris Cl. NOORTWYCK „ ovum solutum hirtum esse, ob cellulosam & vasa, quorum opa ad uterum adhaerent p. 9. 12. Ita quidem vasa numero in chorio in uterum ire p. 9. Sed tenuerrima, & arachnoidea esse p. 11. & venosa videri, & respondere vasis uteri, ut vas vasi occurrat, maxima vero caput aciculae admittere p. 9. Trunculos autem venosos addit maiores sinus intra chorion fecisse, inde in ejus profundiora se demersisse p. 10. Fungosam adeo externam partem chorii, forte vasa esse, non repleta p. 13. Fibrillas HOROKENUS dixerat p. 179. & DRELINCOURT de chorio n. 17. MAURICEAU p. 217. EUDOLOUS T. 58. qui bus chorion utero adhaerent; pelliculas molles, & mucosas, quae hinc utero ininde chorio adhaeserentur *MALPIGHIIUS ad P. 4. Spon.*

librae humoris, totum nempe fetus maturi pondus, transfixe, ut aliqua adesse necessario sequatur. Quando nunc ovum ab utero resolvitur, nullum in convexa superficie foramen est, ex quo vasa ^{b*} adesse dicamus.

Spon. p. 30. VIEUSSENS de fabr. utr. & plac. Tolum tamen chorii nexum omnino modicum esse, ovunque facile solvi, NOORTWYCKIUS videt, p. 9 quod perinde reperi. Cum autem chorion placentam exterius obducat, facile intelligitur, non aliam placentae cum utero connectionem esse, nisi quam a chorio habet NOORTWYCK p. 14. Non utiliter adeo la MOTTE membranas placentae ope utero necit dicit p. 247, aut VIEUSSENS apud VOLLI, quando tunc sola involucra ali, falsumque germe nasci ait, ubi ovum utero alia parte adhaesit, quam quae chorion habet II. p. 188.

h* Ita dudum Galenus, post veteros, ova vasorum uteri eminere in praequantibus, facere cotyledones dictas Diocli, Praxagorae Cos, Philotimo de uteri diff. c. ult. & recte Spigelius, cotyledones uteri, non placentae vasa esse, monet de form. sit. p. 2. Deinde pelliculam illam Hippocraticam adnasci ait, ibi solum, ubi oculata vasorum sunt, hancque pelliculam in secundas fieri de nomine L. I. veraque acetabula humana fines vasorum esse, per quae menies manarunt I. c. & de util. part. L. XV. c. 4. & vasa chorii utero ad innexa instar arboris dividi, I. venas ad venam uterinam, ad arteriam arterias adhae-

camus. Et tamen certissime via aliqua est, ab arteriis minimis uteri, in venulas incipientes placentae & chorii,

Men-

haerere I. & de util. part. L. XV. c. 4. Vasa minutissima placentam cum utero conjungere Fabricius P. I. c. 3. Mucofila filamenta aranearum telae familia a cornibus uteri progerminare *Papi* apud Vogli II. p. 9. Vascula vero capillaria superficie chorii intexi utero Hobokenus habet anat. prior. f. 3. Radiculas villosas chorii & acinulos placentae in finulos uteri subire Berger p. 473. Brendel de nutr. sit. n. 6. 9. Siphunculus etiam exhalantis uteri, qui menes fundebant, radices placentae admittere Santorinus obs. p. 218. & hunc ipsum mensum usum esse, ut vasa, que cum placentae conjungi debent, aperiant Graaf p. 275. Vasorum placentae ramulos extrahi de uteri poris, & erigi, & in utero respondentia toramina adaptare Idem p. 296. Vascula uteri lymphatico-nervea cotyledonum radices esse *Vieussens* nov. fisi. p. 17. Infinitas arterias chorion periorare, ut ab utero ad placentam eant Reubault offerv. fisi. med. p. 9. Et in bruis, evellendo cotyledones multa vasa, quasi radices avelli *Tiling de plac.* p. 307. ut dudum, cum tuberculata avellerentur, de utero puncta rubra viderit apparere Fabricius P. I. c. 1. etiam in ovo P. II. c. 3. eademque viderit Hobokenus anat. secund. vit. p. 28. 30. f. 16. 17. Dudum ergo coniunctio ita nota fuit, aliqua vero addita a recentioribus, que dicuntur not. g. l. & ad DCLXXVIII. DCLXXIX.

i Maxime, in Textu.) Placenta utero adhaeret non uno semper loco, Graafia notante p. 294. & Riolano p. 374. & Spiegelio deform. fet. c. 2. & Simson I. c. p. 81. & A. Pafscoli de hom. L. III. p. 84. & Cl. Böhmeyer de sit. uteri p. 16. plerumque tamen inter tubas Fallopio auctore p. 193. b. & Riolano, quae eadem fedes ueri ideo magis videatur extensis facta, cito, ut subnacenti placentae cedat Deventer p. 40. 41. & vnde finisque maiores habet Riolanus p. 366. Stabi p. 511. Alias ad latera Drelincourt percuso. 36. anterioris vifa est adhaesit, uti Arantius p. 15. Deventer p. 38. Sac. Edim. II. p. 450. Bresl. 1725. m. Jul. Monroe Edim. Soc. II. p. 128. & Parsley ib. IV. p. 450. Alias posterius Deventer I. c. Noortwijk p. 12 quo frequentius vocat Vesalius L. p. 672. & Spigelius. Aliquando praeterita in latere dextro adhaerit Vesal. ib. Peyer. n. c. Dec. II. ann. 7. obs. 204. Simson Edim. IV. p. 115. Goelike apud Ettmuller in epist. prob. 17. aut in sinistro Vesal. ib. Treves Comm. Lit. 1735. T. IV. f. 11. D. Verheyen L. II. p. 321. Tauvryus prope tubas adhaesit ait, ut centrum alteri tubae repondeat p. 99. idque naturale esse, ob vicuum, quem tubae generant, ovum retinenteum. Ad latera etiam uteri semper adhaerere Venette p. 248. sed id non videtur, ut neque Riolani obseruatio confirmatur, qui primo mente placentam alterutri angulo uteri adhaerere, paulo post toto corpore suo ad anterioriem vel posteriorem partem adfigi ait p. 374. Ori denique interno cum summo periculo matris adhaesit in Hist. do l' Acad. des scient.

1723.

1723. obs. 2. & apud Bresl. 1726. p. 12. & Horne Webmutter p. 64. ut tamen leviter avulsa fetus manu possit eximi Böhmer I. c. p. 23. Ad sedem adhaerentis placentae uterus minus, quam in rumianibus, sed paulum tamen elevatur. I. Sylvius (qui forte, cum granis salis non maiores faciat cotyledones villos intelligit) Russch Thes. V. n. 46. WATER in icona, SCHENCK. p. 316. (ubi quinque inaequalites numerat), Cl. HARTRANFT de secund. p. 15. DOUGL. Phil. trans. abr. Vol. IV. T. 6. f. 2. Hace adhaesio non semper aequa firma est. Laxior abortum, validior difficultem partum facit. Firmitatem adaptet pendere a multitudine & duritate ligamentorum, et vasorum not. g. Addit RÜYSCHIUS, quo perfectius centro placentae funiculus adfigitur, eo validiorem nexum esse obs. 97. Adv. Anat. Dec. II. n. 10. de mule uteri p. 10. feliciter autem aberratione esse, si a latere insertus fuerit Thes. VIII. n. 15. Ear aberrations SARANTIIUS videt et SIMSON Edim. Ed. IV. p. 111. & HOBOK. Anat. rep. p. 44. 189. 232. 260. Habentur etiam in f. n. c. Dec. I. ann. IV. obs. 195. & frequenter esse centrali inferiore NOORTWYCE p. 128. & nunc video, funiculum pene margini placentae adhaerere, uti HOBOKEN I. c. p. 149. Sed denique hanc adhaesio plerumque ad angulos inaequalis est, rarius ad perpendicularium HOBOKEN Anat. rep. p. 44.

k Tubercula, in Textu.) In hac adhaesione se de convexa facies placentae, utero respondens, inaequalis est, & tuberculosa RIOLAN p. 369. FABER ap. Hernandez p. 615.

p. 615. GRAAF p. 295. MAURICEAU p. 225. NOORTWYCK p. 19. FABRIC. ab AQUAP. de form. fet. T. II. f. 5. BIDLOO T. 55. 58. VERHEYEN L. II. T. V. 2. HOBOKEN anat. secund. hum. p. 14. f. 1. f. XI. anat. repet. p. 12. 22. f. 2. & 23. Raych. Thes. VI. n. 90. semiglobis naturalibus diversa Rouault Mem. de l'Acad. 1715. p. 132. quos faciunt magni rami vasorum placentarum. IDEM ibidem p. 133. incerto numero, plures certe quam quinque, uti numerus Bartholinus hist. 61. Cent. I. fulcis inter tubera distinctis Bartholin. Ic. Mauricieu p. 225. Rouault ff. p. 8. qui respondent similibus uteri inaequalitatibus supra dictis, non in teneris foliis placentis, quale exemplum Bianchus pingit ic. XI. sed in natura etiam placenta & a peritis extraucta anatomicis, ut a Raych. Thes. V. T. I. f. 1. quod ex icono patet, aut in utero relata apud Noortwycck p. 14. eti Raychius videatur rudiiori encheireis tribuere ib. n. 57. partique Rouault p. 8. de profundiori forte fissura locuti, qualis aliquando ad oppositam membranam usque penetrat Idem 1714. p. 181. Sed neque optime ex Sylvio miliares vocat aperitantes Riolanus p. 369. quae adeo magna sint. In eos fulcos chorion descendit Noortwycck p. 19. &c. conf. DCLXXVIII.

Pari proportione) Haec nunc placentae adhaesio firmior est, quam chorii. In utero nempe crescent uteri superficies interna riarior est Velal. p. 657. vasa ampliora, enormis diametri Noortwycck p. 12. &c. digitalia Edimbi. IV. p. 450. sinus apertissimi

simi DCLXIV. ut digitum admittant Edimbi. Soc. V. p. 450. ita via aperitur, ut sanguis versus placentam determinetur Simson p. 75. 77. dum per uteri gravidas venas, conpressas a tumore sinuum, sanguis difficilis reddit Id. ib. & ex eadem ratione uterus distenditur, sanguine per arterias in laxos sinus irruente, neque redeunte per impeditas venas p. 77. oscula vero innumera laxata chorion & placentam facilius admittunt VATER uter. grav. p. 13. Haec vasa patula, plurima in utero, maxima sunt, ubi placentae adhaerent NOORTWYCK p. 12. Tunc etiam vasa numerosa ex placentae manifero eriguntur, porisque uteri se innimunt, paulo magis, quam in chorio NOORTWYCK p. 10. Huiusmodi vasa etiam GRAAFIUS dixisse videatur T. XXII. & DEVENTER p. 49. quando placentam conglutinatam uteri vasis describit, ut absque sanguinis effluxu requiri detrahatur, hinc per totam superficiem villosa esset. Sed etiam DRELINCOURT Per. 37. & BRENDELIUS bulbillos vasculoios placentae subire in vaginalis f. cavernulas uteri docet n. 9. & in superficie placentae versus matrem oscula aperta visit MAURICEAU p. 225. Porro vascula in superficie placentae nuda dixit FABER I. c. p. 615.

In primis autem ad radicem placentae limitemque, quo a chorio separatur, placentae firmiter adhaeret per ligamenta NOORTWYCK T. II. fibrarum ligamentium nomine olim RIOLANO dicta p. 369. & cellulofatam telam tenaciorem p. 10. & vasa magna T. II. A. A. A. quae digitum

Menstruae) Feminae semper concipiunt post ultima menstrua, & vix ullo alio

tum recipiunt NOORTWYCK p. 10. si-
nusque sunt mollissimi, venosi T. II. C.
in quos vasa parva ex profunditate placentae infunduntur p. 10. T. II. G. In hos
finis materia uteri vasis injecta venit
NOORTWYCK Ic. respondere enim vi-
denter magnis eo tempore uteri finibus
ALBINUS apud NOORTWYCK p. 11.
non satis semper manifesto NORTWYCK
ib. cum viderit anguillora reddi ver-
sus uterum, neque vasa habere in ute-
ro, quae sibi respondeant. Ita etiam in
cotyledonibus cuniculi pars alba, uterina,
glandulae, foramina habet, per quae ru-
bra pars, fetu propria, inflatur GRAAF
p. 314. & olim MALPIGHIIUS, in fi-
nuosis cavitatibus uteri succum colligi, qui
per fistulosa radicularis venis fetus intilla-
retur. c. p. 35.

Cacterum ex hac descriptione adparet,
quam necesse sit in ea ratione, qua uteri
vasa finusque diffunduntur, etiam placen-
tae vasa, adeoque fetus increscere. Vis
enim eadem, quae finus replet, & vasa
uteri, respondentes etiam finus, & occur-
rentia vasa placentae diffundit.

m Femina concipit post menfes GALEN. de dif-
uter. c. cult. MAURICEAU p. 205 Dientis
accuech. p. 127, 169, ad diem sextum usque
MANNINGHAM p. 50, etiam nimios
Comm. Nor. 1732. hebd. 6, hocque opti-
mum tempus est MAURICEAV p. 62.
HARVEI p. 273. Etiam post uteri ha-
merrhæ-

alio tempore. A primo congressu post men-
fes feminae sanæ possumus tempora gravidi-
tatis dimetiri. Si die v. g. 4 menfis men-
fes uxori ceſſarunt, quinto vero virum ad-
misſi, potest tuto graviditatem ab eo coitu
repetere, licet multi alii ante primum men-
fum redditum ſucceſſerint. Nequæ aequa
felicitas fuerit, si alio tempore concepe-
rint. Nam fetus primo tempore, quo
in utero haeret, non potest non turbari ab
accidente fluxu menfum. Quæ feminæ
non magnam jacturam ſanguinis pati ſolent,
eas vix abortus patiuntur, facile vero tertio
mente fetum perdunt, niſi venæ fectione
copiam ſanguinis minuerint. Si enim effu-
ſerit tantum ſanguinis ⁿ, ut inter ovi gib-
bam

morrhagias facilis conceptio la MOTTE
obs. 212. Hinc olim ad conceptum vene-
rem ſub menfum finem laudat PAULUS
L. III. c. 74. & hoc arcano dicitur FER-
NELIUS sterilitatem Catharinae Medi-
ceæ viciſſe VENETTE p. 43. Addit
HARVEIUS, etiam instantibus menfis
bene concepi l. c. quod contrarium
videatur obſervationibus prius adductis, ob
menfes continuo fecuturos. Vasa quidem
uteri tunc tumidiflamma ſunt. Etiam men-
fum tempore concepi potest MAURI-
CEAU obs. 676.

n Hinc illæ obſervationes RUY SCHII, quas
etiam bis proprio experimento vidi con-
firmatas, placentas abortuum bimetrūm
Thei. VI. n. 81, & trimetrūm Thei. VI.
n. 100, ſanguine grumolo adhaerente au-
geri, ut maiores videantur, quam ſint.
conf.

bam uterique cavam faciem se insinuet,
tunc ovum solvit, & haemorrhagia fit.

In ovum) Omnis pars Chorii adhaeret
utero, vera concretione, maxima tamen
ad-

conf. Thes. VI. n. 15. & in minimo fetu
capiti aciculae aequali placentam cruent
inbutam se vidisse *Cir. renz.* n. 144. O
vum ex utrius cruento tinctum habet *Berger*
p. 469. Placentam cruentam cum fe
tu fabae magnitudine *MAURICEAU*
obs. 259. Hic sanguis irruit fibrillas ra
mosas placenta mollesque efficit *NORT.*
WYCK p. 120.

Aliquando tamen menses prima
vice fluere post conceptionem *Sigmundin*
p. 192. *Mauriceau obs.* 629. 463.
366. & altera vice *E. N. C. Dec.* I.
ann. 6. 7. *obs.* 63. *Mauriceau obs.* 168. &
aliquoties *Dionis* p. 163. ad quintum
mensem *E. N. C. I. c. Mauriceau* p. 72.
totoque denum tempore *Sigmundin* I. c.
Dionis p. 163. & copiose exempla pro
stant, mensum & stillicidum innoxiorum
in gravidis *Peblin* *obs.* 36. *Cent.* I.
E. N. C. Dec. I. *Lann.* IX. *obs.* 29. *Mauric.* *obs.*
388. *Dionis des accouc.* p. 171. *Decanter* c.
15. &c. ut sint, quae tunc inprimis,
quando utero gerunt, menses patientur
E. N. C. Dec. I. *ann.* 2. *obs.* 348. *Cent.*
VI. *obs.* 75. *Comm. Bonon.* p. 152. In ple
thoraicis gravidis menses absque noxa
fluunt *Roujet Sez.* VI. p. 153. *E. N. C.*
Cent. I. *obs.* 46. *Dionis* &c. Alias etiam
haemorrhagiae in gravidis accidentes,
neque partum, neque mortem praecipi
tant, summa cura adhibita *Mauriceau*
p. 160. *obs.* 30. 247. 356. 410. 480.

adhaesio est, ubi placenta ponitur, per istam
enim, quae prius fuit vitellus, praecipue
fetus alitur. Maneat immota placenta, &
fetus expellatur, ne una quidem sanguinis
gutta effluet. Si vero etiam placenta exi
verit*, tum vero sanguis quasi de victima
summo impetu exsiliat integris uncis. In
partu naturali nullus sanguis profuit, nisi
postea, quam chorion & placenta de utero
solutae fuerunt. Ergo sanguis steterat
ante placentae superficiem. Sed non sta
gnavit ibi, id enim circulatione sanguinis
repugnaret. Ergo videtur placenta cum
utero in unum quasi corpus coalescere, ut
fetus unum cum matre vitam vivat, unum
calorem habeat, & motum, et ab ea ali
mentum accipiat.

DCLXXVII.

Funiculo) Magna in origine funiculi ob
scuritas est. Si dicas, ex vermiculo a mancu
qui

541. 542. 595. 648. *E. N. C. Cent.* X.
obs. 43. *PUZOS ACAD. de CHIR.* I.
P. U. p. 212. Exiguitas fetus, & debilitas,
& exigua plethora priora phae
nomena explicant: exiguitas autem partis
separatae & major latitudo ejus, que
adhaerens remanit, posteriora. Natur
aliter tamen a sanguine, post primum
mensum effluent, abortus sequitur *HIPP.*
MAURICEAU *obs.* 136. fetusque nimis
exiguus *MAURICEAU* I. c.

o DCLXXXV.

a. Nullum dubium est, funiculum pertinere ad
Tom V. Pars II. Q. id,

hinc oriri, respondentum est, quo modo ad placentam adhaeserit & quomodo vena ex fetu prodierit, venae enim eunt ad cor, ex corde non veniunt. Si ex placenta velis provenire, queretur, quomodo in abdomen fetus radices agere potuerit, & arterias inserere aortae? Abstrusum certe, quidemque molaris, negotium est. Item de ihi digitus est, qui omnia simul fecit, quae possunt per experimenta singulatim addisceri, simul autem observari nequeunt, uti simul a CREATORE facta sunt. Eo tamen animus mihi inclinat, ut credam, funiculum a prima origine cum fetu adfuisse, viamque esse, per quam primum feminale animalculum irepotest. Id

cer-

id, quod primaevum stamen est animalis. Ita suadet analogia seminum plantarum PERRAULT mecan des anim. p. 486. tum peritonaei in involucrum funiculi productio, denique origo arteriarum ex aortae trunco, quae non aperiri potuit, ut ramos faceret, absque exitio fetus; & analogia oviparorum, in quibus utraque membrana vitelli fetui propria est MATREIAN. p. 299. & altera intestinorum membrana continuatur p. 295. Videtur autem arteria, venaque umbilicalis in vermiculo fusile organum, per quod egreditur superfluos, referbit aliquos necessarios humores, ex ipso feminali liquore: tunc autem conceptum secundum esse, quando arteriae umbilicales se in respondentia ovi vacula immittuntur DCLXXXII. not. I. Ante id tempus intra-

abdo-

certum est, fetum secundo jam mense^b ad placentam suam adfigi per proprium suum funi-

abdomen fetus latuisse credibile est, & ipsa illa actione, qua concepsit perficitur, primum erupisse. Ita vicissim non in pullo solum, per MALPIGHII observationes & LANCISII de corde p. 44. sed in dama, & reliquis animalibus viscerata paulatim in pectus retrahuntur, que nuda prius fuerant HARVEI ext. 69. p. 234. &c. CL HESSEN-STREIT in proprio Programm funiculum ad secundas, non ad tertium pertinere maluit. Confer etiam BOURGUETUM lett. phil. III. p. 89.

b Dudum ante hoc tempus. In fetu 7. die funiculus BIANCHI f. 5. In embryone octavi diei non majori grano cumini funiculus & placenta RUVSCH cur. renov. n. 54. In abortu capite aciculae non majori tuniculus ID. ib. n. 143. In cuniculo die decimo umbilicus GRAAF T. XXVI. f. 8. In fetu duodecim dierum milii grano non majori tuniculus umbilicalis, rubra jam distinctus linea SANTORIN. Iflor. n. 5. In fetu formica inulo minore pingit BIANCHI T. I. f. 5. & describit BERGER p. 469. in fere simili. In fetu cervino dimidio lupino non majori, tuniculus LUDOVICIE N. c Dec. I. ann. 8. obf. 17. Non male adeo GALENUS, prima omnium vasa umbilicalia oriri de form. fet. Sed quiescum sunt duas radices dorsales, quas VAROLIUS ante umbilici funem apparere, dorsoque immitti, eoque appareute in fetu apis mole evanescere

Qz

scribit

funiculum. Is semper eo major est^c, quo fetus tenerior, & propior origini, eo minor vicissim, quo proprius partus absit. **Thefauros RUY SCHIANOS** nunquam non do-
leo

scribit p. 103. 104. & repetit ex **VAROLIO RUPERTUS HESLER obs.** p. 10? **PAWIVS**, pro arteriis umbilicalibus habet obs. 16, sed manifeste distinguuntur.

c In fetu feminis paoniae mole **RUY SCHI** mus p. 170. & in altero feminis cucurbitas aequalis, funiculus aequalis fetu **Thef. VI.** n. 40. Eadem in feminali proportio **Thef. VI.** n. 47 T. 2. f. 5. Crassior etiam funiculus, quem pro hytate habet **IDEM** n. 45. T. 2. f. 3. forte nihil a naturali differt: Ipse enim similem vidi bullae verissimum funiculum, in cuius altero fine punctum rubrum arteriam indicaret. Latum etiam habet **BIANCHI** f. XI. **HEISTER** f. 27 **DIEMER BROECK**, in fetu octo septeminarum p. 184. & **HARTMAN Phil. trans** n. 238. & **TREWIUS Comm. lit.** 1739. f. 9. 10. 11. & in universum primaevi fetus funiculum latum brevemque esse **DIEMER BROECK** l. c. & **BIANCHI** p. 55. Alibi tamen gracilem & longum pingit in aequo parvis fetibus **RUY SCHIUS** ib. f. 2. 4. Porro dum **VAROLIUS** funiculum brevem esse, quamdiu fetus musca non major est p. 104. Deinde in his omnibus exemplis absque intortis spiris est. Sensim torqueretur. Inter tertium & quartum mem-

leo^d, ex interiori Europa in Russiam exportatos nobis periisse. In iis thefaurois anthropogenia erat, quam nuncquam absque admiratione vidi, sed vidi saepe. Fetus humani erant; a grain fabuli magnitudine, ad acetatem novem mensum. Vidi ibi, ovum eo majus^e esse, pro fetus sui portione, quo fetus propior origini, & vicissim eo minus, quo propior idem partui fuerit. In primis initii fetus fere vigecupo minor est ovo: post tres menses ovum abortivum anserini ovi mole majus est, fetus autem pene

sem bis circa collum intortum vidit **CHAPMAN improv. of midwifry cafe** 39. Strangulatum autem funicolo nimis contorto fetum **LITRE** 1701. p. 118.

d Ipse tamen **PRAECEPTOR** suafor fuit, ut amicus thefauros venderet, non alium facile reperturus. Mæcenatem, qui tringita florenorum milibus offa, & repleta cera viscera redimeret,

e Enumerant tercere in **Thef. VI.** Ab eo tempore novos reparavit fetus, in **Thef. maximo** & in **curis renovatis** recentitos.

f Verissimum est, & ab ipsa enormi parvitate ve nesciuli pendet. Vide **RUY SCHI** icones **Thef. VI.** T. 2. f. 1. 2. 3. 4. 5.

Ibi fetuum minimus pediculi fere magnitudine pingitur, ovum vero fuscum longum. Maximi vero fetus ovum paulo majus est, cum fetus avellana potius major sit. Ita **SANTORINUS** die 12. fetus milii grano, ovum pinei putamini aequale vidit l. c. Quando fetus hordei femini aequalis est, ovum columbino

pene pollicis. In puerō vero recens nato infans triplo ponderior est conjuncta mole placenta sua, & funiculi, & secundarum. Situs fetus in ovo is est, ut id in verticem acutum extenuetur, in eo vertice autem fetus sedeat: uti in embryone vidi, qui formica non major erat.

Vasis) Funiculus umbilicalis neque membraneus est, neque carulagineus, sed hr. minor

non minus est; quando fetus apis magnitudinem habet, ovum gallinaceo par est VARIOLIUS p. 103. Ovum fuscuncis diametro, vigesimo primo die, fetus exiguus DODART. his, de l'Acad. 1701. p. 24. In puerō api non majori ovum gallinaceo luppar la MOTTE obs. 134. in refl. 8. 318. 381. & duabus tertis palmae obs. 304. PINAeus denique die 12. vel 21. fetum termicam aequalem, aquarum sellibram describit p. 138. Idem confirmant funiculi GRAFFIANI, cum cellulis suis comparati. Et in universum ovi in fetus initius rationem maximam esse observarunt HARVEIUS, DODART. l. c.

g Non invenio. Plerique fetus in medio pingunt. VATERUS ab initio fetus lateri ovi adhaerere scribit mol. praegn. n. 6. idoneus auctor. In praegnantis feminae ovo acutus vertex erat, descendens in cervicem: in eo fetus NOORTWYCK p. 104. conf. p. 14. 15.

h Funiculus in universum nomini sati respondet, intortus spiraliter ROUAULT l. c. i. 6. 8. BIDLOO T. 60. &c. fulcis-

mior valis, mollior cartilagine, & quasi *zorbeaus*. Ita factum est, ut vasa in situ

fulcisque notatus per longitudinem BARTHOL. p. 318. & cylindricus plerumque, nam etiam inaequalem vidit ROUAULT, & pro latitudine praelongus, ad duas tertias ulnae & ultra MAURIC. obs. 401. Involucrum a peritoneo efficitur, manifeste continuato, ROUAULT osserv. p. 25. ut etiam herniam viderit ALBINUS, ab intestinis in funiculum illapsis, & similem DOUGLAS de periton. p. 28. sed de peritoneo mihi nondum liquet. In opposito fine utique involucrum venit ab amnio HOBOKEN p. 28. & secund vitul. p. 80. subtile, forte, inseparabile. Sub eo sequitur mucus ille ARANTII p. 27. subfiantia nempe cellulosa, HOBOKENO fibrofa, membranosa & humida dicta *anas. secundum*, p. 28. 50. & RUY SCHIO nota qui spongiosam pridem dixit Theb. I. off. 3. n. 7. & BIDLOO, ut ex icone video T. 60. f. 4. uberior autem ROUAULTO, qui spongiosum corpus vocavit Mem. de l'Acad. des scienc. 1714. p. 406. f. 9. 10. 7. & in Off. Pif. Med. Verae nempe cavernulae sunt, majuscule, continue, ut per totam longitudinem inflari possint, ab ipso fere umbilico ad placentam usque, aut ad primam certe adhaesionem amnii, et va-
forum divisionem ROUEI osserv. p. 26. Haec cellulosa fabrica aquam reforbet, hinc rarefacit macerando, & funiculus in aqua turget NOORTWYCK p. 29. Q. 4 Pau-

situ firma retineat, neque tamen oblit aut flexili.

Paulo citra umbilicium definit, quinque fere linearum ab abdomine distantia ROUHAULT *Mem. de l'Acad.* 1715. p. 126. Hae cellulae gelatinæ plene sunt limpida, sive viscoſo fucco FASER apud HERNANDEZ p. 615. ROUHAULT off. p. 26. Muco comparavit BIDLOO ad T. 59. gelatinæ WHARTON p. 143. & DIEMERBROECK p. 221. Exprimi potest in recente RUYSCHE *Theb.* 1. aff. 3. n. 7. & sapore est quo amittit liquor, WHARTON l. c. Hoc est limpidissimum serum, quod umbilico rectio filiare videt VALISNERIUS II. p. 51. neque optime solis ruminantibus tribuit TAUVRY p. 134. Vasa succifera funiculi BIDLOO dicta & MUNNIKIO p. 88. quorum otta pingit ille T. 60. f. 2. 4. negat vero COWPER ad T. 58. videbunt mihi haec ipse cellulas esse, neque alias credo esse papillulas innumerabiles, quas terminare gelatinam funiculi WHARTONUS dixit p. 243. neque denum alia sunt vasa illa lactea DIEMERBROECKII, quae per funiculum ad amnion & chorion credit ire p. 213. 222. &c. In hoc corpus septa descendunt, dicta Cl. NOORTWYCK p. 24. 30. ad placentam firmiora p. 23. quae figura & directione variant ib. ut modo parallela sint, modo se ad figuram literaræ T' fecint, modo duos circulos minores de majori recidunt, quod cum ROUHAULTI icona satis convenient NORW. T. 3. f. 5. 6. 7. 8. totamque cellulofam fabri-

flexilitatiⁱ propriae, quam frequentes fetus motus & subtilius necessariam reddunt, aut sanguinis per venas & arterias itineri. In hoc funiculo duae arteriae sunt, vena unica, intortae omnes. His vasis praeter arteriam & venam urachus^k accenfetur, qui ad allantoideam, aut Cl. HALE faccum, tendit: Vena autem ad finum portarum fetus fertur. An eo radicatur ex placenta orta^j an in placentam se infigit, postquam de corpore profiliat? Utrumque difficile est intellegi.

DCLXXVIII.

fabricam in tres partes dividunt, quarum qualibet unum vasorum fetus continet. Venam tamen magis plerunque superficiale effe Rouault p. 407. f. 9. In homine funiculus longior est quam in ullo brutorum, triplo & quadruplo ARANTIUS de fetus p. 23. CLEMENS de junie. umbil. ut fetus miris modis ambit, & aliquando strangulat vasa sit RUYSCHE ob. Chir. XI. ROLAN. p. 379. COMM. NOR. 1731. hebd. 20. MAURICEAU ob. post. 132. aut aliquando nodis se contortisse MANNINGHAM p. 7. MAUR. ob. 312. 567. post.

ⁱ Huc in primis facit cellulosa fabrica muco plena. ROUHAULT credit idem corpus arterias & venas comprimere posse p. 54. ita sanguinis motum adjuvari. Id vero a gelatinolo & mucoso corpore non exspecto.

^k DCLXXXIV.
l Confer. not. 4.

Q. 5

DCLXXVIII.

Crevit) Uteri cava*ta* nihil, nisi ab ipso utero, ejusque arteriis admittere potest. Idem autem uterus in*prae*gnatus in eadem ratione amplior ^a fit, in qua fetus increvit. Id admiratus est GALENV^s, quod uterum videret perinde crassitatem augeri, uti ambitu crecebatur, cum tamen omnes aliae membranae ^c expansae gracilescant. Non ideo dixerim, uterum in*prae*gnatum virginico crassiorum esse; id volo, videri crassorem intuentibus, quia crassities non minuitur, dum ambitus supra modum augetur. Hic autem uterus intus non levis est, sed in quedam quali tuberculis ^d intumescit in muliere, ad quae asperae eminentiae placentae ita congruunt, ut jugis fulci placentae occur-^ent, tubera vero placentae in uteri con-^fvalles se infundent. Hinc fit, ut, dum au-^g fertur placentae, in utero foveae adpareant, uti tubera placentae in muco plenae ^g, uti tubera placentae in eodem

a Conf. DCLXXV. not. 4.

b Contrariae tamen sententiae auctor, nam uterum sub initia in*prae*gnationis cras-^ffcere dixit, deinde iterum ante partum extenuari. ib.

c Rete DEVENTER membranas per mor-^bbos intumescere monet p. 24.

d Ex VATERO: conter DCLXXVI. k. ego vero in duobus gravidis uteris nulla memoria digna vidi. Placentae vero tubera plerunque chorio super fissuras ducto levigantur.

e Aut ex brutis habet PRAECEPTOR, aut finis

eodem muco ponuntur. An vase minima sunt, quae mucus videntur? Non abs-^gque frequentibus exemplis est, vase mi-^hnima corporis humani muci ⁱ specie adap-^jrere.

Sanguis) Femina in*prae*gnata menstruum sanguinem nullum emittit, is adeo unice utero impenditur, & is solus incre-^kscit, dum reliquum totum corpus detu-^lmescit.

Fetus

finus volt mucosos dictos DCLXIV. Vasa vero exhalantia uteri villorum specie & floccorum apparent f Intellicitorum villosa tunica, & cortex cerebrum.

g *Ifsum sanguinem, in textu* Initia ovi tota alba sunt, indicio, nullum tunc rubrum sanguinem per vase uterina in fetum venire. Deinde apparet color ruber. Punctum faliens in viviparis jam appa-^{re}ret, quando fetus adhuc galbae vel cari-^{nae} similis est HARVEI p. 280. & etiam prius, vigesima quarta hora, fan-^guis in funiculo apparet, quando in fe-^unihil rubri adeit MATREIAN p. 53. neque cor apparet p. 62. Decimo die, & octavo etiam in funiculo aliiquid carneum ex LALAMANTIO lego citari. Decimo die a conceptu in fœne fanguineus circulus, & vena rubra ramosa COITER p. 124. In fœno cervino dimidio lupino non majori nondum figurato, punctum rubrum & venæ D. LUDOVICI F.N.C. Dec. I, ann. 8. obf. 17. In cuniculo ovo nondum adnato, prius, quam galba adpa-

DE CONCEPTU.

Fetum mitti) Magna hic inter eruditos
vitios dubitatio & intercedit, an omnino
verus,

adpareat, punctum faliens GRAAF.
p. 230. In fetu bracho non majore hepatis
iam rubrum PLATER. in quaest. phys.
Duodecimo die in cuniculo duo puncta
sanguinea GRAAF p. 311. In cuniculis
die XI. duo puncta rubra in fetu COS-
MOP. p. 50 In catalogo die 14. circula-
tio sanguinis rubri MURALT. *vadem.*
p. 122 193. In homine 12. die rubra
linea in funiculo umbilicali SANTORI-
NUS *istor.* d'un fetu n. 5. Non ideo
volo, eo tempore sanguinem a matre ad
fetum venire. Nam etiam in pullo galli-
naceo bidus ab incubatione ovi rubedo
conspicua fit. Liquor vaorum umbilicalium
ante 48. horas luteus, deinde rubi-
ginosus, denique ruber est LANCISIUS
de corde p. 42.

h) Veteres omnes nascens animal per umbili-
cum nutriti docuerunt & ipse DEMO-
CRITUS apud PLUTARCHUM de
plac. philos. L. V. c. 16. ARISTOTELES
docet fetus radicem umbilicum esse, &
alimentum capere fetus ab uteri venis
de gener. anim. L. II. c. 4. eamque con-
parationem ornata proponit MONROUS
Edimb. soc. II. p. 227. HIPPOCRATES
pariter, uti plantam ex terra, ita fetus
ex utero nutrit, ait de nat. pur. n. 5. 35.
& manifestius ib. n. 5. menstruum san-
guinem circumfundi placentae & in fetu
reforberi, tum demum membranas sub-
nafae n. 5. Secundarum principium esse
arterias venasque, insculatas in uteri
venas

DE CONCEPTU. 253

verus, ruber, sanguis ex utero, per fines
arteriarum uterinarum, in venas placentae,
tunc in venas umbilicales eat, atque adeo
a corde matris, per canales continuos,
fan-

venas & arterias GALEN. de formati-
tate. de diff. vulv. conf. not. g. ad
DCLXXVI. Hoc etiam nutrimentum
unice admisit COLUMBUS p. 250.
LAURENTIUS L. VIII. cap. 24.
PERRAULT. mecan. des anim. p. 486.
MERY Comm. Par. 1708. 1709. &
VOGLI & alii.

Deinde utraque via, & per um-
bilicum & per placentam alimentum
advenire HARVEIUS proposuit, quem
sequuntur BARTHOLINVS *anat. renov.*
p. 315. GRAAF p. 291. DRELIN-
COURT. Period. 35. NEEDHAM c. z.
DIEMERBROECK. p. 223. TAUVRY
de la gener. p. 143. KAAUW I. c.
CHESÉLDEN. I. c. *Vater. Mola*
prægn. Gilson in Edimb. soc. off. T. I.
Schelbammerus denique primis membranibus per
solum os, sequentibus per umbilicum,
ultimis denovo per os nutriti, voluit
exerc. 12.

Sed priori seculo tota res in controver-
siam vocata est. Alii fetus quidem per
umbilicum nutriti advenio succo chyloso
concesserunt, sanguinem autem ab utero
materno ad fetus transire, aut imme-
diatas uteri cum placenta vaorum rubro-
rum anastomoses esse negaverunt. Prin-
ceps est ARANTIVS de fetu p. 14.
PORRIO RIOLANUS sanguinem quidem a
matre in fetus venire p. 373. ex tubulis

sanguis ruber per hepar fetus in cor adferatur. An vero potius probabile fit, liquida tenuiora

& elicibus uteri in placentam p. 376. sed effundi, roris ad modum, inde ab arteriis um bilicibus exsugi p. 395. Satis edinis est SPICELII opinio de form. fet. c. 9. & FABRICII, qui negat patulis anastomosibus P.I. c. 5. defendit tubuloses, venae placentae quasi in anulis factis & contigui cum uteri cavitatis ib. & P. II. c. 3. Anastomoses etiam negant HARVEIUS exerc. 57. Wharton p. 235. 252. &c. Diermerbroek p. 205. 219. Aldes. C. in Mangei bibl. Anat. p. 547. Bohn. p. 26. Bredel. I. c. n. 10. Hofmannus med. syst. I. p. 346. Verheyen L. II. p. 365. Hobokenus Anat. secund. vitul. p. 108. &c. & Ruyckius, & Tawory p. 135. /inconflantior, nam alibi p. 136. in carnivoris succum sanguineum admittit,) & inter recentiores Monroei Eff. of Edim. soc. II. p. 144. &c. Inter eos Hofmannus inprimis, & nuper Monroei liquorum nutriti effundi ex uteri vasis & a chorio reforberi volunt p. 133. vaseaque chorii oppositi utero hiare p. 128. 129. &c. priores alii alter.

Videbant nempe cotyledones in ova & vacca quasi divisas esse, ut pars utero adhaerat Wharton p. 239. Needham de form. fet. c. 2. Hobok. vitul. f. 15. 30. alia pars fetus sit, Wharton ib. Needham ib. Berger p. 473. Hoboken. I. c. f. 5. 16. & illa ab utero Cosmop. p. 122. 60. Berger. ib. haec a fetu ID. ib. vasa habeat, Diermerbroek p. 201. in cerva vero ipsae chorii glandulae di-

midia

tenuiora sanguine ex sanguineis uteri vasibus secedere, atque in placentam trans-

midia parte sanguineae sint, & ad fetum pertineant, dimidiis gelatinosae, & facile separabiles A. Hafn. vol. II. p. 226. idemque in leporis placenta verum esse Tawory p. 100. & partem albida uterinam cotyledonis, a parte fetui propri rubente separari posse, eductis filiis Graaf. p. 295. Tiling de plac. p. 43. 103. aut in partu separari, Stalpart. de nutrit. fet. p. 561. absque ulla sanguinis profusione, Harder. apiar. obi. 8. Langly a Schraderio editio p. 163. E. N. C. Dec. II. ann. I. obi. 154. Aldes p. 548. Vieuss. nov. syst. p. 41. folio flillante de eductis tradiisque valculis serolo lacteoque muco, Harvei p. 246. 241. Wharton p. 235. Cosmop. p. 60. Charlton p. 45. Hoboken secund. vitul. p. 32. Porro Galenus pulsum arteriarum placentae ab arteriis fetus pendere, hisque ligatus cesare expertus est de placit. Hipp. & Plat. L. VI. HARVEIUS arteriarum matris cum fetus arteriis asynchronon esse observavit p. 290 & Stalpart p. 548. & eas arterias pulsare post matris mortem Harvei p. 291. Hinc fetus maturos per semihoram fere a morte matris superesse citat Dittenbach, diff. de ex. fetu, per horam autem Rouault observ. p. 52. bis repetitis experimentis & la Motte L. IV. c. 6. Stalpart I. c. p. 556. Tabor exerc. p. 227. Harvei p. 290. & duabus horis Marci obi. 315. & diutius E. N. C. Dec. II. ann. 5. obi. 15. & duodecima hora ib. obi. 127. & altero die

transire. Mihi optio non difficilis videtur.

Hae-

die Dieffenbach l. c. ex Dolato. Vivum etiam ex mortua matre fetus existet usque Arantius inter Scholzii Epist. V. p. 297. Vestlingius, Viardel, Hagendorf, Nyman p. 36, ex Hor. Augenio, E. N. C. Gent. ill. obf. 57. Mauricetus l. c. neque alios esse illos Romanorum Caesares Plinius L. VII. c. 9. Sed etiam viperae catuli ex matre feciti bishorio supervivunt Severin. Zoot. p. 360. & canem caesereum vidit Boyle exp. phys. mach. p. 41. & cuniculum Harveius p. 290. Morbius obf. 9. & aliquando a morte matris vivi ex utero eruperunt infantes DCLXIV. DCLXXXV. Adeoque satis certum est non a matre, sed a fetu motum sanguinis in fetu pendere Nyman l. c. Harvei p. 290. Berger p. 485. Roibault obf. IV. passim. Hinc, incisis catellis gravidis praegnantisbus, fetus non exsangues reddi Falcones ciatus a Weifero de sangu. circulo. Addebat variis, vasa chorii minoria esse quam quae sanguinem reforbeant, ut MONROO p. 144. Deinde aquam Stalpart at nutr. fet. p. 558. liquores coloratos ceramie arterias uteri insipidam, placentam non subire Hofman. Porzzi p. 64. Monroe II. p. 146. 142. (etiam de mercurio) Harder apiar obf. p. 37. si integra fuerit Stalpart l. c. p. 558. neque a fetu in uterum ire, sed per venas umbilicales redire Hofman. Berger D. 474. aut aegre certe per hypogastricas aliqua exigua vasa fetas repleri Cl. Grauel de sacerdoti. p. 19. Perro

Porro Monroous objicit, sinus uteri enormiter magnos, & fila secundarum minutissima esse, ut manifeste sibi non respondeant p. 134. & consentit experimentum D. Noortwyck p. 11. Sed etiam fetus vitales aliquando (Car. Steph. L. III. c. 3. Mural. colleg. Anat. p. 687. Buckner milc. 1727. p. 64) editos fuisse, cum secunda corruptione essent, aut uterus corruptus E. N. C. Dec. I. ann. 8. obf. 60. aut abieciit exetus ib. ann. 2. obf. 180. Denique Stalpart l. c. Hoboken Anat. repetit p. 352. & Ruychius, inventa sua membrana, quae placentae tegeret convexitatem, etiam firmius negaverunt; sanguinem ab utero ad placentam venire Theor. II. aff. IV. n. 18. addidique Ruychius, se eam membranam lapideam viduisse & de muse. uter. p. 10. Conf. Thet. V. n. 57.

Aliud scires nihil omnino ab utero per umbilicus ad fetum venire volunt. Fuisse enim repentes vivos fetus, qui absque umbilicalibus vasis increverint L. Bourgeois I. p. 43. Chotton in Ephim. Gall. a. 1673. Stalpart van der Wiel obf. 32. Cent. II. E. N. C. Dec. II. ann. 7. obf. 209. fuisse & accurate, Illi Superstille Phil. trans. n. 456. & natum aliquando matrum puerum, cui in ipso matri utero vasa umbilicalia coailvissent Pteyr. de uracho n. 12. aut abrupta fuissent Heister nos. 37. tum lepidulos repertos, in quibus nullum umbilicu velutigium fuerit Comm. Lit. 1733. n. 27. et nodum in funiculo umbilicali insignem fuisse, absque impedimento nutritionis Mauricetus p. 222. obf. 567. 312. Petit Comm. Paris. 1718. obf.

Haemorrhagia) Inter mille, quos vidi, abortus vix centum fuerunt exempla¹, in quibus non eo tempore contingit ea calamitas, quando menes tertia vice recurrere oportuerat, tertio nempe mense gestationis solent feminae percipere fluentem per vaginam sanguinem, quasi menes decedentes; tunc continuo, si rerum suarum peritiae fuerint, abortum expectant imminentem. In hoc malo plethora uteri, quam non potuit consumere incrementum fetus,

*obs. 8. & insignem tumorem Ruygh.
Thel. IX. n. 3.* In equa denique & sue omnino nullam placentam reperi, a *Sylvio*, *Fabrizio* l. c. *P. I. c. 3.* & *Graafio* p. 295. & a *Needham* demonstratum esse, iex mensibus integris, in his animalibus, nihil per umbilicus transire c. 2. tum a *WEPFERO* E. N. C. *Dec. I. ann. 3.* *obs. 129.* Haec in primis *Claudi de la Courves* toto libro, *Everhardus* five *Corporitas* p. 122. *Entii*, *Francisci Bayle*, utriusque *Stalpartii van der Wiel*, *Charletoni*, *Bergeri* p. 476. & *Iussieu* apud *Gibonum* sententia fuit.

i Ita *MONROUS* l. c. p. 234. Abortus sunt mente tertio & quarto *HIPP.* *1751*. *γυναικειον* & secundo & tertio *MANNINGHAM* p. 77. aut primis 40. diebus *HIPP.* *1751* *επτατριηνον* n. 8. aut tertio mense *HOORNE* *wobmatt* p. 19. *HARVEY* p. 184. *Incommoda gravidaram reverti sub menstruas periodos MONROO*. *Femina*, quae circa tertium mensem semper abortiebat *E. N. C. Dec. II. ann. 1. obs. 184.* & *III. ann. 7. 8* *obs. 1*.

fetus, tenelli hastenus, urget chorii superficiem, ad�icatam utero, & dimovet, & effluit. Nunc facile viu eft, nisi cum utero placentam communicaret, & nisi prius purus sanguis ad superficiem ovi confluens fluere, remotachorio, non purum, quasi menium, sanguinem fluxurum fuisse.

Partu) Quando solum chorion separatur, nihil, nisi aqua effluit. Quando vero placentam fecedit, tunc certe eo, quo auferitur momento, undae sanguinis exflunt. An ergo probabile eft, sanguinem, quem adaptare tanta copia ad placentam appulimus fuisse, non penetrasse placentam? Non videtur. Verum placentam haec ita utero coheraret, ut raro avellatur illaeta. Si obfletrix placentam vobis obtulerit, facile judicium eft, inspicite, si superficies polita fuerit, integra eft, & tecta chorio. Si vero sanguinem nullaverit, manifestum eft obstetricem, dum placentam abstulit, vim intulisse. Adeo vero ruditer trahere solent, ut minime rara exempla fint, inversum uterum cum placentam extractum fuisse, ut nuda aeri exponeretur pars uteri, contigua pla-

obs. 133. A plethora certe abortus periculum *Monros* p. 235. &c. hinc secta vena impeditur *E. N. C. Dec. I. ann. 6. obs. 204.* *Schurig. Embryol.* p. 384. *MAURICEAU* p. 127. *obs. 399.* *Bouvrych schat der gezondab.* p. 603. maxime in primiparis *Panarolus Pensec.* II. *obs. 23.* I. *obs. 10.* Exemplum talis haemorrhagiae a sanguine per

placentae: in ea tunc ingentia foramina patent, plena puro sanguine. Si tunc placenta abfesa & mundata fuerit, pressa eadem demonstrabit stigmata sanguinea oblique introrsum penetrantia. Manifestum est adeo, in hac parte vaia uteri arterios & venosa, ita extensa esse, ut sanguis ibi infinuetur in patulas papillas, dictas VATERO, inde vero fubeat in venulas obliquas placentae, unde porro ad umbilicalem venam, & cor fetus redit.

Gravida) Femina gravida ex laeo utero exsanguis moritur. Si mente septimo & gelata-

per poros chorii placentae instrati stillante, vidit Noortwijk p. 28. 29. Placenta ab abortu per aliquot dies retenta, deinde exclusa cum magna haemorrhagia E. N. C. Dec. II. ann. I. obs. 100.

& Haemorrhagiae cum abortu quatuor & quinque mensium non letales, vafia enim ultimi temporibus majora sunt Mauricetum p. 172. 159. sed eae, quae septimo, octavo & nono mense sunt, omnino mortifae, nisi fetus extrahatur Mauricetum p. 18. obs. 158. Manningham p. 69. Puzos Acad. de Chir. I. P. II. p. 200. Exempla funesta habet Mauricetum obs. 17. 55. &c. Summa tamen quiete aliquando malum avertitur BOHN. de offic. med. p. 601. Puzos ib. E. N. C. Dec. III. ann. 3. obs. 130. Alii vero non satis similia narrant. Haemorrhagia gravis a falso germine adhuc albuminosum Mauricetum 69. & ex ovo minori quam gallinae ovum est Mauricetum obs. 204. la-

MOT-

gestationis haemorrhagia uteri correpta fuerit, sanguis ex dilatato utero exundabit, donec

MOTTE obs. 352. & ab albuminoso ovo gallinacei mole Mauricetum obs. 180. 491. & a bimeltri aut paulo majori minimo fetu la MOTTE obs. 387. Mauricetum obs. 169. 293. 694. Mors ex abortu quatuor septimanarum Mauricetum obs. XI. & decem septimanarum per haemorrhagiam obs. 591. & a trimeltri sed falso germine Mauricetum obs. 223. 614. atque fetu alio, cuius caput avellana non majus est obs. 154. Exempla etiam paucum reperio haemorrhagiarum gravissimarum, quando post abortum placenta in utero manerat E. N. C. Dec. II. ann. I. obs. 116. Nempe fetus exigui placenta tenaciter adhaeret, & difficulter extimur, cum fetus non adsit, qui praecedens viam apertiat PUZOS I. c. p. 204. Parvus abortus, & tamen secundina integro mente educi nequit Mauricetum obs. 297. Ergo primis menibus parvitas placentae, oris anguitia incommoda est, ultimis pericula haemorrhagiae celeritas,

Sed vis argumenti hacten est: Haec profluvia oriuntur plerumque a placenta soluta Manningham I. c. ruptis adeo vasis, quae faciebant nexum uteri cum fetu. Sed ex iis ruptis vasis sanguis effluit, oportet adeo prius non chylum, sed sanguinem per ea measse.

I *lactura, in textu* In universum non difficile demonstratur est, fetum aliquam partem alimenti, & aliquam per umbilicum humorem communicationem cum matre

donec ne gutta reliqua sit , & femina nihil minus palcat , quam fieret , si jugulares venae ipsi sectae forent : Neque potest aver-

- habere . 1. Agni nati sunt ore in pervia MAITREIAN de la form. du poulet p. 224. Ruych. Theor. IV. n. 15. Hisp. de l'Acad. 1715. n. 4. Canis quinque catulos peperit absque ore Graaf p. 292. Pbil. Trans. abr. V. p. 338. & n. 304. Mem. de l'Acad. 1709. p. 22. & 1701. obs. 15. & saepe id fieri Gouy p. 94. Colligit etiam exempla Monroe p. 155. Amnion circa caput fetus adnexum , ut os non appareret , nisi sectione facta E. N. C. Dec. II. ann. IX. obs. 118. Fetus abesse capite Bianchi p. 245. Infans ore clauso natus BUCHNER E. N. C. vol. II. obs. 96.
2. Variolas a fratre , cui mater ad federat , concepit ipse Mauricau p. 67. Et variolarum a matre in fetum propagatarum passim exempla leguntur Schurig Embryol. f. 3. c. 1. Syllapl. p. 522. Rhodius obs. 82. Cent. III. Maur. o. 600. Hildanus Cent. IV. obs. 55. 56. & luis & in E. N. C. Dec. II. ann. 6. obs. 61. & Dec. I. ann. 1. obs. 53. Schurig. I. c. p. 104. vel certe pustularum Mauricau p. 81. & morbillorum E. N. C. Dec. II. ann. 3. obs. 97. & idem KERKRING obs. 57. Etiam levis morbi materni vescigia in placenta adparere Mauricau p. 227. Croco pasta matre aquae & catellorum cutis lutea HERTOD cratolog. p. 280. & E. N. C. ann. I. obs. 60. & similia video apud HEURNIUM & van HEERS.

A

averti tanta calamitas , nisi continuo totus cum secundis fetus extractus fuerit. Hoc denuo manifestum argumentum est , rubro san-

A matre leniter ita fetus continuo extinxetus Hildan. Cent. IV. obs. 59. &c. Sed 3 eam communicationem sanguinis rubri esse demonstrandum est , ut ruber versus sanguis ab uteri vasis in chorion vasa transeat. Ita praeceptor Hipp. & Galenum Fabricius I. c. P. I. c. 1. 3. 5. C. Bartholinus p. 311. Drelincourt Period. 37. Mauriceau p. 230. Lienard p. 273. Kaanu n. 1049. Noortwyck p. 99. Chyselden. p. 282. & de vigesima parte sanguinis Venarum umbilicalium Roubaud 1714. p. 188. 1715. p. 132. observ. p. 17. nam reliquum omnem in placenta manere , & praepter sanguinem chylofam dulcem lympham ab utero ad umbilicales venas venire docet , I. c. & observ. p. 47. In catella sanguine privata pulli exangues Denis citatus a Trewio de cyclo fetus p. 18. In puerpera , ex lapsu exangui , fetus pariter exanguis Mery Memoir. de l'Acad. 1708. p. 240. seqq. & Hesler. not. 36. & E. N. C. vol. I. obs. 184. & 207. In feminis , cui placenta in utero manerat , perpetua & funesta haemorrhagia , cum funiculus non tuisti ligatus la Motte obs. 395. 395. & hisp. de l'Acad. 1721. hisp. I. Monroe II. p. 121. hancque rationem dat duplicitis nodi , quo vult stringi umbilicum CROESER diff. p. 11. Sed 4 ipsa autoplia plura conficit COWPERVS ad T. 54. mercurium per arterias hypogastricas matris in venas placentae urgit & vicissim , repente experimentum DRAKIOL. II. c. 7. ut non videatur meri-

sanguini liberum commercium esse ab uteri arteriis in placentam,

Mem.

merito in dubium revocari a Monroe. *Viensenius* mercurium carotidi canis injectum, vidit per venam umbilicalem catelli exsile apud Vogli II. p. 173. & apud *Manges Thesaur.* II. p. 139. Liquor per arteriam hypogastricam matris in placentam penetravit & vicius *Holling* apud *Heister Comp. not.* 36. & *Hummel* apud *Holling diff. de off. obf.* n. 13. & *Schacher de lab. lepor.* n. 13. & *Tauver* p. 89. postquam venas hypogastricas ligaverat. Vnae umbilicales per hypogastricas inflatae *Preston Phil. trans. abr.* III. p. 210. & *Schacher* I. c. Vascula ex chorio in uterum repleta per arterias matris *Noortwyck*, p. 9. & placenta in una parte ruberina, profunde penetrata, per vas uteri, ex illatis vasibus injecto liquore p. 101. & finus placentae intra coronam tub. cellulosa, omnino sanguinem continent p. 26. (etsi in eo experimento communionem immediatam cum utero non viderit, cum versus uterum hi finis angustiores redderentur). In vivo cane, dum placenta ab utero separatur, sanguis ex valculis effluit *Schacher* I. c. conf. DCLXXVI. c. f. g. h. l. & in homine. Chirurgus *DENYS* apud *NOORTWYCK* vidit, placentam plenam vasis sanguiferis, quae sanguinem abrupta defilarunt. Ipse denique a. 1738. vidi, ceram injectam arteriis maternis in finus uteri, & per eorum aperta ostia in inferas chorii productiones atque placentam subfissis de alien. n. 9.

Membranula) Coelum placentae exterius tegitur solida membrana a chorio ^m conti-

g. Argumenta priora vero facile dilinuntur. Nam vaccarum quidem fabrica ab humana recedit, nostra extra enim placenta fanguinea, ut illa latet succo turget. Sed in ipsi dentique ovibus & vaccis tuberculorum chorii cum uterinis connexo valida adaptaret, dum removentur *Fabri* P. I. c. I. *Hobok* p. 28. guttaeque fanguineae P. II. c. 3. quae pingit *Hobokenus secund. vital.* f. 16. & 17. Experimentis ab injectionibus meliora obposita sunt. A morte matris fetus superstes est, qui motum sanguinis a cordis propria efficacia habet. Si aliqui fetus umbilicalibus vasis certo caruerint, non de iis, sed de solita fabrica factis disputamus. Qui funiculi abrupti vii sunt, poterunt ante partum abrupti fuisse, & cito solidati *MONRO* II. p. 165. Placentas equae & sui non magnas, sed aliquas esse *FABRICIUS* P. II. c. 3. *WHARTON* p. 280. faciemque exteriorem chorii in sue granulatam, mollem, carnosam, placentas similes esse *RAJUS syn. quadr.* p. 93. & modicun, sed tamen aliquem nexum *HARTMAN* E. N. C. Dec. III. ann. 9. obf. 191. De membra-*nv RYVSCHII* vide *not.* m sub fin.

Chorion *GALENI* de uiril. part. L. XV. c. 4. ubi ab allantoide evidenter separat, & *THEOPHILI* p. 896. Allantois autem *GALENI de feminis* L. I. ubi ante agnitionem ait generari ex feminis feminino.

R. f. Allan.

Allantois FERNELII *Physiol.* Li. VII. c. 9 fed & chorion ejusdem. Allantois COLUMBI p. 248. Nam dudum obser-
vante HARVEIO veteres chorion allan-
toidis nomine paßim describere p. 279.
tum TILINGIO p. 91. Chorion
ergo his dicta nominibus membrana
est, undeque fetum amplexa, et
iam tenerum embryonem ROLAN. p.
372. HARVEI p. 114. peculiariſ indolis,
in recente corpore tota molis, exterius
mucoſa, viscoſa, pinguis HOBOKENO
anat. rep. p. 34. pulpoſa, quam cum
carneo glutino FALLOPIUS comparavit,
asperam faciem dixit VESALIVS p. 673.
fungoſam vocat NOORTWYCK p.
13. 25. Interius chorion firmior est, tenuior,
inordinata reticulata, ut HOBOKENVS
vocat p. 114. *anat. rep.* & NOORT-
WYCK l. c. & T. 2. f. F. nimis, puto,
regulariter. Illam fungoſam, & hanc
reticulata partem, totidem laminae
chorii vocat, qui separavit CL. NOORT-
WYCK p. 25. In ſpiritu vini vero chorion
tota in ſolidorem & perfectam
membranam abit: Multas autem laminae,
inter quae vafa decurrunt, dicta CL.
LIEUTAUD p. 371. nemo facile de-
montraverit, & ego ad medianam refe-
ra. Vafa habet ab umbilicalibus, que
in uterum compinguare dictum est
DCLXXVI. f. nimis nota VETERIBVS,
ut GALENO de util. part. L. XC. 5. de
fet. form. 2. ut totam etiam chorion ex vafis
feri adfimet IDEM de dif. vulv. c. 10.
Sed is placentan forte intellexit, nam
chorii vafa exigua fuit ARANTIVS
p. 28. aut vafa chorii vitulinii n. o. 8.
ſeund. vitul. p. 96: non bene in ho-
mine

mine negata ab EODEM *anat. rep.* p.
124. 153. cum etiam vacua albaque ap-
pareant, & ipsi forte vifa HOBOKENO
p. 34. 113. 224. fig. 3. 4. que in vi-
tulino chorio cum tomentolis suis fini-
bus pinxit per venas facta repletione,
RUYSCHIUS in nitidissima T. 2. *Theſ-*
max. Habet etiam NEEDHAM c. 2.
GRAAF. p. 282. Et in parte chorii pro-
xima placenta negat reperi RUYSCHE.
Epift. XIII. p. 10. Glandulae autem MAT-
PIGHII poſt p. 47. fivo folliculi in ani-
malibus conspicui, quas glandulas in hydatides
degenerate, & in noanulis animalibus
reperi auctor est VALISNERI Opp. I.
vol. II. p. 51. inque ſue vers & perfora-
tatas vidit RAIUS i.c. eae in homine non-
dum repertae fuit. Cellulosae verae ope
chorion cum membrana media coheret,
inde cum placenta fibrillis, dictis ROLANO
p. 373. & HOBOKENO, quae vera vafa
fuit NOORTWYCK p. 130. perforantia
chorion, ut placentam adeant p. 27.
&c alterius vero cellulofae, sed mani-
nifello vafculofae, ope cum utero
DCCLXXVI. f. g. h. Totum ovum ſuc-
cigit undique, & in juniori ovo,
per meas quidem observationes, placen-
tam terminat ex amino tubnascenter,
nam plerique alii amino tunc volunt
conglutinari, conſi not. f. ad DCCLXXVI.
Etiam tuac cratulum vidi, tenue vero
GRAAF p. 282. Adolescenti vero ovo
adparet, ſimplicem quidem effe mem-
branam in parte ovi inferiori, ubi te-
nuoitem effe recte HARVEIVS obſer-
vavit p. 284. Ita enim in feminis tertio
menſe grida reperi, & addit ROU-
HAULT, co tenuoitem effe, quo a pla-
cen-

centa remotior est. *Mem. de l' Acad.* 1715. p. 135. In superiori vero ovi parte manifesto finditur, laminaque una cum amnio partem concavam placentae sublinet. **Riolan** I. c. **HOBOKEN**. *anat. rep. p. 32.* **BLASIVS** *anat. hom. p. 165.* (*cruiae nomine*) **MAVRICEAV** p. 217. **RUYSCHE**, *Thef. V. n. 57.* **ROUAULT** *offerv. p. 22.* **MORGAGN**. *epib. T. II. n. XVI. p. 185.* **NOORTWYCK** p. 26 &c. ibi firmissime placentas nexa. **Riolan** I. c. **HOBOKEN** *anat. prior. p. 15.* **ARANTIUS** *de fet. p. 29.* **ROUAULT** 1714. p. 183. **MAURICIAU** I. c. & in meis loca vero libera reperit **NOORTWYCK** p. 17. nequaque unice ad valafare fert ibi, tum mediae membranae **HOBOKEN**. *anat. rep. p. 25.* & hujus operis amnio **TILING** *de plac. p. 95* tenuior quam reliqua pars chorii **NOORTWYCK** p. 26. 27. &c. **KIANCHI** p. 54. Magna certe industria **EUSTACHIVS** chorion ad funiculum usque ab amnio separavit. *T. XIV. f. 6.* & *C. NOORTWYCK* p. 190. Pars altera chorii super placentas convexitatem se conjectit, medique, uti in meis ovis ita in adulto fetu, utero placentae se interponit continua omnino chorio **Noortwyck** p. 14. 76. &c. *T. 2. c. Ruyfch. Thef. V. n. 57.* **Roubaud** 1716. p. 344. nam pelus ad placentae limbum chorion terminari crediderat. *Mem. de l' Acad.* 1714. & 1716. p. 313. **Blaifi** I. c. **Santorini** *obs. p. 218.* Ea nunc celebris est illa, de qua hic *Praeceptor* agit, membrana. Ad limbum placentae, chorion ad placentam & uterum firmius adhaeret & crassior est. **Mauriceau** p. 217.

continuata, quam **RUVSCHIUS** ^a inventit, & per eam placentas radiculos suas emit-

^a Nempe *Arantius* chorion undique placentam ambire, & uterum contingere minime ignoravit p. 5. *Hobokenius* chorii membranam externam vult, ubi retinorem membranam chorii utero obduci ait p. 125. 267. tum *anat. rep. p. 349.* ubi tunicam propriam vocat, crassam, valde porosam, laxamque, hanc novam intelligit chorii membranam; utero oppositam. Sed & *Blaifi* nota fuit I. c. & *Brendel* n. 9. & *Viesenfie* citato apud *Mangetum*, qui rufam, tenuem, porosam, membranae pene diffimilem dixit, quea retis modo aut omenti esset, atque circa eam vafa reperi fanguinea varicosa. Porro *Stalpartius*, aquam in placentam integrum injectans non efflire, ob membranam a chorio, quea in parte convexa eam limitet *de nitr. fet. p. 558.* *Copiosius* dicta est *Ruyfchis* *Thef. II. aff. 4. n. 18.* *Thef. IV. n. 91.* *Thef. V. T. I. f. 1. n. 41.* *Thef. V. n. 57.* *Thef. VI. n. 24.* *Thef. X. n. 5. 7. 60.* *cur renoz. p. 121.* & *Santorini* p. 218. & *Roubaud* qui et ipsam reticuli modo *offerv. p. 18.* Perforari ait, arteriolis a placentis ad uterum cunctibus, quea prius aliquamdiu oblique per hujus membranae crassitatem curvatae 1716. p. 345. & foraminibus in his membrana confundit *offervaz* p. 9. *Mem. de l' Acad. des sc. 1714. p. 181.* 1715. p. 132. 1716. p. 345. 346. & *Monros*, qui forte sadeam habet *Edimb. fcc.*

for. II. p. 123. 129. Neque multum adinet, quod reticulum potius, quam veram membranam esse, velit Cl. *Roubaute Mem.* I. c. p. 181, aut inconitan-
tior *Hobokenus*, qui modo tunicam esse negat, ut p. 203, modo adfirmat. Vil-
lofam in meis experimentis reperi, uti *Ruychius*, qua parte uterum respicit,
fungofam per macerationem *Noortwyck*
p. 14 mollescit enim macerando *Noort-
wyck* p. 26. & reliquae chorii similior
redditur. Vafis sit cellulosa paucis con-
nexis DCLXXVI. g. quea raro adparere
Ruychius *Thef.* V. n. 41. auctor est, tule
vero describit *Roubaute*. Eadem mem-
brana placentae sulcos tegit, & inter
eodem prolide defendit *Hoboken*
Anat. rep. p. 349. *Noortwyck* p. 19.
Roubaute off. p. 8. unitique lobos pla-
centae Id. 1715. p. 133. Hanc ipsam
credebat *Ruychius* uterinorum vasorum
cum vafis fetus anastomosam impidece-
Thef. II. l. c. *Thef.* X. l. c. Verum cum
ipsa villosa sit, instrumentum potius est
hujus anastomosae, uti superius dictum
est. Nullam vero esse, ut summus
Anatomicus olim me docuit, non pos-
sum contentire, neque enim sanguis effu-
sus est, sed vera & constans in inpra-
egnatis ovis membrana, nihil diversa a
reliquo chorio. Confirmat passim Cl.
NOORTWYCK p. 21. 29. 423. T. 2.
Massam equidem sanguineam tamquam
crustam placenta superfundit, HOBO-
KENVS vidit *Anat.* I. p. 17. 37. f. 9.
DD. 10. & passim alibi. Sed in inte-
gerimo ovo & Cl. NOORTWYCK &
ego

emittit. Nunc queritur, quomodo per
hanc membranam sanguis sibi possit viam
facere,

& ego bis, absque ullo dubio vidi, & in
teneriori quidem ovo nihil omnino diver-
sam a reliqua, vulgo nota chorii fabri-
ca. In ipsis demum placentulis bruto-
rum similem continuam membranam, uten-
tro obici *Stalpartus* I. c. p. 561. Chor-
ion *Arantius* olim p. 26. a membrana
carnosa, & nuper *Heijerus* filius a cel-
lulosa peritoneo circumposita deduxit:
Lientard a cellulosa funiculi p. 372. sed
neutra origo sati placet.

Chorion duplice esse dixerat *Galenus* & per
medium vasa ferri de util. part. L. XV.
c. 5. intus etiam levem & lubricam
facit *Vesalius* & *Spigelius* I. c. c. 4. *Graaf*
p. 282. *Sic* & *Harvius*, chorion exutus
viscosam inaequalem, intus levem
dixit p. 284. Duas poras chorii lam-
inas facit *Blaafus* l. c. Deinde membrana
media innotuit *Needham* c. 3. in muliere
T. IV. f. 2. *Diemerbrochio* p. 205. *Pey-
re* E. N. c. *Dec.* II. ann. 7. obi. 204.
Hardero apiar. p. 38. quando allanto-
dem dixit arte chorion nexum, vafis de-
stitutum &c. *Bidloo* quando totum fetum
cinctum allantoidem pingit T. 58. 61. *Hoboken*
p. 217. & c. fig. 20. 17. DD. 21. 35. 24.
(ubique ad placenta fere fedem, tum f.
32.) *Sampson* E. N. c. *Dec.* I. ann. 3.
obi. 171. *Iohanni van Horne in micro* p.
289. *Littro* allantoidem nomine *bif*. de
l'Acad. 1701. p. 27. *Msm* p. 387. *Stal-
partus junior*, qui inter chorion & me-
mbranam cellulolam pituitae fi-
mis

facete. Verum haec obiectio debilis est. In haemorrhagiis enim sanguis ad mortem usque

milem dixit interponi de nutrit. *fit.* p. 54². *Ruysschia Thes.* V. n. 41. *pseudoallantois* nomine *Thes.* V. n. 57. *Verheyen* L. II. p. 342. *Roubaulio*, qui fuisse describit a. 1714, & pingit f. 2. 7-7^{tum} a. 1715, & 1716. *medias domine* & *fibi inventam tribuit offero*. p. 13. *Fantos pariter allantoidis nomine dicta est.* Membranam etiam chorii internam, *Brendelio* dictam, *huc video pertinere de nutrit. fit.* n. 9. Cl. *Noortwyck* accentuat amnio p. 21. 29. Mihi vel teorium pro fecundo seclusu involucro recensenda videtur, uti *Hobokenus* p. 281. & *Littrius* l. c. *Roubaul* 1714. p. 184. &c. vel accentenda chorio, uti *Hobokenus* p. 125. *Verheyen*, *Santonus*, *Blasius*, *Roubaul* off. p. 18. & *Mem.* 1714. p. 184. cui ope cellulofas fabricae *Brendel*, *Noortwyck* p. 13. 23. *Hobok.* p. 288. tenacius; quam amnio, coheret *Hobok.* p. 280. 157. 127. secundum concavam placentam partem vero, ubi cellulosa paucior est *Noortwyck* p. 22. omnino ab amnio nequit separari *Hoboken* *anat.* I. p. 129. & *anat.* rep. p. 334. & *Roubaul* offero, p. 22. *Mem.* 1715. p. 126. Inter eam & chorion interponitur paucimmo muculo pinguedo *Hoboken* *anat.* I. f. 9. lk. *anat.* rep. p. 288. 221. 123. 126. 127. f. 3. 4. p. 35. *Noortwyck* p. 22. Fibrillas, quibus membranae conjunguntur, tenues, jam *Galenus* habet de util. part. L. XV. c. 5. paucimmo vero eas de scribit *Hobokenus* *anat.* rep. f. 19. BB. f. 29.

que de utero fluit, neque ideo vasis aperti ostium

20. ubi monere oportet, ibi non bene dissimulari, chorion inter medianam & placentam interponi. Alba est *Roubaul* 1716. p. 343. opaca, absque vasibus *Hoboken* *anat.* rep. p. 128. *Harder*, *Litter* 1701. p. 116. concentrica amnis, & ea dem cum ea undique extensione terminatur *Hobok.* f. 32. non pellucida mihi aut arachnoidea vasa, ut *Claro viro D.* *Noortwyck* p. 29. aut subtilissima, uti *Roubaul* p. 22. aut adeo tenera, uti *Hoboken* velle videtur p. 155. Cellulosa adhaerens, aut chorii male remotata laciniae villosam faciem, & inaequalem *Hobok.* p. 127. que naturaliter levius est undique. Sub placenta omnino amnis circumducatur *Noortwyck* p. 21. ibique fortiter amnio coheret *Roubaul* off. p. 22. 1714. p. 199. &c. 1715. Ab allantoido *Albin* & forte *Halei* diversissima est, quod illa peculiaris vesica, haec universale fetus involucrum sit, adeoque non solum Cl. *Neufville*, sed meam descriptionem corriger oportet, quando utramque pene confudi de allantoido p. 5. not. b. nam etiam tum disserimus adverteri interesse p. 8. *Haleus* autem, quando alibi ait, semper tres membranas separari posse, etiam in laceris secundis, tunc illam intelligit. A cellulosa Peritoneai (membrana nempe ejus externa) continuari, vasisque vaginali dare, & funiculum tegere *Roubaul* off. p. 22. 1714. p. 186. 1715. p. 133.

ostium conspicere potest^o. Ita alibi Britannum^p virum excitavi, qui omni mente ingentem copiam sanguinis per digitu cutem amittebat, quae solida tamen tegebatur epidermide. Ita mulier illa Amitealedamensis sanguinem menstruum sub fudoris specie per capillatae cutis capitis poros emisit, nulla adparente via. Integra glans bombardae exivit per integrum cutem^q, & primo tuberculum elevavit, id sensim increvit, & una integumenta eminuerunt, donec exitum inventerit, partibus subiectis sanis & integris. Sed porro ubique exempla sunt canarium, qui & amplissimi fieri possunt, & angustissimi. Uteri os naturaliter clavum est, in partu vero puerum transmittit. Sphincter ani decem uncias injecti clysteris perfecte retinet, qui tamen per amplis scybalis se aperit. Ergo puto manifestum esse, partem sanguinis arteriosi materni, pulmonum actionem passi, transire in placentam fetus, indeque in hepar, cor & totum embryonis corpus.

DCLXXIX.

Corpus) Corpus luteum^r, per quod in ovario liquor nutritius ovum subicit, abit in calyces & in placentam deum, quando ovum

o Nulla obscuritas est, cum chorion, placenta obducta, manifelis villis uterum contingat, & adhaerentem habeat, cavis & valculos DCLXXVI. g.

p DCLXVII.

q ib.

r CCCCLXXXI. not. r,

a Non ita se habere, sed corpus luteum in ovario

ovum ad uterus adcrecit. In eam placentam radicatur funis umbilicalis embryonis, qui

ovario manere, superius monui DCLXIX. Plerique recentiorum nunc consentiunt, sub initia ovi, chorion & placentam non differre nisi gratus, quod laxior ista, vasa longiora habeat, densa ista, vallisque vasculos brevibus fiat. Ita Hobokenus anat. rep. p. 16. Placentam chorii partem effe primo mente Riolanus p. 411. Chorion rariorem factam abire in placentam initia, in bimestri embryone Everardus p. 90. Spatium chorii leve parvum effe in tenero seu, sensim augeri, donec placentam superet magnitudine Riolanus, Hartman F. N. c. Dec. III. ann. IX. X. obs. 191. Placentae particulas aliquas membranaceas fuisse, apud Douglassum vidit Simson l. c. p. 115. Deinde uberioris idem Cl. Simonis, quamlibet chorii partem omnino posse in placentam abire of the ovarab p. 81. Edim. Eff. LV. p. 95. eam nempe, quae utero adhaerit ib: quae plerumque sit superior, quia pars ovi cervici uteri opposita valcula non emitit ib: uter vero fundus superior magis spongiosus faveit inmitiendis placentae flocculis: id in bruis manifestum esse p. 104. quorum placentae in cellulis natae perfecte figuram cellulae foae expriment p. 105. Distinctionem vera chorii & placentas ab eo pendere, quod post quintum mensem placentae de linat crescere, pars vero ovi membranarum exigua, quintupliciter major fiat p. 103. Eadem Cl. Rouault sententia est Mem. de l' Acad. des Sc. 1715. p. 134. & Litt. taud

qui cum matre non necit, nisi per placentam, quam olim oportet una cum fetu excuti, et si valide cum utero cohaerat, & etiam in cadavere difficulter avellatur. Tria genera placentarum reperiuntur in

animalia p. 372. Non adeo mirum est, in equo fero, & vix unquam in porca placentam apparere. His nempe chorion naturam suam retinet. Ex meis vero observationibus, modo citatis, sequeretur, semper brevem villosam membranam chorion, brevi villosae uteri superficie adglutinari, intra hanc membranam vero longa vasa, sive haec placentam, subnasci, quae totum ab initio ovum occupet, deinde ad superiora magis appearat *Harvei* p. 230. inferiorem vero partem vasorum vix augeri, quod forte ibi villi uteri pauciores, & minus adfici alimenta. Si licet cum anatomicis pene omnibus contendere, adferrem rationes a priori, ex quibus consercerem, longa, ramofia vasa, qualia vulgo dicuntur ex ovi involucro externo undique erumpere, absque summo detritionis & effundendi liquidi periculouster membranis adfricari non posse, merito ergo, ut in matura placentula certum est, etiam in placentae, & ovi denique initia, villosam potius membranam, brevibus fistulis vasa, ovario primum, deinde utero adhaerentem factam esse. Vide contra meam sententiam dicentem *Claes Noortwyck*, qui membranam convexae placentae superstratam in maturiori deum fetu nasci credit p. 122. & conferrationes.

b *Hippocrates* omnino brutorum fabricam intelligit.

animalibus: 1. In homine, & paucis brutorum, innumerabiles cotyledones compinguntur

telligit, quando ait „abortum fieri ex acetabulis uteri mucosis factis & abruptis *Apber*. V. n. 46. *Aristoteles* vero, qua erat perspicacia, corredit *Coum*, & edxit animalia utrinque dentata nullos cotyledones habere de gener, anim. L. II. c. 7. fetum vero vulvae adhaerentem, unidentata autem, sive ruminantia, cotyledones nacta esse *bif. an.* III. c. 1. Sed & *Saranus* negavit, esse in homine cotyledones. Inter recentiores nimis etiam frequens fuit vitium, quod fabricam cotyledonum ad humanam placentam translulerint: Ita *Wharton* etiam humanam placentam in partem uterinam, & partem respondentem fetui divisit, merito refutatus ab *Hoboken* *anat. repet.* p. 303. & *Roubaud* *Mem. de l' Acad.* 1714. p. 191. Deinde qui in placentula lac separari docuerunt, itum ad fetum, ut *Wharton* p. 254. *Graaf* p. 297. & placentam mammae officium habere *Harvei* p. 285. a ruminantium fabrice errorem defumerunt, quos *Ruykens* corrigit *Iher.* VI. n. 84. Sed diversae omnino classes sunt placentarum a *Needhamo* etiam & *Fabricio* P. I. c. 3. constitutas, Unica in homine, & in cane, ibi cinguli similis est *Eufyacch*, T. 15. f. 7. 8. *Fabricius* f. 28. & in lepore, & in dico cuniculo. Sed in istis animalibus fabrica diffolubilis est similis (cotyledonibus), ut rubra uterina ab alba, chorio adhaerente, facile secedat *Charleton manif. anat.* p. 106. *Tauver* p. 100. *Graaf* T. 27. S 3 F. H. J.

guntur in unam & maslam. 2. In bove, ove, capra cotyledones & distincte dispersi guntur

F. H. I. Muliae, vero placentae in omnibus bisulcis reperiuntur, tum in equo, ubi tubercula minima chorii loco cotyledonum sunt, habentque respondentes in utero cavaeates Fabric. f. 46.

c. Plerumque. Septem enim placentas cum duabus venis umbilicalibus Kerkringius in homine vidit obs. 37. Placentulas duas a primaria separatis Hobokenian Anat. rep. p. 200. f. 25. Tres etiam placentas vidit Rouault Mem. de l' Acad. 1715. p. 134. cum ic. off. p. 6. cum uno funiculo & vasis simplicibus. Placentas secundariam exiguum vidit Mauriceau obs. 309. Caeterum placentarum in animalibus ruminantibus, a placentis carnivorum princeps diversitas est, quod illae succum tenuorem, haec sanguinem ab utero recipient Iawory p. 102. 163.

d. Cotyledones nullam extremam membranam habent, si Hoboken de secund. vit. p. 25. & Monroe Edim. scilicet p. 129. fides, nam contraria docet Stalpartus. Numerofae sunt, ad octoginta in ove I. Sylvius, Peyer obs. 33. Eust. T. 14. f. 9. 10. Fabric. f. 27. & 66. in vacca Hoboken secund. vitul. p. 22. & centum p. 233. intus foraminulenta Fabric. de form. fet. T. 15. 16. & cavitates habent, & granulosas eminentias, Hoboken p. 23. villosas Fabric. f. 42. Hoboken in icon. 5.7.8. in vacca, quibus similes eminentias in utero respondent HOBOKEN f. 7. 15. 30. membranoso quasi ligamento ad uterum firmatae HOBOK. f. 14.

guntur per chorion, ex quibus tamen omnibus una & vena umbilicalis prodit, duaeque arteriae, & unus urachus, perinde, uti in humano genere. Hae enim cotyledones sunt omnino una placentam, in centumdivisa tuberculata, qualia in semina perinde reperiuntur, sed ita vicina, & compacta, ut

f. 14. 16. succumque ab utero recipiuntur. Hae cavitates nomen fecerunt cotyledonum, ab ovibus defunimus, quarum glandulae evidenter cavae sunt. Liquor intus in ove mucosus Vejali. p. 669. albuminosus, fatuus Tiling. p. 319. copiosus, ad cochlear ex una cotyledone in vacca Tiling. p. 337. Lac verum Vieusseux vocat nov. vas. syst. p. 41. Radiculae a chorio in cotyledones actae in aqua maceratae evolvuntur, uti humana placentam Malp. ep. ad Spon. p. 29. & liquor in vacca injectus primo in cava acetabula, deinde in substantiam placentulas subicit Aldes p. 547. sanguinem vero, uti superius dictum not. b. ad DCLXXVIII. nullum continent, Harvey. p. 288 atramentum tamen ab utero adactum admittunt. Vide descriptas a Malpighio l. c. posth. p. 47. Tilingium de placent. p. 50. & Vejalium p. 665. &c.

e Venea umbilicales in plerisque brutis duae sunt, Schmitz an delig. &c. p. 30. Nicolai de dir. vas. p. 109. ad umbilicum vero conjunguntur Peyer obs. p. 33. Fabric. de form. fet. P. I. c. 2. t. 28. 29. Hoboken f. 24. 25. p. 85. Ruyssch. Thes. IX. n. 20. Ita se habet in bove Aristoteles hist.

ut in unam massam abeant, neque ita artec concreta, quin per artem dissolvi possint. 3. Animalia ovipara habent testam duram, qua pullus defensatur, tum membranas, quae testam subliniunt, porro chorion, amnion, albumen sive alimento fetus, & placentam sive vitellum, in cen-

L. VII. c. 8. in ruminantibus *Tauvery* p. 130. in domina *Harvei* p. 139. & in ipsa balena *Ruysh. Theb. IV.* n. 34. & in cane *Weisser de circ. fet. Trewi de chylo* p. 14. Tres omnino venae in felle sunt. Radiculae verae tot, quot globuli placentae *Needham* T. I. *Fabrie*, f. 27. 28. 29. *Eustach.* T. 14. f. 9. 10. *Hoboken* passim f. 18. &c. multasque olim dixit *Aristoteles de gener animi* L. II. c. 7. Eam vero fabricam & duas venas coalescentes, velante quam umbilicum sive *Fabrie* l. c. c. 10. *Harveius* p. 289. vel postea ut *Galeanus de util. part. L. XV. c. 4.* male ad genus humanum transtulerunt scriptores, duas enim venas umbilicales ex bove tamquam communem homini fabricam admirerunt *Aristoteles* h[ab]it. L. VII. c. S. *Rufus* p. 45. *Galeanus de diff. visu. c. ult. de util. part. L. XV. c. 4.* & de form. fet. *Theopilus* L. V. c. 19. p. 596. inter recentiores præter priores *Lauremberg* in *proœmis. p. 153.* Errorrem veterem correxerunt *I. Cartus* p. CCLIX. *C. Stephanus* p. 297. *Varelius* p. 106. *Laurentius in Quæst. 17.* L. VIII. & ipse *Aristoteles* undentatis unicam venam tribuit de gener. L. II. c. 7. & in homine unica omnino est, duplo vero major

centro vero vitelli facillum colliqua menti, in quo fetus est. Ex fetus vero umbilico funiculus prodit, qui per duplice membranam exit, & in vitello radicatur. Hic vitellus calyx ovi sicut, & nunquam consumitur, ovum autem ita factum est, ut

major *Nicolai* l. c. Nonnunquam tamen duplēc vīsam refert *Arantius de fer.* p. 19. 20. bifidamve *C. Bartholinus* p. 176. Trifidam, sed confluente in ipso funiculo *Noortwyck* p. 17. Ducas, sed cum septem placentis *Kerkringius* habet ob. 37. Arteria umbilicalis utique fere semper virinque unica est *Peyer* l. c. In vitro tamen unam ex hypogastrica alteram ex aorta vidit, cito tamen unitas *Tauvery* p. 139. In homine eadem arteria nonnunquam conjuncta primum, deinde separata apparet *Schulze de vas. umbil.* p. 16.

f Hanc totam rem, quae nimis pro scopo meo fusa est, remitto ad *Morroum*, qui accuratam ovi ovipari descriptionem dedit l. c. p. 204.

g Luteum ipsum per umbilicum absumitur, ut omnino a placenta differat, *Aristoteles* auctore de gener. animi. L. III. c. 2. in intellectu reforbitum *Harveius de Circul.* p. 144. etiam in crocodiliis. *Sebae* vero commentum, feminas quidem crocodilios vitellum in abdomen hauirire, mares autem extra abdomen retinere, & exsurgere (T. 104. f. 7.) omni analogiae reputat. Deinde in pullo duplex est vasorum umbilicalium genus *Harvei de corde*

ut omne alimentum, prius, quam ad fetus veniat, albumina nempe omnia, elaborentur in vitello, tunc demum transmittantur.

p. 68. 144. &c. vena nempe ex cava super hepatis orta, ad albuminis membranam, & duas a vena portarum in vitellum.

g Phlcenta uterina a Galeno pro parte chorii videtur habita fuisse. Rotundum quasi viscus est, aut rotundatii certe adhinc. *Bidloo T. LXI. f. 1. Roubaul. Mem. 1714. p. 180. f. 1. 2. nam acuminatam etiam videt Hoboken Anat. rep. p. 148. f. 18. & Noortwijk T. 2. aut appendice auctam Hoboken l. c. f. 26. 36. Mauricean obser. 66. una pluribusve; ovalem autem Idem Hoboken Anat. prior p. 14. f. 1. Dimidi pedis latitudo est, aut paulo plus, ad octo uncias Drelincourt Period. 36. Chelyd. l. c. & ambitus dimidio fere ovi ambiuti aequalis; crassities ad unciam plerumque Hobok. Anat. rep. p. 255, & aliquando ad duas Chelyden. p. 282 nempe in centro ad 14. lineas, in ambitu vero media parte tenuior est Drelincourt l. c. Innascitur parti superiori ovi, inter duas chorii lamellas. Facies tetui observatae vaorum umbilicalium truncis observatur Hoboken Anat. prior. f. 2. Roubaul 1714. f. 2. Fabric. de form. fet. T. 7. f. 16. 20. eademque levior est & concava Hobok. Anat. rep. P. 347. foecas tamen aliquas habet p. 20. inter vasa Roubaul 1714. p. 183. Facies convexa Hobok. l. c. uterum respiciens colliculata est not. k. ad DCLXXVI. ibique rami minores arte-*

mittantur ad alendum pullum, perque funem umbilicalem ad hepar transferantur.

Innumerabilibus Fabricam & placentae describere arduum est. RUYSCHIVS toties reple-

arteriarum umbilicalium, in furculos semper tenuiores cundi dividuntur. Caro rotunda, sive parenchyma molles est, fibrosa, sanguiniflamma. ut recens quasi spongiam referat Hoboken Anat. rep. f. 22. 36. Bidloo F. 57. 61. f. 1. Roubaul 1714. p. 181. f. 1. * aliquibi tamen aliquantum pinguedinis flavae, fungolae, sub chorio (parfum habet Hoboken Anat. prior. p. 18. f. 2. 3. 8. In centro mollior esse solet ROUHAULT. obser. p. 5. mem. de l'Acad. des Sc. 1715. p. 133. 1716. p. 348.

h Veteribus receptum fuit, sanguinem esse circa vasa effusum GALLEN. de form. fet. Fibriolam placentam faciebat HOBOKENVS, fibras carneas ex rubro nigras nominat Anat. prior. n. 27. quas NEEDHAMVS ajebat vasa sanguines spiraliter ambire c. 2. Sed omnino vasa sunt, cum ex feculo placentam excarnare solerent, repletione autem non uterentur. Hujusmodi excarnatas placentas pinxerunt Spigelius de form. fet. T. 6. Fabric ab Aquap. f. 18. 19. Kerkring. obser. 98. Elsuer R. N. c. Dec. I. ann. I. obser. 39. Alii easdem fibras rete plexuum nervosum vocat HOBOKENVS, quod divisiones vaorum conjugat Anat. rep. p. 26. Glandulas & in chorio posit. p. 47. ibi

repleto per funiculum corpore placentae, fecit, ut nullibi discindi posset, quin cera searetur. Injiciebat ceram in alteram arteriam.

TAUWRYO pro re certa admislas p. 89 & in placenta credit se videre adesse, cum substantiam a vase distinctam vide-ret, sibi tamen non satisfecit MALPIGHIIUS ad Spon. p. 30. Gelatinam glandulo-fam in humana placenta præter vase & fibras admittit NEEDHAM c. 2. & acinos glandulosos EYSSON epist. ad HOBOK. & DRELINCOURT. Period. 26. & BRENDELIVS n. 9. quas glandulas deinde omnino, quæ evictas rece-pit COLLINS p. 631. & BIDLOO, & vase in eas ramificata obscenius pinxit T. 61. f. 7. 8. Glandulas etiam ex ana-logia in placenta dari credit VALIS-NERIUS Opp. II. p. 53. LITTRIUS, ut solebat, confidenter, & glandulas, & ductus, vidisse voluit Mem. de l'Acad. 1701. p. 386. Ipse RUYSCHIUS, arte-rias placentae in globulis divisias memo-rat, catal. mus. p. 156. & vase albican-tia velicularum forma recententur in zod. GALL. ann. III. p. 106.

Sed dudum Arantius nullam partem placentae esse dixit, quo venae umbili-cales non veniant de set. p. 21. Ruyshius autem omnino folia vase confitare, per experimenta sua edocitus, adseruit Thes. 2. off. 4. n. 18. neque ullas insinie glandulas confidenter repetit Thes. III. off. 2. n. 25. Thes. VIII. n. 35. Thes. X. n. 5. 7. 60. Ipse porro Brendelius acinos fuos expli-car in vase, subeuntia uteri vaginalis, testis

riarum umbilicalium; sic replebantur omnes & venae: aut vicissim venam replebat, sic turgebant omnes arteriae. Placen-tam, hoc modo repletam, suspendebat in tepida; ita vase quidem superfluit, que balsamo ceræ a corruptione defenduntur, id omne vero putreficit, quod cera non repletum est: ita sit, ut placenta conser-vet solis vase arteriosis, & venosis, rubram materiam admittentibus, & per aquae tempo-re dillo-lutis.

Cerebro) Ex una arteria rami innume-ri emittuntur, quos omnes cera subit, ibi finis est arti positus: Reliqua enim pars placentæ, que præter vase adest, nisi diffo-

testis est l. c. Addit Rebault, præter vase, trium membranarum continuatio-nes off. v. I. n. 1. p. 20. vaginas nempe, quas secum per totam placentam addun-cant p. 15. a media vero membrana unice deductas Mem. de l'Acad. 1715. p. 131. confer note. Carneo & spongiosa peculi-a-placentæ substantia Stuart de secunda salut. & nociv. pertinet ad veterum paren-chyma.

i Feliciori nempe injectione. Hobokenus enim has anastomoses non invenerat anat. rep. p. 16. ut mirer etiam flatum eam viam iu-stisse apud Duverney Phil. trans. abr. III. p. 210. & E. N. C. Dec. I. ann. 6. ob. 202. & liquorem apud Taworyum p. 139. Nicollis p. 47. Bartolinus dudum adfir-maverat p. 314. vix, puto, expertus, atque omnino verior HOBOKENUS, crat-fas, & visibiles truncorum anastomoses negat p. 313, 332. anat. rep.

disoluta fuerit, una confusa, rubens, mafsa est. Si disolveris, manent vasa folia, & reliquum perit omne, uti in cerebro¹. Ultimus denum arteriarum placentae ramus ubique difficit in plurimos ramos incredibiliter parvos, uti pili penicilli ex calamo conferti excent. Idem in venis verum.

Folliculis) Tenella juvencula peperat infantem, sic satie sanum, apparuit placentae plena undique folliculis, in quaum cavitate rotundi lapilli erant. Ita RY SCHIUS placentam vidit mutatam in ampullas^m aqua pellucida ad ignem concrecente

^l Truncos vasorum placentae elotos totos la nuginosos apparere, obnubibus nempe brevibus ramis, quasi tormentis No rrywycck p. 20. neque repugnat, aut in commoda est icon Spigelii T. 6.
m Hydatidum in universum regio uterina fertili mater est. Saepe vidi tubae appensa, & PECHLIA cent. I. obs 19. & etiam GRAAF p. 259. VESLINGIO obser vatas p. 73. frequentes non raro in ovario, RY SCHIUS adv. I. n. 2. &c. in utero alii ZOD. GALL. ann. IV. m. Mart. &c. VALISNERIVS. p. 48. Sed etiam placentae hydaticas minime rarae sunt. C. GEMMA inter species abortuum recenset speciem quae, " vitellus quasi ovorum & vesicularis mittas habeat Coymocrit." p. 86. f. 1. Ovula cum fetu egesta PANAROLVS habet obs. 18. Pente. II. Globum ex bullis compactum MARCELLUS DONATVS p. 461. Apud CHRIST.

CHRIST. & VEGA septingentae vesicæ loco fetus egestæ, cum fructis carnis, & similis apud VALERIOLAM historia ex stat. Tumor ex uteri ore pendulus exstipatus, totus plenus cellulis aquosis RY SCHIUS Thes. VIII. n. 102. Similis tumor in mortua repertus adhaerens utero BRESL. 1726. M. Mart. Mola vesicularis E. N. C. Dec. II. ann. III. n. 157. MAURIC. ob. postr. 107. ZOD. GALL. III. p. 74. la MOTTE obs. 15. BRESL. 1723. m Sept. KUCHNER misce. 1729. p. 346. ALLEN syn. med. c. 14 n. 41. Partus vesicularum numerosissimarum, inanum, aut plenarum aqua crocea TULPIVS ob. 31. L. III. Partus bullularum, quae tres replerent cantharos E. N. C. Dec. II. ann. IV. ob. 114. & similis historia ann. VI. ob. 164. Racemos vesicularum ab abortivo dejectas LANCISIVS ep. ad MULBANCHER. & similis est historia MAURICEAV ob. 347. Aliquot milia hydatidum per uterum egesta LANZON ob. & E. N. C. Dec. II. ann. 9. ob. 38. & similis est historia BIANCHI de gener. p. 245. Acerbus vesicularum septimo mense egestus, coagulabilium VALISNERI ob. 29. & denuto E. N. C. Cent. IX. ob. 73. cum bona leone : & numerosissimas historias IDEM habet in defensione sua, conf. BRESL. 1724. p. 212. MORGAGNVS epist. III. n. 14. Schulze de trieb. p. 85. Stalpart van der Wiel Cent. I. obs. 70. novem librarum pondere hisp. de l'Acad. 1715. ob. 7. Frequenter fe hujusmodi placentas reperire Ruyshius de myc. ut. passimque recenset Thes. X. n. 63. 64. 65. Thes. max. p. 46. Iconesque dat ob.

scente plena. Hi folliculi pereunt in
prae-

33. tum Venette, Riva, & Billou exere-
citur. T. il Post tetum egestus hydatidum
racemus & librarum Schurig mulier. p.
289. Carnea mola cum appenis vesiculis
Schaefer schmid. berl. nachr. II. p. 352.
Placenta vesicularia filamentis cavi co-
haerens, liquore spissi plena, rapido
Hist. de l' Acad. des sc. 1715. p. 8. In vacca
etiam molam vesiculariem Valisnerius de-
scribit.

n Peculiariter descriptionem partus 6000. ve-
sicularum, post tetum imperceptum ege-
starum dedit Valisnerius oper. II. p. 32.
& ex eo Lanzonus obv. 6. tum Malpighius,
plures ex periolo proprio ejusque ramis
appenis fusilli, mole varia, fibris donatas
longitudinalibus, et circularibus, plena
lympha densa, infisida, non coagulabili
post p. 87. Eas partim ex placenta, par-
tim ex amnio & chorio Valisnerius de-
ducit p. 28. 49. &c. Sed Ruychovius fuse,
placentas retentas juniores ad mensem
quartum in molas carnosas plerunque
abire, mensis vero septimo & octavo in
hydatides obv. 28. (ex eo Bianchi p.
129.) esse vero vasa ipsa placentae in hy-
datides mutata Theſ. III. n. 8. in extre-
mitatibus suis Theſ. VI. n. 102. 103.
Advers. I. n. 2. ut tamen alibi a cellulosa
vasorum tunica deducat Theſ. VI. n. 104.
Id certum est, nō sci. ubiquecum cellulosa
fabrica est; & nihil inde glandulis praefi-
diū esse. Nam rami, quibus appendeban-
tur vesiculae, cavi undique, ita con-
fertiebant cum hydatidis, vt vel per
ramum

praeparata placenta, dum eluitur, neque
apparet, nisi in morbis. Satis enim ma-
nifestum est, has hydatides esse vasa lym-
phatica, & forte in decrementibus seriebus
in placenta omnis generis vasa arteriosa,
venosa, lymphatica, & fere omnia reli-
qua vasorum genera.

Mem-
ramum in vesiculas, vel per istas in ra-
moser subiret Valisneri s. n. c. Cent. IX.
obv. 73. Hoc experimentum & per im-
mutata vasa explicari potest, & per cellu-
losas membranas morbum, per glandulas
non potest.

n° 8. Calculi in fimbriis tubarum Graaf p. 259.
ibique & in ovario membrana Hist. de
P. Acad. 1701. n. 3. Lapilli granis milli
similes in ovario hydroptico Petermann
apud Schurig mul. p. 317. In secundis
arenulae inter vasorum racemos & in
placentae venulis s. n. c. Dec. II. ann.
IX. obv. 137. Pessus in vagina crusta la-
pidea obductus s. n. Cent. VI. obv. 44.
o Ita recte Viesenfius apud Voglium II. p.
168. multa vasa placentae lymphatica
esse, licet a Ruychovio repleantur eadem
que Valisneri obseruantur et op. II. p. 51. Hos
meatus lymphatico lacteos placentae vi-
deo ita a Vieussensi describi, ut ab arteriis
recipient mercurium impulsum, qui per
eosdem exprimi possit apud Voglium
II. p. 169. An vasa tenuiora? Vena ver-
ro lymphaticas vulgares, dictas Whar-
tonis p. 220. 244. ex sola omnino theo-
ria, vel certe cum gelatina funiculi
confusas, tum Deungilio & Diemerbroe-
ckio repetitas p. 213. 222. & a Meryo
osten.

Membranula) Ut nihil videatur ad placentam posse venire. Quando femina perfectissime parit, non fetus excutit, sed faciem in quo fetus est, undique instar ovi integrum, quale ovum a citharoeda ejectum optime descripsit **HIPPONCRATES**. Hujus ovi exterior involucrum duplex est, membranacea chorion, & placenta. Illa, quae exterius est ovi involucrum, super ovi ambitum ductum, venit ad placentae limbum, tunc dividitur in duas laminas. Exterior supra limbum trans placentam scandit, hujus convexam, & uteri concavam partem obducit. Altera, interior pars fissae chorii, inter placentam fetumque subducitur, cumque amnis membrana ibi connectitur: ut chorion omnino in placentae duplicatura se debeat, manifesto arguendo, ad fetus eam, non ad matrem pertinere, licet in ipsis embryonibus initius placentae, & totum ovum pars fuerit materni corporis. Haec sola placenta necritum

ostentias in membranis aquarum, la MOTTIO teste p. 101, chylosos duetus funiculi EVERARDI & PASCOLI III, p. 86. merito negat se vidisse HOBOKEN Anat. rep. p. 325. atque demonstrat particulis, que possint pro lymphaticis imponere p. 338.

p DCLXXVIII.

q DCLXXIV. DCLXXXV.

r DCLXXVIII.

s DCLXXIV. Deficit autem pars corporis materni esse, quando ovum, cuius pars placenta fuit, de luteo corpore defecit.

cum matre fetus, numquam enim canalis aliquis inventus est, qui inter matrem futurum communis intercederet.

Funiculum) Corpus nempe, per quod fetus cum placenta communicat, naturae pene cartilagineae, flexilis, ut in quamcunque parte facilime cedat. Perforat autem chorii laminam internam, deinde amnion, sic ad fetus penetrat.

Arterias) Arteriae iliaca ex magno trunco lumbari aortae oriuntur, inde vero procedentes dant ramum utrinque, quem

t Amnios ad funiculum se infinuat ad pollicis ad minimum distantiā a primo vasorum umbilicalium ad placentam adventu & a chorii adhaesione NOORT WYCK p. 133. ubi fere vasa incipiunt separari ROVHAULT 1714. p. 387. HOBOKEN Anat. rep. p. 156. f. 1. B. f. 15. K. f. 19. RUY SCH adv. Anat. II. n. 19. Intro amnion connexa cum amnio media adhaeret funiculo superior Rouhault osserv. p. 22. Mem. 1716. p. 343. Caeterum perforatio funiculi, uti per tres membranas subit, iconem, sed puto, non ad naturam, dat Hobenkens Anat. rep. f. 32.

u Originem alibi dixi DCLVI. In funiculo ipso solidae omnino sunt, ut sectiones se sustineant, neque ita tenues, ut Harveius tecerat p. 288. graciliores autem quam in corpore, confer Hoboken Anat. rep. 36, plerumque inter se aequales, ut sicut etiam alteram ampliore viserim, incerto in funiculo situ ambulant

DE CONCEPTU.

quem etiam aortam dedisse vixum est, qui retro-

Rouhaule off. p. 27. conf. Hob. anat. prior f. 12. & repet. p. 188. f. 27. 36. modo longe simplices & rectae, modo, & tunc in primis quando rectissimae sunt Rouh. 17 4. p. 413. gyris praeceptibus ad angulos valde acutos contortae, ut contra se ipsas quasi redeant in annulum, paucioribus spiris & incerto numero Rouhaule off. p. 38. 1714. p. 412. f. 6. d. d. e. Monroe l. c. p. 160. T. 1. f. 5 & fere Hobok. anat. repet. f. 12. 12. Venam plerumque medium continet Monroe l. c. Hobok. repet. f. 6. 31. ut pulsa sanguinem venosum urgant Rouh. off. 1V. p. 5 3. His de l'Acad. 1718. p. 15. Arteriae, quam vena longiores sunt, quod saepius gyrentur Rouhaule p. 28. Hobok. anat. prior p. 29. Intus in arteriis Hobokenus operose describit nodos, quorun prius aliqua memoria fuerat Carpo p. CCLXXXI. C. Gemmae p. 85. Fabricio f. 20. 16. Rioloano, p. 377. Rollatio de fetu. Corvoe p. 200 valvularum nomine, & aliis. Hi paucim pieti Hobok. anat. repet. f. 1. 2. f. 1. 2. f. 9. 15. 16. 31. Rouh. 1715. f. 1. 2. 1714. T. XI f. 7. 3. latitudines sunt arteriae majores Hoboken. rep. p. 141. f. 38. 39. Bidloo T. 16. f. 3. Vienensis apud Vogli, rotundae Hoboken. repet. c. 1. art. 8 f. 5. aut piriformes, versus placentam augmentatae rep. p. 345. extus macula designatae anat. prior f. 5. 6. 7. repet. f. 27. c. 1. art. 4. minori quam in venarum nodis rep. p. 343. ex qua plica membranac internae duplicit

anat.

DE CONCEPTU.

retrosum prodeuns, ex suo trunco, venit utrinque ad umbilicum, sub interiore

anat. prior p. 44. 45. a reliqua simplici cylindro arteriae distinctae, rep. c. 1. art. 8. p. 316. f. 39. constantes p. 134. 236. anat. prior p. 57. Rouhaule 1714. p. 409. ab extenione tunicae non evanescentes Hobek repet. p. 296 349. in quibus membranac arteriae tenuiores sunt p. 235 & laxiores anat. prior f. 5. 6. 7. & ipsa membrana tunicula tenuior repet p. 345. Eos nodos credit Hobokenus anguinis iter morari, si retrocedere vellet verus jecur repet. p. 141. 233. 750. c. 1. art. 4. etiam experimento usus p. 141. quale Radobekius etiam habet apud Hemsterbus p. 327. Plicas similiter internas, quae mercurium in globulos divisorum, Ruychius habet car. Mus. p. 156. Recentatores autem his nodis parum tribuant, valvulasque esse negant Verheyen 11. p. 344. Rouhaule off. p. 33. & 1714. p. 400. & Eysenius in epis. ad Hobokenum, non distinet Hobokeno p. 141. cum prius omnino pro valvulis ex duplice membrana interna dedisset anat. prior p. 31. Varices vocat Brendelius de nutr. fet. n. 7. Violentiae demum obfetricum tribuit Rouh. p. 34. gyris autem Mauriceau p. 229. Et certuni est, ceram facillime viam per arterias ad placentam relegere Rouh. l. c. inpletantem cera, vel inflatam Rouh. 1714. p. 711. arteriam omnino cylindricam appare, Rouhaule in partibus posterioribus arteriae nodos magis re-

interiori * lamella peritonaei , inde porro ex fetus corpore exit , & subit funiculum umbilicale , atque ultimo in centrum placentae implantatur . Hae arteriae repleatae diffundunt & totam placentam . Nullum vero

periri observat off. p. 38. Porro prope adhaesione amni , ad funiculum , ramo intermedio arteriae umbilicales dicuntur uniri Rouault 1714. p. 187. offerv. p. 29. Vicqensis apud Vergilius II. p. 220. Hale in Phil. trans. f. 1. n. in ruminantibus vero Tawdry p. 129. Fabric. f. 38. Hoboken secund. vit. f. 23. 24.

* Exterius accumbens peritonaeo , perque celulofam repunt.

y Ubi ad placentam venerunt trunci majores ,pellent per amnion & medium Hoboken repet. p. 188. Bidloo T. 61. f. 1. radiorum more , si funiculus centralis fuerit , aut majores ad partem maiorem placentae , si eccentricus Rouault 1716 p. 346. Ita per superficiem cavam placentae , inter chorion & medium eunt Rouault offerv. p. 15. neque aliter intelligo ejus scriptoris „ duplicataram mediae p. 29. uti eo refero voces Hobokeni , quando per medium ait repere p. 322. & contentit Cl. Noortwyck p. 26. media nempe ipsi amnion est . Per celulofam adeo chorio & mediae interpositam Noortwyck p. 25. 27. longe repunt arteriae , & ad limbum paulatim extenuantur . Hae arteriae inter se invicem communicant , & venae perinde Galen. de util. part. L. XV. c. 4. Vide porro Bidloo T. 60. f. 1. Ab eo recte fundamentali Noortwyck p. 19. rami

excun

exeunt ubique , qui vel prope limbum , vel citius Noortwyck p. 27. medium primo Rouault 1714. p. 188. f. 3. 1715. p. 132. offerv. p. 13. Hoboken repet. f. 19. C. deinde chorion perforans Hoboken repet. p. 423. aut fecum vaginae specie adducunt Rouault offerv. p. 15. 1715. l. c. 1716. p. 346. Noortwyck p. 152. Hae ipsa arteria chorion placentae necuntur , quia perforant Noortwyck p. 27. Hi porro trunculi in carnem placentae ad perpendicularm demerguntur conf. Hoboken. rep. f. 21. f. 20. aa. bb. ubi observandum , medium apud Rouault & Hobokenum plerumque cum chorio conjunctam pro una haberi membrana , ubi chorion cavam partem placentae sublinet . Eundo ramos extenuantur , efficiuntque hemisphaeria placentae , superior dicta Rouault 1715. p. 133. 1716. p. 348. tenues & lymphaticorum similes Ruysh Adv. II. n. 10. hinc in placentae minime , uti in umbilico pullantes Nyman p. 23. finibus tomentosis Hoboken anat. repet. f. 41. Donec ultimae fibrillae arteriofæ partim per villas chorii lamellam excant Rouault 1716. p. 347. & utero obponantur Rouault offerv. p. 16. partim in venæ umbilicalis ramos continuatus canalis inflectantur not. i. A limbo placentæ conspicua vascula chorion adeunt Needham c. 4. Rouault 1716. & off. l. c. quae longe per eam membranam repunt , partimque in ea terminantur , partim aperientur in uterum , partim ramulos capillares spargunt ad amnion & medium , Roub. l. c. qui plures inter chorion & medium , pauctores inter istam & amnion apparent 1714. p. 198.

vero dubium est, quin a fetu ad placentam eant, id dubium esse potest, an sanguis, quem advehunt, in placenta maneat. De ea quaestione nunc dicendum est. Canales omnes, qui recta ab origine sua procedunt, faciunt, ut illae liquidus sui particular recta progradientur, quae motus sui tenaciores sunt. Si sclopetum oneraveris fragmentis plumbi, quod metallorum, post aurum ponderosissimum est, tum cupri, ferri, lignique, & exploteris sclopetum in loco ita disposito, ut locus observari queat, in quem globuli delapsi sunt, invenietur, plumbeos globulos longissime progrelos fusile, ligneos autem sclopeto jacerem proximos. Ita sanguis, qui per Aortam descendit, incurrit in arterias iliacas, invenit laterales & retrogradas arterias umbilicales, eas ergo subit ea pars sanguinis, quae ex legibus hydraulicis motu suo continuando ineptissima est; haec pars tenacissima & feculenta sanguinis fetus, aufertur per arterias umbilicales, redditur placentae. Sed placentae refert ad fetum eum sanguinem, qui vel per arterias umbilicales advenit, vel ab arteriis

illis

^z Conf. CCLIII. not. b. & de umbilicali Bellinger of the nutrit. &c. p. 76. Huic diversitatib[us] aliiquid tribuo. Nam angulus, quem procedentes cum trunko umbilicales intercipient acutus fatus Parsons of the bladder T. V. f. 2. Trew. de differ. I. 71. sensimque retrogradus est, & vidi, ceram in unam umbilicalem impul'am, per alteram non redire, manifesto argumento, hoc iter paulo difficultius esse direcio itinere.

illis tenuissimis uterinis in venas placentae refunditur: uterque sanguis confluit in venam umbilicalem, tum ille, tum iste, subtilissimus, & defaecatissimus, quem mater remisit fetui. Plerique nunc etiam sapientes viri docent, sanguinem dimissum ex fetus arteriosus, ferri in placentam, ibi, tamquam in pulmone ^z mutari, cum eo tempore versus pulmo ^{bb} in fetu otietur, uti in

^z Ita Niedbamus & F. Hofmannus p. 348. chylum nempe cum sanguine miliceret. Sed etiam Arantius, & Riolanus p. 373. sanguinem volebant in placentis depurari. Aerem vero, a matre accipere fetum per umbilicum HIPPOCRATES de natura pueri. 5.37. ipsumque sudum semen a matre spiratum habere n. t. renovante Majorio epp. p. 272. & Meryo ancenis mem. X. p. 273. etiam experimento addito de la circul. p. 55. & P. Corn van der Wiel, & Duwirrygo Comm. Paris. 1699. p. 323. & Valisnerio Giorn. de letter. suppl. 3. p. 116. & Cheffelatio L. IV. c. 3. His ita credo, si talen aerem velint, qualis in sanguine materno est, nullo elatere praedictum, neque adeo pulmonis officium suppleturum CCI.

bb Non desunt, qui fetum, in mediis aquis, velint respirare. Frustra opponimus aeris impossibilem accessum per ovum integrum, aquas circumfusas undique, & pulmonem ponderosum, certissime fundum petentem, quem aeris accessus continuo cogit innatae. Audacior contra it Maxinus tota libello, post Claudium la Courvée Palli. c.

in homine respirante sanguis ex pulmonis actione mutatur. Hinc in placenta ferri, quod in sanguine fetus facientissimum est, ut

IX. Everhardum p. m. 252. *Veslingium, Charletonum* p. 165. aliosque, dictos *Tiltingo* p. 347. & *Meryum* apud duHAMEL p. 302. Utitur autem *Mazinus* argumento a fictione fetus diff. 3. Praeterea adferunt vagitus uterinos, quales *Mazinus* compilat diff. II. p. 8. ieqq & *Bartolinus* bish. I. Cent. I. & ex aliis & ex affirmatione feminae. Habet etiam similes historias vagituum *Liberius*, *Nymmanus* de vit. fet. p. 44. *Guisfart* p. 107. *Deusingius*, *Schurig*, *Stalor*. p. 396. *Tilting de placenta* p. 412. *Bon* de infanticid. p. 176. *Fantonius*, *Needham* c. 3. E. N. C. Dec. I. ann. 3. obs. 164. Dec. II. ann. V. obs. 194. ann. 7. obs. 43. pro re certissima. ann. VIII. obs. 196. ann. X. obs. 135. Dec. III. ann. 5. 6. obs. 233. Cent. I. obs. 50. *Lanzoni* obs. 16. sed ex audiuit, & nuper sule confirmatas dedit *Derham* Phis. tr. n. 324. & *Cappellarius*, eruditissimus *Lucernensis* medicus Bresl. 1729. m. Aug. p. 516. repetitas a *Schurigio* *embryol.* S.II. c. 4. in bruis denique varis adfertur muribus E. N. C. Dec. II. ann. X. obs. 122. catellis ann. IX. obs. 197. Singultam denique fetus humani habent in E. N. C. Dec. II. ann. VI. obs. 15. Tunc huc referunt pipitum anatum & gallinarum in ovis decimo octavo die exauditiun *HARVEIO de gener.* p. 39. 69. 70. 72. & *FABRO* apud *HERNANDEZ* p. 771. decimo vero *MALPIGHIO* de incub. p. 10. nuper etiam *BERHAMO* testis &

READ.

ut per fabricam placentae satis tenuis redatur, qui ad fetum redire, va/que ejus percurrire possit: certum enim esse, sanguinem in vena umbilicali tenuiorem & fluiorem

REAU MURIO Memoir. &c. II. p. 33. & A. MAITREIEAN p. 279. & MONROO Edimbr. fol. II. p. 214. & olim ARISTOTELE bish. VI. c. 3. Porro cavitates aereas inter humores & va/la NEEDHAMO dictas c. 3. bullas aereas in sanguine fetus MORGAGNO vilas epiph. XX. n. 58. aer rem vero in difficili parti ex fecti fetus ab domine erumpentem MAZ. diff. II. p. 13. Denique necessitatem acquilibrit contra aerem externum adlegat MAZINUS p. 17. Mensuras etiam & pondera decrecentis in pulmonibus ponderis specifici, adducit Idem in diff. VI. ut demonstret, non aliam, nisi aeris accessione, hujus specificae levitatis caufam esse posse.

Sed vagitus uterinos, plerumque ex ignariorum relatione a medicis admisitos, recte negare videntur *Diemerbrock* p. 236. & *Valinarius* in z. dialogo, & *Breslaviensis* 8 vers. p. 1879. & *Brendelius de natr. fet.* n. 13. qui enim sonum edat fetus in mediis aquis? quod ne adulitus quidem poterit. Pullorum pipitus in ovo integro negat expertissimus *Valinarius*, tribuitque rimis ovi, & in fetum dum dum possibilis esse concedit, quando membranae ruptae sunt *Gorn. de letter. suppl.* 3. p. 143. ut corticem ruptum videt, cum pullus pipitur *Faber* I. c. In potredine vero aer utique evolvit & adparat elasticus, idemque forte *Mazino* infusit. Pulmonem porro in adultere

fetu

diorem ^{bb*} esse, quam in arteria. ^{EEG} vero credo, hoc in matre potius fieri. Non nego, sanguinem omnino etiam in fetu parari, ex liquore nondum sanguineo, uti pullus in ovo omnino sanguinem suam ipse facit, qui nihil a matre accipere potest: Hunc suum sanguinem projicit fetus per duos canales arterios excretorios, adeo amplios, ut fetus intra paucissima horae minuta exsanguis ^{cc} percat, quando obstetrix fundiculum ligare oblitus est: hic enim tristissimus calus, ante tres annos Leidae accidit: multum adeo sanguinis a fetu accipiunt; Ea abit is sanguis, ea copia, quae faciliorer viam, sive resistentiam minorem in placenta, quam in corpore inventit. In placenta sanguis iste in venas tranxit, directa fere via, cum ceracea materies impulsa in arteriam umbilicalem, per venam redeat. Verum praeter hanc portionem, quae ad fetum reddit, videtur omnino aliqua pars arteriosi sanguinis ab ultimis placentae arteriis in minimas uteri ^{dd} materni venulas

ve.

fetu minus compactum esse, aegre credirem, & minus credo scriptori, qui de industris hypotheticis ornat. In fetu denique pulmo non inflatur, quando in vacuum dimittitur Hofman.

^{bb*} Tenuorem LITTER Mem. de l' Acad. 1701. p. 386 floridorem HOFMAN I. c. ec Conf. DCLXXXII.

^{dd} Ita DEELINCOURT Periodie 37. seqq. MAUROCORDATUS, MAURICEAU p. 230. ROUAULT 1714. p. 415. & de vi-

venire, inque matris venas, pulmonem & cor: ut sanguis, qui in fetu nullam pulmonis operam expertus, iners est, in matrem refundatur, in hujus pulmone elaborandus: Matris vero sanguinem in suo pulmone perfectum, per arteriolas uteri, videtur reddi venulis placentaeque; ut tantumdem preparati sanguinis mater fetui restituat, quantum crudi, & imperfecti sanguinis accepit a fetu. Neque credo placentam pulmonis vices obire posse: otiosus enim pulmo, & aere desitutus, nihil agit: sed placentam aereum nullum habet, neque agitatur, & videtur potius circulationem sanguinis difficulter redire, quam expeditam. Et sanguis, qui per compactam, resistentem placentam transfusam transire potuit, multo facilis per corpus fetus minus resistens circulationem absolvere poterit.

Vaginae ^{ee} Placenta constat ex vaſis sanguineis, ſerofis, & lymphaticis, & celulofaſa

vigesima parte sanguinis arteriarum umbilicalium ^{IDEM ROUAULT 1715.122.} Mihi valde probabile videtur, & videtur requirere experimentum, quo conflat, vaſa uterina, quaꝝ opponuntur placentae, venosa eſe. Solent confirmare magnitudine venae umbilicalis, sed ea arteriis suis non majori ratione amplior est, quam eſt jugularis in adulis ad Carotidem. Negabat totam rem TAUVRY p. 137.

^{ee} Carnem albam vaſa investire in placentas. FABRICIUS viderat I. c. P. I. c. t. & materiem, qualis in umbilicali fune eſt.

cellulosa membrana, quam demonstrant hydatides, in quas placenta mutari vifa est, manifesto argumento, loculos inter vasa inane esse.

Vena) Vene ex omni visibili placentae puncto exteriori ^{ff}, aut interiori, oriuntur suis radiculis; eae disperfae paulatim cosunt, & in unicum denique truncum

arterias & venas, obscurius tamen, infar capsulae investire WHARTON p. 244. Cl. BRENDELIUS internam chorii laminam vasa comitari dixit l. c. n. 9. Sed difterius ROUAULT, arterias venasque a cava superficie amnii, per medianam membranam viam sibi facere, & ab ea vaginam accipere Mem. de l' Acad. 1715. p. 132. 1716 p. 346, neque ullibi vasa nuda ire offeru. p. 15. 16. suamque singularia vaginæ arteriam esse venamque offeru. p. 14. easque vaginas eundo adueni 1715. p. 135. Porro Cl. NOORTWYCK cellulam funiculi, perinde uti WHARTONUS, continuari videt inter medianam (quam amnion vocat,) & chorion, inque ea vasa reperi p. 26. 148. ut etiam inflando funem amnios a chorio secedat p. 142. hanc ergo sublerni placentae & comitari vasa p. 143.

Vene placentae oriuntur, aliae quidem ab arteriis, quod demonstrat injectio not. i. aliae ab uteri vasis chorio continuatis DCLXXVIII. aliae a parvis venis superficie placentae, oppositis uterini sinibus, qui partem, quam Cl. ROUAULT vigeſimam credit esse sanguinis placentae, reddit septi. Paulo maiorem tamen esse, quam est,

cum ^{ss} confluunt, qui, cum valvulis destituantur ^{hh}, repletus arte Ruyshiana, totum corpus placentae aequabiliter cera replet.

Ubi

est exportatio arteriarum, demonstrat incrementum fetus. Inde confluunt aliae quidem venae in sinus venosos, molles, sublitteris superficie convexae placentae, NOORTWYCKIO dictos p. 26. aliae in trunculis venosos sunt, qui contra arterias comites eunt, & pariter chorion perforant, mediamente, ROUAULT 1714. f. 3. tuncque faciunt rete in cava placentae facie, simile arterioso, & crassius, cum venae majores sint HOBOKEN Anat. rep. p. 17. & plures p. 173. 279 contra contrariam HARVEII non bonam affirmationem p. 239. & TILINGII p. 306.

Vena umbilicalis unica in funiculo sere est, arteriis multo amplior, ut ego venae lumen reperi 900. cum arteriarum juncorum lumen effet sere 392. quadruplum vero luminum juncorum arteriae ROUAULT off. p. 40. 1714. p. 413. & raro exemplum sit, quando venam altera arteria non maiorem vicit Noortwyck p. 29. sed & ibi paulo ulterior naturalem magnitudinem recuperavit. Conf. ic. Tren. Comm. 1733. T. 3. f. 2. Terciu arterie & collapta est, aliter, quam videt Noortwyck p. 25. Recliv in universo est arteriis Hobok. Anat. prior. p. 29. Mauriceau p. 228. ut mirer magis capreolataam dici Arantio p. 20. & proa fundior, & copiosoore cellulosa cincta Noortwyck p. 25, alibi tamen pariter superficia.

Ubi ea vena ad funiculum umbilicalem
venit, pergit ad centrum gravitatis fetus,
nem-

ficialis est, atque gyratur. Ad placentam
amplorem esse Hobokenus anat. rep.
p. 54. 55^a

hh Plicam obscuram, valvulas similem, ad
funiculum truncum, ubi funiculus placen-
tae committitur, posuit Hobokenus rept.
p. 89. 103. f. 7. 29. veras autem valvulas
in ramis primaris p. 32. Deinde nodos
venosos, pridem tactos Carto p. CCLXIII.,
& Riolano p. 377. qui sanguini tribuant
in gyris retento, & varicum nomine citato-
tos apud Harveum p. 289. dictos etiam
C. Bartholino inst. anat. p. 176. Laurem-
bergio in praefatr. p. 153. T. Bartholino
anat. p. 311. hist. 61. Cent. I. & Eysenio,
& macularum nomine a Spiegel de form.
c. q. exus maculis distinctos Hobok.
rep. p. 343. Roubaud off. p. 32. arterio-
ris majores, olivates anat. repet. f. 31.
p. 343. pro frequentibus etiam habitos
a D. la Motte off. 211. sive describit
Hobokenus. Minus veros nodos esse faterur
tamen p. 38. 100 sed laxitates finisque dilata-
tiae venae p. 232. 244. 358. f. 28. 30. 31.
42. 43. in primis, analogas valvulas
p. 130. ubi vena rugulis intus transversis
inserbitur p. 358. f. 44. His creditit
Hobokenus effici, ut sanguis difficuler
contra naturale iter a fetu ad placentam
relabatur p. 41. 88. & valvulas etiam
vocat VENETTE p. 275. Verum re-
pugnant certe experimenta, & injecio
contra iter sanguinis facile succedit. Re-
futat etiam has valvulas VIEUSSENS &
BLAS-

nempe umbilicum. Ibi epidermis ⁱⁱ, que
totum corpus fetus ambit, non pertunditur,
sed erigitur circa tunicum umbilica-
lem, & fit prima ejus vagina, quae super
funiculum adiungit. Idem & reticulum
Malpighii facit. Deinde cutis eodem modo
non

BLASIUS anat hom. p. 164. & auctores
Ae. Mar. Balib. 1699. p. 10. & Mauri-
tianus p. 230. Harveius credidat
moderari sanguinis impetum p. 289. In
cervae fetu omnino sanguis ex fetu in
funiculum noluit redire I. M. Hofman
e. N. C. Cent. X. app. off. 46. Valvulam
vero, aut plicam, ad venae umbilicalis
cum finu venae portarum conjunctionem,
pene circularem TREWIUS habet *de differ.* *inter.* *nat.* & *non nat.* T. I. f. 1. f.
aliasque valvulas & ad venosi ductus
urumque finem, tum ad finum TREW
T. I. f. 6. 8. 18. 19. & f. 64. TAUVRY
p. 180. ib. in vacca viam MORGAGNO
adv. anat. I. p. 21. tum ad cavam
TREW T. I. f. 1. TAUVRY I. c.
GROESER p. 14. nondum manifesto
vidi, neque ipse multum tribuit TREW
p. 44.

ii De hoc anulo nondum certa experientia
habeo. Id interim video, peritonaeum
in fede funiculi integrum esse, tum cutem,
circa orientem, & quasi articulatum
funiculum caeco anulo protuberare, dein-
de funiculum anulo quadam a cute &
peritoneo TAUVRY p. 138. & intertex-
tis fibris obliquorum circumdati. Conf.
FABRICI. f. 17.

non perforatur, sed in cavam cylindrum funiculi adscendit, & fit secunda vagina. Porro celulosa membrana pariter adscendit, ambitque funem. Denique subeft peritoneum, nam musculi utrinque secedunt; id conitat duabus distinctis laminis ^{kk}, separatis, telle IOB 10 a MEKREN, inter quas viginti aquae librae recipi possunt, ut per experimenta certum est. Quando nunc funiculus umbilicalis ad exteriorem peritonei laminam venit, eam ingreditur, & circumdatam accipit, interiore vero non perforat, fed exit inter utramque lamellam peritonaei, ad fissuram hepatis anteriores: ibi peritoneum secedit, & vena fola pergit, suoque tubo insinuatur in venam

por-

^{kk} Externe circumposita celluleosa, & membrana vera. Vena vero, perinde ut arterias umbilicales & urachus, nullibi internam membranam subit, quam his vasis remotis integrum superficie manifestum est HENSING in utilissima diff. de periton. n. 13, & in primis n. 44. ut omnino plicae peritonaei WINSLOWI, & CASSEBOHMI, de viscer. scđ. p. 56. 57, quae urachum & arterias umbilicales sustentant, mihi obscuriores sint. Vaginna nova SCHULZIANA & TREWIANA Comm. 1737. hebd. 13, mihi videtur in fetu & homine nupes nato, pulposa, quasi a funiculo continuata substantia esse, neque ad peritonacum pertinere. Hec carnosa pulpa est, quam ex oritu arteriarum umbilicalium vidi DRELIN-COURTIVS, apud PECHLINVM de phr. p. 479.

portarum ^{ll}. Haec vena sanguini vehendo destinata est, qui a visceribus chylopoeticis fetus redit. Accedit nunc sanguis a placenta, adeoque plus sanguinis offertur hepati, quam potest admittere. Ergo ex finu venae portarum, & ex extremitate fine opposito venae umbilicali, tubulus prodit, qui recta via in cavam venam ducit, quae sanguinem a partibus inferioribus in cor revertere hit.

ll Vena umbilicalis ab umbilico satiis longe adscendit retrorsum, sustentata a ligamento suspensorio hepatis, quo continetur: tunc fissuram inventit, qua hepatis fundit in lobum dextrum & sinistrum CCCXXXVIII. not. e. sere directe retrorsum euntem. Per eam subit vena, & in itinere laepe portione carnis hepatis tamquam ponte protegitur TREW f. 73. p. 42. & Comm. Nor. 1733. T. 3. f. 2. ARANTII p. 18 aliquando vero duabus, donec ad fissuram hepatis transversam veniat, ibique accedat ad finem sinistrum MORGAGNI. Adv. I. p. 21. rami sinistri venae portarum quae solent finem portarum vocare CCCXXXIX. not. e. conf. TREW I. c. f. 1. ad i. 2. f. 22. 23. major eo finu, CRESSELDEN Anat. of hum. Bod. T. XXXIV. ut non debuerit pro propagine ejus haberi ab ARANTIO I. c. Cum eo finu, inflexa, & obvia, & angulo antronsum obvergo, ita conjugitur umbilicalis, TREW Comm. Nor. 1733. f. 2. ut unctione dici possit, duos ramos principes edere, quorum alter cavae, alter (nempe sinus) venae portarum inferatur, ut SPIEGEL

hit. Neque ea cava nimio sanguine oneratur, non enim omnem sanguinem refert, quem aorta ex corde abduxit in iliacas, sed diminutam ea copia, quam arteriae umbilicales receperunt: ita fit, ut cavae truncus inferior minus recipiat, quam per aortam exiit, & hunc defectum perfecte sup-

LIVS p. 11. *Riolanus* not. de motu cord. p. 123. & de fetu p. 377. post *Arantium* de fet. p. 40. conf. *Trevi* f. 74. Sed ex toto itinere, etiam ubi hepatica carne tegitur, priusquam finum subeat *Chefselden*, l. c. & ad eam imprimis conjunctionem, *Fabrici* f. 17. 18. 19. *Trevi* l. c. f. 1. 22. 23. 55. 56. numerosissimos ad hepaticos ramos edit, dictos etiam *Harden* in *afias* n. 8. & ab *Hoboken* pictos secund. *vitali* f. 27. neque parvos. ut volebat *Billinge* p. 60. sed tales, quales in hisdem locis adulorum vena portarum edit, male negotios a *TAUVRY* p. 130. & *NEEDHAMO*, a quibus ramis in fetu tota fere hujus visceralis caro conficitur. *Ci vero TREWIVS* p. 44. & *HEBEN-STREITIVS* in *progr.* nullos ad finum usque, multos ultra cum ponunt, multis que refutant eos, qui venae umbilicalis ramos aliquos faciunt: sed ea, quae saepe vidi, & nunc video, descripsi. In ea enim aetate vena portarum adeo exigua est, ut se habeat ad venam umbilicalem :: 400. 900 & :: 400. 729. contentente *Trevio* p. 45. Horum ramorum hepaticorum venae umbilicalis unus pene & directo hujus venae, magis tamen dexterior *Glysson de hep.* T. A. C. 33, *Hei-*
ster

supplet sanguis, qui per venam umbilicalem advenit. Si vero ex quacunque causa fiat, ut sanguinis motus per venam cavam acceleretur, & resistat adeo sanguini, qui per venam umbilicalem advenit, poterit sanguis venae umbilicalis per hepar ^{mm} ire, quoties hepar minus, quam cava, resistit. Quoties autem cavae resistentia minor quam venae portarum & hepatis est,

san-

*ster E. N. c. Cent. VI, obf. 17. Trevi f. 1. Comm. 1733. T. 3. f. 2. & paulum finiffrorum inclinatus est *Fabrici*, f. 20. *Glysson* l. c. *Heijster* l. c. & *Comm. nostr. CCCXXVIII. not. c.* quem non bene penitus & directo trunci euentri pingit *Fabricius* f. 17. 18. 19. & plerique hic ramus fulcum hepatis posteriore re legit, retrofrum cundo, inter lobulum *Spigelii* & lobulum hepatis sinistrum, nullis, nisi viisi, ramis exhibiti, & terminatur vel in trunco Cavae, ut *Trevi* in omnibus figuris, vel in ramo aliquo Cavae hepatico, ut nunc video.*

mm *Ductus iste venosus* ll. in maximâ ratione minor est vena umbilicali, hanc enim reperio lumen libero 900. & alias 729. istum 196. & alias 121. Ad finum vero portarum ratio erat 121. 100. ut recte quartae parti sinus aqualem faciat *Ridley* obf. *anat. pract.* p. 200. Ita etiam pingitur in iconibus *Heijsteri* Comp. f. 12. & in E. N. C. l. c. *Trevi* p. 40. f. 22. 23. *Comm. Nor.* 1733. f. 2. &c. male vero potius majorem delinet *Fabricius* f. VI. aut aqualem T. 7. nimium etiam *Palbyn* post tr. de monsre

sanguis a vena umbilicali recta via eo venit. Si aquobilis & cavae & hepatis resistentia fuerit, tunc aequalis etiam portio per hepar, & aequalis alia per ductum venomum ad Cavae truncum venit. Et haec omnino causa

monstr. T. IV. l. 1. Exigua adeo pars sanguinis venae umbilicalis per eum ductum naturaliter ad cavam tertur, major autem per ipsum hepar necessario & perpetuo transfit, atque ramis hepaticis cavae restringatur. RIDLEY l. c. TREW p. 46. CRESLEDEN. Adgnoscit aliquam Cl. TREWIVS de chylosi fetus p. 44. & LEMERY filius, sed non bene minorem vocat *Comm. Parif.* 1739. p. 155. neque mirum est, ita nam hepar subire per venam umbilicalem Diemerbrockio observante p. 217. Rechte adeo umbilicalem venam, magnam hepatis venam vocat *Galenus de form. fet.* & hepar facere addit, eisque radicem venarum, & jecoris parenchyma circa hanc venam adnascit *Harvei* p. 62. Haec causa est tantu molis, quantam in hepatice fetus videmus. Praeter sanguinem enim viscerum chylopoietorum, sanguinis utique placentae longe maximam partem accipit. Hinc hepar fetui maximum *Galen. de util. pari.* L. XV. c. 6. Plater quæsi physiol. p. 254. Diemerbr. p. 227. Comoppel. p. 105. Salzman de differ. fet. nat. p. 35. Verheyen. ll. p. 377. Couper. T. 62. Aldes l. c. p. 547. & ad umbilicum fere descendit, & infra umbilicum in fetu trimeltri *Rid.* p. 411. atque ab altera parte lieni adhaeret D. de Marckessis p. 55. utrumque replet hypochondrium

causa fuisse videtur, quare natura sanguinem venae umbilicalis maluerit in finum venae portarum, quam immediate in cavam ire. Utinque fuerit, mediate aut immediate, semper utique sanguis venae umbilicalis redditur cavae.

DCLXXX.

drum *Riolanus* p. 409. totumque pene in junioribus ventrem p. 411. Paulatim autem minuitur ad quintum annum usque *Couper. l. c.* & in adulto margine costarum continetur. An ad augendam bilis copiam? Ita *Trevisius* p. 99. sed bilis in fetus vesicula dulcis est, & incrs. In aliis animalibus alia vena solito loco, alia cavae super iliacas inferitur *Trew de chylos.* p. 14. Cum duae in homine essent, altera ad venam melařicam abicit *Kerkring.* obf. 27.

Præter arterias venasque, ab utero materno ad placentam eunt, aliquibus perfudantur, nervos etiam per funiculum venire ad fetum, tum inter vetustiores, tum *A. Pa- scoli* ill. p. 86. Ex nervis vero uteri succum nerveum in placentam deponi *War-tonus* credebat, & *Hobsonus* repet. p. 485. & per hanc observationem *Vivienius* explicat similitudinem fetus cum matre, & alia phænomena nov. *Joh. vaf.* p. 68. Non ignoro, nervos in funiculo vaccino demonstratos fuisse *Clementis* desunic. umbil. p. 11. & ego vidi ex hepatæ cum vena advenientes. Sed ii ad fetum pertinent, in interiori vero facie uteri, quæ respondet placentæ, nemo facile nervum demonstraverit, quem vacuolis exhalantibus minorem esse oportet. Rechte adeo

DCLXXX.

Sinum venosum) Ubi hepā cavae venaē necūtūr, ibi continuo diaphragma cavae adhaeret, tamquā ad valvulas modum constringit. Quāprimum vero supra septum venit Cava, jam ſinus eſt amplius^a, in quem ſanguis venaē ſine pari, venaē cavae ſuperioris & venaē cavae inferioris effundit.

Una parte) A ſuperiori vena Cava ſanguis omnis in dextrum ſinum fertur. Per inferiorem autem adferatur, praeter ſanguinem ab univerſo fetu corporē reducem, ſanguis venarum umbilicalium ea copia, quam arteriae umbilicales ex aorta fetu ad placentam avexerant^b. Nam pone, unico momento temporis omnia quiescere: cum in eo ſtatu arteriae quidem venaequē plenae fint^c ſanguine ſuo. Nunc pone cor inci-

ab utero ad placentam nervos advenire negat GALENUS de Hipp. & Plat. decr. L. VI. c. 6. & MANNIGNHAM p. 7. & plerique alii. Umbilicus nullo ſenuſ praeditus eſt SPIGELIUS p. 8.

a CXXXV.

b Et paulo plus, quam avexerunt umbilicales DCLXXIX. Haec ipſa ſanguinis portio in primis ad foramen ovale venit Verheyen lett. anat. p. 49. Croſter de circ. ſang. in fet. p. 16. Cheſelden apud Derham L. IV. c. 7. ſuperioris enim cavae ſanguinem tumens iſthmus avertit, & ad aurem dextram derivat.

c Aliquando funiculus ita diftentus reperitur, ut etiam ligatura facta haemorrhagiae

incipere moveri, & intra minutum horae v. g. unam ſanguinis unciam ex iliacis per arterias ad placentam abductam fuſſe: Ita, ſi vena umbilicalis unciam etiam ſanguinis ad fetus cavaem venam reverxerint, fetus utique ſanguine aquabiliter plenus manebit, & corpus fetus idem; ſi vero maiorem copiam adverxerint, plethora in fetu naſetur, cito lethalis futura. Si minor copia fuerit ſanguinis ad fetum reduntis, syncopē ſuccedet ex defectu ſanguinis. Supererit, ut vena cava in ſtatu ſecondum naturam tantumdem adferat, quantum aorta & ad corpus fetus, & ad placentam avexerat. Nunc cor in fetu quidem agit^d, pulmo ve-

ro

gliae periculum vix avertatur MANNIN-
GHAM p. 7.

d Veteres credebat, cor in fetu quiescere. Reſte HARVEIUS, utique agre p. 63. Demontrat enim punctum faliens, & experimentum in fetibus brutorum ex matre excifis & in aquis natantibus NYMMAN de fet. p. 31. pulmonibus eo tempore non motis RIO LAN refp. ad exp. nov. anat. p. 195. & de fetu p. 391. ubi etiam BELLONII in camelo experimentum citatur, tum FABER Her-
nand. p. 609. Et in ova anguino ferenti vivo cor pulſavit A. HAFN, II. abſ. 10. Ipſe denique ARISTOTELES ex pullo didicit, cor in iphis initis conſtituti ani-
malis pulſate de ſpiritu c. 4. Imo plus quam in adulto agit, habet enim appendicem circulationis, placentam, & tamen multo celerius, quam in adulis, partes folidas dilatat, ut velociora faciat incre-
menta.

V 5

ro quiescit. Ergo cor dextrum expellit sanguinem, tunc sinus dexter, & auris, sanguine plena, sanguinem suum qua data porta, expellunt. Verum sinus venosi dextri lateri adharet & adhaeret sinus venae pulmonalis, & membrana, quae utrumque sinum separat, ita refecta est, ut foramen ovale inter utrumque sinum medium resiliat.

c DCLXXXI. not. a.

¶ In pariete intergerino posterioris & dextri finis dextri sinus finusque sinistri dextro pariter & anteriori fine, vestigium leviter cavum est, omnino ovale. Hujus margo plus quam dimidius, superior, eminente tumore carneo cingitur, quem pro tuberculo habuisse videtur *Louvrenus* (*Chefled. T. XXXIV.*) *Vienensis istionum dixit du coeur & de l'oreille* p. 37. T. IV. f. 1. *Meryus* spiniceterem de circu. p. 37. 39. f. 4. D. Habet etiam *Trevo* f. 8. k. f. 10. & ccc. Fibrae carnacee sunt, in columnas perpendiculares, dextram & sinistram collectae *Roubaudi* off. p. 66. reponse p. 8. testae membrana sinus dextri. Infima pars vestigii ovalis levis est, & absque eminente limbo, eademque cum sinus fine inferiori continuatur pari convexo ibi arcu. Ex ea ima parte adscendit adhaerens ibi *Gal.* l. c. membrana tenera, duplex tamen, *Roubaudi* off. p. 67. reponse p. 9. ut etiam fibrae carnaceae mediae inter duas membranas ambulent, *Mery de la circu.* p. 22. *Roub.* reponse p. 9. offerv. l. c. dixeris p. 24. quas credit posse constringere valvus

linquat. In eo foramine pendet membrana versus pulmones mobilis, hix versus cava. Si nunc in sinistro sinu minor pressio fuerit, quam in dextro, tunc cava vena, sanguine

valvulam p. 25. & reponse p. 141. 74. contentiente *Duverneyo* 1725. p. 38. duplice ordine disposita *Duverney* 1725. p. 35. Haec membrana in fetu pellucet, *Careano* obseruant, ac valvularum similis est, & dissimillima fabricae sinuum, longa fatis, ut foramen claudat *Tauvery* reflex. p. 16. *Harvei.* l. c. *Duverney* 1725. p. 35. 36. ne *Careano* quidem distinet apud *Trevi* p. 10. & confirmante *Trevi* p. 72. ovalis, sed emarginata *Mery* ic. III. IV. VI. VII. P A L F Y N I. c. Ea totum veltigium ovale in adulto occupat *TREW* f. 21. 40. 41. tum in fetu si obducta fuerit *TREW* f. 60. Oblique ponitur, in ima parte anterior, in suprema posterior *TREW* f. 10. Ea pars suprema, isthmus posterior, in summa concavo arcu isthmus adhaeret. Haec est valvula *G A L E N O* dicta de uilit. L. XV. c. VI. *VIDO* p. 282. *ARANTIO* off. 32. & de fetu p. 28. *HARVEO de corde* p. 60. *FOLIO* f. 1. C. *WALAEO epifl.* p. 39. *RIO-* *LANO* contra *PECQUETUM* p. 192. & reliqui. Non bene semicircularem fecit *SALZMAN* off. p. 13. & fatis recte pinxit *FABRICIUS* f. 14. Retractam *TREWIUS* delineat f. 11. 12. 13. 14. integrum vero f. 10. 20. e (optime), *PALFYNIUS* etiam iconem dedit post monitr. T. IV. f. 2. In fetu ergo foramen verum

guine plena , tantum sanguinis dabit venae pulmonali , donec resistentia in vena pulmonali

verum reperitur ; inter isthmum cavum arcum, summarumque partem membranae liberae, ovale, GALENO cognitum, & a BOTALLO non bene depictum f. 2. a & a FABRICIO f. 14. 24. justo amplius factum, non male a Laurentio sculptum l. c. f. 8. tum a SPIGELIO de form. fet. c. 12. MERYO ic. 3. 4. 6. 7. sed ubique nimis magnum, & a TREWIO, sed fissando auctum, f. 13. 14. naturale vero f. 20. In superiori adeo parte pendula membrana fluit GALENUS l. c. RIOLANUS contra PECQUETUM p. 192. Hoc foramen in universum rotundum est, & minutum, quando liquor a sinistra fede premat, vel extendit sinus ROVHAULT reponse p. 83. augetur, quando a dextra vis urgeat. aut sibi relinquit ROUHAVLT. ib. Quantum video, diameter ejus transversa major $\frac{15}{100}$ polli-

cis est, perpendicularis vero $\frac{13}{100}$ in fetu

adulto. ROUHAULT utramque diametrum duarum linearum facit responso p. 103. Valvula vero ovalis totius diametros reperio 36. 20. ut non omnino tertiam partem totius ovalis foramen occupet. Cum enim ellipsis sit aequalis circulo, cuius diameter media proportionalis est inter axes, erunt lumina, in circulum mutata, foraminis

& ve-

pulmonali aequa magna sit, quam in dextra aure, neque quidquam ultra eam quantitatem dabit, adeoque eam portionem, qua copia sanguinis sinus venosi dextri, sanguinis sinus sinistri copiam superavit. Cum enim utraque vena aequa magna sit ^{f*}, utique inter utramque aequilibrium erit, quando eamdem copiam sanguinis receperunt.

& vestigii ovalis : : 1729 196. quam proxime An vero in primis initis fetus multo majus & tertiae pari trunci aortae aequale sit, ut LEMERYVS 1739. p. 147 aut totius, quod enorme, aortae, ut MER Y de la circul. p. 15. 121. SALZMAN de fet. circul. n. IX. in maturo vero fetu minatur, quod etiam ROVHAULT observavit p. 72. & responde p. 18. & MERY de la circul. p. 14. & CYPRIANVS apud SYLVESTRE p 80. ex meis non possum definire. In maturo certe fetu est ad aortam diameter major : : 15. 39.

Porro valvulae ovalis zonam musculosam infra meatum positam, dictam LANCISIO de corde p. 76. nunquam vidi, neque unquam ab inferiori parte apertum foramen, aut superius clavum vidi, ut RIDLEY p. 181. 182. f. 12. Neque possum cum utili meis observationibus eas conciliare, per quas persuffus, docet, foramen illud primo in parte inferiori fuisse, inde sensim ascendere. Vide TREWIMUM in omnibus figuris

f* Conf. not. i.

runt. Quod reliquum est de toto sanguine venae cavae, id in aurem, & cor dextrum fluet *. Nunc dicendum est, quare minus

fan-

g Haec lis nostris temporibus ex celeberrimis est. Nempe Galenus equidem vias pecuniales fetus probe cognovit, melius Botallo, a quo Galli foramen ovale nominant, cuius admodum obseura descripitione est opp. p. 66. seqq. Galeni adeo & inter antiquiores posteriorum plororum de foramine ovali intentia a nostra non diversa fuit, cum perinde sanguinem a dextro sinu in sinistrum ire senterint. In ductu arterioso differunt, quem sanguinem ferre ajunt ab aorta in pulmones Fallopis in ob. Careanus apud C. B. p. 237. Varotius p. 108. A. Laurentius L. VIII. Quaest. 23. H. Fabricius P. II. c. 8. Riolanus de fetu & notat. de mot. cord. p. 91. Rup. Besler obs. Anat. p. 19. & reliqui. Harveius, uti univerlam circulationem sanguinis in ordinem redigii, ita in fetu demonstravit, eam, quam Praeceptor sequitur, legem de circul. sang. Exerc I. p. 60. seqq. Receniores omnes Harveium fecuti sunt Pequet c. IV. Highmor p. 106. Drelincourt Perioche 40. seqq. Louverus & quidquid fuit recentiorum. Donec Meryus circa ann. 1691. consideravit arteriae pulmonalis magnitudinem, qua omnino aortam superat in fetu, apud du Hamel p. 356. & ancians mem. de l'Acad. Vol. X. p. 60. (cum in adulto arteria pulmonalis potius minor sit Ridley p. 194.) & phoca, qui fetus vitam vivit Schellhammer in phae anatome apud Valentiniunum II. p. 91.

Con-

sanguinis sit in vena pulmonali, quam in cava

Comparavit etiam cor telludinis, & ex utroque argumento novam theoriam deduxit. Vanam ajebat esse Harveii opinionem, nam ex ea sequi, ut origo arteriae pulmonales una tercia minor esse debet origine arteriae aortae, cum una tercia parte minus sanguinis habeat, nempe ea parte, quae per foramen ovale in sinistrum sinum, in alutato pulmone transit Comm. 1699. p. 32. Atqui arteriam pulmonalem etiam altero tanto majorem esse quam aorta 1699. p. 32. de la circul. p. 9. 49. Huic argumento fere solo nititur, addit tamen directionem venarum pulmonalium directe respondere valvulae ovali de la circul. p. 31. 40. 123. & passim etiam sinistrum in unum tercia parte, ventriculum dimidia parte minores esse dextro sinu & ventriculo 1703. p. 505. & de la circul. p. 10. 13. 138. 141. Mem. de l'Acad. 1705. p. 495. & venas pulmonales simul sumtas minores esse duabus cavis de la circ. p. 167. manifesto argumento, sinistrum aurem minus sanguinis accipere, contra Harveium. Ergo in ancians memoires T. X. p. 65. seqq. affirmavit, contrario modo potius sanguinem transire ex sinistro sinu in dextrum. Valvulam autem unice faciem esse, ut paries praecello sit, quo posuit in adulto foramen obducti, quod video etiam Vesalius in exam. obs. Fall. & C. Hofmann dixisse de thor. p. 97. & repetit Winslow 1717. p. 290. In arteria pulmonali non mutabatur Harveii sententiam apud du Hamel p. 353. Comm. 1699. p. 28. seqq. &c. Academicci apud du Hamel I. c. & 1699. p. 33. & apud D. Syrte

vifre

cava. Lumen euidem in utraque vena aequalis

veſtre p. 2. & Littrius maxime his. 1701. in Meryi opinionem haud obſcure animum inclinabant. Addidit rationibus Meryanis Littrius, in adulto, cui foramen ovale apertum fuerat, cor dextrum auremque dextram majorem fuſſe 1699. p. 47. sed id in omni corpore, clauſimmo foramine ovali, verum est), tubulum denique a parte venae pulmonali latiorē fuſſe, quod contra Morgagni obſervatio-nes est. Sed contra Meryum ſteruent Duvernyus, & Taurv in propriis theſi-bus & in toto libello de la generation. Inter exteriores vix quicquam Meryum ſecutus est, & contra eum dixerunt Verheyentus in pro-pria epifola & in fine L. II. anatomes & Sylvestre, & Buffere, uterque in Progrés de la Medicine edito Paris. 1698. & Hart-ſecker in ſuite des conj. phys. p. 122. & Salzman in círculo ſang. in ſitu n. 21. & Morgagni in I. & V. Adv. & Chſelden in ſupera anat. edit. p. 85. feqq. & Nicholls comp. anat. p. 48. & Ill. Treuws de diſer. vas. nat. & non nat. p. 57 feqq. & Lemery in Comm. Paris. 1739. Uni-cus diſcipulus MERYI ROUHALUT, pro nova ſententia novas protulit rationes in diſcours ſur la circ. &c. Turini edito, & in offera. V. & in reponſione ad criti-cam WINSLOWI reſenſionem Turinæ. 1728. edita. Nempe pro fundamen-tis ponit diſtinctio-nes dextri cordis minores, eadem, quas MERYUS, ventriculum nempe duplo, ſinum triplo minorem re-ponſe p. 4. 9. Deinde novo modo adhímat, aures

aures & ſinus penitus repleri in cordis ſy-flo, tunc enim ſanguinem, qui ſub o-ram oſſiorum venoforum defecdit, ab ex-panſis valvulis venoſis in laccos aurium trudi, eosque penitus replere dic. p. 8. reponſe p. 34. 83. 138. 143. denique ventriculum finiſtrum triplo fortiore effe rep. p. 10. & ſaccum ipſum robustiore dextro offrov. p. 65. 84. dic. p. 30. reponſe p. 7. Ergo contractum cor utrumque ſanguinem in ſinus ſuos projicere re-ponſe p. 11. extendere aurem utramque in ſinu vero, dum extinditur, foramen o-vale aperiſſi reponſe p. 39. quod mechanicē demonſtretur, uti vicifim in contrac-tu ſinu claudatur reponſi p. 23. offrov. p. 89. Vincere vero ſanguinem finiſtri lateriſtum ob robur ſinus minus extenſilis, tum ob ventriculi firmitatem triplo maiorem dic. p. 30. offrov. p. 68. 83. &c. reponſe p. 35. 144. adeoque ſanguinem a ſinu finiſtro in dextrum fluere. Et hanc ipſam ratio-nem fuſſe, quare natura foramen ovale fecerit, ne rumpetur nempe ſinus finiſter, ſed ſanguis ex eum ex corde validiori effluſum haberet: neque adeo compen-dium quaefivis circulationis reponſe p. 22. &c. In duellu vero arteriō ſuorum ventriculorum robur uniri (HARVEIO praeunte de corde p. 65.) ad propellendū aortas ſanguinem: quod eum extra corpus propellere oporteat offrov. p. 73. &c. Denique WINSLOWUS in Comm. 1717. p. 88. feqq. & 1725. p. 41. feqq. & ob-sequens WINSLOWO D. NICOLAI de dir. vas. p. 54. 55. .. omnino aurem in ſetu unicam habendam effe, & ſanguinem pro-

quale est^b: sed ratio diversitatibus in pulmone est, per quem eo tempore non transit quidquam sanguinis, nisi proportione magnitudinis hujus visceris, decima nempe pars massae sanguineae, si pulmo decimam parti totius corporis aequalis fuerit. Nunc, si pulmo i decimam tantum partem sanguinis admittit, decimam ergo tantum accipit sinus venae pulmonalis: decuplo ergo minus sanguinis est in eo sanguine, quam in dextro. Ergo in sinistrum sanguinem irruet sanguis venae cavae, ex vi majoris impetus, donec aequilibrium nascatur: & viceversa, si fieri posset, quod fieri negat, ut major in sinistro sanguinis copia^c foret, quam in dextro, tunc certe ex sinistro in dextrum sanguinis fluueret, donec fieret inter utrumque sanguinem aequilibrium. Ergo iter naturale san-

promiscue a sinistro sanguine ad dextrum, & dextro ad sinistrum tamquam in communione recentacularum confluere docuit.

b MERYUS & ROUAULT & ipse WINSLOW dissentient, qui omnes sinistram & sanguinem & ventriculum minorem faciunt. Merito, nam deest sinistro cordi sanguinis ductus arterios, nempe plus, quam dimidia pars sanguinis, quam dexter ventriculus recipit.

c Conf. DCLXXXI. not. d.

d Sed non recipiebat MERYUS, persuasus sanguinem neque in pulmone fetus retardari de la circul. p. 136, neque ullibi in corpore ibid. p. 126, neque cœcum sanguinis per vas aliquod fluentis copiam, aut a robore vasorum, aut a resistentibus, sed unice a diametro pendere p. 164.

sanguinis est, ex toto fetu, per venam cavalam, partim in cor dextrum, partim per foramen ovale in sinum pulmonalem. Hac sola certe consideratio MERYUM¹ convincere

I Primumque moneo, de exigua parte sanguinis unice quaeri, DCLXXXI. not. d. quam multo majoris momenti omnes anatomici fecerunt. Deinde ex descriptione recipio, „valvula fatis magnam esse, quae possit obducere foraminis ovali toti, & iter ab uno ad alterum sanguine integre intercipere, tote enim foramine maior est, Harv. p. 60. Lanis de corde p. 76. Nunc haec valvula inter duo fluentia sanguinis media ponitur. Quæritur, cui fluento cedere debet? Hic pro Harv. grave argumentum est, quod profert Praeceptor, & olim Favory objection & respons. p. 70. & Sylvestre in epistola Anat. Sunt duo tubi, medio communicantes canale, aut foramine, procul dubio per foramen irrumperet ejus tubi liquor, in quo fluentum fluit majori impetu. Sed impossibile est in fetu fluentum esse, aut velocitate majori, aut massa, quam in cava, quae omnem sanguinem habet. Nam etiam ex Meryi confessione plus sanguinis in dextro sanguine est, per admissam minorē capacitatem sanguinis. Deinde neque major velocitas sinistri sanguinis est. Nam fetus pulmo non respirat, nihilque adeo differt a viscere quolibet, & in omnibus extremitis vasis corporis humani sanguis retardatur per frictiones, auctam diametrum &c. CCXV. eandem ergo in pulmonis minimis vasis tarditatem adquirit, quam in hepatis va-

cere potuisset, nisi praejudicata mente
DUVERNEYVM adspexit, & dubius ACADEMIAE PARISINAE finem
imponere, quando inter DUVERNEYVM, &
chirurgum MERYVM haec habebat. *Per-*

vafis, aut capitisi, aut corporis reliqui.
Nam liquor injectus per pulmonem non
infatuat aut aequa difficulter, aut diffi-
cilius ab arteria in venam transit, quam
in capite, hepate, liene, rene, aut alia
quacunque parte. Conf. *Tasorum problem.*
anat. p. 34. & CCLX. CCLXI. Ver-
rum sufficit nobis certe sanguinem in pul-
mone non accelerari, neque celerius redire,
quam caveas sanguis. Nam in sinu
dextro accessoria celeritas est, cum qua
sanguis ex materno utero ad placentam
advenit, tum ea, quam in placenta ad-
quirit, presta a diaphragmate materno.
Ergo & mafia, & velocitas, in sanguine
sinus dextri majores sunt. Addit *Lem-
erys*, haec omnia in tencore fetu etiam
majora esse, cum enim ibi major sit pla-
centa, etiam quantitatem sanguinis ma-
jorem esse, quae inde ad fetus redeat p.
136. & fatur *Merys* & *Rouault*, etiam
majorem esse sinus dextri ad sinistrum
rationem, quando fetus tenerior est.

2. Porro cum *Winslowus* 1725. p. 44.
& perfracte *Merys* neget valvulum ullam
adesse in foramine ovali, animadverto,
supremam oram ejus retro tumentem
isthmum reconci not d. *Salzman de fet.*
circ. n. IX. totam denique valvulum. &
magis posteriore esse *Salzman* l. c. *Syl-
vestre* p. 44. *Tawry* p. 88. & a parte
pulmonalis sinus latiorem *Trew* p. 72.

Pos

Porta membranacea) Ea situ suo, & fal-
catis cornibus, & fibris adpositis demon-
strat,

Posto adeo fluento a parte dextra, sanguis
cuncti modo inter isthmum valvulamque
se insinuabit, ut aequa sinistrum, quam
dextrum ventriculum subeat *Verheyen*
letra anat. p. 32. Si a sinistro vero sinu
sanguis advenierit, ad primet valvulum
tumenti isthmo, viamque occludet. Id
etiam *Galen* de util. part. L. XV. c. 6.
& *Vidio* p. 288, & *Harvei* notum fuit de
corde p. 61. & in vitulo *Fabro* p. 605. &
vidit *Morgagnus* adv. I. p. 23. n. 20.
& *Varignon* apud du *Hamel* p. 356. &
Verheyen *letra anat.* p. 28. & *Salzman*
de circ. *sang.* in *fit.* n. 33. & nuper *Mor-
bius* dif. I. p. 14. & Cl. *Hebenstreit* in
progr. ad *anat. mul.* Deinde naturaliter
etiam, aperto sinu dextro & libere fu-
stentato, valvulam versus sinum sinistrum
deprestadam reperio. Id vidit *D. Buffier*,
(*letr. anat.* p. 62.) ut etiam flatum
nonnunquam retineat valvula *Lieutaud* p.
375 *TAUVRY* p. 190. *DUVERNEY* 1725. p.
36 *CROESER* de trans. per for. ov. De-
nique in dilatato sinu valvulam perturpare
tegere *WINSLOWUS* factetur 1725. p. 381.
& *ROUAULT* p. 39. 40. *responsoris.*
Non ideo foramen ovale nullum omnino
aerem a sinistro latere ad dextrum transmit-
tit, ut neque aliae valvulae omnino iter
claudant: & in eo verus est *MERYUS*
apud du *HAMEL* p. 355. & *Academici*
apud *MERYUM de la circul.* p. 15. &
DUVERNEY ib. p. 24. & *MERY* denuo
p. 54. & 1703; p. 493. & *VERHEYEN*
X 3 1. c.

strat, facilius ipsam a finu dextro & finistro sanguinem dimittere, quam a finistro in

L. c. & WINSLOW 1717. p. 286. Male tamen negat MERYUS, membranam eam omnino operire posse foramen ovale, ib. p. 21. quod adeo facile viu est, conpresso tantum finistro, aut denistro, fatente ROUAULTIO, dextro fini, neque detraicto ut apertiarur. Exsecrationem etiam MERYANAM foramen amplius fecisse & WINSLOWUS fatetur 1725. p. 385. 380. & ROUAULT reponit p. 76. inconfunditor idem nam p. 67. foramen per fissitudinem etiam minus reddi dixerat. Porro in adulto fossa foraminis ovalis nonnquam non depressa est ab ea parte, qua cor dextrum respicit, manifesto argumento, ab ea sede impulsum sanguinis praevalere VERHEYEN L. II. p. 375. Idemque in fetibus vitilios vidit, foramen ovale diutius a parte dextra apertum manere L. II. p. 375. Trewius vero p. 26. f. 42. in homine, tuncque insigniter latius ad venam Cavaem angustius ad pulmonalem esse VERRH. *lettres anat.* p. 16. idque in vitulis adulterioribus adhuc confipci posse p. 25. Sed & MORGAGNUS tubulos, a foramine ovali superfluitates DCXCI. ita obliquos esse videt, ut a cava, ubi latiores sunt, ad venam pulmonalem, ubi angustiores, manifeste ducant *Advers. Anat.* V. p. 24. f. 4. & BREW p. 73. eandemque MORGAGNIANAE fabricam vidit CL. WEIT-BRECHT ad. petr. IV. p. 264. Sed & chordulas repetiri aliquando addit MORGAGNUS l. o. & Epiph. XV. n. 46. quae ad

in dextrum. Sed eadem sequuntur, etiam, quando adiaphora ponitur.

DCLXXXI.

ad anteriorem partem venae pulmonalis valvula regit, etiam TAUVRYO dicta p. 194. & RIDLEYO p. 181. Veram denique valvulam esse, de qua negat MERYUS, & perinde uti aliae valvulae aliquando in fibras dissolutam MORGAGNUS monet ibidem. Neque non verum est EUSTACHII valvulam ita se interponere auti dextre, venaeque cavae inferiori, ut sanguinis ex vena Cava fluentum magis contra foramen ovale determinetur.

Tertio loco argumentum a pulmonibus petendum est, pariter, puto, demonstrationis simile DCXC. not. a Ergo per eos pulmones adeo resistentes, sanguis omnis debet transire, ex MERYI systemate, qui per venam cayam redit in cor, nam, ex ejus theoria, foraminis ovalis sanguis conpenetrat cum, qui per ductum arteriosum abiit. Verum per experimenta CC. not. I. & DCXVIII. in homine sanguinis ex copia transire non potest, nisi respiret, & necesse est retineri in pulmone & congeri, & vasa rumpere.

Inde nunc non solum sequitur, nullum tempus in tuis esse posse, in quo tantum sanguinis in vena pulmonali sit, quantum in cava est, adeoque illam vincit & trahit, & celeritate; sed praeterea impressum apparet, HARVEII systema respondere necessitatibus naturae, nempe liberare inertem & resistentem pulmonem copia san-

sanguinis nimia, & noxia futura;
MERYANAM vero hypothesin inutiliter
pulmonem onerare: cum praeter cavae
sanguinem, adhuc sanguinis sinus sinistri
partem denuo accipiat per foramen ovale,
quem potuisset: utique sorta avehere,
nullam denique veram rationem dare,
quare a sinistris ad dextras sanguis rever-
hatur. Vide idem obiectum VERN-
HEYENIUM *lettre anat.* p. 34. CLEMEN-
TIVUM l. c. p. 43. inutilem nempe &
absque scopo esse MERYANAM circula-
tionem, neque video, quomodo
MERYUS SYLVESTRIO respondeat,
qui obicit nouv. *lett. anat.* p. 6. in
adalto necessitate foraminis ovalis ex
MERYI systemate etiam augeri. Sed
etiam causus nobis faverit. Vedit VIRUS-
SENIVS *du coeur* p. 35. fetum, cui
nullum foramen ovale erat: ei ventricu-
lus dexter maximus, & arteria & vasa
deum pulmonis amplissima fuerunt.
Vedit LIEUTAUD in *fetu* maturo nullum
valvulam foraminis ovalis adiuvisse,
hinc obrutum ventriculum dextrum, &
mortem fecutam p. 375 manifesto argumen-
to, in illo quidem casu sinum dextrum,
cum per foramen ovale se sanguinis por-
tione nulla liberaret, cum corde & pul-
monibus obrutum fuisse: in isto homi-
nem fuisse MERYANAM, in quo mani-
festas fuerint noxae falsi systematis, &
sanguinis a sinistro sinu in dextrum irru-
entes.

Nunc superest ut respondam objec-
tionibus. Princeps illa MERYANA
est, arteriam pulmonalem aorta in *fetu*
majorem esse, Ita non MERYUS solus,

& ROUAULT reperit; sed MOR-
GAGNVS etiam *adv. I.* n. 20. & RID-
LEY *obs. anat. pratt.* p. 189. & TREW
l. c. f. 3. 4. 69. Duplam tamen aortae
esse, ut MERY apud du HAMEL p. 356.
& 1699. p. 32. & VERHEYEN II.
p. 310. non reperio, uti neque memo-
rem unquam vidi, quod testatur se
vidisse BUSSIERE *lett. anat.* p. 67. &
in utili demonstrasse fe coram Acad-
emicis adfirmat TAUVRYUS obiect. &
repons. p. 71. *reflexions sur les faits &c.*
p. 16. & *acad des Sc.* 1699. p. 33. non
fitis repugnante MERYO *de la circul.* p.
139. & ex homine excitat TAUVRYI ib. p.
4. aut aequaliter denique utramque arteriam
ib. p. 17. Invenio ego rationes diametro-
rum fere 15. 13. & 12. 10. Lumen
autem aortae contra MERYVM p. 120.
& ROUAULT omnino junctis duabus
ramis arteriae pulmonalis majus est, nempe
c. 1600. 1341. Hoc phenomenon
varie explicaverunt vari: TAUVRYVS
densiori & resistenter pulmoni tribuebat
1699. p. 33. obiect. & repons. p. 77. &
RIDLEY p. 192. SYLVESTER vero p. 80.
& VERHEYEN *lettre p. 4.* & L. II. p. 419.
& BUSSIERE *lettre anat.* p. 65. majori
celeritati sanguinis per aortam fluens,
& compensantis minorem diametrum
hujus arteriae. DIONIS dextro ostio
cordis majori tribuit p. 475. LEM-
ERYUS pulmonis compressioni pariter
rem acceptam refert, sed quam septum
faceret sursum pulsus & thymus incum-
bens 1739. Ego vero valde miror ne-
minem vidisse, quam facilis solutio sic
Foramen ovale equidem demis aliiquid de

sanguine cordis dextri, ut minuaratur arteria pulmonalis diameter. Sed foramen ovale, insigniter & enorimenter minus est ductu arterioso DCLXXXI. d.
Hujus autem ductus sanguinem recipit arteria pulmonalis, non recipit aorta. Non mirum adeo pene dimidio majorem esse pulmonalem,

Altera objectio MERYI a finu & venâ triculio sinistro majori, a CHESSEDENIO recte soluta est l. c. p. 284. Multo plus enim auferit de sanguine sinistro cordis arteriosus ductus, quam addit ille, quem foramen ovale transmittit.

Tertia a testudine ducta, nihil ad nos facit. Huic enim animali fabrica a nostra alienissima est Buffers Phil. trans. abr. V. p. 256.

ROUHAULTII hypothesis enormes subponit positiones v. g. auriculas semper plenas esse, quod manifeste repugnat experimentis dictis ad CLIX. b. & a venis repleri quando confringuntur ipse reponse p. 138 & minus accipere a maximis venis, quam a tantilla illa copia, quae potest inter ambitum valvularum venosarum & earum tendineas fibras recipi, neque, dum expanditur valvula, inter eos tendines dilabili. Id iam WINSLOWIVS objecit 1725. p. 397.

Iterum neque id certum est, ventriculum sinistrum fetui adeo aut crassiorum esse aut majorum. Ego contrario modo habete reperi, & SPIGELEIVS de form. fet. c. 12. & KIOLANVS p. 409. & HARVEIVS (in fetu quadrinotritu) p. 185. et ME-

DCLXXXI.

Sed ex paritate rationis, pulmo de sanguine cordis dextri recipit tantum eamdem decimam massam totius, quae magnitudini pulmonis respondet, reliquum omne, quod accepit ex corde dextro arteria pulmonalis, non potest transmitti per pulmonem ^a, qui compacta massa est, hepatis similis, & continuo

fun-

et MERYUS ipse de la circul. p. 106. & TAUVRY reflex. p. 5, ut etiam post aliquot menses diversitatem non maximam repererim. Negue hic quidquam in fetu est, quod non perinde habeat adultus, monente VERHEYENIO p. 414. contra MERYI opinionem, qui in adulto ventriculus & aures aequales esse creditat de circ. p. 13. 110, cuius adeo sanguis, ex corde sinistro pulsus, perinde ex MERYI opinione diverticulo egredit.

a Pulmo fetus, quam in adulto, multo minor est, DCLXXX. not. f. Deinde, cum aerem nullam recipiat, compacta carne est, ruberque GALEN, de util. part. L. XV. c. 6. THRUSTON de respir. p. 85. RIDLEY p. 203. & hepatis similis RIOL, p. 409, aut solidior p. 41. & specificie gravior aqua, ne MAZINO quidem repugnante, cuius erat pulmoni specificum pondus diminuere. Idem tamen fatetur, perpetuo majus esse, majori ratione in teneriori fetu (450. 434.) sed etiam in maturo fatis magna 300z. 2927. (diff. VI. p. 67. &c.) Ergo

fundum petit, in aquam projectus. Sed neque in cor poteat redire sanguis, quem arteria

Ergo ab omni tempore notum fuit, pulmonem in homine, qui respiravit, natare, in tetu fundum petere SPIGE-LIUS de form. (et. p. 20) THRUSTON, ALDES p. 547. DRELINCOURT period. 55. MURALT, I. c. p. 427. E. N. C. Dec. I. ann. 6. 7. obs. 202. RUY-SCH Cat. mus. p. 171. RIDLEY I. c. p. 150. MOEBIUS diff. I. c. BOHN de infantie, p. 179. & in canibus BERGER. p. 481. E. N. C. Dec. III. ann. 5. 6. obs. 255. Et caesareo partu editi cutuli, confessim strangulati, pulmones habent fundum petentes BOHN. de offic. p. 668. Non ignoro ZELLERVM, cuius opusculo carco, & CAMERARIUM de usu antl pneum. p. 21. 22. & scepticum aliquo BOANIUM, & ILL. HEISTERUM, nolle ita admittere tam experimenti perpetuitatem, ut legali responsioni sufficiat. Adducunt ergo exempla fetuum matuorum, sed qui nunquam respiraverint, quibus in-nataverint pulmo DIEMERBROCKE p. 307. maxime si ptureo acceferit BRESL. M. OH. HEISTER de fallac. pulm. exper. p. 11. E. N. C. Vol. I. obs. 188. ERNDL. It. p. 90. ALBERTI de palm. subdient p. 12. quod non recto, cum videam integros minutas fetus putredine accedente naturae. Addunt, aliorum tetum, qui vivi editi, & aliquamdiu superfites fuerint, languidi tamen, pulmones habuisse qui subdident

arteria pulmonalis accepit, intercedunt valvulae arteriae pulmonalis. Nunc in fetu arteria

rent SCHUCHMAN E. N. C. Dec. III. ann. I. obs. 104. HEISTER I. c. p. 155. BOHN p. 181, & de offic. med. p. 664. MAUCHART E.N.C. Cent. I. obs. 121. &c in fetu in cloacam continuo a partu lapso VALENTINUS, & ZELLER ibid. In adulis porro aliquando pulmones repertos fuisse, qui fundum petierint, vel post peripneumoniam & infarctum sanguinis BRESLAV. 1722. M. OH. p. 465. ALBERTI p. 25. vel a scirthis VALENTIN in PANDECT. MED. LEG. KVLMUS T. XXVII. A. SUECIC. 1721. p. 124. HEISTER I. c.n. 8. Et in eodem denique pulmone aliam particulam innatassem aliam fundum petuisse E. N. C. Cent. VI. obs. 90. Select. Francof. II. p. 371. Verum contraaria exprimenta reperio: & quidem in fetu pulmones etiam post summan putredinem, tamen fundum petuisse apud von MORNE A. SURC. I. c. &c in epist. propr. ILL TRICHEMYKUM de mode leg. p. 238. seqq. COMM. NOR. 1736. beldt. ipso denum BOHNIO teste p. 175. & VATERO de signis infant. viv. & mort. p. 20. Adulorum vero etiam scirthos pulmones innatassem MOEBIUS obs. 5. & perpetuo innatari si vel semel & paululum aeris infans duxerit SWAM. MERDAM de resp. Theor. 12. BOHN I. c. p. 174. de offic. p. 663. CHESELDEN p. 176. Conf. DCVII. not. e. ZELLERI experimenta video L. SCHROECKEN non

arteria pulmonalis, ubi aortae accumbit,
habet canalem ^b intermedium, qui utramque

non penitus placuisse, in morbois facta
vitalis a. n. c. Dec. III, ann. I. obs. 104.
Verum sufficit ad finem meum adversarios
rum confutus, qui fetus mortui natu pulmo-
nes tunc demum nature concedunt, quando
ruptis membranis in vagina
aerem haurit HEISTER de medic. util.
in Jurisprud. p. 24. & diff. c. p. 23.
ERNDL. c. ALBERTI diff. c. p. 18. Tale
exemplare existat apud Cl. Bolten hamb. bibl. p.
728. Pulmones autem fetus ponderosio-
rem esse, & compactiores & minorem,
nemo negat.

b Ductus arteriosus pariter notus GALENO
l. c. ARANTIO de fet. 39. BOTAL-
LO f. 1. FABRICIO l. c. I. c. 10. f. 15.
A. LAURENTIO p. 205, f. 1. 2. CAR-
CANO, tener totus, & simillor arteriae
pulmonalis (venae comparat ROUHAV. T
reponse p. 11. 64. & DUVERNEY ib.)
continuus est in *fetu* truncus arteriac
pulmonalis CHESI DEI T. 38. TREW
f. 57 GLASS de circul. RIDEY f. 5.
MEXY de circ. ic. 1. 2. qui tamen ductum
nimis rectum pingunt. Haec nempe arteria
sursum, retrosum, sinistrosum inclinata,
deinde parum mutata directione, magis
tamen sursum, minus retrosum, denique
pene perfecte retrosum ad angulum &
in *fetu* & in adulto sursum acutum, ita
in aortam se immittit TREW f. 23. f.
24. b. flexionem vero habet f. 57. tum
VERHEYEN L. II, T. 6. f. 5. &
AGRICOLA l. c. J ut perinde a Pulmo-
nali,

que arteriam perforat, ita ut inferior pars
canalis ad pulmonalem arteriam pertineat,
superior ad aortam. Adeoque de sanguine
arteriae pulmonalis pars ea ad pulmonem
feretur, quae respondet magnitudini pul-
monis: sed in arteriolatum canalem ibit ex
tota portio sanguinis, quam non capit
colliquatur pulmo, & quae majorem in pul-
mone

nali, uti ab Aorta continua via fit in
truncum descendens aortae, ab aorta
vero arteria nulla via in arteriam pulmo-
nalem superfit, nisi causa ponatur, quae
sanguinem impedit, ne subeat truncum
descendentem, & cogat, ut in pulmona-
lem arteriam regurpiet. Ramus vero
arterie pulmonalis dexter primus ex
trunko oritur, paulo ulterius sinistri: quae
causa est, cur arteriosum ductum ex fini-
stro ramo arteriae pulmonalis deducant
FABRICIUS fere in icon. 25. GA-
RENGEOT *splanchn.* II. p. 152. KVI-
MVS T. XIV. Ties autem ramos arteriae
pulmonalis facit SALZMAN de circ. sang. in
fet. n. 14. & olim C. BARTHOLIN VSP.
216. & C. BAVINUS p. 236. sed isti male
ductum arteriosum minorem faciunt reli-
quis ramis, cum utique ob directionem du-
ctus arteriosi, cum truncu continuam, ramus
sinister potius ramus ductus ar-
teriosi dici debet.

Valvula ad ductus arteriosi ostium
pulmonale dictam CARCANO l. c. &
Comm. Nov. 1735. T. I. f. 3. & nuper
GARENGEOT *splanchn.* p. 395. &
TREWIO f. 30. 66. refutat HAKYEVIS
p. 63.

mone, quam in aorta resistentiam invenit, eademque tota in aortam demittetur ^c. Sic pulmo quidem sanguinis minorem in fetu portionem accipit & congruum moli sue, cum in adulto totum sanguinem cavae, utriusque, in fetu vero eam copiam habeat, diminuit.

^{p. 62.} Alteram in ostio arteriosi ductus aorti-
co ponit Trew a. f. 15 38. 61. p. 67. 28.
dicatam *Agricolas*, & circuli modo de-
pictam *Comm. lit. 1735. T. I. f. 3.* Mihi
nihil videntur, nisi necessarie plicae,
que in nullo arteriosi rami ostio de-
funt, neque multum ipse tribuit Trew
p. 77.

^c Hoc, si quis negaret, facile demonstraretur
& diametris valorum. Nam arteria aor-
ta datis magnis ramis habet ^{176.} ductus
1000

arteriosus 1024. aorta descendens 1225.
quae vix major ex corde prodiit *Rouaulta*
reponit p. 13. 103. Sed truncum non
majorem 576. partibus generare ramos
duos, singulum duplo truncu majorem,
enorme est & absque exemplo. Egre-
git vero olim ductum arteriosum alte-
rain aortae radicem vocavit *Harveius* p.
61. Deinde ductus arteriosus manifeste
conicus est *Needham* c. 5. *Nicol.* p. 57.
& vidi prope truncum tufle 43. prope
aortam 36. Ex anatomie comparata etiam
huc pertinet, quod in cornice ex ven-
triculo dextra via in aortam sit PEYER
obs. p. 44. loco ductus arteriosi, eadem-
que fabrica in homine vasa sit *Ag. Hafsi-*
ann.

diminutam ^d sanguine, qui per ovale fora-
men, & sanguine, qui per ductum arterio-
sum abiit. Sinistrum tamen cor & aorta
eamdem copiam sanguinis habet. Circu-
ratio vero sanguinis perinde, uti in adulto,
aequabilis est. Reliquus etiam sanguinis
motus nihil differt, nisi quod sanguinis ma-
gna portio ab arteria aorta per umbilicales
ad placentam feratur.

DCLXXXII.

^a ann. 1. ^bf. 110. eoque in corpore arteria
pulmonalis minor, quam aorta fuerit.
d Foramen ovale multo minorem, quam sex-
tam partem sanguinis Cavae transmittit.
Utraque enim singulatim cava vestigio
ovali amplior est, cuius tercia forte pars
sanguinem transmittit, duae vero tertiae
solidae sunt. Quartae comparat RIDLEY
p. 190. tertiam vero partem san-
guinis venae cavae inferioris per hoc
foramen transmitti credit *Verheyen-*
nus II. p. 415. Verum ego lumen hu-
jus inferioris cavae, diffinetae, reperio
2025, cum lumen distracti patuli fora-
minis ovalis esset 196, aut paulo ultra.
Cavae vero superioris lumen erat 961,
ut in eo maturo feto, minima omnino
pars sanguinis per foramen ovale trans-
missa fuerit. Ductus vero arteriosus
majorem quam dimidiat partem san-
guinis cordis dextri in sinistra vasa de-
vehit: Omnia enim utrovis ramo pul-
monali major est *MERY de la circul.*
p. 11. *TAUVRY* p. 179. & ejus lumen
reperi 1600, cum lumina ramorum ar-

DCLXXXII.
Vasculis)^a Quorum ne vestigia adsunt, extra graviditatem. Haec vascula uteri mole augmenta a primo tempore gravidae, ad ultimum: uterus enim in latum extenditur, & sicut uteri moles increscit, ita etiam vascula in utero distenduntur. Hinc sit, ut uterus, mire crassus in virgine, in femina grava enormiter auctus volumine, crassitatem tamen eamdem conservet: neque enim haec crassitas est a novis vasibus additis ad priora, neque ab aucto partium solidarum numero, sed in ipsa ca-

vita.

teriae pulmonalis essent 1568. iterumque duclum arteriosum 1549. cum illi essent 1341. Rouault minorem aliquando fuisse alterutro ramo scribit *dijtors* p. 6. quod nunquam vidi. Verheyen duclum arteriosum dimidias parti pulmonalis arteriae compagrat L. II. p. 372. conf. *Trew* p. 69. sed major est. Aortae vero vel sequalis est, vel paulo major, ut rete *Mery* p. 50. *Ridley* p. 186. & *Rouault* off. p. 74. response p. 12. Ergo pulmo in fetu minorem tertiam partem fanguinis totius accipit, quam non facile crediderim excedere $\frac{1}{2}$ totius.

16

In juniori vero aetate fetus haec portio dicitur major esse, tunc enim & ovale foramen amplius est not. f. ad DCLXXX. & duclus arteriosus *Sylvestre* p. 30. ex *Cypriano*. De ea re experimenta propria non habeo.

^a DCLXIV. not. c.^b DCLXXV. not. n.

vitate vasorum uteri, quam major liquorum copia distendit. Ut vero uteri pori distenduntur, ita necesse est etiam chorii & poros distendit.

Præparatur). Incredibilis vis humorum est, quae per uterum fertur: verum motus eorum humorum latus est, & videntur calore, qualis incubationis est, foveri, & mutari. Hi humores sanguis fere sunt, tum chylus, quod apparet, cum is ipse liquor, qui in uterum fluit, etiam ad mammas altero die post partum veniat, ubi chyli simillimus est. Pergunt adeo moveri & mutantari humores isti, donec in naturam nutriti humoris, chylo simillimi, mutati fuerint, qui delatus ad internam superficiem uteri, ubi uterus placentæ cohaeret, placentæ tradatur, iturus ad fetus per venulas, quae in umbilicalem truncum confluunt. Verum auctores fidissimi observatum reliquerunt, chorion, in ea parte, qua placentam non ambit, contiguam esse reliquie parti uteri, pariter a placenta liberae, ut omnino nulla inter uterum concavum & convexum ovum, diffantia reliqua sit, & tota superficies ovi totam uteri superficiem undique contingat. Nam, si vel minima aquae portio media interfueret, necesse esset abortum sequi.

Deinde

c DCLXXVI. not. i.

d Ob arteriarum laxitatem, & duritatem atque parvitatem venarum DCLXI. not. a.

e DCLXXVI. ib.

f DCLXXVI. not. e.

Y 2

Deinde etiam placenta chorio & obducitur, ergo & in ea parte necesse est, per chorion venire ex utero humores omnes, qui a matre ad fetus ibunt. Nunc eo tempore, quo primum concipiebatur, fetus minima particula fuit, qua intra hos novem menses majori ratione increvit, quam fere credi possit: hoc incrementum omne venit ab utero, adeoque per chorion. Manifestum adeo est, chorion membranam esse poris instrutam, qui similibus in utero poris respondant, neque enim aliud machinamentum notum est, quo humores transfundi possint. Non ideo velim docere artificium, quo haec membrana operatur, id enim mihi ignotum est, neque quidquam docent etiam ea microscopia, que optima sunt: Sed certum est tamen, per chorion succum alibilem ad fetus venire, quoconque deum id fiat modo. Duplex autem per chorion via est, altera in placentam, altera in eam partem ovi, in qua nulla placenta est, diximus enim nullam uteri particulam esse, quam chorion non obducat intus. Sed neque spatium inter uterum & chorion medium superest, hinc superfetatio, quam adserunt, ut demonstrent chorion aliqui liberum esse, si unquam, rarissime certe contingit. Succus ergo puluae uteri venit etiam inchori partem, ubi placenta nulla est, & inmediate subest amnios

vera membrana & non placenta p. 30.
g DCLXXVIII. not. n.
h DCCLXXVIII, not. b. seqq.
i DCXCIV.

amnios ^b. Duplex adeo succus ab utero per chorion transfludat, sanguineus alter, qui

k Amnios verum & proprium fetus involucrum est, multo chorio firmior, & mediac etiam membranae robur superat, GALENO probe nota fuit de util. part. L. XV. c. 4. ex quo THEOPHILUS habet p. 396. Tota pellicula aquosa SPIGEL de form. fet. T. V. f. 1. intus levissima, extos ob cellulam, qua mediac necrit, subalptra VESALIUS p. 673. ROUAULT Mem. de l' Acad. 1714. p. 187. Sub placentae leviter rugosa est, NOORTWYCK p. 17. ibi vix a reliquo membranis separabilis HOBOKEN Anat. rep. p. 115. A funiculi externo involucro oritur, a quo ad aliquam ab amnio distans secedit DCLXXVI. not. b. etiam trium aliquando digitorum HOBOKENE nozante, ut, flatu sub involucrum funiculi innito, bullula adpareat inter placentam & funiculum. Duplexc membra FABRICIVS auctor est de form. fet. P. II. c. 6. & nuper Cl. NOORTWYCK. Sed iste medium pro amnii lamina accipit. An verae glandulas in brutis habeat, non dixerim. Corpuscula certe albida, copiosa, in superficie interiori amnii vaccini vidit Cl. ALDES apud MANGET p. 547. & N. STENONIS de gland. & mulf. p. 43. & HOBOKEN Anat. secund. vitul. p. 58. f. 6. f. 12. f. 38. (etiam in funiculo similes f. 6.) & HARDER apud obs. 8. & ZELLER de vita ex funic. pend. & COWPER ad T. 55. Filofolias vero appendices in interna super-

Y 3 facie

qui per placentae corpus ad fetus venit, alter annii liquor, qui ex utero¹ in chorion, ex

ficie annii, quae per infinitos poros liquorem fundant, MALPIGHIUS addit posib. p. 47. In homine certe glandulae nondum visae sunt: neque hoc trahi debet unicum glandulosum granum annii humani, sicut ab HOBOKEN visum, quod forte grande aliqua morbo fuit. Laetitia vero, aut lymphatica, in amnio vitulino ex suspicione proposita a BARTHOLINO p. 315. tum a MERYO apud la MOTTE obs. 24, nemo accusatorum vidit, & refutat HOBOKEN anat. rep. p. 152. Nam etiam vasa vasa in homine non solum parva habet, ut VESALIUS p. 673. ARANTIUS de fetus p. 28. SPIGELIUS de form. fet. p. 5, sed omnino nulla HOBOKEN secundum p. 21, anat. rep. p. 118. RUYSCHEPI. XIII. p. 10. NOORTWYCK p. 14. Fili tamen sanguinea vidit HOBOKEN anat. rep. p. 152. In brutis vasa habet, ut in vacca HOBOKEN l. c. p. 58, f. 3. 10. 13. 22. DRELINCOURT de amnio n. 4. HARDER apiar. obs. 8. RUYSCHEPI. VI. n. 57. Inde nata sunt illa vasa annii, quae ex umbilicalibus dicit oriiri HARVEIUS ex. 57. GRAAF p. 284. & COWPER ad T. 59. & venae illae, quas inter laminas annii reperiit FABRICIUS l. c. 1. De fontibus liquoris annii omnia obscura sunt. Veteres solebant pro sudore fetus habere. Ita Rufus p. 45. & Galenus de util. part. L. XV. c. 5. ubi quasi sudorem vocat,

ex chorio venit in amnion, ex sudat in cavitatem ovi, & ea aqua est, in qua medius fetus natat.

Chrys-

vocat, cum Vesalius p. 674. Fabricius l. II. c. 7. Spigel p. 5. inter recentiores vero Mauriceau p. 220. & Vieussens p. 23. Pro urina & sudore Riolanus p. 367-375. Verum huic sententia nimis repugnat: quod & ante fetus in ovum receptum liquor annii jam reperitur, ut ex ovo subventanco Malpighius auctor est de form. gall. app. p. 2 z. & in secundo ovo, sed cui fetus nondum ineft viabilis, Harvei p. 281. Graaf p. 286. quod porro fecit deltructo ova humana vacua cum superficie liquore annii passim reperiantur DCLXXV not. a. quod denique in primis initii fetus maxima vis liquidi sit, Harvei p. 196. & centies major toto corpuculo. Ita in ovo illo PINNAEANO DCLXXV. not. a. enormis aquae copia fuit. In ovo quadragessimo die unciae tres, & quatuor, cum fetus forma non major esset Riolan. p. 388. In vitro undecim drachmarum ponderie sequalibram humoris annii reperit Verheyen l. p. 362. Tunc vero minuitur, quando fetus grandior est Harvei ex. 65. Graaf l. c. Tawry p. 149. Ita in vitro tenero copiosior est, quam urina, in maturo virginis paucior Alder p. 546. & in cuniculis paulo ante partum pene nullus Graaf c. 15. Id autem valde repugnat analogiae. Humor enim percardii & pectoris & ventriculorum cerebri &c. semper propriam rationem, & multo minorem ob-

Chylum) Liquor amnii nunquam deficit, ergo perpetuo supeditatur, nunquam fa-

servat ad viscera, ex quibus exhalat. Sed praeter totus fetus proprio muco oblinians cuuem habet, *Vesalius* jam obseruante p. 674. & *Arantius* p. 29. tum pro nova re nomine unctuoso albi pinguis excremento proposito a *Fabrius* P. I. c. i. P. II. c. 7. & *Spicilio* l. c. p. 6. repetito a *Dreidincourtus Periodus* 54. *Harvius* p. 514. *Mauriceau* p. 468 quem miror ignotum fuisse *C. Gutermanni* *Comm. Nor.* 1731. hebd. 32. Is mucus huic abundantia secrezioni non faverit. Qui glandulas amnii admittunt, non aliam securiginem volunt liquoris, ut *Hoboken* *anat. secund. vit.* p. 175. *Zeller* l. c. *Keil* p. III. & *Couper* ad T. 55. pro parte. A saliva fetus *Listerius* deducit de humor. c. 48. Ex mammis fetus, lacte ferolo turgentibus *Bobnius* p. 29. partem vero derivat inde *Couper* in *Introd.* Repugnat, que contra sudorem dicta sunt. A saliva & narium mucro & urina fetus *Dreidincourtus Periodus* 42. de agnia n. 38. Ex urina denique *Arantius* c. 28. & *Carpus* p. CCLXI. b. sed, praeter perfectam obstrucionem urethrae de LXXXIV. repugnat experientia. In fetu penis obstrutus, ut etiam facteret in vesica urina, & tamen multis liquor amnii la *Motte* L. I. c. 24. Ex vase amnii repetit praefamiliissimus *Monros*, idque injecta aqua demonstrari credit *Edimbs. Soc. II.* p. 147. tum *Vogli* II. p. 219. A lymphaticis amnii la *Motte* obi. 24. vel a gelatina funiculi p. 246.

per papillas funiculi p. 256. minimas, longitudinem funiculi ambeantes sullare p. 243. Verum succus colligamenti etiam ibi reperiatur, ubi nulla in funiculo gelatina est. Ex ductibus succiferis funiculi simili sermmodo deditur *Munniki* p. 88. nondum certe demonstratis. A chorii glandulis, vase commixta *Malpigh. posth.* p. 47. 88. Ab utero denique per chorion, in amnion, ut *Præceptor*, repeatit la *Courvée* p. 151. *Enterardus*, *Tawryrus* p. 156. & *Needham* c. 2. & *Verheyen* L. II. p. 462. Ex cotyledonibus autem, quod in felibus manifestum esse dicit, *N. Stenonis* l. c. Ab utero, transudatione aliqua, tum ab umbilicalibus etiam arterias *Graaf* p. 288.

In re dubia respondere difficultimum videtur. Nulla quidem vasea pellucida demonstrantur, quae a chorio, per mediam, in amnion veniant. A vase amnii separari, perinde conjecturast, & repugnat facultati colligamenti liquore pleni, qui in ovis subventaneis reperiuntur, repugnare liquor amnii in ovis humanis vacuis, & proporcio demum contraria magnitudini fetus, et tempora, quibus ovum, haec tenus liberum, non a feto nimis exiguo, sed ab utero, per pores bibilos chorii liquorem traxit omnem, excepta portioncula, quam ab ovario habet. Haec ipsa ratio est, quare omnino inclinem in *Præceptoris* sententiam, fistulas nempe minimas a chorii in amnion venire, et istas perforatas liquorum exhalarare, quem ab utero inpirinis habeant. Talia vase *Rouaultus* rubra vidit, pellucida adsuflata nihil repugnat. Pars autem, quam ovum ab ovario adulit, et a femine muliebri repetit *Riolanus*, p. 288. ea utique exigua est.

tet ^o, ergo semper recens advenit: estque verus nutritius humor, qui a maternis arteriis, per earum propriam fabricam elaboratus recipitur in bibulas fistulas chorii, amnii, in cavum ovi, ut in eo ipso humore fetus natet. Sapor ^a ejus blandus, dulcis, subsalsus est; in cochlearc igni expositus

m Inde dudum Cyprianus conclusit, debere aliquem circulum obire, ne consumatur

p. 52.

n Subsalsus in vacca Aldes p. 947. Hoboken p. 711. Peyer obs. 31. & pullo Schrader p. 180. odore & sapore grato Everard p. 159. Bartholinus p. 302. subducit Vieussens nov. syst. p. 22. hydrogalae more, acceptus matribus Harvei p. 195. pelliculus Hobok. p. 71. in maturo vero fetu viscidior Aldes l. c. Monroe p. 174. Maitrejean p. 219. (de colliquamentis liquoribus, & acrior Bohn. p. 31. Chedden. p. 280. glutinofus in fetu humano emarcido, diu in utero retento Cyprian. glutinofus denique non raro etiam in abortibus humanis minoribus, toties reperierte D. Mauriceau & Muralto p. 623. coll. anas. & gelatinæ similis Needham. c. 2. Gibbons autem in maturo fetu tenuiore & sallut facit Edimb. soc. I. p. 200. A spiritu nitri incrassatur & candescit Langley p. 166. ab alumine insipiatu Tawry p. 148. in igne non cogitur Needham Tawry ib. Lister de humor p. 440. Sbaragli sepp. II. p. 415. Bellinger. p. 45. Subinde coagula in hoc liquore natant, quae frequenter ait esse Needham, rariora, fere adhaerentia

tia

tus concrescit: lentius tamen, quam albumen ovi, aut sanguinis serum, cui proxime accedit, aut albumini, cum aqua concusflo. Duplex ipsi utilitas est, continere fetum, & alere ^o. Fetus omnis, etiam in utero, si obstetricis digitum pre-

hen-

tia facici internae, & forte glandulas Hoboken anns. sec. vit. p. 73. 235. Mibi omnino In fetu humano amni liquor simillimus videtur humoris, qui in pericardio, Riel. p. 409. (copiose Tawry p. 153.) pectore, abdomine Verheyen II. p. 379. fetus, copiose reperitur. Rubet certe, quem vidi, tenuis est, exhalat relatis calcosis strigmentis, (quae in brutorum liquore pericardiaci etiam Cl. Aldes vidit p. 548.) ab alchohole vero adiusto albeficit.

^o Cogit dixerat Vieussens p. 23. & Bohn. p. 28. ita tamen, ut in maturo fetu minus cogeretur. Sed omnino plerisque non cogit: uti ex Ruyshii praeparatis ovis demonstratur: hacten entra liquorem amni continent pellucentes, uti passim monet Thef. XI. n. 122. neque mihi similia defunct.

^o An fetus per os alatur, celeberrima quaestio est, quam adiagi DCLXXXVIII. not. b. Ergo hunc succum alibilem esse, post Democritum, qui apud Plutarchum legitur docuisse, fetum per os ali, Harveius auctor est exerc. 58, & per os solum, post prima initia, quibus per umbilicum alebatur p. 199. & in pullo pariter colliquamentum deglutiri: cum prius omnes scriptores humores fetus inter

hendere potuerit, fugit & illico. Infans recens natus, si continuo a morte apertus fuerit, ventriculum plenum habet caseofissis & strigmentis, quah albumine ovi vieti-
taffet,

inter excrements numerassent. Porro huc pertinet Harveii experimentis usus, sed ratiocinator Claudius de la Courvée de nutrit. fet. l. toto, & Needham c. 3. tum Wharton, Diermerbroek p. 212. Bartholomaeus p. 315. Hoboken anat. repert. p. 444. vitul. p. 190. Graaf p. 287. 291. Bohn. p. 31. Tanwry p. 167. Cowper introd. Liber c. 48. (certe deglutiri ad-
firms) Verheyen II. p. 362. Kail p. III. Heijster p. 110. Trevo de Chyloſi fet. &
de differ. fet. p. 110. Kasauv. n. 1049. Gibon Edimbi, see I. Aliquid etiam subire per os admittit Cyprian. p. 47. aliquid autem per catem recipi Kasauv. n. 1049. post vetustissimas Alcmaeonis conjectu-
ras. & recentiores Diermerbroekii p. 223. & Vienensis nov. syst. p. 24. Ultimis tamen temporibus amnii liquorum inutilium esse & acrem, & per umbilicatum solum fetum ali Harveius, Needham, Bohnius & Gibonius concedunt.

p Vide consentientem Praeceptoris Galenii
nil, L. XV. c. 7. & Harveium p. 193.
fetum nempe in ipso partu versantem,
digunt adprehendere & fugere. Dudum
Hippocrates de carnis n. 8. & Diocles,
carunculas fetum fugere, dixerant, sed
rudiori modo, ut erederent cotyledo-
nes uteri exfugi.

q Ex principibus argumentis est. Liquor
nempe, qualis in amnio, etiam in ven-
tri-

triculo & intestinis fetuum reperitur,
similis colore, sapore, glutinositate, ex-
perimentis cum chemicis reagentibus
factis. Ita invenerunt Fabricius P. L. c. 10.
Harvei p. 238. 243. Wharton p. 247.
Everhard p. 62. 94. 136. 137. Needham
c. 3. Barthol. ad Horſi. p. 69. Aldes p.
547. Verheyen II. p. 362. Brendel de nutr.
fet. n. 11. Brunner de paner. p. 146.
Hoboken secund. vitul. p. 24. N. Steynis
et. Hafni. II. p. 228. Graaf p. 287.
Tauwry p. 150. Tiling. de plac. p. 135.
Maurocord. p. 98. I. M. Hofmann. E. N. C.
Cent. X. app. obſ. 46. Trew de dif. fet. p. 110.
Harvei exerc. 21. & in pullo gallinaceo Deu-
sing apud Mairejean p. 210. Harvei p. 68.
197. & in infanto Heijster de fall. exper.
p. 14. Marvalt vadem p. 425. (qui suba-
cidum, facile coagulabilem fuisse dicit.)
Sero lactis vero comparat in dampno Har-
veini p. 238. & lacti coacto in avi-
bus Harvei p. 68. 69. 197. &
Schrader p. 179. Tiling p. 135. et
Eijssenius apud Schoek de signatur. fetus
p. 44. lacti denique Malpighius de form. fet.
p. II. Harveius p. 68. 69. acidumque in
ovo fuisse lego in E. N. C. Dec. 4. obſ.
154. & in monstro mortuo natu Faber
apud Hernandez p. 603. Ego, ut pleri-
que, gelatinam rubellam reperio, fila
trahentem, qualis humanæ amnii liquor
est. Neque liquor solum, sed concre-
tiones pinguis similes, & in ventriculo,
& in amnio natantes reperiit Aldes p. 546.
Rudbeck obſ. 9. Demum hunc liquorum
amnii continuo ductu per os & fauces &
ventriculum congelatum reperiit Trew
de chyl. fet. n. 26. & III. Heijster not. 37.
Deni-

tasiet, intestina vero tenuia massa cibaria ^x
vata demum lactea ^s chylo repleta sunt,
certissime omnia. Hic, Leidae, fetus fuit
a matre haec tenus sana natus, cui mala arte
obstetricis, ruptis involucris, abdomen
apertum fuit ^t, ut intestina pendula per
tenuissimam cutem adparerent, & poterat
oculis usurpari motus chyli, ex tenuibus
intestinis, per lactea fluentis, cum tamen
fetus nihil quidquam alimentorum unquam
admississet. Ergo ventriculus, & tenuia
intestina, in fetu eodem, quo in adulto,
funguntur officio ^u: jussitque haec organa

DEUS

Denique ipsos pilos cutis vituli, qui certe
non poterunt, nisi per os in colon fetus
venire, in crassis reperit intestinis Aldes
p. 548. & faeces proprias raro casu ex-
cretas Needham c. V. & N. Stenonis l. c.
in ave vero sterco proprium in ingluvie
Deusing p. 373. apud TILINGIUM.
Vicissim in quinque catulis, ore destitutis,
ventriculum inanem reperit GRAAF
p. 292.

r Puer statim a partu, nullo cibo adsumto
vomuit LANZON animadu. 33. liquo-
rem lati similem DIEMERBROECK
p. 224.

s Ex seu vasa lactea omnino depinxit
VESLING c. VIII. T. 2. f. 1. Ductus
thoracicus in fetu facile reperitur, sed
robusta lympha plenus, ut sere in
adulto.

t Huiusmodi calamitates RUFCHIUS de-
scribit obs. 72-73.

u Cum & seybalia praeparent DCLXXXIII.
& chylum.

DEUS assilescere ei muneri, cui post nati-
vitatem erant inservitura. Haec materies
alibilis humor est, qui per duas membra-
nas transiudat, ut in ovo gallinaceo vitel-
lus albumen omne recipit, itque per amnion
tradit in colliquamenti sacculum. Ergo
fetus ex antiqua HIPPOCRATIS doctrina
nutritur & fanguine, adveniente per venas
umbilicale, & liquore amnii, quem per
os accipit. Ratio duplicitis alimenti haec
est. Animal non potest generare ^x
rubrum sanguinem nisi pulmonis ope, vel
branchiarum, si ex pisces genere fuerit.
Verum pulmo nihil agit in fetu, branchiae
non adiungit. Ergo chylus quidem, &
reliqui humores praeparari possunt, fanguis
praeparari nequit, cum pulmo non ope-
retur. Et tamen fetus nihilo fecus, quam adul-
tus homo, verum rubrum sanguinem habet.
Videtur adeo, partem sanguinis, quae in
corpo fetus destituitur, & eger actione
pulmonis, per umbilicales arterias aman-
dari versus uterus & pulmoni materno
reddi, ut ibi fruatur pulmonis effectu ^y.
Tunc vero fons sanguine materno per pla-
centam, & venam umbilicalem, tantum
redire in fetum sanguinis, elaborati in
maternis pulmonibus, quantum sanguinis
in pulmone non elaborati, per arterias ex
fetu in matrem iverat; atque adeo fetus
per venam umbilicalem non proprie nutri-
ti, sed accipere id beneficium, quod san-
guini ex actione pulmonum accedit. Vera
autem

^x Posse utique vide, DCLXXVIII. ^z
^y DCLXXIX, not. aa.

autem nutritio fetus fit humore per os & nares ^z accepto, nam os naresque in fetu eo humore repletur in recens nato, qui in duodeno, bile & pancreatico succo adfusio elaboratur, in vasa lactea fetus recipitur, & per thoracicum ductum, venit in cavam venam fetus, & cor dextrum, inde partim per pulmones, partim per foramen ovale ductumque arteriosum in aortam transit, hinc in omnes arterias venit; & porro

^z Non ignoro, quae contra hanc nutritionem dixit Monros, & similima demonstratio[n]i credit Cl. Noortwyck: & quae pallium spud scriptores reperiuntur, qui veterum doctrina renovata humorem amniit nutritionis esse negant, Mauriceau, F. Hoffman p. 451. Stahl, p. 51 E. Bellinger of the nutrition of the fetus toto libello, Chefelden, Mery in Comm. Reg. 1709. Gahrliep E. N. C. Dec. II. ann. 10. obf. 4. Rouhant 1714. p. 197. Nenter &c. Nempe 1. Liquorem non albitem esse, cum non sit coagulabilis Mauriceau p. 221. & ex ipsis fetus vas deferens fecerunt Monros p. 179. 2. Fetus non posse deglutire, quod os clavum habeat, praevalente robore musculorum temporalium Monros p. 292. & ita in fetu humano reperiit Noortwyck p. 16. atque linguam palato adiacitatem, & pharyngem clavum, ut nihil liquoris subiret Monros ib. etiam in pullo Maltefjean p. 221. qualia etiam habet D. Bellinger p. 48. Addi solet absque respiratione nullam in homine deglutitionem esse, neque adeo, etiam aperto ore, descensum

porro de eo sanguine ex aorta sanguis in-
epitissimus venit per arterias umbilicales in
placen-

suum amnii succum, donec aeris usura
libera fuerit Nenter physiol. p. 338. Rou-
hault l. c. Hinc pullos fatetur Monroe
os aperire, deglutire negat p. 219. &
teltatur fe lac in amnion virtuti infusidice,
nihil tamen in ventriculo reperire p.
295. 3. Repertos esse fetas absque ore
Chefelden p. 279. Littra Mem. de l'Acad.
1701 p. 120 conf. DCLXXXVII l. acephalos
demum, non rarissimo exemplo; &
unam canem quinque absque ore catu-
los genuisse, facibus tamini alvi non defili-
tus Graaf p. 192. & in agno, cui os
in pervium esset, tamen gelatinam in
ventriculo, meconium in intestinis, re-
pertum fuisse Hisp. de l'Acad. 1715 obf. 7.
4. Liquorem, qui in pulorum ventricu-
lis reperitur, mucum esse Kiolanus p. 410.
Monros p. 173. etiam in avibus I.D. p. 214
diversum ab annui liquore, hunc enim
in amnio viscidum, fuscum, in ventriculo
vero pallidum & alter diversum se re-
perit I.D. p. 182. & Bellinger p. 45. qui
viscidum semper in ventriculo, tenuem
& evaporabilem in amnio sub fines ge-
stationis reperit; & Gahrliep, qui acidos
dicis esse vomitus, neque rubicundos, ut
amnii aqua E. N. C. Dec. II. ann. 10.
obf. 4. Ergo malum humorem amni
fecerunt a glandulis oris Mery Mem. de
l'Acad. 1709. p. 21. oesophagi & ventri-
culi Bernhardi d. de nutrit. fet. n. 14.
Addi posset, legi exempla, ubi ruptis

placentam, & matris sanguinem, quae tantum boni sanguinis fetui reddit per umbilicalis

membranis fetus diu supervixerit. Fetus manum exseruerat, deinde retraxit & ad maturitatem gestatus est L. Bourgeois L. II. p. 6. Hollerius. E. N. C. Dee. II. ann. 5. obs. 13. Abortus ruptis membranis repositus & retentus est, si filius Bartholino hisp. 57. Cent. IV. Inde videtur sequi, liquorem amnii non esse necessarium alimentum. Credit adeo Cl. Monrois vaporem esse, exhalantem ab arteriis amnii & subinde per venas reforbitum p. 148. qui repleat vacuum amnion, ut fetus mobilis, & tamen a compressionibus externis tutus conservetur p. 188. Copiosum esse sub initia fetus, ut in languidis aegris aquae parvissim congeruntur, quod exhalantibus variis fatis roboris superfit, reforbentis in debilitate fere quietant, IDEM statut p. 132. neque adhuc certum esse, ante partum consumi p. 184. Inservire porro dilatando utero, ita ut minus doleat, quam a figurato fetu Cyprianus p. 47 & faciliori gestationi cum minori matris incommodo Galen L. XV. c. 5. demum partum faciliori reddere Galeno jam obseruant de util. part. L. XV. c. 5. & Listero p. 444. & aliis.

Verum ne *Præceptorum* deferam, multa faciunt. Non coagulari aliquando, in calore tanto, quantus arteriosis uteri incubatio est, non miror. Nam etiam uteri vasa lymphatica in brutis liquoribus habent, qui perspirat totus *Malpighius*

cales venas, quantum ab eo deterioris eruoris accepit. Et uno verbo chylificatione in

posth. p. 46. & secundi ovi albumen ab incubatione omnino fluidius sit *Galeriep* l. c. idemque modo concrevit, modo minime. *Monros* fatente p. 209. Nam hora 330. liquor colliquamenti indurat in servida *Maitrejean* p. 208. & die 14. *Malp* *incub.* p. 9. Sed die nono, negat coire hunc liquorum idem p. 181. 182. & negat unquam coire *Bellinus de motu cord.* p. 34. & *Schrader*. Ut omnino in constantia in experimentis videatur pendere a majori & minori gradu incalcentiae & incipientis quasi putredinis in hoc liquore. Denique ne sanguis quidem in fetu, uti in adulto cogitur, manifesto argumento, etiam sibilis humores in ea aetate tenuiores esse. Porro fetus omnino deglutire certum est, neque diffitetur Cl. *Noortwyck* p. 199. Nam fetus humani os quidem a morte clausum etiam reperio, uti in aliis respirantium cadaveribus frequens est. Sed alii alter repererunt. Cuniculo 14-dierum *Graaf* p. 312 & trimestri fetu os hiat & labra diducta sunt *Everard* p. 94. *Langley* os apertum 2. mente vidit p. 165 & in mortuis virulis lingua super maxillas eminet *Stalpart van der Wiel* Cent. II. obs. 32. neque potest os non hiare, cum in fetu humano labra nulla, rectus insignissimus sit *Harvey* p. 239. *Riolan* p. 411. *Kerkring* et *Bianchi* in figuris. In fetu pollicis magnitudine os amplissime fistulum *Veseyette* p. 266. conf. *Gibson* I. p. 182. Verum etiam vi-

in fetu ipso perficitur, sanguificatio vero ex majori parte ope materni pulmonis peragitur.

DCLXXXIII.

vos fetus in anno hiantes citavi ex Platero. Pullus die 7. rostrum aperit Harvey p. 6z. 197. et undecimo Schrader. Ore aperto lingua exerta naturae Eartholimus vidit ad Horstium p. 69. &c Pish. II. n. 82. Cornelius Confentinus p. 260. et alii. Movere demum linguam et deglutire omnino vidit Schacher de deglut. p. 15. et liquorem, ut dixi, ex anno per os, et oesophagum, in ventriculum continuo filo subfisse, frigore constrictum Trevi et Heijer. Ipse demum Monrois fatetur in vitulis p. 190. os hiare. Sed hiantre ore liquor a pressione atmosphaerae in vacuum determinata omnino absque motu deglutitorio subit in catellorum mortuorum ventriculum, dum os vero clausum est, nullo atmonphaerae pondere subit Staekelin spec. Anat. bor. 1731. n. 10. Si ergo os apertum est in fetu, et in liquore natat, et liquor copiosus similisque in ventriculo reperiatur, et demonstratum est pressu subire quidni is liquor sit ex amnio? et si ventriculum subit, quid aliud facit, nisi nutrit? Mucum autem ventriculi esse nemo crediderit. Nam in vitulo, maturo ad triginta et quadraginta uncias reperit Aldes p. 547. super omnem mucu aut exhalantia liquoris proportionem. Deinde omnino tempus fuit, quo fetus vix nisi per os ali potuit; dum nempe vermiculi specie vixit, quem plus quam probabile est, omnium aquatilium anima-

DCLXXXIII.

Faeces ^a) a Fetus tertio ^b jam mente in crassis

animalculorum more, per os alimentum sumfisse. Iterum dum ovum liberum fuit neque villos exseruit, credibile est ipsam lympham ovi fetum aliisque Drelincourt. parerg. de ovis n. 4. Berger p. 470 ut pridem Galenus semen muliebre pro primo fetus alimento habuit de util. part. L. XIV. c. 11. et huper Diemerbreck p. 177. Sed maximum etiam analogiae robur est, quae demonstrat, omnium infectorum et pescium plerorunque fetus de ea materia unice vivere, quae in ovo est, cum umbilico desinatur Rai synops quadr. p. 48. Denique fetus illi umbilico nullo, et animalia quibus aut nulla, aut obscurissima placenta est DCLXXXVII, not. b. per os fuisse nutrita necesse est. Facile tamen crediderim ex ipsa comparata multitudine liquoris anni plus in initio, minus sub siam per os adsumti, et forte ante partum mors, atque calore ita acrem reddi, ut ex causis sic, quae partum irritando faciunt.

a Solent vulgo haec faeces adduci inter argumenta cibi per os adsumti, coque fecopo Praeceptor adferit. Verum alii contra mere a muco & liquore glandularum oesophagi &c. esse statuunt Monroe l. c. Bernard de nutrit. n. 14. &c. Nenter p. 338. Agnum ore impervio habuisse & gelatinam in ventriculo & in crassis meconium Hish. de P. Acad. 1715. n. 4.

craffis intestinis faeces habet, eo plures & continuo⁴, quo propior nono mensi fuerit. Quando prius extinguitur, quam aerem hauserit, tunc ab ano surum totum colon intestinum, ejus tres sigmoideos flexus, caecum, appen-

dicem

Mihi videtur utrumque liquorum concurrere. Fama enim enceta animalia, quibus saliva & bilis, & reliqua adfunt, nullas in intestinis faeces habent. Ita Graafius videt alias quas fed paucas faeces, in catulis absque ore natu p. 292.
b Tertio, & quarto mense, stercus flavescens in craffis est Everard, p. 137. Hoc forte album meconium est, dictum Aristoteli his anim. L. VII. c. 13. Quarto mense meconium Harvei p. 185. In cuniculis die 25. a conceptu stercora in craffis Everard p. 137. tum in pullo gallinaceo Harvei p. 69. Tiling. p. 135.

c Recte autem copiosum vocat Arantius de fetu p. 37. cum craffs omnia aquabiliter, in cylindri speciem, & tenuium non minimam partem repleant, & viridi fulca, mollia, & saponis nigri similia. Amaram tuisse faciem in recens nato, lego in E. N. C. Dec. I. ann 6. obs. 182. quod miror, nam bilis ipsa eo tempore insipida est.
d Hinc forte est, quod intestina fetus aliquanto longiora sunt D. de Marchettis p. 55. Hirsel de differ. fet. n. 13. sc. p. 55. nempe superant corporis proprii longitudinem Vesling. c. 8.

e Vera

dicem * vermiciformem, & ilei ^f ultimam partem plenam habet stercore, quod a nigro colore, consistentia, tenacitate, & pinguitudine peculiari *variorum* dixerat s. *papa-verculum*, qua voce latinissimus *celysus* uetus

s Veteres solebant intestinum caecum (nempe appendicem), pro quadam apotheca meconii habere, hinc in fetu pro portione grandius dixerunt esse *Varolius* p. 112. *Spigelius* l. c. c. 18. *Marchett.* p. 55. *Molinetti* p. 336. *Bartholin* p. 296. (& cum tempore minui *Everard*. p. 185.), faecibusque repleri *Linden* p. 53, atroque succo *Molinetti* l. c. abusi illa nimis amplitudine caeci animalium. Res ipsa modice vera est. Paulo quidem majus est caecum, quam pro adulti corporis portione *Morg.* epist. XIV. n. 39. video enim dimidio ileo, aequale esse: absoluto vero majus esse, recte negat *Riolanus* p. 387. Alia etiam directione, manifestissime continuat directionem coli, atque ex eo conicum continuatur *Trew.* de differ. f. 77. 78. Sed faecibus distentum nondum vidi. In caeco nullum meconium sufficit (nempe appendicula) *Harvei* p. 185. E. N. C. Dec. II. ann. 4. obs. 115. Ad. *Balb.* 1699. p. 20. Caeterum vide CLX. not.

f In Ileu flavum stercus *Marc.* l. c. *Barthol.* l. c. Verum etiam viride genuinum meconium in ileo & jejunio vidi, & *Drelincourt* *Periodob.* 47. In Ventriculum demum nonnunquam ascendere, demonstrat meconii a parti vomitus *Mauritanus* obs. 300.

Z 4

usus est. Ex hoc phaenomeno certi concludimus, fetum jam tertio mense gestationis chylum digestile, & ex reliquis succi nutriti confecisse faeces, quae non abeunt in maternam alvum, & in apotheca propria reconduntur. Inde adeo plena faece appendix vermiformis fetuum. Neque enim sphincter ani exire sinit faeces, quem homo absque aeris adminiculo nequit superare. Eo vero temporis momento, quo fetus prima vice aerem adducit, eodem etiam alvum deponit. Quoties ergo in partu faeces egeruntur, certum est, fetum jam hauſile aerem, & in praefentissimo vitae periculo ventari. Nihil enim eo ipso tempore extrahatur, suffocatus est. In utero de-
mum stercus nemo reperit.

Mucum) Fetus totus turget mucu. Natrium cavitas, & membrana, quam late patet, Schneideri, mucu b undique replentur.

Sa-

g Reperio tamen paſſim, certe in animalibus, faeces alvi in amnion integrum effusas. In fribus N. Stenonis I. c. & in apri Redi lettere Vol. V. p. 172. In vitulo Cl. Weiß Comm. Nor. 1735. n. 1740. In dama Harvei p. 238. In ovo Harvei p. 243. E. n. c. Dec. II. ann. I. obs. 154. Graaf p. 287. In homine denique Corpus p. CCLVII. CCCLXI. b. Harvei p. 168. Petſch ob. anat. n. q. & L. Bourgeois II. p. 68. Adeo manifellum videtur, non accuratissime eo tempore sphincterem officio fungi, neque plenam esse necessitatem respiracionis.

h Omnino, eumque recens natus ex ore naribus ejicit rubicundum, spumosum.

Salivam) Adeo copiosa fetui adfluit, ut perpetuo deglutiatur, juvatura *χυλωτοθεια*. Ita pancreaticum succum maxima copia fecerni probabile videtur. Cum enim in fetu glandulae mesentericae & multo, quam in adulto majores sint, & thymus & mammae ^m, quam feminae lactenti magis turgent; similiter ratione major ubique glandularum ad reliquum totum corpus ratio est. Hi humores omnes equidem puri gerantur, sed in quiete & flagitatione faeces producunt, quae cum purgamentis liquoris amni efficiunt materiam meconii: huic demum copiosior & bilis colorem ex viridi fuscum conciliat.

DCLXXXIV.

i Nam pancreas fetui maior est Harvei 1. c. p. 36.

lc D. de Marchettis p. 56, et lacte plena Harvei p. 186.

l Notissimum est, magnum, multilibum, lacte plenum esse Harvei exerc. 55. CCCLVI. not. b. Sed fecernere liquorum, quem fetus ore reforbeat, non sinit credere perfecta caecitas hujus glandulae, quae utcumque preffita, nulla directione, aut laetitia succum dimittit, aut prodit datum excretorum.

n Observante etiam Harvei 1. c. conf. p. CLXXXVII.

o Lister de humor. p. 7. Fetus nervi maximi, vasa magna, & vicerat, & glandulae, parvi muculi, & ossa parva. Illis semper eget, his nondum utitur.

p Ita etiam Trewius, sed iners est, rubra, viscosa, bilis tota diffimilis Ettemaller &

Z 5 Wi.

DCLXXXIV.

Majoresque) Etiam sextuplo ^a, præ reli-
qui corporis ratione.

Aggregati) Quo propior suea origini fe-
tus est, eo magis renes ^b distinctis constant
renulis; quo maturior fetus est, eo magis
conpinguntur in unam massam hi renuli:
EYSTACHIVS tamen etiam in adulto corpo-
re, post macerationem, renem in duodecim
corpora pyramidala dispergit. Verum, si
renes fetui & majores sunt, & laxiores, su-
perest ^c, ut plurimam perinde aquam se-
ternant.

Blan-

Wideman. de corpor. nimb. Colleg. Amstel.
p. 11, conf. CCCXXII. a.

a Majores omnino reperio Hirzel de diff. feti
tum in primis capsulas renalis, quod etiam
Vestlingius vidit, & *Everard.* p. 265. &
Muralt p. 426. & *Couver* T. 63. & in
E. N. C. Dec. I. ann. 6. obs. 202. &
Morgagni. epist. XX. n. 49. ut in ea aetas
tula renibus paulo minores sint. conf. not.
l ad CCCLIV.

b not. gg. ad CCCLII. & *Spigel. de form. feti*
p. 21. *Harvii* p. 186. *Marchetti*. p. 56.
Molinett. p. 336. *Bidloo* T. LXIII. f. 1.
Everard. p. 265. *Verheyen* L. II. p. 378.
T. 6. f. 2. Non solum adeo ad tertium
mensem renes lobulati sunt, ut *Riolanus*
p. 410.

c An certum? Magna quidem semper vesica
in fetu est, teste *Varolio* p. 113. *Spigelio*
l. c. & longior *Heijster* comp. p. 112. &
conica *Bidloo* l. c. & T. 62. & fere ad
umbilicum adscendit *Heijster* ib. *Trew*

Comm.

Blandae) Urina non olet ^d in fano fetu,
non falsa est, neque amara, & oculo vix
ullum

Comm. 1737. *hebd.* 13. T. I. de differ.
f. 47. non tamen ideo tripla major ventri-
culo, ut *Varolius* solebat, & *Riolanus*
p. 410. & nunquam admodum difteria
longo. Vacuum vidit *Hildanus* Cent. II.
obs. 59. Plenam urina esse dicit in matu-
ro fetu *Everardus* p. 167. sed iste hu-
mano cadavere vix unquam vilo. Fetus
recens in lucem editus non continuo min-
git *Bohn* p. 31. & frequens est in illis ho-
munculinibus urinae difficultas *F. N. C.*
Dec. III. ann. III. obs. 69. nondum satis
apertis viis.

d Certissimum est, & in renibus, & in vesica
(*Drelin. Period.* 50. 51. *Aldes* p. 546.)
fetus, urinam naturaliter insipidam & ino-
doram esse, & in recens nato blandam
pariter & aqueam reperi *Lister* p. 440.
Per morbos aliquando facet la *Moite* l. c.
24. In brutis animalibus liquor allanto-
idis pellucidus, subalbus, in cerva dulcis
Stemonis A. Hafn. ann. II. obs. 227. insipi-
dus *Aldes* p. 547. in vitro dicitur repe-
ririri, neque falsior, quam amni ferum
(*Payer* obs. 31.) neque urinae similis
Courvoe p. 208. hinc in amni locum
succedere consumto ejus liquore *Courvoe*
credidit p. 147. & nutritum esse *Harvius*
& *Rai* p. 95. Sed omnino falsum & urinatum
esse *Hobokenus* tellatur secund. *vit.* p. 69.
189. & *Verheyen* L. II. p. 347. *Vieuſſ* l. c.
p. 22. & in aere turbari *Hoboken* p. 68.
flavumque esse *Galen.* de diff. vulv. c. ult.
Causa

ullum dolorem infert instillata. Assiduo fecernit eadem, nam pelvis semper humore plena est, semper madent papillae.

Respirationis) Nemo, etiam sanissimus, vel urinam absque nixi inspiratorio excernere potest, vel liberare alvum: requiritur omnino nixus respirationis, ut laxetur urina, nisi partes solidas paralysit, aut morbus aliquis violaverit. Verum fetus quarto ^{e*} jam mensé urinam habet, & pergit fecernere quinque consequentibus mensibus, parce quidem, sed assiduo. Neque haec urina in amnion effluit: Ea enim aqua, quae haec membrana continetur ^f, eo parcior, quo partu

fetus

Causa diversae historiae procul dubio in diversa aetate fetus est. Teneriori enim blandior urina, acrior in maturiori esse videtur Needham l. c. c. 3, 5. In ea liquore natant coagula peculiaria, crassa, villosa Hoboken secund. vit. f. 19, 20, 21, 37 p. 64. Anat. rep. p. 474. obs. 31. N. Stenonis l. c. Needham c. 3.

e Ita etiam Cl. Hale. Sed demonstratum est, etiam febribus aliquando in fetu expulsa fuisse DCLXXXII. not. g. Urina in urethra constricta gelu, habetur apud Cl. Bernhardi diff. cit. n. 14. Et persuasus his rationibus Cl. Noortwuyck credit, non repugnare, urinam in amnion exire, non repugnante sphinctere p. 197.

e^{*} Quinto reperit HALE, sed etiam in tene- riori adesse recte credit.

f DCLXXXII. not. l. In tenero vitulo liquor allantoidis paucior, quam amnii, uti Galenus viderat de vob. c. ult. Mente primo

fetus proprius est, urina vero eo majori copia reperitur, quo fetus ad exclusionem magis accedit; & urina nunquam ad ignem cogitur, quod in succo amnii succedere vide- mus.

Vesicam) Urachus ^k venit ex vesicae fundo, pergit ad umbilicum, & funicu- lum

primo humor amnii tres pintas habet, al- lantoides *chopinam* (nempe tercia, puto, parte minus) l. *Sylvius*. In septimæ effri vitulo liquoris amnii libras duas, in allantoide ve- ro libras septem reperit Faber in Hernand. p. 613. In maturo vitulo amnii liquor ne vigescimae parti liquoris amnii aqua- lis, cum allantoidis lotum virginis librarum effet Aldes p. 546. & quadraginta libram Verheyen l. c. Centuplo majo- rem in chorio (nempe allantoide) co- piam, quam in amnio esse, in ovo vidit HARVEI p. 333.

g Contraria vidi not. o. z. ad DCLXXXII. In allantoide evaporabilis Aldes p. 547.

h Urachus in bruis latus, & tener canalis est, omnino cavus RUFUS p. 45. PEYER l.c. HOBOKEN sec. vit. p. 90. NEEDHAM c. 3. etiam urethra latior GALEN. de util. part. l. XV. c. 5. & apertus etiam in vitulis Ambo. p. 11. & in tauris adultis WEPFER E. N. C. Dec. 1. ann. 3. obs. 167. & arietibus ib. Is a fundo vesicæ RUFUS l. l. p. 44. HOBOKEN secund. vit. f. 24, 25. GALEN. l. & de form. feti per funiculum umbilicalem HOBOK. f. 45° venit, investitur amnio HOBOK. secund. vit. p. 89. & in medium ferre, id. f. 92°, longissimam ib. c. 3. super amnion

ex-

expansam HOBOK. f. 9. 10. 13. cylindrica vesicam, sed inaequalem GRAAF p. 113. HOBOK. f. 10. 13. FABRIC. f. 30. amnis satis similem, paucimis vasis praeditam HARDER apiar. obs. 8. (quae etiam FABRICIUS habet P. I. c. 8.) aut nullis, ut HOBOKENUS c. 3. implantatur, HOBOKENUS f. 13. 25. & GALEN. de form. fet. c. V. Hanc vesicam allantoideam vocant G A L. ib. & eo urachus urinam omnino advehit G A L. J. c. RUFUS l. c. Neque crediderim solidum urachum esse in canibus, ut EVERARDUS p. 165. aut damis, ut HARVEI p. 238 aut cuniculis, ut EVERARDUS l. c. et p. 62. GRAAF p. 284 aut in universum in mono. cotyledonibus, ut TAUVRY p. 114. et si Harveius in ovo colum & cervo per vium se invente dicat p. 278. Nam in cane patulum inventi Carpus p. CC LX. & Morbus obs. 13. & Peyer exere. p. 197. & nuper ipse in catella duodecima a partu die apertum reperi, idemque Peyer in fele, in cerva vero Stenonis l. c. & in tursione ipso Bartholinus hisp. 25. Cent. II. & in avium pullis Malpigh. de incub. p. 10. Uti vicissim cavos illos urachos humanos a I. Sylvio inflatos & praeparatos cauum depulsi p. 156. Inagg. p. 69. ad bruta animalia opinor merita relegari.

Sed in homine simile equidem aliiquid uracho ex vesica exit Trew Comm. 1737. bebd. 13. T. I. de differ. f. 47. 70. ex vertice summo, Trew ib. Spigel T. VII. Fabricius de form. fet. f. 23. &c. sed anteriorius Weitbrecht syndesma. p. 227. CCCLXVI. not. b. idque cauum effite

esse veteres crediderunt, & Mannik p. 874 aut certe destillare lente & guttatione aquam reforbiat, ut Ridley l. c. p. 202. & Hale l. c. atque urinolique semper turgere, quod idem repetit, ut ferre Fabricius P. I. c. 7. aut quoconque modo urinam vehere, ut Hobokenus anat. repeat. P. 470. aut urinam denique per gelatio nam funiculi percolari, ut credebat Diermerbroek p. 221. Verum ego omnino continuum urachum reperio, substantiae, qualis vesica est. Litutaud. p. 374. Trew de differ. p. 104. & fibris fieri longitudinae libus & sursum in conicam naturam adueni. Fabric. f. 23. Spigel T. 7. 8. Lieut. P. 374. Trew de differ. p. 104. Schultze de vas. umbil. p. 16. solidumque esse. Ita Carpus, Arantius p. 31. Partus p. 109. Parv. obs. 1. 16. 3. Arnifatus & Hildanus Epist. 45. 46. Needham, Riolanus p. 379. Faber apud Hernandez p. 616. Bartholinus hisp. 14. Cœut. I. hisp. 25. Cent. III. Molineti p. 334. Salzmanus senior passim, D. de Marchetti p. 52. & apud Rai Phil. trans. abr. IV. p. 7. Wagner ad. mar. Balth. 1699. p. 19. Bartholinus anat. renov. p. 320. E. N. c. Dec. II. ann. 7. obs. 204. Manget theatr. II. p. 97. 98. Weitbrecht l. c. ut etiam mercurium ex velica impulsum refutet Cl. Hebenstreit progr. ad Anat. mul. aut aquam, etiam ligato pene Carpus l. c. C. Bartholin. L. I. c. 36. Harvei p. 186. la Courte p. 33. I. von Horne p. 139. Mauriceau p. 229. Gayont ib. 218. & E. N. c. Dec. I. ann. 6. obs. 202. Lieut. l. c. & Russel, roties expertus apud Verheyen L. II. p. 349. & Theb. VI. n. 82.

Ium i, inde deferit vasa reliqua, & censum petit placentae, ibique inseritur tertiae

n. 83. Veficam omnino ligamenti modo sufflentat Paw l. c. Arant l. c. I. van Mekren c. 7. post obs. D. de Marchett. l. c. Junker tab. phys. p. 154. Weitbrecht syndeim. p. 227. & pro puncto fixo fibrarum vesicæ est ID. Semel tamen papillam, quæ in cavitate vesicæ adhaesione urachi respondet, dictam Ridley & Trevisio f. 48. p. 108. & quæ folet farta esse & caeca Trew l. c. p. 104. cavam reperi, ut Ridley l. c. medium nempe urachum in receptaculum cavum, pene avellanæ capax dilatari, ita tamen, ut ea cavitas eis umbilicum defineret, ut Ruysebius vidit l. c. & Cowper l. c. & Saviard obs. 97. Ita etiam ad umbilicum usque pervium urachum reperit Hale, Tawdry p. 116. Bourdon p. 133. (semel). Saviard l. c. Bianchi de gener. p. 37. (pro re vulgaris). Cowper T. LIX. Heister E.N.C. Cent. IV. obs. 104. & ad digitum transversum longitudinem Moebius l. c. obs. 2. Rayich. Thei. IV. p. 30. Thef. V. n. 57. Thef. VIII. n. 56. Cl. Hildeber de gener negat. p. 27. Molinett. p. 337. Trew Comm. lit. 1731. sp. 26 & fere similia vidit Pever de uracho, & olim A. Laurentius L. VIII. Quaest. 17. sed, vereor, ex conjectura.

ⁱ In funiculo urachum recensuerunt Rufus l. c. Galenus de diff. vulvo c. ult. Theophilus L. V. c. 19. Riolanus p. 377. & aliqui allantoideæ defensores, ut Highmor p. 114. Collins p. 636. & Hartsoeker

Suite

Suite des conj. phys. p. 124. & la Motte p. 297. qui addit breviori inter vasa aqualem esse obs. 211. & Lettre Mem. de l'Acad. 1701. p. 116. Canalis etiam flava materie plenus, a vena & arteriis diversis Muralti Coll. anat. p. 686. hic videtur revocari debere. Sed præter illos viros, in praeparatione sua accuratissimus Abbas aliquid nervuli simile vidit, sub invulnro umbilici, ad placentam usque continuum Neufouille de allant. p. 43. Addit Petersus se in uracho orificio vidisse, quod ad aliquot ab umbilico uncis admitteret tetan obi. 4. quæ sola, ni fallor, aperti supra umbilicum urachum est obseruato. Verum ante me Car. Stephanus p. 297. Pareus p. 109. Arantius p. 18. Drelincourt de uracho n. I. Hoboken. anat. rep. p. 239. 344. anat. prior. p. 43. Gayant l. c. Needham c. VII. I. v. Horne microc. p. 139. Hon. Fabri de homine p. 181. Bartbelinus p. 320. Raych. apud Erndl. p. 86. Saviard l. c. Manningham p. 6. Trew de differ. p. 105. Noortwijk p. 24. Rubault 1714. p. 414. urachum in funiculo non potuerunt reperire: ipse que Graafius, cum allantoideum admittet, pingretque, nullam tamen ab ea ad vesicam viam esse facetur p. 285. & similis est allantoideum adfirmans MANGETI confessio. Ego quidem secundum supra umbilicum progressum, adtenueavi, ut Fabricius l. c. Riolanus p. 378. & membranaceum vidi, & in tunicam alterutris arteriae quasi amitti. Spigelius enim teste l. c. p. 7. & ROUAULT ob. p. 39. & Hoboken anat. repst. p. 251.

llae k membranae fetus, humanae allantoideae, apothecae lotii, quam solus Brittan-

& Bactio de corde p. 47. Albini demum urachum demonstrat Cl. Noortwyck potius unum vasorum umbilicalium esse. Deinde nervulus ille urachi similis Hobokeni Anat. rept. p. 344. aut albicanitia corpora Verbyeni L. II. p. 244. ad septa pertinent, que funiculum distinguunt Noortwyck p. 22.

k Hanc allantoideam plerique anatomicorum receperint. Alli quidem simpliciter brutinam fabricam ad hominem transtulerunt, ut peculiarem, et topicam, neque circumfusam fetui cavam membranam hoc nomine acciperent, in quam urachus urinam adduceret, & effundere. Ita Galenus de util. part. L. XV. c. 4. de diff. vulv. c. 10. Theophilus L. V. c. 19. I. Sylvius Iag. p. 69. Vitalius p. 674. pro fabrica non perpetua, Spigelius p. 5. (cum frigidissimis rationibus), Higmorus p. 112. & Manetus, qui affirmat saepe se vidisse, & aquam contineare ab amnii aqua diversam l. c. hucque refero reniformem illam sub amnio allantoideam Graeffi p. 300. eti alibi medianam fetus membranam velle videatur p. 285. Sed & Munnikius credit se demonstrasse, in quadrimestru fetu, allantoideam p. 86. non ibi facillimus intellectu. Plures scriptores membranam medianam pro allantoidea recensuerunt, ut C. Gemma ic. 2. p. 84. Needham, Collins p. 636. Hoboken, Anat. rep. p. 434. Fantonus, Bidlos, Littre Mem. de l' Acad. 1701. p. 115.

1702.

1702; obs. 8. & urinam inter eam & chorion effundi crediderunt Fantonus, Diemerbroek p. 215. &c. Alii vero inter chorion & amnion [in loco a placenta libero] Fallopius obs. p. 206. & ex eo, ut solet, Vidus, et Vesalius p. 674. pro una fabricarum possibilium, & Plaster p. 163. et Tawry p. 117. aut inter mediam et amnion, ut Littere l. c.

Qui ex brutis allantoideam receperunt, facile refutantur viro ovo hominis integro. Ergo allantoideam istam refutant Eustachius de off. exam. p. 204. Arantius p. 66. Varoëus p. 113. Riolanus p. 367. Fabritius P. I. c. 1. P. II. c. 5. [sed is male etiam bovi, equo, porco, cani, feli, denegavit], Harovi p. 284. qui & ipse etiam in brutis negare videatur p. 278. tum Everard p. 184. et Heister E. N. C. Cent. 2. obs. 190. [contra quos vide Needhamm. c. 3.] et Faber p. 613. & D. de Marchett. p. 54. et Bartholinus uterque, et Drelincourt de chorio. II. 24. 25. et Verbyen L. II. p. 348. et Bohn p. 23. et Rau apud Valent. II. p. 95. et Ruyck Theb. IV. n. 30. et Mauritzeus p. 28. et Ettmuller de excret. secund. p. 7. et Berger p. 475. et Pafcoli L. III. p. 86. et Petech diff. cit. et Heister comp. p. 170. et Noortwyck p. 22. & Monroe Edim. soc. II. p. 219. et Trew de diff. p. 105. et Hilfscher l. c. Istos autem, urinam inter amnion et chorion admittentes, facile redarguit valida, quae paucim repperit, mediae membrane cohaesio cum chorio, cellulosaque interposita. Hale obseruant, et Monroe l. c. et Cl. Noortwyck p. 22. et amnii pariter chorrique (i. mediae)

tannus Cl. HALE¹ bene ^m descripsit, veteres

accuratus coalitus *Varol.* l. c. *Harvei* p. 284. *Rouault* 1715, p. 136, atque contigitas *Bohn* p. 23. *Hobok*, secund. *vital.* S. II. c. 3. *Eustach* l. c. Nullam etiam aut in chorio, aut inter amnion & chorion aquam reperit *Faber* p. 615. *Hoboken anat.* prior. p. 38. & olim *Arantius* p. 28. & *Drelincourt de chorio* n. 24. 25. ipse que contra hypothesin *Diemerbroeck* p. 184.

I. Sed Cl. Hale verae vesicae, peculiaris, ovalis f. 3. 2. 1. in *Phil. trans. abridg.* IV. P. II. p. 87. sqq. perobscurnam & iconem dedit & descriptionem. Dicit amnio tenerorem esse, tegere tantum partem fetus, quae chorion respicit, & poni inter eam partem amnii chorique, quae placentam respicit, angustiorum vero esse placenta, (in iconibus, ut tamen in descriptione sicut eam ad oram placentae usque separari posse). Porro cervice quidem sua placentam contingere vult, opposito vertice fetus absque medio corpore urgere f. I. H. Cum amnio ad duas tercias sub vertice conjungi E. cervicem vero urachum admittere f. 2. qui, a funiculi ad urachum coniunctione, non per amnion, sed sub amnio, recto longo itinere f. 2. ad cervicem adrepat. Addit, in tenero abortu allantoideam ovalem se reperiſſe f. 3. quae distinctam ab amnio vesicam faceret, & similem adducit *Tysoni* observationem: Sed etiam *Kellius* allantoideam Halei apud auctorem vidit p. 113. 114. Pro allantoide etiam fen-

teres autem ex brutis fere tradiderunt. In eam nunc cavitatem lotium suum infundit, quod

sentit, sed modeſte *Cheſelden anat.* p. 281. Cl. *Albinus* denique, sed in tenerissimo fetu 7. septimanarum, invenit vaculum, quod potest pro uracho haberi, inferum in propriam vesiculam ovalem, majorem urinaria, parum distantem a funiculo, inde finis rorsum lateſcentem, ab amnio separatam, inter eam & chorion positam, liberam undique, & continua factam ſimilaque membrana. Ita *Noortvoeck* p. 202 qui praeparatum vidit, tum doctiss. *Boehmerus de situ uteri* p. 4. & *Neufville de Allant.* p. 43.

m Satis demonstrat Cl. *Noortvoeck*. quam parum vel ſibi conſet, vel nobis profit Cl. Hale. Enormis certe urachus in f. 1. 2. toties major arteriis, omnem fidem superat, & repugnat descriptioni, ubi urachum acut texture non maiorem facit. Deinde non sat repetitas obſervationes habet, fed in primis unam, in gemellorum factam ſecundinis, ut luculent effufſio Cl. *Noortvoeck*., inter amnion & medianum ſtatum in pulſum tuſile: cum alioquin inter haſ membranes ſub placentā, facile, per ipsam macerationem vesicam naſcantur p. 189. ſubente in celulofan telam humore. Ita dudum peculiarem chorii aquam *Harveius* adgnovit p. 283. tum *Rolfsk de fetus* fuse, & *Stahl.* p. 514. 515 & *Diemerbroeck* in tenero ovo amnion chorio separabilem reperit p. 187. *Rayſchius* vero inter duas chorii lamellas ſubinde aquas intercipi *Theſ. X.*

quod ad matrem redire videtur, neque enim fere acre est. Adrecta vesicam, vi- debis

n. 155. *Theſ. V. n. 57.* Et *Bohnius* pri-
mis mensibus, decimaque septimana in
proprio experimento inter chorion &
amnion intervallum reperit p. 23, ibique
aqua *Schurig* syllēps, p. 105. Inter me-
diām porro & amnion gelatinam vidi
Littre 1701. p. 110. *Roubaud* 1714 p. 165.
& inter duas laminas amnii *Borbstaets de*
circ. fet. n. 7. quod eodem reddit. Deni-
que, inter amnion, ad tuniculum adfun-
gētū & placentā, intercapido ali-
quando est triū dīgitōrum *Hobaken*
anat. reperit, p. 222. Adeo multas cauſas
sunt ampullarum, quae pōſſunt ab incau-
to pro allantoide haberi. Cl. vero *Al-*
bini obſervatio needum fatis repetita, &
in tenuissimo corpore, & principe de-
mum circumflantia defituta est, certa
nempe urachi in allantoide infertione,
que demum, cum continuati ex
vesica perviū urachi demonstratione,
potest allantoideam extra dubium po-
nere.

n Ex *FERNELIO* quidem,, adulto urinam
aſſatim, quāſi mingenti per umbilicum
fluxisse *Schenk* obf. L. III. c de ur. p.
508. Sed multas hujusmodi historiae
paſſim habentur, et colligit *Hale* l. c.
In fetu ad quartum diem urina per um-
bilicum E. N. C. *Cant.* VIII. obf. 35.
Duodecimo die urachum in catella a-
perturn vidi, quod jam monui. *Hydropi-*
cus sanatus urina ex umbilico erum-
pente *Benivens* c. 12. *Marc.* *Dona-*

debis urinam in urachum ſubire. Confir-
mat hoc urinae iter *SCHENKIUS* a duabus,
quas adſert, observationibus. Homini
adulto aſſciliſſis eſt caſu umbilicus, huic ab
eo tempore per umbilicum lotum exiit
omne, & urethram neglexit. Alius homo
vesicula vitio urinam excernere non po-
terat, ergo natus eſt tumor circa umbili-
cum, coque rupto, per reliquam vitam
urina per eam viam perpetuo effluxit
omnis.

Copiosior

tus p. m. 425, & *Hildanus* *Cant.* I. obf.
47. *Cent.* VI. obf. 58. Urina prope um-
bilicum in adulto excrens, quam et ipse
pro fistula urachi habet *Idem* *Cent.* VI.
obf. 58. Ex umbilico urina in parti-
riente *Slevoget* apud Cl. *Hilſcher de gener-*
negot. p. 18. Per venam umbilicalem
aliquando exiit aqua hydropticorum *Varol.*
p. 106. & *Dan. Horſius* apud *Moebium*
p. 321. In ancilla ex umbilico ad qua-
tuor pollices produeto urina *Cabrolius*
p. 100, cum urethra obſtructa eſſet.
In hydroptica urachus aperitus *Moebius phys.*
p. 361 In ilchuria urina per umbilicum e.
n.c. *Dec.* I. *ann. 3. obf. 203* In adulta urina
per umbilicum *SIG. KOENIG.* In pue-
ro decem annorum urina infra umbilicū
exiit, argumento urachum pervium fuſſe
HIGHMORUS p. 115. Mingentiū per
umbilicū exempla habet D. de MAR-
CHETTIS p. 13. In uracho viri are-
nulae *HARDER apiar.* n. 49. Puer per
umbilicū mingens *YONGE Phili. trans.*

n. 323. et alias duodecim annorum LIT-
TRE mem de l'acad. 1701. p. 117. ura-
cho manifeste aperio, tum trigenarius
alias i.e. Urachus per quinque transver-
sos digitos apertus in juvēte octōdecim
annorum, & in urethra calculus IDEM.
In quatrordecim annorum puerō urachus
pervius Verdries E. N. G. Cent. VI.
obs. 14. In adulto Cl. ALBINUS ura-
chum per duos pollices aperitum, & aquam
ex vesica admittentem vidit apud Neufville
p. 19. Hominis, qui per umbilicū, &
alterius, qui sub umbilico urinam ederit,
exempla habet CHESELDEN p. 281.
Haemorrhagia cum urinæ odore ex um-
bilico His, de l' Acad. 1727. n. 1.

Verum dudum obseruavit DIEMER-
BROECK p. 266. haec exempla non id
demonstrare plerumque, quod putatur.
Nam aqua hydrorica etiam paucim
per ipsam integrum cūtem sudat, & facilius
omnino per debiliorem fidelem umbilici
viam facit. Deinde potest uulcus vesi-
cae urinæ sub umbilico emittere, posunt
ureteres præter vulgarem naturæ ordinem
ibi cuti inferti suisse. Ita certe in tumore
spongioso ad umbilicum vidit S T A L
PART Cent. II. obs. 32. & hoc forte
pertinent exempla Breslaviensem 1726.
M. nov. & Edimburgensem Vol. III. p.
276. & Phil. trans. n. 464. & atretæ
BARTHOLINIANAE bīf. 65. Cent. I.
quibus omnibus per spongiosam carnem
urina, vel in umbilico erupit, vel pro-
xime. Adulutorum denique rara exempla,
quibus urachus apertus fuit, pertinent ad
eas, quas ex fetubus excavati, cavi urachi
historias. Facile enim crediderim, in
homine

Copistor) Quando in partu haec allan-
toidis aqua effluit, solent vocare aquas po-
steriores*. Nempe chorio & amnio ruptis
exit

homine certe, urachum, femel apertum,
tamquam aliqua vesicae appendix esset,
poro apertum manere.
e Harvius vidit, in media graviditate aquas
erupisse, absque noxa, deinde geminas in
partu aquas p. 293. Has etiam Ruyshius
vidit Theb. X. n. 155. & vocari wilde
Wafer auctor est Hischerus de impedim.
partus p. 11. raras autem esse oportet,
cum negari dari la Motte obs. 347. Potro
post aquarum multam eruptionem felix
partus succedit Mauriceau obs. 113. & se-
cunda vice aquae ruptae ante partum
quinque diebus la Motte obs. 57. & sex
ante partum diebus Mauriceau obs. 240.
402. & septem obs. 610. & novem diebus
ante partum obs. 652. Pectlin cent.
I. obs. 29. & quatrordecim Maur.
obs. 49. & mente Guey ex versione He-
manni p. 103. & Mauriceau obs. 361. pro-
frequente, tum obs. postea. 37. 85. 94. la
Motte obs. 306. Quatuor, & quinque &
sex septimanis Cramer Comm. Nor. 1732.
b. 36. & sex septimanis, ad novem
pintas Mauriceau obs. 19. 148. & duobus
ante partum mensibus Pectlin I. c. &
E. N. C. Dec. II. ann. 2. obs. 100. MAU-
RICEAU obs. 688. & longe maturius ID.
obs. 60. & repetitus vicibus la MOTTE
obs. 307. & tertio mense ad duas trese
libras SALMUTH Cent. II. obs. 59. & se-
cundo conceptus mense MAURIC. obs. 219.
Vide TILING de placenta. p. 120. Prior
A a 5 res

exit aqua amnii, & relaxat viam pro trans-
ituro infante, qui facilissimo partu edetur,
si continuo hanc aquam infans fecutus fuerit:
quando vero aliquot horis post ruptas aquas
fetus

res ergo illas aquas solent referre ad li-
quorem allantoideam, cum absque aquis
amnii fetus sanum, & tutum vivere posse
non videatur. Verum haec aqua saepe
ab hydrope uteri fuit MAURICEAU p.
178. quod ipsa novem pintarum copia
demonstrat, multo major illo liquore hu-
mani fetus. Alias pecularias hydatis, aut
denique aqua minus naturaliter inter
membranas collecta, conjuicente CRAM-
EO l. c. pari, ut in hydrocole, viro po-
tuit contineri, & inviolata profluere
amnio. Veras autem aquas fuisse, quae
per rimam membranarum effluixerint, ut
MAURICEAU p. 178. obs. 361. & postr.
94. aut reliquias prioris fetus, UTSTUAR-
TUS de secund. p. 66. vix crediderim. In
priori hypothesi fetus sanguinem manere dif-
ficile est, posteriora mala nimis rare sunt:

Sed quid denum sit de urina fetus? an
remittitur ad matrem, ut MAURICOR-
DATUS? cui bruto pleraque conceptacu-
lum urinæ naæta sunt, homo nullum?
Paucam nasci crediderim, cum amplæ &
liberrimæ umbilicæ arteriae sanguinem
aortæ descendentes pene omnem ulurpent.
Videtur etiam fetus aliquid hic posse,
quem fetus humanus ab arterioso utero
patitur, multo major calore uteri mem-
branacei, & pene exanguis brutorum.
Ergo de pauca illa urina & aquæ, quæ
in vesicam descendit, pars major forte

re-

fetus sequitur, tunc via secca fit, & par-
tus difficulter. Verum in hoc casu fae-
pe subsidio venit alia aqua, quam secundam
vocant. Ea ex allantoidea membrana est.

DCLXXXV.

Aucta) Faeces etiam in adulto absque
ullo tenesmo paulatim in crassa intestina
conferuntur. Verum in fano homine fae-
ces crassæ & putridæ reperiuntur, in inte-
stino recto, & colo, & caeco: in ileo nul-
lae unquam inveniuntur. Nunc in fetu,
si tanta faecum copia congefta fuerit, ut
crassa intestina amplius distendi recusent, ne-
que adeo faeces in ea apotheca recondi-
queant, tunc ipsum ileon intestinum *
distendi incipiunt, & faeces non ultra retine-
ri poterunt. Tormina enim nascuntur,
quando ileon subeunt, neque enim hujus
intestini sensilitas crassum aliquod corpus fer-
re potest. Sed neque fetus faecibus se libera-
re potest prius, quam respiravit. 2. Uri-
na, distenta prius fetus vesica, vix potest
tota in allantoideam membranam deponi,
neque tamen emungi potest: hic alter stimu-
lus est. Ex hac nunc recti intestini, & ves-
icæ conjuncta irritatione, oritur in adulto
homine ineluctabilis convulsio; sed etiam
in fetu non poterit non magna molestia na-
sci.

resorbetur per venas bibulas vesicæ not. d.
ad ccclxxxv. in fetu procul dubio pa-
tentiores. In summa necessitate non ne-
gaverint aliiquid in amnion elabi, sed ra-
ro crediderim fieri, cum vesica fetus
nonquam distenta reperiatur.

a DCLXXXIII. not. e.

ici. Accedit forte alia aliqua causa & huc disposita a creatore, quae fetus urgeat ad aerem capiendum, neque hactenus expli-
cata

b Partus naturalis causa varie proposita est. Meconium, tormina faciens, hinc fetus magis nitentem DRELINCOURTUS habet P. 10. & FABRICIUS l. c. P. II. c. 9. Alii caput inversum & praeponderans, ut Hippocrates περὶ αὐτὸν ευτος n. 37. VARIOLUS p. 114. BERGERUS p. 493. & alii: sed viae not. I. Alii addunt his causis defectum respirationis, ut FABRICIUS l. c. BOHN p. 36. vide not. e. aut alimenti perniciem Hipp. περὶ αὐθισταν φυσ. n. 40. consumto jam amni liquore HARVEI p. 264. aut intolerantiam caloris DITMERBROEK p. 243. VENETTE, aut taedium alimenti VOGLI l. c. Alii pondus fetus auctum, ut FABRICIUS, (præter priores causas), & magis magisque detrahens placentam nexumque cum matre dissolvens HARVEI p. 241. VOGLI II. p. 182. Hanc sententiam DRELINCOURTIVS refutat, & negat chorion a pondere fetus trahi, & argumento esse, quod rarissime placenta ante fetus excludatur PER. 55. 57. & addi potest inferiorem fundum uteri placentam sustentare. Alii accusant convulsionem uteri, a nervis sub finea graviditatis magis, quam prius tensis, irritatisque ex tractione radicum valorum placentae, tum a circulatione inter matrem feunque magis impedita, ut ROUHAULT offera. VI. p. 94 &c. MAZINUS denique, perfecte contra notissimam anatomen, mutationi uteri a sphaera

cata est. Videtur sanguis plus indigere aeris ad digestionem suam, hinc circulationem sanguinis magis impeditam esse. Haec tercia causa-

sphaera breviori in sphaeroïdes longius mi-
nusque capax tribuit *dif. 7. de resp. fet.*

Prima causa irritans procul dubio in ipso fetu est. Nam, etiam in aliis animalibus, fetus suo proprio conatu, in quadrupedibus aliquando HARVEI p. 265. semper in avibus p. 266 & vipertis p. 267. atque infectis ib. ovum rumpit, & paritur ID. P. 71. 72. MONROO Edimbs. II. p. 214. LANGLEY p. 152. II. Molestia vero fetui perpetuo augeret; tum ex faciebus, tum ex ipsa loci angustia, & aquarem decremento, ex quo frequentior oriut ad uterum adfrictus ex ipsa tensitate incommodi, quae cum perfectione cerebi incrementa capit. Hinc exempla fetuum vivorum a morte matris editiorum E. N. C. Dec. III. ann. 4. obs. 83. 175. RIOLAN. p. 298. conf. DCLXIII, aut ex uteri immobilis prolapso l. c & E. N. C. Dec. II. ann. IX. obs. 149. SAVIARD obs. p. 83. Deinde ill. procul dubio accedit uteri irri-
tatio a fetus magis inquieto, graviori, ro-
busiori, paucioribus aquis cinflo. Vide-
tur enim utero finis aliquis crescendi fixus
esse, & dilatationem, in quam supra eum ter-
minum increvens fetus nititur, cum ma-
gno inconmodo matris fieri. Haec nunc
irritatio, primo contradictionem uteri effi-
cit DCLXIV. not. c. quam non excludo,
& sentio cum HARVEIO l. c. RIOLA-
NO p. 403. BERGERO p. 493. STAHL-
LIO p. 519. Sed iste paulo nimis tribuit
utero

causarum est partus ^c, quae ad fetum pertinet. Experimento vero constat fetum in aquis mediis, extensis manibus & pedibus ad ranae modum se movere. Hic motus manifestissime percipitur, sed in primis in feminis tenerioribus, minus obefis. VESA-

LIVS

uteri : tum NENTERUS p. 345; & hujus sectae alii. Proxima denique causa efficiens est inspiratio materna enormiter aucta, qua se ab onere intolerabili vindicat. Hujus robur hic praecipuum est, cum quotidie mortuos fetus elidi videamus, & infinitu caceos fetus parum omnino se adjuvare queat, neque unquam partus naturalis edatur, nisi ex summo nimbu. Reclit tres causas conjungit VERHEYEN II. p. 384. Ideo HARVEIUS subtiliter, quando partus a fetu exspectatur, caput extrahi debere, quando ab utero, praefare pedibus educere p. 267.

c Non ignoro VESALII et PLATERI alibi citata exempla hiantium in aqua fetuum. Sed eam potius ad desiderium soliti cibi refero, nempe liquoris amni DCLXXXII. confer quae dicentur ad DCXC. Unde enim mulier ignotac luciam dia cupido? Experimentum facile est. Calcitrant, matri incommodi, a secundo usque mense. Sed motus edunt perpetuo validiores, et non aliquo consilio, aut determinato tempore pari volunt. Verum certo demum mense potius, quam prioribus mensibus, efficacter matrem ad partum stimulant, quia tunc motitudo et pondus fetus eam propriam ad tolerantiam matris rationem habent, ut ulterius nequeant ferri.

LIVS Bononiae, Patavii, & Pisii experientia fecit ^d, exemit ex vivo bruto, v. g. ex porca uterum una cum fetibus, integrum in mensa anatomica explicavit, ita vidit animalcula miris modis se movere, & nimis edere, quos nemo a tantillis bestiolis expectaslet. Dissecabat uterum & amnion, continuo respirabant omnia. Res adeo vera erat, eti causa paulum recondita esse. CICERO ad MILONEM de lege se ipsum tuendu dicit, eam nos non edoces esse, sed ab ipsa natura hauiisse.

Uteri) Uterus mulieris, neque gravidae, neque menstruatae, figura turbinata est, & cavitas figura obtute conica ^e. In eo statu uterus non multum distat a vaginac ^f initio, five a pudendis externis. Quando vero mulier utero concepit, adscendit continuo uterus ^g, & removetur a pudendi exteriori orificio. Hoc primum signum est facti conceptus. Causa mutatae figurae ovum est, quod in uterum descendit, &

majus

d p. 824. ed. 1555.

e DCLXIII.

f DCLXXV. not. *.

g In minus resistens abdomen, et magis inter tubas dilatatur, quia ibi sinus copiosiores. Maturo fetu praegnans uterus totum pene abdomen occupat, vide icones SPONGELLI de form. fet. T. I. ubi nimis regularis pingitur, et BIDLOI T. 54. communicat a J. B. LAMZWEERDE hisp. molar. p. 322. et uterus gravidus dia phragma in thoracem urget DESNOVES lettres p. 32.

majus nunc, quam ovi cavitas, cum distendit, ut sphaericus fiat. Novimus enim omnem membranam a qualicunque fluido aequaliter undique distentam, sphaericam fieri. Utero nunc eam figuram adeptu, etiam os uteri mutationem uteri sequitur, & planius fit, ut nempe in sphaerae superficie jaceret possit, neque perinde in vaginam prominet. Quo diutius vero uterus increvit, eo altius adscendit, quia pelvis angustior est, quam sphaera uteri gravidi, ut ea in pelvi locum non inventiat, sed cogitat adscendere in abdomen, ut superior ipso umbilico fiat.

Vertice) Fetus, quando unicus in utero gestatur, & placenta fundo uteri adcrevit, ut plerumque fieri solet^b, sedet in utero pedibus deorsum positus, calcaneo nates ferente^c, genibus ori admodum tis,

h DCLXXVI. not. i.

i Hic situs est, in quo plerumque fetus mortui reperiuntur, & quem pene omnes anatomici describunt: ARISTOTELIS hist. anim. L. VII. c. 8. HIPPOCRATIS de natura pueri. C. STEPHANUS L. III. c. 5. Columbus p. 252. (non tamen pro frequentiori), Arantius p. 33. Fabricius P. II. c. 9. HARVEI p. 257. Mauriceau p. 233. Bidloo T. 65. Dionis des acooch. p. 188. Deventer f. 6. Monroe, Noortwuyck T. II. Causa est in ipso muscularum praevalente robore, flexis nempe partibus pene omnibus, quod fere ubique flexores extensoribus robustiores sint. Non ideo perpetuus est, ne in cadavere quidem. Quinto enim

mense

teris, spina dorsi incurvata, manubus ori adpositis, quasi sugeret. Primis nunc gestationis mensibus mater hunc fetus situm absque molestia fert, & fetus frontem umbilico matris obponit, genua pectini. Sed caput fetus multo magis crescit, quam partes reliquae, atque adeo centrum gravitatis non in umbilico est, verum multo superius. Nam in recens edito fetu caput ferre tertia pars corporis est, in fetu vero secun-

menfe fetus transversum vidit la Motte obs. 55. & datus pingit Fabricius f. 6. 8. & citat etiam lib. viiiim C. Baubinus app. ad Rousset. Columbus denique, sed rarissime, transversum caput, raro sursum clatum, plerumque deorsum positum reperit p. 252. Multo minus in vivo certa lex est, in quo calcitatio perpetua, etiam tangentis manui demonstrat, caput modo supra modo infra, modo proprius pedibus esse, modo remotius. Vide contra definitum fetus situm Riolanum p. 367. Cowper ad T. 53. Drake L. I. c. 24. de la Motte obs. L. I. c. 23. L. III. c. ult. Noortwuyck p. 127. In ipso pullo pariter incertus est Maitrejean p. 138.

k Salzman de diff. fet. n. 4. In primordiis fetus caput corpore majus Harvei p. 56. In fetu pollicis magnitudine caput corpori aequale Venette p. 266. In bimaculi abortu caput thorace & ventre majus Faber apud Hernandez p. 651. Crescendo fetus, etiam gallinaceus elongatur Maitrejean p. 55.

secundi mensis, fere dimidium: Verum etiam pulmo collapsus gravis est. Denique fetus in liberis aquis suspenditur mobilis. Ocyus¹ ergo aut serius, caput pondere suo abreptum cadit, & fetus totus invertitur,

¹ Ita vulgo traditur, fetum circiter septimo mense vel octavo vel nono inente *Dionis p. 188.* Capite praecepitem fe in pelvem dare, ut facies, os sacrum, pedes umbilicu[m] matris respiciant *Arantius p. 35.* etiam per experimenta *p. 33.* *Mauriceau p. 234.* *Manningham p. 10.* *Heijer Comp. p. 111.* Vide iconem apud *Spigelium T. 2.* 3. *Fabricium f. 7.* & descriptionem in *E. N. C. Dec. III. ann. III. obs. 1-3.* Et antiqui vulgo pro causa partus hunc situm adultererunt. Contra eos vero dixit *Chefelenius*, & contra inversionem definito tempore partum praecedentem *la Motte L. I. c. 23.* 63. 97. qui adseruit, etiam in parte incertum situm esse, non diffidente *Mauriceau p. 234.* & *van Hoorne vrechmuster p. 17.* & *D. Onymos post Cœlumbum et Venette p. 275. ex 43.* exemplis vigeſies & sp[ecies] situm verticalem reperit, ut omnino non pro situ solum naturali ultimi temporis, sed ex consideratio[n]e fetus, pro penitus & perpetuo naturali habeat *I. c. p. 22.* Verum certum est, etiam ultimo mense caput fetus in ventre materno tangi, & etiam paulo ante partum

tur, ut faciem ossi facio ^{1*} obvertat, verticem uteri osculo. Id fit communiter octo, septem, sex septimanis ante partum, aliquando tamen tantum quindecim, aut paucioribus ^m diebus, prout fetus tenerior fuerit, aut toroſior. Una vero abdomen matris, quod hactenus superius tenum fuerat, nunc descendit ⁿ ad subdantis facci modum, atque inferius ad pubem prominet. Quando id factum est, tunc

no-

tum facilime dimovetur *I. Siegmundin p. 22.* & in ipso partu *p. 145.* ut rarum sit, uno, ut *Mauriceau p. 235.* aut duobus integris mensibus tetum in eo sita fusile, in quo caput in pelvem penderet *L. Bourgeoise I. p. 23.*

^{1*} Nempe partus naturalis est, quando fetus faciem ossi facio matris obvertit *Mauriceau p. 265.* *Verheyen II. p. 388.* Non rarissime tamen facies anteriores respicit, ut apud *Siegmundin p. 69.* *Mauriceau obs. 344.* 415. & *p. 234.* & ita natu[us] est *Dux Andegavorum*, filius *Henrici IV. Louise Bourgeoise II. p. 197.* Sed praeter naturam tamen & difficilius in hoc situ paritur, *Mauriceau p. 262.* & *obs. 698.* et *la Motte L. II. c. 8.* et *niavult Chapman* pedibus extrahere, si faciem eo modo praeterliter *p. 22.*

^m Ita melius *Deventer p. 55.* et *Heijer p. 116.* pauci nempe ante partum diebus caput fetus in pelvem illabitur, et ab eo tempore mater vix unquam absque molestia degit. Aliquando paucis ante horis ut *v. Hoorne I. c.*

ⁿ *Deventer I. c.*

norunt mulieres, primum stadium ad partum esse. Eadem opera liberantur organa respirationis matris, & diaphragma, minus nunc conpresso incipit agere, & omnia viscera versus os pubis urget. Sed ibi haeret crassum pueri caput: idemque pedibus suis recalcarat, vasaque prope os uteri ea ratione aliter premuntur, arctantur, effluit mucus^o, inter omnes mucos mucosissimus, ex vesiculis *Nabothi* (1. G. cryptis), qui totam viciniam ita inundat aliquot fere ante partum septimanis, ut lubricam viam paret deicensuro fetui. Haec secunda periodus est (1. G. ab hoc enim muco defluente partum haud longe absesse vel feminae norunt^p). Verum quo uterus plenior est sphaeraeque propior, eo ascendit altius, & a vagina, cui in virgine proximus est, vix duobus remotus digitis distedit, inferius interim vix increscit, neque descendit.

Nunc

o DCLXXV. not. f. maxime ex cryptis uteri, & vaginae sinulis, DCLXIV. not. m. tum, forte, ex lacunis urethrae dictis ad DCLXV. not. m. Glandulae vero sebaceae alarum, quas excitat ex Morgagni Praeceptor, hic parum possunt, ceram enim strigmentosam potius, quam mucum secerunt, quae in plenis partium corporis humani ad dolorificum adhucrum impedientium necessaria sunt, a muco vero longe differt, solidam tenacitatem, indole inflammabilem, cauacitatem.

p Conf. *Mauriceau* p. 212. Addit jam septimo mente os uteri mucosius reddi *Mauriceau* c. 7. Etiam in brutis ante partum mucus den-

Nunc vero uterus omnino descendere cogitur, infans enim capite suo deorsum nititur magis adeo diffunditur uterus super ostium suum, idemque explanatur, quod tertium est ante partum stadium. Nam os uteri non rotundo, sed transverso & recto hiat, oris humani simili, & intercepto inter convinentia labra. Hujus oris labia nunc magis diffunduntur^r, & divergentur,

densior desinunt, ut in vaccis vidit *Aldes* p. 547.

q Id naturale est & perpetuum DCLXXV: not. b.

r Sed distenta sub ultima praegnitionis tempore cervice DCLXXV. not. n. p. 219. necessario utique retrahitur sursum os uteri, & hiatus non quidem in utraque, sed in transversa tamen diametro augetur: & una, cum contra abdomen surga, minus utique in virginam prominet, quod idem vocant adaptare brevium & planius *Mauriceau* c. 7. p. 93. 97. &c. *Deventer* c. 15. *Hoorn* vuchmutter p. 15. & tenuius *Mauriceau* ib. & pro bono signo habet *Mauriceau* obs. 446. Conf. Cl. Boekmer de situ uteri p. 19. Haec mutatio successiva fit, & melius est, si sensim sensimque contigerit *Siegmundina* p. 194. Incipit secundo & tertio mense *Deventer* c. 16. quarto mense & quinto *Onymos* p. 9. & eo tempore os uteri nvollescere docet *Mauriceau* p. 93. Sexto & septimo mense hiscire *Deventer* l. c. & post sextum mensem la *Motte* c. XI. octavo *Aristoteles* hist. anim. L. VII. c. 4. &

gunt, & apertura nascitur^a. Interim fetus agitatur tenebris, quos diximus, & motus edit varios, quos ex VESALIO citavi, magis ergo uterum maternum deorsum promovet, & capite suo in angusta pelvi

ita

Mauriceau p. 123. nono ineunte Hoorne p. 17. duobus ultimis mensibus Riolanus p. 365. Siegmundin l. c. tuncque os altissimum, tenuissimum, planissimum fieri Hoorne p. 16. inde semper magis, ut ineunte nono mense etiam obstetrices diversitatem percipient l. Siegmundin p. 24. Duodecim diebus ante partum os uteri unciae latitudine apertum reperit Mauriceau obs. 195. & quindecim diebus digitu capax obs. 467. Tertia ante partum septimana ad unciam hiare vidit Russch obs. 43. & ad tres digitos Mauriceau obs. 178. & post. 105. Viginti tribus diebus idem unciae latitudine obs. 166. et mense ante partum digitu capax Manningham p. 10. et pollicis Mauriceau obs. 2. Sexto demum septimo mense mense jam ad aurei magnitudinem aperiri Deventer c. 16. Sed etiam constringi aliquando, quando jam aperiri ceperat. Chapman vidit esse l. et Mauriceau p. 96. Alias ad partum usque clausum est, et a doloribus demum aperitur Siegmundin p. 194. Addit Harveius, ostium parturientis molle esse, et molle manere, si aliquid intus in utero manferit p. 196.

^b Non ideo continuo partus infat, si uteri osculum ad unciam hiaverit. Ita Mauriceau p. 214. et adparet ex not. r. Id autem signum vix fallit, si successe uteri

ita in os uteri nititur, ut capite tangat hinc urinae vesicam, inde rectum inteflinum. Ergo etiam matri tenesimi nascentur, & nixus ad lumbos, qui per musculos abdominales versus os pubis determinantur^c.

Haec

uteri osculum se dilataverit DIONIS des accouche p. 150.

t Hinc ante partum femina urinam vix continet ARISTOTELES l. c. & micturit Mauriceau p. 138. 212. Dionis p. 158. 159. & agre tamen urina se liberat Deventer p. 55. & vesica crassior fit, & minima Littre Mem. de l' Acad. 1708. p. 388. atque maxime prope urethram comprimit Koch de affect. vesic. rariss. p. 7. Parjons of the bladder p. 18. Aliquamdo ita valide vesica comprimitur, ut icchuria succedit E. N. c. vol. Dec. VI. obs. 126. la Motte obs. 49. 220. quae fetu digitis repulso solvitur. Inde vesica aliquando enormiter dilatatur, ut octo pintas cepit EDIMB. SOC. IV. p. 449. & novem choopies, enormem certe molem 36. librarium, ni fallor, la Motte obs. 51. Mortes ex hac retentione urinæ vident Chapman improv. of midwifry case 40. Vicilium autem plena vesica refutii partu, & ab urgente capite fetus rumpi viva est Parjons p. 21. Pinatus p. 95. la Motte obs. 49. Remedium est, si femina decubuerit, aut in majori malo chirurgus digito uteri fondum repulerit Dionis l. c.

u Ea nota Sievogt de dolor part. spur. p. 8. & quod os uteri per hos nixus dilatetur Siegmundin p. 196. Deventer p. 60. van

B b 4

Hoorn

una prolabuntur. Hujusmodi partum credibile est EVAE contigisse, idemque communis est tot gentibus indis, quibus abique ulla arte obstetricia sanissime parere familia-re est. In eo casu ars non potest, nisi nocere. Proximus naturali, & vulgarissi-

mus

epif. 2. Cent. V. & ETALPART van der WIEL C. obf. 22. REIERS. RUVSCH obf. 11. & MAURICEAU obf. postr. n. 64. 87. de abortu bimestrī, & oīlma. HIPPOCRATES gemellorum quinquemetrī alterum velut in tunica vidit EPID. L. V II Bonus la MOTTE cum talem partum videret, male timuit, ne suffocaretur obf. 165. ignorans HARVEIANI problematis.

aa Feminae Indae, die puerperii in aquam lotum eunt Thevenos voyag. L. I. T. 111. c. 42. & Guineenses Bosman p. 153. & Conganæ Zuechelli relat. p. 165. & Nigræ in universum Ligon defer. of Barbados p. 92. & Americanæ facile parvunt, atque postridie ambulant Americus Vespuini in relat. idemque in Grenlandiae indigenis vidit Egede game Gran-land p. 61. Etiam in Europa partus non-nunquam facilissimi occurunt: qualem Pechinum descripsit Cent. I. obf. 27. & stantis in partu mulieris Riedlinus: & minime rarae sunt mulieres, quae continuo a partu omnia, etiam rustica opera edunt, prolapsibus uteri ideo magis obnoxiae. Vide Semerium prax. L. IV. p. 430. Harvey. p. 276. & vulgo a partu in remotum lectulum puerperas Nosodochil l'hoeldieu incedere teflatur Mauric. p. 210. Omnis autem partus vul-

mus aa*, neque tamen perfecte naturalis partus est, quando in ipso ultimo nixu aqua exsilit, tunc autem duae membrane, & placenta in utero manent. In hoc genere partus oportet fetus quidem reponere, & involvere, ut respirare possit, & interim mater liberatur totū onere, dum placenta cum duabus membranis educitur, & funiculus umbilicalis opportuno loco resecatur aa**: neque enim unquam resecari debet prius, quam placenta educta fuerit: bb atque porro infans vitam vivit propriam. Ars ipsa locum nullum inventit, & felicissimi partus sunt, a qua longissime absit; quales sunt deceptarum virginum cc: Hujusmodi puellam vidi inter convivium prehensam doloribus, quos vocabat hystericos, fecessisse in alteram cameram, atque

vulgo pro naturali habetur, in quo sanus, neque nimis capitatus, fetus, in eadem cum utero & vagina directione (Deventer, Baenher, Onykos p. 7. 13.) praeciente capite & facie versus os sacrum conversa editur.

aa* Qui vulgo ab omnibus pro naturali describitur la MOTTE obf. 56. SIEGMUND. N p. 128. p. 64.

aa** Neque nimis longus neque duabus uncis brevior, ne umbilici fedes debilitetur & nascatur dispositio ad hernias umbilicales CHAPMAN p. 64. MAURICEAU p. 465 &c.

bb MAURICEAU p. 248. 464. SOLINGEN Embryale, p. 318.

cc MAURICEAU p. 210. HARVEI.

que continuo totum ovum una cum lecundis, exclusive integrum. Quando vero arte conamur, ut adjuvemus, turbamus fere naturam, quae sola totum opus perficit. Si vero partus praeternaturalis fuerit, tunc oportet artem advocare, quae res in naturae ordinem revocet, & obstacula removeat. Quando vero nondum matura placenta est, tunc perinde, uti fructus acerbi solent, nimis ^{ad} firmiter annexa sit utero, quam ut facile cadat, uti cadit matura. Ergo fundo uteri adhaeret fortius, quam quae possit excludi conatu nitentis matris, tunc fixa ibi manet, dum fetus, feclusus ab utero, solus respirat, & oritur continua quaedam series corporum: fetus nempe funiculi, iste placentae, haec utero adhaeret. Tunc perita obstertrix una quidem manu funiculum sustentat, altera sequitur duictum funiculi, subit per os uter

ri

dd Rarius vitium esse SIEGMUNDIN: sed fatur Eadem, inter omnia maxime perniciosum esse p. 101, 102, 221. Ego vero nimis frequenter invenio. Exempla mortis ab hac adhaesione refert EADEM p. 102. Salzman in obs. p. 43. MAURICEAU obs. 504. FUCHS E. N. C. vol. 3. obs. 146. MURALT coll. anar. p. 238. Ab adicto placenta frusto, inflammatus uterus E. N. C. Dec. I. ann. IV. obs. 192. A retenta placentula mors pectebrem malignam die octavo, MAURICEAU obs. 162. Causa varia est, immaturitas, nam abortibus validius adhaeret; major proportio solidi, centralis placentae

85

ri patentissimum ^{est}, neque enim id ita subito clauditur ^{est}, venit ad membranas, inter istas

& funiculi insertio, strictura spasmodica RUY SCH Adv. Dec. II. n. 10. sciribus, &c Uterus a parte quidem patet, ut campana, RUY SCH Adv. II. n. 10. & unus cum vagina continuus tubus est Dionis des accouchemens p. 54. Rapsis en Chirurgie p. 445. &c. Sed postea totus uterus, liber jam a fetu & placenta, contrahitur, Galeno iam observante, & ad priorem parvitate redit. Sedecim diesbus id fieri Graaf p. 184. quindecim & decem diebus Fabricius P. I. c. 9. octavo vel nono Deventer p. 44. & quinto Plater apud Schenk obs. p. 555. intra paucas aliquando horas Manningham p. 21. Chapman cas. 45. Horne obs. 4. Riolanus p. 365. ut continuo a puerperio uterus pugno non major fuerit la MOTTE obs. 197. aut vagina Riolan. p. 365. & tercia hora non latius cavitate uteri ID. p. 366. Aliquando continuo crampi os uteri constringunt Siegmundin p. 11. Idem os statim a parte valida contrahi, deinde lentius expertissimus la MOTTE tefis est L. V. c. 6. Videl etiam Harveius continuo ita clausum, ut ne stylum caperet, unde retentis grumis sanguinis maximum vitam periculum p. 275. Tardus quidem claudi Ruy schins ait I. c. & 14. die se apertum repertisse, idque minime rarum esse Theb. IX. n. 15. in multi- paris denique minus claudi Art de faire des rapsis p. 434. habetque Harveium consentientem, uteri nempe os non clau-

istas & uterum digitum insinuat, versus latera orbiculi placentae, querit locum ^{et} adhae-

claudi, quamdiu aliquid praeter naturam in utero manet p. 274. Ita quanto die os ateri pugni capax, cum secunda adhae-
ret *Maurat.* l. c. Quinto dies duo di-
gitos latum reperit *Chapman case* 44.
Sed omnes auctores obstetricii recla-
mant, ajuntque os uteri circa placentam
se constringere *Mauriceau* p. 251. 257.
la MOTTE p. 598. &c. atque circa pla-
centas relata partem, la MOTTE *obs.*
397. etiam in abortibus, unde pericu-
lum ab haemorrhagiis p. 258. post eje-
ctos exiguis fetus, & facile intus ma-
nenit secundae *Mauriceau obs.* 360. &
difficulter eximuntur. Iubet ideo la
MOTTE & alii, continuo a partu &
prius, quam os uteri se contrahat, infre-
re manum, quod tunc absque dolore
fit *Manningham* p. 12. & *Chapman* p.
66. 67. & extrahere secundam, *Aranio*
monente, qui etiam jubet manum conti-
nuo inferre p. 16. ante recentiores :
tum *Mauriceau* p. 251. la Motte *obs.* 99.
Solingen embryule, p. 321. *Chapman* p.
65. 66. 67. Cl. *Harrtrans de extr. secund. &c.*

gg Vide *Harrtrans* sub fin. *Stuart de secund.*
p. 35. *Chapman* p. 70. Initium vero
facere jubet *Mauriceau* in ea sede placen-
tae, in qua minus firmiter adhaeret p. 253.
Weisman de part. difficili p. 23. Verum
Solingen p. 337. & Cl. *Harrtrans*, com-
mendant marginis extremitatem inferio-
rem, digitumque unum sub altero in-
ferere jubent, alternis, oppositis ad ute-
rum

adhaesfonis, ibique digito in arcum flexo
uterum sustinet, & reprimit, dum interim
funiculum leniter adtrahit, ita sequitur
placenta, &, si vel paulum succelerit,
continuo facile exit. Haec in negotio isto
summa ars est. Si vero obstetrix digitum
inseruerit inter membranas disruptas, quae
fetum emiserunt, amnion nempe & chorion,
tunc membranae lacerantur & vix
absque inflammatione uteri liberatur femina.
Exemplum a pueris sumendum est: quando
nempe ex plateis stratis volunt lapides exi-
mere, corii orbem arte apprimunt ad la-
pidis superficiem, tunc funiculum, qui cor-
rio adhaeret, adtrahunt, & ita lapidem ex-
trahunt. Quando vero pars una corii inae-
qualiter minusque arte lapidi adiplicata est,
tunc corium de lapide abstrahunt ^{ha} uti
placen-

rum dorris, & retinere uterum, dum
placenta extrahitur *Horne* p. 66.

hh *Kaysch obs.* 10. 26. qui observat, vix un-
quam alio tempore contingere: *Zed. Gall.*
ann. II. M. *aug.* E. N. C. *Dec.* II. *ann.*
I. *obs.* 112. 141. *ann.* II. *obs.* 195. *Stalpart.*
Cen. I. obs. 67. la MOTTE *obs.* 425. 426.
MAVRICEAU p. 248. *obs.* 355. 685.
WALDSCHMID de abortu *SCHVRIG.*
embryol. p. 146. P. *AMMAN Prax.*
vuln. herbal. *Dec.* V. n. 1. *SAVIARD*
obs. p. 84. *ILL. WERLHOF de febr.*
p. 292. *CHAPMAN case* 29. Ab obste-
trice tubam extraictam vidit *MANNING-*
HAM p. 49. Tunc in utero pori ad-
parent, per quos sanguis effluit *LIT-*
TRE

placentam de utero oportet detrahere. Si obstetrix unice funiculum traxerit, neque interim sustinuerit uterum, tunc, si placentae cohaesio firmiter fuerit, poterit totum uterum extrahere, inversum: ita, si inversus ^{hh*} manerit, puerpera intra tres horas expirat, neque servari potest, nisi eodem temporis momento uterus repositus fuerit. In eo enim statu uterus sanguine stagnanteⁱⁱ, & vix moto plenissimus est, & quamprimum aer accedit, inflammatur, & putreficit, etiam in reperto, sanguis. Verum etiam

TRE Mem, de l'Acad. 1707. p. 284.
SALZMAN obf. RVYSCHI 1 c. WALDSCHMID I. c. Mortem vero secutam fuisse testatur MAURICEAV, STALPART & reliqui omnes, atque fere fampe mori feminas ruvscet, etiam tunc, quando uterus restituuius HILSCHER de negot. gener. Conf. Cl. a BERGEN de prol. uteri. Servatas fuisse tamen aliquando RVYSCHIVS testis est I. c. tum exemplum est in E. N. C. Cent II obf. 195. Hunc novum morbum esse credo, de quo CELSUS in praf. ait „splendidae feminam post paucas horas expirasse, cum caro ex pudendis prolapſa exarufset. Alias uterus cum placenta protrahitur, sed absque inversione, paulo minori periculo, Talem prolapſum restituuisse video J. van HORNE obf. 4.

hh* Exemplum RUYSCHEI habet de muſe. uteri.

ii Uterus ante partum plurimo sanguine diffunditur HAKVEI p. 243. conf. DCLXIV. no. m.

etiam tunc caute agere oportet, quando digitus in uterum inferitur, nam, si vel paulum ungue laetoris ^{kk}, inflammabitur ^{ll}, & cum inflammatuero utero paucissimae feminae servantur.

Matris

kk Cum placenta uterus elapsus; & cultello leniter incisus fuisset, inde statim lethalis haemorrhagia RUYSCHE obf. 25.

ll Hac ipsa ruidor extractio adeo frequentes fecit morbos puerparum miliaria p. 294. mortesque puerparum, illustri observante WERLHOFIO de febris p. 290. Comini lit. 1733 hebd. 38. verisime, uti ex tristissimo exemplo didici: cautasque jubet esse obstetrices, ne ruidus eam partem traent, cuius adeo periculosae passiones sunt RUYSCHE obf. 61. la MOTTE obf. 166. 473. &c. Cum placentam separasset digitis, uterus qualiter mansit, & aegre servata est puerpera SIEGMUNDIN p. 105. &c. Mors a subita & rudi extractione placentae MAURICEAU obf. 658. Hac ratio fuit, quare optimus RVYSCHIVS tot locis fuisse, quando placenta adhaesit, relinquentiam potius effe, neque enim nocere, sed in molam abire Adv. II. n. 10, aliquando vero sponte post aliquot horas decedere expulsum a vi musculi sui de myofilo uteri p. 13. aut a clyster detubari Adv. II. n. 10. (quem etiam commendat MAURICEAV p. 259.) neque putreficer, neque mortem inferre ib. p. 14. Ego non diffiteor exempla existare, in quibus secundae diu retentae absque noxa expulsae fuerint. Secunda a parti septi-

Matris) Dixi tres causas partus, quae ad fetum pertinent. Totidem a matre pendent: 1. Defectus alimenti. Quo vafior enim

mestri retenta motu animali expulsa E. N. C. *Cent.* i. *obs.* 51. Triduo, absque corruptione & sponte expulsa placenta la MOTTE *obf.* 162. Post triduum expulsa sponte MAURICEAU *obf.* 162. E N. C. *Dec* II. *ann.* 9. *obs.* 116. Aliquot diebus E. N. C. *i. ec.* II. *ann.* 5. *obs.* 179. Die sexto vel septimo in fana femina discidunt secundas putrides Hippocrates *γυναῖσιν* & die septimo *Maur.* *obs.* 414. Aliquot septimanis retentam & frustatim absque male exclusam placentam habet *Vater* ad *Ruych* p. 7. & mente integro E. N. C. *Dec.* I. *ann.* 3. *obs.* 117. Quadragesinta quinque diebus E. N. C. *Dec* II. *ann.* 1. *obs.* 184. Quatuor mensibus a partu Kerkring *obf.* 36. & septem Büchner *mifc.* I. 25. p. 1497. & adhuc diutius Hift. de *l'Acad.* 1718. n. 5. Vide plura exempla apud *Ettmuller* *diff. de secund. exclus.* p. 12. 13. 25. 26. In primis minores illas placentas abortuum diu conservari, atque per putridam subpurationem abire, aut in molas degenerare sat is video experimentis confirmari Hildan. *Cent.* III. *obs.* 59. MAURICEAU *obf.* 169. 440. 688. 611. *obs.* post 20. 144. &c. Warhofo etiam teste p. 292. Verum placenta & lochia inter omnes humores partesque corporis humani putrefactibili natura eminent. & in tertieme olenis liquamen contabescunt. Inde a secundaruin ad naevum superstitionis adfr.

enim fetus est, eo uberiore indiget alimento 2. preffio augetur in partibus matris inferibus, hinc plus sanguinis ad superiora regurgitat, & 3. irritantur nervi.

Sanguis) Eo monento, quo placenta tecedit, prorumpit sanguis, non guttatum, sed uno impetu ^{20m} deorum ruit, nisi mulier pene

adfrictione inflammatio & pene gangrena in recens nato E. N. C. *Dec* III. *ann.* 9. *obs.* 131. Lochia valde cito taetent *Verheyen* II. p. 394. Neque aer arceri potest a partu maturo, cum aliquot certe horis os uteri pateat. Inde putredines & febres & reforbo gangraeno, liquamine, & mortes etiam expulsa placenta, ut apud Bartholinum *hifc.* 39. *Cent.* V. *Mauriceau* *obf.* 162. E N. C. *Dec* II. *ann.* V. *obs.* 173. *Comm. lit.* *Nor.* 1735. n. 17 *Lentil. fatromenm.* I. p. 294. Omnes adeo, excepto *Ruych*, anatomici consentiunt, quantum fieri potest, eximendam placentam, neque negligendum, nisi certioris mali metus in nimis adhaesione manus vinciat. Vide Cl. *Leporini* in *Ruychii* paulo nimis universale consilium animadversiones. Extrahi etiam jubebat Hippocrates, sed prudenter, fetus ipsius pondere qui utri impositus esset, ex qua aqua paulatim subdiderat.

Omnes conseruent, placentae vel partiale Mauriceau *obf.* 185. *Muralt. coll. Anat.* p. 642. 658. vel integrum defecissimum haemorrhagiarum veram caufam esse: Mauriceau p. 123: etiam si primis mensibus exiguum talium germin fuerit p. 158. apertis oftis vasorum uteri, qui.

pene absque sanguine fuerit ^{nnm}. Non prius erumpit sanguis, nisi vel partus minus naturalis

quibus vaſa ſimilia placentae opponebantur DCLXXVIII, not. I. Haec vaſa minuantur, quando uterus ab integro partu contractus, ad priorem exilitatem reddit. Sed, dum fetus in utero manet, uterus nequit contrahi, vaſa adeo diftenta manent, & pergunt ſanguinem cum ſummo matris periculo, effundere, Dionis des accouch p. 334. & cita morte, ſi haemorrhagia major, atque adeo major placentae portio ſoluta fuerit. Ergo educendus temper fetus, five falſum germen fuerit, five immaturus fetus, five infans perfectus L. Bourgeoſe I. p. 64. feq. Chapman p. 74. Siegmundin p. 99. Bohn de fal abortu p. 607. Mauriceau p. 158. 60. id autem facile fore fit, cum in hoc eafu placenta jam diſſoluta parum adhaereat Mauriceau p. 161. & uterus late pateat Chapman I. c. Neque quidquam relinquendum eſt, cum haemorrhagia ſi- niſ expetandi nequeat, niſi uterus per- fecte liberatus fuerit p. 171. etiamſi tan- tum grumus major, aut pars placentae retenta fuerit Mauriceau obſ. poſtr. 25. Chapman p. 26. la MOTTE obſ. 336. Quoties id neglectum eſt, cum maturis in primis fetibus, certa mors succedit, Mauriceau p. 158. obſ. 210. 238. 330. 650. Bohn de abortu ſalubri p. 604. 605. Eductione vero ſieta ſaepe fervantur SIEGMUNDIN I. c. Mauriceau p. 168. obſ. 284. 216. 270. 457. obſ poſtr. 57. 80. 98. 110. 120. Aliquando tamen

poſt

naturalis fuerit, aut aliquid laceratum fit; aquae vero & mucilago utique ante placen- tam exuent; nunc vero, dum placenta fecedit ⁿⁿ ab utero, purus sanguis exun- dat. Uterus, in femina nono mense gra- vida, ad minimum vigeſculo major eſt se ipſo, primo mense praegnante. Haec diver- fitas pendet unice a maiori ſanguinis copia. Sanguis ite flagnat in fungoſi corporis uteri caver-

poſt nimias haemorrhagias, etiam educto fetu, inter deliquia extinguitur MAURICEAU p. 162. 166. aut aegerimē fervantur la MOTTE obſ. 401. 402. Commenda autem FUZOS, in maturis fetibus non manu adeo fetum, in tanta matris debili- tate, extrahi debere, ſed os uteri digitis diſtendi, ſic dolores naſci, & haemor- rhagiam a ſoluta placenta neſſariam minus ſubitam aut lethalem ſuccedere ACADEM. CHIR. II. Simile fore conſilium fuīt D. MAURICEAU obſ. 614.

^{mm*} Ab abortu tanta haemorrhagia, ut nullus in corpoſe puerperae ſanguis reliquus eſt L. Bourgeoſe I. p. 67.

nn Hinc periculofiffimae haemorrhagiae fiunt; quando placenta circa os uteri adhaeret HODGINS p. 27. Quando placenta fetum praeceſdit, quod tunc necesse eſt fieri, enorim ſanguinis fluxus ſequitur, ob yaforum multitudinem, neque cohiben- dus, niſi ſubito fetus extrahi potuerit HIPP. de ſuperſet. n. 2. MAURICEAU p. 331. obſ. 175. 210. 423. 428. 502. 651. DIONISI p. 299. la MOTTE L. III. c. 15. Cc 4 BOHN.

cavernis, chylosus est, & ante placentam stat, quod nemo negat, neque enim hic quaero, an etiam subeat placentam ^{oo}. Nunc auferunt placenta, ergo vasa aperta sunt, & sanguis, qui in utero est, & ex vasibus uteri in placentae vasa communicat, non reddit in venas, neque id fieret cum matris commodo, sed expurgatur in uteri caveam, dum de arteriarum finibus tot epitomia ^{qq} removentur, atque saltu prorumpit, quiunque steterat in vasis, quae placenta haec tenus quasi obturaverat. Haec adeo haemorrhagia peritum non turbat ^{rr}. Quando vero sanguis exit ex gravis, in cuius utero fetus adhuc remanet, oritur omnino timenda haemorrhagia, funesta, nisi fetus continuo extrahatur. In hoc enim casu fetus uterum expandit tenet, neque finit collabi ^{rr}, sic pergit sanguis erumpere ad mortem usque.

Nul-

BOHN. I. C. p. 616. SIEGMUNDIN P. 98, E. N. C. Dec. II. Ann. 5. obs. 34.
oo DCLXXVIII.

pp Hinc etiam a naturali partu subitas non-nunquam post avulsum placentam ab haemorrhagiis mortes viasae sunt la MOTTE p. 723, obs. 423. CHAPMAN cas. 7. &c. aut funebris convulsiones MAURIC. obs. 130. conf. not. mm.

qq Nisi nimia sit, tunc enim minime periculo vacat MAURIC. p. 354.

rr Collapsus uteri, quando fetus eductus est, in cohinda haemorrhagia tam efficax est,

ut

Nullum ergo sanguinem ante secundas oportet exire utero. Quando vero aqua rubra exit ante partum, aut quando secunda aquam praecedit, respiravit fetus, & in summo periculo versatur ^{ss}.
1732.

DCLXXXVI.

Dimissi) Femina & ante partum, & in parte maximos dolores patitur, in primis dum caput fetus & humeri exirent. Quando nunc placenta obsecuta est, natetur itatus tranquillitatis exoptatissimus, cum quo, ut feminas ajunt, nulla alia beatitas comparari potest. Verum haec ipsa periculo pax est, neque unquam in naturali parti feminae pereunt, nisi post nixum editum, tunc enim omnis sanguis ad abdomen fertur, & nihil ad cerebrum, & cerebellum, venit. Ergo jam ante partum cingula ^{ss}, britannorum more ex corio facta, debent abdomini

cir-

ut etiam ob eam rationem haemorrhagiam in sectione caesarea modicam esse GALENUS, & ROUSSSET de fet. casf. S. I. C. 8.

a An errore codicis? An creditur PRAECEPTOR, posse aliquid haec cingula ad frenandum effluxum sanguinis. Posunt utique, sed tum demum, quando enormier abdomen comprimit, & tunc facile lochia supprimunt la MOTTE obs. 420. Sed millesimae feminae ex lochis suppremis pereunt, si una ex haemorrhagia nimia a partu legitimo perit. Mihhi naturae

Cc 5

ad.

circumdata adesse, ut, quamprimum femina peperit, abdomen constringi possit, & coerceri sanguis nimia determinatio ad inferiora. Sic cavitur apoplexiae, deliquia, convulsiones matrum. Porro cavidum est, ne frigidus aer ad uterum venire possit.

Contrahere) Eductus est fetus, & sanguis, quem uterus per totam graviditatem retinuerat, nunc effluit: uterus autem se contrahit, & qui prius distensus fuit, ad priorem parvitatem reddit, neque superest corpus, quod uterum distractat, comprimitur adeo vasa & omni momento angustiora fiunt, & collipi uteri clauduntur^b. Primo adeo inpetu^c evacuat sanguis, qui itabubat^d in arteriis uterinis, alendo destinatus

tus

adversari videtur, ea comprimere vasa, quae per aliquot dies aperta manere necesse est, nisi feminam perire velimus. Vide la MOTTE L. V. c. 9. dicentem contra receptionem patrias suae coniunctudinem, quam sequebatur MAURICEAU, sed alio scopo, ut forma feminis conservaretur. Hinc ab initio laxas facere jubet ligaturas p. 376. post decimum quintum diem stritiores p. 377.

^b La MOTTE L. V. c. 6. id *crafferere* vocat MAURICEAU p. 21. 22.

^c Lochia primo ad lesqueminam efflunt, tanguam sanguis a victima Hipp. γυναικεστον. Die primo multa & rubra lochia MAURICEAU p. 411.

^d Ex poris illis minoribus uteri supra citatis ad DCLXIV. & magis oculis finuum caver-

tus fetui, neque in venas redditurus, sed in placentam infundebatur sensim. Hic sanguis haec per totius uteri ambitum, ergo abrupta placenta vehementer exsilit. Alterum lochiorum stadium est, quando purus quidem floridusque sanguis, ad sextum & decimum^e diem usque (I. G. 3. 4. 5. diem, raro ultra: FELDM. per biduum) lente, atque leniter & effluit, quia per aperta quidem vasa destillat, sed jam magis contrafacta.

Expellit) Uterus repurgatur; nempe ea portio sanguinis, quae in expansis vasis uteri potius stabulabat, quam transfluebat velociter, is sanguis derivatur extra corpus feminac.

cavernosorum VATER fig. utr. grav. p. 16.

^e Placenta avulsa uterus est quasi latum vulnus HARVEL p. 274. MAURICEAU p. 412.

^f Secundo, tertio die lochia pallida fiunt, & semper expallecent, donec lactis fiant, similis MAURICEAU l. c.

^g Dicitum est, uterum a parte contrahi DCLXXXV. not. ee vi fabricae muculofolae DCLXIV. & elaterie arteriarum, nimis dilatatarum, quae ad priorem exiguitatem redeunt. Ita necessario primum rubri sanguinis impetus minuitur, deinde eo vergunt humores in eo ordine, quo sanguini succedunt, rubellus, ichoris similis HARVEL p. 274. flavus, pallens, denique albidus. Cl. VATERUS credit valvulas five rugas cavernarum uteri aliquid etiam posse ad moderandum lochiorum impetum l. c.

nac. Si retentus fuerit, magna mala faciet: neque enim in venas redit, sed stagnat, oritur phlegmone uteri, deliria accedunt, febrisque ^b vehemens, & proxima mors sequitur. Ergo semper maximam curam adhibere oportet, ne lochia retineantur. Id fieri potest per frigus ⁱ aut rudem obstrictis tractationem ^k.

Tandem) Denique vasa uteri ita se coarctant, ut sanguinem nunc nullum accipiant, verum proximan crassitudinem sanguini materiam, semirubram, semifuscolum. Tunc uterus semper magis contrahitur & tenuior redditur, donec naturale omnino liquidum ^l, majori tantum copia, excretant,

^b Ex retentis lochiis uterus inflammatus & totus ater BRESL. 1723. m. nov. Ex levii terrore iuprella lochia & mors la MOTTE obf. 411. Mortes a suppressione lochiis per febres acutas HIPP. Epid. I. agr. IV. Epid. III. S II. agr. 2. 13. & in universum a lochiis retentis febris calida, uteri inflammatio *yuvata*. & summumque periculum Proverb. I. n. 10. Felices, quibus abscessus a lochiorum suppressione morbum solvit: ut apud la MOTTE obf. 409. 410. 413.

ⁱ La MOTTE obf. 409.

^k DCLXXXV. not. II. quae frequentior causa est. A parte membranarum relicta lochia suppressione la MOTTE obf. 400. &c.

^l Laeti simile MAURICEAU p. 411. a die quinto ROUHAULT offerv. p. 44. Vulgo pro vero lacte habetur, sed male

ROU-

nat, atque ultimo exsiccatur constrictus. Haec tamen supra virginem suam partitatem in maiorem molem distensus manet, donec septem, octo, novemve septimanis priorem exilitatem recuperet, tuncque in praegnari aptus fiat, & retinere fetum, quod non poterat ante ⁿ, nisi in valde vegetis mulieribus.

Varia) Pro varietate temperiei, mensium abundantia, aut paucitate. Aliæ mulieres lochia per integrum mensem o patiuntur, quibus nempe menes copiosi fuerant, alias vix aliquid sanguinis erumpit, nisi primo inpetu ^p, quibus etiam ante partum parca menstrua stillaverant.

DCLXXXVII.

ROUHAULT. MAURICEAU p. 413.
Mem. de l'Acad. 1708. p. 247.
m DCLXX. not. n.

ⁿ In brutis, vero, v. g. cuniculis, uterus unicus a partu hora ad venerem, & conceptionem, aptus est HARVEI p. 274. Naturalis terminus in femina est tertia septimana MAURICEAU p. 381.

^p Sunt, quibus lochia rubra ad quinque, & sex septimanas stillant la MOTTE p. 622, uti in regionibus calidis videtur familiare esse. Nam a partu masculo triginta, a femina quadragesima diebus fluere sic HIPPocrates *regi yuvata*. & græcus homo.

^q Dantur, quibus abique morbo lochia intrabiduum fistuntur BELLINGER of the nutrit of the fit. p. 32. la MOTTE L. V. c. 6. & quinto la MOTTE p. 622, aut omnino nulla fluent SALMUTH Cent.

DCLXXXVII.

Contraria) Nunc vasa uteri arctiora sunt, & magis resistunt sanguini, hoc deponendo, ita ut fanguinem chylosum, crassorem, non recipient. Tunc pars sanguinis chylofa^a, quae prius cum mensibus

Cent. III. obs. 89. E. n. c. Cent. VI. obs. 76. Hist. de l'Acad. 1738. obs. 5. TRUMPF Comm. lit. 1735. hebd. 40. Aliquando diarrhoeae puerperis lochia auferunt la MOTTE obs. 160. alias copiosum lac MAURICEAU p. 413. 419. alias per alvum sanguinea effluent BRESL. 1720. p. 617. LANZONI anim. 126. Vasa sunt ex utero in abdomen per tubam elapla STAHELIN spec. Anat. bot. 1724. n. 4 Confer DCLXVII. not. b. & seqq.

a Lac procul dubio chylus est, colore, sapore, contentis DCLXXXIX. simillimum: conf. CXXVII. Salforense unice facit ductus thoracici chylum LOWERUS p. 237. quae diversitas forte ad lympham admittit, pertinet, consentiente MICHELOTTO. Sed chylus iste non subito in sanguinem vertitur, & pluriculis omnino horis cum sanguine circumducitur CXXIX. CCIV. LIEUTAUD. p. 212. conservato colore, & sapore. Inde non penitus rara exempla sunt, lactis alieno loco effuentis. Ex tumore duro cruris lac failure videt DIONIS p. 410. & abcef- fu tali SCHURIG fol. p. 517. Ex pusulis femoris verum lac JOURNAL DES SAVANS 1684. n. 16. Ex ulcere COPWER T. XIX. Lacteus succus ex mi-

nimo

bus effundi solebat, deinde stagnabat in uteri arteriis, neque redibat in venas, nunc, cum

nimo foramine inguinis fluens s. o. EDIMB. V. p. 398. Lac ex umbilico effusum, per canalem non satis notum, adfendentem verius hepar E. n. c. Dec. II. ann. 8. obs. 177. Lac per os effusum Dec. II. ann. 6. obs. 76. Denique thymi fucus, lactis simillimus I. POZZI Comm. epist. p. 66. & nonnullarum glandularum conglobatarum, in situ, & recente nato homine, succus lacteus est. Non ergo opus est minime probabili commentio MAZINI, qui alborem & dulcedinem lactis a figura ovali glandularum mammariarum deducit *Inst. med.* p. 234. Sed chylus videatur globuli suis reipsonentes habere diametros in vasis mammarum lactiferis, & in eos deponi, non dissimiles forte pororum ad cellularia adiposar ducentium, quae satis analogum, sed minus aquosum liquorem recipiunt, & perinde uti lactei ductus, & facile ab arteriis chylum admittunt DCLXXXVIII. not. g. & expedit remittunt in venas. Haec enim proprietas sola explicare potest, quare in virgine, muliere vidua, paucissim temporibus exceptis, nempe a partu, & imperfectius in imprægnatis, nihil omnino per ductus lactiferos feceratur, sed collapsi, clanculum quasi ad. fint, & tenacissimo tantum & aegre visibili liquido perfundantur? Et nempe toto tempore resistentiam a collapsis ductibus lactiferis ita magnam esse oportet, ut ex eorum ductuum principio, continuo ar- teriis,

cum definit effundi in uterum, redditur venis uterinis, venae cavae, cordi, valis pulmonalibus, aortae, & circulationem obit per corpus. Inde febricula oritur plerumque, quam vocant laetitia, vel pueralem, naturalis omnino, sed paucis duratura heris: simul mammae dureferecunt, & intumescere quasi oedemate, & lochia minuti^b. Si nunc acceperit fuctio^c & mammae

terris, lac facilius, & expeditius in venas rubras, quam in progressum ductuum lactiferorum transeat. Hinc viis mammariis obstruunt in feminis lactante & sebente fanguis laetus *Barbillinus* de betpat, defunct^d, desper, caus. p. 51.

b Succus uterinus omnino a vero latte differt, pallidior est, mucosior, aquosior, minus aut pinguis, aut dulcis. non autem valde a colofo recedit, five lathe aquoso gravidarum, aut puerarum nunc primum nutricum. Nam primo a partu die serum, tertio denum & quartu lac venit *Stabl thor. med.* p. 363. Verum sufficit, opinor, a partu insignem aliquam excretionem supressam esse; ut succedat alia, & naturaliter ea, quae simillioris liquidū est, ut alibi catarrhos diarrhoea solvit, sudor diarrhoeam, urina tudorem. Ergo experimentum, ut certum est, ita non obscuras caufas habet. Multae feminæ pauca lochia habent, quibus abundus lac ad mammas venit *Mauriceau* p. 419. Nutrices lochia vix patiuntur *ibid.* p. 413. Nutribus pauxillum menstrum *Aristoteles* bīf. ann. L. X. sub fin. Porro a terore lac ad uterum repercutiunt, ut per inter-

gram

mae a lactente puer^e, vel pressio a matre, tunc mamiae fiunt quasi uterus, nempe superpondium sanguinis, quod in plethoram menstruam consumebatur olim, & postea insinuabatur alendo fetui, id nunc mammis traditur, quarum vas a perfusionem aperiuntur. Et, si perrexerit fetus, aut docta mulier, mammis exsuffigere, intra paucos dies nihil ultra de lochis stillabit, nisi paucas puris guttulæ, ex secreto & stagnante liquore paratae.

Communicantes) *GALENUS* ^f, deinde *RIOLANUS*, porro *NUCKIUS*, vas habent, que

grum mensem lochiorum specie fluxerit
Boccone Mus. di Fife. p. 122.

c Sudatio per inspirationem explicatur. Infans in dilato pectori, spatium parat, aere minus elasticum plenum. Sed incubit mammae pondus atmosphaerae. Ergo lac jam depositum in tubulos lactiferis, urgeatur vi nova, ut superat papillæ diffusæ. Deinde, & eadem opera, papilla leniter titillata DCLXXIX. i. l. intumescit, erigitur, ducluse lactiferi in rectitudinem porrecti, faciliter succum chylolum emitunt. Utraque causa facit, ut lac in os infantis descendat. Idem, etiam in cadavere, pressio potest, & in feminis levis titillatio mammae, qua lac accersitur & coactum resolvitur *Stabl. I.c.* p. 366.

d *DCLXVI.* Ceterum fanguinis ad mammae determinationem ex clauso utero & fundulo umbilicali relecto etiam *Simpsonus* ex-

Tom. V. Pars II. platicat

quae lac ad mammae ferant. Nempe arteria mammaria, ex arcu arteriae axillaris oritur, retrograditer sub claviculam, adit costas, inde descendit ad centrum mammorum, usque in penditur. 2. A trunco arterioso hypogastrico, qui etiam utero arterias dat, arteria contrario ductu ascendit, perforatis abdominis musculis, ad mammae, & utriusque arterias ejusmodi direccio est, ut truncos truncis perfecte obponant, & motui cordis contrariae eant. Neque volunt CREATORE, ut recta via sanguis ad mammae veniret, ut neque recta via ad uterum reduxit. Verum per arterias retrogradas appellatur ad uterum is languis, qui minime aptus est ad motum, chylosus & nemepe, qui nondum diu circulum per corpus obicit, neque in naturam humanam exequitur. Ergo per has arterias, chylosus maxime sanguis, ad mammae adfertur, qualis ad uterum serrebatur: partim enim ab utero venit, partim a singulari vasorum apparatus preparatur.

DCLXXXVIIII.

Aplication of the womb. p. 46. & ab hypogastricarum cum mammariis communicatio. ne *Kaauw* n. 1673. Sed demonstravi l. c. posse nos carere hac, satis dubia, anasto- mosi.

e. *Cui globuli molles, magni & inaequales, atque facilissima dicescio elementorum DCLXXXVIIII. exigua adeo ad expedite fluendum aptitudo sit.*

DCLXXXVIII.

Dilatabili) Mammæ liberae sunt, neque ullo ambeuntur musculo. Inponuntur musculo pectorali majori, ita tamen, ut interponatur pinguedo, inter muscleum mammae dicum. His totus discus facile ab anatomico, aut a chirurgo, qui mammam extirpat, eximitur, & exemptus ex pinguedine enucleatur,

a Figura externa mammae notissima est: Glan- dula vero congeries, quae proprie mamma constituit, utique insulæ modo, in media albissima, mollissima, sub papilla vera pauciflamma, Winslow *Exp. tr. de la poitr.* n. 2. pinguedine ponitur, a muscu- lo pectorali abunde libera, Morg. *Adv.* V. p. 8. contra, quam Cl. Lieutaud vi- sum est & Cl. Ganzio *D. de mamm.* p. 10. undique ab ea pinguedine separata, albo, sati tenaci, cum cellulosa tela scini- ri interposita continuo involucro, dicto C. Baubino *theatr.* p. 180. Ravig. apud Valent. II. p. 100. Molinetto p. 87. Winslow n. 11. Ganzio *de mamm.* p. 10. quod glandulam mammae undique conti- net, iis exceptis locis, ubi ductus excre- torii exunt, uti glandula Whartoni, aut Sternoni, involucro pene tendineo, cum cellulosis earum glandularum internis vin- culis continetur. Haec ipsa pinguedo est, a qua princeps mammae moles, & rotunditas pendet, & qua consumpta mam- ma evanescere videntur in verulis Ray's *Thes.* IV. n. 23. Inde virginum mam- mae fororiantes, non a glandulosa fa- brica Fantonus diff. XI.

eleatur, ut liberrimus sit undique, nisi, ubi papilla cuti tenui adhaeret. Ergo mamma facile dilatatur ^b.

Communicantes) Haec ratio est, quare per adeo varios vaorum anfractus sanguis ad mammae veniat. Voluit enim natura, ut ex quolibet horum vaorum in alterum liberta via perpetuo pataret ^c.

REcta)

b Demonstrant subiti tumores, a lacte, a percussa perspiratione, a causis obscuris. Mammæ subito tumidissimæ e. n. c. Cent. I. obs. 67. In hernio, cum abdomen constringeretur, mammae intumecebant Bartbol. hist. 47. Cent. VI. Mammarum sexaginta & quatuor libram. exemplum Phib. tr. 1660. & aliud vaſtissimarum mammarum Salmutb. Cent. II. obs. 89.

c Arterias, in Textu.) vide DCLXV, not. b;
d l. c. DCLXVI. a.

e Aebunt, in Textu.) Mamma glandulam conglomeratam in centro habet, dictam J. Carpo Iag. p. 25. b. Vesalius p. 676. Spigelius p. 267. Lieitaud. p. 21. &c. piciam a Bidoo T. XIX. f. 1. Ea sola lac generat, & mihi videtur unica, hemiphaerica, & mammae concentrica, propior tamen euti, ubi papillæ respondet, ut unicam non male dixerit Riolanus & C. Bartholinus p. 182. Nam acini omnes, ut in conglomeratis, in opam molem conpinguntur Wharton p. 259. Rau l. c. T. Barth. Cent. II. b. 92. Morg. Adu. IV. p. 90. Adu. V. p. 7. Heister in praf. comp. Winslow n. 10. Guter-

mann

Refra) Ut finis arteriae rubrae absque interposita glandula fiat ductus lactifer, & ex trunculo quidem arterioso, in continuam venam

mann de mamm. Esq' laeti p. 10. Gunz l. c. p. 11. Minus adeo recte plures glandulas facit Diemerbrock p. 240. & in iconè Verheyen T. XVIII. f. 2. neque novi *Vesalius*, aut C. Bartholini glandulas minores, quae magnam circumfiant, neque bene decem numerat glandulas Molinetti l. c. Coherentes mault vocari Cl. Böhmer de mamm. progr. p. VIII. Conponit hac glandula ex numeroſissimi aciniſ ſubrountidis, Böhmer ic. 1. rubris aut et rubro lividis, duruſcaſis, membrana clausis Rau, cellulosa teſla conjunctis. Has glandulas veficulofas vocat Vieufens nov. ſift. p. 60. Rayſchein, ut folet, nullas glandulas mammarum admittit Epif. XV. Theſ. VII. n. 70. non bene tamē pinguedinem pro glandulis dicit haberi Epif. cit. nihil enim, vel ipſe, potest mutare, niſi intimam acinorum fabricam non veficulam eſſe cavam, ſed vaſorum glomerem. In vivis negat glandulosam fabricam addeſt *Vesalius*, ſed repugnat experimenta, & Morgagni Adu. V. p. 3. Et glandulam & pinguedinem habet Cl. Gunz l. c. p. 27.

f *Laſifros*, in Textu.) *Vesalius* venas mammarum in laſante lacte plenas viderat p. 677. I. Poſſibus duetus dixit ad papillas euntis, & lac fundentes p. 511. Spigelius laſiferis candidos canales pariter vidit, & addit in progressu anguiliores fieri p. 266. Tubulos candidos in centro mammae

D d 3

co-

venam rubram sanguis fluat, in ramum vero lateralem lac feratur. Quando enim vasa arteriosa mammarum replentur, liquor in

cœcantes reperio apud C. Bartholinum p. 183. Porositates obscurius vocat Wharton p. 261. Fuisus T. Bartholinus sexta septima manu a parte ductus vidit & pinxit his p. 92. Cest. I. ductus ramos, divisos in glandulofam mammarum subtantiam anat. renov. p. 332. Ab eo tempore vulgo noti fuerunt, & in femina, aut gravida, aut non supra sextum mensem a parte extin-
cia facile reperiuntur. Hos adeo ductus ego reperio laxos, membrana albissima & tenerim factus, ut oculorum aciem inanem fere eludent, multo, quam in iconibus latiores, certe sexto a parte mensie ne duabus quidem lineis angustiores, ut etiam Ruychius dixerit, 'in præ-
gnante reddi amplissimos Thes. IV. n. 23. conf. Trev. E. N. c. vol. 2. obi. 54. Sinus vero peculiares a Cl. Trevio in originibus horum ductuum diulos l. c. & repetitos a Gutermanno p. 11. & Cl. Gunzio p. 14. nullos vidi. Orientur radiculis suis in glandulam principem mammarum dispersis, Nuck adenogr. I. 1. & semuncia a papilla confluunt in viginti fere trunculos, qui un-
dique circumstant papillam, in arce sili-
pati, ut nihil fere nudum relinquant, conf.
Morg. Advers. III. f. 3. perque papillae fungofam carnem adscendendo ita arcantur Spigel p. 266. Nuck f. 1. & p. 13.
Rau, Böhmer, Keil p. 116. Winslow n. 13. ut fetam argenteam crassiorem non facile capiant Nuck l. c. Trev. l. c. diffi-
cilius

cilius vero per orificium inter rugas col-
lapſae papillæ admittant, quod Cl. Böh-
mero p. XIII. & nobis succedit, sed raro
eventu D. de Marchett., p. 61. ut non
male minimis & visum fugientibus cana-
liculis papillam perforari scribat Molineti
p. 87. Valvulas nullas vidi, ut neque
Cuper ad Tab. XIX. neque Nuck p. 11.
habet autem Bödeus l. c. Mangetus, &
Pafin Anat. chir. p. 256. & ex ovo de-
scribuntur in E. N. c. Dec. I. ann. 2. obi.
154. Neque spincleres Keili l. c. vidi,
neque valvula ad orificium papillæ di-
ctam a D. de Marchettii l. c. neque trans-
verfas denum anastomoses ductuum, pene
ab omnibus propositas, nempe a Rovio
l. c. Keili comp. p. 115. Nuckio p. 16. f. 2.
E. E. Verbruggh. f. 4. & ex capra
Mangita theatr. II. p. 169. ex quibus fa-
ctum est, ut Cuperus omnes per unum
ductum inflari posse doceat T. xix. &
Gutermannus idem adharet, & Nuckius
omnino omnes describat conjungi in cir-
culum, a quo ad papillam, & excreto-
ria oscula rami excent p. 16. Hunc
circulum perinde rescenſit pro vero Cl.
Gutermannus de mammis & lacte p. 10. &
ipso Winslowus n. 13. 19. & Guterman-
nus quidem experimento demonstravit, ut
adgnoiceretur a Trevio Comm. Lit. 1734.
n. 16. Ego vero ductus vidi manifestissi-
mos, circulum nullum, nullum etiam
pingit Bartholinus & Verheyen T. XVIII.
f. 2. & diserte negat se reperire Trev. l. c.
& Cl. Böhmer p. XV. & Cl. Gunz p. 18.
Infulas autem ejusdem ductus manifeste
vidi, quales inter ramos ejusdem ductus
etiam Cl. Böhmerus pingit f. 1. 2. An
Dd 4 vide,

in vasa lactea mammarum transit s, & quando in ductus galactophorus vicissim liquor injic-

viderunt clari viri circulum venosum suba cutaneum, qui eleganter arcuæ ambitum circumserbit, & minutis ipsorum vasis melius responderet? an unice radices ductuum prope papillam in truncum confluentes, pro transversis habuerunt anastomosis? an fabricam omnino veram, sed diversam a meis experimentis omnibus, et plures ductus laciferos mercurio repleverimus? Nunquam denique vidi pauciores quindennis, cum quinque vel sex habeat Guter-
mann p. 11. octo Morgagni Adu. I. in i.; septem & octo Keil: sex ad un-
decim Heucher ari magn. anat. n. 6. Winslow n. 19; sex ad novem Nuck f. 2.
3; 4; 5; sex ad septem Gunzius p. 17; 5
Decem numerat T. Bartholinus bifi. 92.
Cent. I. & Ravivus p. 100. Decem aut plures Bartholinus anat. p. 332. Decem & duodecim Lieutaud p. 211. Verbegey T.
XVIII. f. 2. Septem ad decem Cl. Böh-
mer p. 10. Ruychius unice multos vocat
Thebae Aff. 3. n. 3. In balena unicus du-
ctus est eleganter margine cripto, fimbria-
tis ostiis, ne lac effluat *Thebae*. I. T. IV.
f. 5. 2.

Experimentum passim habetur. Aqua ex arteria mammaria per lactea vasa redit *Mangit theatr. anat.* II. p. 168. & ma-
teries injecta p. 169. & idem experimen-
tum succedit *Albino*, & vicissim mercu-
rius per ductus lacifarios injectus, redit
per arterias Nuck p. 11. Cowper ad T. xix.
Nihil ergo indigemus obscuris illis *Vius-*
foni

injicitur, inplentur venae & arteriae. Hinc lac, quando non coagulatur, potest in tan-
guinem redire h. Hi idem ductuli, demon-
strati a NVCKIO, conjuncti, faciunt unum
ductum

senii adsertionibus, vasa lymphatico & ner-
vea in cavitates glandularum vesicularium
inferi p. 6c. & multo minus propriis va-
sa chylois, quae a ductu chylifero ad
mammæ lac vehant, qualis Everardus
habet p. 15. 117. 118. & in *Phil. trans.*
n. 67. recententur, repetita in mammis
vaccinarum a *Pascolio* ill. p. 116. & in cane
Lanzano anim. 31. & *Zypaoe*. Olim
negavit,, vasa a ductu thoracico adire
mammæ *Auzout* apud *Pecquet* p. 157. &
Whartonius p. 264. & *N. Stenonis de muse.*
& *gland.* p. 46. & *Nuck* p. 20. & *Dionis Cours d' Anat.* p. 408. cum frustra in ca-
ne inquinivisset, & in feminis, & constat
nunc satis lymphaticus omnino a mam-
mæ, ut alibi in corpore, ad cisternam
confluere *Böhmer* p. xi. Vidi autem vir
Clarissimum vas lymphaticum ex parte
hepatis convexa, eum ad cartilaginem
ensiformem, juxta sternum edens ramos,
& furculos inter tertiam quartamque co-
stiam a mammis accipiens l. c. In vaccis
Whartonus viderat p. 260. tum *Needham*
c. 1.

h Non subito equidem, ut repetito expertus
sum. Sexto enim partu in infanticida
meno lac flavum in ductibus laciferos, &
uteneque fluidum reperi. Sed reddit ta-
men in feminis, quae pueros abllicant,
uti pinguedo, in sanguinem, neque per-
git secerni; postquam mammae prius ad
summum saepe tumorem adsurrexerunt.

ductum majorem radicibus, & iterum in fine arctatum. Haec nunc vaia repletur lacte, & faciunt, ut mamma turget, absque sanguinis ope, nihil enim plus sanguinis est in mamma puerperae, quam in alia quacunque aetate feminae.

Spongiosa) Papillae¹ spongiosa corpora habent, sere ut penis virilis, ea perinde a turgine adficuntur, si confricata fuerit papilla.

Plura) Decem, vel duodecim, non in medio, sed in ambitu papillae terminati. Per hos ductus magna lactis copia exsilit, potquam semel a succione pueri aperti fuerunt,

i Papilla cylindrus est, obtuso terminata, extus varie ciliicola & rugosa, rimoaque Winslow n. 20, spongiosa, fungosa, uti penis Vesal. p. 677. Nuck p. 25, quas leni contactu erigitur, & sanguine, quem roseus color predit, tota turget. Fibras autem, diuarum ferierunt, maiores & minores, quas Nuckius p. 24, & ex eo Cowperius ad T. XIX. & Keilius describit p. 116 reticulatas, spatia spongiosa intercipientes Nuck f. 6, 7, 8, in quas sanguis effundatur, nondum satis notas habeo, neque fascias ligamentoas, ex quibus imprimis papillas conponi Winslowius auctor est n. 18. Toto porro papilla plena est ostioliis ductuum lactiferorum, interplicas collaptae papillae latentibus Spigel. p. 268, Ruysh Thes. I. T. IV. f. 4, inordinatim dispositis, ut in iconibus Nuckii.

ic Nerveae, in sexto.) Nervus princeps mammarum ex intercostalibus est, & ad quintum

suerunt, neque unquam effluit i. in sana muliere, etiam si mammariae plenissimae fuerint, nisi infans luxerit. Si vero suctionem duo, aut tres pueri continuaverint, poterit educi per mammas chylus maternus omnis, & ipse denique sanguis succedet: Sanguinem autem qui falsus sit, repudiat infans, neque pergit fugere.

Areo-

tum costarum intervallum exit Vesal. p. 678, quem fusus describit Cl. Gunzins p. 22, propria enim experimenta non habeo. Multos vero esse, ut Whartonius p. 260, & Needhamus, facile summa hujus partis sensibilitas demonstrat. Papillas denique mammarum in balena primo detexit Russchius Adv. II. sub fine, ubi instar penicilli in multis villos dissolvuntur Thes. I. T. IV. f. 7, 8, 9. Deinde ex feminis ibidem t. 1. 4. & in mamma fetus optime vidit, amicus olim suavissimus ill. Bobilius de viii ladi. n. 15.

I Non naturaliter certe, effluit tamen nutribus, maxime quando ablactant, tum gravidis, seros humor, qui vescit macule. Nempe ductus lactiferi, ubi per papillam adscendunt, longiores sunt papilla languente, hinc in plicas collabuntur, & oscula retrahunt, & resistunt liquori. Papilla vero a sanguine rigente in rectam lineam extenduntur, cum eadem, atque plicis delecti, levem facti, tacilius permeantur Morg. Adv. V. p. 6. Winslow. n. 21. Hanc caulam esse confirmat modus, qua vaccarum ubera mulcentur, mera nempe & mechanica extensio Winsl. I. e.

Hacc

*Areolam*¹⁾ In ea cryptae sunt, quae succum mucinosum & oleosum continet, ut papillae a pressione infantis defendantur.

Refellio) Vidi casus, in quibus cerevisia in crassior, quam jejuna nutrix biberat, post quinque minuta horae aegre elapsa per mammae efflueret, peragato, in tantillo tempore, toto itinere in massam sanguineam

I Haec areola tenerima, & a pellucente sanguine subfusca cute fit. In ea tubercula sunt, verrucarum similia *Bidloo* T. XIX. f. 1. 3. sparsa *Morgagni*. *Adv.* I. p. 10. T. 4. f. 2. in apice perforata *Morg.* *Winslow* n. 15. & obsta acinis sebaceis *Morg.* *Adv.* V. p. 13. *Boehmer* p. XVI. ex quibus cera fecerunt papillam defensura, pili vero rarius prodeunt *Morg.* *Adv.* IV. p. 4. In iis tuberculis non raro lactiferos ductus aliquos minores desinere vidit in nutrice *MORGAGNI* *Adv.* I. p. 11. & *Adv.* IV. f. 2. c. c. in fini angustatos, in media glandula dilatatos *Adv.* V. p. 10. f. 2. & serum quasi lactis edere, preffos, & lac, sed rarius *Verheyen* p. 151. 152. serum denique perinde & lac *Winslow* n. 15. 16. In meis, non numerosis, experimentis, ductus lactiferi omnes in papilla hiverunt. An inde lac ex abscelli prope papillam aperio *Salmoth* Cent. II. obs. 12. Papilla denique etiam aliquas glandulas sebaceas proprias habet *MORG.* *Adv.* V. p. 15.

m Exemplum, ut vocant, in terminis, habetur in E. N. C. Dec. I. ann IV obs. 15. sed vide DCXG.

neam, & per eam maſlam. Quamprimum enim fistulae evacuatae sunt, replentur a succedente humore, & a fuctione laxantur, atque dilatantur. Quando mulier unum fortiorem fetum nutrit, aut omnino duos, eosque famelicos mammæ adplicat diutissime post ultimam refectionem, mox mammæ flaccescunt, ad linteorum modum; tunc, si puerpera biberit cereviam avenaceam dulcem, vel lac, inplebuntur a denuo mammæ, eadem ratione, ac si spongea, lacte plena, in eas exprefſa foret. Vidi fe- minam, cui lac per totum biennium²⁾, absque intervallo, per mammæ extillavit, que, quoties biberat, omne per ubera red-debat, &, nisi biberet, animo linquebatur. Eam peculiari methodo sanitati relitui, postquam toto biennio languerat.

DCXIC.

Quod) Primum lac, quod a partu elicitor, odore & sapore alio est, quam lac quod fe-

qui-

n Post inediām sanguis ex mammis fugitur, replentur eadem a pastu, & hilaritate *Diemerbroeck* p. 245.

o Lactis tanta abundantia, ut post octo mensis praeter eam copiam, quam puella consumebat lactendo, duas libras quotidie emulerentur E. N. C. Dec. II ann. 5. app. p. 475. Duodecim pintae lactis singulis hiduis & triduis in puerpera *Weinreich*. In gravida mammæ sponte per viginti septimanias lacte fluentes e. n. c. Cent. IV. obs. 131. Femina, cui per quatuordecim annos nunquam lac in mammis detulit *Bresl*, 1723, M. Jun.

quitur, & purgante vi praeditum, meconium expellit. Hoc privilegio carent principum pueri, qui continuo, ubi lucem adspexerunt, fugunt lac nutritum, quae jam aliquamdiu lactaverunt, his ergo meconium retinetur, unde multa mala.

Lac) Humor inter humores corporis humani candidissimus, dulcissimus^b, ex qua-

cunque

a Lac recentis puerperae melius est pueris recentis natu, quam lac, quod sexta a partu septimanis genitus est Mauricieu p. 256. Ex lacte annuo, pingui & caefoso, ac-
grotant nuper natu pueruli e. n. c. Dee.
II. ann. VI. obf. 7. Nam lac recentis pu-
erperae tenuius est lacte acetata magis provectione, & serofius, minus oleosum,
paulum stimulans, saluberrimum Morgan
mechan. pract. of phys. p. 316. SPIGEL.
l. c. HARVEL p. 204.

b Hoc seculo causa & fedes iuuis dulcedinis detecta est. Sal nempe essentialis lactis dulcis est, quem miror a Præceptorre in chemicis experimentis non proponi: in patria vero mea magna copia parant. Auctor est Lind. Testi v. n. c. Cent. III.
obf. 33. laudator ex primis *Aloysius della Palma de arthritide*. In patria mea para-
tur ex lactis sero, absque acido parato, incocti ovis. Separate coagulo serum continuo coquitor, ne aceifcar, insipfatur repetito trans linteaminha adigendo, donec omnis viscositas abigatur. Tunc hoc tenue serum denovo coquitor, et, quam-
primum cuticula adapret, ab igne re-
moveret, idemque in frigore repositum
crystallos ponit albas sed ab aere flavas.
dul.

cunque materia paratus fuerit. Utrumque ab oleo habet, cum aqua diluto, quod ex tremore lactis adapret, qui carminatus bu-
tyrum exhibet. Solid oleum a chylo est:
adeoque pars chyli maxime oleosa, lac est,
reliqua lympha. Non negaverim etiam

spiritus, dulces, neque acidæ, neque alcalinas,
neque cum utrovis tale effervescentes, in
aqua solubiles, ab aere humiditate non
facile contracturas. Conf. mercure suisse
1734. A. Maj. Haec præparatio multo
eleganter est, quam *Tessiana*, que tere
foli evaporatione obtinetur tal dulcis,
albus, friabilis, informis. An etiam no-
tum hoc saccharum Brachianibus? quos
Kaempferus ait, ex lacte saccharum
ducere nosse.

c Et in emulsionibus artificiis manifestissi-
mum est: ibi enim oleum recens vege-
table cum aqua tritum alboire & duice-
dinem lactis perfœde imitatur. Hoc
oleum specie globulorum adapret LEEV-
WENHOECK. & pinguitudinem lactis
ex numero globulorum licet aestinare.
In equae hæc paucissimi globuli sunt,
plures in nurice BONANNUS microgr.
Plures in junioribus, pauci in vetulis
Lanzoni obser. 79 e. n. c. Dee, I. ann.
I. obf. 31. Hos globulos pellucidos
etiam *Hagenius* habet in dipter. p. 175.
& conf. CXXVII. Levitate sua secundunt,
& spati crevorem album dulcissimum
efficiunt, concusione vero coacti, majori
aque parte abacta cocent in speciem
solidioris olei, id vocant butyrum,

spiritus ad fundi, & lac perficere, & aliquid forte conferunt ad eam dulcedinem, qua humanos liquores omnes superat. Crassius autem lac est lotio, tenuius vero quam sanguis, & sanguinis serum, unde fit ergo ut urina vias lactis nunquam subeat non certe absque necessaria conditione, quae in partium fabrica latet, neque a sola canalis magnitudine pendet.

Serum) Quando lacti fervido aliiquid acidum adfunditur, coagulatur in unam &

d Spiritus ad lac adfundit Wharton p. 269. Nuck adenogri. p. 16. Mazia Inst. med. mech. p. 231 &c. Verum, ut hoc non negaverim, ita repudiare oportet spiritum ardenter, quem passim reperio ex lacte destillari. Fabulae origo est ex Johannis de Luca descriptione Tartariae: ex eo Purchas habet post quem a Listero repetita est de hum. p. 432. & a d. Hulde deßr. de la Chine V. IV. p. 46. Diferitus Strahlenberg Tartaros in pluribus lac equum concutere, crassamentum exprimerre, reliquum serum distillare, ita nasci ardenter spiritum, quem vocent areki. Addit Isbrand Ides bis vel ter destillari in istis. p. 237. Verum apud eundem I. de Luca reperio, Tartaros lacti equino addere hordeum, & nunc demonstratum est, serum lactis non solum, sed cum frumento addito fermentari, adeoque farinas vegetabilis unice pro aqua esse Comm. Lit. Nor. 1742. hebd. 24.

e Neque enim ad ignem cogitur, sed exhalat

f Ut notissimum est in aliibus, ubi unice utun-

scissilem massam, quae colostrum f* vocatur, & de vase in aliud vas transfundiri potest, ut ne gutta quidem destillet. Quando idem lac fiat, sibi relictum, fecedit pars ejus in tenuius serum, ut vocatur: pars altera, caseosa, expreso liquido omnino in caleum abit, adeo durum, ut pene lapideus fiat, sola repetita expressione per linea, trans quae lapides infositi lactis partem tenuiorem urgent, maxime, si butyrum prius separatum fuerit, neque enim caseus valde inducatur neque fragilitatem deponit, quamdiu

wantur coagulo ex vitulorum ventriculis parato cum sal Schuechzer post It. alp. I. p. 56. Boehr, Elem. Chem. Proc. XC. Ab omni vero acido lac cogitur, etiam integrum adhuc Gallii flavi. Sed etiam in febre conatum legi Schrader obs. 5. Dec. IV.

f* Colostra vel colostrum est primum lac a parte Palladii in novembri M. n. 13. Spigel. de form. fet. p. 17. &c. Tenue, aquosum, albuminis colliquati simile est Harvei p. 199. sensim crassificit p. 205.

g Scythae lac concutient, fecedit ad superiora butyrum tremor, medium serum est, in imo densum quid subfidel, vocant Hippacem Hippocrat. επιρροη. S. Ex lacte serum & caseus Ariosteles hist. anim. L. III. c. 20. Hoc serum aquam habet, a chylo, & lympham, a sanguine & itinere per ductum thoracicum.

h Vasa lactaria diuturniori usu obducuntur tartaro lactario terrestri durissimo Schenck. Tom. V. Pars II. Ec

diu butyrum admisum habet. Serum autem adhuc multum habet particularum nutritiarum¹, inde enim homines robusti ali posseunt, & ipse expertus sum, solo fero vitam trahi posse. Haec omnia & de brutorum, & de mulieris² lacte vera sunt.

Ex-

z. et al. p. 59. Lac in puer tabido specie tophorum egesum ex inferiori gurgute BENNET theatr. p. 73. Calculus in ductus chyliferi cisterna, le DRAN apud ILL. amicum BOHILIUM de viis latere n. 48. Haec vera terra est, co. f. PRAECEPTOREM Elem. Chem. II. p. 301.

¹ Aqua casei, (nempe fero lactis) ARABES plurimum utebantur MESVE p. 148. op. omn. ed. Junin. &c. Sero & quidem macilentissimo SCHEUCHZER p. 61. porci in aliibus unice sanguinatur. Hydrogalia per tres annos solo puella vixit MISCC. BUCHNER 1728. p. 979. & I. FERGUSON octodecim annis aqua & fero latus, & hordei decocto, vitam aluit, ex numeris Anglorum commentariis. De lacte vulgo notum est, podagricos maxime vitam unice lacte trahere LOBB. de calcul. p. 270. & phthisicos. Philinus, apud ATHENAEUM, dudum lacte solo, absque ullo alio cibo vel potu vixit.

² Butyrum ex lacte feminino etiam obtinetur BORRELVS Cent. III. obf. 82. ita tamen, ut lac humanum valde dulce sit & tenue, serofusus adhuc caprillum & eo tenuius asini.

Exhalat) Non bene adeo feminae pueris propiciunt, quando lac, quo puer altior, ad ignem prius excoquunt, fere per horam, donec imaginariam, quam accubant, cruditatem deponat. Depravatur enim coquendo, amissa parte fluidiori, salubriori, multo que falubrius foret¹, si absque ullo igne, unice cum panis mica parvulis propinatur.

Sponte) ^m Intra sex horas, quando is, qui nunc obtinet, coelo calor est (14. maji coelo fatis aestuoso.

In.

asininum, vaccinum minime aquosum LANZONI I. C. BOERRAHE Elem. Chem. II. p. 198. demum lac femininum minus de acida, plus de putrefactibili natura habeat, homo enim est de gente carnivora. Non coit lac utrinque dentatis ARISTOTELES I. c.

I Vaccini lacte recens emulcti odor omnino perit sola quiete, & nubes est particulorum facili visibilium, quae de calente lacte adscendunt. Hinc Phthififici solet lac de mamma muliebri commendari fugendum, de quo nihil avolando periit. Caeterum calidius lac praestare, etiam HOFMANNUS auctor est in physiologia.

^m Magis lac animalium carnivorum, sed & femininum. Recens autem emulctum neque acidum, neque alcalinum est, neque cum ullo sale effervescit ELEM. CHEM. Proc. LXXXIX.

Inodorum) Quando de lactis proprietatis respondendum est, omnino semper odo-rem explorare.

Chylus) Non tamen, qualis in ventriculo est, cinereus ⁿ, neque duodenalis chylus subflavescens, subamaricans ^o, neque ilei intefini, candidus & dulcis, neque mesenterici similis, cui lympha tenuis adfunditur, neque crudi, primumque in sanguinem admissi; verum chylus, qui per pulmones transiit, & cui lympha tenuis intime coniuncta est. Neque enim alia via est, qua possit chylus ad vasa galactophora venire, nisi prius semel vel iterum per pulmones obierit circum. Deinde ad chylum aliquid ^p de san-

ⁿ Idemque nimis acidus.

^o A bile admista.

^p Haec est pars mucilaginosa lactis; & ab aqua, & ab oleo, & a sale, & terra diversa GUTERMANN I. c. p. 14. quae, separato oleo & caseo, cum sero lactis co- juncta manet, & repetitis demum filtrati onibus ita separatur, ut liberata sales secedere possint not. b. Haec etdem & major ab aditu partium attenuatio facit, ut lac retentum putrefaciat, maxime in genere carnivora, caseus vero omnis sponte facteat, verminetque, & acris, alcalinus fiat EL. CHEM. p. 301. DCXC. not. ⁴⁴. Hac re a vegetabilium emulsione differt: Et inde forte natura lactis ab acido coagulabilis, lymphae alias seroque sanguinis propria, qua destituantur emula vegetabilia ELEM. CHEM. II. p. 298. & Proc. S9.

sanguine materno accedit, multo chylo crassius:

DCXC.

Graviditatis) Feminae plerumque post finem mensium in praegnantur ^a: id confirmant numeroa experimenta in Gallis capta: ex centum enim partibus omnino nonaginta & novem fiunt nono mense post menitrua ultima, numerando unam septimanam post menses ultimos, & ab ea epoca cha repetendo novem gestationis menses. Tunc enim uterus repurgatus & vacuus est, & exhausta plethora, neque metus adeat, conceptum adeo cito expulsum iri. Nunc concepit utero femina. Sed fetus primo parvus & constrictus est, hinc plethorae materia, post tres septimanas reparata ^b in uterum deponi nequit, adeoque sanguis regurgitans abit in vasa, quae cum utero communicant, & distendit mammas, & eo ipso signo, etiam prius, quam menses emanferint, dignoscitur graviditas ^c. 1732. quando primum tempus mensium emanavit, tunc mammæ intumescunt.

Par-

a DCLXXVI. not. ^m.

b Cum menses viginti unciarum sint DCLXVII. not. ^c, fetus vero uno mense a conceptu tantum unius drachmae DCLXXVI. not. ^c.

c Inpeditis quoquaque modo vasis inferioribus, sanguis ad superiora regurgitat. Fetus non sanus est, si lac in gravida abundaverit Hipp. epid. II. f. 6. Apber. V. n. 52.

Ee 3

CEL-

CELSUS L. II. c. 7. nempe plethora ad uterum vergere necesse est, ut fetus incrementa capiat. Praegnantibus menses pauci vel nulli, nam lac ad mammae fertur Hipp. *reg. yvavae. a. MAURIC.* p. 157. Et primo quidem gravidis paulatim mammae turgeant, aque plerunque dolent, quod saepe graviditatis signum est DIONIS ib. p. 153. & lac incipit apparere, quando fetus moveretur MAURICEAU p. 92. serofumque dilatavit DIONIS des accouch. p. 155. E. N. C. vol. 4. obs. 66. aliquando vero etiam in gravidis verum & copiosum adest E. N. C. Dec. II. ann. 2. obs. 99. (aliquando tamen nullum SCHURIG. foliop. p. 416. 417.) Hinc mortuo fetu mammae gracia lefunt Hipp. apor. VI. n. 39. LANG. spif. p. 670. MANNINGHAM p. 19. Simili modo a mensibus subito suppressis repentinus mammarum tumor succedit LANZONI obs. 190. & vetustus aphorimus est, si mulieri neque praegnanti, neque puerpare, lac in mammis fuerit, ei menses defunt Hipp. apor. V. n. 39. Et vicissim, a mensibus vel haemorrhagiis mammae gracilescunt LOMM. obs. I. 2. E. N. C. Dec. II. ann. 4. obs. 154. Sed etiam in hydrope, qui pro graviditate insuperatur, mammae innumerae Schaber de virg. afit. p. 23. & cum mole lac in mammis fuit Hipp. *reg. yvavae. Mauriceau* p. 114. FICK COMM. nor. 1732. h. 20. Invenio equidem Lituanian feminam Mem. de l' Acad. 1705. & quam delicijs Cyprianus, & ea, de qua Calvo agit his. de l' Acad. 1714. cum fetibus tubaris nullum in mamma lac habuisse, sed hoc ad

Partu) Tunc plethora, solita ferri ad uterum, eo nunc contractio, ad mammae refluit: &, quamprimum lochiorum copia imminuta est, mammae turgeantur.

Largiora) Pleraque feminae nobiles sperant se formae elegantiam conservaturas esse, si infantem non lactaverint. Verum non quidem homines natura non sumus sapientiores. Sed NATURA nullas reginas creavit, neque dignitas civilis aliiquid in corporis fabrica mutat: feminas ergo fecit DEUS, quas homines vocant reginas. Hae adeo reginas perinde tertio gestationis mense, & iterum a parte inflatas mammae habent, sed repellunt medicamentis id lac, quod debent puer. Hoc confilium, si feliciter evenerit ^e, lochiis abundantibus reddit obnoxias, atque menstruis omni mente recurrentibus. Quae vero infantes lactant, eae lochia ^f minus copiosa patiuntur, & omnia puer-

ad miferum statum refero, in quo haec feminae fetum extra uterum habentes, vicitaverunt. Deinde cum mola lac adesse negant DIONIS des accouch. p. 184. Pafib. de mola n. 22. Verum obopsum experimenta, & iste fatetur, uti nec ipsi vici sim negaverim, hoc lac aquosum esse.

d. DCLXXXVII.

e Nam inter caulas est inflammationis uteri & funicularum febrium puerperalium. Confer de noxis laclis repulsi BELLINGERUM in append.

f. DCLXXXVII.

g Nutrices vix menses patiuntur. Arist. hist. anim. L. X. fin. certe vix, nisi post octo-

decim
E 4

puerperii symptomata mitiora, mensesque & omnino nullos, quamdiu lactant.

Ledit) Corpora feminina arterias & venas omnes, & imprimit uterinas & mammarias adeo laxas nacta sunt, ut omnis pars sanguinis, quaeunque ad obeyundam per corpus circulationem minus apta fuerit, continuo, vel ad uterum deponatur, vel ad mammas, magis vero ad mammas, a quibus relistentiam fistula auferit: idem enim fere suctionis, qui *Beyleona* antiae effectus est.^h Tanti certe sucho est, ut mammae siccæ maneant, nisi exsugantur. Haec causa est, quare chylus, nondum aduetus permeandis vasis humanis, adeo faciat in mammas illabatur.

Sponte viri) Raro id contingit, ob rationem jam propositam, & collapsam substantiam cavernosam papillæ, quæ ductus laetœco comprimit. Quando vero puer fugit, removet a papilla pressionem externi aeris, expandit substantia cavernosa papillæ, & sanguis eo ruens implet cellulas, aperit-

decim a partu menses *L. Bourgeois* I. p. 163. Vicissim lac, si quando in menstruatis fuerit, malum est la *Motte* obs. 87. Aliquando tamen cum laetœ etiam menses fluunt, forte in valde plethoricit *Lamy* in *diss. Anat.* *Orlob* *oecon. part.* p. 107. *Harder* prodr. *phys. c.* 10. Conf. DCLXV. not. b.

h DCLXXXIX.

i Cujus globuli, & majores & laxiores sunt, quam sanguinis globuli, ex utraque causa impermeabilis.

aperitique ductus galactophorus, in quo nunc lac facile subit, adtractum sungenio.

Salta) Aliquando ad unum, & duos & tres nonnunquam pedes ^k. Ratio haec est, Papilla sibi relicta vix dimittit lac, & convenienter spongeosa fabrica sua constringit oscula vasorum galactophorum. Quando vero papilla, per suctionem titillata, arrigit, percita quadam tentagine, tunc reddit fabrica spongeosa a ductibus lacteis, & per istos, nunc liberatos, lac exsilit.

Aescat) Quia chylus est, crudusve humor, chylo proximus ^l.

Viris) Exempla habent *SCHENKUS*, *DONATUS* in historia medica mirabilis, & alii, qui de mulieribus scriperunt. Neque hoc nobis debet mirum videri, nam viri chylum conficiunt, qui pene lac est, & solo

k Ex plenis vasis uique humor cum saltu exsilit, etiam ex salivalibus, ut vulgo notum est.

l Panis & pleraque vegetabilia aceſcunt. Hinc chylus acidus est, & in ipso fangui vestigia hujus acidæ indolis superfluit. Pus ipsum acidum olet *Quesnai de la Saigné* p. 169. 195. Formicarum succus cichoriū rubefacit *Rai Phil. trans.* 68. In carnivoris autem animalibus, canibus, felibus, leonibus, lac acre & urinofum est *Boerbi ELEM. CHEM. II.* p. 297.

solo lacte nutrirum omnes ^m, quocunque prius usi fuerimus cibo, prius enim quam nutriti, chylus in lac abit. Deinde viri habent mammas, papillas ⁿ, areolas, eodem loco, & eadem fabrica factas, que in feminis est, unice minus laxas mammas, & minus turgentes humoribus. Ergo, si vix mammaram, quae in utero que sexu eadem adiunt, in viris dilatata fuerint, lac in mammis certe nascetur. Vir fuit, pauperulus ^o, cui carissima conjux mortem obierat, reliquerat infans tem, qui mamma sua privatus noctes diesque ejulabat. Miseratur pueri, adipicuit propriae mamuae, suxit infans avi-

^m Chylo nempe, qui aliquamdiu lactis habitu per sanguinem circumfertur, donec in serum fiat **cxlviii** &c.

ⁿ **DCLXXXVIII.** Aegyptiae omnes mammofios res P. ALPINUS hisp. nat. ag. I. p. 14. b.

^o Simile exemplum reperi apud S. Boccone offero p. 194. & aliud ex Santorelo apud Diemberroock p. 249. Sed in univerlum lac ex virorum mammis fillast plerumque aquosum, serosum, auctor est *Aristoteles* hisp. anim. L. III. c. 20. Virorum papillis adreflati ros aliquis effluit *Ia/ea* ^a *Pratis de uteris* p. 142. Lac de mammis virorum fillare viderunt *Lacuna* apud *Rod. a Castro de nat. mul. praeſ. Corpus* (ad uncias quatuor una vice emollia) p. CCl. b. *Cardanus de ſubtil.* L. XII. *Vesalius* p. 678. *Cyprianus* p. 19. *Holvig. Franciscus Maria Florentinus libello pro-*

prio,

avide, atque adeo vir in nutricem evasit.

Virginibusque ^p Ratio eadem est. Hic Leidae exemplum contigit. *Ancilla honeſtissima*.

prio, e. n. c. *Dec. I. ann. 8. obs. 86.* & iterum *ann. II. obs. 135. Cent. I. obs. 86. Vol. 4. obs. 68. copioſum, Keil p. 117. *Morgagnus Adv. I. p. 11. V. p. 3. Ill. Teitelmeyer med. for. p. 38. Venette p. 51.* in medico, *Lanzinus animalia*, 31. & de se ipso tellis est *Bianchi* apud *Mantebtheatr.* II. p. 174. apud *Rullos* vero frequenter viros lac in mammis habentes reperi *Duvernoi AB. Petr. Vol. III. & in Africa Charlton.* Vide compilacionem ex *C. Gemma*, alisque apud *Marcellum Donatum* p. 61. & *Cornelium Consentinum* p. 201. & *Francum Sat.* XV. In capro lac *Aristoteles* l. c. cum mammæ urtica confircentur. In lepero mare lac e. n. c. *Dec. III. ann. 5. 6. obs. 88. Canes & feles males*, qui catulos aluerint proprio latte *M. Donatus*, *Boccone* l. c. p. 200. Tres hircos lac exhibentes mulgentibus, serio recentes *P. A. Matthioli epis.* p. 244. & alium hircum *Lentilius* e. n. c. *Dec. II. ann. 8. obs. 230. & Schwankfelt theriotr. files.**

^p Lac in virginibus nullum esse *Aristoteles* auctor est, qui negat lac nasci, nisi femina utero tulerit *Hisp. anim. L. III. c. 20.* Sed aliqua tamen paucim exempla in contrarium reperiuntur in feminis, neque gravidis, neque puerperis e. n. c. *Dec. I. ann. III. obs. 136. Harder prodre. phys. &*

stissima, quae neque conceperat unquam, neque pepererat, cubabat cum herilibus infantibus, lecti ficia. Pertiaea nocturnarum ejulationum, & somni expers, adipicuit tener-

caniculis Vol. 2. obs. 121. In virginibus exempla habent Alex. Benedictius, a Vega, Forestus, Corn. Contentius l. c. T. Barth. hys. 27. Cent. I. Salmuth obs. 92. Cent. I^o. Mangerius l. c. p. 172. Morg. Adv. V. p. 3. & collectione n. habet Cl. SCHACHE-RUS Polycarp f. in progr. & FRANCUS Sat. XV. Virgo nigrita puerum lactavit Venette p. m. 51 52. Cattelam, quae nunquam pepererat, felis ita emulsi lacten-
do, ut lac daret Kerkring. obs. 21. & in capra virgine simile exemplum habet Craenen eton. anim. p. 718. tum Boccone l. c. p. 201. Schurig folioli. p. 412. In velutili vero Aristoteles l. c. exempla re-
fert. In vidua quinquegenaria L. Bour-
geouis p. 9. & e. n. c. Dec. III. ann. 7. 8.
obs. 86. in feminis 64 annorum Muralt coll. anat. p. 56. Quinquegenaria nutrix Henr. ab Heers obs. 14. Sexagenaria nu-
trix I. M. Hofmann e. n. c. Cent. X.
app. obs. 44. In feminis 68. annorum lac
ea copi natum, ut gemello nutrirerit
Phil. Trans. n. 452. & in octogenariis ut
pueram aleret AG. Suec. 1733. p. 86.
Avia nepotem lactans Diemerbruck ex
Santorelo l. c. Confer exempla apud
Motibium in physiol. p. 568. tum Bartholi-
num Cist. med. p. 250. & Francum l. c.
Non ignoro Cl. Manningham fluorem
ferosum ex mammis femininarum a retentis
menstribus stillantem non pro lacte habere

p. 45.

tenerimum infantem uberibus virginis.
Suxit puer verum lac, atque repetito co-
natu nutricem fecit, quae expers fuerat con-
jugii. Re detecta, suspecta habita est te-
merata pudicitiae, atque recentie puerperii:
sed honorem adseruit accurata inquisitio, ob-
stetrices enim utique vestigia partus facile
reperiissent.

Footi.)

p. 45. quale serum acre ex mammis vir-
ginis describitur in e. n. c. Dec. III. ann.
IV. obs. 83. Sed verum lac est, quod
pueros nutrit.

q Res ipsa undique confirmatur. Serum tenue
in turgidis mammis puerorum esse, & pos-
se exprimi Spigelius l. c. c. 16. primus
inter eos vidit, quo legi, deinde Riola-
nus p. 409. Bartolinus epist. ad Horst.
p. 86. Harvlei exerc. 55. Bobm. p. 29
T. Cornelius Conf. progr. VI. e. n. c.
Dec. I. ann. 8. obs. 86. Vol. 5. obs. 131.
Bresl. 1724. p. 216. pro re nova, Morg.
adv. V. p. 3. Franc. Mar. Florentinus l. c.
Gutermann Comm. Lit. 1734. hebd. 16.
Hebenstreit progr. ad anat. mul. Lanzen
obs. 65. conf. Francum l. c. p. 249. Ne-
que subito haec proprietas evanescit, nam
in triduano puer Buchner mil. 1729. p.
180. Spigelius l. c. in trimeltri filia lac
vidit Craenen p. 127. in poelli octode-
cim septimanarum copiosum lac fuisse
legitur in e. n. c. Dec. II. ann. 9. obs.
129. in bimulo fratre lac in mammis
vidit Winslow Expos. IV. n. 24. in no-
venni puer. e. n. c. Dec. III. ann. 7. 8.
obs. 86. In minorentri puer Bartolinus
apud. renov. p. 333.

Foetui) Omnis recens natus infans, quot-
quot vidi ^a, five mas, five puerilla fuerit,
mammam laetę turgidas habet, & papillas
erectas, durissimas, quas emulgendo, & ex-
prinzenio, vel exsugendo, nutrices eva-
cuant, ne stagnans liquor noceat: Tunc
perfecte humor exsilit, qualis in mammis
matris est, primo a partu die. Bos enim,
postquam vitulum enixa est, altera die lac
dat emulsa, vocant bieſt, insigniter diver-
ſum a laeti, secundum natum habente.
Hujusmodi lac etiam in mammis fetus est,
& etiam extuctum aliquoties redit, donec
post aliquot dies exsiccetur, uti in feminis,
post ablationem, lac evanescit. Unde hoc
fit, & cui bono? Causa manifesta est, licet
a nemine explicata fuerit. Fetus mammæ
semper laeti pellicent, quando recens in
lucem editus est, & miri morbi fiunt, nisi
expræsum fuerit. Videtur hoc modo re-
spondere posse. Quidquid glandularum est,
id in fetu majorem longe molem ^b, quam
in adulto, obtinet. Thymus in fetu pul-
monis lobo non multo minor est, & habet
ingentem aperturam, qua in oesophagum
aperitur, eoque lac deponit, certe ita se
reperiſſe scriptit ad me magnus inter nunc
super-

^a Et apostolata faciat *Spigelius* l. c. *Gutermann* l. c. Receptum esse, ut exprima-
tur serum de infantum mammis *Maurici*:
obs. 189.

^b DCLXXXII. not. i. k.

^c DCLXXXII. not. l. De ducta vero, quo in
oesophagum pateat, nihil inaudivi, neque
probabile videtur.

superflites Anatomicus. Sensim autem mi-
nuitur, ut in adulto nullus superflitus, & pe-
nit absque vestigio glandula, adeo ampla,
quaes in fetu requirebatur, in adulto homine
inutilis est. Ita etiam mammæ in recens
nato magna sunt, in utroque vero texu
dispereunt, ad pubertatis annos usque, nam
eo tempore puellæ mammæ nihil
pueri mammis ampliores sunt. Utilitas au-
tem hujus lactis in fetu secreti obſcuræ est.
An infans ipsum in utero fugit ^x? flexilis:
fimo enim, dum in utero habitat, corpo-
re est, & sedet capite prono, & incurvato.
Confusilis de hac re *BVYSCHIUM*, rescrip-
tit, se lac perinde in mammis fetus reperi-
re, inquisitorum autem esse, an omnino
fugat, si fortuna fetum vivum in matre
mortua spectandum offerret. Sed ab eo
tempore nulla oportunitas oblata est, &
illum nunc fata abſulerunt. 1732. An fe-
cernitur ex mammis liquor, qui in cava-
tem amni effunditur ^y? Videtur hic aliquid
subſteſſe incogniti.

Solum) Quia lac chylo proximum, ne-
que haſtenus in acaleſcentem naturam hu-
moribus nostris propriam, degeneravit.

Cremorem) Adparet ex chemica emulſio-
ne. Quando amygdalæ, hordeum, oryza;
cerea-

^x Exiguus, misitus, & obrutus pinguedine.

^y Ita fere *Biduo Exerc.* V. Dec. II. Verum
mihi haec ambages valde inutiles, &
abique exemplo videntur ^z, receptum
nempe femel succum, iterum ex corpore
excerni, ut denuo ore receptus in alimens
tum cedat.

^z BOHN, p. 29.

cerealia reliqua, vel semina cucurbitacea, frigida vulgo, majora, & minoria, teruntur cum aqua, oleum miscetur aquae, & fit perfectus chylus. Quando lac istud sibi relinquitur, sursum intra quindecim horae minuta fecedit tremor, serum ima petit, eadem fere ratione, in homine, oleosa ingesta cum tenui lympha trita, in chylum abeunt. Caleus vero in emulsione nullus est, neque enim hic ex chylo generari, sed a lacte materno fcedere videtur ^z. Hinc ex lacte crudissimo caseus minus bonus paratur, & ex eo demum lacte optimus illus caseus, quem Wallones vocant *Remoudon*, parari potest, quod dicit in materno sanguine manerit. Hic caseus destillatus eadem principia edit, quae ex cornu cervino, vel ex humano sanguine per ignem obtinentur: & in solo aere caseus per temporis moram ita putreficit ^{aa}, ut prae acrimonia causticus fiat, cutemque inpositus, erodat. Hujusmodi etiam casei parantur in Hollandia boreali.

(Tempore) Vulgus ipsuadetur, multique cum vulgo medici, lac unum, definitum sui proprietatis, liquorem esse. Verum, ut urina, ita lac, omni fere hora aliud fit. Experimenta feci, maximo cum successu. Si mulier, quae tota nocte fistulosum in-

fanteria

^z Non repugno, terram, quae cum cibis accipitur, uti salivae, & urinae, & bilis, perpetua comes est, ita lac comitari DCLXXXIX. not. 5.

^{aa} Etiam lac putreficit & verminat BOYLE exp. phys. mech. cont. p. 133;

fantem lactavit, eo toto tempore nihil bibit, mammae habebit flaccidas, fitim vero patietur maximam, & solent dicere nutrices, nulla majori voluptate se adfici, quam a potu, sub ea tempora hausto. Si vero nihil biberit, & tamen puerum matutinis horis mammae adplicuerit, renuet iste lac ingratum. Bibat tunc, continuo flaccidæ mammae turgebunt, & infans avidus lac hauriet, quod non sicut in sanguine cum iis qualitatibus, cum quibus ab infante sicutur, adparuisset enim, si tale adfuisset, sed a potu, post unam alteramve circulationem dilatatum & mutatum, in ubera venit, neque ideo totum crudum est, cum pars circulando praeparata admista sit.

Communicet) Quod nutrix peccat, infante necesse est luere, purgari, si purgans medicamentum adsumserit, labore, si spiritum vini ingesserit. Id vero tunc fit, quando ubera inania fuerunt, non periade, quando edit vel bibit mammis jam parato lacte turbulentibus: si enim mammae plene fuerint, infans, etiam si nutrix vinum bibit, continuo mammae potest adplicari, neque enim novum chylum, sed lac extrahet, pridem paratum. Quando vera fugit ex inanibus mammis, recentissime repletis meraco potu, sitibundus & avidus, venenum adtrahet. Vidi nobilem puerum, cui sanissima nutrix erat, horrendas pati convulsiones, nullam caufam tanti mali reperiebam in tenello corpore. Sed aditare vidi aegro hilarem & quasi temulentam nutricem, & rogavi, num biberit? adfirmavit. Porro interrogavi, quo tempore po-

stremum mammam puer exhibuerit? re-
posuit, id a prandio factum esse. Iterum
quaesivi, an prius puer bene valuerit? ad-
firmatum est. Ergo contuli ructus & con-
vulsiones pueri, cum confessionibus nutri-
tis, & accurate vidi, puerum cibum esse,
ea vero acetate ebrietas pene lethalis est, &
difficillimum expertus fui laborem, ut om-
nibus ex arte factis puerum fervarem. Per-
suader omnino, in aulis & apud diiores,
ab his meritis nutricum potitionibus longe
frequenter, quam creditur, puerorum
mortes accidere, atque adhuc frequentio-
res primariorum puerorum morbidas debiles
que constitutiones. Causa funestus in aula
accidit; Medicus nutriti principis medicamen-
tum purgans exhibuerat, & negligenter,
oblitus fuerat monere, ne continuo
neve ante octavam a sumto pharmaco ho-
ram principem puellum uberibus admoveret.
Inscia adeo misera lac praebuit principi: is
fuxit avide totam ex nutritre vim phar-
maci ^{bb}, inciditque in hypercatharsin, qua

ex-

bb Exempla passim existant. Infans purgantis,
quod mater adsumiserat, effecitus passus
T. BARTHOL. Cent. II. lib. 93. MAR-
TIANUS apud LANZONUM vol. III.
p. 484. Ex eis gratiolae lac vaccarum
purgans, & ob eam causam aliqua Ebro-
duni, (ubi omnia plurimam crescere vi-
di) prata neglecta VIRIDET de primis
tot. L. c. 15. Lac amarum ab aba-
sinthio A. Hafn. Ann. II. obs. 62. Lac o-
vium Provinciae thymum redolent Zod.
Gall. ann. IV. M. Mart. Croci in lacte
color

extinctus est. Si monuisset medicus, quod
hic moneo, extra omnem fuisset culpam.
Contrario vero errore medici, saepe laetus-
ca, vino, cerevisia, & reliquis acidis nutri-
trici interdicunt, que tamen nutritibus
saluberrima sunt, cum unice oportuisset
monere, ne continuo a pastu, hujusmodi
eruditis cibis adsumatis, nutrita, cui mammae
inanes sunt, infantei mammis adipiceret:
ea enim omnia lac octava postea hora ad-
sumptum minime corruptent. Quando ve-
ro mulier tota exhausta, cerevisiam mera-
cifi-

color Lanzon. anim. 31. Lac vaccarum
inpraegnatum allii viribus Lobb. de calcul.
p. 267. & vulgo notum est, cepae alpi-
nae tenuifoliae sapore quorundam mon-
tium butyrum, & iplios infici caseos.
Haec demonstrant, lac de chyli natura
multa retinere. Sed morbi a matre in
infante transentes vicissim demonstrant,
multum etiam de materno sanguine in eo
esse. Febricitanti lac corruptitur, &
flavum fit Elem. Chem. II. p. 302. Lac
in lue boum tenet, flavum ib. p. 303.
Iterum cum latte in puerum transit
E. N. c. Cent. I. obs. 90. & de lue pas-
sim experimenta leguntur. Aliquando
tamen video dirissimos morbos maternos,
laetenti puer nihil nocere. Vidi in febre
miliari, in lue venerea matres pessime
adfectas, innoxium lac praebuisse parvulis.
Vaccae rabidae lac minime malum
E. N. c. Vol. VI. p. 321, & a matris pe-
ste decumbentis latte nihil in infante mali
Stalpart van der Wiel Cent. I. obs. 99.

cissimam bibit, ex eo genere, cuius cadus octo, & decem florenis venditur, mammas utique lacte plenas habebit, & fertier punctionem novi chyll, ad mammas vergentis^{cc}. Si vero tunc puellum uberi adipicuerit imprudens, convelletur infans, miris modis, & verilissime ebrios erit^{dd}. Ita saepe ex culpa bibacis mulierculae, miselli pereunt. Nam cerevilia & alii meraciore cibi, vix mutant ad mammas fluant, omni nunc sere exhaustas liquore.

Optimum) Aliquot a pauci horis lac optimum est, neque crudum, cum duae sanguinis unciae intra viginti quatuor horas 1440ies circulationem eobant, atque adeo numerosissimis vicibus chylum per pulmones iuvile necesse fit, qui quarta hora ex mammis exsurgitur. Hoc ipso tempore fetus, qui alimento eget, mammis optime adipicatur.

Abominabile] Si nutrix, viginti quatuor integris horis neque eredit, neque biberit quidquam, quale jejunium sectae aliquae, antiquissimos ritus secutae, inperant adfici; & aliquando etiam nostris accidit, si febi

^{cc} Quasi ad modum laquei superne ab axiliis adtraheretur STAHL. Dolores a dorso versus mammas, lactis iter demonstrantes DIEMERBROECK p 242.

^{dd} Vinum nigrum sincerum ex mamma Lanzoni obs 131. E. N. C. Dec. III. ann. 4. obs. 75. & cassia Kohlbans apud Horst. Epist. X. Zod. Gall. I. c. & cerevilia E. N. c. Dec. I. ann. IV. obs. 15. Ex cerevilia a nutrice sumta puer hydropticus Bartholinus l. c.

febi aliquia afflictæ ad cibos naufraverint: tunc lac habebit nulli infanti potabile. Si octava matutina nutrix cibum sumterit, infans ad decimam horam a meridiæ lac admittit^{ee}, post eam horam, & nutricia jejunium quindecim horis longius, refugiet mammam, si mater voluerit admoveare, & perget ejulare, frusta oblatis uberibus. Hoc, adeo vetutum lac, emulatum adaptet dilutum, subflavum, saltum, Belgæ nomine ab aqua marina defumto vocant braack. Hæ lactis mutationes explicatu minime difficiles sunt. Omnis sere chylus noster & potus acepsit, & oleofam inolem habet, sed vis corporis humani destruit omne acidum, oleum vero omne adtenuat, & utriusque inducit naturam nostram falsam, quae vergit in falsum urinæ elementum. Ita homo, qui lac vegetable bibit, non lac, sed urinam minget, flavam, falsam, ut omne illud blandum, dulce, album lactis penitus deletum sit prius, quam chylus per valfa renalia transeat. Eadem ratione chylus, quando viginti quatuor horis per ma-

ter-

^{ee} Lac intra duodecim horas perfectly paratum est, bis enim vaccæ de die emulgentur Elem. Chem. II. p. 300. Diutius retentum & in vaccis corrumptur, & in feminis: atque faciliter idparecet. Flavissimum in infanticidae mammis, & parum fluxile videtur. Inde etiam, quod febientes & effridentes lac tamen habent, demonstratur, lactis partem non minimam, ex humanis liquoribus esse. A soluta pinguedo? Ita Hofman. Physiol.

F f 3

ternum corpus circulationem obiit, abit in ichorofum, faltum, urinosum lac, quod oblatum puer non solum resipuit, sed fere in convulsiones incidit, adeo irascitur tam horribili alimento, quod ipse fieri vidi, cum nutrices naufera febrili laborarent. Si vero cum adeo malo lacte, nutrix ptisanam hordeatam biberet, aut cereviam, contiauonem lac reddet.

Vixi) Infantes raro alio, praeter lac, cibo utuntur, ergo quidcumque tenellis acciderit, causam fum in lacte oportet habuisse. Quando infans variolis, aut ardentie febre laborat, tunc convenient lac acidulum, & hujusmodi etiam alimentum nutricia dare oportet. Abilitate ergo ab ovis, a pisibus, & carnibus, haec enim alcalescent omnia, & putrefescunt, deinde a salinis & biliosis. Nam etiam sponte febris nimis profunde haeret, & si eo tempore nutrix opipare vivet, afflatis carnibus, atque meraco potu uteretur, flammae certe adfunderet oleum. Si vero tenui viuctu ufa fuerit, lacte v. g. ebutyrato pro potu, & ptisana, pro cibo vero pane, milie, oryza, avena, tunc pulchre habebit infans. Porro in hoc casu, infantem continuo a pastu, vel non serius quam emora, nutricia mammis oportet admoveare, ut quam crudissimum chylum forbeat, ante, quam acefens adfumitorum indoles fuperata sit. In hoc enim malo, quando aliquin vis vitae super legitimos finies in infantibus valet, ea dare oportet, quae hunc adstritum doment. Si vero in infante pallor adseruerit, morbus frigidus, & acridus, & anima, sudorque, & alvi faeces

aco-

acorem spiraverint, & tornina infesta fint, nunquam malum ita fanabis, quin perpetuo recrudecat, nisi lactis materni acidam indolem mutaveris, neque obtinebis fidelem victoriom exhibitiis cancrorum lapidibus, semper enim renascetur, atque ad mortem usque molestem erit acidum. Ergo pene integre pane abstineat nutrix, pices edat, carnesque, & bibat rubra, meraca vina, neque mammam praebeat puer, nisi sexta a pastu hora, quo tempore adiumenta sera in naturam nostram abierunt.

Bonum infantis) Medici aulici, quibus infantum regiorum nutrices eligendi munus incumbit, solent lactis guttulam in cochlear aureum, vel argenteum, destillare, tunc, si consistit gutta, lac pro bono, & cocte habetur. Porro colorem subcoeruleum esse oportet, album enim lac nimis crassum est. Sed odor omnis debet abesse & sapor falsus omnis, atque dulcedo apparere, qualis in saccharo est. Verum his omnibus optime constitutis, mihi tamen nulli potest medicus. Vidi optimas nutrices rejectas suisse, & electas pessimas: nam, cum fortuna nutritum, & totius familliae ab ea electione pendeat, vix aut edere audent, aut bibere, ante explorationem, ne forte aliquid in cibo vel potu admittant, quod laeti noceat: Deinde anxiæ accedunt. Sed cum his conditionibus lac feminas sanis-

ff Lac albissimum, medocris confidentiae optimum est Mauricau p. 52. & melius semper, quod tenuis la Motte l. c. 33. Hofman in phys. F f 4

fimae salutem erit, & aliquid habebit de urinæ odore. Cum hujusmodi nutrix mihi exploranda permitteretur, jussi edere & bibere miseram, & post aliquet horas redire, reddit onusta lacte optimo.

DCLXXXI.

Dilecti! Omni modo nititur infans, ut aerem capiat ^a DCLXXXV. & talpe modo moverit per omnes angustias, quod matres & obstetrices experiuntur, neque quiescit, nisi fatigatus. Nunc hunc fetum aer extus adluit, ergo, quamprimum pectus dilatavit, momento citius subibit pulmones ^b, & ita mutabit ^c, ut per totam vitam hujus mutationis effectus superfint. In hac prima respi-

^a Catellus caesarea seftione excisus continuo hivit & respiravit Boyle exper. phys. mech. p. 41. Cui vero fetus primum respiratione respondenter vari. *Thrufo* nus irritationem adducit tacum alvi, & partus vehementer motum, hinc natam in sanguine luctam p. 96. 97. Swammerdamus necio quam irritationem diaphragmatis ab humoribus, necio quibus, sanguini admittit supponit p. 73. *Piternius* ab aeris pondere & elate deducit niente in pulmonem fetuare destitutum, sic restituente aequilibrium cum aere externo, ut pectus nunc dilatari queat. Mihi evidens videtur esse, quod vaginam molitor, in loco incommodo, ubi variis afflictiones patitur, adfectus molitoris mis aquis, a frigoris contactu &c.

^b DCVIII. not. ^c

^c DCVII. not. ^c

respiratione primo aqua & mucus ex naribus & ore fetus erumpit, in secunda vero inspiratione, jam aer pulmones subit.

Explicit! Egregia habemus de hac re ^d experimenta, cum in primis inter duos celebres anatomicos Amsteladenses controversia exarhsiet, & magistratus imperium accederet, tune enim tota res ex imis excusa est. Femina extra conjugium puerum pepererat, et mortuus repertus est, & mater infanticidii accusata. Cum autem aliqua vacillatio esset, & rea scelus perficie negaret, atque contendenter fetus suum in utero perisse, quaesivit ex medicis Magistratus, an possent hoc dubium ex arte sua expedire, Annuerunt medici, re perpenfa, atque edixerunt, si fetus ante partum in utero mortuus fuisset, tunc pulmonem in aqua fundum petiturum, (haec autem reae defensio erat), atque adeo crimine matrem liberatur fore. Si vero idem fetus vel semel respirasset, atque adeo vitalis editus fuisset, tunc, ejebat peritissimus medicus, fore ut pulm in aqua nataret. Experimentum factum est, & pulmo innatavit. Contra conclusionem vero medicorum patronicaule magnam vim dubiorum moverunt. Verum recte omnino medici. Quamdui fetus in utero vivit, aerem nullum haurit, hinc pulmo fundum petit; quando vero respiravit, tunc aquae innatavit. In ipso fetu, si quidquam inanitatis esset, pulmo nataret, caro enim sanguinis pondus non superat, qui

tan-

^d DCLXXXI. not. ^a

F f 5

tantum una duodecima parte pondus aquae excedit. Verum totus pulmo fetus una, continua, compacta caro est, & frustre certe embryo elevaret peius & leptum deprimeret. Nullus enim adeit aer, qui tubeat, & ipse potius liquor amnii in os fetus influeret, &, si fieri posset, ut uterus dilataretur, ipsa ea aqua vesiculas pulmonis replet, uti aer solet. Quando vero aerem haufit infans, totus pulmo inflatur, & unica etiam inspiratione ita disponitur, ut nunquam hanc conditionem penitus amittat. Nam etiam ii pulmones, quos in vacuo Boyleano aere privati, tamen supernatant aquae, neque unquam subidunt. Ergo respiratio pulmonem specific leviorum reddit: nempe facit, ut distantia vaorum sanguineorum augentur, & minimi extremi fines bronchiorum, atque Malpighianae vesiculae a te invicem recedant, & omnes arteriae pulmonales in eadem ratione ampliores reddantur, in qua thorax dilatatus est, & liquida pro portione totius massae, minorem rationem habeant. [1732. evakuari arterias, & generari in ipsis vacuum Boyleanum, & una cum bronchiis ita

CCXXIV. not. a. Omnes partes corporis humani fundunt petunt, totusque, ut saepe vidi, embryo. Vis putredinis vero facit, ut innatet, neque certius corruptio- nis signum est. Sed pulmo fetus nihil habet, quo differat ab alia quacunque parte corpusculi. Superest, ut mergatur. *Maximus pulmonem* q. mensie se ad aquam habere invenit : : 182. 274. & quinto mensie : : 504. 494. l. c. diff. VI.

ita distendi, ut majorem angulum duo rami intercipliant, medius vero ductus arteriosus distractatur.] Nisi enim vasa sanguinea inter se magis, quam prius, dittarent, nulla ratio esset, quare nunc pulmo non, ut prius, subfideat. Nunc, cum fistulæ & vesiculae aereæ magis expanæ sint, etiam rubra pulmonis vasa ampliora erunt, quam primæ, & venæ perinde, uti arteriae, amplæ sint, & sanguinis auctarium, quod arteriis pulmonalibus receptum erit, premet in sanguinem venarum. Ergo sanguis cordis dextri, expulsus in arteriam pulmonalem, non eam, quam solebat in compacto pulmone, resistentiam nunc invenit. Non ergo tanta portio sanguinis per canalem arteriosum in aortam irruit: Nam ex pulmonali arteria in ductum arteriosum, ea

tan-

f. *Fetus pulmo brevissimus* est, & septum alacritate ascendit. *Pecten de aer.* & *alimi-* def. c. 8. magis enim molem tunc hepar habet, & plena meconio intestina. *Exiguus thoracis* non exiguum partem thymus replet. Pulmonis ergo vasa angusta, conpressa esse, necesse est, magis, quam in illo adulti etiam cadavere, quod comparando inveni. Merito adeo per hunc pulmonem parum sanguinis transt DCLXXXI. not. d. Nunc respiravit fetus, omnis ergo diameter pectoris augetur DC V, & cum pectora augebitur pulmo, cum nunquam costas deferat DCVII. not. a. & vaorum adeo pulmonis increbet area. Superest, ut pulmo facilius sanguinem ex corde dextro admittat.

tantum sanguinis portio venerat, quae maiorem in pulmone, quam in aorta resistentiam inveniat. Nunc subito pulmo insigniter expanditur, ergo plus recipiunt rami arteriosi pulmonis. Quo autem hi plus accipiunt, eo plus per venas pulmonales reddit in cor sinistrum. Nam expansio pulmonis aerei perinde sanguinem ad cor sinistrum premit, uti arterias expandit. Ergo quanto major portio sanguinis per pulmones venit, eo plus transit ad cor sinistrum, eo plus sanguinis arteria pulmonalis a dextro corde, ab ea vero arteria sinistrum cor accipit, tanto nempe copiofiorem, quanto arteriae pulmonales magis quam prius expanduntur. Nunc in secunda respiratione sanguis omnis per rarefactos pulmones, & arterias pulmonales, in vacuas venas, inde recta via ad cor sinistrum venit, idemque cor tanto plus sanguinis accipit, quo vehementius nunc venae pulmonales a sanguine per arterias pulmonales celerius fluente conprimuntur, donec omnino nihil eum duictum tubeat, & omnis per pulmones, in sinistrum sinum veniat. Verum foramen ovale medium est inter pulmonalem sinum, & cor

^g De clausione peculiarium canalium fetus multum quaefitum est. Plerunque ea, quae Praeceptor habet, dici solent. Ita Thrifon p. 90. Pitcarne de motu per pulm. p. 52. sqq. Taurory de la circul. p. 196. 201. Sylvestre p. 46. Verheyen lettre p. 51. Vaterus ad mutationem anguli respicit, quem facit cum aorta ductus arteriosus &

cor dextrum, in eo valvula est, fixa versus dextrum cor, mobilis versus pulmones. Haec nunc perinde a par-

& qui a respiratione rectior sit, minus que adeo faverit arteria pulmonalis. Adiderunt alii varia. Lancetus multum tribuit, pro arterioso ductu, stapedibus aortae, five circumflexo nervo vago & intercostali, de corde p. 70. tum zonae musculofae, quae in foramine ovali sub meato protenditur ib. Sed Ronchon novam opinionem protulit, nempe minimam a respiratione hanc maximam mutationem pendere. Sensim enim fieri, & manifestam esse inter quinti septimi & noni mensis fetus diversitatem. In tenero fetu & foramen ovale grandius DCLXXX. not. f. & aortam valde parvam reponse p. 12. &c. & ductum arteriosum aortae aequalem esse osserv. p. 71. &c. DCLXXXI. not. d. & cor sinuumque sinistrum insigniter minor dextris istud dimidiat in sexto mense rep. p. 9. hoc tertia parte minus eo tempore, in maturo vero vix quarta aut quinta rep. p. 4. sensim vero nixum cordis sinistri, adeo validi, dilatare aortam, magis, quam triplo debilis cor dextrum arteriam pulmonalem difendit. Ergo aortam sensim augeri dico. p. 14. & perinde minuti ductum arteriosum, qui aegrius se depletat, hinc dilatari ramos pulmonales reponse p. 12. Si. donec aequa ampla sit aorta super ductum arteriosum, ac intra eum est reponse p. 108 tunc nasci aequilibrium inter sanguinem aortae & pul-

inde a parte venae pulmonalis, uti à parte cavae premitur. Cum enim nunc sanguis cordis dextri omnis per arterias pulmonales in pulmones veniat, is certe sanguis omnis in venam pulmonalem veniet, & premet membranam foraminis ovalis mobilem, eo valentius, quo plus sanguis per pulmones advenit. Sanguis adeo definet fluere per foramen ovale, & omnis in cor dextrum veniet, qui per cavam advenit utramque, & foramen ovale clausum manebit, a perpetua pressione sanguinis venae pulmonalis. Quo saepius nunc iteratur respiratio, eo majori vi tempest pulmones expandi necesse est, & foramen ovale comprimi.

Sed canalis arteriosus medium est inter aortam & arteriam pulmonalem, recipit que

pulmonalis arteriae, & iudicem causis semper agentibus, praevalere denique vires cordis sinistri, claudique ductum arteriosum rep. p. 81, 125, *dijcours p. 13.* &c. Sed in eidem ratione necessario minus ovale foramen, si quidem sinistrum cor in latorem aortam se faciliter evacuat, minus ergo contra sinus dextrum nititur rep. p. 137. & diffe p. 19. Et ea de causa denique minus robur dextri ventriculi, cum minus sanguinis accipiat rep. p. 33. Sinistri vero robur augeri, quia minus virtutem in transmittingendo per foramen ovale sanguine infundit rep. p. 80.

Mibi minime dubium est, pri-
mam rationem sufficere. Facile enim cre-
dide-

que in fetu sanguinem, qui a corde dextro propulsus, majorem in pulmone, quam in aorta resistentiam invenit. Nunc, postquam fetus respiravit, cor sinistrum omnem sanguinem cordis dextri accepit, & nihil transiit in hunc canalem medium: ergo aorta dilatabitur plus, uti arteria pulmonalis magis dilatata est, adeoque haec arteriae ad se invicem accedent, & medium conprimunt canalem, & claudent, tuncque sanguis in infante eodem, quo in adulto, modo circulationem perficit. Nempe san-

guis

diderim, fetus thoracem, per respiracionem, altero tanto majorem fieri, duplo ergo plus sanguinis transmittere in infantie, nempe pene eamnam, quem duabus arteriosus vobebat DCLXXXI. not. cum praeterea nunc cordis motus acceleretur. Nam in catulis sub aqua meritis cor vix vibrat, valide vero, quam primum respiraverunt BOHN. p. 36. Quamprimum autem magna pars sanguinis a ductu arterioso avertitur, necesse est claudi, uti recte PRAECEPTOR, quia arteria aorta, mulier & pulmonali, & in primis ductu crassior validissime tenit sanguini se dilatatuero, hinc, ob pulmones pervios, tumentiores rami pulmonales, et maxime dexter idemque major, inde dilatata per eandem rationem aorta tenerum ductum & pene venosum, medium compriment.

De foramine ovali manifestum est, quamprimum omnis sanguis cordis dextri per pulmones transit, ac equilibrium nasci inter

guis omnis ex vena cava fluit in cor dextrum, & omnis ex corde dextro in arteriam pulmonalem & omnis ab ea arteria in venam cognominem, & inde omnis in cor sinistrum porroque in aortam veniet.

Cum haec omnia adeo certo ita se habeant, certe pene intolerabile MERY, fuit, quod studio partium abducta ACADEMIA PARISINA non continuo MERYUM condemnaverit. Unicum argumentum

inter sanguinem dextri, & sinistri finet. Tunc membrana, aliquin foramine amplior, in perfectum septum abit ex HARVEI observatione & RIOLANI contra PECQUET p. 192. & ROUHAULT response p. 18. qui addit, in infante, qui respiraverit, hiatum valvula protegi. Eadem valvula crassior redditur, etiam CARCANO observante, & immobilis TREW Comm. 1737. p. 100. de diff. fet. p. 93. & supremo suo margine posteriore parti concavi isthmi adglutinatur MERY *de la circul.* f. 8. (utcumque). Semper tamen haec pars septi tenuior est, & pellicula KERKRING obs. 34. Dudem autem arteriosum video contrahi & crassificare, donec membrana tumor canalem obturet TREW p. 96. ut arteriola manifeste fibrosa carne farta appearat, neque male in ligamentum fieri docent FABER apud HERNANDEZ p. 607. Brevior enim & una conpremissus est, adeoque membranarum explanatarum contactus, & ratio ad contentum liquidum augeatur, Tartarea materie ob-

plac-

professabat novator, & huic miror non respondisse DUVERNEYUM. Dicebat MERYUS, sanguinem ab arteria pulmonali in aortam minime venire, quia ajebat, si id fieret, utique necessario aorta major foret arteria pulmonali, cum arteriarum amplitudines sint, ut vires distinentes: vires itae, uti quantitas sanguinis in arterias impulsa: Ergo ajebat MERYUS, impossibile est, maiorem esse arteriam pulmonalem, si minus

pletum in sene vidit SALZMAN de urinat. p. 28. Vidi, in ejus fine aortico, foramina exigua anno septimo aperta, vidi protuberare carnem, similem corni, vidi tubercula adhauiisse, uti in cicatrice. Porro facile est visu, priorem duclum occallescere, serius foramen ovale not. k. Nam foraminis ovalis occlusio a ductus arteriosi mutatione pendet, & illum duas arterias medium elidunt, in quibus sanguis vehementius movetur, hunc duos moliores venae. Caeterum LANCISII nervo non plurimum tribuo, cum videam nervos, tamquam capitidis propagines, in fetu, quam in adulto maiores esse. Neque in tenerissima membrana sphincterem ullius roboris adgnoscere, ROUHAULTUS vero multa ponit, non demonstrata, magnam nempe diversitatem in robore ventriculorum, & foraminis ovalis ductusque arteriosi in ipso fetu decrementa: & considerasse debuit, eas caulas, quas adiunxit, omni fetui proprias esse. & tamen nulli, vel certe ne millionesimo

fetui

Tom. V. Pars II. Gg

minus sanguinis recipit, & triumphabat, cum coram legatis ACADEMIAE REGIAE arteriam pulmonalem aortae aequalem demonstraret. Sed haec tota argumentatio oritur ex ignoratione hydraulicaeⁱ. Sint duo canales aequae resistentes *a*, *b*, coniuncti canale medio *c*. Nunc pone liquorem in tubo *a* urgere in canalem medium *c*; nihil certe poterit per eum canalem *c* remittere in *b*, nisi in *b* minor resistentia fuerit, quam est impulsus in *a*. Si enim utrinque impetus aequalis esset, pressiones contrariae se destruerent. Nunc pulmo in fetu ad extremum inferius canalis *a* facit maiorem resistentiam, quam est resistentia in aorta, sive *b*. Ergo aliqua portio sanguinis *tuū*^a, quae minorem in *b* resistentiam inventa, ibit per canalem medium, donec aequilibrium restitutum fuerit, neque quidquam ultra, tuncque resistentia eadem erit.

fetu ductus suos coaluisse „ denique manifestam esse operationem aeris, cum intra novem menses, quos fetus in utero vivit, ductus arteriosus aut nihil, aut parum in illo fetu minatur, a parte vero intra decem dies totus canalis saepè oburetur.

^a Et maiorem: vide DCLXXX. not. n.

ⁱ Responderet MERRYVS „ hoc de tubis infiniti resistentibus verum esse in hoc vero casu nullam rationem dari, quare pulmo vim suam qua superat aortae resistentiam, non potius inpendat dilatando pulmoni ROUAULT responde P. 86. Sed vide l. c.

erit in *b*, quae est in arteria pulmonali. Manifestum adeo est, MERRYVM falsa demonstratione ulrum fuisse. Sed certum est, pulmonem compacta sua mole aequa magnam resistentiam sanguini arteriae pulmonalis opponere, quam totum corpus aortae obponit.

Mutatur) Quando infans ante primas respiraciones sub aquam mergitur, diu ^k potest

^k Verissime haec monet PRAECEPTOR. Certum enim est, ductum quidem arteriosum coalcere ARANT. p. 40, citius ovali foramine, ut non male ROLANVS foramen ovale saepè, ductum nunquam apertum reperi dicat de mot. cord. 5. 91. Neque tamen subito clauditur. HARVEIUS vias fetus aliquot mensibus aperatas manere scribit p. 64. De ductu vero arteriolo, idem, ita tamè ut angustetur, CARCANVS docet. Altero mense apertum vidit VERHEYEN II. p. 347; SALZMANNUS in fene patulum vidit, sed tertium tartareum materie de urin. n. 20. & de circ. sang. in fet. n. 26. Omnino apertum in adulto ARNISARVS apud HILD. Ep. 45. & in juvene 22. annorum E. N. C. Cent. IV. obi. 166. quod mihi nunquam contigit. Ego enim aliquando post triduum clavum, alias decimo die per angulum, alias quadragesimo totum apertum reperi, post annum tamen nunquam, quantum in adverfaris, reperio, patulum. Foramen autem ovale tardius clauditur, nisi raro exemplo aliquando canalem arteriosum prævertebit, quale exempla quarta septimana invito, septima

potest vicitare, nam apertum habet arteriosum canalem. Hic deceptus est HARVEIUS

in puer SALZMANNUS recenset obs. p. 8, ubi
canalis apertus, foramen clausum fuit Ple-
rumque vero etiam aperto foramine, du-
cunt clausum reperio. Ita in puer undes-
cim septimanarum TREW de differ. p. 8.
f. 42, 43, 44, & in vitro quinta septi-
mana f. 33, 35, & in puer 42, mensium
MOEBIUS differ. 5, in juvene vero PH. TR.
439. Recte GALENUS, qui uno alte-
rore die ait incipere coalitum, adulto
caecum esse de util. part. L. XV, c. 6.
Cito etiam adglutinari ARANTIUS de-
bet, p. 38. Incerta quidem, fateor, in for-
amine lex est. Vidi jam altero a partu die
pene clausum, ut hiatus in supraeme par-
te unice superestet, & quartu die clau-
sum lego fusile in E. N. C. Dec. I. ann. 6.
obs. 202, & aliquo a partu diebus TREW
f. 29. Secundo mente paulum apertum
VERHEYEN lett. p. 26. L. II. p. 374.
Undecima septimana pene clausum
TREW de differ. p. 28, f. 42, & septimo
mense clausum ib. f. 25, 26 aper-
tum vero sexto mense LIEUTAUD
p. 375. Tribus quatuorve mensibus aper-
tum manere recte ROLANVS p. 392.
Quarto anno apertum CONNOR de
off. coal. p. 30, & ego reperio, pene perpe-
tuo quanto, & septimo anno, hoc foramen
apertum esse, ut vix unquam ceram injec-
tam sustineat. Nonno anno apertum
PEYER obs. 6. In juvene ita reperit
SALZMAN de urin. p. 28. Vigesimo anno
patentissimum E. N. C. Cent. VI. obs. 91.
Viges

Vigesimo secundo anno Listre hisp. 1700.
n. 13, & E. N. C. Cent. IV. obs. 166. Vigesimo
quarto anno Folinus, & vigesimo
quinto D. de March. p. 79, qui pro raro
habet. In 28rio T. Bartholinus Cent. II.
his. 46. Veiling synt. p. 39. In trigenario
Cowper T. 37. f. XI. In viro duobus
annis aduolore Amyand Phil. trans. n.
439. In quadrigenario Schrader Dec. I.
obs. 4. Ter in adulto Pinaceus in praef.
p. 21. Vidi etiam Ridley p. 217. Arni-
faeus apud Hildanus l. c. & Walaeus ep. I.
p. 309. sed is rarum vocat. Quinqueage-
fimo anno apertum D. Reijngier spee-
anat. bot. Comm. Parif. 1735. hisp. 5.
Barth. Epist. III. n. 97. Quinqueagimo
sesto Comm. l. c. In hydroptico Scheid
apud Salzman. Nonagefimo sexto
Coschwiz de valv. urei. p. 23. In adulto
etiam cane apertum Kempfer de valv. 1. 33.
& cane vetulo Peyer obs. 29, & mure adulto
Harvei de corde p. 64. Dudem Harveus
vias fetui proprias, quandoque per totam
vitam apertas manere de corde p. 64. &
inter 19. adultos duodecim tantum fora-
men ovalis clausum vidiit Morgagnus
L. XV. p. 28. & saepius apertum reperit
Riolanus p. 392. & frequenter quam
clausum esset, sed unica hyeme 1732.
Nicolai Comm. lit. 1732, p. 260. Demum
quinquagefimo anno in feminis, quinqua-
gefimo sexto in viris claudi, quod ex
chirurgo Rothomagensi (ante CATIO?)
habetur in Comm. Nor. 1738. bebd. 35.
Id vero nimium est, non raro enim quinto
anno perfecte clausum vidi, eti minimi
infrequenter, etiam quadragefimo
anno, & serius, apertum viderim.

VEIVS¹, &, qui ipsum explicavit, PIT-CARNIVS^m. Quaerebat HARVEIVS, quare fetus,

Nimius etiam Botallus est & Folius, qui pro perpetuo in homine canalem deficerunt, a paucis experimentis seducti. Solet autem vestigium durius supereft, frequenter reticulatum Trem Comm. 1737. held. 13. T. I. f. 4. s. foveis in parte supraea Couper l. c. profundis inscriptum Fol. f. 2. Morg. Adv. V. p. 23. 24: quae caedem saepe oblique in sinistrum fissuram aperiuntur Ridl. p. 217. Hos ductus angustos obliquos etiam Pinacaeus vidit l. c. In sinistro vero fine inversus arcus est, cornibus sursum spectantibus, in quorum concavo arcu foramen hiat, superius vero reticulum est. Rarum est, foramen in inferiori parte dextra in adultis patuisse. Habet tamen Morgagnus Epist. XV. n. 48 in sene, & in media parte Trevo de differ. vas. t. 21. ex adulto, & in trienni puella Connor de coal. off. p. 30. Denique inter venam Cavae superiorem & pulmonalem foramina communicantia in adulto vidit Winslow. Comm. 1739. p. 150.

¹ Harveius de gener. anim. & de partu p. 263, eruditis proposuit problema „ quare fetus septimestris in utero absque aere perdurare posset ad nonum mensem, extra uterum vel uno die nequeat? Quare animalia recens edita in integris membranis, & fetus, qui caerulea sectione eximitur, in utero plusculis horis supervivit, postquam vero fetus respiraverunt, in simili loco solo aere excluso continuo perirent? Priori seculo fere

fetus, dum illaesa amnio & chorio continetur, etiam ex matre exemptus, per tres horas vivere posset, & idem tamen, postquam semel membranis ruptis aetrem haust, continuo periret, si sub aquis eum merceris. Exemplum Liphiae existit; ibi femina clanculum peperit, & infantem, una cum placenta, rupitique membranis sub terram defodit. Interim observata mutatione subita tumidi abdominis feminae, familiares suspicione suam magistratu aperiunt, inquirunt, & demonstratur, feminam ante tres, quatuorve horas peperisse. Rea convicia locum indicat, eritur fetus, & vivus superestⁿ, mollior enim terra eum nondum elicerat. Manifestum est adeo, coali-

tum

fere omnes physiologi ad hoc Harveianum problema responderunt, alii aliter, & valde male Borrellius II. prop. 118.

In Perfecte respondet, uti Praeceptor, de causis div. molli. &c. p. 53.

a Nempe ante omnino debet de experimento constare. Id quidem verum est, integris membranis animal recens natum aliquamdiu vivere posse. Brutorum fetus a matre separati aliquamdiu hiant & varie moventur Hipp. epid. VI n. 5. Vesal. p. 214. Plaster Quæsch. phys. p. 259 Bleyny Zod. Gell. ann. I. M. Ian. Moebius obs. 13. In partu, qui membranis integris sit, omnino pueri vitales eduntur DCLXXXV. not. z. Vivo fetui cor intra amnion omnino pulsare Nymann de vit. fet. p. 31. Fetus denum sub antila pneumatica non extingui per Boylei experimenta constat;

tum foraminis ovalis & arteriosi ductus non adeo subitum esse. Si vero eundem infans repetito sub aquis meritis, efficere potest.

&c de felis fetu experimentum habet Mery de la circul. p. 57. diu in vacuo vixisse. Sed recte Boerhaavius, non videri, adeo continuo nō ori, qui semel respiraverit, cum ductus arteriosus non subito, sed intra dies aliquot obturatur: adeoque possit aliquandiu sanguis a corde dextro, etiam negligenter pulmone, circumducit in sinistrum. Exempli duo, quae ex Bohni citat, existant p. 38. de infantie.

o Videtur Praeceptum ut plures physiologi, & Dionis p. 473 credere, eos, quibus foramen ovale apertum fuerit, posse sub aquis perire. Ita credebat Harveius de corde p. 44. & Walkeus ep. II. p. 416. & Swammerdamus de respir. p. 83. & Regius in spongia p. 160. & Cartesius de form. sp. p. 202. in avibus aquaticis foramen ovale apertum manere, quod in ave Regia video confidimur a Parisiis mem. pour l'hist. des anim. I. p. 430. Verum experiments inter se dissentunt, neque satis respondent. Nam aliquando foramen ovale apertum, neque tamen ideo reparationis minor necessitas fuit. Suspensi illi, quos olim Riolanus p. 392. & in E. N. C. Cent. VII. obf. 62. & Chefseldensis fecerunt p. 168, foramen ovale apertum haberunt, & polypodus Veslingii. & submersus denique Littrii hist. de Acad. 1700 obf. 13. Alia vero animalia diu tolerant sub aquis, quibus foramen ovale non hiat, utid dudum de amphibia obser- vat

poteris, ut respiret, ad testudinibus modum, impedes enim concretionem valvulae foraminis ovalis & ductus arteriosi. Ita ranas & testudines p. quando extra aquam vivunt, per pulmonem respirant, quando vero sub aquis degunt, sanguis transit per foramen ovale

vat Needham c. V. Ita certe nullum foramen ovale apertum habet Delphinus L. Porcess Grem catal. mus. p. 93. Chafelden p. 248. In Phoca & caiatore dubium est. In isto enim nullum Muralitus p. 474. & Parisiī repererunt, Kulmianus autem caiotor hiatus lentiis aequalem habuit Bresl. suppl. I. p. 107. Sed id ne in homine quidem rarum est. In phoca adfirmant Parisiī & Rainis syn. quadr. p. 189. & Kulmianus E. N. C. vol. I. obf. 5. negat Schellhammer in anst. phocaz. In lutra clausum est Parisiī & Koenig E. N. C. Dec. II. ann. 10. obf. 112. Denique adulti homines, quibus hiat foramen ovale, aut omnes, aut certe plerique tantum exiguo tubulo pervium habent, exiguo futurum praescidio: ductus autem arteriosus vix unquam apertus reperitur, qui longe praecipitus canalis est, per quem fetus ab adulto differt.

p Sed his animalibus naturaliter minima pars sanguinis per pulmones transit, & arteria pulmonalis ex eodem cum aorta ventriculo provenit ut in crocodilo i. ESUIT. SIAM. p. 30.) ut omnino sufficiat, si aorta paulo minus repererit BAGLIVI p. 461. in testudine. Nam revera his animalibus cor unum trifidum ventriculum habet, ut in pisibus DCXXV. not. 1. conf. PARIS

ovale & canalem arteriosum. Id unum nunc supererit explicandum, quare cum aqua sola non perinde, uti cum acre, respireat & pollicius? & quare non possimus sub aqua pectus dilatare, sic vitam trahere superstitem. Hoc nobis ~~ignorans~~^{est}, quod forsan Vobis, vestroque aeo, ali quando patefecit.

DCLXXXIX.

Hepar) Arteriae umbilicales in fetu sanguinem suum avehunt in placentam; inde vena

anc. memoir. T. III. P. II. p. 172. In phoca, sub aquis natante, credit Schelhammerus, sanguinem, uti in homine strangulato sit, in venis colligi, quas ideo pro ratione arteriarum amplissimas habeat hoc animal: & per amplias etiam venas in tursione memorat Cheffelen l. c.

q) Si recte intelligo PRAECEPTOREM, quaesito eadem est, quae CCXI. Nam id nemo querit, quare non ducamus aquam in pulmones loco aeris? Cum enim vasa sanguinea nostra ponantur inter medianas vesiculas, & cum una inspiratione adducamus 40. pollices cubicos aeris DCVIII. not. e. haec certe moles aquae ita comprimeret vasa nostra pulmonis, ut robur cordis dextri, ad respirationem aeream & facilem circulationem a CREATORE computatum, sanguini per pulmones urgendo minime sufficeret: &, quod etiam magis probable videtur, rumperet telam celluloflam pulmonis molifissimam, ad solum acrem continendum robur naclam sufficiens.

vena umbilicalis revexit eamdem sanguinis quantitatem, quam arteria adduxit, five ad hepar eum vixerit, five ad cavam veniam, prouti restringentia aut in hoc, aut in illa major fuerit. Quandiu nunc infans, etiam extra uterum, placentae cohaeret, quam ponimus in utero adhuc esse, & calere haec tenus, & meabilem esse, tamdiu sanguis ejus circumvit per placentam², neque quidquam de quantitate amittit, mater autem utique suum sanguinem perdit³. Manifestum ex eo fit, majorem vim esse arteriarum uteri in fetum, quam est vis arteriarum fetus in uterum. Abscondatur nunc umbilicalis funiculus, peribit infans, & sanguinem suum omnem amitteret per umbilicales arterias. Si vero eae arteriae vinculo constrictae fuesint, quo arteriae arctentur, tunc praefringuntur arteriae^b, vena, urachus, & vena portarum nihil ultra a placenta accipit. Verum in arterias crurales ibat in fetu ea sanguinis portio, quae a corde sinistro per aortam expulsa fuerat, demta ea portione, quam arteriae umbilicales ad placentam duebant.

Hae

a Fetus ex funiculo pendens, placenta in utero relata, facile aliquot horis vivit la MOTTE obs. 230. 232.

a² DCLXXVIII. not. l. & exempla hujus infinitiori habet la MOTTE obs. 211. 295. & PARISINI Comm. 1727. h. i.

c Umbilicum refelcum biduo aut triduo a parte delabi, sanamque cutem relinqueret notum est MONROO Edim. societ. II. p. 164. ut vasa nigra ambigua quasi, & acuminate adpareant SCHULZE de vas. umbil. p. II. an dilig. umbil. p. 9.

Hae arteriae nunc clauae⁴ sunt. Ergo sanguis arteriae aortae descendenter nunc venit

d. Arterias venasque umbilicales citissime coarctare vulgo creditur. Vidi secundo die exsiccatum quidem umbilicum fuisse, facile tamen potius apertum & reseratum. Post aliquot dies utramque vas adhuc apertum vidit TREW de differ. p. 25. Quinto vel sexto die arterias clavulas, fuscas in vultu SCHULZIUS vidit de vas. umbil. p. 12. & fere simile in puello triduano experimentum est TREWI. Comm. Nor. 1734. p. 219. T. V. f. 3, ubi arterias valde contractas invenit, ceram tamquam per cribra transmissae. Die sexto septuaginta a partu a fotu calido fuisse haemorrhagia CRAMER Comm. Nor. 1735. bbd. 43. Porro vidi arterias die decimo exiguo foramine aperas; fuisse, & die 40. cum venae coarctatae essent, cera injecta & sanguine plenas. Sed super his, quadragesimo pariter die, arterias umbilicales pervias reperi, & sanguine plenas, supra vesicas apicem, ut minima effet partula, quae inter umbilicum & vesicam inanis supererat. Mensis nondum tertio magnam partem arteriarum clauam TREW de differ. f. 39. Intra annum clavulas TREW Comm. 1733. p. 387. Venam vero vidi die decimo apertam, die quadragesimo clauam, & denus cum ductu venoso bis apertam; Ita tamen, ut observem, ductum arteriosum a parte arterias pulmonalis, arterias umbilicales ab umbilico, venam umbilicalem pariter ab umbilico, venosum ductum a sede porta-

rum

nit omnis in pedes, redit in venas crurales, in cavam denique. Sed nihil nunc per umbilicalem venam in hepar advenit. Ergo refi-

rum inminui, & incipere occaecari. Undecima septimana ductus venosus pene clausus TREW de differ. f. 39. vena umbilicalis etiam modice aperta. Duobus a partu mensibus sanguis ex rupto umbilico BARTHOL. Cent. IV. bbd. 97. Sexto mense denudo aperata vidi. Nonnenus TREWIUS in vena tantillum foramen, in arteria solam partem, quae vesicas fere altitudine terminatur periviam inventit Comm. Nor. 1737. h. 13. T. I. f. 2. In adulto nunquam vidi venam umbilicalem apertam. In puella tamen deodocum annorum umbilicus aliquem sanguinem sudabat SCHURIG EX HOECHSTETERO. In vitro trigenario E. N. C. Cent. X. app. obs. 2, & in virgine annorum fangue plenam & varicolam COITER p. 117. Enormem & diuturnam ex umbilico in juvene haemorrhagiam HILDANUS habet. Cent. III. obs. 37. & similia LANZONI E. N. C. Dec. III. ann. 9, obs. 143. FROSKY Comm. Lit. 1737. bbd. 6. & Acad. Scient. 1737. bbd. 7. In adulto ex refecta vena umbilicale fons haemorrhagiam vidit HILD. Cent. I. obs. 53. (sed minus certo). In femina deodum qd annorum venam apertam D. COSCHWIZ de valv. uret. p. 23. Confer compilationem apud TILINGIUM de plac. p. 216. 217. Ita nec arterias aliter aperatas vidi, quam dictum est ad DCLVI. not. a. sylium admittentes vero

I. M.

DE CONCEPTU.

J. M. HOFMAN in E. N. C. l.c. Dua
clum venosum omnino semele in adulta fe-
mina liberum vidi. Id etiam in puer
3. ¹
₂ annorum vidit Moebius diff. c. n. 5.

Ergo solita lege naturae, ad majorem
aut minorem a partu distantiam temporis,
adparet vena umbilicalis clausa, in dupli-
ci ligamento terete latens, & plerumque
pinguedine obnupta „ Ductus venosus te-
nus, membranae similes „ Arteriae vero
umbilicales secundum vesicam quidem li-
gamentorum similes, semiteretes, farta
arteria vesicalis DCLVI, quam multa
serie fibrarum restringat, similes in-
crafatae arteriae, supra duas terias vesi-
cae fere caecae, ligamentis teretibus figura-
& utcunque fibris longitudinalibus adfines
VESAL. de ibid. p. 117. TREWIUS
eleganter, sed prius, quam ego video,
caecas pinxit, ut omnino omittat arterias
vesicales Comm. Nov. 1713. T. 3. f. 3. 4.
Hanc occlusionem ita intelligit fieri do-
ctissimus SCHULZE de vas. umb. p. 11.
15. an dilig. p. 15 &c. & WEITBRECHT
syndesm. p. 227. 228. & TREWIUS Comm.
Lit. 1737. ibid. 13. ut vasa ab umbilico
abrupta se retrahant, aboleantur & vaginas
relinquant, & adducit SCHUL-
ZIUS experimenta „ arterias umbilicales
in vitro in pelvem usque die sexto re-
tractas „ de vas. umb. p. 5. TREWIUS
vero distet „ arterias abruptas retrahantur
etiam, ad summae fere vesicae altitudinem,
vaginas solas fecisse reliquas testatur. Fere
similia vidit de differ. fet. f. 39. Repu-
gnant quidem exempla haemorrhagiaram
in adultis non penitus infrequentium, pul-
vis

DE CONCEPTU.

refistentia & sanguinis fluentis per venam
cavam augetur contra inpetum sanguinis
per ductum venosum venientis ex sinu he-
patico, & pressio venae cavae superabit
pres.

vis niger, sanguinis siccata similiis in vasis
umbilicalibus pueri repertus a VER-
HEYENO L. II. p. 376. longitudi-
nima arteriae umbilicalis, quis enim credit
semipedalem canalem ad finem usque se
retrahere posse; defectus vaginae ullius ia-
ductu venoso, cuius tamen lucentura
vesigium superesse solet; ductus arteriosus
in adultis certa existentia, maxime vera
manifestos in adultis tubulus arteriosus in
media ligamentosa substantia arteriarum.
Sed nuper etiam venam umbilicalem
caecam mense sexto vidi, nisi similem
minime tamquam abruptam, & arterias um-
bilicales supra vesicam pariter graciles,
continuas tamen, neque avulvas. In adul-
to denique ad summam vesicam plenas fa-
cit LIEUTAVD p. 313. Atque adeo
nondum audeo in praefantillimorum vi-
rorum sententiam transire.

Quare vasa umbilicalia coalefcant, non adeo fa-
cile est respondere. Venam quidem um-
bilicalem coalefcere, cum a partu nul-
lum sanguinem recipiat, facile sequitur.
In ducu venoso laboratur. Nam ea,
quam adducit P^r acceptor, refistentia, rem
non expedit. Cur enim aliae venae Por-
tarum cum cava anastomoses liberae ma-
nent, haec autem sola, facile maxima,
conprimitur? Sed videtur in universum
quidem a partu multo minus sanguinis
per hepatico, cum vena umbilicalis, tota
por.

pressionem finis portarum, iste enim a foliis visceribus chylopoeticis, illa a toto corpore inferiori sanguinem accipit, & venarum hepaticarum sanguini plurimum detrahit est, magna vero portio venae cavae accessit. Ergo nascitur in vena cava tanta contra sanguinem ductus venosi resistentia, ut comprimatur, & circulatio porro per hepar perinde sit, ut in adulto.

DCLXXXVIII.

portarum trunco major, nunc desinat sanguinem advehere. Id confirmat moles decrescens hepatis ¹⁷³³ CCCXXIX. Omnes adeo anastomoses portarum cum cava minuantur, & faciliter comprimitur. Venosum vero ductum videtur elidi inter lobulum Spigelii & incumbenter lobum sinistrum. Nam fossa ductus venosi in adulto nullam latitudinem habet, nisi, quam omenti tenerima lamina requirit. Eredi autem a partu intelligitur, cum perinde diminuitur cavitas abdominis, ut pectoris cavea dilatatur, atque adeo omnes eminentiae in vicinas cavitates imprimitur.

In arteria umbilicali etiam magis haesitatur. Vasa

stissimi canales sunt, diametro $\frac{2}{100}$ pollii

cis, qui ab aorta directa via maximam partem sanguinis recipiunt. Cur non maenit aperti a vesica ad umbilicum? cur non crevane sitente in vineolum sanguine? Reperio 1, conprehensionem omnium vasorum abdominalium, & insignem determinationem sanguinis ad vasa pulmonis nuper dilatata, hinc mutatam

in

in abdomine solidorum ad fluida, auctamque rationem. 2. Flexioarem, quam haec arteriae cum trunco magnam faciunt, ut viderim injectam per alteram arteriam ceram in crus utrumque venisse, per alteram umbilici arteriam non redire. Porro hanc pilcam, in homine certe, a parte augeri adparet, cum haec tenus congregatus, nunc extendatur, & arterias umbilicales magis retrogradas habeat, et rite etiam perspicaciter monente Comm. Nör. 1733; p. 370. Hinc levissima compressione haeniorrhagia vasorum umbilicium coercet. CHAPMAN p. 66. 67. 3. Etiam in adulto in aneurysmate ligatae quaecunque, aut praefectae & cieatrie clausae arteriae paullatim occalcent, & diminuantur, praveleventi solidi, quamprimum: impetus liquidus ex aequilibrio diminutus est, & sanguis non videtur contra vinculum nit, quod vicini rami abunde addint, in quos impendatur sanguis, quem ligata arteria nunc refutat. Vidi, & vulgo notum est, resecta arteria radiali, ita dilatata tuisse sensim ulnarem, ut rami omnes, quibus prospicit radialis, inde sanguinem acciperent. Inde a parte vasa genitalia, cum in reliquo corvoe omnia vasa in ratione ad musculos minuantur, sola incrementi pes desque, qui fetui valde imperfetti sunt, nunc insigniter augentur, & ad sustinendum corpus aptiores redduntur. Plura nota video. Geniculum Cl. SCHULZIUS ponit, quo in umbilico arteriae fetus cum arteriis placenta connectantur, eoque rupto credit hoc & illuc arteriae rupた
fines

DCLXXXIII.

Meconium) Hujus excrementi stimulus fuit una ex precipuis causis^a, que parum irritando acceleraverunt; nunc adductus est aer in thoracem fetus, superatur adeo sphincter ani, & faeces egeruntur. Prius, dum fetus in amnio vivit undique rectus, nunquam faeces egerit, neque stercus in amnio reperitur, quando vero aqua faecibus turbata effluit, norunt gnarae obstetrics fetum jam respirasse.

Vesica Idem de urina verum est. Urachus^b, in homine quadam vinculo constringitur, dum umbilici funis ligatur. Homines enim perirent omnino, nisi vinculum injiceretur, diversi in ea re ab animalibus, quibus omnino nulla noxa accedit a resecto mordicus funiculo umbilicali, & natura favens vasa omnia sponte claudit. Homini vero, uti plus rationis DEUS decidit, cum magis arti reddidit obnoxium^c.

Si

fines se retrahere, finibusque imminentis exaretur a*re delig. umb. neess.* p. 7. Sed hoc geniculum neque ipse & C R U L Z I U S vidit, neque favens SCHULZIO T R E W I U S *Comm.* 1733. p. 394. facile enim est, ex tuniculo in abdomen fetus continuare repletas arterias, cylindricas ubique, & absque nodo continuas,

a DCLXXXV.

b Parum mutatur in adulto, nisi quod a vesica recipiente se in pelym, & ab umbilico refugiente, extensus gracillius fiat.

c Hacc nunc difficultis quaestio est. Quare bruta

DE CONCEPTU.

483

Si enim vel resectus fuerit absque vinculo

bruta animalia omnia fetibus recens editis umbilicum praemortent, & nullus unquam catulus ex haemorrhagia perit, nisi CARPI experimenta velis, qui vidit, equinos & asininos pullos praefecto umbilico perfisse p. CCLXI Quare vero homo, nisi caute ligatus fuerit umbilicus, cito sanguinem omnem amitterit: cum tamen homini longior, & magis intertus umbilicus, (vitulo certe rectior non EOKEN de secund. vitul. p. 93. f. 23.) potius periculum haemorrhagiae minorem videantur. Varii responderunt varia: Luxum hominis & sanguinem tenuorem accusat TAUVRY p. 139. Alii ad mortsum & lentam mortificationem configunt. conf. CHIRAC. hisp. acad. scient. 1716. lib. 1. quia bruta tuniculum abrumpunt. Sed etiam Tapuyaæ tuniculum mordicus auferunt LERY p. 296. & tamen ligant. Alii magnitudinem vasorum, que multo quam brutis animalibus ampliora esse dicunt. FANTONUS autem pridem ligaturam umbilici non necessarium esse, ex conjectura proposituit. Cl. SCHULZIUS vero, nodum Gordium ense resolvit, negat nempe ferum humanum sanguinem suum amittere, etiam si nulla ligatura infecta fuerit. Ita reperio, a tuniculo non ligato exiguum haemorrhagiam successisse apud la MOTTE obs. 441, 442, 443. & TREWILL similem observationem adlegat SCHULZE in *delig.* p. 21. 23. tum adscit ELLERI *Comm.* Nor. 1733. p. 379. & TREWILL *Comm.* Nor. 1734. p. 219. 1735. *hebd.* 51. & in

H h 2 B.N.C.

cule^o, vel nimis tenui^d sericeo filo funiculus constrictus fuerit, & arteria umbilici quasi disiectae, fetus certo ex haemorrhagia perit. Prudentior obistrix uitur vinculo satis late, ne fecet, satis tenui, ut stringat, quantum necesse est; deinde ad aliquot digitos^d supra hoc vinculum secundum inicit,

E. N. C. vol. 11. obs. 50. contentientia experimenta. Sed contrario modo non ligato tunicula corpus infantis exanguie fuit Comm. Nor. 1735. hebd. 32. Ex rupto aut non bene ligato funiculo perfecta inanitione & morte SELECT. FRANCOF.

L. P. 327. & aliquot exempla existant apud HILDANUM Cens. I. obs. 52. MAVRICEAU p. 465. obs. 256. post. 141. E. N. C. Dec. II. ann. 7. obs. 193.

Vol. II. obs. 50. BURGMANNUM in Comm. Nor. 1734. hebd. 34. ex Berolinensibus, BRESELE 1734. p. 421. QUEILMALZ Comm. lit. 1737. p. 196. et sexto denum septimo die post calidum foton CRAMERUS funefiam ex umbilico pueri haemorrhagiam vidit l. c. Ex umbilico ter ligata magna haemorrhagia MAUR. obs. post. 44. Ex vinculo per excitationem laxato die septimo haemorrhagia funesta ID. p. 464. Post aliquot dies sanguis ex umbilico infantis hefo E. N. C. vol. 1. obs. 169.

d Perfecte eadem cautela est IUSTINAE SIGMUNDIN p. 114.

d* MAURICEAU p. 462.
d** CROESER diff. cit. p. 11. I. von HOORNE p. 61. Tribus vero nodis ligare jubet DIONIS des accouch. p.

objicit, ut tutamen aliquid superfit, si casu prius vinculum viam sanguini dederit; tunc resecat funicul, vulnerique inponit chartam cum melle & oleo rofaceo, ita putreficit umbilicus & decidit, & manet superfites per totam vitam cicatrix. Ergo ligatura injecta est urachos, quae opponit urinæ ex vefica exituræ resistentiam maiorem, quam est sphincter resistentia. Fluet adeo per superatum sphincterem, & per urethram urina, neque hunc urachum permeabit, neque porro pristinam viam requiri unquam, nisi potentissima aliqua & morbofa causa acceperit.

DCXCIV.

^a Pater). Embryonem dat, & prima vitæ stamina, corporulei fabricam vere jam factam & determinatam, vermem ^a nempe in omni animalium genere, qui deinde pro varietate specierum in alias, & alias animalium formas ^b mutatur. Dat etiam primum

^a CICERO. ^b CICERO.

a DCLL. Germen etiam a mare advenire DRELINECOURTIUS contendit ubique.

b Objectionem contra systema verniculorum huc reservavi. Nempe, si animal totum & perfectum a patre venit, quomodo matris, quae non nisi hospitium præbet, nidiunque, similitudinem aut omnem aut aliquam fetus recipit, uti ex clauda matre claudum puerum habet VENETTE p. 307. & membrana inter pedum digitos quah anatinas STAHL p. 497. Et quod magus est, inter animalia hybrida, cur mulus matris equæ potius, quam patris

alimentum, nempe proflatarum succum
haec omnia ad ovum usque maternum ad-
vehit.

Mater

afini similis est? Cur porro eadem femella
inter multiparas, vel in eodem inito filios
alios sui similes, alios patris, ut de catel-
la in E. N. C. Dec. II. ann. 10. obf. 180.
lego, aut eadem mulier modo sui, modo
parentis similes filios edat diversis par-
tibus.

De primo experimento omnino confat,
& mihi video inter homines me obser-
vare, similitudines matrum frequenter
esse. Ovis ab hirco inita, duriore lana
edit fetus & capri ab ariete feta mollio-
rem ATHENAEUS apud GALENVM
de feminis L. II. c. I. In mulo & leycifa,
& pullis, quorum mater gallina est,
phasianus pater, utriusque parentis na-
tura adapert HARVEI p. 142. phasiani
nempe forma sed gallinae color FABER p.
772. Animal ex glire & ceto natum,
utriusque particeps naturae LOCKIVS
vidit de l'entend. L. III. c. 6. Ex alba
femina & aethiope, uti notum est, mala-
tri nascuntur, quibus non color solus,
sed proportiones corporis ex utroque
parente miscentur. Ex aethiope & an-
cilla Europaea puer albus pene nigro, si
fides E. N. C. Dec. II. ann. 5. obf. 190.
Sed neque tertium dubium est. Mulas
enim multo plura de equa habet, de
afino aures tere caudamque BOURGVE T
L. IV. p. 16. FLOVER abridgm. II. P.
912. & adult HELMONTIUS, ita mutari
equae genitalia organa ab afini initu, ut
etiam

Mater) Recipit a patre vitalia stamna,
retinet, & nutrit, domicilium ergo pre-
stat fetui, liquorum amnii, in quo natat,
& nutrimentum per chorion ad amnion

admissum est. Et hoc est quod dicitur in
menses matrem officia in qualibet
etiam altera vice patens, a patre equo,
edat pullum aliquid habentem asinum
natur. p. 46. in ore & coxis
STAHL p. 496. Lycifa ex matre lupa
nata, patre cane, lupa est FABER apud
HERNANDEZ p. 491. Animal illud
compositum ex tauri & equa, Joumar
dictum, vidit in Afra sUB RARDVS
apud S LAIR bof. off. p. 310. & in Arver-
nia ex equo & vacca excitat VENETTE
P. 324. & in Pedemontio vulgare esse
BOURGVE TUS testis est, duorumque
generum, Bif. ex asina & tauri, Baf ex
equa & tauri, utrumque autem verum
asinum esse aut equum, modicis quibus-
dam notis tauri insignem fronte tube-
rosa, capite brevi Lettre IV. p. 161.
Hinnus ex afina, matris simillior est
COLUMELLA L. IV. c. 37. tum in
universum hybrides matrum similliores
PARISINI in anas. Gaspardini. Denique
si fides potest adhiberi, P. ZUCCHEL-
LUS in relat. congana feminas a simili
conprecessis veros homines edere refert p.
148.

Haec omnia ex validiora videntur,
quod in arboribus ramus infinitus a
radice alieni generis alimentum quidem
accipiat, speciem tamen suam conser-
vet, neque unquam in naturam transeat
arboris, in quam inseritur. Ergo ab
omni

fluens. Si mater vivipara fuerit, ovum ponit & incubat intra uterum, & fovet, omni tempore haec experimenta adhibita sunt, ut misio feminum demonstraretur, a GALENO de semine L. II. & nuper a VOGLIO, a MAZINO infinito p. 218. ab anonymo ESS. on secund. p. 12. & ab aliis.

Ad hanc gravissimam objectionem acere respondit LEEUWENHORCKIVS. Experimenta equidem oposuit experimentis, plurima nempe animalia patrem sequi colote pilorum COLUMELLA L. VI. c. 37. plu-
rimum &c. ut in griseis cuniculis, (qui ex quacunque matre griseos educant pullos) Anas. & consimil. p. 54. 55. in genere gallinaceo & columbino ILL. de SUPERVILLE Phil. trans n. 436. Phasiani erant, quos gallina pariebat ex phasano FABER I. c. p. 77. Ex patre latissimis habente scapulos puer simil modo insignis VENETTE p. 208. Deinde pa-
fira historias legi morborum valde singularium, qui a parente in filios, totamque gentem descendenter. Ita vitium hominis, qui quatuor pollices habebat, in pueros descendit MONCONIS Iter I. p. 13. & ex patre omnes filii contortis pedibus, ex alio natu omnes filii vesiculis pulmonis & hepatis extinti sunt MARCIL. DONAT. I. IV. c. 18. Ex caeco quinque caeci nati Lanzoni obi. 125. & E. N. c. Dec. III. ann. 4. obi. 67. (sed ex auditu.) Ex gibbolo meri gibboli Mauricean p. 44. Confer fusam raphio-

diam apud Schurigium in Spermatoz. c. 9

3c

& olim de caecitate, & verrucis, naevis, que a patre vel aavo in nepotem deicent, dentibus Aristotelem hisp. anim. L. VII. c. 6. Nota aspera, & sub pluvium tempus aucta, in tota gente Benivoglia hereditaria fuit, & per mares adeo propaga-ta Carpus p. CCLXXXII aliasque navos in tota gente hereditarios legimus in E. N. c. 201. I. obi. 189. Ita suum familiam integris ungulis vidit BRADLEY phylax. account p. 91. Porro in ipso hybride animale Kumrab ex asino & vacca genito plura ex asino esse, cornua nempe asbelis, & fissam ungulam habere, au-tor est Shaw travels p. 239. quod non videatur convenire cum iis, quae de Tomaris dicta sunt.

Deinde omnino observandum est, non alia fere animalia diversorum generum commilla vi tales edere fetus hybrides, nisi proxima, & de eadem classe, quae varistatum inter plantas pene similia, paucis, & non profunde in fabricam descendentibus notis differunt. Ita equus ab asino vix magis differt, quam Europaeus a Nigrita, aut Patagonicus gigas a pygmaeo Troglodyta, lupus a cane non magis, quam ab anglico pugnace moloso catella metitacea &c. Non ignoro exemplum Iumarorum excipi, sed fa-teor, aegerime apud me fidem invenire, donec anatomen hujusmodi animalis habeamus, ex qua constet quatuorne, an unus ventriculus in eo reperiatur? an vesicula fellis aliqua? an nulla? &c. Sed animalium similis generis, partus manifeste a causis etiam accidentalibus aliquas, neque fere minores, quam per verorem cum alio genere, differentias tra-

in homine quidem novem & mensibus, in elephante duobus annis: In avibus autem incu-

hunt, in coloribus sere, aut in quarumdam partium majori torofitate, aut frigoritate politas, non in numero, sitive, aut fabrica interiori ossium, viscerum, muscularum. In coloribus res notissima est, etiam ex Iacobi strategemate & ex equionum experimentis. Albi pavones nascuntur a parientibus albis, inter quos parentes ambulant. E. N. c. Dec. II. ann. 10. obi. 4. Lacerti pullos variis pictis coloribus genuerunt, cum confue-
xissent coire in lecto pretiosi & diversi-
coloribus aulaeis strato ROCHEFORT
bis. des. illes antill. p. 149. Ex terrore
alter gemellorum actiopis. E. N. c. Vol. I.
obi. 77. confer Bourguet Lettre III. p. 94.
&c. Manifelum ergo est, levu quadam
commotione, qualis ab imaginatione
fieri potest, a matre in filios eas-
dem mutations decessere posse, quae
a venere aliena sequi observantur: recte
ad eo hoc phaenomenon a motu hoc vel
illo validiori interpretari Veltinerium l. c.
c. 21. n. 13. & alimento forte ad unam
partem, analogam matris, facilius ad
alteram heterogeneam aegrius applicato,
ut Lescivonboek Anat. & contempn. II.
p. 73.

Ordine vero quodam haec tractatio instituenda est. Fetus utique semper vivit,
recte hoc STAHLIVS. Credit enim.
Verum in primordiis suis ita tener est, ut
vitalis edi, aut supervivere conatibus ad
abortione necessariis nequeat: neque
posit

possit calcitrando aliquem sui sensum in
mare excitare, hiac vero causae sunt,
quare eo tempore nondum vitalis haberi
soleat. Multo tamen citius, quam vulgo
creditur, movet artus: Die trigesimo
secundo VENETTE p. 264. Sexta septi-
mana BIANCHI de gener. p. 126. Mas-
die trigesimo, femina quadragesimo
secundo HIPP. de nat. pueri. Mas die
quadragesimo, femina nonagesimo
ARIST. hist. anim. L. VII. c. 3. ROLAN.
p. 401. Mensis secundo MAURICEAU
p. 91. Septimana 14. SCHWIGER. Embryol.
p. 449. Mensis quartu HARVEL p. 290.
Eo ergo tempore fetus manifesto vivunt.
Citius pariter, quam credunt, vivus fetus
abortu editor: Trimebris L. LEMNIVS,
la MOTTE obi. 203. 204. VALENT.
Pandeli. eas. 23. Quadrimestris, etiam
vocalis L. BOURGEOIS L. 2. p. 72. &
alius apud REILES: & puer dupla mole
scarabaei non major la MOTTE obi. 172.
Inter quartum & quintum mensem id,
obi. 170.

Verum id queratur, an ante nonum
mensem fetus ita perfectus edatur, ut
supervivere queat, & more humano
ali & educari. In hoc termino labora-
tur. Tempus certe maturitatis in omni
plantarum & animalium genere definitum
est, & sequitur fere animalium longevita-
tem, ita tamen, ut varietatem aliquam, sed
non maximam, admittat. Quare Quin-
quemfrees quidem fetus vitales, dictos
Valesio & Spiglio c. 10. & Evaristo l. c.
& in opere scient. Vol. 13. p. 450. 451.
aegre admitto. Vide ex Montue, Car-
dano, Avicenna, Schenckium complantem
p. 578. & ex Welscio, Schurigium,
Sex.

Seximestres autem quos negat vivere Aristoteles h[ab]it. VII. c. 4. incipiunt vitales esse, ut tamen rariora exempla sint, & non male parum iis tribuat P. Zucchias omnia L. X. c. 13. Diemerbroekius historiam habet p. 229. & alium fetum pumilio-
sem, debilem, qui tamen adoleverit omnia Everardus p. 216, aliumque nondum ad sextum mensem gestatum nempe 173, dierum proprio libello defendit Möllerus. Pro fetu vitali 179. & 183, dierum Lipsienses (Amm. p. 347.) & pro alio 177, dierum responderunt Rostschienies apud P. 202. Amman. in medic. crit. p. 9. Moller p. 34. Vide collectionem partum praecoxium apud Schwrig. Embryol. S. VI. c. 7. Schenk l. c. Septimo vero mense homines non rarissime vitaliter parviorum Hippocrates *regi oratoprov.* Aristoteles de Gener. IV. c. 6. Faber apud Horn. p. 477. F. Sylvius, de quibusdam familias, in quibus ait, omnes septimestres nasci, la Motte obs. 68. 69. 77. 78. Breulat. 173. p. 727. debiliores tamen, Aristotele jam teste L. VII. c. 4. & meatus aurium nariumque minus perfecto Aristoteles ib. & de gener. animi oculi L. IV. c. 6. oreque valde hiant, plerumque denique citro percutunt Hipp. Zucchias monit. L. X. c. 37. Sed octavo mense veteres quidem partus non credentes vitales esse, balut. Hippoc. l. c. & *regi oratoprov.* & *de aetate,* eti excusat, & detorqueat fensis verbis Drelincourtius de fetu octimestri vivaci; tum, in Graecia Aristoteles, & Varro apud Gellium L. III. c. 16. Recen-
tiores omnes cum Diocle, & Aescenna, & ipso Aristotele de gener. L. IV. c. 4. h[ab]it.

b[ea]t. VII. c. 4. (ubi in Aegypto vitales edificatur consentiunt, & vitales esse octimestres defendant Cardanus, Drelincourt toto tr. p. 194 &c. Dolaeus, Mauricetus p. 205, multis exemplis, & obs. 225. la Motte obs. 70. 71. 72. 73. 189. E. N. c. Vol. IV. obs. 51. Berger p. 487. etiam tergeminus Mauricetus obs. 146. & magis vitales esse septimestribus Bohn. de offic. med. p. 630. Manningham I. c. Mauricetus p. 205, ut tamen merito credamus, omnes, nonne mense praecociores, minus in universum vitales esse Venette p. 75. Terminalius autem naturalis novem perfectis mensibus quidem continetur Hoboken de fec. hum. p. 87. Dionis des accouch. p. 197. Venette p. 75. Diemerbroek p. 292, ut sint mulieres, quae partum ad diem prae dicant Schelhammer de parti gener. n. 17. Paucis vero ante, vel post hunc terminum, septimanis natura iudit. Ita Aristoteles tempus partendi inter septimum & undecim mensem includit h[ab]it. anim. L. VII. c. 4. Saepius vero aliquanto non novem menses parere ait c. 3. Sed & brutorum tempus aliqua libertate evagatur Mauricetus p. 207. Romani novimeliores & decimeliores unice pro legitimis haberunt Gellius l. c. Ulpianus post mensem decimum natos habet pro illegitimis. Tafinianus die 282. natos inter legitimos admittit. Senatus Parisinus filiolam 304 die pro legitima admisit, pro illegitima alteram 312 die edidit Venette p. 77. & responsum contra fetum 300 dierum adduci P. Amman p. 176. Hujusmodi fetus post nonum mensem editos grandiores nasci Manninghamus expertus est P. 51. la

& la Motte obs. 298. & clausa fontanella annuum recepserunt Lipsiensis Amman. p. 234. Undecimfrees perfeclos autem, duodecimfrees, aut seriores, rarissimos ego putto, neque unquam admittendos, nisi magnificissima ratio adit retardationis in aliquo chronicae matris aegritudine. Quales satis probabiles historias de decimfrees perfeclo habet Mauricceau obs. 120. & denuo 298. & la Motte obs. 74. 75. de duodecimfrees Burggraev apud Buchnerum in misc. 1727. p. 171. & in Comm. Nor. 1741. bbed. 40. de decimfrees Harvius. Ita matris peculiaris morbus aliquid ad Peirescianorum partum tarditatem conferre potuit, omnes enim unius matris sunt. Nobiscum Manninghamus post undecimum mensem natos vix admittit p. 51. & ne decimfrees quidem multum tribuit Hobokenus l. c. & quam facile fallantur feminae, notum est, cum menses aliquando ante conceptum emanent, alias post conceptum pergent fluere Sigismundin. p. 122. Undecimfrees equidem Peirescius dixit apud Deufin. Muff. p. 40. & talem id ipsum facit P. Aponensis dictus Conciliator apud Marc. Donat. p. 373. Hadrianus apud Gellium pro undecimfrees rescriptu l.c. cui etiam Varro favebat ib. & Gieffensis apud Valentinius Pand. p. 146. & Parisinus Senatus in principis Condei caula, Annua la Motte proposita obs. 76. & admirerunt Ingolstadienses Valentini. novell. cap. 3. Porro tredecimes strum tuitus est apud Plinii Maturius, & patrem suum eo mense natum esse Cardanus auctor est. Quatuordecim mensum fetus refert Peirescius & Alex. Benedictus. Alium, sedecim mensum Bar-

incubatio uno & viginti diebus absolvitur.

Faciat) Primum hoc stamen, quod patet in generando suppeditat, non ideo omnia visceria habet, verum ea sensim admirabiliter arte subnascuntur. (ita in codice) Cum MELHISEDECH THEVENOT anno 1661. Parisiis quavis septimana conventum virorum doctorum in eisdibus suis instituit, quos humanissime invitabat, ut ex eorum disputa-

Bartholinus habet Cent. III. bifi. 51. & Harvius de paru p. 260. & ex rumore Spigelius l. c. Octodecim mensum partum, dentatum refert Bianchi p. 145. ex Para thoto, & alium apud Peirescius lego l. c. alium Sennertus, sed de auditu, prax. L. IV. P. II. p. 168. & octodecimfrees, atque vigintimfrees Monspelienses pro legitimis admittunt Mobio teste p. 570. Novemdecim mensum dentata Marc. Dohatus p. 374. Vigesimo mense natum Sennertus habet, viginti duorum mensum Bianchi p. 144. Opusc. scientif. XIII. p. 443. Viginti trium, ex Peirescius observatione Deufin. Jet. Muff. pont. p. 40. & collectionem partum serotonorum vide apud Schurig Embriol. S. IV. c. 2. Sed his omnibus, quantum video, fides integranequit adhiberi.

Etiam in fornacibus Aegyptiis hic terminus servatur Muller it. palast. p. 580. Thorenot. L. II. c. XI. Lucas It. ult. p. 280. Sed & araneci intra eosdem 21 dies exclusunt ex ovo p. 5. In Antillis tamen insulis pulvorum exclusio aliquot diebus ve locius procedit du Tertie bifi. des Iles ant. II. p. 266,

disputatione eruditur, etiam SWAMMERDAMVS rogatus adfuit. Sermo erat de generatione animalium, & singuli propriam proponebant sententiam de viceretur appositione. NOSTER civis, ad inquirendum apertissimus, sed tardus loqui, ultimus fatus est, non ratiocinii, sed experiendo rem esse aggrediebant, atque se in proximo conventu aliqua propositurum, quae huc facerent. Ergo adultus bombycem & iussit quererent futuri papilionis alas. Frustra conabantur omnes, cum ille, summa, qua valebat, manus dexteritate, explicavit latentes alas, futurique papilionis proboscitem, ut appareret, jam dudum in longum diem naturam partes formasse, postea extricandas. Sed idem in homine obtinere embryo docet, cui nulla videntur crura

e In eruca late formatus papilio Swammerdam. Bibl. nat. p. 579. T. XXXVII. & potest demta cute extracti l. c. tum in chrysalide: & chrysalis est fasciatus atque larvatus papilio h[ab]it. infest. p. 7. REAUMUR Mem. pour servir a l'hist. Tom. I. p. 333. Mem. IX. Malpigh. de bom. p. 26. Idem etiam in mucro aliquis infectis verum est Swammerdam hist. gener. anim. p. 35. Mutationem vero chrysalidis in papilloneum Swammerdamin exhibet hist. gen. inf. T. XIII. C. F. bibl. nat. p. 389. & coram Thevenotio se praefitifile testatur h[ab]it. gen. inf. p. 21. 22. In Ephemerio haec mutatio etiam magis substantia est REAUMVR T. VI.

crura ^f esse, manus nullae, cum tamen habeat utraque, & incubando denum extricet ^g. Hoc nunc dat pater, sed unde habet?

f In porco, qui videbatur apes, pedes contracti lacebant VALISNERI C. 17.

g Gravissima haec questio est, physica & anatomica. Quomodo structus corpus hominum & animalium? An ab anima, aut plasticis aliqua potentia? An per epigenesim, particulis alimenti secundum aliquas mechanicas leges le conjugentibus in praescriptam suae speciei fabricam? An omnia viscera, & musculi, & solidae reliqua partes pridem in primis initios invicibilis embryonis humani adfuerint, atque successive denum adpareant, ubi ab influente humore paulatim dilata, molem macia fuerint visibilem? An denum femen, ex omni parte maris aut feminac, aut utriusque defuens, iconem quasi harum partium modulo expressam induat, atque adeo similitudinem parentum internam in fabrica, tum externam in facie exprimat, ut auctor sentit libri regis signis rauorum & rapti rauorum s. & alii, quos citat ARISTOTELES de gener. anim. L. I. c. 17. & ipse fere STAGIRITA L. IV. c. I. & SPHAERUS apud LAERTIUM L. VII. c. I. & passim inter recentiores aliqui ARCHANGELUS p. 156. COLLINS p. 519. 540. & Itali, quos BOURGUETUS refutat & ipse pene BOURGUETUS, ubi similitudinem parentum explicat per semen paternum quod sit extractum spiritus suus

habet? Ex teste certe suo, nullib[us] enim praeter testem, viamque a teste in urethram, animal adparet.

2. Mare

tuo sum totius corporis paterni L. IV.
p. 154. Sed evolutionum theoria fere ubique obinet a *Swammerdamis* prodr.
p. 22. *bij. gener. inf.* p. 42. 43. & *Malpighio* proposta postb. p. 82. Eadem *Malibranchius*, *Peyeris* in *merycol.* p. 51. *Brendel* in *obs. anat.* *Berger* p. 462. *Valinseri* della gener. C. XIII. n. 7. c. XIV. XV.
Bourguet. *Lett. IV.* *sur la generat.* & alii descendunt, iisque plerique in ovo quidem germe, sive machinulae humanae perfectam docent includi *Swammerdam* prodr. p. 21. *bij. gener. inf.* p. 46. *Berger* p. 462. nempe cicatricam *Malpighius* postb. p. 81. *Harvii* p. 174. Neque pauci eorum in ovario *Evae* omnia hominum corpora formata & complicata creata esse ajunt, quae sensim ab alimentario humore diffundantur, donec in animalium formam molemque increascent *Swammerdam* l.c. *Valinseri* c. xvi.
&c. *Peyer* l. c.

Alii paulum diversi, una quidem creata esse corpora animalia, sub inicio mundi, sensim vero demum evolvi, quando in proprium & faventem locum incident, in quo ali possint, neque in ovario primae matris, sed ubique in orbe terrarum dispersa latere *PERRAULT* *mechan.* des anim. p. 482. & in *Anc. Mem. de l'Acad.* l. p. 279. donec longa dies laborque mutabilis aevi explicita complicata organa. Eadem sententia est *H. FABRI* de

de plant. prop. 98. de gener. hom. Prop. 76.
&c. & *Sturmii in Phys. celest.* T. II. &
Lentilii s. n. c. *Dec. III.* ann. 2. ob. 117.
schol.

Alii denique unice in vermiculo hominem praecoxissere volunt, inter quos *Praceceptor* est, qui omnes in eo convenient, ut fabricant corpus in embryone primum delineatam flatuant, quam deum calor, & resorbunt humor, expandat. Addunt, eas ipsas partes, quae in quibusdam animalibus regenerari videntur, fere paratas adiuuisse, atque unice dilatas fuisse, ut de lacertarum cauda *PERRAULT* *de la gener.* p. 51. cancerorumque cheli *BOURGUET* L. 3. p. 126. Pro hac sententia maxime adduci solent plantarum delineationes in semine, v.g. *faba*, aut radice, ut in *Tulipa*, *Colchico*, *bulbo narcissi*, *tritici tubulo* du *HAMEL* p. 167.; tum dentes secundo subnaturi *Anc. Mem. de l'Acad.* II. p. 8. & velut in thefaute ad futuros usus repositi; deinde infectorum illae metamorphoses, per quas manifestum est, animal integrum sub alienissima forma, & diutissime quidem *REAUMUR* II. p. 30. latere posse, donec suo tempore, accedente velociori cordis moto dilatatisque vasculis, occulti & invisibilis animalis latens fabrica in apicum prodeat. In ovo testudinis animal delineatum ostendit *DUVERNEY* *Anciens Memores* I. p. 345. *Culicis evolutionem HOOKE* microgr. p. 187.

Verum, et si cum hac theoria educatus fuerim, cogor tamen eam deferre, neque enim video video cum phaenomenis posse conciliari. Non quidem argumenta *HARTS*

I i 2 SOG

SOEKERI placent, sumta ab inimaginea
bili parvitate primorum in Eva staminum,
satis gnarus & falsum eum calculum po-
suife, cum male eandem in singulis gene-
rationibus rationem ovi prioris ad stamen
posuerit contentum, quae hominis adulti
est ad ovoidum, & denique imaginationem
proportionibus definiendis ineptissimam
esse. Neque moveor ratione a nupero
egregio scriptore prolatâ *vñ der Natur*
n. 530., non alia praeter densissima cor-
pora esse, que in magna ratione dilatentur,
& dilatata adueniatur atque debilitari, cum
in animalibus perfectum, nempe summe
dilatum, stamen primordiali illo pene
infinito durius sit. Ad hanc enim obie-
ctionem repondetur ex theoria BOER.
HAAVIANA incrementi CCCCLXXVI.
not. a. Neque moveor mollitie staminum,
apud TAUVRUM opposita, que non
possint immutabilia ponî in tanta mollitie
p. 6. ipso enim parvitas ad perpetuitatem
facere potest.

Verum ecce rationes meas. In plantis,
sed perinde in animalibus manifestum est,
fibras (sed animalis solida non sunt prae-
ter fibras) ex liquido generari. In arbo-
ribus succus humectus abit in celulosa lanugine,
haec exsiccata in fila, Pulpa
pomorum, farina triticorum &c. merus
effusus & coactus succus est. In animali-
bus manifestum est, per morbos, infinitis
locis ex glucino liquido celulofan per-
fectam generari, in adhaesionibus vil-
lorum, & fibras validissimas in osifum arti-
culationibus secundis sive analogis. Porro
non cerebrum solum MAITRE ET AL. p. 68.
sed dentes ex fluido perfecto mucoso nasci
notum

notum est, absque fibris primigeniis, com-
tamen inter partes corporis humani duris-
simae sint. Denique cellulosa fabrica,
quae corporis partem majorem constituit
CCCI. manifesto ex solo liquore conpon-
gitur CCCXXVI. c. Deinde certum
est, partes nonnullas, quae fuerunt in se,
perire & destrui, ut in papilio asperae
arteriae erucae REAUMUR I. p. 613. &
novas succedere abjectis prioribus; ita
ventriculus & intestina in chrysalide novis
subnatis intellinis a ventriculo reparantur
ib. p. 370 caudaeque & branchiae percut-
ranti nostris sub solitum HARVEI p. 18.
BRADLEY Philes. account p. 105. (fir-
mamentibus subnatis) CUNNINGHAM SEBA I. T. 78.
E. N. C. Cent. IV. obs. 171. &c.) pulmo-
nes vero prodeunt SEBA T. CX. f. 4. 5.
argumento, non tam, quales sumus,
hominem, neque easdem, quae nobis,
in primordiis partes suife, & maximis mo-
mentis mutations in animalibus super illa
primordialia stamina accidere. Hujusmo-
di objectiones contra PEYERUM etiam
BRUNNERUS propositi. Sed etiam re-
generations chelarum, caudarumque la-
certorum plus in recessu habent. Illae
quidem rudem molem, sed tamen fatente
CL. PERRAULT p. 508. Thesnot anc.
mem. II. p. 6. cartilaginiæ habent tectas
cute. Haec organicae, muculosi, vasis,
nervis instructæ, certissime tamen simili-
tudine reparantur, accurate observante CL.
Reaumur Mem. de l'Acad. 1712. p. 297.
lente quidem & post solidum menem &
ultra p. 306. sed ubicunque frigeris, &
in qualibet articulatione p. 301. facilime
tamen in quarta articulatione p. 300. 302.

ubi maximum fractionis periculum est; Ubique vero nihilo neque minor, neque major, quam prius fuerat, ex carne sensim educta, & organicam induente figuram chela reuit f. 3. 4. 5. 6. 7. 8. Ita & pedes cancerorum p. 306. & iola forcipis altera medietas ib. & cornu, & brachia quibus cibum sibi cancer ministrat p. 307. pariter & perfecte reparantur.

Perro ipsae nobilissimae partes corporis non tales, quales nobis sunt, in primis staminibus esse, manifestum reddit cor fetus, quod ab initio curvus simplex canalis est *Malp. de ov. incub. f. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 25.* Is hora vigesima octava varicosus appetet *Lancisius de corde p. 40.* contorqueretur in unum f. 26. sed spiralem ductum, porroque in quatuor bullas hora quinquagesima, ut *Maireian p. 51.* tunc in duas vesiculos *Malp. de ov. incub. f. 29. 30. de form. fet. f. 15. 16. 17.* *Lancis p. 42.* denique die quinto vesicula dextra ad sinistram accedere incipit, & utraque ad basin cordis *Maireian p. 125.* die vero septimo conjugitur utraque *Lancisius p. 43.* & nascitur cor biventre *Malp. de form. f. 20.* cui vesicula die sexto, in ovo incubato fibrae rubrae adnascuntur *Harvei. p. 61.* *Back alleg. p. 45.* *Malpighius autem post triduum carnem cordis videt de incub. p. 7.* Hacceque mutatio etiam majoris momenti videatur, cum per omnium scriptorum consentientes figuris & descriptiones, in his pulli primordiis, sanguis, per continuum canalem a dextra aere & cordis dextro thalamo in sinistrum cor veniat, nullo hactenus pulmonum vestigio, quos

tardi-

tardius oportet subnasci: vid *Malpigh. de form. fet. de incub. p. 6.* *Mairei p. 122.* Porro adeo non nostri similis est embryo, ut visceri omnia extra corpus gerat nuda tegumentis, nullis tunc costis, nullo cranio, neque abdominali musculo velata *Malpigh. de ov. incub. f. 36. 38. de form. fet. f. 17. 18.* Ita in tertio *Harveii statio fe habent p. 182.* die sexto p. 62. deinde primo cor *Harvei p. 183.* ante diem decimum *Langley p. 147.* post diem septimum *Harvei ex 21. Malpigh. de inc. p. 8.* *Lancisius p. 44.* tunc jecut *Harvei l. c. & cerebrum ID. ex. 21.* (cui caro die sexto supercenditur *Malpigh. de form. fet. p. 5.*) in corpus recipitur, ut 14. die adhuc intestina de pulli corpore propendunt *Harvei p. 67.* *Schrader p. 179.* sensim deinde in ventrem retrahuntur *Lancis p. 44.* *Harvei p. 234.* *Malpigh. de incub. f. 52.* &c. (qui tam etiam decimo die ventriculum & intestina in ventrem recepta vident *de form. p. 10.*) non in pullo solum, qui a partu vitellum cum abdomine circumferit *Harvei p. 69.* sed in vitulo *Dessig. l. c. in dama Harvei p. 234. ex. 69.* & ipso homine; Unde retenta ex vitio aliquo fabrica primitiva, non raro fetus sunt, in quibus visceri nuda adpareant deficitibus abdominalis involucris, ut ipse vidi, & *Hofst.* post *Donatum L. VII. c. 3.* *Panarolius Pente. II. obs. 1.* *Elsbolz in progr. Zod. Gall. III. p. 28.* *Hildanus obs. 65.* *Cent. VI. A. Haen I. n. 110.* & in *E. N. C. Dec. I. ann. 6. 7. obs. 232.* *Dec. II. ann. IX. obs. 98.* *Vol. I. obs. 236.* *Cowper T. 61.* *Sealpart van der Wiel Cent. II. obs. 33.*

I 4

Bresl.

Bresl. 1721. M. Jul. 1724. M. 1726.
Mekren obf. c 6 Comm. Nor. 1737.
hebd. 10. 41. 42 T. 1 f. 1 E. N. C.
vol. VI. obf. 10. Buechner 1739. p. 515.
Ill. Teichmeyer med. for. p. 87. Giorn. de
Letter d'ital Vol XXXVI Non ignoro
Cl. Maistreian negare hanc cordis nudita-
tem p. 10. 116. 117. 185. ad diem
usque decimum octavum, quo in pectus
recipiuntur p. 253 sufficiunt autem, etiam
ipso fatente, intellina extra abdomen
esse.

Ultimo omne fere effugium auferunt
experimenta in plantis & animalibus facta.
Arborum quidem quaecunque particula
plantata totam cum infinitis floribus,
fructibus, foliisque arborem representat,
& ramen in eo ramo nihil fuit, praeter
fistulas, & cellulofani fabricam, qua
fistulae tariuntur, idemque ramus, qui
nunc floret, si inverso loco plantatus
fusset, pari facilitate, abiisset in radices,
a foliis floribus diversissimas. Haec
notissima sunt. Sed id novum est, po-
lypum aquatum, ignobile animal, aut
sponte deponere brachia juvenescitia,
quod viderat anonymous Anglus in Phil.
trans. n. 288. abridg. vol. V. P. II. p. 288.
seqq. aut discilium & discisorum parti-
culas, & demum animalis medietates
secundum longitudinem separatas Reau-
muri p. LV. restituere perfectum animal,
quorum singulum post paucas, 7. 8ve horas,
aut certe viginti quatuor Reaumuri p. LV.
venabatur, & sumet cibum: deinde di-
scillas particulas fibi applicatas iterum fo-
lidecere in integrum animal, etiam in-
verso modo coaptatas D. Trembley inven-
tor

tor est miri phaenomeni, quod casu porius
quam de industria reperit Reaumuri p.
L. II, & in Phil. trans. n. 466. & apud
Baker of microse. Deinde Jussieu ib. in
alia specie polypi & Reaumuri in Prosf.
ad VI. somnus hisp. inf. & in tribus poly-
porum speciebus i p. p. LVII. & in aliis
animalibus p. LV. tum Lyonnet ap. Reaumuri
p. LV. Mortimer in add. ad Phil. Tr. Vol.
XLIII eadem viderunt. Eamdem nunc conflat
proprietatem esse magnae illius classis stella-
rum & urticarum, neque paucorum inter
animalia aquatica Reaumuri I. c p. LXII ex
picatorum & accutiorum D. Guettard &
Gerard de Villari observatione p. LX. LXI.
LXII. & Jussieu Baker p. 9. & eam in
vermibus aquaticis a P. Maijorei repertis
Reaumuri p. LVII & Bonneto teste ib. p. LV.
& Reaumuri ipso p. LVIII. & terrestribus
deum lumbrixi ID. p. LXIV arque
scolopendris p. LX. & quibusdam hirudin-
ibus p. LVIII dominari. In his omnibus, quod
crus fuit, id nunc in caput, os, ven-
triculum, totumque corpus infecti
fingitur, utram ramus arboris plantam
totam reparat. In scolopendris vero or-
ganica pariter fabrica, & aculeus ren-
sicitur, quo praedam confidunt Reaumuri
p. LXIX. & in lumbrixi caput in parte
posteriori generatur, partesque generatio-
nis, capiti in hoc animale proximae p.
LXIV. Difficillimum nunc mihi videtur
dictu, quod tamen necesse est dici ab
evolutionis fautoribus, quomodo in syste-
mate primordialium & constantium fabri-
carum, pater polypus facit series connexa
diversorum animalium, quae omnia con-
juncta quasi articulatum, in unum animal

confluant, uno moveantur, uno ventri-
culo alatur, una voluntate gubernentur, &
eadem tamen animalia aut sponte aut per
vulnus, secundant separata in suae sponte-
nis animalia, absque excusis involu-
lucris, absque deposita parte, qua
primordiali polypo cohererent, &
uno verbo quanodo, que manu tale-
olae spinac, ventricul, capitis fuerunt,
ea a meridie in vera capita & integros
ventriculos abeant. Admiratio vero
major est, si etiam secundum longitudi-
nem effectos polypos consolidari, aquae
in animalis integrri fabricam redire obser-
ves apud MORTIMERUM p. IX. RE-
AUMUR. Denus augur miraculum in
REAU MURII experimentis, in vermi-
bus terrestribus capit, quorum pars poste-
rior non ventriculum solum & caput, sed
partes genitales reproduxit, ut supra di-
ctum est. Nulla hic spes explicationis,
nisi concedas fibras polypi infinite con-
stantes, quoconque modo effectas, ite-
rum se adstrahere, inque animal configu-
rare posse, cuius nulla in his fibris simili-
tudo fuerat. Taeniae humanae hue per-
tinere videntur.

Quare mihi quidem videtur haec tenus
probabile, animalium partes successives,
ex fluido, secundum certas leges gene-
rari, ut Aristoteles docuit de gener. anim.
I. l. c. 4. Harvi de gener. p. 122.
Hartman E. n. c. Dec. III. ann. 9. 10.
& nuper auctori scripsi vnu de natur.
n. 285. & Cl. Noortuyck, & Cl. Ludwig
in propriis thesibus. Leges autem istas
minime definimus: a fermentatione
tamen omni longissime credimus abesse,
quae

quae & nimis subita, & nimis, in tan-
ta teneritate violenta, nihilque orga-
nicci partura fit VALISNERI
c. XV.

Ergo, si quidem vermiculum pro pri-
mordio hominis admittere videtur, vafa
fors aliquia suis percursa liquidis in ver-
miculo fuerint, quae sensim complicata,
subtileante ex denato effuso liquido
spatorum cellulosorum cellulosi tela, in
cor, arterias, viscera, musculos contra-
huntr. Venae & arteriae sunt fundamen-
ta corporis HARVEI p. 64.

Plasficarum idearum etiam non pauci,
neque exigui patroni sunt. In animali-
bus quidem animata corpus suum sibi
struere GALENUS disertissime docuit de
form. situ, & Toemilius, & J. C. Scali-
ger, & Bobius de offic. med. p. 622. &
nuper pro re certissima iuxta Stablii Sefta
docuit. Modificatiorem etiam partium
regeneratarum quadam omnino modo
animae tribuebat Perrault de la gener.
p. 512. Verum, cum alii vidarent vegeta-
bilis multis, & valde essentialibus
notis cum animalibus convenire, non
animas, in plantis via credibili-
les, sed entia peculiaria fabricandis
corporibus organicis praefecerunt. Ita
Harvei (si recte intelligo) p. 45. Cud-
worthus, & Grew in sacra cosmol. &
Rai knops, quadrup. p. 34. Haec etiam
sententia placuit Colligat p. 620. Wespfer
E. n. c. Dec. I. ann. 3. obs. 120. Drakis
L. I. c. 24. Venette, & Nigriolo qui
hanc animam lucem feminalem ideatam
vocat p. 337. 338. quae in ovo fetum
deli-

delineat. Ipse denique *Redus* insecta gal-
larum ab anima arborum vegetabili strai-
credidit de gli infesti p. 88.

Adducunt fere priores, Stahliani maxi-
me, naevos ab imaginatione materna
STAHL p. 492. similitudinem parentum,
errores, monstra, manifesta, ut credunt,
argumenta & strui fetus, & ab ante finito
strui, & in struendo mutari posse. Verum
ante me *Valinarius* ornata demonstravit,
nimis artificiosam esse fabricam anima-
lium, quam quae possit ab anima imper-
fecta, saepe fructu, temper ignara &
infia frui c. XV. n. 9. atque *NIGRI-*
SOLIO reponi potest, quando praede-
lineata flamina dicit esse, & animam
tantum secundum divinam delineationem
fruere p. 342. id omne quod contra evo-
lutiones dictum est. Sed etiam Lockiana
demonstratio huic theoriae repugnat, ex
qua confitas omnes ideas, adeoque omnem
peritiam nobis per sensus advenire, nullam
adeo animae pulli gallinacei sui cor-
poris sruendi, nullam animae fetus
humani fabricandi corporis humani facul-
tatem esse posse. Non ignoro λαγων &
λαγωνισμον, voces, quae intellectum abs-
que perceptione re intellegit, voluntate
abique notitia ponunt ejus, quod
volumus. Deinde plurimum contra
animae vim structricem facient exempla
plantarum, quarum singulae partes singu-
lam arborum reparant, adeoque in una
arbore infinitas animas ponit necesse fore,
quod validum argumentum, acutissime
ut telet, urit III. *Werlhofius* noster cau-
tol. de febrib. p. 78. De naevis vide
not.

z. Mare) Extinctio z* vividi genitalis
humoris. Singulare experimenta in hanc
rem capta sunt. Testium ablatio hoc de-
monstrat. Crudelitas hominum ingeniosa
est: docuit spadones facere, quibus soli testes
contunduntur, ut secerere definant. Pe-
nem habent, & prostatas, & unice defunt
animalcula, sed steriles sunt **.

Fe

not. cc. & interim accipe, nihil rariores
in plantis naevos esse, & monstra, &
bicipita flamina, & petala ex flaminibus,
ex neclaris multiplicata, ubi mani-
festissimae degenerations, similes illis,
quae nostris sensibus accident, abisque
falsificatione, nisi fallor, aberrantis animae,
per sola hortulanorum mangonia procur-
rantur.

Modulorum denique theoria inexplica-
bilis est. Nam modulorum icones reci-
pit cera, sed congruens & aequalis modu-
lo: quid autem ad corpus virile genula
feminis? & quenam liquidi consunt in-
organici cum perfelissima fabrica corporis
similitudo? Tum recte *Aristoteles*, etiam
a mancis integros generari bis. anim.
L. VII. c. 6.

g* Inde sterilitas a gonorrhoeis DCLI. neque
tamen perpetua, nam etiam a lue cum
reliqua valetudine sana animalia reparan-
tur. Huc forte pertinent frigiditates ho-
minum optimi habitus, passim observatae
E. N. C. Dec. III. ann. IV, obs. 32.

g** DCLI. Verum in viris multæ aliae cau-
sae hue vertentes, omnia nempe virtus,
quae feminis boni validam ejectionem ex
urethra impediunt: ut scirrhii prostatæ, ca-

Femina) Quando vel ova bona defuntur, vel ovaria scirrho vitiantur, vulgatissimum est in sterili malo, nihil enim frequentius est in steriliū feminarum cadaveribus, ovam scirrhosam in ovario duritium, aut hydatides reperi. Posunt etiam ovaria ablatas esse, quod fit in percabus; his enim exsectis ovariis nullus unquam partus sequitur, licet venerem passae fuerint. Porro inter causas obstruktionis est tubarum ^k Fallopianarum obstruacio. Iterum uterus potest nimis fiscus esse, aut nimis servido perfundi sanguine, aut potest mala in fundo uteri dispositio adesse ^l, quae intercedit, ne placenti ibi adfigi, aut uterus expandi possit, frequens etiam malum, centies visum **HAR-**
VEIO.

runcolae five cicatrices circa verumontanum DCLIV, defetus aliquis in erezione &c.

h Ut ex *Morgagno* citavi, & ipse reperio, nihil fleatositibus, & hydatibus ovarii frequentius esse.

i DCLXVIII.

k DCLXVIII. *Ruyssch* obs. 83.

l Qualis frequentissime post abortus supereft. novorum causa abortivum. Sed & scirrhī in utero steriliū vulgo reperiuntur. *Rau-* *si de partu caes.* c. 3. *Hildanus Cen.* I. obs. 65, 66. Hipp. *nepi yvren.* *β*. Et sola obesitas sterilitatem facit apud *Hippo-* *cratm. Panarolm. Scherig. Syllephil. P.* 173, & *Gebema*, & alios. Sterilitas plerumque est a feminarum vito. *Manningham* p. 1611, 17. *Auctor tr. de l'impuissance Paris.* 1611, II. p. 46.

VEIO. Praeclare *HIPPONCRATES* ^m, mulierem non concipere, vel quia uteri rheumatismo laborat, *μυκτηρίσμα* aut mucolo fluxu, qui per purgantia medicamenta fortissima sanari potest: Eundem eventum post diuturnum fluentem album sepe vidi, & sanitatem diaeta exsecante, myrra, rheo, aut tamarindis refutui, uti egregie *CHAR-* *LETONVS* monet. Ita enim ficeatae cotyledones melius comprehendunt, quam prius, in nimis lubrico utero. Si a scirrho uteri malum fuerit, laxantia adjuvant, & balneorum usus.

Utrisque In Gallia illustris casus contigit, Princeps (I. G. nobilis) erat, qui diu cum optima uxore in sterili conjugio vixerat. Ultimo ex iudicio supremae curiae conjugium solutum est. Eodem consilio captio maritus in viduum thorum alias uxorem ducit: & vidua nupht alteri: & ille filios, haec prolem pariter ex secundo conjugio tulit. Adparet fecunditatem etiam a mutua quadam relatione pendere posse, absque ullo absoluto vitio, aut viri, aut feminae. In brutis animalibus observatio frequentior est, & saepe accidit, ut generifissimi caballi equas minime inpraegnent, quae ab aliis admitti facile concipiunt.

3. Ma-

m *περὶ γυναικῶν* *α.* de mensibus pituitosis.

n Exempla paucissima reperio, sed, fateor, fere ad defectum veri amoris refero. Habet *Arriboteles* L. VII. c. 6. *la Motte* L. III. c. 4. *Manningham* p. 46. *E. N. C. Cen.* 10. obs. 67.

*3. Masculino.) Ita ineptissimus homo PATERACERLSUS^o adfirmavit, puerum nasci posse, eumque a peccato originali liberum, tenero quidem corpore, sed excellē mente, omnium scientiarum peritum, & arcanorum, atque ali posse quintessentia panis. Somnia mera sunt, neque enim ullum adeo abje-
ctum animal est, quod a solo mare generari queat, aut planta ulla.*

*4. Femina.) Confirmant quidem publicis judicis & testimoniis, id fieri posse & accidisse, ut feminas vel absente marito, vel eo mortuo conceperint, absque adulterio, ex luxuriosis informis & vividā imaginātione. Verum tunc credam, quando unicūm exemplū in rerum natura mihi demonstrabitur feminas, quae absque mare, ex ovo fetum genuerit. Video mulieres fuisse, satis astutas, ut perfuderent credulīs, a Marte se inprægnatas fuisse: alias, quae cum veretro ex foco prominente con-
suevissent, atque peperissent, ut de The-
seo narrat PLVTARCHVS. Verum in re-*

rum

*o Conf. Marc. Dom. p. 466. Franci satyr. p.
354. ex femine nempe virili, in phiala,
calore simi equini cohobato, posse edu-
cari homuncionem.*

*p Praeceptor tangit responsum Senatus Gratia-
nopolitanī, quo partus, ex absente patre
per imaginationem conceput, legitimus
pronunciatus est. Sed historia tota sufficta
est Bartbol. hist. Cent. VI. p. 298. & falsa
AG. Hafn. Vol. V. obs. 84. p. 202. Gui-
Pain in epist. Vide hujusmodi fabellas
apud Seburg. spermatol. p. 223.*

rum natura nihil simile contingit ^{p*}. De potentia vero creatoris hic nullus sermo est, immo adparet, conjunctionem marium cum simi-

p Hic paucissima dicenda sunt de aequivoqua generatione, quam omnis antiquas admīfit. Omnia animalia, inquit Aristotles, generantur aut sponte, aut ex ovo, aut ex parentibus his, anim. L. V. c. 1. Re-
centiores, & strenue inprimis Redus. &
Valisnerius, inciperunt se huic opinioni
opponere, quam etiam Leuwenhoeckius
refutat exper. & cont. ep. 75, & in primis
demonstravit Redus, omnes vermes ex
parentibus generari. Eper. p. 9. &c. neque
unquam carnes benn clavulas verminare,
experimento in Anglia a Societate Regia fa-
cto jam a. 1663. Monconis Itin. V. II. P. II.
p. 47. tun a Redo degli instetti p. 16. 17.
20. Lanciffo de palud. max. L. I. P. I. c.
16. Valisnero in dialogis p. 166. Leu-
wenhoeck &c. nasci vero a muscis, quae
magno conatu carnes putrefactentes circum-
volvent, & ova eo contentur deponere
Redi ib. p. 15. & ne in caso quidem
vermes absque muscis nasci Idem p. 64.
Nunc error iste exolevit. Frustra Bonanus
numerolas objectiones protulit, & Trium-
phetus, & Hon. Fabri p. 186. & inter
recentiores aliqui, ut Bresl. 1722. M.
Nov. & experimenta proferunt aliqua, alii
quidem de vermis in clavis locis na-
scientibus, a Redo refutati degli anim. via-
venti p. 40. 41. alii (ut in E. N. C.
Dec. III. ann. 9. 10. obs. XI.) ova produ-
cunt ex papillone virgine, ab ipsa nativitate
sua custodite, posita, nemo ferre*

similibus feminis adeo necessariam p** esse,
ut ex parentibus non ejusdem generis mon-
stra

superest, qui credat, soli calori, aut pu-
tredini, tantum sapientiae esse, ut pul-
cherrimam fabricam, quae etiam in mini-
mis infectis eluet, possint ordinare: cum
praeterea, solis exceptis Polypis & con-
generibus, omnium animalium ova nunc
nota sint, & etiam polypi non sponte, sed
ex parente, aut trunko certe generentur,
aut ex ovo Reaumur l. c. p. LXXXVI.

p** Nempe in nostro, & adhuc generibus
animalium. Pisces demum ova ponunt,
post brevissimam, sed aliquam sexum con-
junctionem. Duoverny ancens mem. II. p.
112. Nam in genere limacum immobi-
lum, omnino notissimum est, utrumque
sexum in se singulo animali Borelli, bifi. 84.
Cent. II. Leeuwenhoek phisi. trans. n. 33.
Swammerdam de respir. p. 114. Hist de
l' Acad. 1708. p. 58. Redi degli anim.
viv. p. 22. T. XI. f. 1. Lister de hum.
p. 120. Bradley Phisi. account T. XXIII.
f. 3. Sed & terrefracti lumbrici androgyni
sunt Reaumur l. c. Aliquando vero &
pisces du Hamel p. 254. & cancri andro-
gyni reperiuntur. Porro clastes dantur
animalium, in quibus aliquae feminae,
mares plures; plurima individua absque
sexu sunt. Huc apes pertinent, ex Sevan-
merdami observationibus, & fuci Reau-
muri T. VI. & formicæ Lindewall de
formicæ gregaria feræ animalia. Deinde
in immobilibus, tellaceis animalibus, ova
vera concipi in omnibus individuis absque
ullo sexus discrimine, certum est. Denique

monstra nascantur unice, destituta genitali po-
tentia. Quando gallus phasianus vulga-
rem

in stellis, echinis, urticis, penna marina,
balago, taenia, polypo, nullae unquam geni-
tales partes alterius sexus haec tenus inno-
tuuerunt Bourguet p. 78. Mortimer p. VI.
VII. atque soli polypi propagant (speciem) ab
omni commercio remoti Trembley ib. Sed
& pediculi, tenerum, & moleustum gen-
us animalium, parvum absque vene-
re viva animalia, experimentis exquisite
captis Bonotto teste apud Reaumur Tom.
cit. p. 530. 550. &c. & Bassino & Trem-
bley ibid. p. 538. & Reaumur ipso:
quibus Leewenhoekius & Cestoni praeci-
verant. Augetque miraculum, quod idem
pedicularorum genus Lyonneti audiere p. 553.
etiam coeat; uti ipse muscas, mares pe-
dicularum, nimis frequentes video in hy-
bernaculis. Adpare ex ipsis, non adeo,
quam putabatur, uniformem in generan-
do naturæ methodum esse.

q Aristoteles gener. anim. L. II. c. 7. magna
sapientia Creatoris, qua cautum est, ne
repetitis disparibus conjugiis, novae in
infinitum species nacerentur Valisneri
c. 20. n. 17. Pluche bifi. du Ciel II. p. 462.
263. In catopards, hybride ut creditur
animale, nullæ vasa spermatica & organa
generationis valde imperfæcta Parisini. Ita
multi, omni satellito generationis instru-
cti, Payer exerc. p. 156. & molae, ova-
ris & ovis prædictæ, vix unquam pa-
riunt, ut inter monstra soleat referri. Ex-
empla tamen habet de mulæ. Aristoteles
bifi. anim. L. VI. c. 22. sed rarissima
Kk 2. L. XI,

rem gallinam comprimit, hybris nascitur, pulcherrima in mensis, sed inepta speciei propagandae.

5. *Menstruum*) Haec tota theoria ex Asia ad nos adlatu eit. Ibi homines in otio vivunt, molles praet calore & sedentarii. Feminae plerumque largissimos menes patientur. De hoc sanguine aliquando non-nihil in vagina manet, & intra sex vel decem horas in faetidissimam putrilaginem abit. Sed etiam columbas sanguis, vertici hominis apoplectici impotitus, post paucas horas immane facet. Hinc illa menstruum detectatio, & omnium gentium contentu in servidis Asiae, Africæ, Americae, regionibus

L. XI. sub finem. & *Carpus* p. CCLXX. & *Opus. scient.* XIII. p. 149. & in Africa frequens esse *Caiumellæ* referunt L. VI. c. 37. Neque credo mulas illas Syriacas, quas Aristoteles dicit ordinario parere bis anim. L. I. c. 6. L. VI. c. 24 aut indigenas deferrit Tartarici du *Halde de ter. de la Chine* V. IV. vera, non fratribus similes mulas esse. Fateur *Ariostotes*, Syriacas illas non ex equi & asini mitione naci bis anim. L. VI. c. 36. Mulus autem paulo frequentius generat Aristoteles bis anim. L. II. sub fin.

r Inter aviculas etiam, quas ex eadem passere cum specie sunt, ex diffaribus conjugiis infecundi prodeunt fetus, ut ex *Canariensis* canoro passere, & nolite cardu- etia &c. *Willughby ornithol.* p. 10. & de phalianis ex gallina natis *Faber apud Horn.* p. 772.

DCLXVII. not. n.

bus balnea feminis inperantur. In nostra etiam patria simila vidi in feminis immundis, aestivo tempore mentes passis. Si nunc vir hujusmodi feminam iniverit, in cuius vagina putridus sanguis stagnat, & ad fervidum aerem venereus aestus acceferit, incideret utique in pestimos morbos partium genitalium, eti diversi fuerint a vera lue celtica. Haec infamiae causa fuit menstruo sanguini: & eadem ratio est, quare *Moses* saluberri- mo, neque alia dedit unquam, praecepto edixerit,, ne vir menstruus patientem feminam comprimeret; si contra legem faceret, ut id capitale esset; diesque certos & a paratu, & a fine menstrui fluxus definivit, post quos, balneis primo ablatae, feminæ licet virum admittere. Sacerdotes *Judaorum*, qui dudum in literis haerent superstitionis, hanc vetustam observationem ita auxerunt, ut etiam auram menstruum venenatam esse dicerent, & erodente vi adeo pollere, ut radix *Baaras*, quae circa Hierichontem proveniat, neque ulli hercules vi evelli posset, huic uni artei cedat, si femina menstrua patiens circum circa radicem ambulando desiceret. Ita porro receptum est, maculis faedari specula, si menstruata mulier inspererit, & deleri, etiam retro vitrum, vivum argentinum. Quanto sapientius *HIPPOCRA- TES*: Sanguis sanæ feminæ profuit ad heminam, talis, qualém ex matrata victimâ defluere videmus, recens nempe & pu- rissimus, nisi enim victimæ sanissimæ essent, non poterat litari. Tum demum putrescit effusus crux, quando inter plicas sinuspu- doris stagnat. Non aliter, ac ipsi mares;

in regionibus fervidissimis Colchidis, Asiae, Africæ & Americæ praeputium rescapere coguntur, nisi gravissimis circa eas partes morbis maluerint laborare. Non ideo venenum in praeputio gerunt, si aliquando mortifica corruptio ibi nata est.

Misella) Vulgo recepta opinio est, se-
men unius sexus seorsum infecundum esse,
conjunctum utriusque sexus ¹ semen & mi-
stum,

t DCLXXI. sententiam istam ornata proponuit *Empedocles*, partim in masculo semi-
ne, partim in muliere, fetus partes ex-
sistere, sed discriptas, & dividias, eas
deinde uniri in fetum. *Galenus de semine*
c. 2. ut pars gibba cavae, & viciſſim re-
pondeat *Aristoteles de generat. animal.* L.
IV. c. 1. L. II. c. 8. L. I. c. 18. quam
sententiam perfecte renovavit *Anonymus*
Anglus auctor libelli essay on fecundation
p. 24. 25. Et *Hippocrates regi yrons*
n. 7. &c. pene similia docuit, ut tunc
crederet filias generari, quando semen
muliebre praevaleret, masculis autem fe-
tus a vincente maris semine. Id repetit
Aristoteles, ut tamē sexum in primis ab
eo semine praevalente pendere ajet, quod
de genitalibus decidit *de genit.* L. IV. c.
1. nuperque Cl. *Hofmannus Physiol. re-*
form. p. 341. *Voglius* eadem renovavit II.
p. 100. & *Anglus* ille semen maris per
poros ovi subire, hoc dissolvere, partes
similares feminini maris ad similares semi-
nis feminini partes accedere, sic viscera
nasci *on fecundation* p. 18. sexumque a
prae domino animalculi, vel feminis mu-
liebris pendere p. 45.

stum, in rudimentum fetus abire. Haec
sententia, ridicula certe, licet a *CARTE-*
SIO & *THEODORO CRAANEN* propoſita
sit, videtur nit in experimentis: cum mu-
lier in venerea tentigine, luxuriosum omni-
no succum emitat, perinde uti vir semen
effundit. Verum, post *LEEVWENHOE-*
CRIII & *MALPICHII* conjunctas obser-
vations, evictum esse videtur, patrem
prolem dare, matrem excipere, neque mu-
liebre semen ad generationem aliquid sui
corporis mitione conferre; sed eam legem
esse, ut absque materno utero, nullum se-
men frugiferum possit fieri. Nam anato-
mici obſervarunt, ea vasa, ex quibus hu-
mor libidinosus seminarum in congreſſu
erumpit, omnia omnino exitui vaginæ re-
pondere ^x, & nihil ad cavitatem uteri di-
mittere, atque muliebrem laſcivum humo-
rem perinde, ut virile semen, extra cor-
pus effundi.

Fermentatione) Cl. *DRELINCOVRTIUS*;
quo nemo partes genitales mulierum curio-
fuis

u *De formato fetu.* Sed iste *Galenus* fere ſequi-
tus, *de semine* L. I. historiam narravit,
quomodo secundum alias, & fatisim-
plices motus regulas, ex semine efferve-
ſente, animal generari queat. Et nihil
sapientior *Mazinus*, formationem *fetus ex-*
plicat, a particulis feminis, utriusque fe-
tus secundum leges specifici ponderis se
ordinantibus *Inſt. med. mech.* p. 212.

x *Harvii* p. 95. & addit, feminas perinde
concipere, etiam nullum humorum ex-
creverint.

fius descripsit, docuit in eximio libello, quem de conceptu edidit, masculum semen scatere sole volatili oleo^y, qui inertem feminis feminini maſſam vivificet, & ad frugem perducat. Sed semen masculum a natura volatili tota indeole abhorret, cum vix alius inter humanos liquor lentior sit, & semen retinetur perfecte secundum in hominibus castae viventibus per menses & annos, neque virtus exhalat.

7. *Afio*) Non alia videtur, nisi feminis vitalis masculi cum feminino ovo adunatio. Hinc adaptare, optimum esse conceptus vocabulum, & eleganter dici in textu hebreico, posteros ex lumbis Adami prodisse, Exam vero, cum ipsam ADAMVS cognovifset, concepisse & peperisse.

8. *Certus*) In brutis animalibus multiparis, utero praeditis bicorni, quorum cornua uterine ex ipso fine suo tubam educunt, in his inquam brutis, conceptio in ovario perficitur. De causa vero conceptionis duplex opinio est: HARVEI prima, qui, cum semen in uteris brutorum animalium, post venerem apertorum nullum^{aa} reperiret, docuit, vim masculini feminis secundantem resorberi in sanguinem, & circulatione obita deponi

y De Conceptu per. 31. expulsae ex vi fermentante, radiculae &c. Sed germen tamen a mare admittit de sem. mul. n. 18. Ita vim plasficam in parte feminis spirituosa refiderebat Collins p. 620. & spiritum feminis masculini generatorem vocat *Craanu* p. 71c.

z Conf. DCLXXXIII. not. 1.
aa l. c. not. f.

deponi ad ovarium, & ovum fecundare: ut in hac sententia ovum, jam amotum ex ovario, non possit fecundari unquam. Altera sententia est eorum, qui statuant, uterum feminae, quae concepit, claudi, & semen masculum retinere, ejus feminis partem nobiliorem, per anfractus tubarum, ad ovarium venire, atque ibi, in ovario, conceptum fieri. Si vero ovum jam de ovario solutum secesserit, video posse etiam in tubis, & in cavea uteri concepi, neque, quid obstet, reperio. Ego certe credo, nullum certum locum esse conceptui, atque semen masculum etiam alibi, sed in primis in Fallopia tuba, ovo occurrere, & id ovum impregnare. Nam in ovario, in tuba Fallopliana, & ad initia hujus tubae, ubi ex utero prodit, & in vagina denique fetus repertus est.

9. *Formam*) Historia naturalis multa confirmat, quas hic pertinent, & perinde incredibilia & fabulosā videntur, ac LUCIANI historiae, & aequem tamen certo contingunt, ac id, quod est evidētiissimum. Objicies, si mater nihil ad rudimenta fetus confert, qui potest mutare fetus? Verum est omnino, non habere sub arbitrio potestatem mutandi fetus. Nihil hic voluntas potest, si posset aliquid, quot matres pueras, quas gerunt utero, in filios mutarent! Sed neque imaginatio, etiam validissima, hic vires habet, vidi enim feminas, quae per continuos menses ajebant, se parituras esse fetus deformem^{aa*}, oberrare enim suo ani-

aa* Cum a malaciis maculatus puer expescere.

animo figuram turpissimam fetus, quem efflent editurae, neque unquam ex memoria decedere: & tamen post tot querelas, vidi peperisse fanos & pulchros pueros. Verum tunc aliiquid in fetu mutando imaginatio potest, quando subito, absque ratione, cum horrore aliquo oritur, quocunque demum mente hoc malum acciderit. Hic horror comes individuus est peregrini, recens adlati. Nam a vi, febri, factura, primum accende, horror nascitur; A spectaculo miserio viso horremus, & in universum id nobis accidit, quoties humores nostri vel in copia, vel in motu, infolito modo se habent. Ab hac nunc horrifica imaginatione, fetus idem patitur, quod continet fieri in eo corpore, a quo horror in matre excitatur. Vidi Irsæ experimenta, meis oculis. Sapientissima, & primaria femina fuit, cui in nasi apicem, cum sub moro ambularet, fructus hujus arboris illapsum erat: continuo, dum illabitur miserrima bacca, pictum est in apice nasi embryo-nis morum, perfecte expessum, magnitudine, colore, subrotundis acinis, scabritie, minimisque pilis; & recruduit ea nota, quoties ea arbos similia matura mora ferebat. Hic nihil factum est, quam levis ad tactus nasi materni, & tanta tamen in fetu secunda mutatio. Si obijceres, idem forte signum sanguis in naso fetus apparitum

Garetur, fanus prodiit Panarelus Pontec.
II. obf. 50.

bb Et a novo chylo sanguin' admisto &c,

rum, etiam si mater minime sub moro ambulasset, nihil videberis probabile dixisse aut dignum Philosopho. Novi, quid Anglus ^{cc} scriptor edidessit, sarcastico stylo in

hanc

ce Haec naevorum historia mihi difficillima videtur. *Biondellus* equidem, contra totum genus humasum, tuerit, nullus omnino naevos dari, neque in fetus corpore quidquam vitiare ex matris quacunque adfectione: Et fatis, ni fallor, demonstrat, neminem explicasse haec tenuis, quomodo vis ista a matre in fetum operetur. *Struetrix* illa anima *Stahlii* non explicat modum agendi, neque potentiam maternæ animae, diversæ a struetrice fetus anima, *Spiritus*, & nervorum communio, a *Viesseux* & in E. N. C. *Diec.* II. *ann.* 8. *obf.* 132. & a Bradley phil. *ace. of the works of natur* p. 168, proposita, debilissimo nituntur fundamento, nervorum nempe, quos nemo vidit, ab utero ad placentam coniunctione. Deinde facile vidi est, sanguinem ex utero materno in placentam per minuta fere vasa reforberi, neque ulla impetu ad fetum venire, qui possit partes solidas, & perfecta ossa, destruere, ut in *Helmontianæ* historiis.

Interim obruiunur historis innumerabilibus vitiorum omnis generis, quae fetum adfecerint ex matris culpa, in multe quidem frequentius, sed non nunquam in brutis animalibus. Ex viso camelo equa peperit pullum ungula fifa genu calloso, ut in camelo folet *Dierbroek* p. 17. Feli naevus ex terrore matris

hanc vim formaticem investitus. Nihil inde sequitur, quod phaenomeni causam non intelligamus. Vellem respondere rotatus,

matris *Bresl.* 1723. p. 672. & in *sat. Siles.* n. 1. obf. 10. Porcellus cum elephanti proboscide *Schurig* *syllef.* p. 628. In hin-nulo dentium caninorum imago, quam gravidam matrem canes adiulsiunt *Comm. Lit.* 1735. h. 10. Capella ursinis pedibus, cum mater ursum faltantem vidisset *Bresl.* 1719. p. 325. An neganda omnia? durum videtur. Ego, si judicium licet interponere, non alios unquam naeves vidi, praeter maculas omnis generis, & cutaneas quadam excrecentias, quae imaginatio in moxa, mures, pastores, flaminas, transformaverat: poterat autem quaecunque alia caufa produxisse, quae vel cutem alicubi eroferit, vel adiferit in validissimis calcitationibus. Huc pertinent vicinus *Phil. Trans. abr.* IV. P. 2. p. 124. caput felis sp. I. n. 10. *Ad. Siles.* vaccinium rubrum *Hagedorn.* malum punicum P. *Servius* apud *Schook* p. 10; uva 1 d. cerasum *Schook* p. 65. bacca nigra p. 16. fragum p. 52. rubique bacca in seipso p. 5. morum *Praceptoris* & *Harissoekeri* *suite des conj.* p. 141. *Schook de sign. fet.* p. 64. ex aliis 8; p. 14. *Schurig* *syllef.* p. 544. *Senners de confusu Chym.* oestrum schook patafunculus *Schrader* obf. 9. *Dee* IV. mus *Weinreich* *Schook* p. 14. Plot nat. hist. of *Staffordshire* p. 269. maris caput *Schook* p. 15. tucus *Stalpart* *Cent.* II. obf. 36. tumor carnosus ad anum fetus E. N. C. *Dee*. II. ann.

gatus, cur a conflictu globorum eburneo-rum quiescat, qui motus fuerat, alter autem motu a priori sublatu propellatur. Alia semina

ann. 9. obf. 187. inaures carneae *Bresl.* 26. vers. p. 590. caput virulinum filiae adnatum, ut tamen refecari potuerit *Vallineri*: Maculae ab incendio viro *Hors* post *Don.* p. 671. *Leigh. nat. hist. of Lancashire* L. II. p. 4. & a circumci-sione spectata *Schurig* *syllef.* p. 554. color ruber E. N. C. *Dee*. 1. ann. 2. obf. 81 & niger E. N. C. *Vol.* 4. obf. 98. & maculae a viuis lapillis *Boyle de color.* p. 164. aliaque *Schurig*. *embryol.* p. 210. stigmata in dorso *Salminu* *Cent.* II. obf. 15. & barba cana *Schook* p. 56. & quot non alia. Sed etiam diuersissima illa vita, quae fera naevis tribui silent, defectus artuum, apertum abdomen, *Hoeckfeste*, *Bresl.* 1721. *M. Jui* E. N. C. *Dee*. II. ann. 9. obf. 98. *Gockel.* tumor medullae spinalis E. N. C. *Dee*. I. ann. IV. obf. 22. & C. *Dee*. II. ann. 8. obf. 187. spina bifida *TULP* obf. *L.* III. c. 30. & hydroce-phalus *HILD.* obf. 3. *Cent.* V. *MARC.* *DONATVS* L. II. c. 9. & amissum labium alterum *BUCHNER* *mijc.* 1729. p. 592. *BRESL.* 1726. p. 231. & labia le-porina *SENNERT* de *confens.* *Chym.* P. *SERVIVS* apud *SCHOOK*. p. 9. E. N. C. *Vol.* VI. obf. 10. *BOHN.* de offic. med. p. 660. *MARINI* operaz. p. 235. *WALTHER* de cur par. p. 22. & resectum palatum E. N. C. *Cent.* IV. obf. 134. & cerebri ga-leaque defectus E. N. C. *Dee*. I. ann. 9. 10. obf. 23. ann. IV. V. obf. 27. L. *BOUR-*

femina ducebat filia, aut aliud quid agebat
mulebris negotii, cum subito respiciens
adstantem videt mendicum, stantem ante
fene.

BOVRGEOIS II. p. 71. HARDER exere. 23. aut ossis occipitis, ut KERKRING obs. 64, ea omnia longe frequenter & certius, & ipse vidi, & alii, abeque ulla suppositione originis imaginariae orta, eaque omnes virtutis fabricae pendent a primordiali fabrica fetus, non vivita, sed retenta. Fetus enim abdomen apertum est non. e. & cerebrum audum ib. & os enormiter fissum, atque labium superius, inferiusque nullum. Durum autem videtur, simillima mala frequenter quidem ex virtute aliquo mechanico, in fetu ipso & solo radicato, alias ab imaginatione materna ori. Et si milles fetui abdomen apertum, aut labil superioris pars deficiens reperitur absque imaginatio- nis virtu, cui in uno infrequentissimo casu hanc advocaremus? Ita fere veteres docebant, ex parentibus mures plerumque quidem nasci, aliquando tamen ex nubibus aut patre limo. Porro certum est, monstra plurima bicorporena nasci, absque ulla imaginacionis culpa NIGRISOLI p. 5. DUVERNOI ad. Petrop. V. p. 255. in homine, quadrupedibus, avibus: nihil enim frequenter nullis, quibus pedes duo superflui inter veros pedes exente, ranis denique, quarum imaginatio non magna hactenus facta est. Ut rarissimum sit, etiam ex conjectura hos casus ad imaginationem referri, quod fieri video de gemellis connatis a PAULINO & ZOD. GALL.

fenestram, labio turpem leporino, & ipso palato fissio. Concutitur horrore misera, & post felicissime editos pueros pulcherinos, infantem emititur, cui labium, & palatum ita recenter fistulum esset, ut etiam stillaret

ian-

GALL. 1683. p. 249. Adpare adeo, multo majora vitia in fetibus oriri absque terrore, aut animae maternae virtu, nihil adeo esse, quare pro exilibus illis morbulis invocemus incomprehensibilem aliquam harmoniam fetus cum matre. Iterum certum est viro virtuo cari pueri matres in memoria sua sollicitate querere, donec aliquem animi affectum inventiant, in quo conquiescant inventa mali ratione. Sed viderit etiam homines, qui plurimum circa partus hominum versati fuerunt, parum his naevis trilobre MANNINGHAM p. 51. MAURICEAV p. 66, tum Cl. DUVERNOI l.c. MARCOT Mem. de l'Acad 1716, sub fin, Valde adeo accedo ad BLONDELLI opinionem, non tamen recusaturis vera, & certa experimenta, ubi & ante partum de imaginatione con- siderit, & naevus ejusmodi iuerit, ut non sit ex classe morborum, qui naturaliter & absque virtu imaginacionis fetui accidunt. Nam hactenus plurima reperio ex aliorum relatione, ut HILDANIANAS Historias p. 900. & aethiopem illum SWAMMERDAMIANUM prod. p. 30, reliquarum historiarum plerasque: Aliquas autem manifesto fallas effe patet, ut historiam illam MALBRANCHIANAM (vide MARCOTVM in Acad. reg. scient. l.c.) & conceptum illum humani fetus in collo, ex imagina- tione

sanguis ⁴⁴. Alium novi hominem, cuius matris mendicus, ut extorqueret sanguinem, ostenderat manum sex instruam dgitis: retulit certe ab hoc calu manum sedigitam ^{ee}. Ergo adparet, matrem posse addere, demere, mutare aliquid in fetu. Non id fit, quod scit mater, quod vult mater, neque id quod non vult. An nunc docet haec experientia?

tione matris subnati E. N. C. Dec. II. ann. 10. obs. 56. & leonem illum Lipsiensem, verum puerum, leporino labio, quem Linckius refutavit: conf. Bresl. 1723. Maj. E. N. C. vol. 1. obs. 74. alterumque leonem à Mijeschello recentissimum Desnoves testes p. 173. & sapienter explicatum, naturali laborantem exemplum, fed verisimilium puerum; aliudque falso monstrum creditum E. N. C. Dec. II. 5. obs. 7. & simias demum illas, quam Salmuth Cent. II. obs. 16. et Bayle recentiss diff. 3. & Hartmannus in propria diff. Haec enim monstra verisimili unice paulum coepressa facie homines sunt. Fetus male pro monstribus habitos vide apud E. N. C. Dec. I. ann. 9. 10 obs. 161. et Cl. civem mecum *Masorum de obstrictis erroribus* p. 30. qualis forte ille abbas fuit, qui cum partu editus deformissimus videretur, parum abuit, quia pro monstro deportaretur. Locke L. III. c. 24.

dd. Valde certe incredibile, & quod fidem praesentis medici requirat.

ee Sed unde mendicus sedigitus? an creat imaginatio ossa, tendines, musculos, cartilagines? Similis historia est pueri decem in

experimento confirmata matris potentia, matrem fetum fingere, ut filius de massa argillae vase sua format ^{ee}. Res ipsa certa est, neque potest negari, nisi sensibus fides negetur. Non tamen videtur inde sequi, mulierem aliquid ad formandum fetum facere. Vis enim incognita est, quae a voluntate nequit produci, aut prohiberi, etiam si vehementer mater conetur. De lapla est in cellam femina gravida, infans peperit, cui ingente vulnere vertex confractus ^{ff} fuerat, eodem modo ut maternum verti-

in manu & in pede digitis instruisti, quem naseo visoque supplicio tribuit Saviard obs. 117.

ee Ut lecta Stabliana: vide Bucknerum miscell. 1729. p. 516.

ff Dendum Hippocrates fetum mutilari posse a plaga intra uterum accepta nego ^{ee} & ^{ee} Caput fetus ex naseo fractum Mekern p. 343. Cranium comminutum Buckner miscell. 1728. p. 1016. & destruetum ex laplo cum terrore viso Mauriceus p. 116. Ab alpa gravidae inflicta fractum fetui cranium Horstius obs. 2. Ex terrore matris fetus absque cranio & cerebro, solo osse occipitis superfite L. Bourgeois L. II. p. 71. Ex terrore vulnus C. Gemma p. 77. in ingleme fetus Hild. Cent. VI. obs. 3. inque dorso id obs. 6⁵, Cen. VI. & pene similis casus E. N. C. Dec. III. ann. 2 obs. 117. sed ex relatione. Ex terrore foramen quasi Iclopeto inflictum circa anum E. N. C. Dec. I. amp. IV. obs. 21. Hel-

verticem casus violaverat. Neque fabellae sunt. Bruxelis res mira accidit, cum proceres Belgici, EGMONDAE Comes, & HORNAE, iussu Ducis Albani capite ple-
ticerentur. Gravida inter spectatores mulier
fuit,

Helmontius de injectis materialibus n. 9.
qui addit, ex haemorrhagia fetus int-
erisse, et alterum exemplum addit. Cutis
dorsi lacera E. N. C. Dec. I. ann. 9. 10. obs.
23. Ex terrore brachii fracti cicatrix in
fetu reperta Schook p. 62. Vulnus in fetu
ex visa crucifixione E. N. C. Dec. II. ann. 6.
obs. 190. Ex viro mutilo fetus quatuor
digitis mutilatus E. N. C. Dec. II. ann. 6.
obs. 30. Manus fetus ex naevio mutila-
tus E. N. C. Vol. 5 obs. 48. Manus dextra divisa
& separatus pollex Schook p. 62. Bra-
chium magna truncatum Denyng de fetu
mutilo p. 23. Horff l. c. ex alis, A. Hafn.
ann. II. n. 1. E. N. C. vol. VI. obs. 66.
Plot Staffordshire p. 270. Superville Phil.
tr. n. 476. & Cyprian Phil. trans. n. 221.
& integra collectio apud Schurig syllabus
p. 609. Fetus ex naevio mutilus A. Hafn.
II. n. 82. digitique mutilata E. N. C. Dec. II.
ann. 6. obs. 30. Infans apus quasi in cau-
dam terminatus ex naevio E. N. C. Dec. II.
ann. 9. obs. 10. Haec majora videntur.
Sed nimis frequens est ossa crania male
ordinata, absque ullo virtu matris galeam
inperfectam & pene confractam efficiere,
ut coram video: neque absurdum ad hydro-
cephalum retulit Marcus. Deinde
mutilos canes passim viros lego E. N. C.
Dec. II. ann. 3. obs. 164. Aldrov p. 128.
Bresl. 1723. M. Aug. & teles Liceus de
monstr.

fuit, quae non absque terrore celebrem
bellica virtute Egmondanum comitem
perire vidit: ea infantem peperit, absque
capite &, collo adhuc cruento, quae mira
historia a magistrato publice confirmata ad
HELMONTIUM venit, Bruxellensem
hominem, & cuius pater inter spectatores
sup-

monstr. I. p. 17. et caprum Val. et pueros
brachiis destitutos E. N. C. Dec. III. ann. 5.
6. obs. 12. Bresl. 1722. M. Mart. Columbus
p. 264. Duvernoi ad. Petr. V. p. 260.
Liceus p. 50. Superville Phil. trans.
n. 456. cont. Sennert. Prax. L IV. p. 303.
saepè pedibus artificiosos Worm. mus.
p. 287. Faber apud Hernandez p. 487.
Scaliger de sublit. exerc. 334. Bresl.
1725. m. Maj. 1716 m. Oct. Aldrovand
de monstr. p. 482. vel alterutro brachio
mancos Büchner misse. 1727. p. 72. aut
pedibus Hoffman de uña part. p. 339.
femoribusve Ad. Hafn. IV. obs. 88.
Barthol. bibl. 44. Cent. II. Columbus I. c.
Bresl. 1720. M. Febr. absque virtu, etiam
supposito, imaginationis Ita flores, ali-
qua parte mutilata, petalis carentes, aut
fructus feminibus caulos vulgarissimum
est videre. Plura forte benigna miracu-
lorum mater imaginatio addidit.

gg HELMONTIUS 1 c. & addit, caput non
inventum esse, collum vero cruentum
prodiisse; & vide not. ff. Sed nota est
HELMONTIUS fides, & haec utique
historia eam, quam habet, deleret. Am-
putati etiam capitis historia exstat apud
Horffsum, post Donatum p. 748. & in
Ad. Hafn. vol. II. n. 1. & aliud apud
L 2 Bob.

supplicii adfuerat. Parvissis gravida fuit, quae vidit homini malefico ossa rota ^{ha} frangi, & peperit eadem fetum, cui ossa similius modo fracta fuerant. Ergo subiect hic aliquid, quod cum naturae legibus nobis notis minime convenit, neque tamen negari potest, nisi ab eo, qui has leges omnes perfecte cognoverit.

10. *Fecundatio*) Staminis masculini in-gressus in ovum femininum ^{ii.}

11. *Tres membranae*) Philosophi fuerunt, qui docerent, spumantem bullam libidinosa-

Bohnium p. 659. & F. M. ab *Helmont* & *Digbyum* apud *Craanen* p. 751.
hh Historiam *Hartsoekerius* habet *suite des coni* p. 140. & *Mus praef. ad l. de fibra mus.* & *Zo. gall.* I. p. 62. Ita fetus de-cusatus brachii sancti similem *Hartsoekeri* l. c. adducit, & angelo volanti simili-lem *Bresl.* 1723. *M. Nov.* & *Plutoni.* Proserpinam amplexo *Blancaard.* Ex viro praefigitiora crura contorta *act.* *HAFN.* 1675. *obs.* 59. confracta, & pes diiitortus *HILDANUS* *Cent.* III. *obs.* 56. Brachii ossa mobilia *MEKERN* p. 347. & *E.N.C. Dec.* I. *ann.* 8. *obs.* 55. (id autem, credo, vitium ad rotas fractos relatum est). Distortae pedis articulationes *HILDANUS* *Cent.* III. *obs.* 56. & crura *E.N.C. Dec.* I. *ann.* 2. *obs.* 61. Spina dorfi quasi luxata *HILD.* l. c. Verum haec omnia ad aliquibus mutuoli praevalens robur pertinent, & laxiora ligamenta, & nimis frequen-tia sunt, abeque ulla de nævo conge-a flura.

ii DCLXXXIII. not. I.

nosam ^{kk} utriusque aquilaie seminalis ejec-tam, densatam, cuticulam contrahere, nempe tres membranas, & faciem depo-nere, quae fiat in placentam. Verum *DRELINCOURTIVS* docuit ^{ii.} ovum jam in ovario amnion & chorion, & corpus luteum habere, five placentae rudimen-tum, atque adeo haec omnia a matre esse.

12. *Placenta*) Cupula ovi in ovario nata ^{mm}, pars elementaris ovarii, in ovario aequa, ac membranae jam struta.

Funis) Quid sit, EGO quidem ignoror. Intra ovum nullum rudimentum funiculi reperitur: nihil etiam in *LEEVWENHOECKIANO* animalculo; & nihil hic docent fidelissimae icones *MALPIGHII*. Ovum quidem novimus ad matrem pertinere, embryonem a patre esse pene scimus. Verum id obcurum supereft, num funiculus ⁿⁿ embryoni adnexus de ejusdem ab-domine prodierit? quod de arteriis umbili-calibus & uracho dici potest, de vena non

kk *HIPPONCRATES* mechanicam genera-tionem pellicularum fetus fere hoc modo propositum *τηρια των γονων* n. 2. Car-tefius membranas ex parte feminis uterum contingente docuit generari, & allanto. idem ex lotio *Borrachius A. Hafn.* *Vol.* V. *obs.* 45.

ii DCLXIX. not. q.

mm DCLXIX. not. m

na DCLXXVII. not. a.

non potest, qui enim possit vena extrinseca advenire & se interuisce in corpus? Si dixeris, funiculum a placenta esse; respondendum est, unde ergo arteriae advenient. Undique intuperabiles difficultates rem obfident.

Verum omnino novi, leges latae esse rebus creatis, ut nunquam semina inmittant radices, nisi in propriam & faventem fibi terram. Lichenes, & aliae plantae radicantur in muros: aliae plantae radiculas in aquam demittunt, nunquam ulla dimisilvae, nisi aquam nauctae fuerint. Aliae in durissimos lapides descendunt radiculis. Aliae non nisi in alias arbores. Quis explicaverit, quare Viscum non inveniatur in rerum natura, nisi in aliena arbore, neque unquam matrum visci semen radiculas emittat, nisi in fissuram madidi corticis: si vero id fecerit, in veram, solidam, excretacar arborē, sive floribus, fructibus & foliis onusfam. Hae naturae leges sunt, quas non concipimus, sed videmus. In thesauro R U Y S C H I , quem Russiae Imperatrix coemtum possidet, integra anthropogenia habetur, sive historia naturalis hominis, a primo conceptus momento, ad noni mensis finem. Vidi haec omnia, & per multis dies continuos oculis perlustravi, reperi funiculum umbilicale tanto majorē rem esse, quanto propior origini sue fetus est, & vicissim. Et in fetu formica minima nihilo majori, vidi, homuncinōrem federe in acuto apice coni, quem funiculus

80 DCLXXVII. not. 2

culus umbilicalis efficit. Ergo videtur stamen masculinum per placentam se infinuare, hinc in funiculum umbilicalem venire, ibi adnecti, tunc funiculum unicūm fetu ad ovum adhaerere. I. G. (puto melius), ex fetu prodire partem funis, & a placenta aliā partem, nempe venam, ad fetum pergere, tunc connasci utramque portionem funis. Oportet autem hic dicere, quae HELMONTIUS,, Seminavī semen pini, in testa, radicula exit, & pertundit testam, ut descendere, deinde sursum fregit, ut in caulem enaferetur. Haec non possumus explicare, experiri possumus.

13. Os) Fetus alitur per os (& totam suam cutim ^{pp}, adeo teneram in fetu, ut nemo negare possit, & exhalarē per arterias cutis liquorē, & resorberi per venas. Ita etiam plantae per totam superficiem suam aluntur, nam planta, quae interdūl languit, mane turget resorbtis per noctem liquoribus.) Capit adeo cibum potumque, atque in ventriculo subigit, ope salivæ, succi ventriculi, intestinorum, pancreatis. Chylus inde paratus per vasa lacēta infunditur in massam sanguinis venolam: Id vidi in Leideni puerō, cui abdomen fistulam erat ex matris imaginatione, & per vulnus intestina conspici poterant, atque vasa lacēta, chylō non minus quam in adulto, plena. Hac via vere nutritur. Per placentam autem

^{pp} DCLXXXII. nisi impediverint fordes mucosae, quae cutem obliniant.

L 1 4

autem remittit ^{ss} ad matrem sanguinem, qui in corpore infantili nullam pulmonis actionem patitur, in venas matris, quae viciifini fetu reddit sanguinem in pulmone suo elaboratum. Haec sententia facile cum Hippocratis ^{tt} doctrina conciliatur, qui et ipse dixit fetum dupli modo ali.

Vario) Si animalecula LEEUWENHORCKII nascitorum hominum embryones sunt, tunc utique nutritur primo in patria teste, epididymide, ductu deferente, vesiculis seminalibus & urethra, proprio succo feminis masculi. Deinde in materno utero primis temporibus aluntur prostatarum ^{qq} succo, qui videtur tamdui fetum alere, quamdiu propria quadra vicitat, & necdum epulatur de parvitha mensa, quam mater suppeditat. Quando poro ovum quidem fecundatum est, sed in ovario hacdenus haeret, tunc unice nutritur succo priori, & proprio ovi. Quando vero, solutum de petiolo, retinetur in utero, & non dum undique uteri superficie applicatum est, tamdui fetus nutritur liquido per membranas chorion & amnion epoto ^{rr}, qui in utero generatur & fetui infunditur.

Visiera) Admiranda vis haec omnia dirigit. Quando EPICURVS apud LUCRETIUM docet, omnia ex eadem materia

670

qq DCLXXXIX. not. dd.

rr DCLXXVIII. not. b.

ss DCLIII. p. 380.

tt DCLXXV. not. m.

atropos nata esse, ex una communis proprietate materiae si gravitate, quae fecit, ut volantes in indefinito innani spatio atomi se comprehendant, tunc velim explicent illi cauti philosophi, quomodo fiat, ut idem animal successive varias induat formas, perfecte ad id alimentum aptatas, quo debet vivere. Toties vidi in femine animalium variis generis anguillas plicatiles, veros serpentulos. In ranarum genere certum est, nihil matri a patre dari posse, praeter anguillulam, quea tubercula paulatim exigit, unde artus emergent, ut in IACOBÆI de ranis observationibus adaparet. Perge tunc reliqua contemplari animalia, reperies nullum omnino esse, quod in primordiis vermis non fuerit. Quis crederet papilionem, quatuor alis, sex pedibus, oculi innumerabilibus praeditum animal, vermem aliquando fuisse? Omne pulicum & mulcarum genus aliquando vermis fuit; SWAMMERDAMIVS in conflu viororum eruditorum, qui in THEVENOTI aedibus conveniebant, incomparabili arte bombycem ex chrysalide exemit, & nascituros elim artus alaque caefarea arte expedivit. Sed & homo aliquando vermis fuerit, uti Prophetæ loquuntur, quando superbiam humanam contundere volunt, " Vermis sum, non homo. Sed ex verme, depositis exuvias, novum animal fit, & ex chrysalide prodit vegetus, & voltans papilio. Nisi hae mutationes sensuum testimonio demonstrarentur, homines certe infanum vocarent, qui hujusmodi paradoxo doceret. Vidi, & bona fide narro, cur

L 15 enim

enim fallerem discipulos? hominem, cui neque brachia erant, neque pedes ^{va}, & tamen a mare generatus, a femina conceptus, per abortum vero ejectus fuerat, formica majuscula nihilo major. In alio abortu, qui paulo diutius vixerat, vidi caput, cum exigua cauda, & coccyge ter-

uu In fetibus grano hordei non majoribus nulli adhuc artus adparent RUY SCH. *Adv. Dec.* II. n. 10. qui idem in fetibus api, & pene nuci avellanae sequilibus, nulla adhuc rudimenta artuum describit aut pingit *Theb.* VI. T. 2. 5. Trigesimo die fetus formari incipit informis haec tenus RIOL. p. 381. Ante quadragefimum diem fetus formicæ mole est, sed femora nondum discreta habet ARISTOTELIS *bij. anim.* L. VIII. c. 3. oculos vero praegrandes. In cuniculo die undecimo nulli adhuc artus *Colop.* p. 50. Die vigesimo artus nondum conspicui *Varol.* p. 102. Besler p. 8. in fetu hordei grano non majori, neque quinta septima, in feo apis mole, in quo caput apparebat la MORTF. II. c. 24. In abortu unius mensis nihil adhuc distinctum GALEN. de form. fet. Pueri ante trigesimum, pueræ ante quadragefimum diem nihil distincti habent HIPP. περὶ εὐθυνῶν τοστιας. n. 12. Etiam plus quam tertio incremento, cum fetus articulo digiti minimi aequalis esset, nulla adhuc crura L. BOURGEOIS L. I. p. 27. Sed sequentes observationes demonstrant, artuum proventum saepe praeoccidorem esse, aliquando tamen tardius apparet.

terminatum hominem, cui tubercula **xx** in ea fede prodibant, unde manus & pedes essent nascituri. MALPIGHIVS demonstravit,

xx In embryone ape non majore aliqua Ruy Sch *Theb.* VI. n. 46. T. 2. f. 4. Die tertio cum dimidio nonnulli simile brachiorum pingit Mauricieu ad p. 85. Duodecimo die aliqua tubercula artuum Bianchi p. 57. 425. f. 7. & decimo quinto Kerkring c. 3. In fetu formicæ non majori rudimenta artuum Berger p. 468. 469. Stab. p. 505. & in informibus embryonibus Backi p. 42. Informes artus & minimi in fetu aequali feminæ cucurbitæ Ruy Sch. *Theb.* IV. n. 40. & in altero apis mole Malp. p. 86. & Comm. Nor. 1759. T. 3. f. 4. In ovo juglade non majori E. N. C. Dec. II. ann. I. obs. 119. Die decimo sexto Bianchi T. I. f. 8. Die 21. verrucose pro artibus Dostart. l. c. Quarta septima non rudimenta artuum Pbil. *Tran.* n. 216. In menstruo fetu manus jam perfecta Riolan. p. 411. In ea aetate artus incipiunt adparere Stab. p. 505. In fetu phæsolí aequali brachiorum initia His. de l' Acad. 1714. obs. 3. Sed, ut adpareat certam legem nullam esse, etiam in embryone dixi articulo aequali artus obcuri Ruy Sch *Theb.* IV. n. 54. In fetu nucis mole artuum rudimenta Trew 1735. *ibid.* 39. T. 4. f. 12. In fetu pollice paulum breviori evidenter Ruy Sch. *Theb.* VI. T. 3. f. 2. Sub finem primi mensis, cum fetus digito transverso aequalis esset, rudimenta artuum Vattr mol. prægn. n. 6. Trigesimo secundo die fetus ferè perfekte formatus Biana

vit, omnem pullum gallinaceum, in ipsis primordiis, totum cerebro, cerebello & spinali medulla, atque oculis conitare *yy.*
Cernite figuram MALPIGHIANAS, videbitis

pri-

Bianchi T. I. f. 11. Die trigesimo quinto fetus ungue non major artus jam formatos habet *Mauriceu* ob. 246. Die quadragesimo artus demum pollullantes *Riolan* p. 412. *Varol* p. 103. *Beister* p. 8. & secundo mense demum rudimenta artuum in homine *Everard* p. 91. Sexta septimanis fetus uncialis, & artus jam adparent *Vater de mol. praeagn.* n. 6. & formati sunt e. n. c. *Vof. III.* ob. 145. Brachia autem semper prima formantur & majora curvibus sunt *Beister* l. c. *Ruysh Thes.* VI. n. 48. etiam in ratis *Id. ib.* In gyrum brachii & pedes prodeunt, quando caudam sub foliis amittit *Harvei* p. 118. Conf. *Ruysh Thes.* VI. n. 48. In pullo vero post 24 horas absoletas alias vidit *Malpigh. de form. fet.* f. 8. & in fetu uncia paulo longiori perfecitos artus *Ruysh Thes.* X. T. 3. f. 3.

yy Caput adparent in pullo hora duodecima *Lancis* p. 40, in *Malpighianis* autem etiam sexta de incub. p. 2. In primordiis pulli caput apparet, in eo caput corpore major *Harvei* p. 56. In fetu ovillo die septimo corpus informe, sed cerebrum & oculi adparent *Leuwenbeck Anat.* & *cont. II.* p. 165. In embryo hordei grano non crassiore caput & oculorum rudimenta *Ruysh Thes.* VI. n. 46. T. 2. f. 4. In altero semine cucurbitae minori caput aequale corpori *Ruysh Thes.* IV. n. 40. In fetu millii

grani

primordia pulli carinam *xx* esse, five verem, tunc caput nauci, & vesiculos, five tuber-

grani mole magnum, oculis needum distin-
ctis *Santorin Iber.* n. 5. Etiam in trimes-
tri seu caput majus thorace & ventre
Faber ap. Hernandez p. 651. In alio se-
ptem lineas longo, caput uni tertiae partis
corporis aquale *Dodart.* Pulli Gallinacei
oculi cerebro & reliquo capiti aequales,
majores corpore &c. *Harvei* p. 56. Caput
& oculi pullo maxima *Arist. hist. anim.* L.
VI. c. 4. de gener. II. c. 6. In fetu apis mole
oculi conspicui *Mauriceu* ob. 108. & in pullo
hora quinquagesima *Mairtrajan* p. 14. 77.
minus tamen, quam oviparis, magni-
funt *Harvei* p. 232. Tres vero illae bul-
lae supra ex *Platero citatae* p. 238. non
ignoratae *Carto, Paro, Archanegi,*
Riolan p. 384. *Malpighio* etiam dictae
p. 86. & *L. Bourgeois* p. 26. & *Drelin-
courtio adu. dogm. 5.* & in dama *Harvei*
visua p. 56. p. 232 fusios a *Malpighio*
declarantur in uteroque opere. Tres ab
initio sunt, etiam in homine *Malpigh.*
polli, p. 86. cerebri nempe duo lobii &
cerebellum *Drelincourt.* vel oculi potius eo
tempore maximi, & cerebrum *Malpigh.*
de form. fet. p. 4. Die vero quinto in
pullo quatuor vidi bullas *Harvei* p. 57.
quinque autem *Malpighius*, duas cerebri,
duas oculorum, cerebelli unam *de formati-*
fet.

zz Conf DCL. Adparent hora sexta *Lancis*
p. 41 & in catella die tertio *Brendel de
embr. praexist.* p. 38. denique etiam an-
te incubationem, si fides *Malpighio* do-
incub.

tubercula adstructa carinae. Ex eo deinde fetu enascitur cavum rostrum, & cor ^{aaa}, & reliqua ex ordine viscera; & primum omnes tres ventres aperti sunt, ipsumque cor ad spinam dorsi firmatum nudum absque costis haeret: Id ipsum cor in his primis inititis est canalis in arcum flexus, qui in quatuor sinus intumeat, nempe aures, & ventriculos, qui in longa serie ordinantur distincti. Haec deinde fistula quotidie magis intorquetur, donec duae cavitates cordis, & duae aures, in unum cor conseruant. Tunc costae accedunt ^{bbb}, & thorax clauditur & pulmo ^{ccc}, atque jecur ^{ddd} adparere incipiunt, quae haec tenus nulla apparetur. Apparet adeo, haec viscera in primordiali fetu quidem nonadefec,

ma-
incub. p. 9. Recte olim Columbus spinam primam generari, id se in embryone vide p. 247. Adhuc 21. die embryo simili vermis Dodart. hist. de l' Acad. 1701. p. 26. 27.

aaa Hora vigesima octava in pullo Lancis. p. 40. ante 30. Malpighius de incub. p. 4. Die vigesimo primo in fetu humano cor apparuit Dodart. l. c.

bbb Tertia septimana crater colellarum adaptaret Kerkring. antrop. c. 4.

ccc Die sexto apparent in pullo Harvei p. 61. & quarto abso luto Mairrejean p. 115. 121. Die quadragesimo in homine Varol.

ddd In cuniculo die decimo quarto Graaf p. 312. In fetu humano quadragesima dieterum Varol. l. c. In pullo demum die sexto Malpigh. p. 9. Mairrejean p. 141. magno, post cor, intervallo Harvei p. 63. Etiam genitalia ante hepar dilincta sunt Harvei

p. 143.

materiam tamen adesse, ex qua generentur ^{eee}: Hoc ipsum cor unicum quasi ventriculum habet, quamdiu pullus non respirat, nam communicationes cavee venae cum pulmonali, & arteriae pulmonalis cum aorta faciunt, ut cor quasi univentre sit, uti est in amphibii, & etiam bombyci unicum cor est, sed in particulas divisum, quod contra MALPIGHIVM SWAMMERDAMIVS demonstravit ^{fff}. Et tamen inutilis & superfluus in pullo pulmo increvit, & vasis suis omnibus ornatur ^{ggg}. Haec tenus enim homo,

p. 143. quae in homine die vigesimo apparent Pinneus p. 137. Male adeo jecur ante cor generari, & in ovo incubato se expertum esse Sanctorius in fen. I. Avic. p. 756. Seduxerat optimum virum Galeni auctoritas, qui hepatis ante cor, die trigesimo secundo, hoc ante cerebrum generari dixerat de form. fetu, & Aristotelem de gener. II. c. 6. atque Chrysippum, qui cor primo loci generari dicierant, refutat de form. fetu.

eee Conf. not. c. Non bene adeo Hippocrates, partes omnes simul formari ^{eee} stat. ^{eee} a.

fff CCLXI. not. e.

ggg Hoc in primis argumentum ad demonstrandum praevios fines elegans est. Alae & probocis in crux reperiuntur, inter virtutem papilionis, erucis inutiles. In homine pulmo, cerebrum, fetui inutilia, necessaria adulto; contra foramen ovale, ductus arteriosus, venosus, utilia fetui pertinet cum acetate. Sic branchiae ranarum decidunt, quando desinunt pieces esse &c.

homo, qui vermiculus fuerat, anphibion animal est, quod in mediis aquis, absque pulmonis usum vivere potest. Donec ultimo in animal respirans abeat, cui duo corda sunt, & nulla vita est, si ab aere per septem vel octo horae minuta arceatur. In utero vero nondum respirat, apparet ex **VESALII** ^{bbb} experimentis, „Sumatur ex mortua praegnante vacca totum ovum, reponatur in mensa, adparet vitulum intus miris modis moveri, & niti, ut prodeat (uti etiam pulli pipiunt, ovumque rodunt, ut exant). Quam primum chorion & amnion discidisti, continuo fetus respirat, & tunc quietem agit. Qui in utero valgent infantes, plerunque moriuntur: nisi enim continuo in aerem, excludantur, facile fieri poterit, ut aliqua pars membranarum ori applicetur, futurum suffocet.

15. Et cur non) A mundo condito nunquam, nam evoluti observationes, in clauso utero, intra caveam amnii faeces ¹¹¹ reportae sunt, cum tamen in recto intestino abunde sit meconii. Ratio est, quod absque aeris ope, sphincter ani nequit superari.

Mortem) Quando fetus in lucem editur, purissima prodit aqua, in parte nempe naturali, neque infans, in validis, quos edit, nixibus, alvum deponit, nisi aer appulsus uterum subeat, infantem feriat, & respiret idem, tunc enim continuo, in tantis angustiis, alvum deponit. Ex hoc effluente iterum indicatur ^{kkk} i. ruptas esse membranae.

hhh Confer DCLXXXII.

iii Contraria experimenta protuli DCLXXXIII.
kkk Ib.

branas, aquas effluxisse, infantem jam respirasse. z. Eum in apertura uteri haerete, ita, ut per eam aperturam faeces exire possint. Tunc fetus in summo periculo versatur, & inter viginti fetus, quibus alvus ante partum solvit, vix unus vitalis est. Si enim aer, qui semel in thoracem irruptus, suppressus fuerit vel per exiguum tempus, neque infans inspirare potuerit, continuo ipsi periculum est. Non ideo certum est per ruisse ¹¹¹ fetum, saepe enim, cum huic unā signo

III Ex prioribus, sed ruptas membranas esse, & fecu undique conpresso in his viarum angustiis, elitis suis faeces **DIONISI** des accusab. p. 234, la MOTTE ob. 223. Duodecim horis ante partum editum medicinum MAURICEAU p. 324. Cacterum signa mortui fetus omnino difficili sunt. Plerique pulsum in fonte sincipitis, & in funiculo deficientem adducunt **DIONISI** des accusab. p. 298, 320. **Ruychaps** Endo. p. 90 &c. Verum hoc signum debitatem summam perinde ac mortem demonstrat, monente **J. van Horne**, & saepe fallit la MOTTE L. II. c. 5. Idem ob. 228. funiculo non pulsanti frigus ejusdem funiculi addit pro certissimo signo. Sed **J. von Horne** Schwerdtiche Webmat^{er} p. 25.) epidermidis fecesfum; alii, quos refutat **SAVIARD** ob. 97. putridum liquorum ex ore fetus exuentem pro certo leti indicio habent. Verum hic humor putredinem subponit, quod idem de feciente cuticula & fetore verum est. **D. Sala** tangebat fetus frigida, & mortuum ajet bat

signo fiderent chirurgi, miterum fetum spirantem & viventem hamis & uncis dilaniatum extraxerunt ^{mm}, quale exemplum habet MAURICEAU ⁿⁿⁿ, in *l. observations sur la grossesse*, quem longe praefero alteri operi *la pratique de accouchemens*. (1732). Optabile certe foret, ut vel bonas obfletrices habemus, vel omnino nullas. Quando famam aliquam habent, semper festinant, & rumpunt aquas, ut cito fetum extrahant: cum contrarium bonas obfletricis officium sit, aquas, quantum fieri potest, diutissime servare clausas ^{ooo}; Si invitae contigerit, ut meconium effluat, manu fetui liberum ac rem procuret, ne suffocetur: diducto digiti uteri ostio.

16. Superfetatio) Non credo hanc fieri posse,

bat, quando se non retraheret BARTHOL.
bif. 78. *Cent.* V, p. BARBETTE fontem
minime tensum. Verum hacc signa etiam
pejora sunt.

mm Nimiris frequentes sunt dirissimae his-
toriae. Vivo fetui refeluum brachium habet la-
MOTTE *obs.* 265. & totum laniatum *obs.*
185, 187. infensus unco MAURICIAEI
obs. has funeltas operationes, & SAVIARD
obs. 84. Unicum casum admittit la MOTTE,
in quo caput aperiri debeat: fetusque
violari,, capitis nempe crassis, & intrans-
itu per os uteri impasti & haerentis vi-
tium L. III. c. 20. 21. In eo catu ipse
coactus unco usus est *obs.* 456. fornic ve-
ro *obs.* 221, alisque violentis remedii.

nnn *Obs.* DCLXXXIV, vivi fetus unco laniati-
& occisi, cum pro mortuo haberetur.
ooo DCLXXXV, not. 5.

posse, nisi eo tempore, quo ovum in uterum receptum, adeo parvum est, ut nondum undique accreverit *PPP* uteri cavae super.

PPP Superfetationem in homine admittit HIPPOCRATES, quando os uteri non clauditur *et ergo ETIENNE*, n. 2, pro raro vero cafo ARISTOTELES *bif.* anim. L. VII. c. 4. de gener. L. IV. c. 5. & in lepore de gener. anim. I. c. de *bif.* I. c. Deinde PLINIUS exempla habet L. VII. c. 2. & magna series est historiarum, quae adducuntur. Veram ergo superfetationem prius necesse est distinguere. Nam dicimus, quando, post secundam veneri, aliquot elapsis diebus, altera secunda venus iuxta cedit, &, post ovum in uterus jam receputum, alterum ovum in uterus serius devolvitur. Hujusmodi superfetatio omnino fieri potest, si ex rarae esse CL. COEGLIO non negaverimus, non solum a die sexto ad trigesimum, MANNINGHAM p. 41. MAURICEAU p. 107. GOELICKE &c. quod prius secundum semen primo se admicet, serius uterus plenus sit & clausus. Nam etiam fetus maturo feto, eoque mortuo, & in utero haerente, concipi potest. Experimenta non in vaccis solum facta sunt, quae, praeter marcidos, quos cerebant utero fetus, vivos alios conceperunt & UY SCH *Adv. II.* n. 10. de muse, ut. p. 14. Sed in homine similia exempla lego. Ita PROSOCERIUS TEICHMEYERUS,, fetus loco partus retento, post faecida elapsa lochia, videt feminam, post aliquod tempus conceperit, peperisse fetus vivum, post quem denum prior ille

superficie. Quae alio tempore contingunt superfoetationes, nomen non merentur, neque enim sunt, duae intraeagnations, quarum secunda aliquo tempore post primam facta est. Quando enim ovum totum uterum replet, tunc non video, quomodo femme ingredi possit uterum, nisi HARVEIVM sequaris,

& marcidus incisio facta excedit, in epifola propria, Ita HARVEIUS in femina, post gravitatem veram aliquot mensibus elapsis ossa prioris fetus edi vidit de partu p. 264. & Albucasis, & Marcellus Donatus L. IV. c. 22. & Schenk ex Gablebevero, & Bonetus epulchr. III. S. 37. app. p. 99. & Mattb. Cornax, & Bartholinus bift. 14. L. IV. & de insol. part. viii c. 18. Leu noenheuekianus penitus similem obseruationem adduci exper. Et cont. p. 406. Manifestum est adeo, fetus, etiam magnum, qui osseus sit, in utero haerentem, novam conceptionem non impeditre. Sic etiam Rouffeti vidit pessarium in uterum infernum conceptum non impedivisse S. VI. c. 8. (nisi forte non satis certum est, fetus in utero fuisse). Non ideo repugno Cl. & humanissimo D. Grauel superfoetationem facilis fieri, si uterus forte duplex fuerit. Verum superfoetatio vera, mihi per exempla paulum difficultis videtur cogniti. Ea quidem egregia nota est, si fetus alter parenti, alter adultero similis fuerit, quale exemplum Hercules praeſtit & Iphiclus, & aliud Aristoteles habet bift. anim. L. VII. c. 4. & Plinius L. VII. c. 2. & Gordonus: sed hoc rarum est. Superet, ut ex tempore aestimetur super-

feta-

sequaris, statuentem feminis vim secundantem non per cavum uteri tubum, sed per massam sanguineam in ovarium venire; ea vero hypothefi admissa, non video, quare non, /perpetuo contingent superfoetationes, nisi

fetatio, quando nempe, post vivum, perfectum puerum, aliquot septimanis, & mensibus elapsi, alter vivus & fatus puer partu editur. Tribus septimanis a priori partus Rouffet S. VI. & aliquot septimanis Salmuth Centur. III. obi. 33. Quatuor septimanis Francus p. 227. Viginti novem diebus a priori, vivus uterque Venette p. 71. Post debiliter octuagesimum fatus fetus novimetrus editus Zaccbias L.X. c. 66. Quadragesima diebus a fana puerilla fatus fatus C. B. app. ROUSSET p. 222. Ex PAULO i. c. video citari quintum fatum quadrageſimo die post quadrimeſlos editum, ostensum HADRIANO AUGUSTO. Sex septimanis post priorem filius BLANCAARD obſervante apud FRANCUM fatur. p. 227. Sex septimanis ab altero feto, vivus uterque c. B. post ROUSSET p. 222. Aristoteles partum alium septimum, alium nono menie vidit succellifite bift. anim. L. VII. c. 4. Tribus mensibus secundus a priori partus Nicolus Walschmid progr. de valet. med. Partus octodecim septimanis post priorem partum Comm. Nor. 1732. n. 27. Septembre & Decembre Harveius p. 261. Quarto & octavo menie Kerkring obi. 2. Ex Perda citari lego, aliam fetum quartu, alium nono menie editum fuisse. Septembre & Aprile eamdem minam

nisi forte , liberali certe adsumptione, uterum post fetum conceptum nullis venis bibulis praeditum esse ajas , aut nullum semen genitale reforbere . Si vero tertio mense post editum fetum , alias partus sequatur , ut aliquando contigit . & ipse vidi , is macter erit , mister , & semimarcidus ⁹⁹.

Nempe

minam peperisse T. Bartholinus Cent. IV.
ep. 56. Valinarius recentet tres partus , qui incident in 13. mensis diem Junii. 24. ejusdem. 10 vero Julii c. 17. n. 14. sed ille propinquos nimis terminos habet. Conf. alia exempla Bresl. 1721. M. Aug. & collectionem apud Francum , Schurigiam S. III. c. 2. & Waldschmidium in app. ad E. N. C. Vol. II. tom. apud Cl. Grauel. Hi omnino partus , quoties uterque fatus & per seclus est , demonstrant superfetationem . Qui vero paucis diebus distant , quales citat Francus I. c. & E. N. C. Cent. X. obs. 16. aut horis , ut Savardi trigemini obs. 82. ii possunt ad simplices gemellos , peculiaribus placentis praedictos referri , neque necesse est diverso tempore concepios fuisse .

⁹⁹ Nempe haec historiae vulgo , sed praeter meritum , ad superfetationem trahuntur , in quibus cum maturo fetu alter immaturus & minor editur . Fetus alter maturus , abortivus alter E. N. C. Vol. 4. obs. 98. Gemelli non aequae perfecti Trev. Comm. Lit. 1738. h[ab]d. 13. Alter gemellorum perexiguus Zod. Gall. ann. I. M. Jan. Cum maturo fetu alter minimus E. N. C. Dec. II. ann. V. obs. 243. & manu aequalis marcidus , durusque Journal des

Nempe gemelli fuerunt , sed alter viguit eximie , & excluditur maturus , alter in utero squaluit , uti placentae exsiccantur , quae per aliquot menses in utero retinentur.

17. Uni

des Savani 1679. Cum fetu maturo alter induratus digitalis Stalpart Cent. I. n. 74. Schurig embryolog. p. 260. filiips. p. 298. & paulo ante matrum fetum digitalis puerulus c. B. l. c. p. 226. Post em- bryonem polridio perfectus fetus editus Hist. de l' Acad. 1729 obs. 3. Fetus duorum alter minor & tenuior E. N. C. Vol. IV. obs. 108. Cum perfecito fetu al- ter quadrimestri vel quinquemestri non major Dodonatus , Mauricetus p. 108. obs. p[ro]p[ter] 123. Gemellorum alter faba non major ZOD. GALL. II. p. 133. Porro sex horis a fano pueru abortivus cum hy- datidibus RUY SCH in obs. Bidoa post fa- nam filium fetus mortuus integro ovo LENTIL. miscell. Nonno die a partu fetus parvi digiti longitudine editus E. N. C. vol. 2. obs. 124. & WELSCH. septimo vero E. N. C. Dec. II. ann. 7. obs. 1662. Tres pueri eadem septimaena editi BIER- LING. BARTHOLIN bis. 62. Cent. III. Post partum legitimum alter minimus emaciatus BRESL 1723. p. 553. Fetus fuscunc non longior post matrum fetum natus Ruy sch Thes. VI. n. 120. & denus post matrum fetum sex clavis horis embryo nuci aequalis obs. 14. Huc etiam pertinet fetus inaequali perfectione reperti in leporibus HARDER apiar. obs. 19. & pro frequenti ob- servatione relati apud LEIGH Lancashire L. II. p. 5. (quae causa veteris famae est , a PAULINO renovatae , lepores plurimum superficiare) & in cuniculo COSMOP. p.

17. *Uni placenta*) Hoc perpetuo in historia naturali germinum hoc modo reperitur, & confirmatur per RUYCHANAM fetusum collectionem. Quando nempe gemelli concipiuntur, tunc primo graviditas mensie semper duas orbiculares ^{***} placentas habent: eae vero sensim semiobiculares sunt, donec fere in unam coeant, non tamen unquam unicam, sed duas coaptatas, & ^{**} si tres ^{***} fetus fuerint, tres erunt ^{**} placen-

^{**} & in porca E. N. C. *De*. II. ann. VII. obs. 31. Canis septem catellos perfectos & totidem imperfertos edidit *Lanšier* in collectione *Musipontana* p. 43. Verum in his casibus omnino non aequa demonstratur, nisi duos fetus non aequa felicitate a nutrimento simili adolevisse, uti minime rurum est cum vivo fetus alterum genulum mortuum utero geri pot. ^{***} Vide fætem *Mauriceum* p. 108. & confirmationem *Bergerum* ad observationem *Ruychanum*.

^{***} Ex amici procul dubio relatione. In *Ruychanis* enim non reperio.

^{**} Homo naturaliter animal uniparum est; Gemelli tamen non rari sunt. Tergeminos etiam in patria, & admissitate mea novi editos. Habent etiam T. Bartholinus hys. 83. Cent. IV. de insol. partus viii c. 18. Rhodius Cent. IIII. obs. 56. Mauriceau obs. 146. Lanzonus obs. 18. Dionis des accoueb. p. 135. Brendel in obs. Bresl. 1721. M. Febr. 1723. p. 554. 652. Comm. Nor. 1731. h. 6. Schubrig embryol. p. 602. Quadrigemini rari sunt. Exem-
pla

placentae, quae cum tempore eodem modo in

pla tamen reperio apud *Solinum*, *Borellum* Cent. II. obs. 44. *Rhodium* I. c. *Mauri-*
teau p. 103. qui addit vitales suffit. E. N. C.
Dec. II. ann. 4 obs. 69. ann. 2. obs. 9.
ann. 3. obs. 201. Dec. III. ann. 5. 6. obs.
198. 157. I. M. Hofmann E. N. C. Cent. X.
app. obs. 30. Scheuchzer Berol. Miscell.
Cent. II. Bresl. 1722. M. Sept. 1723.
M. Jun. & p. 197. A. Sueci. 1725. p.
82. Collectionem habet *Marc. Donatus* P.
448. & *Scharig* syllab. p. 203. & in Aegypto trigeminos & quadrigeminos fre-
quentes esse *Ariostoles* auctor est hys.
anim. L. VII. c. 4. Quinquegemini ab *Ari-*
stotele pro re in Aegypto non rara exhibiti
sunt l. c. Habet etiam *Herophilus* apud
Paulum L. 3. c. 96. & A. Gellius L. X.
& *Serapis* ex relatione. *Abucus* exemplum
recenset L. V. c. 36. tum pro certa re
sibique observata *Carpas* in *Mundinus*
p. CCXXI. Exemplum etiam *Bartho-*
linus referit de insol. partus c. 18.
Lanzonus pro re fisi bene nota
propofuit obs. 132. E. N. C. Dec.
ann. 9. obs. 50. & denovo obs. 8. *Nigrifolius*
& *Welsch* familia repetunt p. 35. tum exem-
plum profert *Schmalbe* E. N. C. Dec. III. ann. 2.
obs. 175. fed ex alio & exstat aliud in
Comm. Nor. 1731. Spec. 6. pariter ex re-
latione, ut & ib. n. 19. tum Bresl. 1721.
M. Febr. 1723. p. 554. Certam denique
fidem facit *Mauriceau* obs. 329. Hic nu-
merus videtur ultimus terminus esse hu-
manae fecunditatis. *Sergemini* dicti
Bresl. Apr. 1723. & septemgemina *Carpo*
M m f confit.

in unam massam concrescunt. Non ideo
verum

confidenter propositi *l.c.*, tum a *Bresl.* 1718.
M. Jan. & *Welschis*, & a *Blancho de*
generat. p. 249. optimelli denique *Borelli*
l c Bresl. 1723. p. 672. & *farrago schen-*
kiana p. 389. ex considerata paucitate
corporum luteorum, utri rotunditate, &
constantia in numero tertium, quos bruta
edunt, mihi suspicuntur.

Causa vero gemellorum procul dubio
est, quoties plus uno luteum corpus una
maturum est, & rari sunt, quia plerum-
que haec maturitas unico horum corpo-
rum contingit. Hinc in multiparisi multis
corpora lutea, ut in porci, canibus, ovisibus
apud *Valisierius* & *Graafium* DCLXIX,
not. m. n. Non ergo necesse est recurrere
ad plures uteri finis, ut *Hippocrates* 759
euclio ab ipso n. 44. neque ad femea-
bis effusum in uno coitu ut *Schurig* i. c.
p. 197. A duobus ovis una reforbita recte
Hartsoeker suite des conject. p. 129.

555 *Præceptoris tentatio omnino vera est* :
demonstrant frequentia exempla gemel-
lorum, quorum alter in utero materno
perit, alter vitali partu editus est not.
ppp. His enim necesse est, placenta pro-
prias tuiss. separatas, &c. si eas quam
maxime coauerint, levem tuiss. coactum,
neque vafa communis tuiss. utrique mani-
festum enim est, mortui sanguinem, ad vita-
lem fetum adiutum cito vitæ sanguinem tuiss. fa-
cturum misero. Ita fetus aliquæ unum abse-
gerunt, alterum percerunt *Aristoteles hist.*
anim. L. VII. c. 4. Post sanam filiam bi-
duo fetus mortuus, separatis secundis
Leng

verum est, quod vulgo recipitur, gemellis
unam

Lentil. in miscell. Post mortuum fetus vi-
vus *Comm. Nor.* 1732. hebd. 21. Gemel-
lorum unum dudum ante partum sodalis
vitalis extinctum. *Rousetus* habet *hystero-*
tomotok. S. VI. p. 149. & per quatuor
mentes E. N. C. *Dec. I. ann. 9.* 10. obi.
162. & similia exempla sunt apud *L. Bo-*
urgeois L. I. p. 190. *Dionis l. c.* p. 234.
Chapmann c. 27. *Zod. Gall.* ann. I. p.
173. *Mauriceau obs.* 528. & *Drake*, &
Manningham p. 27. & *Schurig filiis* p.
286. in agno vero in *Hist. de l'Acad.*
1703. Trigeminorum denique duo lucem
adspexerunt, tertius in tuba conputravit, &
in eis post quindecim annos repertus est,
Hist. de l'Acad. 1722. obi. 3, atque simile
exemplum habet ill. *Superville Ph.* trans.
n. 456. Porro placentas geminarum, quae
simplices videntur, duplices omnino esse,
neque vasculis communicare. *Ruyshus*
auctor est *Thef.* LX n. 21. & *Graaf.* p. 293.
& *Mauriceau* p. 225. 226. & *Tauvry* p.
109. etiam experimento facto,, aquam
in unum funiculum injectam per alterum
non exire, tum *Cel. Heister* not. 36. &
demonstrant historiae, in quibus cum una
placenta esset, gemellarum tamen alter
solus perit E. N. C. *Dec. III. ann. 7. 8. obi.*
45. *Mauriceau obs.* 528. Ita etiam refero
trigeminos cum duabus placentis la *Mot-*
te obi. 297. Et tribus pene integre *Scjuna-*
dis Saviard obs. 82. Ita septo separatas
placentas *Riva* pinxit in icon. *annat.* &
in E. N. C. *Dec. I. ann. I. obi.* 39. & *sutura* *Collini* p. 630. & propria linea dividì
ubi.

unam placentam esse, duos funiculos. Sed duas verae placentae sunt. Singula vero placentae suum funiculum habet, neque unquam aliter visum est, licet veteres,

ubicunque plures fetus sunt *Whartonus* docet p. 238. & conjunctas sed vere duas refert *Stalpart* *Cons. I. obs. 79.* *Devenster* id. 9 p. 50. contiguas vero *Edimb.* *Soc.* IV. p. 180. *MAURICEAU* l. II. n. 3. f. 3. Denique duplices gemellorum placentas lego apud *MASSAM* p. 43. b. in B. n. c. *Dec. I. ann. 4. obs. 49.* *Dec. II. a. 5. obs. 233.* apud *BLANCAARD* *anaes.* *pratt* n. 80. *SIEGMUNDIN* p. 320. *MURICEAU* *obs. 166.* *la MOTTE* *obs. 106.* *VIARDEL*, *CHAPMAN* l. c. & *cah. 18.* *BRESL.* 1717. *M. Jul. COMM.* *NOR.* 173. *hebd.* 21. *C. SCHAAAR*, *SCHMID* *Berl. Nachr.* l. n. 17. & utrumque casum, hic & non sibi propositum, obinire exemplis demonstrat *Cl. SENRENS* *E. N. C.* *Cens. IV. obs. 15.* & *ROUHAULT* *obs. p. 6.* & *RUYSCH* *adv. II. n. 10.* Tergeminos denique distinctae placentis vidit *MAURICEAU* *obs. 146.* & *RIVAJ* & in *E. N. C.* *Dec. III. ann. 7.* *8. obs. 45.* ut non bene *MAURICIAWS* a separatis placentis ad superfectionem concluderet p. 225. 226.

Et plerique veterum pro usica gemellarum placentae militant, ut *HIPPOCRATES* de *superfessat.* n. 7. Ea ratione se habere vidit *COLLINS* II. p. 610. *SENNEKE* l. c. p. 196. *DRELINCOURT de umbil.* n. 17. *E. N. C.* *vol. I. obs. 77.* *MAURICEAU*

CEAU *obs. 143.* 179. 259. 646. *la MOTTE* *obs. 83* etc *Comm. Nor.* 1732. *hebd.* 37. inique cane *BUCHNER* *mis. 1731.* p. 1613. etiam in trigeminis *BESLER*, *DRELINCOURT* l. c. *BARTHOLINVS* *anae.* p. 30. *BRESL.* 1721. *M. Febr. la Motte* *obs. 298.* *BRENDEL* *E. N. C.* *Cens. III.* *obs. 65.* *Vetus de uter.* & *plac.* *Savard* l. c. & *quadrigeminis Schenckzer* *Mis. Berl.* *Cens. II.* ipse *Ruyssch* fatetur, duas aliquando gemellis placentas esse *adv. II. n. 10.* & *Reubaulti* eadem *observatio* est l. c. idemque demonstrant *observations* a *Cl. Behrens* *collectae* l. c. & *Schurigii* *collatio*, hancque fabricant frequentem est *I. von Hoorn* *webmutter* p. 60 & perinde frequentem ut prior *E. N. C.* *Cens. 3.* *ann. 7.* *8.* *obs. 45.* frequentiorenum demum esse adhuc *Siegmundin* p. 220. *Chapman* *cah. 18.* *Drelincourt* l. c. Ita etiam in brutis, chorion & allantois duabus oviibus communis dicta est *Cl. Langley* p. 164. & in vaccinis chorion & cotyledones *Chefelen* p. 281. Hinc, cum rarius duas placentae reperirentur, factum est, ut priores, & *Neobamus* negarent unquam duas reperiiri c. 2. Neque diffimulari debet, aliquando valde utriusque placentae per pollicem intricata fusce, etiam *Ruyssch* fatente *adv. II. n. 10.* funiculos denique conjunctos in unum *BRENDEL* *E. N. C.* *Cens. III. obs. 65.* & usicu funiculam *BRESL.* 1721. *M. O.* atque *I. PER. NUVOLETTI* apud *VOGLI* II. p. 69. 70. & trilocularem usum funiculum pro trigeminis *BRESL.* 1724. p. 633. atque hoc ipsum argumentum contra ova urgeri a *Cl. YOGLI*.

Qui

res, minus in minutis curiosi, ita credi-
derint fieri. Et nunquam in eodem ovo ^{num}
duo fetus vidi sunt. MAURICAEI obser-
vatio-

Qui enim, inquit, " distincta in ovis toti-
dem germina ponuntur, cum placentae
geminorum, & trigeminorum minima
distinctae sint? Il. p. 68. Verum adeo rara
sunt exempla vere coniunctionis & unius
funiculi, ut ad monstra referri queant,
& convergentiam adeo familiarem parti-
bus corporis humani absoe medio se
conjugentibus, ut omnino pro solita
fabrica hominum recipere possumus,"
distinctam cuique fetui placentam esse,
sed rarius separatam, frequentius conti-
guam.

^{uuu} Exempla omnium unius utriusque fetui
communis adeo rara sunt, ut pro nullis
haberi possint. Sollicite monent, qui
unam placentam pro duobus fetibus
viderunt, amnia tamen separata fuisse
Harvei ex. 58. Mauricetan p. 220. Deven-
ter p. 50. Siegmundin p. 220. I. von
Hoorn, Chapman casu 18. Ronbaule p. 6.
Handley effags p. 62. Noortwyk p. 177.
Manningham p. 6. In trigeminis Brend-
linus l. c. & n. c. Cent. IV. obs. 16. &
Riedlinus, & in vacca Cheffelden p. 281.
Aqueae unius inter gemellos biduo ante
parum eruperunt Mauricetan obs. 481.
Et rarissimum esse monent uni cæcum
geminis amnii I. Siegmundin p. 57.
¹⁰⁵ Exemplum tamen habet gemi-
norum in eadem amnio Meryus l. c. &
huc videtur referri debere ovum Backii,
in quo duo rudes embryones reperti
alloq. p. 42. & forte trigeminorum duo

apud

vationes hic audiendas sunt, ditissimae,
quia PARISIIS ^{xxx} stipendiis regiis semi-
nis licet parere, ut non alibi chirurgi
partus negotium accuratius teneant.

Calixtus) Ova gallinacea saepe habent
duos vitellos; si vero duo ^{vvv} vitelli fue-
rint,

apud Supervilla Phil. trans. n. 456. p. 303.
Bilocularc amnion describitur E. N. C. vol.
4. obs. 104. Halei vero non unam, ut
credit, sed duas fuisse amnios, carumque
alteram hinc viro impossibile pro allantoide,
satis probabile reddidit Cl. Noortwyk.
Rarum vero esse, ut gemelli in eadem
amnio habent, non mirum est. Ponit
enim vel duos vermiculos in unum irre-
pissfe ovum, vel ovum biloculare fuisse,
quod conjicit montis des accouchem p. 130,
vel demum vita superstite duo ova con-
fracta in unum abiisse.

xxx In nosodochio l'hotel dieu feminas quin-
decim ante partum diebus admittuntur &
ibi parere permittuntur. Ibi optima
schola obstetricum, quas per tres mentes
opere defungi permittitur DIONIS
p. 412. tum Chirurgorum obstetriciorum
p. 446.

^{yyy} Ova gemellis vitellis non rara sunt ARISTOTELES hist. anim. L. VI. c. 3; &
habet exempla Fabricius, & Harveius; tum
duobus vitellis, tum connatis p. 73. Porro
lego in E. N. C. De. I. ann. 2. obs. 241.
apud Schurig sytrep. p. 180. &c. Tres
demum vitellos vidit Malpighius de ov.
ine. p. . Manifestum est duo vera ova
ex vitellario fecerisse in hoc casu, &
circumfusa esse albumine, & demum
com.

rint, duo etiam colliquamenti *** facculi aderunt, & duo pulli, cum duabus utique placentis. Et, si unicus vitellus adfuerit, etiam pullus unicus est.

18. *Nauseae &c.)* A mutata circulatione sanguinis. Nam eadem phaenomena aliquantum

communi cartice obducta fuisse, ob loci angustiam &c. uti ova prægnantia *Valisnerius* explicavit.

222 Ex ovis gemino vitello nascentur duo pulli HARVEI p. 41 MALP. de ov. incub. p. 2. BRENDEL de embryone praes. exsif. p. 27. habent enim duplicum numerum chalazorum, et facculorum colliquamenti HARVEI J. C. FABER tamen ex gallina ova vitellis geminis frequenter pariente, simplices pullos edi vident p. 752.

223 Gemelli saepe concreti) Monstra concreta in pullis ovium valde frequentia sunt, ut apud VALISNERIUM & ALDROVANDUM videre est. Hac ergo monstra geminis vitellis tribuit ARISTOTELES de gener. L. IV. c. 4. & FABRICIVS de form. fet. c. 8. & HARVEIUS exerc. 24. p. 74. si unum albumen fuerit, & posset hoc referri historia THRUSTONI, ubi femina, quae bis pepererat gemellos, tertio partu connatas filias edidit PHIL. TRANS. n. 6r. Vide longum gemellum ovum monstro fetus bicipite, semiduplicem BRESLAV. 1726. p. 716. 717. Sed recte HALEUS, non videri in medio humore lubrico duos fetos connasci posse; & acute pariter N.C. SCALIGER, ova geminis vitellis monstra dare, quando vitelli confusi sunt, geminos, quando distinctos

distincti de subtil. exerc. 228. Gemelli in eadem placenta contortis funiculis susto- cati, minime vero connati fuerunt, in exemplo MERYANO. In eodem peri- cardio duo corda vide apud N. MASSAM Isag. c. 28. &c. in Memoir. de DENIS p. 131. &c. Si vero utique evenerit, super- faciales aliquas cohaesiones inde deduc- rem. Ita factum credo, ut gemelli ali- quando frontem fronte compreperfient E. N. C. Cent. II. obs. 172. Hinc fronti- bus connatos pueros habet PAREUS L. 23. C. GEMMA p. 91. LICETVS, CARDANVS de subtilitate. L. 12. aut dor- sis. PAREUS, aut verticibus, COMM. NOR. 1724, lebhl. 41. Alii haec monstra coalecentibus ovis tribuant, ut VALISN. c. 17. n. 5. MARCOT I. c. Et omnino ova quatuor in unum slipata, cum rudimento fetus MALPIGHIVS vidit posth. p. 88. T. XII. & duo ova con- necta BLAS. obs. n. 4. L. V. & quinque in temina E. N. C. Dec. II. ann. 9. obs. 224. Alii vermiculos connatos advocant, ut Cl. THUMMIG veriueb. n. 5. SUPER- VILLE I. c. Clar. BURGKAV vermzengen p. 50, aut conjunctos homun- ciones, ut PERRAULT mecan. des anim. p. 491. & olim DEMOCRITUS duabus feminis portionibus, cito de subsequen- tibus & coalitis, monstra tribuit, apud ARISTOTELIS de gener. L. IV. c. 4. Verum demonstravi, nisi tallor, nimis profundas esse hujus coitus radices, & in ipsis radicari primordia animalia, neque casu tribui posse de monst. Diff. I. & II. & video ILL. WOLFII consentien- tem, perfuscum ex abundantibus non- nunquam animalium & planarum parti- bus *Werkungen der natur* n. 448.

quando virginibus ^{bbb} accidunt, unice ob suppressos mentes. Post tres enim septimanas ovum jam uteri magnitudinem adgitit, atque adeo sanguis primorum menstruum impeditur, ne effluat. Verum eo tempore fetus vix pendet duas uncias, ergo eo tempore mulieres plus habent sanguinis

in

^{bbbb} Non eadem omnium causa est. Naufragia carnium, veneris aversio PECKLIN obs. 45, L. I. horrores, vomitus continuo & primo die MAURIC BAU p. 129. DIONIS p. 147. sub initia fauiores NENTER phys. p. 340. a conceptu succedere solent, ante primam menstruum periodum. Sed a menstruis quidem suppressis, & regurgitante ex utero semipurpuro sanguine, picas ridiculas, & tensionem lumborum explicto, quam distensus ligamentis adscribit MAURICEAU p. 135. & DIONIS p. 152. Ab utero vero mechanicie vasa nervosique & ventriculum vicinos comprimente oriuntur stupores pedum, impotentes ambulandi, unius imprimis cruris, & oedemata, et femorum tumores DIONIS p. 159. 160. et varices MAURICEAU p. 144. obs. 159. venas tumentes in femore, signum nonnunquam uteri seti PANAKOLVS Pentec. V. obs. 46. et ecchymoses SALMUTI Cent. I. obs. 50. et urina aut molesta stimulatio, aut suppressio, DCLXXXV. et alvus secca, hinc haemorrhoides DIONIS p. 62. MAURIC. p. 147. et dolentissimae inflationes colicas, & anhelatio, a compressio diaphragmati MAURI C. p. 147. et vomitus sub finem graviditatis molesti MAURICEAU p. 130. conf. la MOTTE obs. 47.

in utero, quam pro fetus necessitate. Hinc abortus sive tertio ^{ccc} mense fit, quando tercia vice mentes erant reddituri, & eo maius abortus periculum est, quo plus sanguinis femina per mentes effundere coniuerit. Hinc nauica, anhelitus &c. ab hoc sanguine redeunte in sanguinem maternum. Adde, uterum extensem, & ex piriformi figura in sphæram mutatum, & adcententem, atque perfecto incremento, quod sursum fit, etiam deortum auctum, varices facere, haemorrhoides, ficcum alium, urinam aeger fluentem. Necesse enim est, vasa majora & viscera vicina comprimit. Inde mulieres, quibus ossa planiora sunt, & venae nudae, maxime varicibus affliguntur, & inflationibus laboriorum vulvae, & tumoribus crurum, femorum. Communis causa est in conprehensi venis, & sanguinis impedito circuitu: variant autem symptomata, prout maior aut minor femina est, quae huic conprehensioni exponitur, & felices sunt feminae, quibus pelvis amplissima est. Porro scybalia in matre durissima adgeruntur in colo, ut saepe per totam vitam infarctus superfit.

Mammarium) Succus nutritius & sanguis ob contracutum uterum sursum repercutitur:

Varices] Venae ipsi saepe police maiores sunt, & rumpuntur ^{ddd}, eventu lethali, nisi providatur feminae, facile tamen compripi possunt. Sed etiam urinae stillicidium a conprella vesica molestum est.

Lapetus)

cccc DCLXXXVIII. not. i.

ddd Exempla venarum in gravidis sponte ruptarum excitavi ad DCLXVII. not. m.

Nn 2

Lapsus) Quia centrum gravitatis loco motum est, & in anteriusa recessit. Hilapibus periculum pro fetu habent.

19. *Festus*) Pulcherrimum **VESALII** ^{eee} experimentum est, quod constanter verum esse repertum est nuperioribus periculis. Aperitur canis femina, sub ultima gestationis tempora, brevi ante partum, quieteunt haec tenus catuli. Quamprimum vero mater penitus mortua est, omnes continuo incipiunt moveri, et si nihil inter se habeant commune: causa vero est in commercio cum matre sublatto. Ita in sue, si amnion unius fetus securis, quietet ille, dum reliqui pergunt moveri, donec eorum etiam discindas membranas.

20. *Hora*) Experimentum Parisis factum est, & ratio est, quod ope patuli haec tenus ovalis foraminis duplice circulationem sustinere possit: vivit adeo, non tamen cum eadem facilitate ^{fff}.

dddd* *Pica, in textu*) Desiderium ciborum absurdorum, intensissimum. Piperis libram gravida devorat RUCHNER. *mfc.* 1727. p. 554. *Pica* linteorum ZOD. GALL. I. p. 107. *stercoris E.N.C.* *Der. II.* ann. V. *obs. 20.* BORELL. *Cent. III.* *obs. 2.* *calcis SALMUTH.* *Cent. II.* *obs. 62.* *corii p. n. 63.* PANAKOL. *Penteo. III.* *obs. 38.* *Conf. variis historias N.C. Dec.* II. ann. 9. *obs. 201.* ann. 8. *obs. 284.* BRESL. 1719 M. Maj. et amplissimam compilationem apud SCHURIGIUM in chylologia.

eeee DCLXXXIII.

ffff DCLXXXVIII. not h. DCXCL
not k.

F I N I S.

XKSIĘGARNIA X
ANTYKWARIAT

D. No 248069

